

A. hebr.

985

2/1.

A. heb.

985 7/1

מ' אִסְפָּרָה כְּבוֹדָהּ וְלֹא־רֵאִיתִיהָ •
 אֲדַמָּה אֲכַנֶּה וְלֹא יִדְעֶתִיהָ •
 ק' בִּיד נְבִיאָהּ בְּסוֹד עֲבָדֶיהָ •
 דְּמִית הַדָּר כְּבוֹד הַזֶּה •
 מ' גִּדְּלָתָהּ וּגְבוּרָתָהּ •
 כִּנּוּ לְתוֹקָהּ פִּעֲלָתָהּ •
 ק' דְּמוּ אֹתָהּ וְלֹא כָפִי יִשָּׁה •
 וַיִּשְׁוּוּהָ לְפִי מַעֲשֵׂיהָ •
 מ' הִמְשִׁילוּהָ בְּרוֹב הַזִּיּוֹנוֹת •
 הִנֵּה אֶחָד בְּכָל דְּמִיּוֹנוֹת •
 ק' וַיַּחֲזוּ בָהּ זִקְנָהּ וּבְחֶרֶת וּשְׁעֵר •
 רֹאשָׁהּ בְּשִׁיבָה וּשְׁחָרוֹת •
 מ' זִקְנָהּ בְּיוֹם דִּיּוּבְחָרוֹת בְּיוֹם קָרָב •
 כְּאִישׁ מִלְּהַמּוֹת יָדָיו לֹו רָב •
 ק' חָבֵשׁ כּוֹבֵעַ יִשְׁוּעָה בְּרֹאשׁוֹ •
 הוֹשִׁיעַהּ לֹו יִמִּינוּ וְזִרְעָהּ קִדְּשׁוּ •
 מ' טַלְלֵי אֲזֹרוֹת רֹאשׁוֹ נִמְלֵא •
 וְקֻצּוֹתָיו רְסִיסֵי לֵילָה •
 ק' יִתְפָּאֵר בִּי בִי חֲפִיץ בִּי •
 וְהוּא יִהְיֶה לִּי לְעֹטְרַת צְבִי •
 מ' כְּתָם טָהוֹר פִּי דְמוֹת רֹאשׁוֹ •
 וְחֵק עַל מִצַּח כְּבוֹד שֵׁם קִדְּשׁוֹ •
 ק' לַחֲזוֹן לְכָבוֹד צְבִי תִפְאָרָה •
 אֲמַתּוֹ לֹו עֲטָרָה עֲטָרָה •
 מ' מַחְלָפוֹת רֹאשׁוֹ כְּבִימֵי בְחָרוֹת •
 קֻצּוֹתָיו תִּלְתָּלִים שְׁחֹרוֹת •
 ק' נִוָּה הַצֶּדֶק צְבִי תִפְאָרָתוֹ •

יַעֲלֶה נָא עַל רֹאשׁוֹ שְׁמִי •
 מ' סִגְלָתוֹ תִּהְיֶה בְּיָדוֹ עֹטְרָת •
 וְצִנִּיף מְלוּכָה צְבִי תִפְאָרָת •
 ק' עֲמוּסִים נִשְׁאַסְעֵטְרָה עֲנָדָם •
 מֵאֲשֶׁר יִקְרוּ בְּעֵינָיו כְּבֹדָם •
 מ' פָּאֲרוֹ עָלַי וּפָאֲרִי עָלָיו •
 וְקָרֹב אֵלַי בְּקִרְאִי אֵלָיו •
 ק' צַח וְאֲרוֹם לְלִבּוֹ שׁוֹ אֲרוֹם •
 פִּוְרָה בְּדָרְכּוֹ כְּבֹאֵן מֵאֲרוֹם •
 מ' קֶשֶׁר תְּפִילִּין הִרְאָה לְעֵנּוֹ •
 תְּמוּנַת יְיָ לְגִיד עֵינָיו •
 ק' רוֹצֶה בְּעַמּוֹ עֲנוּיִם יִפְאָר •
 יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת בָּם לְהַתְּפָאֵר •
 מ' רֹאשׁוֹ בְּרָךְ אֲמַת קוֹרָא מֵרֹאשׁ •
 דּוֹר וָדוֹר עִם דּוֹרָשָׁה דְּרוֹשׁ •
 ק' לְשִׁית הַמֶּזֶן שִׁירֵי נָא עָלֶיהָ •
 וְרָנְתִי תִקְרָב אֵלֶיהָ •
 מ' תִּהְלָתִי תִּהְיֶה לְרֹאשָׁה עֹטְרָת •
 וְתִפְלָתִי תִכּוֹן קְטוֹרֶת •
 ק' תִּיקָר שִׁירַת רֹשׁ בְּעֵינֶיהָ •
 כְּשִׁיר יוֹשֵׁר עַל קַרְבְּנֶיהָ •
 מ' בְּרִכְתִּי תַעֲלֶה לְרֹאשׁ מִשְׁבִּיר •
 מְחֻלָּל וּמִזְלִיד צְדִיק כְּבִיר •
 ק' וּבְבִרְכָתִי תִגְעַנֶּעַ לִירֹאשׁ •
 וְאַתָּה קַח לָהּ בְּבִשְׁמֵי רֹאשׁ •
 מ' יַעֲרֹב נָא שִׁיחִי עָלֶיהָ •
 כִּי בִפְשִׁי תַעֲרוֹג אֵלֶיהָ •

כַּסְנוּגְרִין הָאֲרוֹן כּוֹהֲנִין לוֹמַר: לַךְ ה' הַגְּדוּלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֵרָה
 וְהַנְּצַח וְהַהוֹד כִּי כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ לַךְ ה' הַמְּמַלְכָּה וְהַמְּתַנַּשֵּׂא
 לְכָל לְרֹאשׁ • מִי יִמְלֹל גְּבוּרָתְךָ ה' יִשְׁמִיעַ כָּל תְּהִלָּתוֹ •

שיר היחוד ליום השבת

ט

מ' וברצונה תעשה חפצנו •
 חבט נא עמה כלנו •
 ק' בחרתנו היום להלל עמך •
 ועל עמך ברכתך סלה •
 מ' ותמיד נספר תהלתך •
 ונהלל לשם תפארתך •
 ק' ומברכתך עמך יבורך •
 כי את כל אשר תברך מברך •
 מ' ואני בעודי אהלל בוראי •
 ואברכה כל ימי צבאי •
 ק' יהי שם יי מבורך לעולם •
 מן העולם ועד העולם •
 בפתוב ברוך יי אלהי ישראל מן העולם ועד העולם •
 ויאמרו כל העם אמן והלל ליי •
 ענה דניאל ואמר להוא שמה די אלהא מברך מן
 עלמא ועד עלמא די חכמתא וגבורתא די לה היא •
 וגאמר ויאמרו הלויים ישוע וקדמיא בני חשבניה שרביה הודיה שכניה פתחיה קומו
 ברכו את יי אלהיכם מן העולם עד העולם ויברכו שם כבוד ומוצאם על
 כל ברכה ותהלה •
 וגאמר ברוך יי אלהי ישראל מן העולם ועד העולם
 ואמר כל העם אמן הללויה •
 וגאמר ויברך דניאל את יי לעיני כל הקהל
 ויאמר דניאל •
 ברוך אתה יי אלהי ישראל אבינו מעולם ועד עולם •

מ' יי תשיש נא עלינו •
 באשר ששפת על אבותינו •
 ק' אותנו להרבות ולהטיב •
 ונודה לה לעולם ביהטיב •
 מ' יי תבנה עירך מהרה •
 כי עליה שמה נקרא •
 ק' ויקרן דוד תצמיה בה •
 ותשכון לעולם יי בקרבה •
 מ' ובחי צדק שמה נזבחה •
 וכימי קדם תערב מנהה •
 ק' וברך עמך באור פניה •
 כי חפצים לעשות רצונה •
 בפתוב ברוך יי אלהי ישראל מן העולם ועד העולם •
 ויאמרו כל העם אמן והלל ליי •
 ענה דניאל ואמר להוא שמה די אלהא מברך מן
 עלמא ועד עלמא די חכמתא וגבורתא די לה היא •
 וגאמר ויאמרו הלויים ישוע וקדמיא בני חשבניה שרביה הודיה שכניה פתחיה קומו
 ברכו את יי אלהיכם מן העולם עד העולם ויברכו שם כבוד ומוצאם על
 כל ברכה ותהלה •
 וגאמר ברוך יי אלהי ישראל מן העולם ועד העולם
 ואמר כל העם אמן הללויה •
 וגאמר ויברך דניאל את יי לעיני כל הקהל
 ויאמר דניאל •
 ברוך אתה יי אלהי ישראל אבינו מעולם ועד עולם •

שיר הכבוד

כספותסין הארון הקדש לאנעים ומירות יש לומר ד' פסוקים אלו •
 שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד •
 מי זה מלך הכבוד ה' עוזו וגבור ה' גבור מלחמה •
 שאו שערים ראשיכם ונשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד •
 מי הוא זה מלך הכבוד יי צבאות הוא מלך הכבוד סלה •
 מ' אנעים ומירות ושירים אארוג •
 כי אליה נפשי תערוג •
 ק' נפשי חמדה בצל ידי •
 לדעת כל רז סודה •
 מ' מהי דברי בכבודה •
 הומה לבי אל הודיה •
 ק' על כן אדבר בך נכבדות •
 ושמה אכבד בשירי ידיות •

שִׁמְתָּ בְּקֶרְבוֹ הַכִּמְתָּ אֱלֹהִים • כִּי יִצְרָתוֹ לָךְ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים:
 לֹא מִנֶּעֱתָ עַל פְּנֵי אֲדָמָה • צִרְכִּי אָדָם וְכֹלָם בְּהַכְמָחָה:
 מַעֲשִׂיךָ מְאֹד רַבּוֹ וְגָדְלוֹ • וְשִׁמְךָ יִי כֹלָם יִהְלָלוּ:
 רַבּוֹ וְגָדְלוֹ מְאֹד מַעֲשִׂיךָ • יוֹדֶה יִי כָּל מַעֲשִׂיךָ:
 כֹּל פְּעֻלָּתְךָ לְמַעֲנֶה • וְלִכְבוֹדֶךָ כָּל קִנְיָנֶךָ:

שיר היחוד ליום השבת

א' תָּתֵּה לְעַמֶּךָ דָּגָן שָׁמַיִם • וְכַעֲפָר שָׂאֵר וְגַם מִיָּם:	א' אֲנִי בְיוֹם הַשְּׁבִיעִי נָחַת • יוֹם הַשַּׁבָּת עַל בֶּן בְּרָכָה:
ק' תִּגְדֹּשׁ גּוֹיִם רַבִּים עַמִּים • יִירָשׁוּ אֶרֶץ עֹשֵׁמֵל לְאֻמִּים:	ק' וְעַל כָּל פְּעֻלַּתְהֶלְעָרוֹכָה • חֲסִידֶיךָ בְּכָל עֵת יִבְרַכּוּכָה:
א' בְּעִבּוֹר יִשְׁמְחוּ חֲקִים וְתוֹרוֹת • אֲמֵרוֹת יִי אֲמֵרוֹת טְהוֹרוֹת:	א' בָּרוּךְ יִי יוֹצֵר כֹּלָם • אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם:
ק' וַיִּתְּעֶדְנוּ בְּמִרְעָה שָׁמַן • וּמִחֲלִמִּישׁ צוּר פִּלְגֵי שָׁמַן:	ק' כִּי מֵעוֹלָם עַל עַבְדֶּיךָ • רֹב רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶּיךָ:
א' בְּנוֹתָם בָּנוּ עִיר קִדְשָׁה • וַיִּפְאֲרוּ בֵּית מִקְדָּשָׁה:	א' וּבְמִצְרַיִם הִחְלֹתָ • לְהוֹדִיעַ כִּי מְאֹד גְּעֻלִּיתָ:
ק' וַתֹּאמֶר פֹּה אֲשֵׁב לְאוֹרָה • יָמִים צִדָּה בָּרַךְ אֲבִירָה:	ק' עַל כָּל אֱלֹהִים בַּעֲשׂוֹת בְּהֵם • שִׁפְטִים גְּדֹלִים וּבִאֱהִיָּהֶם:
א' כִּי שֵׁם יוֹבָחוּ וְזָבְחֵי צִדִּיק • אֵף בְּהִנִּיָּה וּלְבָשׁוּ צִדִּיק:	א' בְּבִקְעָה יָם סוּף עֲמָה רָאוּ • חֵיד הַגְּדוֹלָה וַיִּירָאוּ:
ק' וּבֵית הַלֹּוי גְּעִימוֹת יִזְמְרוּ • לָךְ יִתְרוֹעְעוּ אֵף יִשִּׁירוּ:	ק' נִהְגָּה עֲמָךְ לַעֲשׂוֹת לָךְ • שֵׁם הַפֶּאֶרְתָּ לְהִרְאוֹת גְּדֻלָּתְךָ:
א' בֵּית יִשְׂרָאֵל וַיִּרְאוּ יִי • יִכְבְּדוּ וַיִּוְדוּ שִׁמְךָ יִי:	א' וּדְבַרְתָּ עַמָּם מִן הַשָּׁמַיִם • וְגַם הָעַבִּים גָּטְפוּ מִיָּם:
ק' הַטִּיבוֹת מְאֹד לְרֵאשׁוֹנִים • כֵּן תִּטְיֵב גַּם לְאַחֲרוֹנִים:	ק' יָדַעְתָּ לְכַתֵּם בְּמִדְבָּר • בְּאֶרֶץ צִיָּה אִישׁ לֹא עָבָר:

וְרָעוּת עוֹלָם אֶת כָּל נֹשְׁאוֹת מִרְאשׁוֹעַד סוּף וְאֵינָם נִלְאוּחַ
 בְּעֵינֶיהָ לֹא דָבַר הוֹקֶשֶׁה • רְצוֹנָה כָּל דָּבַר רוֹחֶה עוֹשֶׂה
 לַפַּעֲלָתָהּ לֹא דְמִית • אֶל כָּל תּוֹאֵר לֹא שְׁוִית •
 וְלֹא קִדְמָה לְמִלְאכָתָהּ מִלְּאכָה • חֲכָמָתָהּ הִיא הַכֹּל עֲרָבָה
 לְרְצוֹנָהּ לֹא קִדְמוּ וְאַחֲרוּ • וְעַל חֲכָצָהּ לֹא נֹסְפוּ וְחֲסָרוּ
 מִכָּל חֲכָצָהּ לֹא שְׂבַחָתָהּ • וְדָבַר אֶחָד לֹא חֲסָרָתָהּ
 לֹא הֲחֲסָרָתָהּ וְלֹא הִעֲדַפְתָּהּ • וְדָבַר רֶק בָּם לֹא פָעֵלָתָהּ
 אֶתָּה תִּשְׁבַּחֲהֶם וּמִי הִתְעִיבָם • וְשִׁמְעַן דָּבַר לֹא נִמְצָא בָּם
 הַחֲלוּת בְּחֲכָמָה עֲשִׂיתָם • בְּתַכּוּנָהּ וּבְדַעַת כְּלִיתָם
 מִרְאשִׁיתוֹעַד אַחֲרִית עֲשׂוּיָם • בְּאַמֶּת וּבִיּוֹשֶׁר וּטוֹב רְאוּיָם
 הִקְדַּמְתָּ בְּמַעֲשֵׂי יְדֶיךָ • רֹב רַחֲמֶיךָ וְחֲסָדֶיךָ
 בִּי רַחֲמֶיךָ וְחֲסָדֶיךָ • הֵלֵא מַעֲוָלִים עַל עֲבֻדֶיךָ
 וְעַד לֹא כָּל חַי הוֹכֵן לְכָלֵּל • לִפְנֵי אוֹכֵל תַּחֵּן אֶכֶּל
 וּמִזֶּן וּמִכּוֹן תַּעֲשֶׂה בְּפִי כָּל • צָרְכֵי הַכֹּל בְּאֶשֶׁר לְכָל
 שְׁלֹשֶׁת יָמִים הִרְאֵשׁוּנִים • אִזּוּ הִכְבִּינוּתָם לְאַחֲרוֹנִים
 אִזּוּ עָטִיתָ אוֹר כִּשְׁלָמָה • אֶדָּר מְאֹרוֹת מִמּוֹל שְׁלָמָה
 בְּטָרָם כָּל יִצּוֹר מְאֹד גָּדֵלָתָהּ • וְאַחֲרֵי כֵּן מְאֹד נִתְגַּבְּלָתָהּ
 אִזּוּ בָּאִין לְבוֹשׁ הוֹד וְהָדָר לֹבֶשׂ • עַד לֹא אוֹרָה גְּאוּת לְבֶשׂ
 אוֹר כִּשְׁלָמָה וּכְמַעִיל עוֹטָהּ • שָׁמַיִם כִּירִיעָה נוֹטָה
 עֲשִׂיתָ בָּם לְאוֹרִים הַבָּבוּם • וְרָצוּא וְשׁוֹב בְּגִהַת מִהֲלָכִים
 הִבְדֵּלָתָהּ בֵּין מַיִם לְמַיִם • בְּמַתִּיחַת רִקִּיעַ הַשָּׁמַיִם
 מְזֻזוֹת מְעֻזּוֹת לְשֶׁרֶץ מַיִם • וְעוֹף יַעֲזוֹפָה עַל (פְּנֵי רִקִּיעַ) הַשָּׁמַיִם
 עֹשֶׂב וְחֲצִיר לְבִשָּׁה אֲדָמָה • מֵאֲכָל לֶחֶם וּלְבָל בְּהִמָּה
 בְּקֶרֶן שֶׁמֶן בֶּן גִּטְעָתָהּ • אֶל הָאָדָם אֲשֶׁר עֲשִׂיתָ
 עֹזֶר כְּנֶגְדּוֹ עֲשִׂיתָ לוֹ • דֵּי מַחֲסוֹרוֹ אֲשֶׁר יַחֲסֹר לוֹ
 כָּל מַעֲשִׂיהָ בְּיָדוֹ תַּתָּה • וְתַתָּה רִגְלֵי הַכֹּל שְׁתָּה
 לְרַעֲלוֹת מֵהֶם בְּקֶרֶן וְצֶאֱן • עַל מִזְבְּחָהּ יַעֲלוּ לְרִצּוֹן
 עֲשִׂיתָ לוֹ בְּתוֹנֶת לְשֶׁרֶת • לְהַדִּיר קוֹדֶשׁ וּלְתַפְאֶרֶת

כי הוא היה לכל קודם. על בן נקרא אלהי קדם:
 בעשותו בלי כל מאום את כל. ידענו כי הוא כל יכול:
 באשר מעשיו בחכמה כלם. ידענו כי בבינה פעלם:
 בכל יום ויום בחדשו כלם. ידענו כי הוא אלהי עולם:
 באשר היה קודם לכלם. ידענו כי הוא חי (וקים) לעולם:
 ואין להרחיק אחר יוצרנו. בלבנו ולא בספורנו:
 לממש וגורש לא נשערהו. לטפל ותואר לא נדמהו:
 ולא נחשבהו לעיקר ונצב. ולא למין וכל און ולכל נקצב:
 כל הנראים והנשכלים. והמדעים בעשר כלולים:
 ושבע במיות וששת נהות. ושלוש גזרות ועתות ומדות:
 הן בכורא אין גם אחר. כי הוא בראם כלם יחד:
 כלם יבלי אף יחלופו. הם יאבדו ואף יסופו:
 ואתה תעמוד ותבלה כלם. כי חי וקים אתה לעולם:

ל י ו ם ש ש י

אתה לבדה ווצר כל הוא. ולא ידמה מעשה לעושהו:
 כל הארצות לא יבילוה. ואף שמים לא יכללוה:
 אז (כ"א אף) יחילו במים חיים. מנניה אלהים חיים:
 רעשה ארץ וגםו מים. ונטפו (מים) מן השמים:
 נוטה לבדה השמים. רוקע הארץ על המים:
 עשית כל חפצה לבדה. ולא נצרכת עזר כנגדה:
 סועד אין מי יסעדה. הכל ממך ומידה:
 ככחה אין בן עתה ודעתה. ולעולם כל כבודה אתה:
 ולא יעפף ולא יגעף. כי בטלאתה לא עמלת:
 כי בדברך כל יצוריה. ומעשה חפצה במאמריה:
 ולא אחרתו ולא מהרתו. הכל עשיתו יפה בעתו:
 מבלי מאומה כל חדשת. ואת הכל בלי כל (כ"א כלי) פעלת:
 ועל לא יסוד הכל יסדת. ברצון רותה כל תלית:

אין אלהות באלהותך • ואין מפליא בשם תפארתך •
 כי שמונתיה אלים מרוצים • בנכרה לחוצים להפליא נחוצים •
 ואשר וחרטום לא ילחצוה • וכל שם ולהט לא ינצחוה •
 לא ינצחוה כל חכמים • כל הקוסמים והחרטמים •
 אתה משיב לאחור חכמים • לא יוכלו לה ערומים וקוסמים •
 להשיב לאחור מזמותיה • להפך עצת סוד גזרתה •
 מרצונה לא יעבירוה • לא ימהירוה ולא יאחרוה •
 עצתה חפר עצת כל יועצים • ועזה מחליש לב אמיצים •
 אתה מצוה ופחדה משנה • ואין עליה פקיד מצוה •
 אתה מקוה ואינה מקוה • לה כל מקוה נפש תרוה •
 וכל היצורים וכל ענינם • וכל יקר אשר בה אין דמיונם •
 לא מחשבותם מחשבותיה • כי אין בורא וולתה •
 ואין דמיון נפלא אלהינו • ואין הקר נשגב אדוננו •
 סתור מכל סתור ועמום • מכל עמום ומכל כמום •
 דק מכל דק וצפון מכל • צפון ויכול מכל יכול •
 נשגב מכל נשגב ונעלם • מכל נעלם ושמו לעולם •
 גבוה מכל גבוה ועליון • מכל עליון ומכל חביון •
 הבוי ועמוק מכל עמוק • לב כל העת עליו חמוק •
 שאין שכל ומדע וחכמה • יכולים להשוות לו כל מאומה •
 לא משיגים לו איך ובמה • לא מוציאים לו דבר דומה •
 מקרה וערער ושנוי וטפל • וחבר ומסמך אור וגם אפל •
 ולא מוצאים לו מראה וצבע • ולא כל טבע אשר שש ושבע •
 לכן גבוהות כל עשתונות • וגבהלות כל החשבונות •
 וכל שרעפים וכל הרהורים • גללים לשום בו שיעורים •
 מלשערהו ומלהגבילהו • מלתארהו ומלפרסמהו •
 בכל שכלנו חפשנוהו • במדענו למצוא מה הוא •
 לא מצאנוהו ולא ידענוהו • אך ממעשיו הכרנוהו •
 שהוא לבדו ווצר אחר • חי וכל יוכל והבס מיוחד •

אַתָּה תַעֲיִד בַּיְחֹדָה • וְתִזְכָּרְךָ וְעֲבָדֶיךָ :
 אֱלֹהֵינוּ עַל יְחֹדְךָ • אַתָּה עַד אֲמַת וְאַנְחָנוּ עֲבָדֶיךָ :
 לִפְנֶיךָ לֹא אֵל הַקְדֻמָּה • וּבְמַלְאכְתָּךְ אֵין זֶר עִמָּךְ :
 לֹא נֹעֲצָתָ וְלֹא לְמִדָּתָ • בְּחֻשָּׁשׁ בְּרִיאֹת בִּי נִבְיָנוֹת :
 מִמַּעַמְקֵי מַחְשְׁבוֹתֶיךָ • וּמַלְכְּךָ כָּל פְּעֻלוֹתֶיךָ :
 קִצּוֹת דְּרָכֶיךָ הֵלֵא הַכְרָנוּ • וּמִמַּעַשֵׂיֶיךָ הֵן יִדְעָנוּ :
 שְׂאֵתָה אֵל כָּל יִצְרָתָ • לְבַדְךָ מְאוּמָה לֹא נִגְרַעְתָ :
 לַעֲשׂוֹת מְלֹאכְתָּךְ לֹא לְחֻצָּתָ • וְגַם לַעֲזֹר לֹא נִצְרַכְתָ :
 כִּי הָיִיתָ לִפְנֵי הַכֹּל • וְאֵין כְּאֵין כָּל לֹא נִצְרַכְתָ כָּל :
 כִּי מֵאֲהַבְתָּ עֲבָדְךָ • בֵּל בְּרֹאֶת לְכַבֹּדְךָ :
 וְלֹא נֹדַע אֵל זֹלָתְךָ • וְאֵין כְּמוֹךָ וְאֵין בְּלָתְךָ :
 וְלֹא נִשְׁמַע מִן אֹז וְהִלָּאָה • וְלֹא קֶם וְלֹא נִהְיָה וְלֹא נִרְאָה :
 וְגַם אַחֲרֶיךָ לֹא יִהְיֶה אֵל • רֵאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן אֵל יִשְׂרָאֵל :
 בְּרוּךְ אַתָּה יְחִיד וּמְיֻחָד • יְיָ אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד :
 אֲשֶׁר מִי יַעֲשֶׂה בְּמַלְאכְתָּךְ • בְּמַעַשֵׂיֶיךָ וּבְגִבּוֹרוֹתֶיךָ :
 אֵין יִצִּיר וְזֹלָת יִצִּירְתָּ • וְאֵין בְּרִיאָה כִּי אִם בְּרִיאָתְךָ (כ"א מלאכתך) :
 כָּל אֲשֶׁר תַּחֲפוֹץ תַּעֲשֶׂה בְּכָל • כִּי אַתָּה נַעֲלִיתָ עַל כָּל :
 אֵין כְּמוֹךָ וְאֵין בְּלָתְךָ • כִּי אֵין אֱלֹהִים זֹלָתְךָ :
 אַתָּה הָאֵל עוֹשֶׂה פֶלֶא • וְדָבָר מִמֶּךָ לֹא יִפְלֹא :
 מִי כְמוֹךָ נוֹרָא תְהִלּוֹת • אֱלֹהִים לְבַדְךָ עוֹשֶׂה גְדֻלוֹת :
 אֵין אוֹתוֹת כְּמוֹ אוֹתוֹתֶיךָ • אַךְ אֵין מוֹפֶת כְּמוֹ מוֹפְתֶיךָ :
 אֵין תְּבוּנָה כְּתְבוּנָתְךָ • אֵין גְּדֻלָּה כְּגִדְלָתְךָ :
 כִּי מְאֹד עֲמָקוֹ מַחְשְׁבוֹתֶיךָ • וְנִבְהוּ דְרָכֶיךָ אוֹרוֹתֶיךָ :
 אֵין גְּאוּה כְּמוֹ גְּאוּתְךָ • אַךְ אֵין עֲנוּה כְּעֲנוּתְךָ :
 אֵין קִדְשָׁה כְּקִדְשָׁתְךָ • אֵין קְרִיבוּת כְּמוֹ קְרִיבוּתְךָ :
 אֵין צְדָקָה כְּמוֹ צְדָקָתְךָ • אֵין חֲשׂוֹנָה כְּתְשׁוֹנָתְךָ :
 אֵין זִרְע כְּזִרְעוֹתֶיךָ • אֵין קוֹל כְּרַעַם גְּבוּרוֹתֶיךָ :
 אֵין רַחֲמִים כְּרַחֲמֵנוּתֶיךָ • אֵין חֲנִינוּת כְּחֲנִינוּתְךָ :

שיר היחוד ליום רביעי

קדוש הוא בכל מיני קדושות • בתות שלש קדוש משלשות :
 קים לעלמין אלהא חיא • מרא דארעא ומרא דשמייא :
 קוני מרחם מקנא לשונאיו • קרוי שעי וקרוב לקוראיו :
 רחוק מכל ואת כל רואה • כי דם יי ושפל ידאיה :
 רועי יי לא אחסר כל • ורב כח ורב חסד לכל :
 רחום יי רופא ומחבש • לשכורי לב ועון כובש :
 רעי כלו הוא מחמדים • משפטיו אמת מתוקים ונחמודים :
 ראשון ואחרון מעולם ועד • עולם אתה אל שוכן עד :
 שליט מלך שמיא בכל דר ודר • ליה אנא משבח מרומם ומקדר :
 שמש ומגן יי אלהים • שופט צדק ומשפיל גבוהים :
 שגיא כח לא מצאנוהו • ישמים בכהו ומי כמורהו :
 שלמה שמו כי שלו שלום • כי ידבר אל חסידיו שלום :
 שם יי אהיה אשר אהיה • תועפות ראם לו בכפיה ובאריה :
 שדי מאורי מלכי ואלי • הללויה שמו נפשי הללי :
 תתמם עם יושבי נשעים • תשריגים שלשת הרועים (מחעים) :
 תתחסד תתבר עפם • ועם עקשים תתפל להמם :
 תמים דרכה תקוף מבל • תובל לבדה לעשות את כל :
 תחלתי וסברי ותקותי • תאות נפשי ותשוקתי :
 תהלתי ותפארתי ועני • ממעי אמי גוה וגוה :
 תמים דעים אל דעות אחר • כל הלבבות דורש יחד :

ליום חמישי

מי כמזה דעה מורה • גיב שפתיים אתה בורא :
 מחשבותיה עמקו ורמו • ושנותיה לא יתמו :
 לא למדה חכמתה • ולא הבינה תבניתה :
 לא קבלת מלכותה • ולא ירשת במשלתה :
 לעולם יהי לה לבדה • ולא לאחרים כבוד הורה :
 ולא תתן לאלהים אחרים • תהלתה לפסילים וזרים :
 וכבוד וגם כל יקר מאתה • וכבודה לא לזרים אתה :

מָרוֹם וּמָעוֹז הוּא לִי וּמַחֲסִי • מְגִדֵּל עַח שָׁם יְיָ מְנוֹסִי •
מֶלֶךְ יַעֲקֹב מִשְׁגֵּב לָנוּ • הוּא מַחֲזִיקֵנוּ וּמוֹשִׁיעֵנוּ •
מְגִדֵּל יְשׁוּעוֹת מַשְׁעָן יְהִי לִי • מִבְּטַח אֱלֹהִים יְיָ חִילִי •
מוֹשֵׁל עוֹלָם מַלְכוּתָהּ • בְּכָל דּוֹר וָדוֹר מִמַּשְׁלֶתָהּ •
מִי יִתְּנָה בָּאֵח לִי לְצָרָה • הוֹשֵׁעַ (יְיָ) בִּי יִדָּה לֹא קָצָרָה •
מִקּוֹר חַיִּים מְקוֹה יִשְׂרָאֵל • לֹא אֶעֱזֹב בִּי מַעֲזֵי אֵל •
מִגֵּן יִשְׁעֵי וְחֶרֶב בְּאוֹתָהּ • לְשִׁמְךָ וּלְזִכְרֶךָ גִּפְשׁ תִּתְּנֵה •
מִגֵּן הוּא לְכָל חַחוּסִים בּוֹ • אֲשֶׁרִי אָדָם אֲשֶׁר עֲזָו לוֹ בּוֹ •
גָּבַר וְנָעִים גָּאוֹר וְגוֹרָא • גָּאֵדָר וְנִתְּנָה שְׁמוֹ בְּגִבּוֹרָה •
גִּיָּמֵן גִּצַּח יִשְׂרָאֵל וְגוֹאֲלוֹ • לֹא יִשְׁקַר אֲשֶׁרִי כָּל חוֹבֵי לוֹ •
גִּצַּח יְשׁוּרוּן הָאֵל הַנִּצָּמֵן • מִיֵּאֱלֹהִיו יִהְיֶה לֹא אֶלְמֵן •
גִּפְלָא עַל כָּל הַגִּפְלָאִים • וּמִתְנַשֵּׂא עַל כָּל הַנִּשְׂאִים •
גִּקְדָּשׁ וְנִעְרָץ אֱלֹהֵי קְדוֹשֵׁי • נִבְּוֵן וְנִשְׁגָּב יְיָ נָסִי •
נֹקֶם וְנוֹטֵר וּבַעַל חֵימָה • לְצָרָיו לְאִיְּבָיו אִישׁ מִלְחָמָה •
גִּרִי יְיָ בְּהֵלֹךְ גִּרוֹ • עָלֵי רֹאשׁוֹ וְגַר לְרַגְלֵי דְבָרוֹ •
סוֹמֵךְ וְסוֹעֵד יְיָ סֹלְעֵי • סוֹבֵל וְסוֹלֵחַ וְנוֹשֵׂא פִשְׁעֵי •
סִתְּרֵי יְיָ סֹלְעֵי וְסִתְּרֵי • סוֹלֵחַ וְסוֹבֵל סִעְדֵי וְסִבְרֵי •
סֹלְעֵנוּ (יְיָ) וּמַצּוֹדֵתֵנוּ • עֲזוּרָתֵנוּ וּמַפְלִיטֵנוּ •
עֲזוֹז וְגִבּוֹר עֲזִי וְעֲזָרִי • עֲלִיוֹן עֲזוֹ לִי אֵל יְהִי עָרִי •
עִיר וְקִדְּשׁ שֶׁתְּ סְבִיבֵי סִתָּר • אֶבֶן אֶתָּה אֵל מִסְתַּתֵּר •
עַד מִמֶּהָר לְשָׁלֵם גָּמוֹל לְאִוִּיְבָיו • שׁוֹמֵר בְּרִית וְחֶסֶד לְאֹהֲבָיו •
פָּדָה אֶת אֲבִרָתָם יִדְּיוֹ • הוּא יִפְדֶּה יִשְׂרָאֵל עֲבָדָיו •
פָּחַד יִצְחָק יִתְּן פָּחָדוֹ • עַל צָרֵי בְּנֵי יַעֲקֹב עֲבָדָיו •
פּוֹעֵל וְחֹזֵק וְדוֹרֵשׁ וּבוֹדֵק • כָּל לְבָבוֹת לוֹ אֶתֵּן צִדִּיק •
צָרוֹר הַמּוֹר אֲשֶׁכּוֹל הַכּוֹפֵר • נוֹתֵן לְעַמּוֹ צָרָיו כּוֹפֵר •
צַח וְאֶדוֹם דּוֹד בְּצַבָּאִיו אוֹת • עַל בֶּן נִקְרָא יְיָ צַבָּאוֹת •
צְדִיק יְיָ הַצּוֹר תְּמִים • אֲבִטַח עָרֵי עַד בְּצוֹר עוֹלָמִים •
צַבָּא הַשָּׁמַיִם מִשְׁתַּחֲוִים לוֹ • שְׂרָפִים עוֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ •

(יפה הודי יפיו וטובו • יראו ויחוו ציון בשובו •)
 כגבור יצא באיש מלחמות • יעיר קנאה לעשות נקמות:
 (כנשר על כנפי נשרים • נשא עבדיו ומשר הדורים •)
 נכדוב שכול וכנמר שחל • כרקב וכעש ורוחו כנחל:
 (נכדוב שכול וכנמר שוקד • דברו לעשות במקל שקד •)
 כביר כח לב כמו שחל • כלביא וכארי כנחל:
 (כארו בחור בגדלתו • בברוש רענן ענותותו •)
 (כתפוח בריתו עז אהבתו • על ישראל גאותו •)
 (כתפוח בעצי היער • בן הודי עם יושבי שער •)
 נכביר כח למרגיו אל • נוקם ובטל הוא לישראל:
 (כוכי מנת חלקי וגורלי • אני לרודי נחלה ודודי לי •)
 וכבודי יי לא אמירנו • האמרנוהו והאמרנו:
 (כאריה ישאג וכבכיר ינהם • אל יהיה כגר וכאיש נדהם •)
 (כרועה גבור אשר לא יוכל • צאנו להציל והיה למאכל •)
 (כגבור אין איל וכאורח • גם ובזרח מר צורח •)
 (כאריה משחית וכבכיר לעוזבו • כרקב גם כעש לאויביו •)
 (כביר כח כשמיר ושית • ולא ישאיר כנוקה וית •)
 (כשמיר ושית צרים ימגן • כצפרים עפות לעירו יגן •)
 (כגשמי נדבה לנו יבא • כמלקוש ובטל להבקים בו •)
 (כנשר ירחף על גוזליו • ובצל כנפיו יחסו מיחליו •)
 (כצפרים על עירו יגן • ובצל כנפיו רננות גנגן •)
 (לברו יי) הוא ונפלאות גדולות • עושה אגורא עלילות:
 (לצבי ועופר הזמה הודי • כי יקדמני אלהי חסדי •)
 (לפני עמו יישר הדורים • וינשאים על כנפי נשרים •)
 (לעולם חלקי הוא וצור לבבי • כלה שארי לה ולבבי •)
 (לברו יי) הוא ונפלאות • גדולות עושה ורב נוראות:
 (מקום אחיה לעולמה • ואין יודע את מקומה •)
 מוראי אל רועי ויוצרי • צור ילדני מחוללי וצורי:

שיר היחוד ליום רביעי

4

ס' אַרְוָמָם אֱלֹהֵי אָבִי וְאֵלֵי.
 אֲנֹהֶ אֱלֹהֵי צוּרִי וְגֹאֲלִי:
 ק' אֶחָד אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם.
 וְהָאָרֶץ בְּכָל יוֹם פִּעֲמִים:
 ס' אֵל חַי אֶחָד הוּא בְּרָאֵנוּ.
 אֲבִיר יִשְׂרָאֵל אָב לְכָלֵנוּ:
 ק' אֲדוֹנֵנוּ אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ.
 מִה־אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ:
 ס' אֵין כָּאֵל אֵשׁ אוֹכֵלָה וְקָנָא.
 לְעוֹלָם יִי אֱמֶת אֵל אֱמוּנָה:
 ק' אֲזִירִי וַיִּשְׁעֵי מָעוֹז חַיִּי.
 עָלִיו הַתְּלוּיִם כָּל מַאֲוִי:
 ס' אֱלֹהִים אֱמֶת הוּא אֱלֹהִים חַיִּים.
 לֹא יִכִּילוּ וְעִמּוֹ גּוֹיִם (וְאֵיִם):
 ק' אֲדִיר וְאֶמֶץ כְּחֹרֶב אוֹנִים.
 אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים:
 ס' אֱלֹהֵי עוֹשֵׂי אִישִׁי וּבֹעֲלֵי.
 אֲלוֹתָם גְּעוּרֵי שׁוֹמְרֵי וְצִלֵי.
 ק' בּוֹרֵא כָל וַיִּשְׁרָאֵל גּוֹאֲלֵ.
 בָּרוּךְ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:
 ס' בּוֹרֵא רוּחַ הַרִים יוֹצֵר.
 מִמָּה מְזֻמָּה לֹא יִבָּצֵר:
 ק' גֹּאֲלֵה מַלְשֵׁיב גִּמּוּל עַל גֹּאֲלִים:
 עַל הָרָמִים וְעַל הַנְּשָׂאִים:
 ס' גִּבּוֹר בְּקוֹמוֹ לְעֶרְוֶן בַּעֲבָרָה.
 מִהֲדָר גֹּאֲוֵנוּ מִי לֹא יִירָא:
 ק' גִּבּוֹהַּ כָּל אֲשֶׁר תַּחֲתִיו נוֹשָׂא.
 וְגִדְּל כֹּחַ גְּדוּלוֹת עוֹשֶׂה:

ס' גִּדְּלוּ הוּא וְשִׁמּוֹ בְּגִבּוֹרָה.
 אֲרִיָּה שָׂאֵג מִי לֹא יִירָא:
 ק' הַזֵּדִי דָּגוּל הוּא מִרְבָּבָה.
 אֲנַעְרֶץ בְּסוֹד קְדוֹשֵׁי־רַבָּה:
 ס' הֵינִי יְתִיב בְּעֵתִיק יוֹמִין.
 וְצָבָאוּ עַל שְׁמַאֵל וְעַל יָמִין:
 ק' הִדְּרוּ וְהוֹדּוּ עַל בְּנֵי עֲבָדֶיךָ:
 הַדּוֹר הַדָּר הוּא לְכָל חֲסִידֶיךָ:
 ס' הוּא אֵל אֱלֹהֵי הַרוּחוֹת לְכָל.
 בָּשָׂר שׁוֹמֵעַ תַּפִּלָּה מִכָּל.
 ק' וְדָאִי וְתִיק יוֹדֵעַ וְעֹד.
 יִי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:
 ס' (וְאֲשֶׁר חָרַב גְּאֻחֵנוּ.
 לְהַלְחֵם מִלְחֻמָּתֵנוּ):
 ק' זֹכֵר לְעַלְמֵי בְּרִית רַאשׁוֹנִים:
 בְּיוֹם אֶתְמוּל לוֹ אֶלְף שָׁנִים:
 ס' יְהִי אֱלֹהֵינוּ וְלוֹ קוֹיֵנוּ.
 וְנִמְרָת יְהִי הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ:
 ק' חֶלֶק יַעֲקֹב יוֹצֵר הַכָּל.
 חֲנוּן יִי וְחֹסֵד בְּבָל:
 ס' חַי הָעוֹלָם יִי חֶלְקִי.
 חֲבִים הַרְזִים יִי חֲזָקִי:
 ק' טוֹב וּמַטִּיב הַמְּלִמֵּד דָּעָה.
 טְהוֹר עֵינַיִם מֵרְאוּת בְּרָעָה:
 ס' יִשְׂרָאֵל יִי וַיִּשְׂרָאֵל דְּבָרוּ.
 יְדִידֵי יְדִידוֹת מִשְׁכָּנוֹת דְּבִירוּ:
 ק' יוֹעֵץ וְגֹזֵר מִי יִפְרָנָה.
 וַיַּחֲמוֹת וַיַּפְעַל מִי יִשְׁיַבָּנָה:

שיר היחוד ליום שלישי

ד

ק' ואין בתוך ממה נבדל.
ואין מקום רק ממה נבדל:
ס' ואינה נאצל מכל ונבדל.
ואין מקום רק ממה ונבדל:
ק' מקרה ושנוי אין בה נמצא
ולא זמן ועדער ולא כל
שמצא:

ס' כל זמן וכל עת אתה מבינם.
אתה עורכם ואתה משנם:
ק' כל מדע לא ישג אותה.
אין שכל אשר ימצא אותה:
ס' במדתה חכמתה.
בגדלה תבונתה:
ק' חכם אתה מאליה.
חי מעצמה ואין כגיליה:
ס' וולת חכמתה אין חכמה.
בלתי בינתה אין מזמה:
ק' חלקת בלב חכמים שכל
ורוחה המלאים ודעתם
תשכל:

ס' מבליערי כחה אין גבורה.
ומבליערי עזה אין עזרה:
ק' אין נכבד כי אם בברתו.
ואין גדול כי אם גדלתו:
ס' כל יקר וכל טוב מידה.
לאשר תחפז עשות חסדיה:
ק' אין חקר לגדלתה.
ואין מספר לתבונתה:

ס' אין עור וולת הויותיה.
חי וכל תוכל ואין בלתי:
ק' ולפני הכל כל היית.
ובחיות הכל כל מלאה:
ס' לא לחצוה ולא הטוה.
יצוריה אף לא מעטוה:
ק' בעשותה כל לא נבדלת.
כתוה מלאכתה לא נחדלת:
ס' בעשותה את השמים.
ואת הארץ ואת המים:
ק' לא קרבוה ולא רחקוה.
כי כל קירות לא יחלקוה:
ס' ירם מים לא ישטפה.
ורוח בביר לא יהדפה:
ק' אף כל טנופת לא תטנפה.
אשאוכלה אש לא תשרפה.
ס' להויותה אין חסרון.
וליחודה אין יתרון:
ק' כמו היית לעולם תהיה.
חוסר ועודך בה לא יהיה.
ס' ושמך מעידה כי היית.
והוה ותהיה ובכל אתה:
ק' הוה לעולם ובן נודעת.
נעידה ובן בה העידות:
ס' שאתה הוא והוה בכל.
שלה הכל וממה הכל:
ק' שמות יקרה יענו ויעידו.
בתוקף יקרה בה יסהידו:

ארומם

ק' אין דבר סתור ממך נבחר •
עתידות ועוברות לך הם
יחד :

ח' אשר מעולם ועד העולם •

הם כלם בך ואתה בכלם •

ק' חרשות תגיד וסוד דרכיך •
אל עבדיך ומלאכיך :

ח' ואינה צריכה להשמיעה •

דבר סוד וסתור להודיעה :

ק' כי ממך כל סוד יגלה •

בטרים על לב כל יציר יעלה :

ח' בלב כל נברא לא תמצא •

מפינו עתק לא יצא :

ק' באין לו קצה ולא יחצה •

לב לא יתור ואין פה פוצה :

ח' באין לו רוחות ואין בו רוחות •

אין לו שיחות בו מוכיחות :

ק' למרחוק מי ישא דעו •

ללא תחלה ולא סוף להגיעו :

ח' אגודים אגודים תוך וסוף ואש •

פה ולב אכלום מדרוש ומחרוש :

ק' גובה ועומק נעוצים בסבב •

חכם לב וגבון לא ילבב :

ח' סובב (כ"ס סובל) הכל ומלא את

כל • ובהיות הכל אתה בכל :

ק' אין עליך ואין תחתיה •

אין חוץ לך ואין בינותיה :

ח' אין מראה וגב לאחוריה •

ואין גוף לעוצם יחודה :

ק' אתה בראתם ולבך ערכם •
לבדך תדע מקומם ודרכם :

ח' הן אין דבר ממך געלם •

כי לפניך נכונים כלם :

ק' אין חושך ואין מנום וסתור •
לנום שמה ולהסתור :

ח' את אשר תבקש אתה מוצא •
בלי נטות אליהם בעת שתרצה :

ק' כי את הכל כאחת תראה •
לבדך תעשה ואינה נלאה :

ח' כי על גוי ועל אדם יחד •

על כל תדבר ברגע אחד :

ק' תשמע ברגע כל הקולות •
זעק ולחש וכל התפללות :

ח' אף תבין אל כל מעשיהם •

ברגע תחקור כל לבביהם :

ק' ולא תאריך על מחשבותיה •
ולא תתמהמה על עצתה :

ח' אצל עצתה גורתה •

לקין ולמועד קריאתה :

ק' וכלם באמת בתום וכיושר •
ומכלי עזרה ומכלי חוסר :

ח' ממך דבר לא יאבד •

ודבר ממך לא יכבד •

ק' כל אשר תחפוץ תוכל
לעשות •

ואין מי מוחה בידך מעשות :

ח' יכולת יי בחפצו קשורה •

וברצות יי לא אחרה :

שיר היחוד ליום שלישי ג

ק' אין חכמה אשר תדעך • ואין מידע אשר יגיעך •
ק' ממך מאומה ואיכה אהה • ולא ישיג אותך כל מדע •

ל י ו ם ש ל י ש י

ק' אמן ידעתי כי אהה • אלהי יעקב כל יצרת •
ק' אהה בורא ולא נבראת • אהה יוצר ולא נוצרת •
ק' אהה ממית ואת כל תכלה • אהה מוריד שאול ואף תעלה •
ק' ונאמן להחיות מתים אהה • ועל ידי נביאך בן הודעת •
ק' ולא תמות ייחי ולא מתה • מעולם ועד עולם אהה •
ק' משביר ומוליד ולא נלדת • מוחץ ורופא ולא חלת •
ק' מות ומדוה אין לפניך • תנומה ושינה אין לעיניך •
ק' הלא מקדם אל חי אהה • מאשר בך לא נשתנית •
ק' ועד העולם לא תשתנה • מאלהוהך לא תתגנה •
ק' חדש ונושן לא נמצאת • חדשת כל ולא הדישת •
ק' לא יחולו וקנה ובחרות • עליה גם שיבה ושחרות •
ק' ולא חלו בך שמחה ועצב • ודמיון נוצר וכל דבר קצב •

ק' כי לא יסובב אותך גשם • אף לא תדמה אל כל גשם •
ק' כל היצורים גבול סבבתם • אל ראשיתם ולאחריתם •
ק' כי הברואים בגבול שמתם • ולימי צבאם גבול הקפתם •
ק' ולך אין גבול ולימיה • ולשנותיה ולעצמותיה •
ק' על בן אינה צריה לכל • לידה ולחסדה צריכים הכל •
ק' הכל צריכים לצדקותיה • ואינה צריה לבריותיה •
ק' כי טרם כל יציר היית • לבדה מאומה לא נצרכת •
ק' ראשית ואחרית בידך • ערוכים •
אהה בם והם ברוחך • שרוכם •
ק' כל אשר היה בראשונה • ואשר יהיה באחרונה •
ק' כל היצורים וכל מעשיהם • וכל דבריהם ומחשבותיהם •
ק' מראש ועד סוף תדע כלם • ולא תשכח כי אהה אצלם • אהה

ק' גם בגרונני רוממוֹתֶיךָ •

וְאֵת פִּי אֲמַלֵּא תְהַלֵּלְךָ •

ס' כִּי פִי יִגִּיד תְהַלֵּלְךָ •

כָּל הַיּוֹם אֶת תְּפִאֲרֶתְךָ •

ק' וְאִמְרָה נֶאֱעֻזוּ נִזְרֵאֲתֶיךָ •

וְאֲשִׁיחָה דְבָרִי נִכְלֵאֲתֶיךָ •

ס' וְאֶזְכִּיר טוֹבֶךָ וְצִדְקוֹתֶיךָ •

חֲסִדֶיךָ וְגִבּוֹרוֹתֶיךָ •

ק' יִדְעָתִי כִּי גָדוֹל אַתָּה •

עַל כָּל אֱלֹהִים מְאֹד גָּדֹלְתָּ •

ס' כִּי כָּל אֱלֹהֵי הָעַמִּים הֵם •

אֱלִילִים אֱלֹמִים רוּחַ אֵין בָּהֶם •

ק' הֵן לְעֹבְדֵיהֶם גִּמּוּל אֵין •

מְשִׁיבִים •

וְלִפְתָּה לָהֶם הִמָּה מְשִׁיבִים •

ס' וְנִבֵּעַת צָרָה אֲזִי יִתְפַּלְּלוּ •

וְלֹא יַעֲנוּם כִּי לֹא יוֹעִילוּ •

ק' דּוֹרָשִׁים בְּכָרָל לֵב לְרוּחַ •

אֵין בּוֹ •

וְקָרֹב יִי אֵל עִם קְרוֹבוֹ •

ס' הַיּוֹצֵר כָּל הוּא אֱלֹהֵינוּ •

הוּא עֲשָׂנוּ וְלוֹ לְבַד אֲנַחְנוּ •

ק' עִם מְרַעִיתוֹ וְצֵאן יְרוֹ •

נִבְרָךְ שְׁמוֹ כִּי לְעֹלָם חֲסִדוֹ •

ס' בִּצֹר לָנוּ מְאֹד נִמְצָאת •

כִּי דּוֹרָשִׁיךָ לֹא עֹבֶת •

ק' וְחִמּוּד בְּפִינוּ תְהַלֵּלְךָ •

וּמְהַלְלִים לְשֵׁם תְּפִאֲרֶתְךָ •

ס' עַד אַתָּה בָּךְ וּבִכְבוֹדְךָ •

וּמִשְׁרֵתֶיךָ אַף עֲבָדֶיךָ •

ק' אֲשֶׁר בְּבוֹדְךָ מִלֹּא כָּל •

הָאָרֶץ •

וּבִכְבוֹדְךָ עַל כָּל הָאָרֶץ •

ס' וְאֲבוֹתֵינוּ בְּחֵרוּ אוֹתְךָ •

לְבָרְכָךָ לְעִבּוֹד וְאֵין לְוֹר אַתָּה •

ק' גַּם אֲנַחְנוּ אוֹתְךָ לְבָרְכָךָ •

נַעֲבֹד כְּכֵן אָב וְנִכְבְּדְךָ •

ס' וְהִגֵּנוּ עַל יְחֻדְךָ •

יוֹמָם וּלְיָלָה עֲדֶיךָ •

ק' בְּפִי כָלְנוּ וּבִלְבָבֵנוּ •

לְשֹׁאֲתָה לְבָרְכָךָ אֱלֹהֵינוּ •

ס' אֱלֹהֵינוּ עַל יְחֻדְךָ •

עֲדִים אֲנַחְנוּ וְעֲבָדֶיךָ •

ק' אֵין תְּחִלָּה אֵל רִאשִׁיתְךָ •

וְאֵין קֵץ וְתִכְלָה לְאַחֲרִיתְךָ •

ס' רִאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן מִבְּלִי רִאשִׁית •

וּמִבְּלִי אַחֲרִית וְאֵין לֵב לְהִשִּׁית •

ק' אֵין קֶצֶה אֵל גְּבוּהוֹתְךָ •

וְאֵין סוּף לְעֹמֶק מְדוּתֶיךָ •

ס' אֵין לָךְ סוּבֵב וְאֵין לָךְ פֶּאֶה •

עַל כֵּן אוֹתְךָ הִי לֹא רָאָה •

ק' אֵין צַד וְצִלַּע יִצְלִיעוּךָ •

וְרוּחֲב וְאוֹרְךָ (נ"ס ועומק) •

לֹא יִמְצָעוּךָ •

ס' (אֵין) פֶּאֶה לְסִבִּיבוֹתֶיךָ •

וְאֵין תּוֹךְ מִבְּדִיל בִּינוֹתֶיךָ •

שיר היחוד ליום שני ב

ק' וַאֲפִי הַכֹּל בְּכָל אֵילֹתָם •
 כִּפִּי מִדַּע אֲשֶׁר אַתָּה חֲנֻנָתָם •
 ח' יוֹדוּ כִּלְאֵה הַשָּׁמַיִם •
 וַיֹּאדְרוּהָ קוֹלוֹת מַיִם •
 ק' וַיִּרְעוּ לָהּ כָּל הָאָרֶץ •
 יוֹדוּהָ כָּל מַלְכֵי אֶרֶץ •
 ח' אֵף יוֹדוּהָ כָּל הָעַמִּים •
 וַיִּשְׂבְּחוּהָ כָּל הָאֲמִים •
 ק' כָּל יוֹרֵעַ יַעֲקֹב עֲבָדֶיהָ •
 כִּי עָלִיהֶם גָּבְרוּ חֲסָדֶיהָ •
 ח' אֵת שֵׁם יְיָ יִהְלִלוּ בְּכָל •
 אֵל אֱלֹהִים אֲמֶת וּמֶלֶךְ עוֹלָם •
 בְּרוּךְ אַתָּה יְחִיד וּמְיוֹחָד ה' אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד •

ל י ו ם ש נ י

ח' וַאֲנִי עֲבָדָה בֶּן אֲמָתָה •
 אֲדַבֵּר אֲמִלֵּל גְּבוּרֹתֶיהָ •
 ק' דְּרָבִי שְׂבַחָהּ קִצְתָּם •
 אֲסַפְּרָה •
 מַעֲשֵׂיהָ מַה נִּזְרָא אוֹמְרָה •
 ח' אֵין אֵלֶיהָ עֲרוּךְ בִּסְפָר •
 אֲנִידָה עֲצֻמוֹ מִסְפָּר •
 ק' חֲקֹר אֱלֹהִים לֹא יִמָּצֵא •
 וְתִכְלִית שְׂדֵי לֹא תִקְנָצָה •
 ח' וְלִתְבוּנָתוֹ הֵלֹא אֵין חֲקֹר •
 וּמִסְפָּר שְׁנָיו לֹא יִחְקֹר •
 ק' וְגַם אֵין מִסְפָּר לְגִדּוּדֶיהָ •
 בְּצַבְאוֹתֶיהָ אוֹת כְּבוֹדָה •
 ח' אֵיזוֹ עֵין אֲשֶׁר תִּעֲיֶדָה •
 וְחִי לֹא רָאָה פָנַי כְּבוֹדָה •
 ק' גְּבוֹז וְחֲכָם הֵן לֹא יִדָּע •
 וְאֵיךְ אֲעֲרוּךְ עַל אֲשֶׁר לֹא •
 אֲדָע •
 ח' וְאִם יֹאמַר אִישׁ עַד תִּכְלִיתוֹ •
 אֲעֲרוּךְ אֵלָיו וּבְמַתְכֻנָתוֹ •
 ק' אֲבֹא וְאֲמַצָּא תִכְלִית שְׂבַחָה •
 לֹא נִאֲמָנָה אֵת אֵל רוּחוֹ •
 ח' יִבְלַע כִּי לֹא יִדַּע עֲרֻבוֹ •
 אֲחֲרִית פִּיהוּ רֵאשִׁית דְּרָכּוֹ •
 ק' וְעַמָּדִי לֹא בֶן אָנֹכִי •
 וְפִי לֹא אֶתֵּן לַחֲטֹא וְחֲבִי •
 ח' אֲסַפְּרָה לְאֲחֵי קִצּוֹת דְּרָבִי אֵל •
 וְלִישְׂרָאֵל מַה פָּעַל אֵל •
 ק' בְּכַתּוּב אָמְרוּ לֵאלֹהִים •
 מַה נִּזְרָא מַעֲשֵׂיהָ אֱלֹהִים •
 ח' וְאִמְרָתָם עִם זֶה יִצְרָתִי •
 לִי יִסְפְּרוּ שְׁמִי וְתִהְיֶה לִּי •
 ק' בְּמִצְרִים שִׁמְתִּי עַל־לִוְתִי •
 לְמַעַן תִּסְפָּר אֵת אוֹתוֹתִי •
 ח' וַאֲנִי עֲבָדָה עַל בֶּן אֲסַפֵּר •
 בְּאֲשֶׁר אֲדַרּוֹשׁ מִעַל סִפֵּר •
 ק' תִּהְלֵל גִּפְּשֵׁי כַח מַעֲשֵׂיהָ •
 וְכָל קָרְבִי אֵת שֵׁם קֹדֶשְׁהָ •
 ח' וְאֲבָרְכָכָה בְּכָל עֲנִיָּי •
 וּבְכָל לְבִי אוֹדָה אֵת אֲדֹנָי •

ק' ימים וכל אשר בם בידה •
 וכלם ישבעון מידה •
 ח' ואנחנו עמיה וצאנה •
 וחכמים לעשות רצונה •
 ק' ואיה נעבד ואין לאל ידנו •
 ולשרפת אש בית מקדשנו •
 ח' ואיה נעבד ואין זבח ומנחה •
 כי לא באנו אל המנוחה •
 ק' ומים אין להעביר טמאה •
 ואנחנו על אדמה טמאה •
 ח' שש אנכי על אמריה •
 ואני באתי בדבריה •
 ק' כי כתוב לא על זבחה •
 ועולתיה אוכילה •
 ח' על דבר זבח ועולותיכם •
 לא צויתי את אבותיכם •
 ק' מה שאלתי ומה דרשתי •
 ממך כי אם ליראה אותי •
 ח' לעבד בשמחה ובלבב טוב •
 הנה שמוע מזבח טוב •
 ק' ולב נשבר ממנוחה טהורה •
 זבחי אלהים רוח נשברה •
 ח' זבח ומנחה לא חפצת •
 חטאת ועולה לא שאלת •
 ק' מזבח אבנה בשברון לבי •
 ואשברה אף רוחי בקרב •
 ח' רום לב אשפיל ואת רום עיני •
 ואקרע לבבי למען אחי •
 ק' שכרי רוחי הם זבחה •
 יעלו לרצון על מזבחה •
 ח' ואשמיע בקול הנדיותה •
 ואספרה כל גפלאותיה •
 ק' אשר ידעה נפשי אחבירה •
 אמלל גבורות ואדברה •
 ח' ומה אערות ולא ידעתי מה •
 היכול אוכל דבר מאומה •
 ק' כי אין חקר לגדלתו •
 וגם אין מספר לתבונתו •
 ח' חכם לבב הוא מי במזהו •
 שגיא כח לא מצאנוהו •
 ק' עושה גדולות ורב נוראות •
 גדול אתה ועושה גפלאות •
 ח' ער אין מספר ועד אין חקר •
 ולא נודע כי לא יחקר •
 ק' איזו עין אשר תעירה •
 ואיזה פה אשר יגידה •
 ח' חי לא ראה ולב לא ידעה •
 ואיזה שבח אשר יציעה •
 ק' גם משרתה לא ראוה •
 וכל חכמי לב לא מצאוה •
 ח' אתה לבדה מכיר שבחה •
 ואין זולתה יודע כחה •
 ק' ואין יודע בלעדיה •
 שבחות ראיות לכבודך •
 ח' על כן תבורך כראוי לך •
 בפי קדשה כבודך וגדלתך •
 ומפי

שִׁיר הַיְחִיד לַיּוֹם רִאשׁוֹן א

ק' וְכָל עֲצֵי עֵדֶן וְכָל עֲצֵי יַעְרִים.
 בְּנֹרֹת וּנְבָלִים לְשָׁרִים:
 ק' וְכָל בְּנֵי אֱלֹהִים בְּקוֹל תְּרוּעָתָם.
 וְהַכֹּכְבִּים מִמְּסֻלֹתָם:
 ק' וְכָל הַלְּבָנוֹן וְחִיָּה בָּלָה.
 אֵין דִּי בָעֵר וְאֵין דִּי עוֹלָה:
 ק' הֵן בְּכָל אֱלֹהִים אֵין דִּי לַעֲבוֹד.
 וְאֵין דִּי לְקַדֵּם אֶל הַכְּבוֹד:
 ק' בִּי נִכְבְּדָתָּ מְאֹד מִלְּבָנוֹ.
 וּבִמָּה נִכְף לְאֲדוֹנֵנוּ:
 ק' אֲמָנָם לֹא יוֹכְלוּ בְּבִדָּה.
 כָּל חֵי אֶף בִּי אֲנִי עֲבָדָה.
 ק' וְאֲנִי נִבְּוָה וְחִדָּל אִישִׁים.
 נִמְאָם בְּעֵינַי וְשִׁפְלֵי אַנְשִׁים:
 ק' וְאֵין לַעֲבָדָה כָּל לְבַבָּה.
 לְהָשִׁיב לָהּ גִּמּוּל עַל חֲסָדֶיהָ:
 ק' בִּי הִרְבִּיתָ טוֹבוֹת אֵלַי.
 בִּי הִגַּדְתָּ חֲסִידָה עָלַי:
 ק' וְרַב שְׁלוֹמִים לָהּ חֲיִבְתִּי.
 בִּי עָשִׂיתָ טוֹבוֹת אִתִּי.
 ק' וְלֹא חֲיִבְתָּ לִּי גִמּוּלִיָּה.
 כָּל טוֹבְתִי כָּל עָלִיָּה:
 ק' עַל הַטּוֹבוֹת לֹא עֲבָדְתִּיָּה.
 אַחַת לְרַבָּא לֹא גִמְלָתִיָּה:
 ק' אִם אֲמַרְתִּי אֶסְפָּרָה נֶאֱכָמוּ.
 לֹא יִדְעָתִי סְפוֹרוֹת לָמוּ:
 ק' וְיָמָּה אֲשִׁיב לָהּ וְהַכֹּל שִׁלָּה:
 לָהּ שָׁמַיִם אֶף אֶרֶץ לָהּ:

ק' אֲשִׁירָה וְאֹמְרָה לֵאלֹהֵי בְעוֹדִי.
 הָאֱלֹהִים הִרְוָעָה אוֹתִי מֵעוֹדִי:
 ק' עַד הַיּוֹם הַזֶּה הִחֲזַקְתָּ בְּיָדִי.
 חַיִּים וְחֶסֶד עָשִׂיתָ עִמָּדִי:
 ק' בָּרוּךְ יְיָ וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ.
 כִּי עַל עֲבָדוֹ הִפְלִיא חֲסִדּוֹ:
 ק' אֱלֹהֵי מָרוֹם בִּמָּה אֶקְדֵּם.
 וּבִמָּה אֶכַּף לֵאלֹהֵי קֹדֶם:
 ק' אֱלֹהֵי הָרִים לְמַעְרָכָה.
 וְכָל עֲצֵי לְבָנוֹן כָּכָל עֲרוּכָה:
 ק' וְאִם כָּל בְּהֵמוֹת וְחִיּוֹת
 קְרוֹצִים:
 נְתַחִים עֲרוּכִים עַל הָעֲצִים:
 ק' וְאֶף זְוִיוֹת מְזֻבָּח מְבוֹסִים.
 דָּם כַּמִּים לֵימָּם מְכַסִּים:
 ק' וְכַחֲזוֹל סֵלֶת דָּשֵׁן וְשֶׁמֶן.
 בָּלוּל בְּרִבְבוֹת נַחֲלֵי שֶׁמֶן:
 ק' וְלֹאֲכָרָה לְבוֹנָה וְסַמִּים.
 וְלִקְטוֹרֶת כָּל רֹאשֵׁי בְשָׁמִים:
 ק' (וְאֱלֹהֵי נִרוֹת עַל הַמְּנֹרוֹת.
 יִרְדּוּ מֵאִירוֹת כְּשֶׁנִּי
 הַמְּאֹרוֹת):
 ק' (וּכְהָרִי אֶל לֶחֶם הַפָּנִים.
 עַל שְׁלֹחֲנוֹת עֲרוּכִים בַּפָּנִים):
 ק' וַיֵּין כְּמִטַּר הַשָּׁמַיִם.
 וְשֶׁכֶר לְנֶסֶךְ בְּעֵינֹת מַיִם:
 ק' וְאֱלֹהֵי כָּל בְּנֵי אָדָם בְּהַנִּים.
 לְוִיִּם מִשְׁוֹרִים בְּכִנֹּף רִנָּנִים:

עֲלִינוּנִים שָׁשׁ וְתַחֲתוֹנִים עָלְזוּ • בְּקַבֵּלַת תּוֹרָה
הַכְּתוּבָה מִסִּינִי (נ"ח בקבלת כלה כתובת תהן) תוֹאֵר כָּלָה
מְאֹד נִתְעַלָּה • בְּקַבֵּלַת יוֹם זֶה עֲשֶׂרַת הַדְּבָרִים:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ
טוֹב וּמִטֵּיב הַדָּרֵשׁ לָנוּ שׁוֹבָה אֱלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ
בְּגִלָּל אָבוֹת שָׁעֲשׂוּ רְצוֹנָךְ בָּנָה בֵּיתְךָ כְּבַתְחִלָּה
וְכוֹנֵן מִקֶּדְשֶׁךָ עַל־מְכוֹנֵנוּ וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ וּשְׁמַחְנוּ
בְּתַקְוָנוּ וְהִשָּׁב כַּהֲנִים לַעֲבוֹדָתָם וְלוֹיִם לְשִׁירָם
לְזִמְרָם וְהִשָּׁב יִשְׂרָאֵל לְגִוִּיהֶם וְשֵׁם נִעְלָה וְנִרְאָה
וְנִשְׁתַּחֲוָה לְפָנֶיךָ בְּשָׁלוֹשׁ פַּעֲמֵי רַגְלֵינוּ כְּכַתוּב
בְּתוֹרָתְךָ ^(דברי י"ו) שְׁלוֹשׁ פַּעֲמִים בַּשָּׁנָה יִרְאָה כָּל־
זְכוֹרְךָ אֶת־פָּנָי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר
בְּחֵג הַמִּצּוֹת וּבְחֵג הַשַּׁבָּעוֹת וּבְחֵג הַסֻּכּוֹת וְלֹא
יִרְאָה אֶת־פָּנָי יְהוָה רִיקָם: אִישׁ כְּמַתַּנֵּת יָדוֹ
כְּבִרְכַּת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן לָךְ:

והשיאנו וכו' וגומרין התפלה. ק"ת, אין כאלהינו, עלינו, ויח געזסערן.

למנחה נכנסין לביהכ"נ ומתפללין כדאחמול, ואם הוא שבת מוסיפין
ואני תפילתי וגו', ומוליאין ס"ת וקורין ג' בני אדם בפ' נשא, ומתפללין
וגומרין התפלה כדאחמול.

לערבית צמולאי י"ט אומרין והוא רחום וכו' ומתפללין ש"ע של חול
ואומרין אתה חוננתנו בחונן הרעת, ואחר התפלה אומר הש"ץ קדיש
תתקבל ומנדילין על הכוס אבל לא על הכר ולא על הנשמים. עלינו
קדיש יתום. אבל צמולאי שנת מתפללין כנשאר מ"ט.

גען דער זיבער, דין פיינען חוכמער
 וזוכגען דער טריפטגעלעהרסען.
 חללע דיעזע טריעב דער טחפפער חין
 דען געהייכטפחלען דרייח ביכערן
 (תורה נביאים כתובים), גחב זיח מיט
 זיעבע דען געהייגטען כחקחחען
 (ישראל). דער טריטטע (משה) עה
 פייכג זיח (דיח תורה) חיס דריטטען
 חחכחטע (סיון) גחב זיח חינוגעחחחט
 דען כחקחחען יסורון (ישראל).
 דער חכפחג, דח: ענדע חזט פער
 לייכניט דחרין, חוכר ער (משה) ריען
 לו לייגען חוכער זיח חן היחחעל חוכר
 ערדע. געחכג בעגחן דער חחכפחח
 טהיגע היערחיבער, טפחחך פיעלע
 געחכגע, ריען לויט: כיכט: גלייכט
 דייכעס גחטטע, יסורון! דין פחלל
 קחחחענע (תורה) גחב דער הערר דען
 טחחחען ישראל: לוס בעזיטלע, חוס
 זיח חייכט חין דח: גן עדן לו פיהרען
 חויל עוויגקייט. דין פחלל קחחחענע תורה
 גחב חיק חייך, כחכטע חייך חייך פחלל
 חייך ערבע, דחחט חיק חייך גוטען
 חחח חין דיעזער וועלט, גוטען חח
 טהייל חין יענער וועלט געבע. וחחטע
 דער וחחרהייט זיכר עז, געזעטלע
 דער גערעכטיגקייט; טרעפליכע
 חייכניכט ערווערבען דין זיח חויזח
 בען, חחחער חוכר עוויג.

שלישים ונתנם באהבה
 לזרע המקדש: קבלה שלישי
 בהודש השלישי ונתנה יחד
 לזרע ישרון: ראשית ואחרית
 חקוק בתוכה ויהעיד עליהם
 שמים וארץ: שירה פתח
 עניו על זאת ואמר שירות
 הרבה ופיץ ואמר אין כאל
 ישרון: תורה תמימה הנחיל
 ארון לשבטים כדי להכניסם
 בגן עדן לעולמי עולמים:
 תורה תמימה נתתי לכם
 עמי ונחלתי קראתי אתכם
 כדי שאהן לכם שבר טוב
 בעולם הזה וחלק טוב
 לעולם הבא: ח' בניגון דברי
 אמר וחקי צדק ושכל טוב
 ינחלו עושיהם לעולם ועד:

* ח' אז שש מאות ושלש עשרה מצות פרוש
 ענין ומתן שכרן אמרות טהורות מזקקות
 שבעתים, צרופות כפסך ובהונות כזהב:

אהובים שמרום עמוסים חקרים בכל לב
 נצרום בחכמה דרשום: את אלה תזכר לנו
 אלוה מעזנו ותרצה לנו ותמלא משאלותינו:

* דין חוכמערטלונג פחלל אז שש מאות ויעהע במוסף ליום א'.

וּתְרַגְּמוּם תּוֹרָה וּנְבִיאִים
שְׁמוֹנָה. וּכְתוּבִים מְשׁוּלָּשִׁים
אַחַד עָשָׂר: חֲקָרֵי הַלְכוֹת
וּסְדָּרִים שְׁשָׁה. וְעֲלֵיהֶם תִּלְמוֹד
שְׁלֹשִׁים וּשְׁשָׁה: טַעְמֵי מִשְׁלֹ
שְׁלֹשָׁת אֲלָפִים. וַיְהִי שִׁיר
חֲמִשָּׁה וְאַלֶּף. יְחִידָה נְתוּנָה
לְשָׁשִׁים רַבּוֹא. לְעַם אֲשֶׁר
בָּחַר מִשְׁבָּעִים לְשׁוֹנוֹת:
כְּתוּבָה בְּאַתִּיּוֹת עֶשְׂרִים
וּשְׁתֵּים. וְגַם בְּשֵׁם הַמְּפֹרָשׁ
בְּשָׁבָעִים וּשְׁנָיִם: לְכָל אַחַד
וְאַחַד שְׁלֹשָׁה כְּתָרִים. כְּתוּבִים
בְּאַצְבַּע אֱלֹהִים מַעֲשֵׂה אֲדוֹן:
מֶלֶךְ הַדָּרָה בְּרוֹב נִזְרָאוֹת.
אַזְהָרָה בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ וּבְשֵׁם
יִשְׂרָאֵל יְכֻנָּה: נִקְרָא שְׁמוֹת
שָׁבָעִים וְעֶמּוֹ בָּחַר מִשְׁבָּעִים
וּשְׁמוֹ מַעֲלָה לְמַעֲלָה מִשְׁבָּעִים:
סְדָּרָה בְּסִמָּנִים וּבְמִסְאוֹת.
וּבְדְקָדוּקָי חֲקִירוֹת. בְּדִינֵי
מִמוֹנוֹת וְדִינֵי נִפְשׁוֹת: עֲטִיפַת
הַיּוֹן צִהָלָה וְרָגָה יִרְאָה
וּנְבוּאָה הַגִּיּוֹן וּמְלִיצָה תַּפְאֶרֶת
וּשְׁמִיחָה: פִּרְקֵי אֲגָדוֹת וְעֶרְכֵי
עֲנִינֹת. דְּקָדוּקָיָהֶן וְדְקָדוּקָי
סוּפְרִים: צוּר כְּתָבָם בְּסוֹד

(ד"ח סדרה) חו"ז דער טריפט (תורה)
וויכענליך לוייחטן לז' לעזן, דען תרגום
(ד"ח ח"ב ערשט לז' דען אונקל'ס)
חייחטן; תורה פֿינף ביכער, נביאים
חכט, כתובים, דער טריטטע טהיין
דער געזאמלטען הייליגען טריפט.
חילין. ד"ח פֿערטונגגען חין דען הלכות
(פֿערטונגגען) זינד חין זעבן פֿערט
זונגען (ששה סדרי משנה), דמרוין
תלמוד זעבן חזק דרייזיג מסכתות
זיינע (שלמה'ז) ערקלערענדען ספרים
זע ווערען דרייזיג טויזענד, זיינע גע-
דיכטע טויזענד חזק פֿינף. ד"ח חיינע
ליגע (תורה) ווערדע געגעבען דען
זעבליג היימיגען (זעבן חזק הונדערט
טויזענד פֿון ישראל), דעם פֿולקע,
דחט ער (גחטט) ערוועהלטע חו"ז זינע
ליג ספרחכען. געטריעבען חיינע זינע
(ד"ח תורה) חין לוייח חזק לז' חזק
זוכטטחבען, חזק היט דעם כחען
(גחטטען), דייטליך חו"ז געטפֿירטען
היט לוייח חזק זינעבליג זוכטטחבען.
יעדער פֿון חזקען זוכטטחבען היט
דרייזיג קרעכען; געטריעבען ווערען
זינע (ד"ח עשרת הדברות) היט דעם
פֿינף גחטטען, חיינע ווערדע העררן.
דער קחכיג (גחטט) פֿעהעררליכטע
זינע (ד"ח תורה) דורך פֿיעלע פֿורכטונג
רע ווערדער; ער ליעט ווערדע ער-
געהען חין זיינען הייליגען כחען,
זוכטטע זיך כחך דעם כחען: ישראל,
ער ווערד געזוכטט היט זינעבליג כחען
וועהלטע זיין פֿולק חו"ז זינעבליג כחלי-
חכען; זיין כחען חייט ערהחבען חיי-
בער חזקע זינעבליג. ער פֿערדעטע זינע
(ד"ח תורה) כחך לייכען, חייבערליע-
פֿערזונגען, כחך גענויען פֿערטונגגען חין
געלרבעטערע פֿערדען, חין פֿערזונ-
געבעטערע פֿערדען געזעטלען. ד"ח
חזקירטונג חזקער זוכטטחבען היט
חיהרען ווערען; יו"לען פֿרעהחכען
קען גחטטעזעכט, פֿרעהחכען;
כחדעכען, זיטטעכט פֿרוך, רוקח,
פֿריידע. ד"ח חבטטטע (פרקים)
דער חזק (חויזעגונגען), פֿערטונג-
גע חייבער ד"ח פֿערטענדען געגע-
טטונגען; ד"ח גענויען ערשטערע

קדשת השם • הנאמרים והנעשים בתוכם ובמזבחם לא נפרדו •
 מן שרים קלו ומאריזות גברו • לעשות רצון קונם והפך צורם : יזכרם
 אלהינו לטובה • עם שאר צדיקי עולם • וינקום לעינינו נקמת דם עבדיו
 השפוק : פכתוב בתורת משה איש האלהים • הרנינו גוים עמו כי דם
 עבדיו יקום • ונקם ישיב לצריו וכפר אדמתו עמו : ועל ידי עבדיה
 הנביאים כתוב לאמר : ונקתידם לא נקיתי • וי שכן בציון : ובכתבי
 הקדש נאמר : למה יאמרו הגוים איה אלהיהם • יודע בגוים לעינינו •
 נקמת דם עבדיה השפוק : ואומר כי דורש דמים אותם וזכר לא שכח
 צעקת ענוים : ואומר ידיו בגוים מלא גויות מחץ ראש על ארץ
 רבה : מנחל בדרך ישתה על בן ירים ראש :
 אשרי, יהללו, (ונשנת אומרין מזמור לדוד), ותפלת מוסף כדלמול.

הש"ץ חזר תפלת מוסף בקול עד ושני תמידים כהלכתם.
 (ונשנת עד זכר למעשה בראשית, ואס"כ אומרין אזהרת ראשית.
 ע"ס א"כ.)

אזהרת ראשית לעמך נחלת •
 מצות עשה ומצות לא תעשה :
 במספר במפקד דם שלש
 מאות ושלשים וחמש • כנגד
 ימות החמה : גם מצות עשה
 מאתם וארבעים ושמורה •
 כנגד איברים ששארם : דוק
 וחלד הערת בנו • על ענין
 ושלכרן החיים והמות והטוב
 ורע : הזרית לנו עשרת
 הדברות • וקשרת לנו עשרה
 כתרים : ובשני לחות חקקהם •
 ושני עולמות הנחלתם • על
 ידי נאמן נתתם • ובין שני
 כרובים הנחתם : ורוז מקרא
 (ד"ח)

אזהרת. ופירכונג חין דער ערשטען
 (עשרה) (דער תורה) גמבזט דוח, גמטט,
 דייעט פֿחלקע, געבטטע חוכר פֿער,
 בחטט. כחך דער גענויח געלעהלסטען
 למהל זינד זיח דרייח הוכדערט פֿיכל חוכר
 זעכליג (זערבחטטע), געגען דיח טחגע
 דעז : זככעמינהרעז ; חויך געבחטטע
 לווייח הוכדערט חכט חוכר פֿיערלנג, געג
 גען דיח גליעדער חס מעכטען. הייז
 מעל חוכר ערדע ריעפֿעזט דוח לו לייז
 גען חיבער חוכר חן וועגען דער בעז
 טטרפֿוכג פֿיר חיהרע חיבערטערע
 סוכג, וועגען דער בעלמהכוכג פֿיר חיה
 רע בעחכחכטוכג ; זעגטעזט חוכר פֿחך
 זעבען חוכר טחך, גוטעז חוכר בחזעז.
 דוח זעהרטעזט חוכר דיח לעהן געבחטטע
 בחכדעזט חוכר לעהן קרמכען חוס. חין
 דיח לווייח טחפֿעלן (לוקות) גרובזט
 דוח זיח (דיח עשרת הדברות) חייח
 גמבזט חיהכען (ישראל) דורך זיח
 לווייח וועלטען (עולם הזה חוכר עולם
 הבא) לוס בעזיטלע ; דורך דען טריי
 ען (משה) גמבזט דוח זיח זיעסעזט
 זיח לווייטען דיח לווייח כרובים כיעדער.
 זעגען. חוכטער לו זיין, דען חכטכייטט
 (דיח)

אחר כסיים המפטיר ברכה אחרונה (ואחר יקום פורקן בשבת) המשוב
שנקהל הולך לכל כל אחד ואחד וס"ת נירו ומברך לכל זכר ואומר:

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן דוד ושלמה, הוא יברך
את (ר"פ נר"פ), בעביר שיתן מתנת ידו לכבוד המקום ולכבוד התורה ולכבוד
הרגל, בשכר זה הקב"ה ישמרהו ויצילהו מכל צרה וצוקה, וישלח ברכה
והצלחה בכל מעשה ידיו ויברכהו ויוצאהו לעלות לרגל עם כל ישראל אמן.

בפולין ופיהם ובהרבה קהלות אשכנז נהגים לחזכיר נשמות ואומרים:

בעבור נשמת האב.

יזכור אלהים נשמת אבא מורי (פ ב פ) שהלך לעולמו בעבור
שאני נודר צדקה בעדו בשכרה תהא נפשו צרורה בצרור החיים
עם נשמת אברהם יצחק ויעקב שרה רבקה רחל ולאה ועם שאר
צדיקים וצדקניות שבגן עדן ונאמר אמן:

בעבור נשמת האם.

יזכור אלהים נשמת אמי מורתי (פ ב פ) שהלכה לעולמה
בעבור שאני נודר צדקה בעדה ובשכרה תהא נפשה צרורה
בצרור החיים עם נשמת אברהם יצחק ויעקב שרה רבקה רחל
ולאה ועם שאר צדיקים וצדקניות שבגן עדן ונאמר אמן:

בעבור נשמת האב ואם הזקנים ויתר הקרובים.

יזכור אלהים נשמת אבי ואמי זקני וזקנותי דורי ודורתי אחי
ואחיותי בין מצד אבי בין מצד אמי שהלכו לעולמם בעבור שאני
נודר צדקה בעדם ובשכרה תהיינה נפשותם צרורות בצרור
החיים עם נשמת אברהם יצחק ויעקב שרה רבקה רחל ולאה ועם
שאר צדיקים וצדקניות שבגן עדן ונאמר אמן:

בעבור נשמת המומתים לכבוד הס"י.

יזכור אלהים נשמת (פ ב פ) ונשמרת כל קרובי וקרובותי הן
מצד אבי הן מצד אמי שהומתו הן שנהרגו הן שנשחטו ושנשרפו
ושנטבעו ושנהנקו על קדושת השם בעבור שאני צדקה בעד הזכרת
נשמותיהם ובשכרה תהיינה נפשותיהם צרורות בצרור החיים
עם נשמותיהם של אברהם יצחק ויעקב שרה רבקה רחל ולאה
ועם שאר צדיקים וצדקניות שבגן עדן ונאמר אמן:

נק"ק אומר הס"ץ אל מלא רחמים ומזכירין נשמת הקדושים ואומרים אב הרחמים.
אב הרחמים שוכן מרומים. ברחמי העצומים. הוא יפקוד ברחמים.
החסידים והישרים והתמימים. קהלורת הקדש שמסרו נפשם על

קדושת

יִפְסֹוק וְדִי לֹא יִבְטֹול מִפְתָּגְמִי אֲוִרִיתָא: לְמַרְנָן
 וְרַבָּנָן חֲבוּרְתָא קִדְיִשְׁתָּא. הִי בְּאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל
 וְדִי בְּבָבֶל. לְרִישֵׁי כְּלִי וּלְרִישֵׁי גִלּוּתָא וּלְרִישֵׁי
 מְתִיבְתָּא וּלְדִינֵי דִי בָבָא: לְכָל־תַּלְמִידֵי־הוֹן וְלְכָל־
 תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵי־הוֹן וְלְכָל מִן דְּעִסְקִין בְּאֲוִרִיתָא.
 מַלְכָּא דְּעַלְמָא יְבָרַךְ יִתְהוֹן יִפִּישׁ חַיֵּיהוֹן וְיִסְגֵּא
 יוֹמֵיהוֹן וְיִתֵּן אֲרֻכָּה לְשְׁנֵיהוֹן. וְיִתְּפָרְקוּן וְיִשְׁתַּזְבֹּן מִן
 כָּל עֲקָא וּמִן כָּל־מַרְעִין בִּישׁוֹן מָרָן דִּי בְּשָׁמְיָא
 יִהְיֶה בְּסַעֲדֵיהוֹן כָּל־זְמַן וְעַדָּן וְנֹאמַר אָמֵן:

יְקוּם פּוֹרְקוֹן מִן שָׁמְיָא חֲנָא וְחַסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי
 אֲרִיכִי וּמִזּוֹנֵי רוּיְחִי וְסִיעֲתָא דְּשָׁמְיָא וּבְרִיּוֹת גּוֹפָא
 וְנִהוּרָא מַעֲלִיָּא זֶרְעָא חַיָּא וְקִימָא זֶרְעָא דִּי לֹא
 יִפְסֹוק וְדִי לֹא יִבְטֹול מִפְתָּגְמִי אֲוִרִיתָא: לְכָל־
 קְהֵלָא קִדְיִשָּׁא הִדִּין. רַבְרַבִּיא עִם זַעֲרִיא טַפְלָא
 וְנִשְׂיָא. מַלְכָּא דְּעַלְמָא יְבָרַךְ יִתְכּוֹן יִפִּישׁ חַיֵּיכוֹן
 וְיִסְגֵּא יוֹמֵיכוֹן וְיִתֵּן אֲרֻכָּה לְשְׁנֵיכוֹן. וְתִתְּפָרְקוּן
 וְתִשְׁתַּזְבֹּן מִן כָּל־עֲקָא וּמִן כָּל־מַרְעִין בִּישׁוֹן מָרָן דִּי
 בְּשָׁמְיָא יִהְיֶה בְּסַעֲדֵיכוֹן. כָּל זְמַן וְעַדָּן. וְנֹאמַר אָמֵן:
 מִי שִׁבְרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב הוּא יְבָרַךְ אֶת־כָּל הַקָּהֵל
 חֲקִדּוֹשׁ הַזֶּה. עִם כָּל־קְהֵלוֹת הַקֹּדֶשׁ. הֵם וְנִשְׁיָהֶם וּבְנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם.
 וְכָל־אֲשֶׁר־לָהֶם. וּמִי שְׁמִיחִדִּים בְּתֵי כְּנִסְיוֹת לְתַפְלָה. וּמִי שְׁבָאִים
 בְּתוֹכָם לְהִתְפַּלֵּל. וּמִי שְׁנוֹתָנִים גֵּר לְמֵאֹר וַיֵּין לְקִדּוֹשׁ וּלְהַבְדִּילָהּ וּפֶת
 לְאֲזִרְחִים וְצִדְקָה לְעַנְיִים וְכָל־מִי שְׁעוֹסְקִים בְּצִרְכֵי צְבוּר בְּאַמוּנָה
 חֲקִדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַם שְׂכָרָם וְיִסִּיר מֵהֶם כָּל־מַחֲלָה וְיִרְפָּא לְכָל־
 גּוֹפֵם וְיִסְלַח לְכָל־עוֹנֵם וְיִשְׁלַח בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה בְּכָל־מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם
 עִם כָּל־יִשְׂרָאֵל אֲחֵיהֶם וְנֹאמַר אָמֵן:

אֲדֹנָי חֵילִי וַיִּשְׁם רַגְלִי בְּאַיָּלוֹת וְעַל בְּמוֹתַי יִדְרֹכֵנִי
לְמַנְצָה בְּנִגְיוֹתַי : * פְּרוּזוֹ ק'.

המפטיר ינרך ברכות אחרונות:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם צוּר כָּל־הָעוֹלָמִים
צַדִּיק בְּכָל־דִּדְרוֹרֹת הָאֵל הַנֶּאֱמָן הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה.
הַמְדַּבֵּר וּמַקְיֵם • שְׂכַל־דְּבָרָיו אֱמֶת וְצֶדֶק :
נֶאֱמָן אַתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ וּדְבַר אֶחָד
מִדְּבָרֶיךָ אַחֲזֹר לֹא־יֵשׁוּב רִיקָם בִּי אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן וּרְחֻמָּן
אַתָּה • בָּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַנֶּאֱמָן בְּכָל דְּבָרָיו :
רַחֵם עַל־צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ וְלַעֲלוּבֹת נַפְשׁ הַזֹּשִׁיעַ
בְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ • בָּרוּךְ אַתָּה יי מְשַׁמַּח צִיּוֹן בְּכִנְיָה •
שְׂמַחֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַלְיָהוּ הַנְּבִיא עֲבָדֶךָ וּבְמַלְכוּת בֵּית
דָּוִד מְשִׁיחֶךָ בְּמִהְרָה יָבֹא וַיַּגֵּל לִבָּנוּ עַל־כִּסְאוֹ לֹא־יֵשׁוּב זָר
וְלֹא יִנָּחֲלוּ עוֹד אַחֲרֵים אֶת כְּבוֹדוֹ • כִּי בִשְׁם קֹדֶשְׁךָ נִשְׁבַּעְתָּ
לֹא שֶׁלֹּא יִכָּבֵה נֵרוֹ לְעוֹלָם וָעֶד : בָּרוּךְ אַתָּה יי מֶגֶן דָּוִד :
עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוֹדָה וְעַל הַנְּבִיאִים וְעַל יוֹם הַשַּׁבָּת
הַזֶּה וְעַל יוֹם חַג הַשְּׂבָעוֹת הַזֶּה שְׁנַתָּה לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְקַדּוּשָׁה
וּלְמִנוּחָה לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׁמְחָה לְכָבוֹד וּלְתַפְאֲרָה • עַל־הַכֹּל
יי אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ יְתִבְרַךְ
שְׁמֶךָ בְּפִי כָל־חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד : בָּרוּךְ אַתָּה יי
מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל וְהַזְּמָנִים :

לשבת

יְקוֹם פּוֹרְקוֹ מִז־שִׁמְיָא חֲנָא וְחַסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַי
אַרְיֵי וּמְזוֹנֵי רוּיָחִי וְסִיעֲתָא ד־שִׁמְיָא וּבְרִיּוֹת גּוֹפָא
וּבְהוֹרָא מַעֲלִיא : זֶרְעָא חֲיָא וְקִיָּמָא • זֶרְעָא דִּי לֹא

הייכע קרחתט! פערלזיהעט היפפעכדע פֿיסע דעו הירטען מיר, חוּכד (וידעט זי
כער חיד חויל הייכען הָהען! — דעם טמקיקוטלער הייכער געווקנגע. —

הָרִים זָרֵם מִיָּם עָבַר נָתַן תְּהוֹם קוֹלוֹ רוֹם יִדְיָהוּ
 נִשְׁאָא: יֵא שְׁמִשִּׁירָח עֲמִד זְבֻלָּה לְאֹר חֲצִיָּה יִהְלֻכוּ
 לְנִגְה בִּרְק חֲנִיתָה: יב בִּזְעִם תִּצְעֹד אֶרֶץ בְּאֶף
 תִּרְוֹשׁ גּוֹיִם: יג יֵצֵאתָ לִישָׁע עִמָּךְ לִישָׁע אֶרֶץ
 מִשִּׁיחָה מַחֲצֵת רֹאשׁ מִבֵּית רִשָׁע עֲרוֹת יִסּוֹד
 עַד־צוּאֵר סִלָּה: יד נִקְבַּת בְּמִטּוֹ רֹאשׁ פִּרְזוֹ יִסְעֶרוּ
 לְהַפִּיצֵנִי עֲלִיצָתָם בְּמוֹלֵאֵכֶל עֵנִי בַּמִּסְתָּר:
 טו דִּרְכַּת בָּיִם סוֹסִיָּה חֲמֹר מִיָּם רַבִּים: טז שְׁמַעְתִּי וְ
 וְהִתְרַגַּז בְּטִנִּי לְקוֹל צִלְלוֹ שִׁפְתֵי יְבוּאָה רִקְב
 בַּעֲצָמֵי וְתַחֲתֵי אֲרָגוֹ אֲשֶׁר אָנוּחַ לְיוֹם צָרָה
 לַעֲלוֹת לַעֲם יְגוּדְנוֹ: יז כִּי־תֵאֲנֶה לֹא־תִפְרָח וְאִין
 יִבּוֹל בַּגָּפְנִים כִּחַשׁ מַעֲשֵׂה־זֵית וְשִׁדְמוֹת לֹא־
 עָשָׂה אֲכָל גֹּזֵר מִמְּכָלָה צֶאֱן וְאִין בִּקְרַר בְּרַפְתִּים:
 יח וְאִנִּי בִיהוָה אֵעֱלוֹזָה אֲגִילָּה בְּאֱלֹהֵי־יִשְׁעִי: יט יִהְיֶה

דיינעס חכמליק ליטטערן בערגע; ווילדע סטרחעס לענקען חוין. — דיח טיעפֿע
 ברילוט! דיח הָהָה' ערטחנט! יא דיח זחנע סטחררעכר כעכוט דעס חחכרע,
 וחללען הין בייס פֿעילען-גלחל, בייס בליטלעסיוחער דיינער לחללע. יב לחרכיג
 טייטעוט דוח חיבער'ז לחכר; לערטטחחחפֿעוט גרוחחיג פֿחלקערטחפֿטען.
 יג זח לייחזוט דוח חוין לו דיינעו פֿחלקעו רעטטונג; זח לור רעטטונג דיינעו
 הייליג געחלכטיון. לערטפחלסטוט דעו וויטהריכז הוינעו טפֿיטלע. לערטטחרוט
 דער פֿעוטע גרוכר כעכוט גיעבעל. יד דורככחחרוט היט חייגנען טפֿעערען, דער
 חחכרען הייפטער, דיח לערריטטונג חיר חיינהער געטליידערט; דיח חחחייט היט
 חייכניגער פֿריידע דען חרען פֿערלעהרען. טו דוח כחכדיגוט דיח וועללען — דיח
 כערחזע — החכחויפֿגעטהירטע הערעווחגען! טז חיק החכז געהחרט, חוכר
 העפֿטיג וחלט'ז חין חיר! * כחך קלחפֿפֿערן היינע ליפֿפֿען פֿחקס טחלל דער סטיחע!
 טחן החט דער חחכרען היין געכייין דורכחחחלט! חיק וחחכ' חוין' היינעס טטחכרע. —
 קחן רוהיג חיק דעו יחחער: חחכרען, דער היינער פֿיינער חחכרען גליקק לוחי
 כעלט? יז ווען חחחער קנחופֿט דער פֿייגעכחוס? היט טרויבען חחחער פֿרמכגט
 דיח רעכע? ווען זעלכוט דעו חלכחחז בליטהע טייטט? ככט טפֿיווע העהר דחו
 וחחטפֿטלט בריכגט? ווען פֿרייח דוח חירדע פֿחן דען טחחפֿען, חוכר זעער דער
 טטחלל פֿחן ריכרערן חירד? יח חכער — היינע ערגחטלכג חיוט גחטט! עכט
 ליקקערע פֿריידע דער הערר היינעו היילעו! יט דיח חלחחכט, גחטט, חיוט

* זיעהע דיח חחחערקונג חס חכחכגע דעו קחפֿיטעל:

הפטרת יום שני

בתרי עשר בחבקוק סי' ג'.

א תפלה לחבקוק הנביא על שגינות:
 ב יהוה שמעתי שמעך יראתי יהוה פעלך בקרב
 שנים חיהו בקרב שנים תודיע ברגז רחם
 תזכור: ג אלוה מתימן יבוא וקדוש מהר-פארז
 סלה כסה שמים הודו ותהללתו מלאה הארץ:
 ד ונגה באור תהיה קרנים מידו לו ושם חביון
 עזה: ה לפניו ילך דבר ויצא רשף לרגליו: ו עמד
 וימדד ארץ ראה ויתר גוים ויתפצצו הררי-
 עד שחו גבעות עולם הליכות עולם לו: ז תחת
 און ראיתי אהלי כושן ירגזון יריעות ארץ מדין:
 ח הבנהרים חרה יהוה אם בנהרים אפך אם-
 בים עברתך כי תרכב על-סוסים מרכבתך
 ישועה: ט עריה תעור קשתך שבעות מטות
 אמר סלה נהרות תבקע-ארץ: י ראוך יחילו

א תפלה דעו פרמפעטען חבקוק: חויל שגינות. ב גחטט חיק החב' זיח
 פערמחטען, דיח קוכדע*, ט עקקזיק! — גחטט! ערהחטטע דיין ווערק חין מיט,
 טע דער יתהרע! חין מיטטע דער יתהרע לחט לייעבע, חיק לחרע ערבחרטוכג
 חכווחטען. ג דיח חלומחכט לחג פון תיכון הער, דער הייליגע פחט בערגע פארן.
 דיח היחטעל הילזטע זייע העררליכקייט, חוכד זייע: גלחכלע: וחר דיח ערדע פחלז.
 ד — זיח טיען, דער זחכע גלייך, חין סטרחהלען = בילד, חכגעפלוחטט פון
 זייער פייערהחכר. — דיס חזט דיח הילזע זייער חלומחכט. ה זייעט בליקק
 געהט טחד פחרון; לעהרענד פייער פחלזגט חיהק כחך. ו ער טטעהט — דער
 ערדחלז וחכקט! טויעט — חחליחכען טויעדען! חורגעבורגע לערטעלזען, עווי
 גע היגעל זיכקען. — דער וועלטען לזיל חזט זיין! ז חין טחדעזחכגוט ער
 בליקק חיק כושן? היטטען; מדין? לעלטע חין רעגער בחכגיגקייט. ח ויח? חויל
 סטרחהע לזרכעט גחטט? עכטפלוחטען יעכע סטרחהע דיינען גריס? החט דחז
 וועלטהעער דיק עכטריסט:ט? — דוח חילזט חייכער חויל דיינען רחזען, חויל
 דיינען וחגען דע: טרוחפ:ט! ט דיין בחגען טליידערט פערדערבען חוטהער! פער
 הערוכג דיינע טפעערע! פליטע עכטפלודעלן דער בערוטענדען ערדע. י ביח

* דיח קוכדע דער הערמחכמהענדען חוכגליגטווחכגערן יתהרע וחפחון וייטער
 פער: 15 חווחטטחכרליכער געטפרחכען ווירד.

וְהָלֹאִי וְהַגֵּר וְהַתּוֹם וְהָאֲלֻמָּנָה אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֶיךָ: שְׁבַעַת
 יָמִים תַּחֲגֹג לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה כִּי
 יִבְרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל תְּבוּאָתְךָ וּבְכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ
 וְהָיִיתָ אֶךְ שִׂמְחָה: שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָּל־זְכוּרָךְ
 אֶת־פָּנָי וַיהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר בַּחֲגֵי הַמִּצְוֹת וּבַחֲגֵי
 הַשְּׁבָעוֹת וּבַחֲגֵי הַסִּפּוֹת וְלֹא יֵרָאֶה אֶת־פָּנָי יְהוָה רִיקָם:
 אִישׁ כַּמִּתְנַת יָדוֹ כְּבִרְכַּת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן־לְךָ: ׀

מניחין ׀'ת ז' חלל הראשון ואומר חצי קריש על שניהם, ומגביהין
 וגוללין ׀'ת שקראו בו, ופותחין ׀'ת ז' וקורין למפטיר זכ' פינחס.

וּבַיּוֹם הַבְּכוּרִים בְּהַקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה
 בַּשְּׁבַעַת־יָכֶם מִקְרֵא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מִלְאכַת עֲבֹדָה
 לֹא תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה לְרִיחַ נִיחָח לַיהוָה פָּרִים בָּנִי־
 בָּקָר שְׁנַיִם אֵיל אֶחָד שְׁבַעַת כִּבְשִׂים בָּנִי־שָׁנָה: וּמִנְחָתָם
 סֵלֶת בָּלוּלָה בַשֶּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עָשָׂר־נִים לִפְרֵי הָאֶחָד שְׁנֵי
 עָשָׂר־נִים לְאֵיל הָאֶחָד: עֶשְׂרוֹן עֶשְׂרוֹן לִכְבֹּשׁ הָאֶחָד
 לַשְּׁבַעַת הַכִּבְשִׂים: שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם: מִלֶּבֶד
 עֹלֹת הַתָּמִיד וּמִנְחָתוֹ תַעֲשׂוּ תָמִידִם יְהִי־לָכֶם וְגַם־בֵּיהֶם:
 מִי־שָׂרֵךְ. וּמִגְבִּיהִין וְגוֹלְלִין. וּפְשֵׁמִגְבִּיהִים הֵם ׀'ת מְבִטִין נֶגֶד הַכֹּתֶז שֶׁל ׀'ת וְאוֹמְרִים
 וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם מוֹשֶׁה לְפָנָי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל פִּי יי
 בִּיד מוֹשֶׁה: עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ וְתִמְכֶּיהָ מֵאֲשֶׁר:
 דָּרְכֶיהָ דָּרְכֵי נָעִם וְכָל נְתִיבֹתֶיהָ שָׁלוֹם: אֶרֶץ יָמִים
 בִּימִינָהּ בְּשִׁמְאֻלָּהּ עֶשֶׂר וּכְבוֹד: יי חֶפֶץ לְמַעַן צִדְקוֹ
 יִגְדִּיל תּוֹרָה וַיֹּאדִיר:

קודם קריאת ההפטרה ואחר שנגמר הגולל ינרך המפטיר ברכה זו.

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר
 בְּנְבִיאִים טוֹבִים וְרָצָה בְּדַבְרֵיהֶם הַנְּאֻמִּים בְּאֵמַת
 בָּרוּךְ אַתָּה יי הַבּוֹחֵר בַּתּוֹרָה וּבַמִּשְׁרָה עֲבָדוֹ
 וּבִישְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבְנְבִיאֵי הָאֵמֶת וְצִדִּיק:

והטהור יחלו בצבי וכאיל: רק את דמו לא תאכל על-
 הארץ תשפכו במים: פ ב (ונשנת ד)

שמור את חודש האביב ועשית פסח ליהוה אלהיך כי
 בחודש האביב הוציאך יהוה אלהיך ממצרים לילה:
 וזבח פסח ליהוה אלהיך צאן ובקר במקום אשר יבחר
 יהוה לשכן שמו שם: לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים
 תאכל עליו מצות לחם עני כי בחפזו יצאת מארץ מצרים
 למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך:
 ג (ונשנת ה) ולא יראה לך שאר בכל וגבלך שבעת

ימים ולא ילין מן הבשר אשר תזבח בערב ביום הראשון
 לבקר: לא תוכל לזבח את הפסח באחד שעריך אשר-
 יהוה אלהיך נתן לך: כי אם אל המקום אשר יבחר
 יהוה אלהיך לשכן שמו שם תזבח את הפסח בערב כבוא
 השמש מועד צאתך ממצרים: ובשלת ואכלת במקום
 אשר יבחר יהוה אלהיך בו ופנית בבקר והלכת לאחריך:
 ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת ליהוה
 אלהיך לא תעשה מלאכה: ד (ונשנת ו) שבעה
 שבעת הספר-רלך מהחל חרמש בקמה תחל לספור
 שבעה שבעות: ועשית חג שבעות ליהוה אלהיך
 מסת גרבית ידך אשר תתן כאשר יברכה יהוה אלהיך:
 ושמחת לפני יהוה אלהיך אתה ובנך ובתך ועבדך
 ואמך והלוי אשר בשעריך והגר והיתום והאלמנה
 אשר בקרבך במקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו
 שם: וזכרת כי עבד היית במצרים ושמרת ועשית
 פ את החקים האלה: ה (ונשנת ז)

חג הסוכות תעשה לך שבעת ימים באספך מגרנה
 ומיקבך ושמחת בדגה אתה ובנך ובתך ועבדך ואמך
 והלוי

יהוה אלהיך נתן לך לא תאמץ את לבבך ולא תקפץ
 את ידך מאחיק האביון: כי פתח תפתח את ידך לו
 והעבט תעביטנו די מחסרו אשר יחסר לו: השמר לך
 פני יהוה דבר עם לבבך בלעל לאמר קרבה שנת השבע
 שנת השמטה ורעה עינך באחיק האביון ולא תתן לו
 וקרא עליך אלהי יהוה והיה בך חטא: נתון תתן לו ולא
 ירע לבבך בתתך לו כי בגלל רדך בר הוה יברכה יהוה
 אלהיך בכל מעשיך ובכל משלח ידך: כי לא יחדל
 אביון מקרבה ארץ על פן אנכי מצוה לאמר פתח תפתח
 את ידך לאחיק לעניך ולאביונה בארצך: אם כי ימכר
 לך אחיק העברי או העבריה ועבדך שש שנים ובשנה
 השביעית תשלחנו חפשי מעמך: וכי תשלחנו חפשי
 מעמך לא תשלחנו ריקם: והענק תעניק לו מצאנה
 ומגרנה ומיקבה אשר ברכה יהוה אלהיך תתן לו: וזכרת
 כי עבד היית בארץ מצרים ויפדה יהוה אלהיך על פן
 אנכי מצוה את הדבר הזה היום: והיה כי יאמר אליך
 לא אצא מעמך כי אהבך ואת ביתך כי טוב לו עמך:
 ולקחת את המרצע ונתת באזנו ובדלת והיה לך עבד
 עולם ואף לאמהך העשה כן: לא יקשה בעינך בשלחה
 אתו חפשי מעמך כי משנה שכר שכיר עבדך שש שנים
 וברכה יהוה אלהיך בכל אשר תעשה: פ ישראל

נחול מתחילין כאן

כל הבכור אשר יולד בבקרה ובצאנה הזכר תקדיש
 ליהוה אלהיך לא תעבד בכור שורך ולא תגז בכור צאנה:
 לפני יהוה אלהיך תאכלנו שנה בשנה במקום אשר יבחר
 יהוה אתה וביתך: וכי יהיה בו מום פסח או עור כל מום
 רע לא תזבחנו ליהוה אלהיך: בשעריך תאכלנו הטמא
 והטהור

עשר תעשר את כל תבואת זרעך הוצא השדה שנה
שנה : ואכלת לפני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר
לשכן שמו שם מעשר דגנך תירשך ויצדקך ובכרת
בקרך וצאנך למען תלכד ליראה את יהוה אלהיך כל
הימים : וכי ירבה ממך הדרך כי לא תוכל שאתו כי
ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו
שם כי יברכה יהוה אלהיך ונתתה בכסף וצרת הכסף
בדרך והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו
ונתתה הכסף בכל אשר תאוו נפשך בבקר ובצאן ובין
ובשכר ובכל אשר תשאלה נפשך ואכלת שם לפני יהוה
אלהיך ושמחת אתה וביהך : ודלוי אשר בשעריך לא
תעזבו כי אין לו חלק ונהלה עמך : ס מקצתו
של שנים הוציא את כל מעשר תבואתך בשנה
ההוא והנהלת בשעריך : ובא הלוי כי אין לו חלק
ונהלה עמו והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך ואכלו
ושבעו למען יברכה יהוה אלהיך בכל מעשה ידך אשר
תעשה : ס לוי מקץ שבע שנים תעשה שמטה
וזה דבר השמטה שמוט כל בעל משה ידו אשר ישה
ברעהו לא יגש את ידעו ואת אהו כי יקרא שמטה
ליהוה : את הנכרי הגוש ואשר יהיה לך את אחיך
תשמט ידך : אפם כי לא יהיה בך אביון כי ברכך יברכה
יהוה בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה :
רק אם שמוע השמע בקול יהוה אלהיך לשמור קצעות
את כל המצות הזאת אשר אנכי מצוה ביום : כי יהוה
אלהיך ברכך באשר דברך והעבדת גוים רבים ואתה
לא תעבט ומשלת בגוים רבים וכה לא ימשלו : ס כי
יהיה בך אביון מאחד אחיך באחד שעריך בארץ אשר

אונד דער עוויגע פֿערליה איז שוואַג-
גערשאַפֿט, אונד זיא געבאָר איינען
זאָהן. (יד) אונד עז שפראַכען דיא
ווייבער צונעמי: געפרייעזען וויאדער
עוויגע, דער דיר ניכט האט אויגע-
הען לאזען איינען בלוטזפֿריינד היי-
טע! אונד בעריהמט ווערדע זיין נאָ-
מע אין ישראל! (טו) אונד ער זיא
דיר צור זעעלענ-ערקוויקונג, אונד
דיין אלטער צו פֿערזאָרגען! דען די-
נע שנור, דיא דיר לעבט, האט איהן
געבאָרען, דיא פֿיר דיר בעזער איזט
אלז זיעבען זאָהנע. (טז) אונד נעמי
נאָהם דאז קינד אונד לעגטע עז אין
איהרען שאַם, אונד וואָרד איהם צור
פֿלעגערין. (יז) אונד עז גאָבען איהם
דיא נאָכבאָרינען איינען נאָמען, דער
זאָגען זאָללעטע: עז וואָרד איין זאָהן
געבאָרען דער נעמי. אינד זאָ נאָנטען
זיא איהן עובר, דאז איזט דער פֿאָ-
טער ישי'ז, דען פֿאָטערו דוד'ז.

(יח) אונד דאז זינד דיא נאָכקאָמ-
מען דעז פרץ: פרץ צייגטע חצרון;
(יט) אינד חצרון צייגטערס, אונד
רם צייגטע עמינדב;

(כ) אינד עמינדב צייגטע נחשון;
אונד נחשון צייגטע שלמה;

(כא) אונד שלמון צייגטע בועז;
אינד בועז צייגטע עובר;

(כב) אינד עובר צייגטע ישי,
אונד ישי צייגטע דוד.

סכום פסוקי דספר רות שמונים וחמשה, וסימנו סורה שבה פה פלוני אלמוני,
קדיש יתום.

וַיְהִי יְהוָה לָהּ הָרִיוֹן וְהִלָּד
בֶּן: י וַתֹּאמְרָנָה הַנָּשִׁים אֶל
נָעֲמִי בְרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר לֹא
הִשְׁבִּית לָךְ גֵּאֹל הַיּוֹם וַיִּקְרָא
שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל: טו וְהָיָה לָךְ
לְמַשִּׁיב נָפֶשׁ וּלְכֹלְכֵל אֶת
שִׁבְתְּךָ כִּי בָלַתְךָ אֲשֶׁר אֲהַבְתְּךָ
יְלִדְתּוֹ אֲשֶׁר הָיָא טוֹבָה לָךְ
מִשְׁבָּעָה בָּנִים: טז וַתִּקַּח נָעֲמִי
אֶת הַיֶּלֶד וַתִּשְׁתַּחֲוֶהוּ בְּחִיקָה
וַתְּהִי לוֹ לְאִמָּתָה: יז וַתִּקְרָאנָהּ
לוֹ הַשְׁכֵּנּוֹת שֵׁם לֵאמֹר יְלִד בֶּן
לְנָעֲמִי וַתִּקְרָאנָה שְׁמוֹ עוֹבֵד
הוּא אָבִי יְשִׁי אָבִי דָּוִד:
יח וְאֵלֶּה הַיֶּלְדוֹת פֶּרֶץ פֶּרֶץ
הוֹלִיד אֶת הַצִּירוֹן: יט וַחֲצִירוֹן
הוֹלִיד אֶת רָם וְרָם הוֹלִיד אֶת
עַמִּינָדָב כִּנְעַמִּינָדָב הוֹלִיד אֶת
נַחֲשֹׁן וְנַחֲשֹׁן הוֹלִיד אֶת
שְׁלֹמֹה: כא וְשְׁלֹמֹן הוֹלִיד אֶת
בְּעֻז וּבְעֻז הוֹלִיד אֶת עוֹבֵד:
כב וְעוֹבֵד הוֹלִיד אֶת יְשִׁי וְיְשִׁי
הוֹלִיד אֶת דָּוִד:

סדר הוצאת ספר התורה תמצא ביום ראשון זייטע 118.

וקורין כס"ת ראשון כפ' ראה, נשנת מתחילין עשרת עשר ומתחילין לז' גברי, ובסוף
מתחילין כל הבכור ומתחילין לה' גברי. במי שברך סמך דהס"ך הקרואים לתורה
מזכיר לכבוד היום ולכבוד הרגל ומסיים ויזכהו לעלות לרגל עם כל ישראל וכו'.

ו וזאת לפנים בישראל על
הגאלה ועל התמורה לקיים
כל דבר שלף איש געלז ונתן
לרעהו וזאת התעודה בישראל;
ח ויאמר הגאל לבעז קנה
לקי וישלף געלז: ט ויאמר
בעז לזקנים וכל העם עדים
אתם היום כי קניתי את כל
אשר לאלימלך ואת כל
אשר לכליון ומחלון מיד געמי:
י וגם את רות המואבית
אשת מחלון קניתי לי לאשה
להקים שם המית על נחלתו
ולא יכרת שם המית מעם
אחיו ומשער מקומו עדים
אתם היום: יא ויאמרו כל
העם אשר בשער והזקנים
עדים יתן יהוה את האשר
הבאה לך ביתך כרחל וכלאה
אשר בנו שתיהם את בית
ישראל ועשה חיל באפרתה
וקרא שם בבית לחם: יב ויהי
ביתך בבית פרץ אשר ילדה
תמר ליהודה מן הזרע אשר
יתן יהוה לך מן הגעררה
הזאת: יג ויקח בעז את רות
ותהי לו לאשה ויבא אליה

(ז) אונד זא וואר עז פארדעם אין
ישראל: בייא איינער לאזונג אונד בייא
איינעם טוישע, צי בעשטאטיגען איר
גענד וואז, צאג איינער דען שוהאב
אונד גאב איהן דעם אנדערן; אונד דאז
גאלט אלז צייגנים אין ישראל.

(ח) אונד עז שפראך דער בלוט
פריינד צו בעז: קויפֿע דיר! אונד
צאג זיינען שוהאב. (ט) אונד בעז
שפראך צו דען אלטעזטען אונד אל-
לעם פֿאלקע; צייגען זייר איהר היי-
טע, דאס איך געקויפֿט האבע אל-
לעז, וואז אלימלך געהארט אונד
אללעז, וואז כליון אונד מחלון גע-
הארט, אויז דער האנד דער נעמי.

(י) אונד אויך רות, דיא מואביטין,
דאז ווייב מחלון'ס, האבע איך מיר
צום ווייבע ערקויפֿט, צו ערוועקען
דען נאמען דעז פֿערשטארבענען אויף
זיינעם ערבע, דאס דער נאמע דעז
פֿערשטארבענען ניכט אויזגעראט-
טעט ווערדע אונטער זיינען ברידערן
אונד אויז דעם טהארע זיינען אָרטעז.
צייגען זייר איהר הייטע! (יא) אונד
עז שפראכען אללעז פֿאלק אים טראָר
אינד דיא אלטעזטען: צייגען זינד
ווייר! מאַכע דער עוויגע דאז ווייב,
דאז צו זיינעם הויזע איינגעהט, וויא
רחל אינד וויא לאה, וועלכע ביידע ער-
בויעט האבען דאז הויז ישראל'ס, אונד
שאפֿפֿע מאַכט אין אפרת, אונד הא-
בע איינען נאמען אין בית לחם.

(יב) אונד זייא דיין הויז, וויא דאז
הויז דעז פרץ, דען תמר געבארען
דעם יהודה: דורך דען נאמען, דען
דער עוויגע דיר געבען ווייר פֿאן דיע-
זער יונגען פֿרויא. (יג) אונד בעז
נאָהם דיא רות, אונד זיא ווארד איהם
צום ווייב, אונד ער קאם צו איהר,

אונד

שוויעגערמוטטער. (יח) אונד ווא
שפראך: בלייבע, מיינע טאכטער,
בין דוא ערפאָהרזט, וויא דיא זאכע
אויפאללט; דען דער מאן ווירד ניכט
ראזטען, ער האבע דען דיא זאכע
הייטע בעענדעט.

ד (ה) בועז אבער גינגהינוף אין
דאז טהאָר א נר זעטצטע זיך דאָרט;
אונד זיעהע דער בלוטזפריינד גינג
פאָראיבער, פאָן דעם בועז גערעדעט.
דא שפראך ער: קאם הער, זעטצע
דיך היערהער, דוא רער אונד דער!
אונד ער קאם הערצו אונד זעטצטע
זיך. (ז) אונד ער נאָהם צעהן מאָנע
נער פאָן דען אלטעזטען דער שטאָרט
אונד שפראך: זעטצעט אייך היער-
הער! אינר ווא זעטצטען זיך.

(ג) אונד ער שפראך צו דעם בלוטז-
פריינד: דאז אַקקערפֿעלד, דאז אונד
זערם ברודער אלימלך געהאָרט,
האט נעמי פֿערקויפֿט, דיא היימגע-
קעהרט איזט פֿאָם געפֿילדע מואב'ז.
(ד) אונד איך מיינטע, איך ווילל עז
דיינעם אָהר ענטדעקקען, אונד שפרע-
כען: קויפֿע עז אין געגענוואָרט דער
היער זיטצענדען אונד אין געגענ-
וואָרט דער אלטעזטען מיינען פֿאלקז;
ווען דוא לאָזען וויללזט, לאָזען; ווען
דוא אָבער ניכט לאָזען וויללזט זאָגע
עז מיר, דאס איך עז וויזע; דען דא
איזט קיינער אויסער דיר צו לאָזען,
אינר איך קאָממע נאָך דיר. אונד ער
שפראך: איך ווילל לאָזען. (ה) אונד
בועז שפראך: אס טאָגע, דא דוא דאז
פֿעלד קויפֿזט אויז דער האָנר נעמי'ז,
האיזט דוא עז פֿאָן רות, דער מואביטין,
דעם ווייבע דעז פֿערשטאָרבענען,
געקו פֿט, דען נאָמען דעז פֿערשטאָר-
בענען צו ערוועקקען אויף זיינעם ער-
בע. (ו) דא שפראך דער בלוטזפריינד:
איך קאן עז ניכט לאָזען פֿיר מיך, דאס
איך ניכט געפֿאהרדע מיין ערבע. לא-
זע דוא פֿיר דיך, וואז איך לאָזען זאלל;
טע, דען איך קאן ניכט לאָזען.

אל חמוֹהֶיךָ: יֵה וְתֹאמַר שְׂבִי
בְּתִי עַד אֲשֶׁר תִּדְרְעִין אִיךָ יִפְלֹ
דָבָר כִּי לֹא יִשְׁקַט הָאִישׁ כִּי
אִם כָּלָה הַדָּבָר הַיּוֹם:

ד א ובעז עלה השער וישב
שם והנה הגאֵל עבר אשר
דבר בעז ויאמר סורה שבה
פה פלני אלמני ויסר וישב:
ב ויקח עשרה אנשים מוקני
העיר ויאמר שבו פה וישבו:
ג ויאמר לגאֵל חלקת השדה
אשר לאחינו לאלימלך מכרה
נעמי השבה משדה מואב:
ד ואני אמרתי אגלה אונך
לאמר קנה נגר הישבים ונגר
וקני עמי אם תגאל גאל ואם
לא יגאל הגידה לי ואדעי כי
אין ווליהך לגאול ואנכי
אחריך ויאמר אנכי אגאל:
ה ויאמר בעז ביום קנוריהך
השדה מיד נעמי ומאת
רות המואבית. אשת המת
קניתי להקים שם המת על
נהלתו: ויאמר הגאֵל לא
אוכל לגאול לי פן אשחור
את נחלתי גאל לך אתה את
גאולתי כי לא אוכל לגאל:

¹ ואדעה ק'. ² קנית ק'. ³ לגאיל יתיר ו'.

גַּאֵל אֶתָּה: ^י וַיֹּאמֶר בְּרוּכָה
 אַתָּה לַיהוָה כִּתִּי הֵיטִיבָהּ חֲסִידָךְ
 הָאֲחֵרוֹן מִן הָרִאשׁוֹן לְבִלְתִּי
 לָקֶחַת אַחֲרֵי הַבְּחוּרִים אִם דָּל
 וְאִם עָשִׁיר: ^{יא} וַעֲתָה כִּתִּי
 אֵל תִּירָאִי כֹל אֲשֶׁר תֹּאמְרִי
 אֶעֱשֶׂה לָּךְ כִּי יוֹדַע כֹּל שַׁעַר
 עָמִי כִּי אִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵתָּה:
 יב וַעֲתָה כִּי אֲמַנָּם כִּי אִם
 גַּאֵל אֲנֹכִי וְגַם יֵשׁ גַּאֵל קָרוֹב
 מִמֶּנִּי: ^{יג} לִינִי הַלִּילָה וְהָיָה
 בִּבְקָר אִם יִגְאָלָּךְ טוֹב יִגְאָל
 וְאִם לֹא יִחַפֵּץ לִגְאָלָּךְ וְגִאֲלִיתִיךָ
 אֲנֹכִי חֵי יְהוָה שְׁכָבִי עַד
 הַבֶּקֶר: ^{יד} וַתִּשְׁכַּב מִרְגְּלֹתָיו²
 עַד הַבֶּקֶר וַתִּקֶּם בְּטָרוֹם³
 יִכִּיר אִישׁ אֶת רַעְיוֹ וַיֹּאמֶר
 אֵל יוֹדַע כִּי בָאָה הָאִשָּׁה
 הַגִּדִין: ^{טו} וַיֹּאמֶר הָבִי הַמִּטְפַּחַת
 אֲשֶׁר עָלֶיךָ וְאֶחָיו בָּהּ וַתֹּאחֲזוּ
 בָּהּ וַיִּמְדוּ שֵׁשׁ שְׁעָרִים וַיִּשְׁתַּחֲוּ
 עָלֶיהָ וַיָּבֹא הָעִיר: ^{טז} וַתָּבוֹא
 אֵל חֲמוּתָהּ וַתֹּאמֶר מִי אַתָּה
 כִּתִּי וַתִּגְדַּל לָהּ אֶת כֹּל אֲשֶׁר
 עָשָׂה לָהּ הָאִישׁ: ^{יז} וַתֹּאמֶר
 שֵׁשׁ הַשְּׁעָרִים הָאֵלֶּה נָתַן לִי
 כִּי אָמַר ⁴ אֵל הַתְּבוּאָה רִיקָם

¹ אִם כִּתִּיב וְלֹא קָרִי. ² מִרְגְּלוֹתָיו חֲסִידָיו.

פְּרִיִּי. (י) אִינֶר עַר שְׁפִרְאָךְ: גַּע
 זַעֲנַנְט זִיעֻט דּוּא פֿאַם עווינגען מִיִּי
 נַע טאַכטער! שאַנער נאָך האַזט דוּא
 דִינַע לעצטע ליעבע געצייגט, אַלֹ
 דִיא ערוטע, דאַם דוּא נִכְט נאַכגע
 גאַנגען בִיזט דען יינגלינגען, זיִיא עז
 אַרמען אָדער רִיכען. (יא) אונד נִין
 מִינַע טאַכטער, פֿירכטע נִכְטֹ. אַלֹ
 לעז וואָז דוּא שפּריכט, ווערדע אִיך
 טהון, דען עז ווייס דאַז גאַנצע טהאַר
 מִינַע פֿאַלקעז, דאַם דוּא אִיין וואַק־
 רעז ווייב בִיזט. (יב) אונד נון, אִיזט
 עז אִוִיך רִיכטיג, דאַם אִיך אִיין בלוט־
 פֿריינד בִין, זאָ אִיזט דאָך אִיין בלוט־
 פֿריינד־דאַ, דער נאָהער אִיזט אַלֹ אִיך.
 (יג) בלייבע דיעזע נאַכט, אונד עז
 זאַלל געשעהען אַם מאָרגען, ווען ער
 דִיך לאָזעט, וואָהל, מאָג ער דִיך
 לאָזען! ווען ער דִיך אַבער נִכְט צו
 לאָזע, בעגעהרט, זאָ לאָזע אִיך דִיך,
 זאָ וואָר דער עוויגע לעבט! ליעגע בִין
 צום מאָרגען. (יד) אונד זיִיא לאָג צו
 זינען פֿיסען בִין צום מאָרגען, אִינֶר
 ערהאַב זיך, בעפֿאַר אִינער דען אַנֶי
 דערן ערקענגען קאַננטע. דען ער
 שפּראַך: דאַם עז נִכְט בעמערקט
 ווערדע, דאַם אִיין ווייב אִין דִיא טעג
 נעגקאַממען. (טו) אונד ער שפּראַך:
 גיעב הער דען מאַנטעל, דען דוּא
 אַנהאַזט, אונד פֿאַזע דאַראַן! אונד
 זיִיא פֿאַסטע דאַראַן, אונד ער
 מאַם זעכֹ (מאַם) גערוטע, אונד
 לענטע עז אִיהר אויף, אונד גינג אִין
 דִיא שטאַדט. (טז) אונד זיִיא קאַם צו
 אִיהרער שוועגערמוטער, אונד זיִיא
 שפּראַך: וויִיא זטעז מיט דִיר, מִיִּי
 נַע טאַכטער? אונד זיִיא זאַנטע אִיהר
 אַללעז, וואָז אַן אִיהר דער מאַן גע
 טהאַן האַטטע. (יז) אונד זיִיא שפּראַך:
 דיעזע זעכֹ (מאַם) גערוטע גאַב ער
 מִיר, דאַן שפּראַך ער צו מִיר: דאַם
 דוּא נִכְט לעער קאַממזט צו דִינער
³ בטרומ־יתירו. ⁴ אליק' ולא כתיב.

ערנטע אונד דער ווייצען ערנטע. זאָ
וואָהנטע זיאַ בייא איהרער שוויגענער-
מוטטער.

ג (א) אונד נעמי, איהרע שווייע.
גערמוטטער, שפראך צו איהר: מיי-
נע טאָטער, זאלל איך דיר ניכט
ווען איינער רודהע שטאטט, וואָ עז דיר
וואָהל געהע? (ב) אונד נון, איזט ניכט
בועז אונזער פֿערוואַנדטער, מיט דעז-
זען מאַנדען דוא צוואַממען וואַרזט?
זעהע ער וואָרפֿעלט אין דער גער-
טען טעננע דיעזע נאָכט, (ג) זאָ באַ-
דע דיר, אונד זאלבע דיר, אונד לע-
גע דיינע קליידער אָן, אונד געהע היי-
נאָב אין דיא טעננע; דאָס דוא פֿאָן
דעם מאַננע ניכט בעמערקט ווער-
דעזט, ביז ער פֿערטיג איזט מיט עז-
זען אונד טרינקען. (ד) אונד עז גע-
שעהע ווען ער זיך הינלעגט, זאָ מער-
קע דיר דען אָרט, וואָהין ער זיך גע-
לעגט, אונד געהע אונד דעקקע אויף
צו זיינען פֿיסען אונד לעגע דיר; ער
וויירד דיר דאָן זאָנען, וואָ דוא טהון
זאללזט. (ה) אונד זיא שפראך צו
איהר: זאללעז, וואָ דוא צו מיר
שפריכט, ווילל איך טהון. (ו) אונד
זיא גינג הינאָב אין דיא טעננע, אונד
טהאָט זאללעז וויל איהר איהרע שווייע-
גערמוטטער געבאָטען. (ז) אינר בועז
אָס אונד טראַנק אונד זיין הערץ וואָר
פֿראָה, אונד ער גינג אָס זיך צו לע-
גען אָן דאָ ענדע איינעז גארבענהייט
פֿענז. דאָ קאָס זיא לייזע אונד דעקק-
טע אויף צו זיינען פֿיסען אונד לעג-
טע זיך. (ח) אונד עז געשאה אין דער
מיטטערנאָכט דאָ ערשראָק דער מאַן
אונד וואַנד זיך, אינר זעהע, איין
ווייב לאָג צו זיינען פֿיסען. (ט) אינר
ער שפראך: ווער ביזט דוא? אונד
זיא שפראך: איך בין רות, דיינע
מאָגד! ברייטע דיינע פֿליגעל איבער
דיינע מאָגד, דען דוא ביזט איין בלוט-
פֿריינד

וְקָצִיר הַחֲטִיּוֹם וְהָיָה אֶת
חֲמוּתָהּ:

ג אַ וְהָאָמָר לָהּ נָעָמִי חֲמוּתָהּ
בְּתִי הֵלֹא אֶבְקֶשׁ לָךְ מְנוּחַ
אֲשֶׁר יִיטֵב לָךְ: ב וְעָתָה הֵלֹא
בָּעִז מִדְּעַתָּנוּ אֲשֶׁר הָיִיתָ אֶת
נַעֲרוֹתַי הִנֵּה הוּא זֶרָה אֶת
גִּרְוֹן הַשְּׂעוּרִים הַלֵּילָהּ:
י וְרַחֲצֵתָ וְסָבַתָּ וְשָׁמַתָּ שְׂמֹלֶתְךָ
עָלֶיהָ וְיִרְדָּתִי הַגִּרְוֹן אֶל תּוֹדְעִי
לֹא אִישׁ עַר כָּלְתוּ לֶאֱכֹל
וְלִשְׁתּוֹת: י וְיִהְיֶה כְּשִׁכְּבוּ וְיִרְעֶתָ
אֶת הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁכַּב שָׁם
וּבֹאתָ וְגִלְתִּי מִרְגְּלָתוֹ וְשָׁכַבְתִּי²
וְהוּא יָגִיד לָךְ אֶת אֲשֶׁר
תַּעֲשִׂין: ה וְהָאָמָר אֵלֶיהָ כֹּל
אֲשֶׁר תֹּאמְרִי³ אֶעֱשֶׂה:
י וְיִתְּרָה הַגִּרְוֹן וַתַּעַשׂ כְּכֹל אֲשֶׁר
צִוְתָהּ חֲמוּתָהּ: י וַיֹּאכֵל בָּעִז
וַיִּשְׁתַּ וַיִּיטֵב לָבוּ וַיָּבֹא לִשְׁכַּב
בְּקִצְרוֹ הָעֶרְמוֹה וַתָּבֹא בַלַּיִט
וַתִּגַּל מִרְגְּלָתוֹ וַתִּשְׁכַּב: ח וְיִהְיֶה
בַּחֲצִי הַלַּיְלָה וַיִּתְּרָה הָאִישׁ
וַיִּלָּפֶת וְהִנֵּה אִשָּׁה שֹׁכֶבֶת
מִרְגְּלָתוֹ: ט וַיֹּאמֶר מִי אַתָּה
וְהָאָמָר אֲנֹכִי רות אֲמָרְתָּ
וּפְרִשְׁתָּ כְּנָפֶיךָ עַל אֲמָתְךָ כִּי
¹ וירדת ק'. ² ושכבת ק'. ³ אלי ק'.

וַתִּלְקַט בַּשָּׂדֶה עַד הָעֶרֶב
 וַתִּחְבֹּט אֶת אֲשֶׁר לָקְטָהּ
 וַיְהִי כִּאיִפֹּה שְׁעָרִים: יח וַתֵּשֶׂא
 וַתָּבוֹא הָעִיר וַתֵּרָא חֲמוּתָהּ
 אֶת אֲשֶׁר לָקְטָהּ וַתּוֹצֵא
 וַתִּתֵּן לָהּ אֶת אֲשֶׁר הִתִּירָה
 מִשְׂבָּעָהּ: יט וַתֹּאמֶר לָהּ
 חֲמוּתָהּ אֵיפֹה לָקַטְתְּ הַיּוֹם
 וְאַנֶּה עֲשִׂיתִי יְהִי מִכִּירָה בָּרוּךְ
 וַתִּגֹּד לַחֲמוּתָהּ אֶת אֲשֶׁר
 עָשְׂתָה עִמּוֹ וַתֹּאמֶר שֵׁם
 הָאִישׁ אֲשֶׁר עָשִׂיתִי עִמּוֹ
 הַיּוֹם כֵּעֵז: כ וַתֹּאמֶר גַּעֲמִי
 לְבִלְתִּיהָ בָּרוּךְ הוּא לַיהוָה
 אֲשֶׁר לֹא עֹזב חֶסֶדוֹ אֶת
 הַחַיִּים וְאֶת הַמֵּתִים וַתֹּאמֶר
 לָהּ גַּעֲמִי קָרוֹב לָנוּ הָאִישׁ
 מִגְּאֻלָּנוּ הוּא: * כא וַתֹּאמֶר
 רֹת הַמּוֹאֲבִיָּה גַם כִּי אָמַר
 אֵלַי עִם הַנְּעָרִים אֲשֶׁר לִי
 תִדְבָּקִין עַד אִם כָּלוּ אֶת כָּל
 הַקֶּצִיר אֲשֶׁר לִי: כב וַתֹּאמֶר
 גַּעֲמִי אֵל רֹת בְּלִתָּהּ טוֹב
 בְּהִי כִי תִצְאֵי עִם גַּעֲרֹרְתִּי
 וְלֹא יִפְגְּעוּ בָךְ בַּשָּׂדֶה אַחֵר:
 כג וַתִּדְבַּק בַּנְּעָרוֹת כֵּעֵז לִלְקַט
 עַד כָּלוֹת קֶצֶיר הַשְּׁעָרִים

(יח) אונד זיא לאז אויף דעם פֿעלדע
 ביז צום אַבענד, אונד שלוג אויז, וואָז
 זיא געלעזען האַטטע, אונד עז וואָר
 איין איפה גערזטע. (יט) אונד זיא
 נאָהם עז אויף אונד גינג אין דיא
 שטאָדט, אונד איהרע שוויגענערמוט-
 טער זאָה וואָז זיא אויפֿגעלעזען האַט-
 טע. אויך צאָג זיא הערפֿאַר אונד גאָב
 איהר, וואָז זיא איבריג געלאָזען האַט.
 טע נאָך איהרער זאָטטיגונג.

(יט) אונד עז שפראך צו איהר איה-
 רע שוויגענערמוטטער: וואָ האַזט
 דוא הייטע אויפֿגעלעזען? אונד וואָ
 האַזט דוא געשאַפֿט? געזענעט זיא,
 דער דרך בעאַכטעט האַט! אונד זיא
 זאָגטע איהרער שוויגענערמוטטערען,
 בייא וועלכעם זיא געשאַפֿט, אונד
 שפראך: דער נאָמע דעז מאַנניג,
 בייא דעם איך הייטע געשאַפֿט איזט
 בועז. (כ) דאָ שפראך נעמי צו איה-
 רער שנור: געזענעט זיא ער פֿאַם
 עוויגען, דער ניכט פֿאַהרען לאָסט
 זיינע הולד געגען דיא לעבענדען וויא
 געגען דיא טאָטען! אינד נעמי
 שפראך צו איהר: נאָה פֿערוואַנדט
 איזט אונד דער מאַן. פֿאַן אונזערן
 בלוט פֿריינדען איזט ער. (כא) אינד
 רות, דיא מואביטין, שפראך: אייך
 שפראך ער צו מיר: צו מיינען קנעכ-
 טען זאָללזט דוא דרך האַלטען, ביז דאָס
 זיא פֿערטיג זינד מיט מיינער גאַנצען
 ערנדע. (כב) אונד עז שפראך נעמי
 צו רות, איהרער שנור: עז איזט גוט,
 מיינע טאָכטער, דאָס דוא אויזגעהזט
 מיט זיינען מאַנדען, דאָס מאַן דיר ניכט
 איבעל בעגענע אין איינעם אַנדערן
 פֿעלדע. (כג) אינד זאָ היעלט זיא אויך
 צורען מאַנדען דעז בועז, אים אויפֿ-
 צולעזען ביז צום ענדע דער גערזטען.
 ערנטע

וַתֵּשֶׁתְּחוּ אֶרְצָהּ וַתֹּאמֶר אֱלֹהֵי
 מְדוּעַ מָצְאתִי חַן בְּעֵינֶיךָ
 לְהַכִּירַנִי וְאֲנֹכִי נִכְרִיָּה׃ יֵא וַיַּעַן
 בָּעִז וַיֹּאמֶר לָהּ הִגֵּד רִגְדִּי לִי
 כָּל אֲשֶׁר עָשִׂיתְ אֶת חֲמוּתְךָ
 אַחֲרֵי מוֹת אֲבִישָׁךְ וַתַּעֲזֹבִי
 אָבִיךָ וְאִמְךָ וְאֶרֶץ מוֹלְדֶיךָ
 וַתֵּלְכִי אֵלַי עִם אֲשֶׁר לֹא
 יָדַעְתָּ תְּמוּל שְׁלֹשׁוֹם׃ יב יִשְׁלָם
 יְהוָה פְּעֻלָּךְ וְתִהְיֶי מְשֻׁכְּרֶת
 שְׁלֵמָה מֵעַם יְהוָה אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּאתָ לַחֲסוֹת
 תַּחַת כְּנָפָיו׃ יג וַתֹּאמֶר אִמְצָא
 חַן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי כִּי נִחַמְתָּנִי
 וְכִי דִבַּרְתָּ עָלַי לֵב שְׂפָחֶתְךָ
 וְאֲנֹכִי לֹא אֶדְרִיכָה בְּאַחֶת
 שְׂפָחֶתֶיךָ׃ יד וַיֹּאמֶר לָהּ בָּעִז
 לֵעֵת הָאֵכֶל גִּשְׁי הַלֵּם וְאֶכְלֶת
 מִן הַלֶּחֶם וְטַבְלֶת פִּתֶיךָ
 בַּחֲמִין וְתֵשֶׁב מִצַּד הַקִּצְרִים
 וַיִּצְבֹּט לָהּ קָלִי וְתֹאכַל וְתִשָּׁבַע
 וְתִתֵּר׃ טו וַתָּקֶם לִלְקֹט וַיֵּצֵא
 בָּעִז אֶת נַעֲרָיו לֵאמֹר גַּם
 בֵּין הָעֹמְרִים תִּלְקֹט וְלֹא
 תִכְלִימוּהָ׃ טז וְגַם שֵׁל תִּשְׁלֹו
 לָהּ מִן הַצִּבּוֹתִים וְעֹבֶתֶם
 וְלִקְטָהּ וְלֹא תִגְעְרוּ בָּהּ׃

(יג) אונד זיא שפראך: פֿאַנדע איך
 דאך גונט אין דיינען אויגען, מיין
 הערר! דען דוא האט מיך געטראָג
 טעט, אונד האט גערעדט צום הער-
 צען דיינער מאַג, זא איך דאך נישט
 בין, וויא איינע דיינער מאַגדע.

(יד) אינר בועז שפראך צו איהר: צור
 צייט דעז עווענו טריטט הער אינר אים
 פֿאַן דעם בראַר אונד רונקע דיינען ביו-
 זען אין דען עוויג. אונד זיא זעטצטע
 זיך נעבען דיא שניטטער, אונד ער
 רייכטע איהר געראַטעטע אָהרען.
 אונד זיא אַס אונד וואוּדע זאטט אונד
 ליעס איבריג. (טו) אינר זיא ערהאָב
 זיך אום אויפֿצולעזען. דא נעבאָט בועז
 זיינען קנעכטען אַלזא: אויך צווישען
 דען גארבען מאַג זיא אויפֿלעזען, אונד
 איהר זאָללט זיא נישט שמאָהען.

(טז) אויך אויז דען בונדען זאָללט
 איהר פֿיר זיא הערוויציעהען אונד עז
 ליענען לאזען, דאס זיא עז אויפֿהע-
 בע אונד פֿאַהרעט זיא נישט אָן.

בְּתִי: ג וְתִלְךָ וְתִבֹּא וְתִלְקִי
בַּשָּׂדֶה אַחֲרֵי הַקְּצָרִים וַיָּקָר
מִקָּרָה חִלְקַת הַשָּׂדֶה לְבָעֹז
אֲשֶׁר מִמִּשְׁפַּחַת אֱלִימֶלֶךְ:
וַיְהִי כֵעֵז בָּא מִבֵּית לָחֶם
וַיֹּאמֶר לְקוֹצְרִים יְהוָה עִמָּכֶם
וַיֹּאמְרוּ לוֹ יְבָרְכֶךָ יְהוָה:
ה וַיֹּאמֶר בָּעֹז לְנַעֲרוֹ הַנָּצִב
עַל הַקְּצָרִים לְמִי הַנַּעֲרָה
הַזֹּאת: וַיַּעַן הַנַּעֲרָה הַנָּצִב
עַל הַקְּצָרִים וַיֹּאמֶר גַּעֲרָה
מוֹאֲבִיָּה הִיא הַשָּׂבָה עִם
נָעֲמִי מִשְׁדֵּי מוֹאָב: וַתֹּאמֶר
אֶלְקִיָּה נָא וְאֶסְפְּתִי בַּעֲמָרִים
אַחֲרֵי הַקְּצָרִים וְתִבֹּא
וְתַעֲמֹד מֵאֲזֹר הַבֶּקֶר וְעַד
עֶתָּה זֶה שְׂכָתָהּ הַבֵּית מַעֲט:
ח וַיֹּאמֶר בָּעֹז אֵל רֹת הֲלוֹא
שָׁמַעַתְּ בְּתִי אֵל תִּלְכִּי לְלָקֵט
בַּשָּׂדֶה אַחֲרֵי וְגַם לֹא תַעֲבֹרִי
מִזֶּה וְכֹה תְדַבְּקִין עִם נַעֲרָתִי:
ט עֵינֶיךָ בַּשָּׂדֶה אֲשֶׁר יִקְצְרוּן
וְהִלַּכְתְּ אַחֲרֵיהֶן הֲלוֹא צִוִּיתִי
אֶת הַנָּעָרִים לְבִלְתִּי נִגְעָךָ
וְצִמָּתְךָ וְהִלַּכְתְּ אֶת הַכֵּלִים
וְשָׂרִיתִי מֵאֲשֶׁר יִשְׁאַכּוּן
הַנָּעָרִים: י וְתַפֵּל עַל פְּנֵיהָ

(ג) אונר זיא גינג אונר קאם אונר לאז
אויף אים פֿעלדע הינטער דען שניט-
טערן, אונר עז פֿינטע דער צופֿאלל
פֿיר זיא איין אַקקערפֿעלר דעז בועז,
דער אויז דעם געשלעכטע אלימלך'ס
וואָר. (ד) אונר זיעהע, בועז קאם אויז
בית לחם; אונר ער שפראך צו דען
שניטטערן: דער עוויגע מיט אייך!
אונר זיא שפראכען צו איהם: זעגנע
דיך דער עוויגע! (ה) אונר בועז
שפראך צו זיינעם קנעכטע, דער בע-
שטעללט וואָר איבער דיא שניטטער:
וועם געהאָרט דיעזעז מאַדכען?

(ו) אונר עז אַנטוואָרטעטע דער
קנעכט, דער בעשטעללט וואָר איבער
דיא שניטטער, אונר שפראך: איין
מואביטישעז מאַדכען איזט עז, דיא
היימגעקעהרט איזט מיט נעמי, פֿאָן
דען געפֿילדען מואב'ס. (ז) אונר זיא
שפראך: לאס מיך דאך אויפֿלעזען,
דאס איך זאממלע פֿאָן דען גארבען
הינטער דען שניטטערן! אונר זאָ קאם
זיא אונר בליעב זייט דעם מאָרגען ביז
יעטצט; וואָז זיא דאָהיים גערוהעט,
איזט וועניג. (ח) דאָ שפראך בועז צו
רות: האָרט דוא, מיינע טאָכטער?
געהעניכט אויפֿלעזען אין איינעם אַני-
דערן פֿעלדע, געהע אויך ניכט וועג
פֿאָן היינען, אונר האַלטע דיך היער
צו מיינען מאָגלען. (ט) דיינע אויגען
(האַבע) אויף דעם פֿעלדע, (אויף דיא)
וועלכע שניידען, דאס דוא הינטער
איהנען הער געהעזט; זיעהע, איך
האַבע דען קנעכטען געבאַטען, דאס
מאָן דיך ניכט אַנטאָטע. אונר דור-
טעזט דוא, זאָ געהע צו דען געראָ-
טהען אונר טרינקע פֿאָן דעם, וואָז
דיא קנעכטע שאַפֿפֿען.

(י) דאָ פֿיעל זיא אויף איהר אַנגע-
זיכט

י באשר תמותי אמות ולשם
אֶקְבֹּר כֹּה יַעֲשֶׂה יְהוָה לִי
וְכֹה יִסֵּף כִּי רַחֲמֹת יִפְרִיד
בֵּינִי וּבֵינָהּ יח וְהָרָא כִּי
מִתְאַמֶּצֶת הִיא לְלֶכֶת אִתָּהּ
וּתְחַדְלִי לְדַבֵּר אֵלַיָּהּ
יט וְתִלְכְּנָה שְׁתֵּיהֶם עַד בֹּאֲנָהּ
בֵּית לָחֶם וַיְהִי כְּבֹאֲנָהּ בֵּית
לָחֶם וּתְהִי כָּל הָעִיר עֲלֶיהָ
וְהִיא מִרְנָה רַחֲמָנָה נַעֲמִי
כ וְהִיא אָמַר אֵלֶיהָ אֵל תִּקְרָאנָה
לִי נַעֲמִי קָרְאִין לִי מָרָא כִּי
הִמָּר שָׂדִי לִי מָאֵר כֹּא אֲנִי
מִלֵּאָה הִלְכָתִי וְרִיקָם הָשִׁיבֵנִי
יְהוָה לָמָּה תִּקְרָאנָה לִי נַעֲמִי
וַיְהוּרָה עָנָה כִּי וְשָׂדִי הָרַע
לִי כֹב וְתִשָּׁב נַעֲמִי וְרוּת
הַמֵּאֲבִיָּה כִלְתָּהּ עִמָּה הַשָּׁבָה
מִשָּׂדִי מוֹאָב וְהָמָּה בָּאוּ בֵּית
לָחֶם בְּתַחֲלֵת קִצִּיר שְׁעָרִים
ב א וּלְנַעֲמִי מִידַע לְאִשָּׁה
אִישׁ גְּבוּר חֵיל מִמִּשְׁפַּחַת
אֱלִימֶלֶךְ וְשָׁמוֹ בָּעָז וְהִיא אָמַר
רוּת הַמִּזְאֲבִיָּה אֵל נַעֲמִי
אֵלֶכָּה נָא הַשָּׂדֶה וְאֶלְקָטָה
בְּשִׁבְלִים אַחֲרָיִךְ אֲשֶׁר אֲמָצֵא
חֵן בְּעֵינָיו וְהִיא אָמַר לָהּ לְכִי

מודע ק

גִּטָּט (יז) וְהָדוּא שְׁטִירְבוּט, שְׁטֵעִי.
אִיךְ, אִינֶר דָּאָרְט וִוִּלֵּל אִיךְ בַּעֲנֵרֶאבֶען
ווערדען. זאָ טהוע מיר דער עוויגע,
אונד זאָ פֿאַהרע ער פֿאַרְט, דער טאָר
(אַלִּילִין) ווירד שייַדען צווישען מיר
אונד דיר! (יח) דאָ זיאָ זאָה, דאָס זיאָ
פֿעזט ענטשלאָזען וואָר מיט איהר צו
געהען, זאָ ליעס זיאָ אַב, צו איהר צו
רעדען. (יט) אונד זיאָ גינגען ביידע,
בין זיאָ קאָמען נאָך בית לחם; אונד
אַלִּז זיאָ קאָמען נאָך בית לחם, דאָ אומ־
ברויטע זיאָ דיאָ גאַנצע שטאָרט, אונד
זיאָ שפּראַכען: אַיזט דאָ נעמי?

(כ) אונד זיאָ שפּראַך צו איהנען:
ניכט נענגעט מיך נעמי, נענגעט
מיך מרה; דען דער אַללמאָכטיגע
האַט מיר זעהר ביטערען לייד צוגע־
פֿיגט. (כא) אִיךְ בין פֿאַלל געגאַנגען
אונד לעער האָט מיך דער עוויגע הייַם־
געפֿיהרט. וואָרום נענגעט איהר מיך
נעמי, דאָ דער עוויגע מיך געבייגט,
אונד דער אַללמאָכטיגע מיר לייד צו־
געפֿיגט האָט?

(כב) אונד זאָ קעהרטע היים נעמי
אונד רות, דיאָ מואביטין, איהרע שנייד
מיט איהר, וועלכע הייַמקעהרטע פֿאַן
דען געפֿילדען מואב'ן. אונד זיאָ קאָ־
מען נאָך בית לחם, ביים אַנפֿאַנג דער
גערזטען - ערנטע.

ב (א) אונד נעמי האָטטע איינען
פֿערוואַנדטען איהרען מאַנען, איינען
וואָקערן מאַן אויז דעם געשלעכטע
אלימלך'ן, מיט נאָמען בועז. (ב) אונד
עז שפּראַך רות, דיאָ מואביטין, צו
נעמי: לאָס מיך דאָך אויפֿוֹ פֿעלד גע־
הען אונד פֿאַן דען אַהרען אויפֿלעזען
הינטער יעמאַנד הער, אין דעזען אוי־
גען אִיךְ גונזט פֿינדען. אונד זיאָ שפּראַך
צו איהר: געה, מיינע טאָכטער.

(ג) אונד

הַמֹּתִים וְעַמִּדִּי: ט יֵהֵן יְהוָה
 לָכֶם וּמִצָּאֵן מְנוּחָה אֲשֶׁר
 בֵּית אִישׁוֹ וְהַשֵּׁק לָהֶן
 וְהַשָּׂאָה קוֹלָן וְהַבְּכִינָה:
 י וְהֵאמְרָנָה לָהּ כִּי אֶתָּךְ
 נָשׁוּב לְעַמִּי: יא וְהֵאמֶר נְעָמִי
 שְׁבִנָּה בְּנֹתִי לָמָּה תִּלְכִּנָּה
 עִמִּי הָעוֹד לִי בָנִים בְּעַמִּי
 וְהָיוּ לָכֶם לְאִנָּשִׁים: יב שְׁבִנָּה
 בְּנֹתִי לֵכֵן כִּי זָקַנְתִּי מְהִיּוֹת
 לְאִישׁ כִּי אֶמְרֹתִי יֵשׁ לִי
 תִּקְוָה גַם הָיִיתִי הַלֵּילָה לְאִישׁ
 וְגַם יִלְדֹתִי בָנִים: יג הִלָּהֵן
 הַשְּׁבִינָה עַד אֲשֶׁר יִגְדְּלוּ
 הִלָּהֵן הַעֲגִנָּה לְבִלְתִּי הָיוֹת
 לְאִישׁ אֵל בְּנֹתִי כִּי מֵר לִי
 מְאֹד מְכֹס כִּי יֵצְאָה בִּי יָד
 יְהוָה: יד וְהַשָּׂאָה קוֹלָן
 וְהַבְּכִינָה עוֹד וְהַשֵּׁק עֲרֹפָה
 לַחֲמוּתָהּ וְרוּת דְּבָקָה בָּהּ:
 טו וְהֵאמֶר הִנֵּה שָׁבָה יְבֻמָּתְךָ
 אֶל עַמָּהּ וְאֶל אֱלֹהֶיהָ שׁוּבִי
 אַחֲרַי יְבֻמָּתְךָ: טז וְהֵאמֶר
 רוּת אֵל תִּפְגְּעִי בִּי לְעִזְבֶּךָ
 לָשׁוּב מֵאַחֲרַי: כִּי אֵל אֲשֶׁר
 תִּלְכִּי אֵלָּהּ וּבְאֲשֶׁר תִּלְיִנִי
 אֶלִּין עִמָּךְ עַמִּי וְאֱלֹהֶיךָ אֱלֹהֵי:

שטאָרבענען אונד מיר. (ט) געבערער
 עוויגע אייך, דאָס איהר איינע רוהע
 שטאָטטע פֿינדעט, יענליכע דאָז הויז
 איהרעו מאַננעו! אונד זיא קיסטע
 זיא, אונד זיא ערדאָבען איהרע שטימ־
 מע אונד וויינטען. (י) אונד שפראַך־
 כֵּען צו איהר: דאָך, מיט דיר וואָללען
 וויר היימקעהרען צו דיינעם פֿאַלקע!
 (יא) אונד נעמי שפראַך: קעהרעט
 אום, מיינע טאָכטער, וואָצו וואָללט
 איהר מיט מיר געהען? האָבע איך דען
 נאָך זאָרנע אין מיינעם לייבע, דאָס זיא
 אייך צו מאַננערן ווערדען? (יב) קעה־
 רעט אום, מיינע טאָכטער, געהעט,
 דען איך בין צו אַלט, איינעו מאַננעו צו
 ווערדען. דען זאָנטע איך: איך האָבע
 האָפֿפֿנונג, יא איך ווירדע דיעזע נאָכט
 איינעו מאַננעו אונד געבאָרע אויך
 זאָרנע: (יג) וואָללטעט איהר איהרער
 וואָרטען, ביז דאָס זיא גראָס ווירדען?
 וואָללטעט איהר אייך פֿיר זיא איינ־
 שליעסען, דאָס איהר קיינעו מאַננעו
 ווירדעט? ניכט דאָך, מיינע טאָכטער;
 דען מיר איזט זעהר ביטטער צו מוֹ־
 טהע אָהנע אייך; דען ערגאָנגען איזט
 איבער מיך דיא האַנד דעו עוויגען.

(יד) אונד זיא ערדאָבען איהרע שטימ־
 מע אונד וויינטען לאַנגע; אונד עו קיס־
 טע ערפה איהרע שוויגערמוטטער,
 רוּת אָבער שלאָס זיך אָן זיא. (טו) אונד
 זיא שפראַך: זיעהע, היימקעהרט
 איזט דיינע שוואַגערין צו איהרעם
 פֿאַלקע, אונד צו איהרען גאָטטערן;
 קעהרע היים דיינער שוואַגערין נאָך!
 (טז) אונד רוּת שפראַך: דרינגע דאָך
 ניכט אין מיך, דיר צו פֿערלאָזען, מיך
 אָבצוקעהרען פֿאַן דיר; דען וואָהין דוא
 געהעט, געהע איך, אונד וואָ דוא ווײַ־
 לעזט ווײַלע איך; דייין פֿאַלק איזט מיין
 פֿאַלק, אונד דייין גאָטט איזט מיין
 גאָטט

מגלת רות א'

א ויהי בימי לשפט השפטים
 ויהי רעב בארץ וילך איש
 מבית לחם יהודה לגור בשד
 מואב הוא ואשתו ושני בניה:
 ב ושם האיש אלימלך ושם
 אשתו נעמי ושם שני בניה
 מחלון וכליון אפרתים מבית
 לחם יהודה ויבאו שדי מואב
 ויהיו שם: ג וימר אלימלך
 איש נעמי ותשאר היא ושני
 בניה: ד וישאו להם נשים
 מאביות שם האחת ערפא
 ושם השנית רות וישבו שם
 כעשר שנים: ה וימר גם
 שניהם מחלון וכליון ותשאר
 האשה משני ילדיה ומאשה:
 ו ותקם היא וכלתיה ותשב
 משדי מואב כי שמעה בשדה
 מואב כי פקד יהוה את עמו
 לתת להם לחם: ז והצא
 מן המקום אשר היתה שמה
 ושתי כלותיה עמה ותלכנה
 בדרך לשוב אל ארץ יהודה:
 ח ותאמר נעמי לשתי כלתיה
 לכנה שבה אשר לבית
 אמה יעשה יהוה עמכם
 הסד באשר עשיתם עם

יעשק

(א) אונר עז געשאה אין דען טאנען,
 אלז דיא ריכטער ריכטעטען, דא וואר
 הונגערונאטא אים לאנדע. אונר עז
 גינג איין מאן אויז בית לחם אין יהודה,
 צו ווילען אין דען געפילדען מואב'ז
 ער אונר זיין ווייב אונר זיינע ביידען
 זאהנע. (ב) אונר דער נאמע דעז מאנ
 נעז וואר אלימלך, אונר דער נאמע זיין
 נעז ווייבעז נעמי, אינר דער נאמע זיין
 נער ביידען זאהנע מחלון אונר כליון,
 אפרתים, אויז בית לחם אין יהודה;
 אונר זיא קאמען אין דיא געפילדע
 מואב'ז אונר בליעבען דארט.
 (ג) אונר עז שטארב אלימלך, דער
 מאן דער נעמי, אונר זיא בליעב צוריק
 מיט איהרען ביידען זאהנען. (ד) אינר
 זיא נאחמען זיך ווייבער, מואביטינגען,
 דער נאמע דער איינען ערפא, אונר
 דער נאמע דער אנדערן רות; אונר זיא
 בליעבען דארט בייא צעהן יאהרען.
 (ה) דא שטארבען אויך דיא ביידען,
 מחלון אונר כליון, אינר דאז ווייב בליעב
 צוריק קאהנע איהרע ביידען זאהנע
 אונר אהנע איהרען מאן. (ו) אונר זיא
 מאכטען זיך אויף, זיא אונר איהרע
 שנירע, אונר קעהרטען היים פאן דען
 געפילדען מואב'ז, דען זיא האטטע גע-
 הארט אין דען געפילדען מואב'ז, דאס
 דער עוויגע זיין פאלק בעדאכט, איהם
 בראך צוגעבען. (ז) אונר זיא גינג אויז
 דעם ארטע, וואועלבז זיא וואר, אונר
 איהרע ביידען שנירע מיט איהר, אונר
 זיא גינגען אויף דעם ווענע היימצו
 קעהרען אין דאז לאנד יהודה.
 (ח) אונר נעמי שפראך צו איהרען
 ביידען שנירען: געהט, קעהרעט אום,
 יענליכע צום הויזע איהרער מוטטער!
 עז ערווייזע אייך דער עוויגע ליעבע,
 זא וויא איהר ערווייזען דען פער-
 שטאר-

שטאר

שִׁיר הַלִּילִים. וּפָאָר כְּרוֹבִים
וְרַעַשׁ גִּלְגָּלִים. בְּמִתֵּן אֲמוֹן
הָיוּ גִילִים. וּמִלֵּאכִי אֵשׁ וּמִים.
כְּלוּלִים. בְּשִׁמְחַת נִית בֵּית
מִסְלָדִים וּמַחֲלִים. וְזֶה אֵל זֶה
קוֹרְאִים וְשׂוֹאֲלִים. לְקָדוֹשׁ
וּבְרוּךְ הַפֶּאֶרֶת מְכַלְלִים.
רוֹמְמוֹת לְמַלְכָם מְמַלְלִים.
וְעֻזּוֹ נִזְרָאוֹתָיו מְגַדִּילִים.
וְשִׁלּוֹשׁ קִדְשָׁה לְקָדוֹשׁ בְּקִדְשׁ
מַעֲלִים:

דיח העערע דער געוועזענער הימל
זייען זייערען זייערען זייערען
ערטענען; דיח פרייענדען כרוכים
דיח טטירענדען זייערען פֿרחהלוק
טען, דח דיח בייח גוטט ערלענדע
(תורה) ישראל געגעבען ווירדע; חוכר
דיח חוזה פֿייער חוכר ווירדע געמיטטען
ענגעל זייערען, בייח דער פֿריידע דער
הויכעוועהכערין (ישראל), וקטט, ביי
טעטען פֿער חיהס, חייכע רחם,
פֿרוגט דען חכערן; זיח קרענדען דען
וולערהייגוטען, דען וולגעפֿרייענע
נען מיטרוהס. דח וקט חיהרען קוקינג
(גוטטען) פֿערעכען זיח חוזה, פֿרייען
זייע גרונטע, זייע פֿורכטבירע חוזה
חכט; ווירדען דח: «דרייטל הייליג»
לוק וולערהייגוטען חיס הייליגטהוס
עמפֿערטטיגען.

בְּכָתוּב עַל יַד גְּבִיָּאָה וּקְרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר: מִי־קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ
יִי צְבֹאֵת מְלֹאכָה הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: מִי־אֵל בְּקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל אֲדִיר וְחֹזֶק
מִשְׁמִיעִים קוֹל מִתְנַשְּׂאִים לְעֵמֶת שְׂרָפִים לְעֵמֶתָם בְּרוּךְ יֵאמְרוּ:
קוֹי־בְרוּךְ כְּבוֹד יִי מִמְּקוֹמוֹ: מִמְּקוֹמָהּ מְלָכֵנוּ תּוֹפִיעַ וְתִמְלֹךְ עָלֵינוּ כִּי
מִחֲבִים אֲנִיחֵנוּ לָהּ מִתִּית מְלֹךְ בְּצִיּוֹן בְּקִרְבֵּנוּ בִּימֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד תִּשְׁכּוֹן:
תִּתְגַּדֵּל וְתִתְקַדֵּשׁ בְּתוֹךְ יִירוּשָׁלַיִם עִירָהּ לְדָר וָדָר וּלְגִצָּח נְצָחִים: וְעֵינֵינוּ
תִּרְאֶינָה מְלֻכּוֹתָהּ כִּדְבַר הָאֱמוּנָה בְּשִׁירֵי עֲזָה עַל יְהִיָּדוֹד מְשִׁיחַ צִדְקָה:
קוֹי־יְמֻלּוֹךְ יִי לְעוֹלָם אֱלֹהֵי צִיּוֹן לְדָר וָדָר הִלְלוּיָהּ: מִי־לְדוֹר וָדוֹר בְּגִיד
גָּדֶלָהּ וּלְגִצָּח נְצָחִים קִדְשָׁתָהּ בְּקִדְשׁ וְשִׁבְחָהּ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא־יִמּוּשׁ
לְעוֹלָם וָעֶד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וּקְדוֹשׁ אֲתָהּ. בְּרוּךְ אַתָּה יִי הָאֵל
הַקָּדוֹשׁ:

אתה בחרתנו החלל תמלא לעיל בדף 75, וגומרין את ההלל ומנרכין
תחלה כדאחמול. קדיש תתקבל, ואח"כ אומרין מגלת רות.*

* כחז הרב אבן הירחי בהלכות סוכה סי' נ"ח וז"ל: בעזרת נהגו לומר רות שכתוב
בו בתחלת קליר שעורים והוא זמן הקליר. ואני מצאתי טעם יפה לפי שאבותינו
לא קבלו את התורה ולא נכנסו לבזרית אלא במילה ומצילה ורחיכת המים כדאמר
בפרק הסולן והיא נתגיירה כדכתיב כי אל אשר תלכי אלך וגו', מתוך דברי
תשובת רות אנו יודעין את דברי נעמי שאמרה לה אסור לך תחוס שבת, כאשר
תלכי אלך. אסור לך ייחוד, כאשר תליני אליו. אסור לך ע"ז, ואלהיך אלהי.
מפקדיכן בתרי"ג מצות, ועמך עמי, כדאיתא בפ' הסולן, וכן ישראל נתגיירו
בקבלת התורה על כן יתכן לומר ס' רות בעלרת. אב"ן.

טינן דער (לניהן) געבןסטע, בעקמכט
 לו מחצית, דחם ער, גחטט, פחם
 חכבגין דחם ערזטע וועטן חיס, חוס
 חכבגין דחם ערזטע, חוס עכדע דער
 ערזטע; דחם ער, דער ערזטע, דער
 לעטסט, חוס עכדע, חוס חכבגין,
 חוס חכבגין טויעט, וועט חוס עכדע
 גיין וויד. חוס וועט פֿינג ער חיס
 חל"ק לוערט (דחם עזרת הדורות)
 חוס? געגן דחם טויעכדוטע (חל"ק)
 געטלעכט, דחם ער פֿחם חכבגין טויע
 עסט, דען מעכטען דיעזען געטלעכט
 טען דען ערזטען גלויבען (דחם תורה)
 לו געכען, חיהכען גיין וועט פֿחם חכ
 בעגין לו בעפֿעהלען. ער ליעט פֿחם
 חיהכען (פֿחם דען טויעכד געטלעכט
 טיערן) גיין הוכדערט פֿיער חוס זיעב
 ליג פֿחם חיהכען, חוס ערזטע זיח
 (פֿחם ערזטעכד דער וועלט) חוס;
 חוס חוס עכדע פֿחם זעכט חוס
 לו חכבגין געטלעכטערן (כחם ערזטעכט
 פֿונג דער וועלט) ליעכטע ער דחם ערז
 טע פֿרוכט (ישראל), חוס בעפֿעהל
 חוס גיין וועט דעם טויעכדען געטלעכט
 טע פֿחם חכבגין, חוס בעזיט לו כעה
 חוס דחם געזעט דער פֿחם חכבגין
 העררעכדען תורה חוס חיהכען חוס
 טיערן ספֿריכען לו פֿחם ער, לו חוס
 טערוכען, זיך לו ביקקען, לו קיען,
 דחם הויפט לו בייגען דעם זעכטע
 לעכדען, זעכטעכדען גחטט,
 דער זיך חיהכען וועט: לוס חכבגין
 טע ערהעכט. חוס חוס דחם העערע
 דער הימלישען פֿירזטען טויעטען,
 דחם לור גחכע דער רעליגיאן ווידע
 ווערען דחם ערוועהלטען (ישראל), דחם
 דורך דחם רעליגיאן געעהרט ווערדען
 דחם חוסער פֿחם ערען פֿערזעכטע
 טען, דחם וויהטען זיח (דחם עכדע)
 חוס חוס פֿריי: דעם גחטטע דער גחטט
 טער. דחם מעכדע דער חיהכען סטע
 רען דחם קהערע דער אריאס (עכדע)
 ריהטען, פֿריעזען גחטט חוס חכבגין
 זיכען; דחם חיהכען טעטע
 העכדען פֿרייס ערהעכטען דחם
 גרעסע דעזיין, דער חוס דעם
 חכבגין טעטען טהרען זיטע
 דחם

לדברות ראש. להודיע שהוא
 אלהי קדם ראש. בראשית
 ראש. ובאחרית ראש. ראשון
 ואחרון בסוף ובראש. צופה
 מה יהיה בסוף מראש. ולמה
 באלף פרח בראש. בנגד
 אלף דור שצפר. מראש.
 להן להם אמונת ראש. לצוות
 להם דבר מראש. ועבר מהם
 השע מאות ושבעים וארבעה
 לפרוש. ולסוף עשרים וששה
 דורות חשק הבואת ראש.
 דבר צוה לאלף דור מראש.
 לנחול חזק נסוכת ראש.
 בתעצומותיה לחקור ולדרוש.
 להשתחוו ולכרוע ולקור
 ראש. לאל חי וקים המתנשא
 לכל לראש: ובשורם צבאות
 אלים. כי למתן דת זכו
 סגולים. ויכבדו בה נדגלים.
 נתנו לשבח ותהלה לאל אלים.
 והמון גדודים וכתאי אראלים.
 שיר ותשבחות מפארים
 ומרהלים. ושרפים ממעל
 להם עומדים ומעלים. וליושב
 על כסא רם ונשא מגדילים.
 וצבאות גבורי חילים. מנעימים

וְקָרְנִים מִיָּדוֹ לֹא יִהְיוּ יָדוֹן יִדְוֹן
 רָעִשׁוּ לְמוֹלוֹ וְדָבְרוּ לְפָנַי צוּר
 וְאָמְרוּ לֹא מָה אֲנֹשׁ כִּי תִגְדֹּל לֹא
 וְיֹמֵר הַתַּחֲשִׁבְהוּ לְמָקוֹמֵנוּ
 לְהַעֲלֹא קִנְיָן שְׁעֵשׂוּעִים
 לְהַנְחִילוֹ וְהַשִּׁיבֵם אֶל הַנִּיהוּ
 לֹא מֵאֵז חֲשָׁקָתוֹ לְהַגְדִּילוֹ
 קִנְיָן שְׁעֵשׂוּעִים לְנַחֲלוֹ וְלִהְיוֹת
 לְפָנַי וְלִפְנֵי רָשׁוֹת נִתְּתִי לֹא
 שְׂבוּת מָרוֹם לִתֵּת לֹא מִנֵּת
 חֶלֶקוֹ וְגוֹרְלוֹ לְלַמֵּד לְבָנַי כָּל
 אֲשֶׁר יִדְבֹר לֹא וְיִמָּהֵר סִינִי
 קָבְלוּ תוֹרָה לֹא מִפִּי מִלֶּאֱדָה
 וְלֹא מִפִּי שְׁלִיחַ אֲמוֹרָה כִּי אִם
 מִפִּי מֶלֶךְ עוֹשֶׂה אוֹרָה טָהוֹר
 עֵינַי וְיִרְאֶתוּ טָהוֹרָה מִפִּי
 גְבוּרָתוֹ לְבַחֲרוֹ הוֹרָה בֵּרַת
 בָּאֵר הַיָּטֵב מְבוֹאֶרָה בְּדָבוֹר
 בְּאֲמִירָה בְּצוּרֵי בְּאִזְהָרָה
 בְּתַלְמוּד בְּאִזְהָרָה בְּמִשְׁנָה
 בְּמִקְרָא בְּחֻקָּה בְּמִצְוָה
 בְּבִרְיֹת גְּמוּלָה עֲרוּכָה בְּכָל
 וְשִׁמוּרָה וְכָל מִצְוָה שְׂבָה
 בְּעֵינֵי סְדוּרָה לְהַרְבֵּה
 בְּהוֹנֶה בְּכָל יוֹם בְּרוּךְ נוֹרָתוֹ
 הַתּוֹרָה וּבְאֶלֶף שְׁהִיא לְכָל
 הָאוֹתִיּוֹת רֹאשׁ פֶּתַח בְּאִנְכִּי

דעטע מיט חיהק דען חנהגעיכט לוחק
 געזיכט, חוכד ער עהפטינג סטרהלעכ
 גלחל דען גחטטעו חוכד. דוח חויגעי
 רעגטען עכגעל סטירחטען געגען חיהק
 רערעטען דען דעק טחפער, ספרח
 דען לוחיהק: ווח חיוט דיעזער העכט,
 דחט דוח חיהק: חגרחט חחכעזט, חוכד
 ווח-וק ווירדיגזט דוח חיהק, חיהק חויל
 חויל חוכדערן פלחטל הערויל לוחרינגען,
 דחזהעררליכע גוט, דוח ערגחטלעכדע
 תורה, חיהק לוח בעזיטלע לוח געבען?
 חוכד גחטט חכט ווח-טעטע חיהקען:
 חח:עס חיהק! דען וועהער וועכטע חיק
 חיהק, חיהק גרחט לוח חחכען, דח: ערי
 גחטלעכדע גוט חיהק לוח בעזיטלע לוח
 געבען. חין דח: חוכדערטע הייליג
 טהוק חייכלוגעהען, גחכ חיק חיהק ער
 לויכטי, דח דחק היחעל ערבייטעטע
 (תורה) חיהק לוח געבען לוח ייכעס חכ
 טהייל, לוח ייכעס חח:ע, חייכען קיכ
 דערן לוח לעהרען חח:ע, ווח: מיט חיהק
 גערעדעט ווירד. דחק בערגע סיני
 עהפטינגען זיח דח תורה, כחט חויז
 דעק חוכדע חייכע: עכגעל, כחט חויז
 דעק חוכדע חייכע: געזחכטען געזחכט
 חוכדערן חויז דעק חוכדע דע: קחכג
 (גחטט:), דער ליכט חוזהילזט, דער
 ריין טויעט, דער מיט רייכהייט לוח עהר
 דירכטען חיוט. חויז ייכעס חוכדע
 לעהרטע דער חח:עכטיגע ייכעס ער
 ווחהלסטען (משה) דח רעליגיון, דחלז
 קחחען דייטליך ערקחרט מיט רערען,
 מיט ספרעכען, מיט געכחט, מיט ווחר
 כוכג, דורך דען תלמוד, דח חגדה (חויז)
 לעגכג, דורך דח משנה, דח הייליגע
 טריפט. מיט געזעטל, געכחט, מיט
 דחלזטט חוכדגעק כוכדע, מיט חח:עס
 חויט דח תורה דחרגעטרחגען, חויז
 בעווחהרט: יעדע געכחט דחח:ן חיוט
 כחך חוכהחלט געחחכעט. חוכד דח
 חוכדער דחח:לכען כחכדעכקען פרייזען
 טחגליק: געלחכט: ייחער דער דח תורה
 גחכ! מיט דעק א', וועלכע: דער ערזטע
 חח:ער כוכטטחכען חיוט, בעגחן ער
 (גחטט) חין חוכי (חיק), דעק ערז
 טען

געזיכט, דיח משנה פֿארלוטרמגיון;
 חיין זיכעלדע: געזיכט פֿיר דען תלמוד
 חיהרער ווייזען; חיין פֿריינדליכע: גע-
 זיכט פֿיר דיח חיהנען לו ערקלחרעה
 דען אגודות (חויזעגונגען). חזן דער
 חזטע דער טחגע, גלחכלעקלן ערטיען
 ער חיהנען: דיח ערוויכטען פֿערחרד-
 כונגען לעגטע ער חויל דעם ערקחר-
 כען בערגע (סיני) חיהנען פֿחר, ג-
 טע געזעטלע, געכחטע, דען זעהן
 דיח געטעקע פֿיר חיהרע בעחכח-
 טוכג. דיעזע געזעטלע זינד עז, דורך
 וועלכע דער העכט, ווען ער זיח חויז-
 חיכט, עוויגען לעבען ערהחלט; דען לע-
 בען זינד זיח דענען, דיח חיהרער טהייל-
 העכט ווערדען, חוכד דמרוך לעבען זיח
 חוכד חיהרע קינדער זיכגע יחיהרע.
 חזן ער (גחטט) חיין געכחט חויז זי-
 כעס חוכדע ספרחק, חוכד דיעזע: חויז-
 פֿחק זיכע געחייכדע חחרען זיעס, דח
 וויכען זיח חווחלן מיל ווייט לוריקק, חויז
 פֿורכט פֿחר זיכער חלחחכט, חוכד חיה-
 רע זעלען פֿלחגען חוכגע דורך דח
 חחרען זיכער חחיע: חחיעסען סטיח-
 חע. חוכד ער סטעלזטע חויל דיח ווחל-
 קען זיכער גרמטען העררליכקייט, זיעס
 חלרען רעגען העררליכען; חוכד
 זיח לעכטען ווערער חויל, קעהרטען
 ווערער חווחלן מיל ווייט לוריקק, גע-
 טחחקט דורך זיכע חלחחכט: זיח רע-
 דעטען כון חייט דעם גחטטליכען גע-
 זיכרטען (משה), ספרחכען לו חיהס:
 טרייטט דוח חיל, חחרע זיכערעדע;
 רעדע דוח חייט חוכ: פֿחן זיכער טחפ-
 פֿוכג, זיכעס ווערקע (פֿחן דער תורה),
 וויר חייזען זיכעס טערבען חויז פֿורכט
 פֿחר זיכער חלחגע ווחלזטען סטיחחע:
 חוכד דער עוויגע ערהחרטע דיח ווחרטע
 זיכער געחייכדע, עז געפֿיעל חיהס,
 ווחר חיהס חויל חכגעכעהס; חוכד ער
 ריעל זיכען געזיכרטען (משה), ברחכ-
 טע חיהן לו זיך חין דען חקהען היחחעל
 היכויל, ערהחכ חיהן לור חייטטעלזפֿער-
 זחן לויטען זיך חוכד דעם פֿחלקע. ער
 וויע: חיהס זיכען סטחכדפֿוכט חח,
 חוכד ער (משה) טרמט כחהער חין לור
 פֿיכטערן וועטטערווחלקע; גחטט רע-
 דעטע

פֿנים בינוניות למשנה
 עריהם. פֿנים שוחקות
 לתלמוד חכמיהם. פֿנים
 מסבירות לאגדות טעמיהם.
 בעתיק יומין וצח נדמה להם.
 נחמדים כדור חמר ערך
 לפניהם. וחקים ומצות טובים
 ושבר אתגניהם. אשר יעשה
 אותם האדם וחי בהם. כי חיים
 הם למוצאיהם. למען ירבו
 ימיהם וימי בניהם: ודבור
 אחד (כ"א שתי דברות) מפיו במללו.
 שתיים זו בהשמיעו לקהלו.
 רחקו שנים עשר מיל מפחד
 חילו. ופרחו גפשמם ממשמע
 הוד קולו. והעמיד עניי כבוד
 גדלו. וגשם נדבות והניפו
 והזילו. וחיו ושבו שנים עשר
 מיל בפתוקה חילו. ודברו לציר
 ואמרו לו. קרב אתה ושמע
 מלולו ודבר עמנו קנין פֿעלו.
 פֿון גמות מאימת קולו. וישמע
 אל דברי קהלו. ויטב לפניו
 וגם ערב לו. ויקרא לציר
 ולמרזמו העלו. ובינו לבין עם
 שלישי עלו. והעמידו וגשאל
 ערכלו. ופנים בפנים דבר לו.

מֵאֲמַת חַי הָעוֹלָם • בְּרִדְתּוֹ
לְדַבֵּר לְעַם עוֹלָם • רָעֲשׂוּ אֲמוֹת
הָעוֹלָם • פֶּחַד קָרָאם וְרַעַד
הִזְחִילָם • חֵיל כִּיּוֹלָדָה הִבְהִילָם •
נָעוּ וְרַעְדּוּ וְסָר צִלָם • וְאַצֵּל
קִמּוּיָא בָּאוּ כָלָם • לְנַחֵשׁ בְּקִסְמֵי
קִלְקוּדָם • וְשָׁאֲלוּ לוֹ מַה זֶּה
בָּא לָעוֹלָם • שָׁמָּה הַיּוֹם לְמִימּוֹ
חֹזֵר עוֹלָם • יִי לַמַּבּוּל יֵשֶׁב
לָבוֹא לָעוֹלָם • וְהַיֵּשֶׁב אֹתָם
בְּשָׂאֵלָם • יִי עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן
לְהַנְחִילָם • וּכְשִׁמְעֵם בְּךָ נָמוּ
כָלָם • יִי בָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם •
וְרִדְתּוֹ לְרֹשְׁכֵי לָם • בְּכָל דּוֹר
וְדוֹר וּמִנֵּה יִגִּיהֶם • אֲשֶׁר עָמְדוּ
לִפְנֵיהֶם • וְהַעֲתִידִים לָעַמּוֹד
אַחֲרֵיהֶם • כָּלֵם הַעֲמִידִם בְּסִינֵי
עֲמֻהָם • לְהוֹדִיעַם כִּי דוֹר יִדַּע
נֶחֱשֶׁק מִכֻּלָּהֶם • טוֹב טַעַם
וְרַעַת לְהַשְׁכִּילֵיהֶם • וְכָל מוֹם
לֹא הָיָה בָהֶם • כִּי שְׁלָמִים
וּמוֹשְׁלָמִים הָיוּ כָלֵהֶם בְּהַגְלוֹתוֹ
בְּסִינֵי עֲלֵיהֶם • וּבְפָנִים הִרְבֵּה
נִרְאָה לָהֶם • מְדַבֵּר אֲנֹכִי עִם
כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵהֶם • פָּנִים
בְּפָנִים לְהִרְאוֹתֵיהֶם • פָּנִים
בְּאִמָּה לְמִקְרָא לְמוֹדֵיהֶם •

רען זייעט. מ'זעט בעוואהנער דער וועלט
ליטטערטען, בעכטען חין מ'זעט פאר
דעם וועלטעכערע מ'זעט, מ'זעט ער זיך
הערמבליעט, מיט דעם פ'ולקע דער
וועלט (ישראל) לורעדען. ערטיטטערט
ווארדען די ח'לימקען דער וועלט;
פ'ורכט ערגרין זיח, זיח בעגמכען לו
ליטטערן, פ'ולקע וועהען, וויח געבמכערין,
פ'ולקע מ'רעקען חיבערפ'ולקען. זיח
וואכטען בעבעכע, עז וויח חיהר טחטש
טען, חוכר זיח קחטען מ'זעט לו קמוא
(בלעס), מ'הכרמקוקוט, פ'ערדערב
זיכע לויבערייח לו טרייבען. זיח פ'רחג
טען חיהן: וויח חייט דח חויל דיח
וועלט געקחטען? פ'ולקע זיח חיי
טע דיח וועלט וועדער לו וויחזער ווער
דען? פ'ולקע זיטלט גחטט חויל דעם
טהרמקע, דיח זיכרפ'ולקע וועדער חויל
דיח וועלט לו ברינגען? ער בעמכטש
ווארטעטע חיהכען חיהרע פ'רחג:
גחטט גיעבט זיכעס פ'ולקע דיח ח'ח
טיגע תורה לו חיהרעס בעזיטלע. חוכר
מ'זעט זיח דיעזע: ה'רעטען, טפ'רמכען
זיח מ'זעט: דער יוויגע זעגנע זיין פ'ולק
מיט פ'ריעדען, בעגליקקע זיח מיט
זיכער רעליגיון! מ'זעט געטלעכטער
חוכר חיהרע פ'יהרע, דיח פ'ולק חיה
כען (דען עמפ'ולקען דער תורה)
חויפ'טמכדען, חוכר דיח כחך חיהכען
חויפ'טמכדען ווערדען, מ'זעט טטעלע
טע גחטט חויל סיני מיט חיהכען, מ'זע
לען געטלעכטערן בעקחכט לו ח'ח
כען, דחט יעכע: ערקעכטכ'מ'זעלע
געטלעכט חיבער זיח מ'זעט געליעכט
ווארד, זיח חין דען טרעפ'ליכען גריכ
דען חין דער וויזעכטמכט דער תורה
לו חוכטערווייזען. זיח ה'מכטען ג'ח
קייכען זיכעזעלער ח'ח זיך, דען ח'ח
כע פ'עהלער, פ'ולקע ח'ח ווארען
זיח מ'זעט, מ'זעט גחטט זיך חיהכען חויל
דעם בערגע סיני ח'חעכמכרטע. מיט
פ'ולקע זיח געזיכטערן לייגטע ער זיך
חיהכען, רעדעטע דח ח'ח (ח'ח) מיט
יעדעס פ'ולקע חיהכען, חיהכען חיהרע
געזיכטער לייגעכ: ח'ח פ'ורכמכרע
געזיכט, חיהכען דיח הייליגע טרייט
לו (עהרען), ח'ח ח'חטעלח'חטע
גע

כעס העררליכען ווירטע. ערטרעהל.
טע פֿחם שער חיהנען (דען היירכע
טען אדומיס), לעגטע חיהנען דחוגע;
בחט: דוח זקלזוט כיכט חחרדען! פֿחם;
ווייל זיין זיך חבער כור דורך חיהר טווערט
ערהילטען, זיך כחהטען זיך דחוגע;
דער תורה כיכט חויל זיך. פֿחם בער
גער פֿארן ערטיען ערגלעכען חיהנען
(דען היירכעטען ישמעאלים), טערע;
טע דחוגע געבט: דוח זקלזוט כיכט
טטהעלען! חין חיהרען ווירטען חויל;
ווייל חבער חיהר ווערק כור טטהעלען
חוכר רויבען וויר, זיך כחהטען זיך דחוגע;
זיך דער תורה כיכט חויל זיך. ענדליך
קחט ער חויל הייליגען חירידען, זיך
כעס פֿחם דחוגע חכהט גע תורה לו
געבען, חוכר זיך כחהטען ווירטען דחוגע;
זיך דער תורה חויל זיך. דחוגע ווירטען
טהון, זיכטען זיך דעס: וויר ווירטען
חחרען, פֿחם חכהטען; פֿחם: וויר
וויילען חחרען, טפֿחטען זיך: וויר
וויילען טהון; חוכר דיעזע: וויר חיה.
כען לור טוגער חכהטען כעס. דורך
לוייט קרמטען ווירטען זיך חוירטעלעכע
כעס; דורך קחטען, פֿחם טערע
זיכע, לעפֿטיטע ווירטע ווירטען זיך
געעהרפֿירטעט, חויל לעהן הייליגכע
גער הייליגטע זיך גחטט זיכעס, כח
חען, טרייב זיך חויל זיכעס, כח
חען, חויל זיכעס כחליט, זיך לו; דורך
דחוגע דרייחלען גחטטען חוירטען
טפֿחטען (שלא עשרה מדות) ערהילט
ער חיהרע כחלקחטען. ער פֿחטע
חיהרען כחהטען חויל זיכעס כחהטען לו
זיכטען; פֿערבחט זיך, וויר גורט
חוס דחוגע לענדע, פֿעזט חויל זיכעס
הייליגען ווירטע. חויל סיני הערמב
כייגטע ער זיכע חחהטען היחטען, זיכט
זיך הערמב, ער חוכר חויל זיכעס חויל
זיכטען עכגען חויל חיהס; ער ערטיט,
טערטע, חכהטען ליטטערן, בעבען
זיכטען פֿחטען (דחוגע ערדע). חויל
ער חויל געבט רעדעסע, ערטרעק
טע ער זיכע וועלט; חוכר חויל גחט
פֿחם פֿיער חוכר לוחטלייט מיל ווייט בעב
טע זיין פֿחם דחוגע, חויל ער חויל יע
כעס לוייטען געבטע זיין ווירטע חויל
רען

בְּכֹר נֹאמֹוּ • וְזָרַח מִשְׁעִיר
לָמוּ • וְעָרַךְ לֹא תִרְצֶח לְפָנֵינוּ •
וְעַל כִּי בַחֲרָבָם הָם חַיִּינוּ •
לֹא קָבְלוּ עוֹל תּוֹרָה עָלֵינוּ •
וּמִהָר פֶּאֶרֶן הוֹפִיעַ לָמוּ • לֹא
תִגְנֹב שִׁנָּן בְּמַחְנֵינוּ • וְעַל כִּי
בְּגִיבוֹת וּבְגִילוֹת הָם מַפְעִלֵינוּ
לֹא קָבְלוּ עוֹל תּוֹרָה עָלֵינוּ •
וְאַתָּה מִרְבֹּבוֹת קִדְשׁ לְהֵן עוֹז
לְעַמּוֹ • הָם קָבְלוּ עוֹל תּוֹרָה
עָלֵינוּ • וְנַעֲשֶׂה לְנִשְׁמַע הַקְּדִימוּ
טָרֵם נִשְׁמַע נַעֲשֶׂה נָמוּ • וְצִדְקָה
בָּה נַחֲשֶׁבָה לָמוּ • וּלְשֵׁנֵי כַתְּרִים
סִימּוֹ • לְמַלּוּכָה וּלְכֹהֵנָה וּלְלוֹיָה
אֵימּוּ • וּבַעֲשָׂרָה קְדוֹשִׁים קִדְשָׁם
אֵל לְשֵׁמוֹ • וּבִשְׁבָעִים שְׁמוֹת
יַחֲסֵם לָאֵמוּ • וּבִשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה
מִדּוֹת הוֹצֵאתָם בְּקִימוֹ • וְכָלֵל
שְׁמוֹ בְּשֵׁמוֹ • וּבְאֵזוֹר לַחֲלָץ
הַדְּבִיקָם לְנַעֲמּוֹ • וּלְסִינֵי הַטָּה
שְׁמֵי מְרוֹמוֹ • וַיֵּרֶד הוּא וְכָל
קְדָשָׁיו עִמּוֹ • וְהִגְעִישׁ וְהִרְעִישׁ
וְהִרְעִיד הַדּוֹמוֹ • וְאַחַת בְּדַבָּרוֹ
הַחֲרִיד עוֹלָמוֹ • וְעִשְׂרִים
וְאַרְבָּעָה מִל מַהֲלָךְ נָעוּ עִמּוֹ •
שְׁתֵּים זֶו בְּהַשְׁמִיעוֹ נֹאמֹוּ •
וְרָגְזוּ וְחָלוּ כָּל בָּאֵי עוֹלָם •

סילוק. אלה העדות והחקים.
 אשר נתנו לעם השוקים.
 בקולות ושופרות ולפידים
 ובדקלים. ברעש וברעד באימה
 וזיקים. בנשיקה מפי שוכן
 שחקים. מבוארים ומחזקים.
 מושלים בכל מתק אוכלים
 ומשקים. מנופת צופים ומדבש
 מתוקים. בתלשעים ולשמנה פנים
 בפירות חקוקים. בארבעים
 ותשעה פנים טמא נחקקים.
 ארבעים ותשעה פנים טהור
 מחשקים. מנין ודגלו נדרשים
 ונהקקים. בלש מאות ושלש
 עשרה מצות וקוקים. מאתים
 וארבעים ושמנה בעשרה
 להקים. ושלש מאות ושלשים
 וחמש בלא תעשה מתחזקים.
 בעליל שבעתים מזקקים.
 ושוזרימו לעד לא נזקים.
 ולוית חן לראשם מעניקים.
 ולגר גרותם עטור ענקים.
 משמחים לב ועינים מבהיקים.
 מתוק לנפש ומרפא לעצם
 מפיקים. עין חיים היא
 למחזיקים: וכעלתה על דעתו
 לתן תורה לעמו. בא מסיני

אלה. דיט זילד דיו לייגניזע, דיח
 געזעטלע, וועלכע דעם געליעכטען
 פֿולקע (ישראל) געגעבען וואוירדען חוכה
 טער דחכערסטע מען חוכד טרחה
 פעטעכטמול, חויז פייערפֿלוממען
 חוכד בליטלען, חוכטער טטורק, ביט
 בען, חכגוט חוכד פייערפֿולקען. וויח
 קיזעכד חויז דעם חוכדע דעזען, דער
 חין דען היממעלן טהרמכט, וואוירדען
 דוח געזעטלע דייטליך, קרמפֿטיג חויז
 געשפרמכטען, גלייכעכד מולער זיטיג
 קייט דער טפיוזען, דער געטרמכקע,
 זיסער מול: הֿוכיגזייט. חויל מֿכט חוכד
 כייכליג מרטען פֿון ערקלעהרונג זינד
 זיח פֿערלייכעט; חויל כייח חוכד פֿיער
 ליג מרטען פֿיר חוכריין לו ערקלערען
 זינד זיח חייגעגרייכען, חויל כייח חוכד
 פֿיערליג מרטען פֿיר ריין לו ערקלערען
 פֿערבונדען; כחך דער למהל דעז ווהר
 טעז: ודג"לו (כייח חוכד פֿיערליג מול)
 ווערדען זיח חוכטערזוכט, חייגעג
 פרעגט. חין זעכ: הוכדערט חוכד דריי
 לעהן פֿערמירדוכגען זינד זיח געליי
 טערט, לווייח חוכדערט מֿכט חוכד
 פֿיערליג געבמטע לו המלטען, דרייח
 הוכדערט חוכד פֿינף חוכד זעכליג פֿיער
 בחטע לו בעקרמפֿטיגען; מֿפֿעכעכמח
 זינד זיח זיעבעכפֿחך גערייכגט. דיח
 זיח בעמכמכטען ווערדען זיח בעמח
 דיגט; זיח בעמכנקען דיח פֿרחה
 מען היט זיערליכען דימדעם פֿיר חיהר
 הויפט, חוכבינדען חיהרע קמהלע
 היט טהיקקעכדיק בוכדע. זיח ער
 פֿרייען דח: הערל, ערלייכטען דיח חויז
 געז; ברינגען זיטיגקייט דער זעעלע,
 היילונג דעם געביינע הערפֿחך; בויט
 דעז זעבעכו חיוט זיח דיח תורה) דעז
 כען, דיח זיך מן חיהר המלטען. מול
 כון דער ווילנע גמטטעז ווחר, זיינעם
 פֿולקע דיח תורה לו געבען, דח ווחר
 דעלטע ער פֿחם סיני חייגהער היט זי
 כעם

סטעהלען די וואונדערן וואס מען האט געטון.
 סטערבען וואס געבייטעט לוערן ווייטערן.
 פֿוללען זעלבסט דעם פֿרומען מן, חונד
 דעם דירעטיגען, רויבען וואס: פֿונדערע
 דורך טויט חונד פֿלייסט ערוואַרבען.
 בערייכערן זיך דורך ליכטען חונד וואס
 כֶּסֶם. פֿוללען — וואס דעם זיך דערפֿון
 כֶּסֶם לור גרויס געטרעגן? פֿוה?
 רען זיך עטוואַס מיט וויכ: גרעכ? דעם
 היללעכע יער פֿערלעהרט זיך ווי
 סטערקע. פֿון פֿערקסט פֿונדען קיינע
 רעטטונג, מעכטען דעם זיך פֿוללען כֶּסֶם.
 הייט וואס געטעכט, בעהערעטע זיך
 טער פֿוללען, זיך פֿוללען דער זיט.
 טערהייט; דעם פֿערבסט: דעם זיך פֿוללען
 כֶּסֶם געליסטען, חונדערזעכט זיך
 פֿוללען. עכטהעלטען דעם זיך
 דערען, חונד פֿערזיכט דיין הער
 מיט געלט, דעם געליכט דיר פֿוללען
 טהון. דעם סטערקע דיין זיכט ווי דעם
 דער גליקלעכע, דעכען דעזע חונד
 יעכע וועלט לויט טהייל געוואַרדען. דעם
 פֿרייט דיר זעליג קליין חונד גרעסט.

גרעסט חונד קליין ערבעכטע פֿער
 דעם סטייגען, חונד דעם זעע
 זען פֿוללען היכע פֿערדען גע
 וואס טיגען סטייגען.

חונד פֿוללען פֿולק עמפֿונדען דעם דעם
 כערסטטייגען.

ובכן: זיך סטייגען כון הייליגונג לוי
 דיר עמפֿונדען, דעם דעם ביזט יזראל:
 הייליגער, רעטטער.

חומסים ולא חומלים •
 טורחים להשיג גבור
 עולים • דומפים עניים
 ודלים • זעת יגיע אחרים
 גוזלים • ונשך ותרבית
 מכפילים • הלא לקברות
 הם מובלים • דבר הונכידם
 לא מובילים • גחלים בקש
 אותם אוכלים • כיום עברה
 לא מוצלים • אנשים אשר
 עולה פועלים • אלה
 הדברים בלא תחמוד
 תלולים • אם תשמרם ולב
 לא תשלים • ח' אז תצליח
 בכל מפעלים • אורה יזהיר
 במשכילים • אשר שני
 עולמות נוחלים • ויאשרוה
 קטנים וגדולים:

גדולים וקטנים נעו מקולות •
 ונשמות עכו מקולי קולות •
 קו"ח וכל העם רואים את
 הקולות:

ובכן וליה תעלה קדשה כי
 אתה קדוש ישראל ומושיע:

דָּצִים • מְדָנִים בֵּין אֲחִים
מְנַצִּים • נוֹתְנֵי מַחְלֻקָּת וְגֵדֵר
פּוֹרְצִים • שְׂנוֹאִים לְאֵל
וּמִשְׁקָצִים • עֲתִידִים לְמִדּוֹרֶת
אֵשׁ וְעִצִּים • פְּעֻלָּם עַל רֹאשׁ
קוֹבְצִים • צָרַעַת בְּעוֹרָם מִנְּפָצִים
קָלְלוֹת בְּבִשְׂרָם רוֹבְצִים • רֹאשׁ
וְלַעֲנָה בְּכוֹסָם מָצִים • שְׁמוֹר
לְשׁוֹנְךָ מִנְּאֻצִּים • תִּתְּעַב
תְּרֵמִית שֶׁקֶר וְשִׁקּוּצִים :

שִׁקּוּצִים וְזָנוֹת אֲלֵיהֶם מְרַעֶךְ •
וּבְמִרְעָה טוֹב הוּא יִרְעֶךְ •
ח' לֹא תַחֲמוֹד בֵּית רֵעֶךָ :

ע"פ תשר"ק.

תַּחֲמוֹדוֹת בָּתִּים וְאוֹהֲלִים
שֶׁקֶר הַחַן וְיוֹפֵי הַבָּלִים •
רִשְׁעֵי חוֹמָסִים וְגוֹזְלִים • קִנְיִן
אֲשֶׁר קָנוּ עַמְּלִים • צוֹפֵה עֵין
תַּאֲוֹת שְׁלָלִים • פֶּזַ וְכֶסֶף
וְכָל בָּצַע כָּלּוּלִים • עֵשׂ
בְּגָדִים וְרֶקֶב כָּלִים • שְׂדֵה
וּכְרָם לְרוּחַ נִנְחָלִים • נֶפֶשׁ
וְכָל אֲשֶׁר לָהּ נוֹטָלִים •
מִלְחָמוֹד אֵלֶּה עֵין תַּעֲלִים •
לְמַה תִּהְיֶה בְּפִלְלִים כְּסוֹת
אֶלְמָנָה חוֹבְלִים • יְתוֹמִים

חוֹנֵהִין • זִיחַ סְטִיפֶטֶן לְחֻנֵּק לְוִיסֵעַ
כְּרִידֵרֵן • לְוִיסֶרְחֶכֶט חוֹכְטֵרֶהֱמֻטֶע
זִיחַ חוֹכֵר סְטִיפֶטֶן דִּיחַ גוֹטֶע מְרִדְכוּכֵג •
זִיכֵר גְּחֻטֶטֶעֶזֶרֶהֱמֻטֶטֶע חֲבִטִּילִיכֶע
קֶרֶעֶמֶטוֹרֶען ! פֶּיר זִיחַ חִיזֵט דִּיחַ הֶמְלֻזֶע
גַּעֲטֶטֶטֶטֶט • חִיהֶר חוֹכְרֶעֶכֶט טֶרִיפֶטֶט
חִיהֶרֶען חִיגַעֲכֶען טִיטֶען • חִיהֶרֶע הוִיסֵט
וּוִירֵד הִיסֵט חוֹזֶמֶטֶט • חִיהֶר לִיכֵט הִיסֵט
פֶּלֶזֶךְ חִיבֶרֶלְחֶגֶען • חִיין גַּעֲמִיס פֶּלֶזֶן
גְּחֻלֶע חוֹכֵר ווערֶהוֹטֶה וּוִירֵד חִיהֶרֶען
בַּעֲכֶערֶז טֶרֶחֶק • בַּעוֹמֶהרֶע דִּיכֶע
לֹכְגֶע פֶּחֶר לְמוֹטֶערֶרֶעֶדֶען ! פֶּערֶחֶבֶט
טִייע טֶרוֹג • פֶּלֶזֶט חוֹכֵר הִיכְטֶערֶלִיט :

הִיכְטֶערֶלִיט חוֹכֵר חוֹכְטֶרִיעַ זִיחַ
דִּיר קִיכֶע זַעלֶעכְמוֹוִידֶע • דִּמֶן
וּוִידֶעט עַר דִּיק חוֹיֵל גוֹטֶען
חוֹיֶען •

ח' דוּחַ זְחֻלֹזֶט כִּיכֶט גִּילִיזֶטֶען
דִּיכֶעז כְּחֻכּוֹטֶען הוֹז :

תַּחֲמוֹדוֹת • לְוִיסֶהֱיִיעַר חוֹכֵר גְּחֶרֶ
טֶען זִיכֵר רִיזֶעכֶדֶע טֶחֶכֶדֶעלִיעֶן • טֶחֶ
כֶּע חוֹיטֶעלֶקִיטֶען • דִּיחַ בְּחֻזֶהֱיִיס
רוֹיבֶט חוֹכֵר טֶטִיהֶלֶט וּוִיחַ מְכֶדֶרֶע דוֹרֶךְ
פֶּלִיטֶעֶרֶחֶבֶען • חִיין כִּידִיטֶיעז חוֹיג
זִיסֶטֶערֶט חוֹכְרֶזֶחֶטֶטֶלִיךְ • גְּחֻלֶד • זִיג
בַּעַר חוֹכֵר קְחֻטֶבֶחֶרֶקִיטֶען • עוֹחִיזֵט
חִיכֶע חֶמֶטֶטֶע חִיכֶקֶלִיד • חִיין וּחֹחֶרֶט
חִיכֶגֶרֶחֶטֶהֶע • פֶּעלֶד חוֹכֵר וּוִיכְגֶחֶרֶ
טֶען דִּיחַ עֶזֶן זִיךְ גַּעֲבֶרֶחֶכֶט • בַּעֲפֶרֶי
דִּיגֶען עוֹ כִּיכֶט • עוֹ פֶּערֶלֶעֶהֶרֶט דִּיחַ
זַעלֶע חִיכֶ חִיבֶערֶפֶּלֶזֶט דַּעַר גִּיטֶער •
ח' וועכֶד' עוֹ הִיכְוֶעג דִּיין חוֹיג' • פֶּלֶזֶן
זְחֻלֶען מְלֶבֶרֶכֶהֱיִיטֶען ! לֹ וועלֶכֶען
לֹוועקֶקֶע וּוִילֹזֶט דוּחַ חוֹכְטֶער דַּעַר קֶלֶחֶג
זַע דַּעַר טַעעֶלִיכְטִיגֶען זִיין ? זִיחַ
פֶּעֶכֶדֶען דַּעַר וּוִיטֶווען גַּעוֹמֶכֶד ! בַּעִי
טַטֶעֶה

עמלם לריק חוטבים • ומארה לבתיהם שואבים •
הון ברכה אחרימו לא עוזבים • דברי אלות עליהם
קובים • גוים למהלומות מחיבים • בשתם ברחובות
מסובבים • אדם בבוא יראו רבים • אסוף יגיעה
הטובים • אכול ולנפשך יהו • ערבים • אל תפנה בני אל
רהבים • ואל תהי עם שמי בזבים •

בזבים ברעה לא תענה •
ורעה אליך לא תאנה •
ח' לא תענה •

ע"ס א"ב.

אטום שפתיך מתפלוצים • כל תתחבר ללצים • גולשים
דברים נמרצים • דרדר זורעים
עם קוצים • השוננים לשונם
בחצים • ופימו יפוצץ נצוצים •
זוממים און ומרמה יועצים •
חגפים ולרכל אצים • טפלות
עדות שואפוצים • יהירים ובעין
קורצים • בצפעוני נושכים
ומוחצים • לרע רצים ולאר

דיס רויבגעווערב • זיח ליעהען דען
פון חיבער חיהר הוי; למזען קיין
פערמחנעכוועגען לוריק • חויל חיהכען
החפסען חולע ווטרטע דעז פלוצעז •
זיח החבען חיהרען קחרפער דעס העכ •
קער פערטולדעט • חיהרען לויב דער
טחכדיהכע • חיהרע סטרחפדע חיוט
עקיעהפולחריס חין געגעכווערט פילער
לוסויער • חיינ זיח! החלטע לו רחטהע
ווחז דיין רעדליכער פלייט ערווערבען •
דוח קחככזט עזגעכזען • עז בעקחחחט
דירוחהז • טפירע כוכט כחך רייכט הי
מערן חוכד החלט כוכט לו חיוט דען גריב
לערן כחך פחלט •

פחלט זחלזוט דוח כוכט געגען
דייכען כחכזטען זיין • דחן ווירד
דיך חויל קיין חוכגליק טרעפדען •
ח' דוח זחלזוט כוכט פחלט לייגען •

אטום • סליטע דיינע ליפפען דען
חפסעררערען • חחכע כוכט געזעלן
סחפס חיוט ספחטטערן • זיח הויכען
פערעכע ווטרטע • טטרייען דען זחמען
פחן דחרכען חוכד דיסטען חוי •
חיהרע לוכגען זיכר ספיטלע פלייען •
לעהרענד פייער טפריטלט חיהר חוכר •
חיהרע גערמקען זיכר רחכקעפחלן •
חוכד חיהרע רחטהסלחגע טרוג • זיח
זיכר טחייכלער • פערטיגע הייכלער •
חיינ פחלט לייגכיס לו געבען חיוט חיה •
כען קינדערספיען • פערך חיוט חיהר
טטירן • חיהרע חויגען זיכר פערררר •
טהער • זיח בייטען וויח בחזיליזקען •
געפחהרליכע וווכרען • בחזיית חיוט
חיהר בעסרעבען • חיהרע פריידע

ספרחטען טרייבט חוס דיינען טיט
הערוס. דיינע זעהנע טטיחטען דער
גחטטהייט הייליגע ליעדער, חוכר דין
פריידע דיינעז הערלעכז טטייגט.
טרינקע חויו דיינער קוויילנע ריינעז
וועזער. פערמכטייע דען גענוט דער
געהייטען זודעלועזער.

זודעלועזער פלייכע כיכט.
בעגניגע דיק היט דיינעס, דין
טרייבט דוח כחך חיס מלסער.

ק' דוח זמלזוט כיכט טמחהלען.

תרחק. המלסע דיק פערנע פון
דען דיעבעזכערען זיח פליכדערן חוכר
המסען חוכרעכטמחסיגז גוט. זיח
סויען חויו פלמטען דער דמחערונג
חיס פליכטערן דורככטהרען זיח וועדע.
ברעכען פלענזטער, טטייגען חין, חוכר
סטעהלען חכדערער פלייט, ברויגען
רייכע כחקט לוס בעטטעלסטחב; חין
הוכגערונקטה דין זמלזוט חיס חיבער
פלוט געלעכט, חוכר חמכע ערלע
זעלע חין ימחער חוכר עלענד.
רויטען זיך חיס הינטערהמלס דער
טטרמטען, בערויבען דין פעררחי
בערגעהענדען. רימטען זיך היט
מחרדגעוועהר, דען חוכסולדיגען וועדע
רער לו ווירגען. זיח נעהטען חיהס
דעס פליכדע גלייך, למזוט חוכר געז
וועד, חוכר פלמלען חין וויח ריימטענדע
וועלפע, חבער — עז פרחמטט כיכט,

דיעז

ענפים. צמודים לשלחנה.
מקפים. קדש הלולים לאל
מצניפים. רנה בלקה אז
מוסיפים. שתה מבורה מים
בסופים. תעב גנבת מים
טנופים:

טנופים מים לא תגנב.
שמח בקלקה ובטוב תנוב.
ח' לא תגנב:

ע"פ תשר"ק.

תרחק מחבורת גנבים.
שודדים ללא למואורבים.
רואים באשנבי ערבים.
קירות בחשך נוקבים.
צודדים ובאים באשנבים.
פעלת יגיע אחרי גנבים.
עשירים ערומים מציבים.
שבעים ללחם מרעיבים.
נפשות מפיהם ומדאיבים.
מאזרים ער דרכים.
יושבים. לגזול לכל עוברי.
נתיבים. כלי זין עליהם.
מלהיבים. יחד גם להרגם.
רוחבים. טעונו ובגדו.
שוללים באויבים. חוטפים.
וטורפים בזאבים. זה

כעז העכסענבלוט וואס דורך העכסען
גערקט ווערדען. כור דוח זעלע קחן
דוח זעלע בעפרידיגען, חוכד ויח ליה
ען זיך דוח טחדעזטרופע לו. פירכע
טע דחז מווערד דער רחכע! פליהע
דוח הכוללעכגלוטה! ווהכרלע חית פפחד
דער חוכסולר.

חית פפחדע דער חוכסולר ווהכע
דעזוט דוח, חוכד זקרגעכלחז,
ווען דוח דוח פערפיהרוכג פליעה
העזט.

ח' דוח זקלזוט כוכס עהעברעכען!

אל. חככע קיינע געוויכסחפט היט
חוכליכטיגען, היט חוכקייטען בלוט
סחכדערן. זיח בעפלעקקען טייטליך
חיהרען קחרפער. לור בעפרידיגוכג
חיהרער בחזען בעגירדען בזהלען זיח
כחך לויבערייען. זיח פערחוכרייכגען
דחז ערדרייך, סחכדען עז, חוכד פערע
סטיחזעלן דחז החכדווערק דעז הייז
טערו. זיח פערפיהרלעסען חיהרע לויבעז
פירוכט דורך פערעמדער כחזען, חוכד
עררעגען דען גחטטליכען חוכוילען
חופד לחרן. היטע דיק דחט זיח דיק
כוכט פערפיהרט, דוח בזהלערין. לחט
דיך חיהרע סחכהייט כוכט חוכז פייער
לחקקען. בעריהרזט דוח זיח, דחן
החט דיק סחן דוח פלחחזע ערגריפ
פען. דחן החט דיק דער חרס דעז טח
דעז חוחפוחט. ער ססירלס דיק חין
טלוכד דעז חוכגרוכדעז; דוח פחלזוט
היכחכ לור גרופט, חוכד טטעהעזט
כיע וויעדער חויל. לחט דיק בעגכיעגען
היט דעס חוכטהייל דער דיר לוס לע
בעכגעכוס בעטייעדען. היט דער גחט
טין דוח דיר לוס חייגעכטהוס פחר חל
לער חויגען לוגעטהיילט ווהרדען. זיח
חוזט לויגעכרייכער טטחס, דער
ספרחז

וְשׁוֹפָךְ דָּם הָאָדָם בָּאָדָם
בְּנִקְמִים. הֵן נֶפֶשׁ בְּנֶפֶשׁ
מִשְׁלִימִים הִיזְהִירָהּ לְנֶפֶשׁ
גּוֹרְמִים. גּוֹר מִפְּנֵי חֶרֶב
זַעֲמִים. בָּרַח לָהּ מִגִּחְלִי
רִתְמִים. אֲשׁוּרֶיהָ תִּצְעִיד
בְּתִמִּים:

בְּתִמִּים הִלֵּךְ וְתִנְצֵל מֵאָהָ.
סוֹטָה אִם לֹא תִנְאָהָ.

ח' לֹא תִנְאָהָ:
ע"ס א"ב.

אֶל תִּתְּעָרֵב בְּמִנְאֵפִים. בְּמִגְלִי
עֲרִיזֹת גּוֹפִים. גּוֹיִם בְּתוֹעֲבוֹת
מִטְנָפִים. דּוֹרֵשֵׁי רָע וּמִבְקָשֵׁי
כֶּשֶׁפִּים. רִמְטִמָּאִים אֶרֶץ
וּמַחֲנִיפִים. וּמַעֲשֵׂה יְדֵי אָמֵן
מִסְּלָפִים. זֶרַע לְשֵׁם אַחֵר
מִחֲלִיפִים. חֲמַת אֵל וְקֶצֶף
מֵאֲנִיפִים. טוֹר עֲצָמָה מִסּוֹטָה
נֶאֱוָפִים. יִפְיָה אֶל יְדִיחָהּ
לְרִשְׁפִּים. כָּל נֹגְעִיהָ בְּאוֹר
נְשָׂרָפִים. לְחֹדְרֵי מוֹת הֵם
נִשְׂאָפִים. מַעֲמָקֵי שְׂאֵזֹל
נִהְדָּפִים. נֹפְלִים לְשַׁחַת וְלֹא
נִזְקָפִים. שְׂמַח בְּחִלְקָהּ בַּחַיִּים
יָפִים. עַם לְקוֹחָהּ לָהּ וְרֵבֶל
צוֹפִים. פּוֹרֶיֶה תִּפְרִיחַ לָהּ

ראה פן תעזבם לעת זקונים •
 שרתם כעבד לאדוני • תפלחם
 קח ותאריך ימים ושנים •
 ושנים תאריך ותזכה פני צח •
 יציר צלם אם לא תרצה •
 לא תרצה •

ע"ס תשר"ק

תור וסור מאנשי דמים •
 שומרים בלבם איבה
 ושומרים • רשעת סור
 מערימים • קחרת נפש
 צדיק זוממים • צופנים
 ואורבים על תמימים • פח
 טומנים למישרים פעמים •
 על דם רע בזדון קמים •
 שאר כל מור באר
 מזעימים • נקי רוצחים
 באין רחמים • מאבדים
 מעשה צור תמים • לנברא
 בצלמו • רשעת הומים •
 כרגע נשמה משימים •
 יראת אל בלבם לא
 שמים • טורדים נפש
 למות בלא ימים • הדל
 מלהתניף גיא בדמים •
 זכור כי יזעקדם למרומים

סערן כיכט פערלמוזעט, לור לייט
 חיהרעז פולטערז; דיעכע חיהרעז ווייז
 קנעכטע דעם הייזרן. קחמ' חיהרעז
 וויכטען לואער, דמן ווירזט רוח גליקקי
 זיך חוכר זוכגע לעבען.

לחגע לעבען ווירזט רוח חוכר גחט,
 טעז חכטויטל הייטער טויען, ווען
 רוח וויכעק עבעכילרע ווירזט קיין
 לזיר לוגעלגט החבען.

ח'. רוח זחלונט כיכט חקורען.

תור. טויע חויל! ווייך פון דען
 בלוסגערגען! זיח טרעגען גרמון
 חוכר החס חיק הערלען. פאלעגען
 בחוהייט חוכר שזיעלען רחוקע.

טרעכטען דעם גערעכטען כחך דעם
 לעביון. לויטען חוכר לויטען חויל דען
 פרקחמ' לעגען סליכגען פיר דין
 חוכטורג ווידערלערען. טטעלען

דעם בלוטע חיהרעז כעכענחעכטען
 מוטהוילונג כחך. טרעגען חקורגע
 וועהרע, פחלען וויטהג חן, חוכר
 חקורען דין חוכטורג חגגע ערכמ'.

מען. ריכטען לו גרוכר דעז טחפ •
 פערז פחלוקחמ'עכטע ווערק, חוכר
 סיקקען לור גרושט דח: געטחפן זיי •
 כעזעכעכילרעז: חיון חויגעכבליקק —

געטעהען חוזט דער הייכלעלחקורד!
 גחטטעזלורכט החבען זיח פערבחכט
 חווי: חיהרעק הערלען! זיח חוכערז •

פערן דעם סחר חוכרייפ: זעעלען. לחט
 חב! סחכרע דין ערדע כיכט דורך
 בלוטפערגיעטען. געדעכקע וויח דח:

בלוט לוק היחמען טרייט, פערגחט •

טע דייכען סיס מיט סחוקקהחטטען
טעיינען. חוץ דייכע לייבחיגנען דיין
קעכט חוכר חוגר חולער חרטען,
חולו חס שנת ערהחלונג פֿיכרען בייח
דיר. גחטט החט דיר דוח ווייזונג געגען
בען, רחט דוח פֿערעהרען חולונג דיי
כע עלטערן חוכר דייכע חולטעזטען.

דייכע חולטעזטען חוגרען פֿיר דייכע
עליגקייט. עהרע זיח חיהחעהרין,
רחן ווירזט דוח לחכגע לעבען.
עהרע דייכען פֿחטער חוכר דיי
כע חוטטער.

אזון. געהחרכע דייכען עלטערן, דעס
געטרויטען טחחר. זיח החכען דיק פֿחון
גחטט ערפֿלעהט. דיין פֿחטער החט דיר
רח: זיעגען דעז גחטטליכען בונדען
חויפֿגעדריקקט. דייכע חוטטער החט
דיח חילוך חיהרער בריזטע דיר גערייכט.
זיח החכען דיק חכטטחנדיג געקליידעט
חוכר דיר חוכטערהחלט געטחפֿסט. זיח
החכען חוס דייכער ערהחלונג, חחכע
געכעטע גען היחעל געטיקקט. זיח
החכען חויל חיהרען סולטערן דיק גע
טרחגען. זיח החכען זיך פֿיעלע חיהע
חוס דיק געגעבען, חוכר חחכען חוכ
געחחך ערדורעט. וויח זעהר החכען
זיח זיך געגרחט ווען דיק חירגעכר חיי
כע חוכפֿחטליכקייט בעפֿחלונען. זיח הח
בען דיק לור גחטטעזפֿורכט חנגעהחל
טען, חוכר חין דען געכחטען חוכר
רעכטען חוכטעררייכטעט. זיח החכען
דיר גוט חוכר הויז לו פֿערטחפֿען גע
חחוטט. חיהרע חוכטערטטיטלונג החט
דיר חייכע געהילפֿין, חייכע טרויטע
גחטטין פֿערטחפֿסט. חייח ערקעכט
זיך! ווילן פֿחחר' חוץ חיהנען! זיח
כייט חוכפֿערטחחט, זיח חחכטען דיק
פֿחך גערייכט טטעלונען. זיעהע, וויח
רח: רעכט חוכער חייכען חוכגעחחר:
חען, ווידערטפעכזטיגען: חהן טפֿרייכט;
דיח געחייכרע קחכטע דיק לו טחדע
טטייכגען. וועהע, רחט דוח דייכע על
טערן

וּרְנָנִים. דִּישׁוֹן עַל שְׁלֹחָנָהּ
מֵעֲדָנִים. גַּם עֶבֶד וְאִמָּה
אֲשֶׁר לָהּ נִקְנִים. בָּהּ יִנּוּחוּ
עִמָּה בְּכָל פָּנִים. אֶל הַזֹּרֶה
לָהּ לְכַבֵּד הַזֹּרִים וְזִקְנִים:

וְזִקְנִים הִנְעִימוּהָ מִיָּמֶיהָ.

בְּכָדָם סָלָה וַיִּרְבוּ יָמֶיהָ.

ח' כִּבֵּד אֶת אֲבִיהָ וְאֶת

אִמָּהּ:

ע"ס א"ב.

אֶזְזוֹן לְהַזְרִיחַ בְּחִבּוּר אֲמוּנִים.

בְּעִתִּירוֹת אוֹתָהּ קוֹנִים. גִּרְרוּהָ

בְּבִרְיֹת אִיתָנִים. דִּיחֲלֵב שָׂדִים

לָהּ מִדְּשָׁנִים. הַמֶּלֶךְ בִּישִׁיף לְבוֹשׁ

עֲדָנִים וּמֵאֲכָלִים בְּפִיָּה נֹחֲתִים.

זוֹעֲקִים בְּעֶדְהָ תַּחֲנוּנִים. חִתָּהּ

לָמוֹ דָּר עֲלִיוֹנִים. טוֹעֲנֶיהָ עַל

שִׁבְמָם כְּאוֹמְנִים. יִגְיעִי בָּהּ

שִׁבְעֵי אוֹנִים. כְּאֵב אִם יִקְרָאָהּ

הֵם מִתְעַנִּים. לִירֵאת שְׂדֵי אוֹתָהּ

בְּפָנִים. מִצֹּת וְדִרְתוֹת לָהּ

מִבֹּזְנִים. נִחֲלַת הוֹן וּבֵית לָהּ

מִקְנִים. סוֹמְכִים לָהּ עֶזֶר

וּמִתְחַתֵּנִים. עֲשֵׂה חֶפְצָם וְלֹא

תַּעֲזוּ פָּנִים. פֶּן יַעֲמִידוּהָ לְפָנֶי

דִּינִים. צִפֶּה דַת סוֹרֵר וּמוֹרֶה

בְּבָנִים. קָהֵל יִרְגְּמוּהָ בְּאֲבָנִים.

לְשׁוֹמְרֵי יוֹם שַׁבָּת נִפְיָשׁוּ.

עֲתִידִים בִּקְדָּשׁ לְהִקְדִּישׁוּ.

ח' זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת
לְקַדְּשׁוֹ:

ע"ס תשר"ק.

תַּכְלִית כָּל פּוֹעֵל רוֹם

וְתַחֲתוֹנִים. שְׂבִיעֵי לַיָּמִים

הַנִּמְנִים. רֹאשׁוֹן לְמִקְרָאֵי

זְמָנִים. קָדוֹשׁ לְאֲדֹנֵי

הָאֲדֹנִים. צְבִי קוֹדֶשׁ שַׁבָּת

שְׁאֲנָנִים. פֶּדֶת מִדִּין יִצִּיר

מִלְּפָנִים. עֲנִתוֹה שִׁירָה

וּבִפְרָה פָּנִים. סִימָה לְאוֹת

וְלַעֲד בֵּין אָב לְבָנִים. נִצּוֹר

יִצִּיאוֹתֶיהָ כְּהוֹרוֹ נְבוֹנִים.

מִשָּׂא בָּלִי לְהוֹצִיא מִבְּפָנִים.

לְמַחֲלָלֶיהָ מִיתוֹת דָּנִים.

כָּרֶת וְרִגְיֶמֶת אֲבָנִים.

יְדוּעָה הִיא לָהּ בְּמִן מִיָּמִים

קִדְמוֹנִים. טַעְמוֹ לֹא רָד

בָּהּ מִמַּעֲוֹנִים. הוֹבְרֵי אוֹב

בָּהּ לֹא נִעְנִים. זְכוֹר כִּי בָּהּ

יִשְׁבּוֹת נִהַר צְפוֹנִים. וְנָח

בָּהּ מִמְּלֶאכֶת חוּץ וּפָנִים.

הִגָּה בָּהּ לֹא לְקֹדֶשׁוֹת

וּרְנָנִים

דען טוגענדיקע זאצן דין דען שבת
פֿייערן, ווירד עוויגע זעליגקייט לוי
טהיין חסן מללערהייליג:טען.

ח. ערמיכרע דיק טטעט: דען
רוהעטמג: חוסן חיהן לוי הייליגען.

תכלית. ער חיות דער פֿוללענדונג
טמג מללער הטהערן חוסן ניעדריגען
ווערקע. דער זיעכעכטיג טמג דער
וועכע, חוסן ערזטער מללער פֿייער
טמגע, ער חיות דעם העררן מללער
העררן געווייהט, דיעס חיות דער
ויללע דען מללערהייליג:טען, דחם חסן
דען שבת רוהיג פֿייערע. ער חיות: דער
חיות דען ערזטען מעכטען פֿחם גע
ריכט כעפֿרייט. ער סטיחטע זיין
זיער, חוסן בעזחכעס יגטע דען גחטט
זיכען חוסן:טען. ער חיות לוס לזיכען
חייגעזעלט לויטען דעם פֿחטער חסן
היחטען חוסן זיכען זעהכען; עכטהחל
טע דיק דען טרמגענו — כחך פֿח
סריכט דער וויזען — קייכע לוחט
פֿחן חייכען געביעטע חיל: חנדערע
לוי טרמגען. ווירדען שבת יכטהייליגט,
החט זיין לעכען פֿעררוירקס. ער לזעהט
זיך חייכען פֿרוהען טמג לוי, מללער גמ
רח: געריכט לזיכע טטייכגען. דער שבת
חיות דיר חוץ דען טמגען דער פֿח
וועלט גענוגחט בעקחכט דורך דען
דען דער היחטען חן קייכען שבת הע
רחב געזחכרטעט. רוח טמגטעכע
טווערער ערהחטען קייכע קוודע חס
שבת. געדענקע דחט זעלבוט יעכער
חוככעגרייפֿליכע פֿלוט, זחכחטיחן גע
כחכט, דען שבת פֿייערט, חוץ רוח
פֿייערע חיהן חוסן עכטהחלטע דיק
מללער פֿעלד: חוסן הויזחרייט.

ווייזע חיהן דעם מללערהחכטען דורך
הייליגע זיעדער חוסן געזחכגע. בעריי

לור הקולות הינחה. חיון וקהל! בריכו
דיינעם טחפער רוקס; למס ויינען
כחמען כיכט עכטווייהען.

למס חיהן כיכט עכטווייהען דען היי
ליגען כחמען! וייך פֿחם בקויען;
רוח קחכטע:ט דיק פֿערנעהען
חוכר פֿערטוירען.

ח'. רוח וקולות:ט ויינען כחמען
כיכט חויזטפֿרעכען;

את. דען כחמען דע: חללחלסגערן.
געבענערייט: חיון דעזען חדרענקען
פֿיר חוכר פֿיר. גלוטהעיער * עכט:
פֿלחמעט: ויינען חוכרע: ויינע רעלי:
גיון חיוט חיון שווערד ווירער געזעס:
לעסטקורער. ער ערטיטטערטע רוח
ערדע חוכר לערטרוחערט בערגע.
ער סילט דח: מעער חוכר סטחמע —
פֿערזגען. ויין דרחהען ערטרחגען: ויי
כע געטחפֿע כיכט. ויין לחרן טחיללט
פֿעלזען. געגען רעדליכע חיוט ער
גיסט, חוכר חייפֿערפֿולן געגען ווירער:
חכער. זעלכט: דח היחליטען חחכע
טע ליסטערן פֿחר חיהק, חוכר לחגען
פֿחלזער פֿורכט; חיו: יכר ויינע דיעכער,
זעהען חכער קיינע געסטחלט. כעכע
כיכט פֿערנעבליך דען עהרפֿורכטכח:
רען כחמען; חיון הייליגערטוירערדורכ:
דריכע חלזע דיינע גלזערער ביחדעו:
זען כעכעכוכג. פֿלזיע פֿחלטעסוירע,
חיו עכטהחלטען פֿלזך חוכר חוכרליקק.
חיו ליכרעגען חויט חוכר פֿלזיס. פֿלזג:
חיו חיון רויכפֿחגען טיעסען חיו חיו
דיינע געחכער חוכר לערטטחערען גע:
חויער חוכר געכחוקקע. עכטהחלטע
דיך דע: טחערענו חיו חלזען דיכגען;
חחלטע חכער ווח: דוח געטחערען חוכר
געלחכעט חח:ט. פֿירכטע גחטט דער
חייכט עוויגע זעליגקייט געווחהרס דען
טוגעכרהחלטען.

* רח: גחטטליכע געזעטל, דנריס ל"ב.

נגדלים) • כני לבוראך תנה
הגולים. אל תהן
את שמו לחלולים:
לחלולים אל תהן את שם.
וסור מרע פֿון תפֿשל ותאשם.

ח' לא תשא את שם:

ע"ס א"ב.

את שם אדיר באדירים. ברוך
זכרו לדור דורים. גחלי אש
ממנו בוערים. דח חרב ללה
מפירים. הפֿרעיש ארץ ומרגיז
הרים. וגוער בים ומחריב
קרים. זעמו לא יכילו יצורים.
חמתו מנתצת צורים. טוב
לישרים ונוקם לצורים. יחתו
ממנו אבירים. כלם מפחדו
נסערים. לו משרתים ותארו
לא שרים. מורא שמו לשוא
לא חרים. גנעה בו ירעדו בך
אבירים. סור משובעת שקרים.
ערוהבה אלות ואררים פֿורעת
מעור ומבשרים. צופרת כעוף
ובאה בחדרים. קירות הופכת
עם מקרים. רחק ממנה בכל
דברים. שמור שבועת אסור
ונדרים. תירא אל נותן שבת
לשומרים:

כִּי־אֵיִם • הִרְתִּי לִסְגֹּלָה לִי
כִּי־אֵיִם :

מַעֲמִים חֲשֵׁתִי לְהַבְדִּילָהּ •
חֲמֹרִי אֵל לֹא יִהְיֶה לָּהּ •
לֹא יִהְיֶה לָּהּ •
ע"כ תשר"ק.

תַּעֲוֹת זֹרָחִים וְצוֹלָלִים •
שִׁקּוּץ תּוֹעֲבוֹת וְגִלּוּלִים •
רִיק וְרֵחוֹ הֵם הָאֱלִילִים •
קִטְבֵּי שְׂעִיר־בָּעֲלִים • צִלְמֵי
מַסְכּוֹת וּפְסִילִים • פְּעֻלַּת
תְּבִנִית כָּל סְמָלִים • עֲצָבֵי
עוֹבְדֵי הָאֱמֻלִּים • סוּמִים
חֲרָשִׁים וְלֹא מִמְלָלִים •
נִשְׁאִים עַל כְּתָף וְנִסְבָּלִים •
מֵאוֹמָה לְהוֹעִיל לֹא יִכּוֹלִים
לֹא עוֹזְרִים וְלֹא מַצִּילִים •
בְּנִפְלָם נִשְׁבָּרִים בְּנִבְלִים •
יְבוֹשׁוּ כָּל בָּם מִתְהַלָּלִים •
טוֹעִיָהֶם לַחֲשֹׁךְ מוֹבָלִים •
חֲגִיָּהֶם מְאוּסִים וְגֵעוּלִים •
זִבְחֵיהֶם מֶרֶק פְּגוּלִים •
וְנִסְבֵּיָהֶם יֵין תַּרְעֵלִים •
וְהַבִּלִּיָּהֶם הַפִּילוּ חֲלָלִים •
דָּתֵיהֶם חֲקוֹרַת הַבָּלִים •
גִּיָּם לְתוֹפֶת נִדְגָלִים (נ"א

חֲלוּעַ כְּחִיחֲכֵנו עֲרֻקְרֵנו, חוֹכֵר לוֹ
חִינֵכֶר לִיבְכִחֲלִיחֵנו גְּעוּחֶהֱלוֹט, חוֹיִ
חֲלוּעַ פְּחֻקְרֵנו. חוֹיִ חֲלוּעַ פְּחֻקְרֵנו
הַחֵב חֵיק גְּעוּחֶהֱרֵט דִּיק, פְּעֻקְרֵנו
חוֹיִ דוּחַ חֵיק כִּיכֵט !

ח'. הוֹדִיגַע קִינֵעַם פְּרַעֲהוּדֵנו.
תַּעֲוֹת. קִינֵעַם הַיְּחִיחֵנו, קִינֵעַם
חִירְדִּיטֵנו בִּלְוֵה. הַחֲסוּיִךְ, גְּרַחֲסוּיִךְ,
טִיטֵיִךְ, חוֹכֵר חִיטֵנו חוֹכֵר לְעִינֵנו
זִכֵּר דִּיחֵנו לְעִנְכִּילְדֵנו, דַּעַר טִיטֵנו
גְּעוּחֶהֱרֵט בַּעַל, דִּיחֵנו גְּעוּחֶהֱרֵט
חוֹכֵר גְּעוּחֶהֱרֵט קְחֻחֶהֱרֵט, דִּיחֵנו קִינֵעַם
זִיךְ גְּעוּחֶהֱרֵט רִיעוּעֶהֱרֵט, וְעוֹלָע
חֲלוּעַ חֲלוּעַ פְּחֻקְרֵנו פְּעֻקְרֵנו
חִירְדֵנו פְּרַעֲהוּדֵנו וְיִרְדֵנו, זִכֵּר חֲלוּעַ
חֲחֵט בִּלְוֵה, טוֹיב חוֹכֵר טִטֵנו, זִיחֵנו
חִיטֵנו חוֹיִ טוֹלְטֵנו גְּעוּחֶהֱרֵט חוֹכֵר
גְּעוּחֶהֱרֵט וְיִרְדֵנו וְיִלֵנו זִיחֵנו חוֹכֵר
חֲחֵט זִכֵּר זִיךְ זִיכֵנו לוֹ טִיטֵנו.
זִיחֵנו זִיכֵר חִיטֵנו חוֹכֵר חוֹכֵט. פְּחֻקְרֵנו
זִיחֵנו לֹר עֲרֵדֵנו, חוֹכֵר כִּרְעֵנו וְיִחֵנו
חִירְדֵנו טִטֵנו. בַּעַטֵנו וְיִרְדֵנו
חֲלוּעַ דִּיחֵנו זִיךְ חִירְדֵנו רִיעוּעֵנו. חוֹכֵר
דִּיחֵנו חִירְדֵנו כְּחִיחֲכֵנו נִיטֵנו חִיטֵנו
פִּיכֵנו. חִירְדֵנו פְּעוּטֵנו זִכֵּר פְּעוּטֵנו
חֲחֵט חוֹכֵר חֲחֵט. חִירְדֵנו טִיטֵנו.
חֲחֵט זִכֵּר גְּרִיעוּעֵנו חוֹכֵר חִירְדֵנו
טִיטֵנו פְּעוּטֵנו טוֹיטֵנו. חִירְדֵנו
לְעִינֵנו זִכֵּר חֲחֵט חוֹכֵר חֲחֵט
חוֹכֵר חִירְדֵנו גְּעוּחֶהֱרֵט חֲחֵט גְּעוּחֶהֱרֵט
זִיחֵנו. * חֲחֵט חֲחֵט חֲחֵט חֲחֵט
* דִּיחֵנו חֲחֵט חֲחֵט גְּרִיעוּעֵנו חֲחֵט
כִּיחֵנו דִּיחֵנו בְּחִיחֲכֵנו דַּעַר חֲחֵט
חֲחֵט גְּעוּחֶהֱרֵט וְיִרְדֵנו זִכֵּר בַּעַטֵנו
קִינֵעַם.

היכגעגעבען זיינען נאך פֿוטע דע:
בערגע — וויז חייכע רחנע חיס
טהלע — סטעהענען פֿולקע,
חוכר דער זעלנען גענוס וויר חיה:
רען גוהען זיס.

זיס ווירען ריח ווירטע גחטטע:
דענען ריח חיהן עכטגעגען גע:
רושען: כיעחוכר חוזט דיר חוכ:
טער גחטטער ווירען גלייך!
«חוכר גחטט טפרחך.»

חתו. ער ליט זיח חוי, זיינע חחכ:
טיגע טסיחאע, דער גחטטער
גחטט! גלוסהפֿיער נחדערטע פֿלוח:
חוכר חויל, חוכר בליטלסטרחלען
דורכֿוהרען סנעל, חוכר דחנכער:
ססיחאען טטירחוכר דיר היחאע!
דעז שופר: טרעקקליכער טחול,
לעריט דיר פֿולכע דער עררע.
חכגזט ערגריל דיר פֿולקערסחכ:
טיען, חוכר טרעקקען חוכר ליטסערן,
חוכר וועהוסה גלייך חייכער בחכגען
געבחרערין. טיען חייכעזעכקטע
בערגע טפרחכגען, לכנון חוכר שריון
וויז קחלכער דחהער, חוכר כרמל
חוכר כסן וויז רעהען, חוכר תכור
חוכר חלזע חחכגפֿעלען; חכער, זיח
ווירדען לוריקגעווייעזען, דיר טרחס
לעכרען חחהען. דעז חלזעהחככעכ:
טען בליקק וויר חויל דען כיעדרגז:
טיען געקעהרס. ער סויעטע חויל
דען סיני הערמכ. חויל חיהן כריי:
טעטע ער זיינע היחאען חוי, חוכר
קרחכטע דעזען הויפט מיט וויר:
קען חוכר כוובעל. ער, דער הייליגע
טהרמכט חוכסער דען קהרען פֿחן
פֿחן

אפֿיקים (נ"א אוקים). רום ועומק
אלכס הקים. שמעם לשושנת
העמקים. תוצאותם לחיך
ממתקים:

ממתקים דברי אלהים.
לאומרי אין כמות באלהים:
וידבר אלהים:
ע"ס תזר"ק. תתן קול עוז אל אלים.
שלהבו לפידי גחלים. רצו
ברקים קלים. קולור
הרעימו גלגלים. צרה
שופר ממעלים. פצמה
רקועת שעולים. עמים
אחזום כהלים. סער צירים
וחבלים. נהי פילדהחלים.
מרצדים היו מוגבלים.
לבנון ושריון כעגלים.
כרמל ובשן כמו אלים.
יחד תבור וכל תלולים.
טורחיו בגובה ונמצאו
פסולים. חי רם רואה
שפלים. זה סיני כדה לא
החלים. והטה אליו
זבולים. העטירו עננים
וערפלים. דר בו בשנאן

זיכען הייליגהוק? ישראל: גחטט,
ער גיבט דעם פֿחֿלקע סטחוקע חוכר
חכֿט (דיח חורה). חוכר זי ספרחך
ער לו דעם זחכֿט מיטהיגען (משה):
געהע היכח, ווחרנע דח: פֿחֿלק!

זי פֿרייטע זיך דח: גחלע פֿחֿלק
חיס דער פֿריירע דער זיכען ווחר,
סע; דינר גחטטליכעגעזחכֿרטע ווחר,
דע לו וויהרעס הירמען געזעטלט.

חוכר משה סטיעג הערחב
פֿחֿק בערג' לוס פֿחֿלקע.
ובכן. זי הייזט עז: משה סטיעג
הערחב פֿחֿק בערג' לוס פֿחֿלקע.

אחו. ער החססע זיח בייח זיך,
חיס דיטליכער סרושט געלייכעס,
דיח חורקונדען דער געבחטע חוכר
געזעטלע. דיח חחשען קיינער זייגליכ,
גע; חויז חיהרען בריוטען מירד ווייז
הייט געזחגען. זיח זינד ססרחטע
לעבענדיגער ווחרזערקוועלען, זיכליכער
חזו החגיגייט. זיח ערלייכטען דיח
חויגען חוכר היילען חחרק חוכר גע
כייכע. גוס זינד זיח חוכר גערחדע חוכר
גערעכט. ערזער חזו ערעלגעטטיי
כע, חוכר סחטלכערער חזו חזלע
קחטבחרקייטען. ער החט זיח חיי
גענהחכֿדיג געסריעבען, ער זעלכוס,
דער חזלערהחכֿוסע, חיהרע פֿחֿלוגער
כעוחררען זיח פֿחֿר פֿעהלטריוטטע,
רעכטפֿערטיגען חזלע דיח זיך חיה
רער בעלוייטיגען, חוכר דיח זיך חיס
חיהנען בעסחפֿטיגען ווערדען חין דח:
בזך דערסוגענד חייכגעסריעבען. דיח
ווייזהייט חוזע דער בויק דעזלעבעז;
דעזוהויפטעוהחזרער סחוק חוכר ליער
דע; דער חוככגריף דער טוגענדען;
דער עזעחעכטען עלעחעכט! דורך זיח
החט דער חזלחחכֿטיגע חיהע חוכר
סיעפֿע בעגרינדעס. ער החט זיח
היח

ממקדשו המונעם. אל
ישראל הוא נותן עז
ותעצומות לעם. ובכן
אמר לענו רד העד בעם:
וישמוחו כל העם. בשמחה
אמרי נועם ונתמנה ציר רועם.
וירד משה טן הדר אל העם:
ובכן וירד משה
מן הדר אל העם:

מיוסד ע"פ א"ב. פדר

אהו מצות וחקים. באר היכיב
חקוקים. גמולי חלב מניקים.
דיימו חכמה מפיקים. היצפֿע
מקור מים חיים מונקים.
ומגפה צושים וכידבש מתוקים.
וזהר לעינים מבהיקים. חזבש
לעצמות מושקים. טובים
ישרים וצדיקים. יקרים
מפנינים ומכל חשוקים. כתב
אצבע שובן שחקים. לגוצרימו
מחטא מנקים. מצדיקים לכל
בם עוסקים. גרפֿרימו בספר
גתקים. סופרימו בצדק
מהקנים. עין חיים היא
למחזיקים. פאר לזיר חן
וענקים. צדקות מלאים ולא
ריקים. קדומים טרם יסוד

מִתַּנֵּת עוֹלָם • וְכֵן בָּא
עוֹלָם יֵאֱמָרְנוּ כִּי לְעוֹלָם:
וְהָיָה אֵל אֱמוּנָה, מְהֻרָּה
לְמַעַנָּה, וּמִבֵּין פְּתֻיָּה אֲבָרָה
עוֹלָם בְּבִינָה, בְּעֶכֶר אֱמוּנָה:

תולדות רום ותחת
בדוד עזעם • ובשבע
קולות כנראו בנועם •
שתים זו שמענו שמעם •
ולשתי שמיעות נחלק קול
רעם • לגוים קול זעם •
ולישרא קול נועם • ואמרו
הכל מה זה קול מורעם •
הולך ומתגלגל בגלגלי
רעם • ואומר להם יש לי
טעם ביני ובין עם • ורכב
רבותים נתכוננו מור עם •
ושבעה רקיעים נטו בזו
עם • בזרת אשר תכנם
בה קרעם • ויטם ויסיעם
ממקומם וממסעם • והיו
נוטפים בושם מזעם •
ואמרו מלאכי השרת מה
זה הטעם • נורא אלהים

בזמקדשו

כע, חוצר חלוצי בעמק הכנרת דער העלט
:חלוצין חן איר גלויבטן עמיגליך.

והיה. דערגקטס דער טרייע דתכטע
 אעגען מיהרער, בעטרותכטעס גנח:
 דעכפול: חק ויול דח אעלס ערטחג:
 פיען אים פערנוכטס, אעגען דער בייח
 איר ערלונגענען תורה.

תולדות. חזו דים געמחפסע דער
הקהל, דער טיעפע ערבעכטען, חזו
דיח: יעבען סטיאמען (בייח מתן תורה)
זיעבליך עאפפונדען ווארדען, דח
הקראען מיר דיעזע לאייזשך, חונד
דחשפעלס פערנאמען, געטהיילט
ווארדע דים דחנערסטאמע; דען
הידען חיינע לחרכעקלע, ישרא חיי:
כע זיעבליכע סטיאמע. חונד חללע:
ספרחך: וואס פיר חיינע דחנערנדע
טטיאמע חיינס דיעזע, דים זיך היי-
וואללס וויח דים סטראענדען זעקע-
רען? חונד גחטט ספרחך לו חיהנען:
חייך החבע חונטעררעדונג לאיסען
מיר חונד דעם פחלקע ישרא. מיריח-
דען דעז גחטטליכען געפחלגען ער-
טיענען גערחדע געגען דעם פחלקע
חיבער, חונד זיעבען היממעל וואר-
דען הערנאנטיגס חיבער דיעזע
פחלק. מייט דער ספחנע, וואחים
גחטט דים היממעל וואס, מייט דער-
זעלבען טהיילסע ער זיח כון, כייגסע
זיח הערנאנטיג, עכסריקסטע זיח חיה-
רער סטעלע, דעם לויפע חיהרער
ליכע, חונד זיח סרפחען געווארל-
הפחטען טווייג. חונד דים דיענערנדען
ענגעל ספרחכען: וואס חיינס היעפחן
דיח חורזחלע, דחט דער עוויגע זיך
פארטכער דחנערסט חוי: זיינען ליכע
ליכען

חיות חין דען הוואלטיטען וואָהכונגען
 חבגעבילדעט, אויך חס וואָגען גחט-
 טעז חיות זיין בילדניס פֿערלייכעט.
 דיח ענגעל, דיח חויל דען ספרחזען
 יעכער לייטער היכויל- חוכר וויעדער
 היכונסערסטעגען בייע חכבליקקע
 דיעזעז גחטסליכען זיעגעלז (דעז
 בילדניזעז פֿחן יעקב). חוכר גחטס
 ספרחך לו חיהר (דער תורה): זיע-
 הע! דיעזעז זיעגעל (דחז בילדניס
 יעקב'ז) חיות סחכער חלז חלזע זיע-
 געל; לוחלז הייליגע זיעגעל (י"ב
 שבעס) וחורדען חבגעבילדעט דורך
 דיעזעז זיעגעל, דורך דען זיעגעל-
 ריכג דעז קחכיגז (גחטסעז) גע-
 פרחגט דורך חין זיעגעל, חוכר
 חוס דייכעטוילזען בעלייכעטע חיק
 ויח וויח זיעגעל חויל הערל חוכר חרס.

בְּאַהֲלֵי רוּם נִחַתְתֶּם • וְגַם
 בְּמִרְכָּבָה תֵּאָרוּ נִחַתְתֶּם •
 עוֹלִים בְּמַעְלוֹתֵם וְיֹרְדִים
 בִּירֵידָתֶם • תִּמְהִים עַל-
 מִרְאֵה זֶה חוֹתֶם • וְאָמַר
 אֱלֹהֵי הַנֵּה זֶה חוֹתֶם יִפָּה
 מִכָּל חוֹתֶם • חוֹתְמוֹת
 שְׁנַיִם עֶשֶׂר נִחַתְמוּ מִזֶּה
 חוֹתֶם • בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ
 טְבוּעִים בְּאַחַד חוֹתֶם •
 עַל לֵב וְעַל זְרוּעַ לְמַעַנְךָ
 חֲתַמְתִּי חוֹתֶם :

נס כאן הושמע בפנים אות ר' אחת שהשיב תורה
 בגנות יעקב, אשר על כן מאנה להכתן לו.

שלמו. פֿחרחיבער וחזרען חלזע דיעזע
 געסלעכטער, דח דח: פֿחלוק דער וועלט
 חוילעסטחכר חלז: פֿערפֿלחזען וחזרען
 לווייחטוועז: יחהרע פֿחך ערסטחפֿלונג
 דער וועלט, חוכר לווייחטוועז פֿיער
 הוכערס חוכר חכס חוכר פֿיערלונג יחה-
 רע כחך ערסטחפֿלונג דער וועלט. דח
 ספרחך דיח תורה: דיעזער משה,
 דער פֿחן יעהער דער גערולדיגע גע-
 כחכס וחורדע, פֿחן וועלכעס פֿחן
 עוויגקייט הערגעטריבען חיות: גחטס
 רעדעסע היט משה, דיעזער חלז חיק
 ערבען לוס עוויגען ערכטהייל, ער
 חלז חיק ערפֿחכגען לוס עוויגען גח-

שָׁלְמוּ כָּל אֱלֹהֵי בְּעַמּוּד
 עִם עוֹלָם • כְּשָׁלְמוּ אֱלֹפִים
 עַד שָׁלֹא נִבְרָא עוֹלָם •
 וְאֱלֹפִים וְאַרְבַּע מֵאוֹת
 וְאַרְבָּעִים וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה
 מִשְׁנִבְרָא עוֹלָם • אָמְרָה
 תּוֹרָה זֶה מִשָּׁה אִישׁ
 נִקְרָא עָנִי מִעוֹלָם • וַיִּדְבֹּר
 יי אֵל מִשָּׁה אִישׁ נִבְרָא
 מִעוֹלָם • הוּא יִירָשִׁי
 מוֹרֶשֶׁת עוֹלָם • וְהוּא יִקְרָא

סע: מן חיהק געפֿונדען. גחטלעך.
דיענזס ווּחורדע דורך חיהן חויפֿגעהק:
בען; ערנחהק דיחפֿרהין עכספֿערק:
סען פֿריינדליך חויל, לייטעטע זיח לו
ערהחנענען סוגענדען מן. ער ער
קחכנסע חיק, חיק ערקחכנסע חיהן
חיס פֿחלוקחמכער ליעבע; ער חיס
דייכער (דער תורה) ווירדיג לוקחכנסע
הען חוכד רוחק, דייכע געבכנסע לו בע
חככנסען סחג חוכד כחכס. דיח גע
סלעכטער פֿחך חיהק ווּחורדען דער
כעסכידונג כיכס געווירדיגס, חוכד
זייטדעק דיעזעלכע מן חיהק געלייכ
כעס ווּחורדע, ווּחורד ער לוק ערזטען
חלער כעסער געזעטלט.

גם כאן הושמט בפנים קרובות אות צ' אחת שהסיבה תורה
נגנות אברהם, אשר על כן מאנה להסתן לו.

קרבו. מן חיון חפֿער חיהנע פֿעה:
זער ווּחורדע זיין (אברהם'ס) חייכליגער
זחהן (ילחק) כעפֿונדען, ווּחורדע דח
חיון (בייח דער עקידה) וויח חיון קחרכ
חיס ערזטלינגען גכחדיג חויפֿגעכחח
מען. וויח חיון לחק לוק סלחכטען ליעל
(ילחק) טכעלל, חילטע דרייח טחגע
לחג היין, חיהנע חייבערדרוס. זח בע
רחהע דיק חיס חיר, ווּחלהכערח
טהענדע רעליגיון כיס חיהן (ילחק)
לור פֿרחהלייכען פֿערחהלונג! בע
טענד גינג ער חויל דחז פֿעלר דור
עכטגעגען, חוכד וועגען זייכער (דח
ער לוק חפֿער געבונדען ווּחורדע),
יחמערסען דיח ארליס (עכגעל)
ביטטערליך פֿחן חיהרען הוואלטיטען
ווּחכוכגען העררוב.

גם כאן הושמט בפנים קרובות אות ק' אחת שהסיבה תורה
נגנות יחק, אשר על כן מאנה להסתן לו.

רוחק איש. עכספֿערקט ווּחורדע דער
פֿעלרמחן (עשו), גכחדיג חויפֿגעכחח
מען דער פֿרחהע חיון יעקב. ער
(יעקב), דער לעלמכעכע ווּחעהנער,
חיון

זרה על ידו בטלה. וקרוב
רחוקים לזכות מנפלה.
הפירני והפירתי באהבה
כלולה. כדי הוא לך לשם
ולתהלה. לשמור מצותיך
יומם ולילה. דורות אשר
זכו לפניו לא זכו למילה.
ומיעת נחתמה בו
נתמנה ראש לכל תפלה:

קרבו שלם יחידו נמצא.
בטנא בכורים אז נרצה.
כשה לטבח רץ במרוצה.
שלשה ימים טורף ונפשו
לא קצה. הועצינא עמי
דת מועצה. ולקחי אותו
לחפת עליצה לישוח
בשדה לקראתך יצא.
ולמענו אראלים ממחיצה.
מר צעקו חוצה:

רחק איש שדה וקורב
איש תם. יושב אוהלים
באהלי

פרש. גחטס ערקלחטע יענעז גע-
טלעכטזרעניגטער דער כחקקטאטען
אדס'ן, חונדעז פֿחכר זיך, דחט דחז
דחטסע געטלעכט (דור אגוז) חו"ג
געטטחטען ווחורדע פֿחן דען העכטענ-
קינדערן, חוז חכגעפֿחגען ווחורדע
דען כחטען דעז ווערקעז דער העכ-
טענהקנדע חללובעטען. סחטער
סטחכר חו"ן דחז לעהכטע געטלעכט
(דור סמבול), זעהר פֿערדחכען
חונטערדען העכטען, חוז דח גחטס-
זיכען העכטען דח טחכטער דעז גע-
חייכען חחכעז חהען. דח זחה דער
עוויג, דחט דח בחזחייט דעז העכ-
טענעטלעכטז גחטס ווחר, חונד
דער עוויגע ספרחך: ח"ך ח"ן דען
העכטען פֿערטילגען. דח ווחרע גע-
טעהען, ווחרע זיכט געבחקרען ווחר-
דען דער גערעכטע חחן (נח) חונטער
דען העכטען. דיעזער ווירד חוכז בע-
פֿרידגען! טפרחכען פֿחן חיהק חכען
חחט היחטען דח עכגען, דערען גע-
זיכט ח"ן העכטזכגעזיכט ח"ט; חונד
חונטען חו"ן ערדען ספרחכען דח
העכטענקינדער: דיעזער ווירד חוכז
סרחתען! חונד גחטס ספרחך לו חיהר
(דער תורה): זיעהע! דח ח"ט ח"ט ח"ן
העכט, סחטס דעז העכטען (אדס
כראשון), ח"ן העכט, דער גוכז חונד
גוסע חייכזיכט פֿחכר ח"ן דען חווגען
גחטסעז חונד דער העכטען.

פֿרש זה ספר תולדות
אדם. ונמצא דור שלישי
דחוק מכני אדם. כהנחל
לקרוא בשם מעשה ידי
אדם. וקם דור עשיר
מקלקל באדם. ויראו בני
האלהים את בנות האדם.
וירא יי כי רבה רעת
האדם. ויאמר יי אמתה
את האדם. לולי נולד איש
צדיק באדם. זה ינחמנו
אומרים מלמעלה פניהם
פני אדם. וקל מטה
אומרים זה ינחמנו בני
אדם. ואמר אליה הנה
זה אדם תת אדם. ומצא
חן ושכל טוב בעיני אלהים
ואדם:

גם כאן הוזמנו בפנים חרוזות אות פ' שהשיבה תורה בגנות נח
אשר בשביל זה לא תתראה להנתן לו.

צ"ן. ער (אברהם) בונהטע חו"ן חו"ן
דעס ווחרגעכלחכדע, סטיגע וו"ח ווחר-
געכרחתע עחפֿח; ווחורדע געכחכט:
ח"ן חחכטיגער פֿחגען, דער ח"ן דח
החעה פֿליגט, פֿחטער דער העכטען
ווחורדע ער געכחכט, ערהחכען;
דורך לעהן פֿערזוכגען ווחורדע ער
געזייטערט, חונד זיכט: טחדענהחכע
טעז

צ"ן ממזרח ובשחר עלה.
ונקרא ע"ט פירח על פני
מעלה. אב המון נקרא
ונתעלה. ובעשר נצרה
ולא נמצא בו עולה עבודה

חיד רעגערסע דער קחניג חיבער דין
גחלע ערדע; ער פערלועה איר הערר
סחט, חונד חיד הולדיגטיג: איבער רעג
גוערונג, עהע נחך ווחוררען היממעל
חונד ערדע. פון דעם סחגע חו, דס
ער רעדעטע, חונד דין ערדע הער
פעררעל, רועל ער איר דין געג
סלעכס: הייפסערדער ערדע. ער רועל
אדם (אדם הראשון), דען חוץ ערדע, כ
סטויב ערסחטלעך, רייל נח, דען
גערעכטען חוץ ערדע; רועל
אזרעס חוץ דען ערלען דער ערדע.
רועל ילחק, דער זקעטע חוץ ער
דען; רועל יעקב, דעזען בילדניס
חין סטחרקען היממעל געלייכעט
חיס, רועל דין סטחטע (י' ב' ש' טי')
דין הייליגען חוץ ערדען. חונד חיבער
יערען פון חוץ דיעזען פערטע חיד
דער סחפער דער ערדע.

עמר. אדם סטחנד חוץ, דין: הופט
דער מעכטליכען זעלען, דין חין יע
נעם געטלעכט: רעגיוטער דער כח
קחטען אדם: (ספר בראשית) פער
לייכעט זינד. דין ספירך גחטס לו
חיהר (דער תורה): זעהע! דיינס
חייט חין ווייזער, פון פון ווייזייט,
חין עכעכיד חונד פהלייכקייט חיס
דען ענגעלן לו פערגלייכען; ווי חיי
כער פון חונד חיס ער ערהפערן,
פורכטער, דין פורכט פער חיהר
קחטען חיבער טהיער חונד פיעה.
חונד סול חיד חוץ ערדען; חונד
חיס זייער חייכעט פחכטע ער זי
חיס כחטען, חונד בעסעטע דין
חיינען כחטען חו, דען פערהערר
זיכטעטען, פורכטערזען חונדער
דען כחטען.

הָאָרֶץ. הַמְּלִיכָה וְהַמְּלָכִים
עַד לֹא שָׁמַיִם וָאָרֶץ. וּמִיּוֹם
דְּבַר וַיִּקְרָא אֶרֶץ. קָרָא לִי
רֹאשִׁי דִּזְרוֹת אֶרֶץ: ח' נניין קרא
לָאָדָם הַנוֹצֵר מֵאֶרֶץ. קָרָא
לָנָח אִישׁ צָדִיק בְּאֶרֶץ. קָרָא
לְאַבְרָהָם מֵאֲצִילֵי אֶרֶץ. קָרָא
לְיִצְחָק הַזּוֹרֵעַ בְּאֶרֶץ. קָרָא
לְיַעֲקֹב הַנִּחָזֵם בְּשָׁמַי עֶרֶץ.
קָרָא לְשִׁבְטִים לְקְדוּשִׁים אֲשֶׁר
בְּאֶרֶץ. וְעַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד
שָׁאֲלָנִי יוֹצֵר הָאָרֶץ:

עַמֵּד אָדָם רֹאשׁ לְנִשְׁמוֹת.
זֶה סֵפֶר תּוֹלְדוֹת אָדָם
רִשׁוֹמוֹת. וְאָמַר אֱלֹהֵהֶנָּה
זֶה חֲכָם מְלֵא חֲכָמוֹת.
בְּצִלָּם וּבְדַמּוֹת אֲוֹתוֹ
לְדַמּוֹת. בְּאֶחָד מֵמִנּוּ
מַעֲוִלָה בְּאִימוֹת. וּמִזְרָאוֹ
עַל חַיּוֹת וּבְהֵמוֹת. וְכָל
יִצְרָתִי עָלֵי אֲדַמּוֹת.
וּבִי עֵתוֹ קָרָא לָהֶן שְׁמוֹת.
וְאַחֲרֵי כֵן קָרָא שְׁמֵי
הַנִּבְּבָד וְהַנּוֹרָא בְּשִׁמוֹת:

כאן הושמע בפנים חרות אות ע' אחת שהינה תורה בגנות
אדם הראשון, אשר על זה לא תתראה להנחן לו.

זיכע חזוהיכט לז חזעכערען, ווער
 חזך דעם חזעכערען זיכער חזוהי
 חזעכט. חזוהי ער דעם היממעל פערנע
 בעפעטיגטע מיט זיכעס חזעכט, ווער
 חזך ווער חזין חזעכע חזעכט חזין זיכעס
 חזעכט; חזוהי ער דעם היממעל זכור כע
 פערטיגטע לז זיכעס היממעלס, סזונ
 חזך זיכע ווערענע חזין חזין זיכעס הימ
 מעל כחמעל. חזוהי ער סטערקטע דעם
 דעטערע געוועזן חזעכטע זיכעס פון
 סעל, חזעכטע חזין חזין חזין זיכעס
 קייען, חזין זיכעס פיסען; חזוהי ער
 סטערקטע דעם היממעל, חזוהי ער הימ
 מעל היממעל, דעם געוועזענער חזעכט
 דעם היממעל, חזוהי ער חזעכטע דעם
 סטערקטע, סטערקטע ער חזין, דעם
 דעם היממעל חזין סטערקטע.

בעזון. חזוהי ער סטערקטע דעם קוועל
 לען דעם חזעכטע: סטערקטע ווער
 זיכע קוועלע חזוהי דעם קוועלען דעם
 חזעכטע, חזעכטע ווער ווערען זיכע
 ווערען חזוהי דעם ווערען דעם חזעכטע
 דעם; ערע חזעכטע סטערקטע דעם
 סטערקטע ווערען, ווער חזין סטערק
 חזין דעם חזעכטע. חזוהי ער דעם
 מערע זיכע גרעכע זיכעס, סריב
 ער דעם ווערען חזין געזעטל פער; זי
 ווער דעם ווערען דעם בעפעל זיכע
 ווערען כזעס חזעכטע רעטען, זי חז
 בערטרעטען זיח דעם בעפעל זיכע
 ווערען כזעס. דעם וועלט ווערען גע
 גרינדעט דורך דעם ווערען זיכע ווער
 דעם, דעם חזין ווער חזין זיכעס ווערען.
 בחוק. חזוהי ער פערלעכטע דעם
 גרעכטעטלען דעם ערדע. ער גרינד
 דעם דורך זיכען גרעכטע דעם גרעכט
 טיטלען דעם ערדע. דעם זיכע דעם
 פערטען בילדער דעם מעכטעכע
 סלעכטע, דעם ערעכטען ערעכטע
 פערטען חזין ערדע, דעם בעפעלעכט
 דעם פערטעכטע, דעם פערטעכטע
 ערדע רעכטע חזין ערדע, דעם
 היממעל חזעכטעטלען, דעם ערדע לז
 גרינדען. לז לז זיכע ווערען חזין
 געחזעכט, לז חזעכטע חזין ערדע;
 מיט דעם קייען (גחטט) חזין זיכע
 כעס ווערען ווער חזין, חזעכטע דורך

רכובו. באמצו שחקים לעזו
 הייתי מעזו. באמצו מעזוה
 בזרועו. הייתי בקמיע על זרועו.
 באמצו זכור לקדשו. הייתי
 זכור בשם קדשו. באמצו
 ערפל תחת רגליו. הייתי
 משתעשעת על ארכובות
 רגליו. באמצו שמים ושמי
 השמים. והמים אשר מעל
 השמים. באמצו כל אלה
 אמצני נוטה שמים:

בעזון עינות יהוה.

נעזון מעיני ממענות יהוה.
 נתעזון מימי מימי יהוה.
 בטרם נעזון עינים עזה הייתי על
 יהוה. בשואו לים חקו. שם
 עליהם חקיומים לא יעברו פיו.
 כן לא יעברו על פי. ונשתכלל
 עולם במאמר פי שהייתי בפיו:
 בחוקו מוסדי ארץ. סר
 במוסדי מוסדי ארץ. המה
 היוצרים היוצרים אשר
 בארץ. ויושבי נטעים נטיעת
 שורק בארץ. לנטוע שמים
 וליסוד ארץ. וגדרה נעשיתי
 גדר בארץ. ועם המלה
 במלאכתו מלה בי מלה על כל

טהיילע חב, זיח לו קנעסיגן. חוידעק
חוטמר פון ערדע עכטסטחנר דח;
הויפט דעו ערדבחלזע; (אדס הראשון);
חויז זיינען (רע: חוטמרע) ערדסטחלזען
ווחורדע טטויב חויל דוח ערדע געווער
פען, חוכר דחרויז ווחורדע דח; הויפט
דער טטויבגעבילדע דעו ערדבחלזע;
בהכינו. חלז: ער (גחטט) דוח היח
העלברייטעטע. ווחר חיל דחרט לור לייט
עהע ער דוח היח העל וויח חיל לעלט חויז;
ברייטעטע, ברייטעטע ער העהר חלז: יח
חיל חויז; לור לייט עהע ערוויח טעפפיק
יח חויז דעהנטע, דעהנטע ער בייח
זיך חיל חויז. עהע ער היט דער רעכע
טען זיח חויז חחט, חחט ער היט זיח
כער רעכטען חלז: פיעררעוויגיקן חיל
חויז; עהע ער היט דער טפחכע
חיהר חחט כעטסיחטע, כעטסיחט
טע ער דחחט חיל חחט. עהע ער היט
זיינען פיינגערן זיח חיינעטלטי, זעטל
טע ער חיל היט זיינען פיינגערן חיל;
לור לייט חלז: ער וויח לעלט זיח חויז בריי
טעטע, ברייטעטע ער וויח טעפפיק
חיל חויז. פיער חיהרע טעפפיקע טפחחך
ער: געכוג! פיער היינע טעפפיקע
חכער טפחחך ער כייט: געכוג!

בחוקו חוג. חלז עררען לירקעל פער
לייכעטע חויל דער פלחכע דע: חכ.
גרוכדע: היינעטוועגן פערלייכעטע
טע ער דרייח געזעטלע: חיבער דוח
החה, חיבער דוח טועפע, חיבער
דען חכגרוכר. חלז ער דעק העערע
זיינע גרעכלע זעטלעטע, לירקעלסטע ער
חיל לעל חב חויל דער פלחכע דעו
חכגרוכדע; חלז ער פערלייכעטע
דען גרוכטטיין חויל דער פלחכע דע:
חכגרוכדע, חלז ער בילדעטע יענעו
חוכגע הייער (לויחן) חן דען טהיערען
דע: חכגרוכדע; חלז ער דען עקסטטיין
חיינעטקטע, דחט דח: ווח: ער דעו
חכגרוכדע: דוח וועלט כייט חיבער
טוויחטע. חלז ער דען לירקעל פער
לייכעטע, ווחר חיל געזעטל חיינעט
פרחגט חויל דעק חכגרוכדע.

באמצו. חלז ער טפחחקטע דוח היח
העל פון חכען. חיל ווחר געטטחחקט
חיל ער טפחחקטע דען היח העל ערבות לו
זיינען ווחגט ווחר חיל זיין ווחגען; חלז ער טפחחקטע דען היח העל טחקיס,

אדמה היה ראש לתבל. מגושי
הושלך עפר לתבל. הוא היה
ראש עפרות תבל:

בהכינו שמים שם אני.
כאהל עת טרם מתחם יותר
מהם מתחני. בדוק עת טרם
נטם אצלו נטני. בימין טרם
טפחם מימינו אשדת טפחני.
ובזרת טרם תקנם כה תקנני.
ואצבעות טרם קבעם
באצבעותיו קבעני. ועת אשר
פרשם כאהל ביריעה פרשני.
וליריעותם אמר די וליריעותי
לא אמר דיני:

בחוקו חוק על פני תהום.
למעני חק שלשה חקים על
רום ועל תחת ועל תהום.
בשומו לים חקו חקי חג על
פני תהום. בחקו אבן שתיה
על פני תהום. בחקו לויהן
על דלתות תהום. בחקו אבן
פנה שלא יציק לעולם תהום.
בחקו חוג חקי כבוש על תהום:
באמצו שחקים ממעל.

מתאמצת הייתי במרומי מעל.
באמצו ערבות לרכובו. הייתי

חיל דען הטהרה חכעטן היח העל. חלז ער טפחחקטע דען היח העל ערבות לו
זיינען ווחגט ווחר חיל זיין ווחגען; חלז ער טפחחקטע דען היח העל טחקיס,

והוא כן. חוץ וזה: דהו גרונדע ציינען
דער וועלט חייגע: עכקט ווהורדען; חוה
היט היינט: זייגעלונגע ווהורדע דיה
ערדע חוהר חיהרע גרונדעטטילען
פעטגעטטעלען.

לפני. עקר דען היגעלן ווהורדע חיק
ערטטעלען. לור ערפטרטונג דער עווי
גען היגעלן ווהורדע חיק ערסחעלען;
היט דעם הייט ויכהיגעלן (ירושלים)
בעקחם חיק ווטטערוועהען, געבחר
דען הטהען היגעלן. חוהר דיה היגעלן זיך
ערהקבען, ערהקב חיק חיק דורך סוף
גענד; חוהר עקר חוהען בערגען חוהר
היגעלן ווהר הייט היגעלן. עקחן הייטען
היגעלן טערטונג חיק חוץ דיה עוויגען
היגעלן; עקחן דען עוויגען היגעלן ווהורדע
חיק חוץ דען היגעלן סיני: היט בעי
גרעכלט.

ער לא. עהי ער סוף דיה: חוהר (חור)
והרעל) חוהר חוהרע ווהרע. דער
היטטעלפונקט דען ווהרע, דער היטט
טעלפונקט חוהרע ווהרע; הייט
היטטעלפונקט ווהר דער גרונד. דען
ווהרע, דער חוהרע ווהרע; חוהר
דורך דען גרונד הייטע: היטטעלפונקט
טען ווהרע דיה: חוהר חוהר דיה חוהר
דען ווהרע געגרינדעט. עקחן הייטען
גרונדע לוק גרונדע דען ווהרע, עקחן
גרונדע דען ווהרע: לוק גרונדע חוהר
דערער ווהרע; חוהר הייטע גרונד
ווהרע ענטשטחנד דיה גרונדונגע דען
ווהרע, דער חוהרע ווהרע, ווהר
דיח חוהרע הייטע: עקחלערהעדען
לוויטען דעם ווהרע חוהר חוהרע ווהרע
דערה.

וראש. דיה: הייטע דער טטויכגעכיל.
דע דען ערדחולל: דיה געטחפן (חור)
הרעלען) דיה ער (גחטט) טוף לוק
הייטע דער טטויכגעכיל דען ערה
בחולען, חוהר חוהר כוהרעסע ער דיה
גרונדעטטן דען ערדחולל: (דיח חוהר)
חוץ וועלכע ער דען ערדחולל גרייט
דעטע. ווהר העבע ווהורדע ער (חור)
הרעלען) חוהרע: חוהרע לוק הייטע
דער טטויכגעכיל דען ערדחוללע!
ווהר דיה געהייליגטע סטיקק (חלה)
עקחן טייגע ווהרעטע גחטט דיה ערה
טהיילע

כלם גברעו. ועל מה אדניה
הטבעו. בטבעתי ארץ
ואדניה הטבעו:

לפני גבעות חוללתי.
חקר גבעות עולם נהחוללתי.
גבעת הלבונה אני חלתי.
וגבעת נשאה אני חוללתי.
וגבעות כנשאהו בצדקה
נהנשאתי. ולכל הר וגבעה
קדמה גבעתי. וגבעותי
לגבעות עולם דלקתי. ומגבעת
עולם לגבעת סיני גבולתי:
ער לא עשה ארץ וחוצות.
טבור הארץ וטבור חוצות.
טבורי היר. משתית ארץ
וחוצות. ומשתית טבורי
היטתו ארץ וחוצות. מחיקי
אל חיק הארץ ומחיק הארץ
אל חיק חוצות. וממשתיתי
היה משתית הארץ וחוצות.
כפי תחרא בין ארץ וחוצות.
וראש עפרות תבל.
יציר אשר יצר ראש עפרות
תבל. ממנו הציק מצוקי תבל.
וישית עליהם תבל. בתרומה
הורם ראש עפרות תבל. בחלה
מעסה הפרישם לתבל. ומזבח

בֵּאִין תְּהוֹמוֹת חוֹלְלֵתִי.
רֵאָרֶץ עַד לֹא נִתְחַלְלָה
נִתְחַלְלֵתִי. וּבֵאִין חֲשָׁךְ עַל פְּנֵי
תְּהוֹם הָאָרֶץ וְהַגִּהֲתִי. וּבֵאִין
קוֹרָא תְּהוֹם אֶל תְּהוֹם בְּפִיו
נִקְרָאתִי: וּבָעֵת נִבְקְעוּ בְּדַעְתּוֹ
נִבְקְעוּ בְּדַעְתִּי. וּבִתְהוֹם רָבָה
מִשְׁפָּטִי מִלֵּאֲתִי. וְעַל־יָהִם חוֹק
חֲגִתִּי וְנִגְבְּלֵתִי. וּבִתְנִינִים אֲשֶׁר
בִּתְהוֹמוֹת נִתְחַלְלֵתִי:

בֵּאִין מַעֲיָנוֹת נִבְכְּרֵי מַיִם.
וּבֵאִין מַעֲיָנוֹת מַעֲיָנִי נוֹבְעֵת
מַיִם. וּבֵאִין נְהָרוֹת נְהָרֵי מוֹלֵשׁ.
מַיִם. וּבֵאִין בְּאֵרוֹת בְּאֵרֵי
נוֹבְעֵת מַיִם. וּבֵאִין מְקוֹרוֹת
מְקוֹרֵי חַיִּים מַיִם. וּבֵאִין מַיִם
הַיִּיחִי בִּכְרֵכֶת מַיִם. וּבֵאִין
מְקוֹה מַיִם. מְקוֹה יִשְׂרָאֵל יִי
לְהוֹת מִמְּקוֹה מַיִם:

בְּטָרִם הָרִים הִטְבָּעוּ. וְזִיּוֹת
עוֹלָם בִּי נִטְעוּ. הָרֵי יִשְׂרָאֵל בִּי
נִתְקָעוּ. הָרֵי עַד בִּי נִתְדָּעוּ.
הָרֵי אֶל בִּי נִתְדָּעוּ. בְּפֶלֶם
וּבְמֵאזְנִים בִּי נִשְׁקָלוּ וְנוֹדָעוּ.
הוֹעֲפוֹת גְּבָהֶם וּמַחְקֵי יְסוֹדָם
בִּי נִשְׁתַּמְעוּ. וּבִהְיוֹדְעֵי בְּסִינִי
כָּל־ם נִדְּעוּ. וְלִהַר הַמּוֹרִיָּה

באין. עהע כחך חבגריכרע ווחרען,
ווחרדע ח'ך ערשטעפען. עהע ד'ח
ערדע ערשטעפען ווחרדע, ווחרדע
ח'ך ערשטעפען; חוכר ח'ז: כחך כ'כט
פ'וכוטערכיט חו'ן דער פ'לח'כע דעז
חבגרוכדעז ווחר, ל'יכטעטע ח'ך העל'ז.
ח'ז: כחך כ'כט חבגרוכר דעס חבגרוכ
דע לוריען, ווחרדע ח'ך דורך זייכען
(ג'חטטעז) חוכר גערופען; חוכר ח'ז:
ד'ח חבגרוכדע דורך זייכען ג'יזט גע-
טהיילט ווחרדען, ווחרדען ז'ח חו'ך
דורך זייכען ג'יזט געטהיילט. ח'ן דער
גר'חטען טיעפע פ'חל'לח'ג ח'ך ח'ין חור-
טהייל, פ'ערל'יכטעטע ח'יכער ד'חזעל:
כע דען לורקעל, לח'ג ד'ח גרעכלע;
חוכר חוכטער דען חוכגעהייערן ח'ן דען
חבגריכרען ווחרדע ח'ך געפריעזען.

באין. ח'ז: כחך קייכע קוועל'זען ווחר-
רען, קייכע ח'ח'כטיגען געווחזער. ח'ז:
כחך קייכע קוועל'זען ווחרען, עכטקווח'ז
זייכער קוועל'זע ד'ח: ווחרזער; חוכר
ח'ז: כחך קייכע טטר'חטע ווחרען, ל'יעט
ח'ין טטר'חט ווחרזער פ'ל'יעטען. ח'ז:
כחך קייכע ברוכען ווחרען, עכטקווח'ז
זייכען ברוכען ד'ח: ווחרזער; חוכר
ח'ז: כחך קייכע חורקוועל'זען ווחרען,
ווחר זייכע קוועל'זע זעכענדיגע: ווחר-
זער. ח'ז: כחך קיין ווחרזער ווחר, ווחר
ח'ך ויח ח'ין ווחרזערטיך; חוכר ח'ז:
כחך קייכע פ'ערזח'ח'ל'וכג פ'ח'ן ווחרזער
ווחר, ווחר ישרא'ל: ה'ח'פ'כוכג, ג'חטט,
בעט'ח'ט, ח'יכזט לו בעטפרענגען ח'יט
ר'יכגעכדער ווחרזערפ'ערזח'ח'ל'וכג.

בטרים. עהע בערגע זיך זעכקטען.
ד'ח ווינקעל דער וועלט ווחרדען דורך
ח'ך ח'יכגעזעטלט, ד'ח בערגע ישרא'ל:
דורך ח'ך ח'יכגעפ'יגס; ד'ח עוויגען
בערגע דורך ח'ך בעק'חכט געח'כט,
ד'ח בערגע ג'חטטעז דורך ח'ך עכט-
דעקט. ח'יט געוויכט חוכר ווחרזח'ח'ל'ע
ווחרדען ז'ח דורך ח'ך געווח'גען, בע-
ק'חכט; ד'ח ה'ח'ה ח'יהרער ג'יפ'פעל,
ד'ח ערפ'ח'רסוכג ח'יהרע: גרוכדעז ווחר-
דע דורך ח'ך פ'ערזח'ח'ל'ען. חוכר ח'ז: ח'ך
ח'ך חו'ן סינ'י ח'פ'כעכ'ח'רטע, ד'ח ער-
בעכטען ז'ח ח'ל'ע, ק'כטען ח'ל'ע פ'ח'ר
דעס בערג מוריה כ'דער. ח'פ'כעכ'ח'ר
ווחר

שעריך, פֿחם חכמאנאן. דורך גלייב:
 לויטערדען חוץספּרוך לו טליעזען,
 ספרחך ער חוץ חין חיר פֿחם חכמאנא,
 לו פֿחםטען, לו חוכטערנאָכען חללען
 פֿחם חכמאנאן, ווער לווערנע ערפֿחם
 סטייגען, ווער חן דער ספיטלע זיין
 זיין; חוכר דח: וועזען (גחטט), דח:
 פֿחם חכמאנאן ווער, דח: ווער חוץ פֿחם
 ענדע דח: ערנע דער וועזען זיין. דיח
 פֿירנען דער העכטען ווערדען דורך
 חוץ לו העררנען ערקלחט פֿחם חכ
 פֿחם, חוכר חוץ פֿערקלחטע דיח
 העררנען חייגען קחכג (גחטט)
 טעז), דער זיך ערהעכט חייבער חן
 זע: לוס חכמהויפטע. (חללען) (גחטט)
 כון חייט חיהר (דער תורה) רעדע
 טע, זיך דורך חיהרע רעדע חוכטע
 חילט, דח ספרחך ער: וועגען חיה
 רער ווער חוץ דיח וועלט סחפֿען, חיה
 רע חוכט לו פֿערקלחטען, קחחע
 דען געטלעכטערן לו ערקלחטען.)

מקדמי. פֿחם דער ערדע. (חוכטער
 דען דיכגען, דיח דער ערדע פֿחם חכ
 גיכגען). זיעבען דיכגע ווערען פֿריהער
 חלל: דיח ערדע: דער חוכטערהעכטע
 סהרמן גחטטע: ווער פֿחם דען סטחור
 קען היממעלן, דער סהרמן ישראל:
 פֿחם דען רייכען דער ערדע; דיח פֿחם
 טער דער וועלט (דיח דרייח חכות)
 ווערען (חין דען געדחכקען גחטטע)
 פֿחם דען גרוכדפֿיינערן דער ערדע,
 דער כחע דעג משיח ווער פֿחם חללען
 כחען חוץ ערדען; דח: גן עדן (סח)
 רחדיען ווער פֿחם דען פֿחםטען דער
 ערדע, דחט פֿחם יעהער בערייטעטע
 תופת (גיהנס, דיח חללען) פֿחם
 דען בחזעוויכטערן דער ערדע. ישראל
 חוכר דיח בוסע ווערען (חין דען גחטט)
 זיכען געדחכקען) פֿחם דען בעוועה
 כערן דער ערדע, חוכר חוץ ווער פֿחם
 הער חלל: זיח, פֿחם דער ערדע. (דער
 קחכג גחטט חין זיכער חוועגעבונג דחכ
 טע חין דער חייגעכטע זיכער גי
 טע, ספרחך לו זיך זעלבוט: חוץ ווער
 דיח וועלט ערשטפֿען, זיח לו בעזעט
 זען, וועגען חיהרער בעזעטלונג (דורך
 דיח תורה.)

גִּזְרָה שׁוֹרָה גִּזְרָה בִּי מֶרְאֵשׁ.
 לַחֲקֹר וְלָדְרוֹשׁ. הַכֹּל מֶרְאֵשׁ.
 מִיַּעַלָּה בְּרֹאשׁ מִיִּהְיָה בְּרֹאשׁ.
 מִה שֶׁהָיָה מֶרְאֵשׁ. הוּא שֶׁהָיָה
 בְּסוֹף לְרֹאשׁ. גְּסִיכֵי אָדָם נִסְכּוּ
 בִּי מֶרְאֵשׁ. וְנִסְכֵּי לְמַלְכִּי
 הַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ:

וְהָיָה אֵלָיו בְּדַבָּרָה וְנִשְׁתַּעֲשַׂע
 בְּדַבָּרָה. וְאָמַר בְּעִבּוּרָה.
 אֲבָרָא עוֹלָם לְהַגְבִּירָה.
 וְלִדְרוֹת לְהַסְבִּירָה:

מִקְדָּמִי אֶרֶץ. (מִקְדָּמִי
 אֶרֶץ). דְּבָרִים שֶׁבָּעָה קִדְמוֹ
 לְאֶרֶץ. כִּסָּא דָם וְנִשְׂאָה קִדְם
 לְשָׁמַי עֶרֶץ. כִּסָּא יִשְׂרָאֵל קִדְם
 לְמַמְלָכוֹת הָאֶרֶץ. אֲבוֹת
 הָעוֹלָם קִדְמוֹ לְמוֹסְדֵי אֶרֶץ.
 שֵׁם מֹשִׁיחַ קִדְם לְשִׁמוֹת אֲשֶׁר
 בְּאֶרֶץ. גֵּן עֵדֶן קִדְמוֹ לְעֵנִי
 אֶרֶץ. עֲרוֹךְ מֵאֲתָמוֹל תּוֹפֶת
 קִדְם לְרִשְׁעֵי אֶרֶץ. יִשְׂרָאֵל
 וְהַתְּשׁוּבָה קִדְמוֹ לְיוֹשְׁבֵי הָאֶרֶץ
 וְאֲנִי לָהֶם קִדְמָתִי מִקְדָּמִי אֶרֶץ:
 וְהָיָה מֶלֶךְ בְּמִסְבּוֹ. מְהִירָה
 בְּמִדְרַת טוֹבוֹ. וְאָמַר בְּלָבוֹ.
 אֲבָרָא עוֹלָם לְיִשְׁכּוֹ. בְּעִבּוֹר
 יִשְׁכּוֹ):

עד לא מדרעו לם רחבו וארכו.
 טרם מתחרום עד כה ועד כה.
 וקדם הכין בם רכב ארתכו.
 אני הייתי משתעשעת על
 ברכו. משחקת לפניו להללו
 ולברכו. משחקת בתבל אותי
 איום (נ"א היום) בערכו. להודיע
 לכל כי אין בערכו: ואהיה
 אמון אצל אדון. ואהיה
 שעשועים יום יום. משחקת
 עד זה היום):

קדם מפעליו מאז. בקדם
 קדמונים קדמתי מאז. קדם
 עמודי רום הייתי עמוד מאז.
 קדם פעל יסוד היה יסודי מאז.
 קדם אבן פנה הייתי אבן פנה
 מאז. קדם כל נסיכים הייתי
 נסובה מאז. ובהיות עולם מים
 במים הייתי חקוקה מאז).
 ובהיות עולם תהו ובהו הייתי
 בנר מאז. ובהיות חשך על פני
 תהום הייתי במנורה מאז. קדם
 כל אלה הוא ואני היינו מאז:
 והיה אמון מהרהר למענה.
 ואמר בלבו אברא עלם בבינה
 בעבור אמונה):

מעולם נסכתי מראש.

זיכעס גוימען, עהע ער דיח וועלט
 חמס, חיהרע ברייטע, חיהרע לזכגע;
 חוכד עהע ער חויזטפחכטע דיח הף;
 הען הימחעלדח: חוכד דחרטהין, עהע
 ער חין חיהכען בערייטעטע זיכע פער.
 העררליכטען ווהגען, חוכטערהילט חך
 חך חויל זיכעס קניע. דח טפיעלטע
 חך פחור חיהס, חיהן לו זכען, לו פריי.
 זען, טפילטע חין דער וועלט דח חך
 דער פורכטבחרע (דח ער חך הייטע)
 פערמדרכעטע, חלזען מעכטען בע;
 קחכט לווחכען, דחס כיכט: היט חיהס
 לו פערגלייכען חיוט. (חך ווחרדע ער
 לחגען בייט העררן; חוכטערהילט חך
 טחגליך, טשיעלעכד ביו חויל דיזען
 טחג (יום מתן תורה).)

קדם. פחור חלזען זיכען ווערקען פחן
 יעהער. דען חורחלטען דיכגען גיכג
 חך פחורחן פחן יעהער, פחורדען זיי
 זען דען חקהען הימחעלן ווחר חך זיי
 זע פחן יעהער; עהע ער דען גרוכד
 טטחן הערפחורכרמכטע, ווחר חין גרוכד
 פחן יעהער; פחור דעס גרוכרטטין
 דען וועלטגעביידע ווחר חך גרוכרטטין
 פחן יעהער. פחור חלזען פירזטן העררס;
 טע חך פחן יעהער, (חוכד חלז דיח
 וועלט כחך ווחרער ווחר, ווחר חך חוכד
 ווחרער פערלייכעט פחן יעהער;)
 חלז דיח וועלט כחך חוכפחורחליך חוכד
 פערמיטט ווחר, ווחר חך פחן יעהער
 וויח חויל ליכט; חוכד חלז כחך פייכטער
 כיט חויל דער פלחכע דען חוכגרוכדע;
 ווחר, ווחר חך פחן יעהער וויח חין
 זייכטער. פחור חלזען דיזען דיכגען
 ווחרען ער חורד חך פחן יעהער. (דער
 ערליהער (גחטט) דחכטע וועגען חיה
 רער, טפרחך לו זיך זעלכוס: חך ווילן
 דיח וועלט ערסטפחען היט פערכוכט,
 וועגען דער בייח חיר ערלחגעכען
 (תורה).)

מעולם. פחן עויגקייט הער העררס.

זעלבזטן עבעכדער,
זעלבזטט טחך דיגער, פֿורכט
בחרער, ערהחבעכער, מוכר
היינדיגער.

אִז בְּכַתֵּב אֲשׁוּרִית • וּבְלִשׁוֹן
עִבְרִית • וּבְדְבוּר מִצְרִית •
הִנְחִלָה לָבֵת עִבְרִית : לְאַלֶּף
הַקִּדְמָה בֵּית בִּי צִירַת בְּרֵאשִׁית •
כִּי רוֹכֵן מֵאִז לְמַהֲנִן קִנִּין
רֵאשִׁית : עוֹלָם הוֹכֵן בְּאוֹת
שְׁנִי • כִּי יֵשׁ עוֹלָם שְׁנִי • אָנֹכִי
בְּאוֹת רֵאשׁוֹן כִּי הוּא אֶחָד וְאֵין
שְׁנִי • זֶע אֶלֶף וַיֵּדַע מוֹל כִּפְּסָא
עֲשָׂרִים וְשִׁשָּׁה דוֹרוֹת • עַד
שְׁנַתִּין תַּחֲלָה לְדְבָרוֹת : רוֹן דַּת
אָנֹכִי בְּכַתֵּב נוֹטְרִיקוֹן נַחֲבָאֵת •
אָנֹכִי אֲנֵא נִפְשִׁי בְּתִיבֵי יְהִיבִית •
בְּאַרְהֵ לְעֵמוֹ פָּנִים בְּפָנִים • עַל
כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה תִשְׁעִים
וְשִׁמּוֹנָה פָּנִים : יְהִי רָאָה
וַיִּסְפָּרָה • הִכְיָנָה וְגַם חֲקָרָה •
לְאוֹהֲבִיהָ וּלְשׁוֹמְרִיהָ וַיִּשְׁנָה
וַיִּתְמָרָה • רָשָׁם לְמִפְרַע
אֲזוֹתוֹתִי מֵאַמְרִיהָ : יְהִיבָה
כְּתִיבָה נְעִימִים אֲמָרִיהָ :
בְּשָׁנִים הָרֵאשׁוֹנִים חִיתָם

אז. דחמלוגחכוס דוח, גחטט, חין
חמירישע טרופט, חין העברחיסער
ספרחכע, מיט היינעם עגיפטישען
חכפחכגווחרטע (מיט דעם ווחרטע:
אנכי) דין תורה לוס בעזיטלע דער
העברח טען טחכטער (ישראל). דעם
אל"ף לוחגוט דוח דין: זי"ת פחור (חין
וחרטע בראשית) בייח דער טחפכוכג
פחוס חכבעגין, דען דין: אל"ף ווחר פחון
יעהער בערייטעט, דחמיט (מיט דעם
וחרטע: אנכי) לו געבען דין: ערוטע
גוט (דיח עשרת הדברות). דין וועלט
ווחורדע מיט דעם לווייטען כוכטטחבען
(זי"ת חין ווחרטע בראשית) בעריי-
טעט, דען עזגיבט חיינע לווייטע (חיי-
נע לוקיכעטיגע) וועלט; דין: ווחרט
אנכי (חין גחטט) פחגוט מיט דעם
ערוטען כוכטטחבען (אל"ף) חן, דען
ער, דער עוויגע, חיוט חייניג, קיין
לווייטער פחלוגט חיהס. דין: אלף
פחג בעבענדחהער, דעם גחטטלי-
כען טהרחכע געגענחויבער, דורך זעכ-
חוכר לווחכליג געטלעכטער, ביי: עז
(חין דעם ווחרטע: אנכי) חל: חכפחכג
דער לעהן געבכוסטע געגעבען ווחורדע.
פריידיג זחכג דין תורה: חין דעם
וחרטע: אנכי ליעגט חין כוכטטחבענ-
דייטענדער טריפט (כתב נומריקו"ן)
דער פערבמחגענע זין: אנכי: אנא
(חין גחטט) נכסי (זעלכוס) כתבית
(טריעב) יהבת (גחכ דין תורה). ער
(גחטט) ערקלחרטע זיח (דיח תורה)
זיינעם פחלוקע פחון חכגעזיכט, לו חכ-
געזיכט, חויבער יעדען פונקט חכט
חוכר כייכליג חויזלעגונגען. דער עוויגע
זחה, ערלחהלטע זיח; בערייטעטע,
ערפחרטטע זיח פיר חיהרע ליעבהח-
בער, דין זיח בעחכחכטיגן חין פער-
טיעדענען, חבועכזעלנדען ערקלח-
ח לייכען חיהרער חויזטפריכע: יהיבס
(ען); נעימים (ליעבליך זינד) אמריה
ח ערוטן געבכוסטע טווחכד חיהר (ישראל)

לזכרון. חו"ק זיכר ריקקווערט: פערלויכנעט די
(זיין ווארדע געגעבען), כתיבה (געטריעב
(חיהרע ווארטע). ביים חו"ק פארעכען דערלויי

ימלך. דער הערר רעגירט עוויג
זיך; דיין גחטט דורך חללע לייטען
זיין! הללויה.

ואתה קדוש יושב תהלות
ישראל אל נא:

אנכי חייך, דער וויך חוכמער דעם
כחמען אל שרי דעם פֿערטטריטעם
דען ווערדען דער כחטור חייכהמלס גע
טהחן, ערקלחרטע חויל בשן (סיני)
חייכען וועהרען כחמען חייכען גע
ליעכטען. דערס החבען זיח חייכער
רעגירערוג געהערזחם געהולדיגעס,
חוכד חייך ערטהייטע חיהכען פֿחלוגעס
דע געבכטע. דוח זחלזוט קייכע פֿרעמ
דע גחטטהייט חכערקעכען חויטער
חיר. דוח זחלזוט חייכען כחמען כיכט
בייח חייכער חוכוועהרהייט חויזספרע
כען חוכד דיק סטרמפֿחלזיג חחכען.
געדענקע חוכד פֿייערע דען שבת, דיט
זיכד חיר לווייח לייגען. עהרע דייכע חל
סערן; זיח עהרען הייזס חויך חייך עה
רען. דוח זחלזוט כיכט חחכערען ווע
חייכע חחכער חין חייכען עבעכבולד
געחחכט. חחכע דיק קייכער חוכלזכט
פֿערדחכטיג, דיח סטרמפֿע חויזס חוכ
לווייפֿעהחכט. דוח זחלזוט כיכט סטח
זען דחמיט דיק דען זעגעכזעלזע טרעפֿ
פֿע. דוח זחלזוט קיין פֿחלס לייגכיס
חויזחגען ווידער דייכען כחכזטען, דען
לייגען חייכער גחטטהייט. דיק זחלז
כיכט; ליטטען חל; חייכע חחכערען גע
בחטע. — דיזען זיכד דיח עזעמע
דען חייכער זעהרען חוכד געזעטלע,
חייכער לייגכיסע חוכד בעפֿעהלע. זיח
זיכד דיח פֿערקידער חייכער חייכהייט,
חוכד דיח לייגען דחס חויזער חיר כיכט,
חוכד חייך פֿלזיין זיח דער אל שרי,

ימלך יי לעולם אלהיך ציון
לדור ודור הללויה:

ואתה קדוש יושב תהלות
ישראל אל נא:

אנכי בשם אל שרי
פֿצתי מאז לעולמי די
ובבשן בארתיו בפרוש
לידידי. כשקבלו עור
מלכותי עבדי. צויתי לא
יהיה לה א אחר מבלעד
לא תשא שם לשוא ותנקה
עדי. זכור ושמור כי הם
שני עדי. כבד הוריה כי
כבודם כבודי. לא תרצה
מתואר מעשה ידי. לא
תנאף אף בספק פן תעניש
בדאי. לא תגנב ותתברך
עד בלי די. לא תענה
עדות שקר בעדי. לא
תחמוד כי אם מחמדי.
אלה הם סודי. מורי
שרידי. מועדי פקודי.
סודי מעידי. כי אין
בלעדי ואני אל שרי:

לְבֵיתִי שֵׁשׁ יָדַי שְׁלֹל נֹת
בֵּיתִי עֹדוֹ צָג בְּפִרוֹזְדוֹר
הַבֵּית עֲלִיּוֹנִים נָעְלוּ בַּעֲדוֹ
בֵּיתִי פָצוּ מָה אָנוּשׁ לְהִזְכֹּר
בְּמַעֲלָה פֶּאֶר מְבִטָּה
לְהוֹרִיד מְמַעֲלָה ח' צֶעֶד
וְגִבֹר וְעָלָה וְנִתְעָלָה צֹה
צוֹר לְצִיר עָלָה וְגֵשׁ וְעָלָה
ק' אֱלֹהִים הוֹיֵל מִשְׁחָקִים
כְּטֹל אֲמִירֵי חֲקִים
ח' מִמֶּרְחָקִים נִקְוָה יָקִים
בָּרוּךְ אַתָּה יי מְחִיָּה הַמֵּתִים
קָדוֹשׁ הוֹפִיעַ מִפְּאֶרֶן
רָד בְּאֶפֶי שְׁנָאן סִין הַשִּׁית
שִׁאֲנֵן וְדָתוֹ בּוֹ שְׁנֵן רָם
רָד בְּמִרְכָּבוֹת בְּעֵשָׂרִים
וְשָׁנִים אֶלֶף לְהַבְתִּיר
מִטָּה סָפּוֹר בְּעֵשָׂרִים
וְשָׁנִים אֶלֶף שְׁנֵן בְּפִאֶרֶן
וְשִׁעִיר וְאוֹתָם אֶהְסִיר
וְאַתָּה מִרְכָּבוֹת קָדֵשׁ
אֲדֹנִי בָּם סִינִי בִּקְדֵשׁ
ח' תוֹרָה חֲנֻכִּי תוֹשִׁיָה אֲנִכִּי
תְּבַלִּית פֶּץ אֲנִכִּי לָבוֹן
פֶּתַח בְּאֲנִכִּי

פֶּרֶוּמִלְטֵר חוֹכֵר הוֹיֵן פֶּרֶוּמִלְטֵר
חִיכָגְעֻעִלְט חוֹכֵר — ח' וְעֹלְכֵע פֶּרִיִּי
דע! וְעֹלְכֵע וּמְכַכֵּע! — דִּיח הוֹיֵן
פֶּרֶוּמִלְטֵרִין (דִּיח תוֹרָה) וּמְרָר חִיהֶס
לֹא טַהִיִּל! חוֹז עַר כֶּחָךְ חֶס חִיכָגְעֻע
דעו הַיִּמְחֵלֵן גַּעֲטִמְחֵרֵעֵן הַמְטִמְעֵן
יַעֲכֵע הַמְחֵרֵעֵן מְחִכֵּטֵע חִיהֶס דִּיח
פֶּמְחֵרֵטֵעֵן פֶּרֶוּמִלְטֵרִין חוֹכֵטֵר דַּעֲס
רוֹכֵע: וּמְחֵ? חִיִּין עַרְדֵּכֵּכֵּ וְחֵהֵן וּמְחֵגֵט
זִיךְ חִיִּין דִּיזֵעֵן הַמְחֵלְעֵן לֹא עַכְטִפִּיהֵרֵעֵן דִּיח
לִירְדֵע דַּעֲר מְחִכֵּטִיגֵעֵן לֹא עַרְדֵּע הִיִּי
כְחָב? — עַר רִיקְקִטֵּע פֶּמְחֵר חִיכֵבֵרֵ
וּמְחִטִּיגֵטֵע טַטִּיעַג חוֹכֵר דִּרְחָג הִיכִיִּין!
דַּעֲר וְעֹלְטִמְחֵפֶּעֲרֵרִין דַּעֲס גַּעֲטִרִיִּיעֵן
בְּחִטֵּעֵן הַעֲרוֹיִל! עַר טִרְחָט הִיכְלוֹ חוֹכֵר
טוֹמְכָג זִיךְ חוֹיִל!
אֱלֹהִים חִיִּין דַּעֲס גַּחְטִטִּלִּיעֵן חוֹכֵדֵע
טִרִּיעֵלְטֵעֵן פֶּמְחֵס הַיִּמְחֵעֵן הַעֲרָחָב דִּיח
וּמְחֵרֵטֵע דַּעֲס גַּעֲזֵעִטִּלֵּעֵן חוֹלְכֵעֵלְעֵבֵכֵר
וּיִח טוֹיִח דוֹרְךְ וְעֹלְכֵעֵן חִיכֵטֵט דִּיח גִּרִּיעֵ
טַעֲנֵכֵּכֵּע וּמְחֵהֲכֵעֵר חוֹיִפֶּעֲרִטֵטֵעֵהֵעֵן
גַּעֲלִחְכֵּט זִיִּיעֻטֵט רוּחַ עוֹיִגֵּעֵר סְחָדֵ
טַעֲנֵכֵּכֵּעֵר!
קָדוֹשׁ פֶּמְחֵן פֶּאֶרֶן הַעֲר עַרְטִיעֵן דַּעֲר
הִיִּילִיגֵע; עַר לִיט זִיךְ הַעֲרָחָב הִיטִטוֹיִ
זַעֲכֵרֵעֵן דַּעֲר הַיִּמְחֵלִיטֵעֵן מְחִכֵּטֵעֵן חוֹכֵר
לְחַגֵּרֵטֵע חוֹיִל דַּעֲס סִינִי זִיח פֶּמְחֵן וּמְחֵ
חוֹיִז עַר זִיכֵּע גַּעֲזֵעִטִּלֵּעֵן לַעֲהֵרֵטֵע חִיִּיִּי
כַּע לַעֲגִיחֵן פֶּמְחֵן לֹאִיִּיח חוֹכֵר לֹאִיִּיחֵלִיג טוֹיִ
זַעֲכֵר פֶּמְחֵלִיגֵטֵע זִיכֵּעֵר גַּחְטִטִּלִּיעֵן מְחֵ
יַעֲזִמְחֵט לֹאִר קִרְחָהֲכּוֹג דַּעֲס טַטִּמְחֵמְחֵעֵן
לֹאִי דַּעֲר עֵבֵעֲכֵפֶּלֵן לֹאִיִּיח חוֹכֵר לֹאִיִּיחֵלִיג
טוֹיִזֵּעֲכֵר הִיטִגִּלִּיעֲדַעֲר גַּעֲלִחְהֵלֵט חוֹיִךְ
דִּיח פֶּמְחֵן קַעֲרִטִּמְחֵפֶּטֵעֵן פֶּמְחֵן פֶּאֶרֶן חוֹכֵר
זַעֲרִי הַמְטִטֵּע עַר חִיכָגְעֻעֵלְמֵרֵעֵן חֵבֵעֵר
הִיט פֶּעֲרִמְכֵטוֹג וּיִדֵּר עַכְטִמְחֵזֵעֵן דַּמְן
קֶחֶס עַר הִיט מִירִימְדֵעֵן הִיִּילִיגֵעֵן דַּחֵ
הַעֲר גַּעֲלִחְגֵּעֵן — קַעֲכֵכֵּר חוֹכֵטֵעֵר
חִיהֲכֵעֵן וּמְרָר דַּעֲר הַעֲרֵר חוֹיִל דַּעֲס סִינִי
מְחִיעֻטִּמְחֵטִיט! עַר גִּחָב מוֹר דִּיח תוֹרָה
לֹאִר פִּיהֵרֵעֵרִין; דַּחֵ הַמְכֹּטֵע גוֹט לֹאִר
חִיִּיגֵעֲכֵטֵהוֹס חִיכֵטֵט הַמְט עַר זִיכֵּע
רַעֲדֵע בַּעֲטִמְחֵטֵעֵן הִיט דַּעֲס וּמְחֵרֵטֵע
אֲנִכִּי דִּמְרוֹס בַּעֲגִמֵן עַר זִיח הִיִּי חִיט
עֵבֵעֵן דִּיעוֹעֵס וּמְחֵרֵטֵע אֲנִכִּי

אֶרֶץ מִטָּה וְרַעְשָׁה •
 בְּסֶהַר שְׁלִישִׁי הִתְגַּעְשָׁה •
 גְּרִיהֶתָּם נִרְעָשָׁה • הוֹד
 בְּשׁוֹרָה וְתִתְרַעְשָׁה • הוֹד
 אֶפְדָּנוּ נָטָה • וְעַל גְּבוּל
 אוֹתוֹ הִטָּה • זֶה סִינֵי גֵאוֹת
 עָטָה • חִדָּתוֹ כַּעַל אֲבָרָה
 הוֹעָטָה • טוֹהַר צוּף שְׁלִישִׁי
 יִשְׂרָאֵל הִרְגִּיל לְפִלְשִׁי •
 ח' כָּתַב שְׁלִישִׁים שְׁלִישִׁי •
 לָעֵת גָּעָה בַּחֲדָשׁ שְׁלִישִׁי •
 ק' גּוֹרְלִי תִמּוֹךְ לְגוֹנֵנִי • פֶּץ
 בָּאתִי לִגְנִי • ח' עֲזָרִי וּמִגְנִי •
 בְּמִגְנוֹ לְגוֹנֵנִי • בָּרוּךְ אַתָּה
 יי מִגֵּן אֲבָרָהֶם •

אֶתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם יי מַחֲיָה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ •
 מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחֲיָה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
 נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַחֲיֵה אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ
 לִישְׁנֵי עֶפְרַיִם בְּמִוֶּךְ בָּעַל גְּבוּרָה וּמִי דוֹמָה לָךְ מֶלֶךְ
 מַמְיָת וּמַחֲיָה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה • וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים •

מִן הַהֵר לְמַעֲוֵנִי • מִהֵר
 וְקִרְאֵנִי לְעֵנִי • נִקְדָּשׁ שְׁבַעַה
 בְּעֵנִי • נִהְגוּ לְפַעֲנָה לוֹ
 עֲנִינִי • שׁוֹר וְנֶאֱמַן כְּהוֹשֵׁת

מִן. פֶּתַח בַּעֲרָגָה כַּחַךְ דַּעַן וּמִתְּכֹכָה
 עַן וַיִּכְעַר הַיִּלְגִּיקִים רִיעַל חִילְעֹכֶרָה
 דַּעַן וּמִתְּכֹכָה מִיטָה יִגְעַן, עַר, דַּעַר פֶּעַר •
 הַיִּלְגִּיקִים חִיק זִיבְעָה הִיחַעַן! חוֹכֵד
 חוֹכֵט עֲרִיכְט עַתָּה חִיהַן חִין זִיכְעַר גַּעַ
 מִתְּכֹכָה גַּעַה מִיחִיקִים • עַר וּחֹרְדַּע לוֹט

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי
נפשי תדום ונפשי כעפר לכל תהיה: פתח לבי
בתורתך ובמצותיך תרדוף נפשי וכל החושבים עלי
רעה מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבתם. עשה
למען שמך עשה למען ימינה עשה למען קדשך
עשה למען תורתך. למען יחלצון ידיך הושיעה ימינה
ועגני: יהי רצון אמריפי והגיון לבי לפניך יי צורי
וגואלי: עושה שלום במרומו הוא יעשה שלום עלינו
ועל כל ישראל ואמרו אמן: יהי רצון לפניך יי אלהינו
ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה בימינו
והן חלקנו בתורתך:

ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות.
וערבה ליי מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות:

חזרת התפלה לש"ץ *

חין סיעלען קהלות אשכנז וכו' ויח ברוב קהלות פולין ופיהם ואיטליא ווירד
מק לוויטען טעג רחוק קרובות סתם ערשטען טעג אורח חיים געזאגט.

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא
אל עליון גומל חסדים טובים וקנה הכל וזוכר חסדי
אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה. מלך
עוזר ומושיע ומגן.

מסוד חכמים וגבונים. ומלמד דעת מבינים. אפתחה
פי בשיר ורגלים. להודות ולהלל פני שוכן מעונים:

אריץ

מוֹרִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָהּ
 הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מִן
 יִשְׁעֵנוּ. אֵתָהּ הוּא לְדוֹר וָדוֹר
 נִזְדָּה לָךְ וְנִסְפֵּר תְּהִלָּתְךָ. עַל
 חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל
 נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל
 נַסִּיָּךְ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל
 נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עָרֵב וּבֶקֶר וְצַהֲרַיִם.
 הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְּרִחַם כִּי לֹא־תָמוּ חַסְדֶּיךָ
 מִעוֹלָם קוּיֵנוּ לָךְ:

וְעַל כָּלָם יִתְבָּרֶךְ וְיִתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מַלְכֵנוּ תָמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:
 וְכָל הַחַיִּים יִזְדוּקָה סֶלָה וְיִהְיֶה לָּךְ אֵת שְׁמֶךָ בְּאַמְתָּהָא יִשְׁוּעָתָנוּ
 וְעִזְרָתָנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ נֶאֱמָה לְהוֹדוֹת:

לִסְיֵא וְאֲבוֹתֵינוּ בִּרְכָנוּ בְּבִרְכָּה הַמְּשַׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַבְּתוּבָה עַל יְדֵי
 מֹשֶׁה עֲבָדְךָ הָאֱמוּנָה מִפִּי אֱהִיָּן וּבְנֵינוּ כְּהֻנִּים עִם קְדוּשָׁה כְּאֱמֹר:
 יְבָרֶכֶךָ יי וְיִשְׁמְרֶךָ: יֵאָר יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיַחֲנֶךָ: יִשָּׂא יי פָּנָיו אֵלֶיךָ
 וְיִשֵּׁם לָךְ שְׁלוֹם:

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָּה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל
 כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בִּרְכָנוּ אֲבִינוּ כָּלֵנוּ כְּאַחַד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי
 בְּאוֹר פָּנֶיךָ נִתְּתָה לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד
 וְצַדִּיקָה וּבִרְכָּה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֶךְ
 אֶת־עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָרָה בְּשְׁלוֹמָה:
 בָּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וַיָּבֹא וַיִּגַּע וַיִּרְאֶה וַיִּרְצֶה
וַיִּשְׁמַע וַיִּפְקֹד וַיִּזְכֹּר זְכוּרֹנָנוּ וּפְקֻדֹנָנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ
וְזִכְרוֹן מַשִּׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קֹדֶשְׁךָ
וְזִכְרוֹן כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לִפְנֶיךָ לַפְּלִטָה לְטוֹבָה
לְחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חַג הַשְּׂבָעוֹת
הַזֶּה זָכְרָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטֹבָה וּפְקֻדָּה בּוֹ לְבִרְכָּה וְהוֹשִׁיעֵנו
בּוֹ לְחַיִּים וּבְדַבַּר יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים חוּס וְחַנּוּן וּרְחָם עָלֵינוּ
וְהוֹשִׁיעֵנו כִּי אֱלֹהֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וּרְחוּם אַתָּה:

וְהַשִּׁיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת בְּרַכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים
וּלְשָׁלוֹם לְשִׂמְחָה וּלְשִׁשׁוֹן כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ
לְבָרְכֵנוּ: כַּסֵּת אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בַּמְנוּחָתָנוּ קֹדֶשְׁנוּ
בְּמִצּוֹתֶיךָ וְתָן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבָה
וּשְׂמִינָנוּ בִּישׁוּעָתְךָ וְטָהֵר לִבֵּנוּ לְעֲבֹדְךָ בְּאֵמֶת
וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן בְּשִׂמְחָה וּבְשִׁשׁוֹן
שַׁבַּת וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשְׁךָ וַיִּשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מִקֹּדֶשׁ יְשִׁי
שִׁמְךָ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִקֹּדֶשׁ הַשְּׂבָת וְיִשְׂרָאֵל וְהַזְמִינִם:
רָצָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם
וְהַיֵּשֶׁב אֶת־הָעֲבוּדָה לְדַבֵּיר בֵּיתְךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל
וּתַפְלָתָם בְּאַהֲבָה תִקַּבַּל בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד
עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

וּתְחַזִּינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

לִמְעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה • מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֹּן •
בָּרוּךְ אַתָּה יי מִגֹּן אֲבֹרָהִם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנֵי מַחֲיָה מֵתִים אַתָּה רֵב
לְהוֹשִׁיעַ •

מִכָּלֵל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחֲיָה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם
אֲמוּנָתוֹ לִישׁוּנֵי עֶפֶר • מִי בְּמוֹךְ בְּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי
דוֹמֶה לָּךְ • מֶלֶךְ מֵמִית וּמַחְיָה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:
וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים • בָּרוּךְ אַתָּה יי מַחְיָה
הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקָדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם
יְהַלְלוּךָ סֵלָה • בָּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחִירְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים • אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ •
וְרָצִיתָ בָּנוּ • וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשָׁנוֹת • וְקִדְּשָׁתָנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ • וְקִרְבַּתָּנוּ מִלִּכְנוּ לַעֲבוֹדָתְךָ וְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וְתַתֵּן לָנוּ יי אֱהִינוּ בְּאַהֲבָה שְׁבֻתוֹת לַמְנוּחָה וּמוֹעֲדִים
לְשִׂמְחָה חַגִּים וְזִמְנִים לְשִׂשׁוֹן • אֵת יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֵת יוֹם
חַג הַשְּׁבֻעוֹת הַזֶּה • זִמֵּן מִתֵּן תּוֹרָתָנוּ בְּאַהֲבָה מִקְרָא
קֹדֶשׁ זָכַר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

וְיָדִים טַבַּעַת וְיָדִים הַעֲבֹרֶת וַיִּכְסּוּ מַיִם צָרִיָּהֶם
 אֶחָד מֵהֶם לֹא נֹתֵר: עַל־זֹאת שָׁבְחוּ אֱהוֹבִים
 וְרוֹמְמוּ אֵל וְנָתְנוּ יָדִים זְמִירוֹת שִׁירֹת וְתַשְׁבְּחוֹת
 בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לַמֶּלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם: רַם וְנִשָּׂא
 גָּדוֹל וְנוֹרָא מִשְׁפִּיל גְּאִים וּמַגְבִּיהַ שְׁפָלִים מוֹצִיא
 אֲסִירִים וּפְוֶדָה עֲנִוִים וְעוֹזֵר דָּלִים וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ
 בַּעַת שׁוֹעֵם אֱלִיוֹ: תְּהַלּוֹת לְאֵל עֲלִיוֹן בָּרוּךְ הוּא
 וּמְבָרֵךְ מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה
 רַבָּה וַאֲמָרוּ כָּלָם:

מִי־כַמְכָּה בָּאֵלָם יְהוָה מִי כַמְכָּה נֶאֱדָר
 בְּקֹדֶשׁ נֹרָא תְּהַלֵּל עֲשֵׂה פֶלְא: שִׁירָה חֲדָשָׁה
 שְׁבַחֲחוּ גְּאוּלִּים לְשִׁמְךָ עַל־שִׁפְתַּי הֵימָּן יַחַד כָּלָם
 הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וַאֲמָרוּ: יֵי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:
 צוּר יִשְׂרָאֵל קוֹמָה בְּעֶזְרֶת יִשְׂרָאֵל וּפְדֵה
 בְּנֵי־אֱמֶה יְהוּדָה וַיִּשְׂרָאֵל (גִּאֲלָנוּ יֵי צַבָּאוֹת שְׁמוֹ
 קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל) בָּרוּךְ אַתָּה יֵי גִאֲלֵי יִשְׂרָאֵל:

אֲדָנִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהַלֵּלָתְךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יֵי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
 אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל
 הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיוֹן גּוֹמֵל חֲסִדִּים טוֹבִים וְקֹנֶה
 הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת וּמִבִּיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם
 לַמַּעַן

יִכְבֶּה. טוֹב הָאֵכֶל אִם הָאִכָּה:
 לֹא תִגְנֹב יִגִּיעַ רַעְךָ. בּוֹ עֵין
 בְּרִיעֶךָ. שִׁבְעַת מַעֲמָרֶיךָ
 וַיִּשְׁרַשְׁבָּא רִצְוֶיךָ: לֹא תִעַנֶּה
 כְּזָב לְהָעֵד. עַד מִפִּי עַד. כִּי
 אֲנִי הַיָּדָע וְעַד: לֹא תִחַמֵּד
 (חֵלֶק) לֹא לָךְ. כִּי שֶׁלְּךָ לֹא לָךְ.
 לִמָּה תִתְאַוֶּה דְּבָר לֹא מוֹעִילָךְ:
 חֵן וְכָל הָעַם מִרְחוֹק עָמְדוּ.
 גַּעֲשֶׂה וְנִשְׁמַע סָבִיב לְסִינִי
 כְּנוֹעְדוּ. וְעַל קְרִיאַת יָם סוּף
 הָזָרוּ. וּלְצוּרָם יִחָדוּ וְנִתְיָחָדוּ:
 קִינְדֵּעַטֵּן דִּיחַ חֵינְהֵיט חִיהָרַע: טוֹפֶסְעֶרָה,
 עֵרְקוֹמֶרֶט.

כִּיכָם סִיר חִיחֵמֶר עֵרְקוֹמֶרֶט; גּוֹסֵעַ
 גַּעֲכִיזֵעוּס דּוּחַ, וְעַן דּוּחַ גַּעֲהֶרְכֵּעוּס.
 סִסִּיעַהוּ כִיכָם דִּחַ: פֶּעֶרְהֶמְגֵּעַן דִּיכֵעַ:
 נְחִיזֵעוּס חוּי: חִיכֵלֶר גַּעֲכִיכּוֹכְגַּעֲגֵעַן
 חִיחַ, וְחִסְטִיגֵעַ דִּיךְ פֶּחֶן דִּיכֵעַר חֶרְכִּיט
 חוֹכֵד עַז וְחוֹרְלֵעוּס חִין דֵּעַר עֵרְדֵּעַ דִּין
 סִטְחֶס. דּוּחַ וְחִלּוֹזֵט כִיכָם: פֶּחֶלְסֵעַ:
 חוּיזֵחְגֵּעַן, עוֹלֹ בַעֲלִיגֵעַן, חוּיךְ כִיכָם
 חֵלֹז לִיגֵעַ חוּי: דַּעַס חוֹכֵד חִיכֵעַן לִי.
 גַּעַן; דַּעַן חִיךְ (גַּחְטֵס) וְיִיט עַי, בִּין
 לִיגֵעַ. הַחֵבֶע קִיכֵעַ בַּעֲגִיעֵרְדֵּעַ כֶּחֶךְ חִי.
 כַּעַס טֵהִייל, דַּעַר כִיכָם דִּין חִיזֵט; דַּעַן
 דִּחַ: דִּיכִיגֵעַ גַּעֲהֶרֶט כִיכָם דִּיר, חוֹכֵד
 וְחֶרֶס וְחִלּוֹזֵט דּוּחַ בַּעֲגִיעֵרְדֵּעַ הַחֵבֶען
 כֶּחֶךְ דִּיגֵעַן, דִּיחַ דִּיר כִיכָם: כִּיטֵלֵעַן?
 דִּחַ: גַּחְלֵעַ פֶּחֶלֶק בִּלִּיעַב חִין דַּעַר פֶּעֶר.
 כַּע סִטְעֵהֵעַן; וְיִיר וְחִלּוֹעַן טֵהוּן חוֹכֵד
 גַּעֲהֶרְכֵּעַן! בַּעֲלִיגֵטֵעַן זִיחַ, חֵלֹז: זִיחַ
 זִיךְ חוֹס דַּעַן סִינִי הַעֵרוֹס פֶּעֶרְזֵחֵחֵעַן.
 טַעַן, סִיר דִּיחַ טֵהִיילֹכְגַּעַן דַּעַן סִילְפֵּחֵעַט.
 רַעַן: (יָם סוּף) דִּחְקֵסֵעַן זִיחַ; פֶּעֶר.
 חוֹכֵד וְחוֹרְדֵּעַן סִיר דִּחַ: חִיכֵלִיגֵעַ פֶּחֶלֶק

בְּקֶלֶת קֶהֱלוֹת חוֹמֵרִים גַּם כִּיּוֹם שְׁנֵי אֲפֹן וּזְלוֹת שֶׁל יוֹם רִאשִׁון.

עֲזַרְתָּ אֲבוֹתֵינוּ אֶתְּהָ הוּא מַעֲוֹלָם מִגֵּן וּמוֹשִׁיעַ
 לְבָנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם בְּכָל־דּוֹר וְדּוֹר: בְּרוּם עוֹלָם
 מוֹשֶׁבֶךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצִדְקָתְךָ עַד אֲפָסִי אֶרֶץ: אֲשֶׁר־י
 אִישׁ שִׁינִשְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ יֵשִׁים עַל־
 לְבוֹ: אֲמַת אֶתְּהָ הוּא אֶדוֹן לְעַמְּךָ וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר
 לְרִיב רִיבָם: אֲמַת אֶתְּהָ הוּא רֹאשׁוֹן וְאֶתְּהָ הוּא
 אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ:
 מִמִּצְרִים גָּאֵלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עַבְדִּים פָּדִיתָנוּ:
 כָּל־בְּכוֹרֵיהֶם הִרְגָתָ וּבְכוֹרְךָ גָּאֵלְתָּ וַיִּסּוּף בְּקֶעֶת
 וּזְדִים

אֵמֶת וַיֵּצֵיב וַנִּכּוֹן וְקִים וַיֵּשֶׁר וַנִּצְמָן וְטוֹב וַיִּסָּה הַדָּבָר
הַזֶּה עַל אֲבוֹתֵינוּ וְעַלֵינוּ עַל בְּנֵינוּ וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל
כָּל־דּוֹרוֹת זָרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ:

עַל הָרָאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרֹנִים לְעוֹלָם וָעֶד חֵק וְלֹא
יַעֲבֹר. אָמֵן שְׁמֵךְ הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד: אַתָּה הוּא מֶלֶכְנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה.
לְמַעַן שְׁמֶךְ מִיָּהָר לְגַאֲלָנוּ כַּאֲשֶׁר גָּאֵלְתָּ אֶת אֲבוֹתֵינוּ:
אָמֵן מֵעוֹלָם שְׁמֶךְ הַגָּדוֹל עָלֵינוּ נִקְרָא בְּאַהֲבָה אֵין
אֱלֹהִים זוֹלָתְךָ:

זוֹלָת

אֲנֹכִי גָדוֹל בְּנוֹדָעִים. גּוֹאֲלֶךְ
מִבֵּית עֲבָדִים. דּוֹבֵר קוֹלוֹת
וּלְפִידִים: לֹא יִהְיֶה לְךָ דְּמוּת
צֶלֶם וְתַמוּנָה. הֶכֶל הַמֶּלֶךְ
מֵאֲמוּנָה. בְּלִעְדֵי אֵין בְּמַעוֹנָה:
לֹא תִשָּׂא הַחֲקוֹק לְשִׁקָּר. צִעֲרֵי
כָל חוֹקֵר. קִנְיַת שְׁמוֹ יִיקָר:
זָכוֹר וְשִׁמּוֹר לְקֹדֶשׁוֹ. כִּי בּוֹ
שָׁבַת לְהִקְדִּישׁוֹ. וּבִרְכוּ וְקִדְּשׁוּ:
כִּבְדּוֹ וְזִרְעֵךְ בְּטַהֲרָה. וַיִּפְרוּ
צִאֲצֵאֶיךָ מִיָּהָר. הַנּוֹת יִרְאֶת
יי טַהוֹרָה: לֹא תִרְצַח חוֹמֶר
יֹצֵר. מִמֶּלֶךְ כּפּוֹ קוֹצֵר. שָׁמַיִם
פֶּן תַּעֲצֹר. וּבִרְעָה תִבְצֹר: לֹא
תִנָּאֵף טָרֶם תִּכְוֶה. וְגִרָה תִמִּיד

אנכי. חיק, גרמט חונטער דען פֿער.
זחמטעלען ענגעלן, חיק ערלחטע
דיך חוץ דעם סקולענהויע; חיק רע
דע חוץ דחכערטטוהען, חוץ פֿיי
ערלחטעלען. דוח וחוץ קיין ביורכיס,
קינע פֿערק, קינע געטטחוט לוק
חכמטט החכען; חייטעל זינד זיח,
ע: חייטט כיכט חן זיח לו גזויכען; חוץ
סער חיר כיחמכר חין דער סחפֿעכונג!
דוח וחוץ כיכט חוץ שרעכען דען
פֿערלייכעטען כחטען גחטטע: לור
פֿחלטהייט; ער, דער דוח טריסטע
חללער העכטען ערפֿערטט, רחכעט
חיס ווירדיגעס חייפֿער זייכען כחטען.
ערחיכערע דיק טטעט: דען שכת
כיס חיהן ווחל חין חכט, חיהן לו היי
זיגען; דען חן דעמחעלכען רועטע
גחטט, חיהן הייליג לו ערקחערען, זעג
כעטע, הייליגטע חיהן. עהרע דוח דיק
לייגטען חיס רייכהייט, חונד רייכע
כחכקחטען ווערדען סכעלן פֿרוכט
בחר זיין, דער רייכען גחטטע: פֿרכט
כחללודעכקען. חחרדע כיכט דען (העכ
טען), דער טהחן חין דער החכר דע:
סחפֿעכער: חוץ, חונד עזוירר פֿילןען
זייכע החכר דער טכיסטער; מחכע
כיכט, דחטדער היחטעל פֿערטחחען

ווערדע, דחט דוח דורך לחטער חין הוכער: כחטה גערחטהעט. דוח וחוץ
כיכט עהכערטען, דחטט דוח כיכט געכירככט ווערדעט, דחטט דין ויכט

בְּשִׁירָה לְבַהֲמֹתָ וְאֵכְלָתָ וּשְׂבַעְתָּ: הַשְׁמֵרוּ לָכֶם
 פִּי יִפְתָּה לְבַבְכֶם וּסְרֹתֶם וְעַבְדֵּתֶם אֱלֹהִים
 אֲחֵרִים וְהַשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה אַף יְהוָה בְּכֶם
 וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא
 תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וְאֵבְרֹתֶם מִדָּרָה מֵעַל הָאָרֶץ
 הַטְּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם: וּשְׂמַתֶּם אֶת־דְּבַר־י
 אֱלֹהִים עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם
 לְאוֹת עַל־יְדֵיכֶם וְזָכְרוּ לְטוֹמְטוֹת בֵּין עֵינֵיכֶם:
 וּלְמִדַּתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדָבָר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
 בְּבִירְתְּךָ וּבְקִלְכֹתְךָ בְּדָרְךָ וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמָךָ:
 וּכְתַבְתֶּם עַל־מַזְוִזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבּוּ
 יָמֵיכֶם וַיָּמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה
 לְאֲבוֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּי־יָמֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

כמ"ד כ"ו
 מ"ו ל"ו וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית
 עַל־כַּנְפֵי בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתַנוּ עַל־צִיצִית
 הַכָּנָף פֶּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם
 אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם
 אֹתָם וְלֹא־תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם
 אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם
 אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם קְדָשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 לְהַיְוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: י"ט לזכר שיהיה לכם
 לזכרת

וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת־כָּל־דְּבָרֵי תַלְמוּד תּוֹרַתְךָ
בְּאַהֲבָה: וְהָאֵל עֵינֵינוּ בְּתוֹרַתְךָ וּדְבַק לִבְנוֹ
בְּמִצְוֹתֶיךָ וַיַּחַד לִבְבָּנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה שְׂמֶיךָ וּלֹא
נִבּוֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי בְשֵׁם קֹדֶשְׁךָ הַגָּדֹל וְהַנּוֹרָא
בְּמַחֲנוּ נִגִּילָה וְנִשְׂמַחָה בִּישׁוּעָתְךָ: וְהִבִּיאֵנוּ לְשָׁלוֹם
מֵאַרְבַּע כְּנָפּוֹת הָאָרֶץ וְתוֹלִיכֵנוּ קוֹמָמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ:
כִּי אֵל פּוֹעֵל יִשׁוּעוֹת אַתָּה וּבְנוֹ בַחֲרַת מִכָּל־עַם
וּלְשׁוֹן וְקֶרֶבֶתָנוּ לְשִׁמְךָ הַגָּדֹל סֵלָה בְּאַמַּת לְהוֹדוֹת
לָךְ וּלְיַחֲדֶךָ בְּאַהֲבָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:
יחיד אומר אל מלך נאמן.

^{דברים ו' ד'}
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:
^{בלשון} בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:
וְאַהֲבַת אֱתֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לִבְּךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ
וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי
מִצְוֶיךָ הַיּוֹם עַל־לִבְּךָ: וְשָׁנַנְתָּם לִבְנֶיךָ וּדְבַרְתָּ בָּם
בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְךָ כֶּתֶךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ
וּבְקוּמְךָ: וְקִשְׁרַתָּם לְאוֹת עַל־יָדְךָ וְהָיוּ לְטַטְפַּת בֵּין
עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

^{דברים י"ב}
וְהָיָה אִם־שָׁמַעַתְּ שָׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר
אֲנִי מִצְוֶה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל־לִבְבְּכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם:
וְגִרְתִּי מִטֶּרֶם אֶרְצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרָה וּמִל־קוֹשׁ
וְאִם־פַּת רִגְלְךָ וְתִירְשָׁךְ וַיִּצְהַרְךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב

אלפי שנאן בסיני • מ"כ ה"כ: סער וחקטע חויל סיני פרייענד: דין
 גחלע חו' ז' ו' •
 קו"ח שאג שופרות שמעו דין טעטסערנדען סרחהסעטען
 בסיני • מלא כל הארץ כבודו: החרטען זיח חויל סיני: דין גחלע
 חו' ז' ו' •
 תורה תמימה תכבדתם דין פחלזסטחנדיגע תורה ח'הרע
 (ישראל:) פעהעררליכונג חויל סיני:
 בסיני • מלא כל הארץ כבודו: דין גחלע חו' ז' ו' •

והחיות ישוררו וכרכים יפארו ושרפים ירנו
 ואראלים יברכו פני כל חי ואופן וכרוכ
 לעמרת שרפים לעמתם משכחים ואומרים:
 ברוך כבודי במקומו:

לאל ברוך נעימות יתנו למלך אל חי וקיים
 זמירות יאמרו ותשבחות ישמיעו כי הוא לבדו
 פועל גבורות עשה חדשות בעל מלחמות זורע
 צדקות מצמיח ישועות בורא רפואות נורא
 תהלות אדון הנפלאות המחדש בטובו בכל יום
 תמיד מעשה בראשית: כאמור לעשה אורים
 גדלים כי לעולם חסדו: אור חדש על ציון תאיר
 ונזכה כלנו מהרה לאורו ברוך אתה יי יוצר
 המאורות:

אהבה רבה אהבתנו יי אלהינו חמלה גדולה
 ויתרה חמלת עלינו: אבינו מלכנו בעבור אבותינו
 שבטחו בקד ותלמדם חקי חיים כן תחננו ותלמדנו:
 אבינו האב הרחמן המרחם רחם עלינו ותן בלבנו
 להבין ולהשכיל לשמוע ללמוד וללמד לשמור
 ולעשות

דיח ויח פֿונקען פֿטרחהלענדען
פֿטרדערטען זיך, חזו ער חויל סיני
הערטכבוקטע, לונג געזחגעט : דיח
גחללע חו' ז' ו'.

דיח העערע דער קשמלים סטירה
טען חויל סיני : דיח גחללע חו' ז' ו'.

דיח פֿירזטען חין דען חבגעחזעכען
היחטען זיעזען ערטחטען, היפֿעכער
חויל סיני : דיח גחללע חו' ז' ו'.

דיח חקֿטֿיג ברעכענדען ריעפֿען
פֿ יידיגחויל סיני : דיח גחללע חו' ז' ו'.

דיח קההרע דער כרובים : חכגען
זיעבליך חויל סיני : דיח גחללע חו' ז' ו'.

דיח פֿלחטעכטפֿריהענדען יוכעלסען
חויל סיני : דיח גחללע חו' ז' ו'.

דיח עכגעלחין יעכעןהקהען ערהחכען
חזו ער חויל סיני סטרחלסע, דיח
סטיוחטע : דיח גחללע חו' ז' ו'.

דיח זיעבליך פֿונקעלנדען פֿערקונדע
טען, חזו ער חויל סיני זיך חפֿעכע
כחרטע, זיינע העררטחפֿס : דיח
גחללע חו' ז' ו'.

דיח חיהן חוהגעבענדען שרפֿיס פֿריע
זען ערהחכען חויל סיני : דיח גחללע
חו' ז' ו'.

דיח וועזען דער הקהערן וועלס (דעז
היחטען) דער כיעדערן וועלס (דער
עחדע) פֿרחהלחקטען חויל סיני : דיח
גחללע חו' ז' ו'.

דיח פֿורכטכערען חכגעזיכטעסטירה
זען חוהחכען חיהן, דער חיס זיכער
העררליכקייט דען סיני דעקטע, חכגע
זיכעכד : דיח גחללע חו' ז' ו'.

דיח געהיחכיספֿחל געסטחלסטעטען
קרחטען חיהן דער חויל סיני זיך
חפֿעככחרטע, רופֿעכד : דיח גחללע
חו' ז' ו'.

דיח פֿערזחטחלונג דער הייליגען
(ישראל) סטחכדען חויל סיני, זיכעכד :
דיח גחללע חו' ז' ו'.

זיח זעהען דיח חיריחערען דעז גחטט
זיכען געפֿחגעג, חיריחען היחטלי
טער

זקי וזהרים זורזו בהשגיהו
בסיני. מלא כל הארץ כבודו :

חירי חשמלים רעשו
בסיני. מלא כל הארץ כבודו :

טפסרי טפוחים ירקדו
בסיני. מלא כל הארץ כבודו :

יגדים יוקדים דצו בסיני.
מלא כ"ה כבודו : פתי כרובים

נעמו בסיני : מלא כ"ה כבודו :
לוהבי לוהטים רננו בסיני.

מ"נ כבודו : מלאכי מרומים
נשאו בהופיעו בסיני. מ"כ"ה

כבודו : נוצצי נועם הכמליכיהו
בהגלותו בסיני : מ"כ"ה כבודו :

סביבי שרפים סלסלו
ורוממו בסיני. מ"כ הארץ כבודו :

עלו עליונים ותחתונים
בסיני. מלא כל הארץ כבודו :

פניהם פחדים יחופפו
לחופף בסיני. מלא כ"ה כבודו :

צורת צנועים יצניפו לצופף
בסיני. מלא כל הארץ כבודו :

קהל קדושים קמו בסיני.
מ"כ"ה : ראו רבכ רבותים

אלפי

קָדוֹשׁ הוּא: וְכָל־מִקְבְּלֵי־עֲלֵיהֶם עוֹל מַלְכוּת
שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה וְנוֹתְנִים רִשּׁוֹת זֶה לָזֶה: לְהַקְדִּישׁ
לְיוֹצְרָם בְּנִתְחַדְרוֹת בְּשִׁפְהַ בְּרוּרָה וּבְנֵי־מַהֲקֻדְשָׁהּ
כָּל־כְּאַחַד עוֹנִים וְאוֹמְרִים בִּירְאָה:
קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יִצְבְּאוֹת מְלֵא כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

א ו פ ו

אֲרָחוֹת אֲרָאִים יִקְדִּישׁוּ
בְּרִדְתּוֹ לְסִינִי • מְלֵא כָּל
הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: בְּרוּאִי
בְּקָרִים יִרְעִידוּ בְּבֹאוֹ בְּסִינִי •
מְלֵא כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:
כְּבוֹדוֹ נִגְלָה עַל הַר סִינִי •
וּמַלְכוּתוֹ עַל הַר סִינִי • אֲמוֹן
אֲצִלוֹ מִתְנַת סִינִי • וְדְבָרוֹת
עֲשֶׂה שְׁמֵעוּ בְּסִינִי • מִקְבְּלֵי
הַלְכָה לְמוֹשֶׁה מִסִּינִי •
גְּבוּזֵי גִלְגָּלִים הִלְלוּ בְּסִינִי •
מְלֵא כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: דְּגָלִי
דְּבָקִים יִזְדָּירוּ בְּפִצְחוֹ
בְּסִינִי • מְלֵא כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:
דְּוֹגֵי הַדּוּרִים מִפְּאֲרִים
בְּשׁוּרוֹ בְּסִינִי • מְלֵא כ"ה כְּבוֹדוֹ:
וְרָצִים וְשָׁבִים מִתִּיחָדִים
בְּהַטּוֹתוֹ בְּסִינִי • מ"כ"ה כְּבוֹדוֹ:

ארחות. דיח שחממען דער ארשים
(ענגען) הייליגסטען, חלו ער (גחטט)
חול סיני זיך הערמכטעס: דיח
גחלע ערדע חוט סחולן זייער
חמיע: סחט.

דיח יעדען חממען כייח ערסחפכען
ענגען ריעען בעבער, חלו ער כחך
סיני קחט: דיח גחלע חו' ז' ו'.

זייער העררליכקייט חפכענכחממען זיך
חול דעס בערגע סיני, זיין ריך חול
דעס בערגע סיני; דיח כייח חיהט
ערלחגעכע (חורה) וחורדע געגעבען
חול סיני, חוכד דיח ליהן געכחטע
חממען חול סיני דיח יענגען, וועלכע
עחפכענען דיח פערמכדכחממען, דעס
מזה חיבערליעכערט פחט סיני.

דיח חין דען: פחמען פערמכדכענען
פריענען חול סיני: דיח גחלע חו' ז' ו'.

דיח חוכטער פחמיערען פערמכחממען
היחמליסען פערמכדכחממען, חלו ער
דיח רעדע ערמכפכענען חול סיני:
דיח גחלע חו' ז' ו'.

דיח סחן ספרעכענען ריהחממען,
חל: ער הערמכטענען חול סיני:
דיח גחלע חו' ז' ו'.

דיח חין חוכד הער חו' ז' ו' ענגען
ענגען: חממען פערמכחממען, חלו ער דיח
היחממען הערמככייגסטע חול סיני:
דיח גחלע חו' ז' ו'.

בחול

בשבת

גִּדּוֹל יָעַר הַכֵּין
וַפֵּעַל זֶהְרֵי חֲמוֹה
טוֹב יָצַר כְּבוֹד
לְשִׁמוֹ : מְאֹרֹת
נָתַן סְבִיבוֹת עֵזוֹ :
פְּנוֹת צִבְאֵיו קְדוּשִׁים
רוֹמְמֵי שְׂדֵי תָמִיד
מִסְפָּרִים כְּבוֹד אֵל
וּקְדָשָׁתוֹ : תְּתַבְרַךְ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ

וַיִּזְרַח אֹרֶךְ רָאָה וְהִתְקִין צוּרַת הַלְבָּנָה :
שֶׁבַח נוֹתָנִים לוֹ כָּל צִבְאֵי מְרוֹם • תְּפַאֲרַת
וַגְדָּלָה שְׂרָפִים וְאוֹפָנִים וְחַיּוֹת הַקֶּדֶשׁ :
לֵאלֹהֵי אֲשֶׁר שָׁבַת מְכַל הַמַּעֲשִׂים בְּיוֹם
הַשְּׁבִיעִי הַתְּעֵלָה וַיֵּשֶׁב עַל כִּסֵּא כְבוֹדוֹ :
תְּפַאֲרַת עֲטָה לְיוֹם הַמְנוּחָה עֲנֵג קָרָא לְיוֹם
הַשְּׁבִיט : זֶה שֶׁבַח שְׁלֵיִם הַשְּׁבִיעִי שָׁבוּ שְׁבַת
אֵל מְכַל מְלֹאכְתּוֹ : וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשְׁבַּח
וְאוֹמֵר מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשְּׁבִיט טוֹב לְהוֹדֹת
לַיְי : לְפִיכָה יִפְאָרוּ וַיִּבְרְכוּ לֵאלֹהֵי כָּל יְצוּרָיו :
שֶׁבַח יִקְרַ וַגְדָּלָה יִתְּנוּ לֵאלֹהֵי מֶלֶךְ יוֹצֵר כָּל •
הַמְנוּחִיל מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ
בְּיוֹם שְׁבַת קִדְשׁ : שְׁמָהּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִתְקַדֵּשׁ
וְזִכְרָה מְלַכְנוּ יִתְפָּאֵר • בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל
וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת : תְּתַבְרַךְ מוֹשִׁיעֵנו
עַל שֶׁבַח מַעֲשֵׂה יְדֵיךָ וְעַל מְאֹרֵי אֹרֶךְ שְׁעֵשִׂית יִפְאָרוּךְ סֵלָה :

תְּתַבְרַךְ צוּרֵנוּ מְלַכְנוּ וְגֵאֲלֵנוּ בּוֹרֵא קְדוּשִׁים
יִשְׁתַּבַּח שְׁמָךְ לְעַד מְלַכְנוּ : יוֹצֵר מִשְׁרָתִים וְאֲשֶׁר
מִשְׁרָתָיו כָּלֶם עוֹמְדִים בְּרוֹם עוֹלָם וּמִשְׁמִיעִים
בִּירְאָה יַחַד בְּקוֹל דְּבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם :
כָּלֶם אֲהוּבִים כָּלֶם בְּרוּרִים כָּלֶם גְּבוּרִים וְכָלֶם
עֲשִׂים בְּאֵימָה וּבִירְאָה רָצוֹן קוֹנֵם וְכָלֶם פּוֹתְחִים
אֶת־פִּיהֶם בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה
וּמְבָרְכִים וּמִשְׁבַּחִים וּמְפָאֲרִים וּמְעֲרִיצִים
וּמְקַדִּישִׁים וּמְמַלְכִים :

אֶת־שֵׁם הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא

קדושי

בשבת

בחול

הכל יודוק והכל ישבחוק • והכל יאמרו אין
קדוש ביי: הכל ירוממוה סלה יוצר הכל •
האל הפותח בכל יום דלתות שערי מזרח:
ובוקע חלוני רקיע • מוציא חמה ממקומה
ולבנה ממכון שבתה: ומאיר לעולם כלו
וליושביו • שברא במדת רחמים: המאיר
לארץ ולדורים עליה ברחמים • ובטובו
מהדש בכל יום תמיד מעשה בראשית:
המלקה המרומם לברז מאז • המשבח
והמפאר והמתנשא מימות עולם: אלהי
עולם ברחמיה הרבים • רחם עלינו אדון
עזנו צור משגבנו מגן ישענו משגב בעדנו:
אין בערבה ואין וולתה • אפס בלחה ומי
דומה לה: אין בערבה יי אלהינו בעולם
היה • ואין וולתה מלבנו להי העולם הבא:
אפס בלחה גואלנו לימות המשיח • ואין
דומה לה מושיענו לתחיית המתים:

אל אדון על כל המעשים • ברוך ומברך
בפי כל נשמה גדלו וטובו מלא עולם • העת
ותבונה סבבים אותו: המתגאה על חיות
הקדש • ונהדר בכבוד על המרכבה: זכות
ומישור לפני כסאו • חסד ורחמים לפני
כבודו: טובים מאורות שברא אלהינו • יצרם
בדעת בבינה ובהשכל: כח וגבורה נתן
בהם • להיות משלים בקרב תבל: מלאים ויו
ומפיקים נגה נאה ויום בכל העולם: שמהים
בצאתם וישישם בבאם • עושים באימה
רצון קונם: פאר וכבוד גותנים לשמו •
צהלה ורעה לזכר מלכותו: קרא לשמש

המאיר לארץ
ולדורים עליה
ברחמים ובטובו
מהדש בכל יום
המאיר
לארץ ולדורים
עליה ברחמים •
במעשה
בראשית: מה רבו
מעשי • כלם
בחבמה עשה
מלאה הארץ
קניניה: המקדש
המרומם לברז מאז
המשבח והמפאר
והמתנשא מימות
עולם: אלהי עולם
ברחמיה הרבים
רחם עלינו אדון
עזנו צור משגבנו
מגן ישענו משגב
בעדנו: אל ברוך

סדרת לענו סוד שעשועיה
 על הר סיני נגלית ברכבות
 אלפיה ענית ואמרת אנכי
 יי אלהיך פוררת ים בעזך
 ועליו דרכה רגלה פדית
 בלהבות אש אשר חצב
 קולך צהרת אור מקבלי
 לא יהיה לך צוית לא תשא
 לשוא כבוד שמי במלולך
 קדש זכור וקיים שמו
 קהלות יעקב יענו מזמור
 רוע למצות כבוד ומאור
 נתיבותיה תגמור ראה לא
 תרצח צלם צורך ועצמך
 תשמור שם רע לא תנאף
 זנוני זמה שמור לא תגנב
 פן תושח לבלמה תמיד
 לא תענה ברעה עדות
 מזמה תאות רעה לא
 תחמד מאדם ועד בהמה
 השמרו עם בלי נגוע בהר
 וענו כבוד על דהר קולות
 וברקים מן דהר שמעו
 נצבים בתחתית דהר יוצר

סח'עלן). רוח החיים דעק זחלסחיס
 היגען (משה) ערגחם לענדע געהיינסע
 קח'ענכח'הרט, חלז רוח חויל דעק בערג
 סינו חיס חירחידען הייליגען ערטיינען
 חוכר לויט גערו'פען: חו'ך בין דער
 עוויגע דיין גח'טס! רוח החיים
 דח: מעער לערטרעכנס, דיין פ'וס
 הח'ס דיח ווח'גען לערטרעסען; הח'וס
 דיין פ'חוק לור פ'רייהייט געזייטעט,
 חיס חיינער פ'יערזיילע, דיח דינע
 סטיחאע געבילרעט. רוח החיים עז
 חוילגעקוח'הרט דורך דיח ליכטפ'חולע
 געב'ח'סע: אדוח וח'לז: קיינע פ'רעהרע
 גח'ססער הח'כען; רוח: וח'לז: כ'כט פ'ער
 געבענז חו'יס פ'רעכען חיינען עהרפ'חול
 זען כח'מען! הייליגע דען פ'נת חוכר
 הח'וסע חיהן ווח'הן. יעקב: געהיינער
 וח'לז חיהן בעזונגען! בעטטרעבע דין
 דיח פ'לזיכ'סען געגען דינע ח'וטערן לו
 ערפ'ילזען חוכר חיהנען חין ח'ולעס גע
 כיגע לו סוהן! בעגעהע קיינע ח'חרה
 סה'ח'ס: דח: עכעכילר דינעז סח'פ
 פ'ערז: דיין כעבעכמענס — זיח
 דיר הייליג! סח'נדע דינען ליחוכר
 כ'כט דורך חוכלזכ'ס! היסע דין יע
 ח'ח'נדען עס'ווח: לו סס'ח'הלען, דח'ס רוח
 כ'כט לו סח'נדען וועררעזסן כ'ע וח'לז:ס
 רוח געגען דינען כח'כזטען חלז פ'חול
 סער לייגע חו'ילטרעטען;
 וח'ס דין כ'כט געליססען ווח: דינעק
 כח'כזטען געה'חרס, ע: זיח מעכט ח'דער
 פ'יעהע. דעק פ'חוקע ווח'רד פ'ערב'ח'סען
 לו בער'יהרען דען בערג; חיינע דיכ'טע
 וח'חוקע דעקסע דען בערג; דח'כנער
 חוכר בליסלע עכטפ'והרען דעק בערגע;
 ח'ח'ר'כענר סס'ח'נר עז ח'ס פ'וסע דעז
 בערגע, חלז: דער סח'פ'פ'ער דעז ליכטז
 לו זיינעק פ'חוקע עז ערקח'הרען, דער
 ח'לז ערהיייליג:סע!
 אור בעמויבחר קדוש:

ערקוקקעכרע בעלויכטעט דען בערג
 סיני. דח: פֿלוק סטחכר חס פֿוסע פֿחק
 סיני ריח חסיע: סחס גחטטע: היילג-
 סעדען סיני. דער חללערהחכטע כייג-
 טע דען היילעל חוכר פֿוהר הערכוע-
 דער חויל דען סיני; חוין ליכטססרחק
 חוילחס חיהן חויל דעק בערג סיני;
 סטחלע בערגע חס ער פֿערחכטעט,
 חוכר ערקקהרען דען סיני; חיבערדח
 גחלע וויזט חס זיך גחללדע: ליכטע:
 פֿערברייטעט פֿחן ריעק סיני; חקכ-
 פֿרחגעכרע בערגע זיכר הערכייח גע-
 חילס חוכר חכען געחילפֿערס חיס
 דעק סיני, חכער גחטט חס לו זיי-
 כעק זיטלע ערקקהרען ריען סיני,
 חוכר רייע גחטטע: פֿורכט ווחורדע
 היערגעפרעדעגט פֿחק סיני. דער גי-
 טיגע (משה) חיס דעק סחל דח: חקכ-
 טען גוסע: כחהערטע זיך דעק סיני;
 משה חוכטערריכטעטע דח: חקלדע
 פֿלוק; משה סריב חיהק דח: רייע-
 חללטיגע געזעטל; משה דרחג היכין
 חיק: געווחק; משה ליעט דעק פֿלול-
 קע ריח גחטטליכע געכחטע פֿיורכעה-
 חען. פֿייערפֿלחחען ווחרען ריח ווחר-
 טע גחטטע; ליעבליך ווחר דח: ליכט
 דערלעהרע גחטטע; זיסער חקכייגייק
 ריח גחכע גחטטע; סחטלכחער חלל
 גחלד חוכר קחטליך ערל ווחרען ריח
 ספֿריכע גחטטע; חוין הייליגע: פֿלוק
 חחט דוח ווחכסיג יערפֿרייט חיס דעק
 ווערק דייכער חקכרע (ריח געזעטל)-
 טחלען

דעת מחזה האירה הר
 סיני. והגביל גוי קדוש
 תחתית סיני. והופיע
 בכבודו וקדש סיני. ויט
 שמים וירד לסיני. ועמיה
 שרי נהורא האירה הר
 סיני. ועה בהרים ובהר
 בסיני. וזהר אור הוריה זה
 סיני. חשו גבנונים לקדם
 לסיני. חמד אלהים לשבתו
 זה סיני. טהורה יראה
 השמיע בסיני טוב במאור
 טוב נגש לסיני ירצוהרים
 אל מול סיני. יקבלוהלכה
 למשה מסיני: כלת לבנון
 הזהיר משה כתב שלישים
 למדמשה. לערפלנגש
 משה. להשמיע לעם וירד
 משה: מתוך האש אמר
 אלהים מתוך האור בתורת
 אלהים. נופת צופים נתן
 אלהים נחמדים מזהב ומפז
 וידבר אלהים: שמחת גוי
 קדוש במעשה ידיה

יוצר ליום שני של שבועות

חמן ק"ט ארון עולם כי ברכו ויח געזטערן.

וזהרענד דער חזן ברכו זינגט

זינגט קהל יתברך.

יְתַבְרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיְחַפְּאֵר וַיְתַרְוֶמָּם
וַיַּחַנְשֵׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי
הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא
רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרֹן וּמַבְלִעְדֵּי אֵין
אֱלֹהִים סָלוּ לָרֶכֶב בְּעֶרְבוֹת בֵּית
שְׁמוֹ וְעָלוּ לִפְנֵי-וֹ וּשְׁמוֹ מְרוֹמָם
עַל כָּל בְּרָכָה וְתַהֲלָה:
בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעֹלָם וָעֶד:
יְהִי שֵׁם ייִ מְבָרַךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:
אֹר עוֹלָם בְּאוֹצַר חַיִּים אֲרוֹת מְאֹפֶל אָמַר וַיְהִי:

ס' בְּרַכּוּ אֶת־יִי הַמְּבָרַךְ:
קו"ח
בְּרוּךְ יִי הַמְּבָרַךְ לְעוֹלָם וָעֶד:
בְּרוּךְ אַתָּה יִי אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר
וּבוֹרֵא חַיִּשׁ עוֹשֶׂה שָׁלוֹם
וּבוֹרֵא אֶת־הַכֹּל:
אֹר עוֹלָם בְּאוֹצַר חַיִּים

מיוסד ע"ס א"ב וסתום בו שמעון בר יצחק.

אילת. ליברילעכד וויר דיח ערהחל
טעכע גחבע חוין דעם סיני; ערגחט
לעכד דח; חיכערליכערטע געסעכק
פֿחט סיני; דח; ליכט דע; געזעטלע;
טסרמהלטע הייליג פֿחט סיני, חל
דח; פֿחטק הערום בעכטע חוק דען
סיני. דעם פֿחטקע ווירד פֿערבטען
לו בעריהרען דען בערג; חייכע דיכ;
טע ווירקע דעקקטע דען בערג;
דחכער חוכר בליטלע עכטעוהרען
דעם בערגע; הֿחֿרֿכֿעכד טטחכד עז
חט פֿוסע דע; בערגע; חל; דער
טחפֿער דע; ליכט; לו; ויכעק פֿחטקע
עז ערקחֿרען, דער חלזערהייליגוסע!

אֵילַת אֲהָבִים מִתַּנַּת
סִינִי • אָמוֹן שַׁעֲשׁוּעִים
מוֹרְשָׁה מִסִּינִי • בְּאוֹר
הַתּוֹרָה אוֹר קִדְשֵׁת סִינִי.
בְּהִיחָרֵד עִם סִבִּיבוֹת סִינִי:
הַשְׁמָרוֹ עִם בְּלִי גִּזְעַבְהָר •
וְעֵנֶן כְּבוֹד עַל־הַהָר • קוֹלוֹת
וּבְרָקִים מִן הַהָר • שְׁמֵעוּ
נְצִיבִים בְּתַחֲתִית הַהָר •
יוֹצֵר אוֹר בְּעֵמּוֹ יִבְחַר
קְדוֹשׁ:

דער ווייזע חמן (משה) בעסטיעג
דען סיני; דער חלזערהחכעכוסטע לייג
טע זיך חחכט'ג חוילרעם סיני; ער החט
עז מיט געברחכט, דח; געזעטל, דח;
ערגחטלליכע לוס סיני; דח; זעעלעכ;
ערה

גִּבֹּר חֶבֶם עָלָה לְסִינִי •
גִּאֲהַ בְּרוֹב כַּחוֹ שִׁבְן בְּסִינִי •
דֵּת מְשֻׁחָקֶת יוֹם לְסִינִי •

דעת

בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שִׁבַּת קֹדֶשׁ • וַיְנוּחוּ בָּהּ יִשְׂרָאֵל
מִקֹּדֶשׁ שְׁמֶה • בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִקֹּדֶשׁ הַשַּׁבָּת:

בְּקִידוֹשׁ שְׁמִקְדָּשִׁין עַל הָעוֹלָמִין אֹמְרִין תְּחִלָּה יוֹם הַשְּׁשִׁי כַּסָּל נִשְׁכַּח.

סְבִירֵי מֵרֶנֶן וּרְבִנֵן וּרְבוֹתֵי

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרָא פְּרִי הַגֶּפֶן:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ
מִכָּל־עַם וְרוֹמַמָּנוּ מִכָּל־לָשׁוֹן וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו •
וְתַתֵּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה שַׁבָּתוֹת לְמִנוּחָה וּמוֹעֲדִים
לְשִׂמְחָה חַגִּים וְזִמְנִים לְשִׁשְׁוֹן • אֵת יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֵת יוֹם
חַג הַשְּׁבֻעוֹת הַזֶּה • זִמְן מֵתֵן תּוֹרָתָנוּ
בְּאַהֲבָה מִקֶּרֶב קֹדֶשׁ זִכָּר לִיצִיאַת מִצְרָיִם: כִּי בָנוּ
בְּחֵרָת וְאוֹתָנוּ קִדְּשָׁתָּ מִכָּל הָעַמִּים וּשְׁבַת וּמוֹעֲדֵי
קֹדֶשׁ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן בְּשִׂמְחָה וּבְשִׁשְׁוֹן הִנַּח לָתֵנוּ •
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִקֹּדֶשׁ הַשַּׁבָּת וַיְשָׁרְאֵל וְהַזְמִינִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
שֶׁהֵחִינוּ וְקִיָּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזִמְן הַזֶּה:

עֲלֵינוּ קֹדֶשׁ יְתוֹם יִגְדֵל.

ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום:
אלהי גִּזְזוֹר לְשׁוֹנֵי מָרֵעַ וּשְׁפָתֵי מְדַבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְהוֹם
וְנַפְשֵׁי בָעֶפֶר לְכָל תְּהוֹמָה: פָּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּן
נַפְשִׁי וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתָם וּקְלָקַל מַחֲשַׁבְתָּם.
עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְנָה עֲשֵׂה לְמַעַן קֹדְשְׁךָ עֲשֵׂה לְמַעַן
תּוֹרָתְךָ. לְמַעַן יִחַלְצוּן יִדְיֶיךָ הוֹשִׁיעָה יִמְנָה וְעַנְנִי: יְהִי לְרָצוֹן
אֱמִר־פִּי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לִפְנֶיךָ יי צוּרִי וְגֹאֲלִי: עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו
הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהִי רָצוֹן
לִפְנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה
בְּיָמֵינוּ וְחַן חֶלֶקְנוּ בְּתוֹרָתְךָ:

ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות.
וערבה ליי מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות.

ה"ז אומר קריש תתקבל כשם בחול וכשם בשבת אומרים ויכלו ומגן אבות.

וַיִּכְלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל-צִבְיָאָם: וַיִּכְלּוּ אֱלֹהִים בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְכַל-
מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת-יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדְּשֵׁהוּ
אֵתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת מְכַל-מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר-בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

ה"ז ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב הלא הגדול הגבור והנורא אל עליון
קנה שמים וארץ: ק' מגן אבות בדברו מחיה מתים
במאמרו האל הקדוש שאין כמורו המניח לעמו
ביום שבת קדשו כי בם רצה להניח להם לפניו נעבוד
ביראה ופחד ונודה לשמו בכל יום תמיד מעין הברכות
א ההודאות ארון השלום מקדש השבת ומברך שביעי
ומניח בקדשה לעם מדשני עונג זכר למעשה בראשית:
ה"ז אלהינו ואלהי אבותינו רצוה במנוחתנו קדשנו
במצותיך וחתן חלקנו בתורתך שבענו מטובך ושבתנו
בשועתך וטהר לבנו לעבדך באמת והנהילנו יי אלהינו

והשיאנו יי אלהינו את ברכת מועדיה לחיים
 ולשלום לשמחה ולששון באשר רצית ואמרת
 לברכנו: ^{בשבת} אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו קדשנו
 במצותיה ותן חלקנו בתורתה שבענו משובה
 ושמחנו בישועתה וטהר לבנו לעבדה באמת
 והנהילנו יי אלהינו באהבה וברצון בשמחה ובששון
 שבת ומועדי קדשה וישמחו בה ישראל מקדשי
 שמה ברוך אתה יי מקדש השבת וישראל והזמנים:
 רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם והשב את
 העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה
 תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך:
 ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים ברוך אתה יי
 המחזיר שבינתו לציון:

מורים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
 לעולם ועד צור חיינו מגן ישענו אתה הוא לדור ודור
 גורד לך וגם פור תהלתך על חיינו המסורים בידך ועל
 נשמתינו הפקודות לך ועל נפיק שכל ליום עמנו ועל
 גפלאותיה וטובותיה שכל יעת ערב ובקר וצהרים
 הטוב כי לא כלו רחמיה והמרחם כי לא תמו חסדיה
 מעולם קיינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמה מלכנו תמיד לעולם ועד:
 וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמה באמת היא ישועתנו
 ועזרתנו סלה ברוך אתה יי הטוב שמה ולך נאה להודות:
 שלום רב על ישראל עמך תשים לעולם כי אתה הוא
 מלך ארון לכל השלום וטוב בעיניך לברך את עמך
 ישראל בכל יעת ובכל שעה בשלומך:

אתה קדוש ושמך קדוש וקדשים בכל יום יהללוך סלה:
ברוך אתה יי האל הקדוש:

אתה בחרתנו מכל העמים • אהבת אותנו •
ורצית בנו • ורוממתנו מכל הלשונות • וקדשתנו
במצותיך • וקרבתנו מלכנו לעבודתך ושמך
הגדול והקדוש עלינו קראת:

למ^ט ותודיענו יי אלהינו את משפטי צדקך ותלמדנו לעשות חקי
רצונך ותתן לנו יי אלהינו משפטים ישרים ותורות אמת חקים
ומצות טובים ותנחילנו זמני ששון ומועדי קדש ותגי נדבה •
ותורישנו קדשת שבת וכבוד מועד ותגידת הרגל • ותבדיל יי
אלהינו בין קדש לחול בין אור לחשך בין ישראל לעמים בין
יום השביעי לששת ימי המעשה בין קדשת שבת לקדשת יום
טוב הבדלת ואת יום השביעי מששת ימי המעשה קדשת •
הבדלת וקדשת את עמך ישראל בקדשתך:

ותתן לנו יי אלהינו באהבה שבתות למנוחה ומועדים
לשמחה חגים וזמנים לששון • את יום השבת הזה ואת יום
חג השבועות הזה באהבה מקרא קדש זכר ליציאת
מצרים:

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה
וישמע וישקד ויזכר זכרוננו ופקדוננו וזכרון אבותינו
וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון ירושלים עיר קדשך •
וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך • לפלטה לטובה
לחן ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום חג הסוכות
הזה • זכרנו יי אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו
בו לחיים • ובדבר ישועה ורחמים חוס ותגנו • ורחם עלינו
והושיענו • כי אליה עינינו • כי אל מלך חנון ורחום אתה:

והשיאנו

העבד כרעגנו. סחולסטחנדיג חיוט
דער חוונטפרוך דער סריפט, בעווייז
דעז געזונטען: ער ברמכטע דעם
גחטטליכען חמכע ברחד דער ערוט,
ליכע, דמחין זינד ד'ח ערהחכען ספרח
כען, דיח חמכער, דיח חונדע בעז
דירכניזע ערפליעהעטען, דיח ווחק,
טען, טוונדען קרמכטלח: דיח דיח
טרייען, חונדע זעלע העררעט,
טחמכטעט כחך דער ערטייכונג דעז
ע-לחזערו (משיח'ז), זח סטחרקע חונג,
גחטט, פערלייח' חוכו חמכט דורך דיח
ווירערבויכג אריאל'ז (ירושלים'ז) !
ח'יין דער גלוקקעליגקייט ביהן כריי-
טע דיין ווחלווחלווען חיבער דיין סחוק
חוי, סויע סחוק ווחהכניטלע דיכער
הייוגקייט, סחוק היחמען, זעגנע
דיין סחוק ישראל!

רְאֵי-לְדַבָּרִים. וַיָּבֹא לְאִישׁ
הָאֱלֹהִים לֶחֶם בְּכוֹרִים: אֶפְסוּ
דוֹבְרֵי בְנֵי-אָדָם אִישׁ צָרְכּוֹ שׂוֹא.
מָטוּ וּפְסוּ אֶמּוֹנִים וְאֵין יָד לְאֵל.
גַּפְּשָׁנוּ תֵּאכְהָ וּמִצַּפָּה לְבִיאת
גּוֹאֲלֵנוּ. חֲזַקְנוּ וְאַמְצָנוּ בְּבָנִין
אֲרִיאֵל. סְלוּל הַשְּׁלוֹם פָּרוֹם
עַל עַמָּה הוֹאֵל. הַשְּׁקִיפָה
מִמַּעוֹן קִדְשֶׁךָ מִן הַשָּׁמַיִם
וּבִרְךָ אֶת עַמָּה אֶת יִשְׂרָאֵל:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַפּוֹרֵשׁ סִכַּת
שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל-יְרוּשָׁלַם:

לשנת ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם
ברית עולם: בני ובין בני ישראל אות היא לעולם כי ששת ימים עשה
יהוה את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש:
וידבר משה את מועדי יהוה אל בני ישראל: מ'ח
כלח ארני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא
אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקָנָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסָדֵי
אֲבוֹת וּמָבִיא גּוֹאֲלֵנוּ לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.
מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶגֶן אַבְרָהָם:
אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם יְיָ מַחֲיֶה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.
מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחֲיֶה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
גּוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקִים אֲמוּנָתוֹ
לִישְׁנֵי עֶפְרַיִם בְּמִוֶּךְ בָּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ מֶלֶךְ
מֵמִית וּמַחֲיֶה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה. וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַחֲיֶה הַמֵּתִים:

ויכגע פֿרדנעטען, אַיפֿען כּחטען פֿער
 חיהנען הער, וויח הירטע; טון, פֿרדנע
 טיג ווּמַר'ן, חין זיכען געפֿונען ווּמַר
 עז דער געברחט. (חונד דין טריכט
 זחגט): דין ערוטען, פֿריהעזטען
 פֿריכטע דייכעז ערדרייכעז, חין דין
 הויז דעז עוויגען, דייכעז גחטטעז,
 זחלונט רוח זיח ברינגען. חווקר חכלעט
 ווּמַרען דין ערוטליכגע, חונד זיח
 (ירושלים: בעווקהכער) לחגען היכויז,
 חיהנען עכטגעגען, חוין דין פֿעלד;
 זיח בעחילטען זיך, כחך חכזעהען דער
 חייכליהענדען, היכויז לו ווּמלען מיט
 געפֿרדנעז. זיח אַיפֿען גריזער, זח
 פֿירזטען, זח ווערקלייטע, חין פֿריי
 דעז: קחוט חין פֿרידען החלטעט
 געווקהכט חייך, קיכטויג חייכהער לו
 סרייטען, געווקהכט, לו קחוטען, דער
 לוכרינגען, לו פֿייערן דין פֿעזטע! (הי
 פֿון ווירד געזחגט): דין פֿעזט דער
 ערכטע, ביח דען ערוטליכגען דייכער
 פֿעלדרייט, פֿון דעס, ווּמלדוח חויז
 זחעזט חוין דעס פֿעלדע. חלז זיח חכז
 לחגטען חוין דעז טעמפעלז בערג,
 זעלבז דער קחויג החב דח זייכען קחרב
 חין דין חקה. חלזעווקהכט לחגען
 זיח חין דער החלזע, חונד דין לויס
 אַיטען זיך פֿערנעהען חין געזחגט,
 סטיחוטען חלז: דין ערהעבע חין, עווי
 גער, דוח לחגוט חין חויז דער טיפֿע.
 חונד דיוע היכע עכדעטען זיח. טור
 טעל: חונד יוכגע טויכען, דין חן דען
 זייטען דער קחרבע היכגען, ווּמלדען
 גחלחטפֿער חן דעס זידליכען וויכקעל
 דעז חלטרעז; ווּמל: חחן חוכריגענו חין
 החכרען החטטע, גחב חחן דען פֿרייז
 טערן, חונד דער גחללע חככטיט
 (פֿון דען ערוטליכגען) ווּמלד חכגעלע
 זען. מיט דען פֿריכטען חככטע דער
 פֿריזטער חייכע וועכדוכג, זחוט דעס
 ברקדע דער ערוטליכגע. זח דעס וויז
 זעכדען, חלז דעס חוכוויזעכדען לחט
 חחן פֿח, חוין דחט כיעחכר בעסחוט
 ווערדע, בעסטיחוט ווּמלד לוס פֿח
 לעזען פֿח ווּמלעכעזטע חן ביז לור
 לייט דעז חייכעזחעלכז דער פֿריכטע
 (זיכעזטעכעזט), חייטערהין ווּמלד
 דע

שלוחים רצים לפניָהם כְּצִבִּי.
 יוֹפִי תפארתו בשבעה כלים
 להביא ראשית בכורי אדמתך
 בית יי אלהיך תביא: עטרו
 בכוריהם יוצאים לקראתם
 בשורה. וזרו לפי כבוד
 הנכנסים לצאת ולעדה רצים
 לשאול בשלומם סגנים
 ואמנים להחיה. באומר
 באכם לשלום להרגילם
 לעתיד לדדה. רגילים היות
 לבא ולהביא ולחוג מועדי.
 וחג הקציר בכורי מעשיך
 אשר תזרע בשדה: בהגיעם
 להר הבית אף המלך סלו
 מרים. יחד בבואם לעזרה
 דברו הלויים בשירים. נואמים
 ארוממך כיד ליתני וגומרים.
 תזרים וגזלות שבצד הסלים
 עולות להדרים. נותנים מה
 שבידם לכהנים וכל הפרשה
 קורים. והניף הכהן אותם על
 לחם הבכורים: יודע מקרין
 ואינו יודע מלהכסיפה. גבול
 קריאה מעצרת ועד זמן
 אסיפה. דבר שמחה נואז
 והלאה לא חשופה. לא קורין

בָּנִים נֹחֲלֵי דַת מִזְרָשָׁה. מָנָא
בְּכוֹרִים מִשְׁבַּח הָאָרֶץ בְּזִרְיוֹת
לְהַפְרִישָׁהּ. יִפָּה מִצְוֶה בְּשַׁעֲתָהּ
בְּעִתָּהּ לְהַחֲיִשָּׁהּ. בְּיוֹם
הַבְּכוֹרִים בְּהַקְרִיבְכֶם מִנְחָה
חֲדָשָׁה: כְּבוֹד הַלְבָנוֹן בֵּית כֶּפֶר
אֶשְׁכֵּל. לְהַעֲלוֹת וּלְהַבִּיא
מִרְאשֵׁי ת פָּרִי כָל. מִצְוֹת
בְּכוֹרִים רָאָה תֵּאֲנֶה רִמּוֹן
וְאֶשְׁכֵּל. נִבְכַּר מִבְּשָׁל מִסְמָנוֹ
לְהַבִּיאָו לְאֶמְרָכָל. סוּדָר
בְּכוֹרָיו לְהַדָּרֵן וּלְעִטְרֵן מִכָּל.
רֵאשִׁית כָּל בְּכוֹרֵי כָל וְכָל
תְּרוּמַת כָּל: עִירוֹ שָׁל מַעֲמָד
מִתְכַּנְסוֹת כָּל הָעִירוֹת. פֶּן
יֵאָדְרוּ לָנִים בְּרָחוֹב כָּל
הַשִּׁירוֹת. צִוֶּה עָלָה מִמְּנָה
אֹמֶר קוֹמָה וְנַעֲלָה צִיּוֹן
בְּשִׁירוֹת. קְרוֹבִים מְבִיאִים
תֵּאֲנִים וְעֲנָבִים בְּהַדְרוֹת.
רְחוֹקִים מְבִיאִים צְמוֹקִים
וְגִרְוֹגְרוֹת. מִזְבוֹת מֵאֹד
כִּתְּאֵינִי הַבְּכוֹרוֹת: שׁוֹר הוֹלֵךְ
לִפְנֵיהֶם וּקְרָנָיו מִצְפּוֹת זְהָבִי.
תָּג זֵית בְּרֵאשׁוֹ וְחֲלִיל מִכָּה
לְהַצְבִּיא. אֲזִי בְּהִנֵּיעֶם בְּקָרוֹב
לְקָרִית לְבִיא. לְעִטְר בְּכוֹרֵיהֶם
שְׁלֹחִים

רעליגיון, דמו: ערבט הייל. חין חיינען
קחרכ ווחורדען ערוטלינגע, עֶחָן דען
בעזטען (פֶּרִיכֶטען) דעזלנדעז, היט
חיינער חוינגעזוכט; טחן חייט דמו:
געבחקט לורטטוכדע, לור בעטטיחטען
לייט חיינג ערפֿילזען. (זחֿהייזט עז):
חן טחגע דער ערוטלינגע, דחֿ כיינע
חעזלחפֿער חיהר דחֿרבריקנט. חויל
דען פֿערהעררליכטען לבנון, חין טעחֿ
פעז דעט, דער חלזעז גוטע חוהפֿחז
זעט, וחֿרד היכויל געברחֿכט עֶחָן דען
ערוטלינגען חלזער פֿרוכט; געבחקט
דער עזטלינגע חייט'ז, ווער זיהעט
חיינע עייגע, חיינען גרונחֿט, חיינע
טרוינע, חיינען ערוטלינג, גערייפֿעט,
דער בעלייכעט חיהן, ברינגעט חיהן
דען פֿערטטעהער, געחֿרדנעט וחֿור
דען דיח ערוטלינגע, געלירעט, חוה
קרמלעט גחֿל, חלזע ערוטען, חלזע
ערוטלינגע עֶחָן חלזעס דיח העבע. חין
דער טטחֿדט דעז פֿערטטחֿדעז: וחֿה
חעלטען חבגעחֿרדנעטע חלזער חכֿ
דערן טטחֿדטע זיך; חויל דחֿט זיח
כִּיכט חוכטער פֿערחוכרייכטעס חכֿ
דחֿ קחֿחען, חיבערמחֿכטעטען חויל
דער טטחֿטע דיח טחֿחערען חלזע. דמו:
חחֿרגעכליכט טטיג עחֿפֿחֿר, חוכר דער
פֿחֿרגעזעטלעטע ריף: חויל, לחֿזעט
היכויל חוכז וחֿלזען כחֿך ליון, חין
יובעלגעזחֿכגען! דיח כחֿחען ברמחֿכטען
פֿייגען ווייכעערען היט פֿערלירונגען;
דיח פֿערנען ברמחֿכטען דיררע ווייכעע
רען, געדערטע פֿייגען, זעהרגוט, וויח
דער פֿייגען ערוטלינגע. חויל חכֿ: גינג
פֿחֿר חיהכן הער, דיח חחֿרנער בעלזעגט
היט גחֿזר, חיינע קרמכע עֶחָן חלזעערען
חויל דעס קחֿפֿע, פֿלחֿטהען טחֿכֿ
טען, פֿיהרטען דען לוג חן. דחֿ זיח חכֿ
לחֿכטען חין דער כחֿהע דער לחֿחעכֿ
טטחֿדט, דמו: בעקרמלען חיהרער ערוט:
לינגע

טוֹבָה מִלִּפְנֵיהֶם וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ וְהַגֵּן
 בְּעַדָּנוּ וְהַסֵּר מֵעָלֵינוּ אֲזִיב דְּבָר וְחָרַב וְרָעַב
 וְיָגוֹן וְהַסֵּר שָׁטָן מִלִּפְנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ וּבָצֵל כְּנַפֶּיהָ
 תִּסְתַּרְנוּ כִּי אֵל שׁוֹמְרָנוּ וּמְצִילָנוּ אַתָּה כִּי אֵל
 מֶלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה וְשִׁמּוֹר צִאתָנוּ וּבֹאֲנוּ
 לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ
 סִכַּת שְׁלוֹמֶךָ •

ברבי. דורך דער לעהרען מענגע ווחור
 דען ווייזע דיח פכחוסהיגען (ישראל).
 געליערט, געקרקעט היט חויזגעלייט.
 כעסען קרקען בעזעעליגעט ווחורדען
 זיח דורך דען ספרוך: דחט ווחהלחיה
 כען ווערדע חויל עוויגע לייטען! יח,
 ישראל פֿינדעט הינען כייט עוויגען,
 דויערדע הינען.

ברבי תורות נתחכמו
 נעימים • נתעטרו נכתרו
 כתרים מסימים • נתאשרו
 במי יתן להם לטוב כל
 הימים • ישראל נושע ביי
 תשועת עולמים:

מיוסד ע"ס א"ב ובסוף חתום שם המחבר אליעזר ברבי נתן יגדל ויאמץ
 בתורה אמן ואמן: והשיט' האחרונ' מכל חרוז יתום לעולם על ל' הכתוב ממס.

אשריך. היינדר, ישראל אער חיוט
 ויחדוח פֿחֿלֿק, זיין (דעז עוויגען) חייט
 געכטהוס? היט לווייפֿכער היינזוכג
 וייהט' ער זייכעס כחשען דיק חין זיי
 כער היינזקייט. דיין לחחז ווחהלעט ער,
 זיין פֿכטהייל ביזס דוח, זיינעז ערבי
 רייכעז סכור; דיכע לחרטליכקייט זיב
 טע ער, זיס פֿחרחן דיק געהען דערגחכ
 לען גריכרוכג זיינעז: וועלטגעכירדעז,
 דיס לייגעט דיח סריפט, דורך דח: ח
 געטריבען חין דער לייזע: היינזחייט
 ישראל דעס עוויגען, ערוטלינגדער פֿרייט
 טע חיהס. חוכר דח: לזכר (ארץ ישראל)
 דח: חויזגעזחכדערטע, דורך לעהען
 פֿחרליגע געהויליגעט, לו טהייל זיס ער
 עז אערדען דעס פֿחֿלֿקע, פֿחֿן חלזען
 כחליחכען חכגעזחכטערט דורך היינזיג
 קייט; געזיבטע ווחהכע! ווח ערכען דוח
 רעליגיין

אשריך ישראל מי כמוך עם
 סגלתו • בלשתי קדשות קדשך
 לשמו בקדשתי • גורלך תזמך
 וחלקו אתה וחכל נחלתו •
 דודיך אהב והקדימך לכל
 יסודי אגדתו • הכתוב מעיד
 ובהא כרתוב שפֿרתו • קדש
 ישראל ליי ראשית תבואתו:
 וארץ פֿרושה בעשר מעלות
 מקדשה • זכס לעס מכל אום
 נפֿרשים בקדשה • חביבים

סריסען ער לו זיחטען. דאך עהעדעם
(מן ים סוף) ערסין, ויח געווען עפעס
טער העלד, ער, חוכר חיהן פרידמז
חורמלעטע פלוק; משה חוכר דיוח: משהכע
ישראל'ז, דיר, עוויגער, טטיחטען
געזיכט זיח חן, זיכגען חללעזחטעס.
פריידיג, יויכלעכד, חז"ל.

הכלילם. אזי בגבור נגלה
ושבחוהו עם עולם. משה
ובני ישראל לה ענו שירה
ואמרו כלם: בגילה ברנה
בשמחה רבה ואמרו כלם.

מיכמכה באלם יהוה מי כמכה נאדר בקדש
נורא תהלת עשה פלא: מלכותך ראו בניך
בוקע ים לפני משה

אמונה. ומהרליך, ומהרהיט חז"ל,
זיעבען בוכטטעכען זיכר (חין חביגער
מכחטע) חיבריק, כחך למהרדערסחפ
פונגזטחגע ווחורדען זיח געטפרחכען.
דייכע חמכט גרינדעטעזט דוח, חוכר
זיגליכג חוכר גרייז זיכגען: דיו חוכ
זערז היילעזי החרט! חפכעטען דען
חוכר, ספרחכען: דיו חוכערז חז"ל.

אמונה אומן שבטה
אותיות נותרו. לעמת ימי
בראשית נאמרו: יסדת עז
יונה עם איש שיבה שוררו.
זה צור ישענו פצו פה ואמרו:

זה צור ישענו פצו פה ואמרו: יהוה ימלך לעלסועד:
ונאמר כי פדה את יעקב וגאלו מיד חזק ממנו.

עצות מרחוק מקרא
אחריו מעידנו. זכות
לעלות לציון קרית מועדנו.

עצות. דיו (גחטטליכען) רחטה
סליזע חין פערנע לוקוכט, דער לעל
טע ספרוך חין (סירת היס) בעליגעט
זיח חוכ; ח דעז געכוסעז, היכוי
וחלען כחך ליון, חין דיו בורג חוכ.
רער פערזחטחלונג, טויען דער ערלוק
זוכג ווחוכדער, דיו ערטייכוכג חוכזע
רעז געזחלכטען, חוכז לו ערלוקזען פלוק
חיבערמכט.

ראות מופתי גאלח ביאת
משיחנו. לגאלנו מיד חזק
ממנו:

ברוך אתה יי גאל ישראל:

השביבנו יי אלהינו לשלום והעמידנו מלכנו
לחיים ופרוש עלינו סבת שלומך ותקננו בעצה

גחטטען, קחן דיזעם געבחקטע לור ויז
 טעגעזעטלט ווערדען, זעכז דינגע —
 ויגט גחטט — החזוה חיק, דחז ויע
 בענטע חזוט חיר חין גרייעל, ט חס
 טעררעדען חוכד פערליידונגען. ווער
 ווערער גחטטען עבעכילד ליגען
 ספריכט חדער פחלט לייגט, דער
 ספריכט גחטטען לחטטרוג. ח הח
 בע קיינע בעגערדע לו דיינעו כחכוסען
 קחוטבחקייטען — בעפיעהלט דחז
 לעהכטע געבחקט — דחן ווירוס דוח
 געדיהען וויח חין ווירערריכער גחח
 טען חוכד חכטוועללעכדער סטרחק.
 ח חוט דיזעם זיכר פערווחכדעם פיער
 חוכד פוכפליג געבחקטע, דח ווירטע
 דער וויזען החכען גרוכד, זיכר פועוט
 געפחלחכט. ח יעכער לעהכטע ססרוך:
 עז חזוט כיכט גוט דחז דער מעכט חל
 חין בלייבע, חיק ווילן חיהק חיינע געהול
 פין חחכען חזוט דיזעם געבחקטע פחל
 קחחען חכגעחעטען. ח ער החט דיר
 חיינע געהילפין לו דיינער געחחכליקייט
 לוגעזעלט, געליסטע כיכט דיינע
 כחכוסען פרויח, חוכד חחכע דח קייט
 חייט דיר לו דיינעו הויפטעז ליערדע.
 ח חחחחליכע געבחקטע זיכר דעחחחך
 חיןדען לעהן געבחקטען עכטהחלטען.
 דחז גחכלע פחלק החט זיח פערקחח
 חען חוכטער דחככערסטיחען חוכד
 פיערפחחחען.

גואלם. חיהר (ישראל) ערלחזער,
 וויח לעהרעכדער גרייז חויל דער הח
 הען סולע ערטין ער, קרחקטע זיח;
 חין הען זחטלען (עשרת הדברות) פחן
 חככי ביו לרעך פחטטע בוכסטחכען
 כחך חחכלחח דער רעליגיוזיז פחח
 טריפ

דוּקבֵּעִי שֵׁשׁ הֵנָּה שָׁנָא יי
 וְשִׁבְעִי הַעֵיב נִקְרָא :
 טַפִּיפֹת שִׁטִּים וְהוֹלָמִים
 תַּעֲקֹר יִפִּיחַ בְּזָבִים עַד
 שָׁקָר כִּי דָבָר סָרָה :
 חֲמִידַת רַעָה בַּל תִּתְּאוּהָ
 וְהָיִיתָ בְּגוֹרָרוֹהָ וּבְנִדָּהָ
 לַהֲתַגְבְּרָהּ זָבוּדִים אֶתוֹ
 חֲמִשִּׁים וָאַרְבַּע לְמִנּוֹת
 דְּבָרֵי חֲבָמִים בְּדַרְבָּנוֹת
 נְטוּעִים בְּמִשְׁמָרָהּ :
 וּמֵאֲמָר לֹא טוֹב הַיּוֹרֶת
 הָאָדָם לְבָהּ אֶעֱשֶׂה לוֹ
 עֶזֶר בְּנִגְדּוֹ לְחִמּוֹ
 מִחֲבָרָהּ הֲלֹא אֶצֶל לָךְ
 עֶזֶר לְהַשְׁעָה לֹא תִחְמּוֹד
 אֲשֶׁרֶת רַעָה וְתִזְכֹּר
 לַעֲטָרָהּ ח' דְּבוּרֵי כָל
 הַמִּצְוֹת בְּאַפְנֵי עֲשֻׂדָּה
 נִבְלָלוֹת וְכָל הָעַם רוֹאִים
 אֶת הַקּוֹלוֹת וְאֵשׁ בּוֹעֶרָה :
 גּוֹאֲלֵם בְּזָקוֹן בִּישׁוּבָהּ
 נִגְלָה לְכָלֵּל בְּמֵאֲנֵכִי עַד
 לְרַעָה אוֹתִיּוֹת מִנֵּין מִצְוֹת
 הַכִּלִּים

הָאָרֶץ לְמוֹלוֹ מִנָּה • נֶפֶשׁ
 חַיָּה לְמִינָהּ • וְחַיֹּתָ יֵעָרָה •
 פָּרְצוּ בַטְהָרָה מִפְּלִי בְשָׂרוֹ
 דְּבִקּוֹ • אִישׁ בְּנַחֲלָתוֹ יִדְבֹקוּ
 כְּתֹר לְהַבְתִּירָהּ • עֲרֵבוּ
 רַעַךְ מִגִּנוּב הַזֶּהֱרִיר אֶל
 בְּקָדְשׁוֹ • חוֹלֵק עִם גִּנֹּב
 שׁוֹנֵא נֶפֶשׁוֹ • וּבְבִירָתוֹ
 מֵאָרֶה • סְפִירַת תִּשְׁעֵי
 וַחֲמִשִּׁים בּוֹ תִּמְצֹאנָה •
 וְאִישׁ תְּבוּנָה יִדְלָנָה • וּמִשֵּׁם
 בְּאָרֶה • נִסְמָךְ לוֹ מֵאֵמֶר
 נָתַתִּי לָכֶם לֶאֱכֹל • בִּירָק
 יֵשֵׁב אֶת כָּל • לָכֶם
 לְהַתִּירָהּ • מִהַפְּקָר וְלֹא
 מִגִּנֹּבָה תֹאכְלוּ וּשְׂבַעְתֶּם •
 אֲכֹל וּשְׂבֹעַ וְהִלַּלְתֶּם • שֵׁם
 הַנּוֹרָא • לֹא תִעָנֶה בְּרַעַךְ
 שְׂקָרִים לְבִזּוֹב • רַעַךְ וְרַע
 אֲבִיךָ אֶל תַּעֲזֹב • תִּתְּחַלְּתוּ
 לְסִפְרָה • כָּלֹלַת חֲמִשִּׁים
 וּשְׁתֵּים בּוֹ נִסְכָּם • יִדַּע לֵב
 חֲבִים • בְּמִשְׁפָּט לְהַקְרָה •
 יִצִּירַת אָדָם לֹלֵא תִעָנֶה

הוקבע

טהיר הערפער, חוץ געוילר דעז וואלד
 דעז, יעדעז נאך זיכער פארט. פ דוח
 פארטפאללונג חסד טהיררייך חיות
 ריין, יעדע פארט בלייבט ביים חיהרער
 פארט; זיך בלייבע חוץ יעדער חסד ביים
 זיכערס חייגעכטהוס, חווד טהיקקע זיך
 מיט דער קרחה: זיכערס חייגעכטן הויפט
 טעג. ע ניכט: פון דייכערס נאכזוטען
 החבע חווד גוט לו עכטווענדען, החט
 גחטט חסד פכטען בעפחהלען. ווער
 מיט דיכערס טהיילט דער חיות זיך זעלבסט
 פיינד, חסד זיכערס הויזע רואעט דער
 פלוק. ס הירויז למוזען זיך כיון חווד
 פוכפליג דער געכחטע פחלגען; חיון
 פערניכטווער חסד ווירד זיך הערלונג
 טען חווד דמרויז לו פערטטחודגען
 וויזען, נ דייכערס געכחטע קחן לוגיע
 זעלט ווערדען יעדער פכטע ספרוך:
 חסד חייבערגעבע חייך פלעז ערדעכגע
 וועקזע לור טפייזע: זיך ווייז דוח קריי
 טער דעז פערדעז ערלויב' חסד חייך פלע
 זע: לו געכיעזען. מ פון געחייכטחט
 ליכען דיכערס, וזיך קיין דיעכסטחל
 טחטט פיינדעט, זעלט חיהר חייך
 כהרען; דמפון קחכט חיהר געכיע
 זען לור גכגע, חווד דחכקען דמפיר דען
 פורכטחערען היילגען כחען. ל דוח
 זעלט ווירד דייכערס נאכזוטען קיין
 פלעט לייגכיס, קייכע ליגע חוויזחגען—
 בעפחהל ער חסד זיכערס — ער חיות
 יח דיון חווד דייכערס פחטערז געכחז,
 בעחייכערע זיך פלחעהר דעזען סוגע
 דען לו פערקינדען. כ דייכערס געכחט
 חוודפחטט לוייז חווד פוכפליג דער גע
 בחטע. חיון וויזען הערל קחן חווד ווייז
 זיך דורך לעהרזחטלען עכטחייקקעלן.
 דער זיכערס ספרוך, פון ערסחע
 פוכג דעז העכטען חסד עכעכילרע
 גחטטעז

עז ווערדען ליכטער חין דער חוידעה
 כוכ דעז היממעל, גלייכט דיזעס גע-
 בוקטע חין היכזיכט דער בעלייכטונג
 ר דייכע עלטערן וינד דייכע בעלייכטער,
 וינד דייכעס סטעלער קהליך. פער-
 עהרע גקטט מיט דייכעס גוטע, הקל-
 חכטענד חוכר עהרעכטונגן. שחית
 זעכטען בעטהל ער: דוח וקלונט
 כיכט וקדען, כיכט חוכסורג כלום
 פערגייען. ווער מעכטעכלונט פער-
 גיעזס דעזען כלום וקלונט חוכסורג
 ווער פערקונגען ווערדען. ת היערין
 ליעגט דער גרוכד פון פלונגלייך קהלי-
 כען געבוקטען. דחז טווערדט וק דער
 פערעלער ווערדען דייכען כחכטען ליע-
 העס, חוס לוריק, חין זיין הערל גע-
 סטעטען ווערדען. ת דיזעס געבוקטע קח
 דער זעכטע ספרוך, דחז ווערדען רע-
 גע בעזעלטיג טהיר חוכר געפליגען
 חן דער חוידעהכוכ דעז היממעל,
 לור זייטע געזעלט ווערדען. ש וינד
 כיכט ויח פיסע, וק דער גרמערע
 דען קלייכערן פערטליכגט. וקדער
 וינד הייכער גקטטליכען זעעלע לווי-
 דער, זיח טקדען דחז לחכר. ר דחז
 זיעכטע געבוקט: דוח וקלונט כיכט
 עהערעכען, הקטטע לור חכזיכט,
 זיך חייכע עדלע כחליקן לו ססיפסען.
 דעז עוויגען טהייל חזיט זיין פקלק, עז
 חזיט חיהס חזיין קלייכער. ק חין דיזעס
 געבוקטע זינד פליכל חוכר חכליג פער-
 קרדוכגען בעגריפפען; דיח וויזען
 וויזען זיח לו עכטוויקקען חוכר חויפ-
 לולקהלען. צ מיט דיזעס געבוקטע
 סטימט דער זיכעכטע ספרוך חככער-
 חזיין: דיח ערדע כריכגע בעזעלטיגע

טהיער

מאורים חבור. על אפניו
 דבר דבור. במאורות
 להגירה: רחומיה
 מנהיגה הושיו לקונה
 כבד את מהונה בכבוד
 ובמורא: שגן לא תרצה
 מהצריחיהם. שופך דם
 האדם באדם. דמו
 להגירה: תוקף מצות
 חמשים באפניו הטעים
 הרבפתחורשעים. בלבם
 לדקרה: תאם לו מעופפים
 ושרויץ המים. על פני
 רקיע השמים. לחברים
 כרה (כ"א וארח לחברה) שלא
 יבלע גדול לקטן פדגים
 כי עיפה נפשי לחורגים
 מחניפי ארורה: רמו לא
 תנאף יחוסים לרוממו. כי
 חלקי עמו. נחלת שפחה
 קצב חמשים ושמנה בו
 נועדו. אשר חכמים יגידו
 ולא כחדו. לעולם
 ולהסתירה: צווי תוציא

בְּכַדּוֹדוֹ אֲדִירִים בְּפָנוֹתָם
לְמִקְוֵיהֶם • אֶל מְקוֹם זֶה
יָסֵד לָהֶם • חֹק מִעֲבוֹרָה:
לְבַכְּדוֹ בְּגוֹף גָּדִי וּמִלְשָׁא
בוֹ • זָרַע אֲבָרָהֶם אוֹתָבוֹ •
בְּפֶל אֲזָרָה: מִצּוֹת זָכוֹר
וְשִׁמּוֹר בְּאַחֶרֶת נֶאֱמָרוּ:
לְסָרִיסִים אֲשֶׁר יִשְׁמָרוּ •
זִכִּירָה וְשִׁמִּירָה: נִחְרָתוֹ
בוֹ שְׁבָעִים וְחֲמֵשׁ אֲמָרוֹת •
אֲמָרוֹת יי אֲמָרוֹת
טְהוֹרוֹת פְּרִישוֹת וְטָהָרָה:
סֵדֶר דְּשָׂאִים וּפְרוֹת
לְבַכְּדוֹ • כָּל פֶּעַל יי
לְבַכּוֹדוֹ בָּרָא: עָרַךְ עֵדֶן
מֵעֵין שֵׁבֶת • לְהוֹגִי תְּמִימָה
נֶפֶשׁ מְשִׁיבָת • מִצּוֹת יי
בָּרָה: פָּצַת כְּבֵד כְּהוֹשִׁמֶע
בְּתֵרֶץ • יוֹדוּךָ יי כָּל מַלְכֵי
אֶרֶץ • כִּי שָׁמְעוּ אֲמִירָה:
צִמְדוֹ שְׁבָעִים וְשִׁבְעוֹ
בְּגִבּוֹלוֹ • כִּי אֲשֶׁר דִּבֶּר יי
בְּיַד מֹשֶׁה לֹא • בְּעֵלּוֹתוֹ
דְּהָרָה: קִבּוֹעַ לְהוֹרִים

מאורים

טוּפֿע־זאָרענדיגסטע געהייס פֿערעהר-
טען דיך געוואָלט־גען וואָנער. זיך
וואָרטען זיך כחך חיהרעך זאָהעלע
פֿאַלן, דעם פֿערטע דען ער פֿירט־בע-
סטיאָסט, חיהן לויט־לויט־ערט־טען.
ל פֿערעהרסט חיהן ריין, נעכט־חיהן
יח כִּיכ־פֿערט־בענן דען הייליג־גען
נחטען, ספֿר־זען זיכען געט־דיען
אזרעס־זי דיט־הט ער חייך דפֿע-
פֿעלט חייגעט־פֿערט. מ ערזיכערע דך
טטעט: דען רואעט־גז! הַל־ט' דען
שבת וואָהל! זך לויטען דיך וואָרטע
דען פֿירטען געבֿקטען. ביידע חויה-
דריקקע ענטהַל־טען חייכערלויח: דען
רואעט־גז חייגעדעך לויט־זיין, חוץ
חיהן געביהרענד לויט־ערן. נ דיעזען
געבֿקט חויה דער חייכעגריין פֿון פֿינל
חוכד זיעבעכליג דער געלויטערטען
וואָרטעגֿקטען, ע: חויה לויטער חוכד
ריין. ס חיהן גלויכ־פֿערט־זיין חויה יע-
נער פֿירטע ספֿרוך זיין ערדע ברינגע
חללערלויח ספֿר־זען חוכד פֿרוכט־ביי-
מע הערפֿער. גקט ערסון חללען לויט
זיכער פֿעהרערלויכג, לויט־זיכער רואע
מע. ע ער הט דח: פֿערט־זיין חוכע-
לעגט, דערט פֿייערן זיך דען וואָכע-
שבת, זיך, דערען בעט־פֿערט־זיין חויה
דח: זעלעכערק־וויקקענדע געזעטל
דיך רייכען לעהרען גקטען: וואָרטען.
פ חלל ער דח: פֿיכטע געבֿקט חויה.
ספֿר־זיין: עהרע דייכע עלטערן, דח
הולדיגטען חיהן דיך קח־זיין דער
ערדע, זיך הטטען עז וואָהל בעהער-
ליגט. צ חייכערעלויכ דען געביט־הען
ליגען זיעבען חוכד זיעבעכליג געבֿקטע;
גקט חחט זיך חייכ־זיך דעם משה חיי-
בערל־פֿערט חלל ער חויל דען בערג
סיני גיג. ק יעכער פֿיכטע ספֿרוך:

מורשה ברורה: גבוהים
וגאים במאמר ראשון
נפרשו. בדבר יי שמים
נעשו. בראשית ברא:
דבר בן חמש פעמים אור.
פי נר מצוה ותורה אור.
חמשה חמשי תורה:
הזהיר לא יהיה לך אר
מבלעדי. כי אני אל נאם
י ואתם עדי יפה וברה:
וששים מצות כלול ונפשה.
כל אשר דבר יי נעשה.
היטיבה דברה: זוג לון
חלקת בבירים. מים רבים
אדירים. מתנשאים
בגבורה: תצב בור לנוזלים
אל תדמהו. כי יי אלהיה
קנא הוא. בעובדי זרה:
טעם לא תשא שם הנכבד
והנורא. את יי אלהיה
תירא. והוגי דת יקרה:
יסרו באדניו ארבעים
ושמנה. תעבורנה עליי
מונה. לחכמים מסורה:

ריינע חיבערליכערונג, ג היאזעלחונד
ערדע עכסטמחנעדען חוין דעז סחם:
פערז ערוטען ספרוך. דורך דעז עוויג
גען ווירט, עכטוויקעלטען דיח היאזעל
זיך. ער היסט זיח חכמאגז ערשטע
פען. ד פילן חילן ווירד היר דעז ליט.
טעז ערווהכט. דחז געבחקט חיוט חיי.
נער ליכטע, דיח לעהרע חיינעק ליכטע
פערגלייכער; חיינע חכספילונג חוין
דיח פילן געזעטלכער. ה דוח זחלונט
קיינע גחטטהייט חכערקעכען חויער
חיר, דען חין בין גחטט — ספריכט
דער עוויגע — חוכר דוח, סחכע חוכר
החלדע, ביזט חיר לייגע! זח לויטעט
דחז לווייטע געבחקט. ו חין דינעק זינד
זעלכיג פערבחטע עכטהחלטען. וויר
ווחלען געהחרכען, ערווידערט דחז
פחוק, ווחז גחטט געטפחחכען! ווחחז
געטפחחכען! ו דינעק געבחקט עכט.
ספרוכט יענער לווייטע ספרוך; עז
זיח חיינע חכסידוכג לוויטען דען חיר.
דיטען ווחזערן חוכד דעק חכערן חחכ.
טיגען געווחזער. ח ערקעכט דען
חחכטיגען חוכטערסיד לוויטען חיינעק
געגחכען ווחזערעהחלטער, חוכד דער
קוועללע לעבעכדיגער ווחזער. דיח חור.
קוועללע, דער עוויגע דיין גחטט, חיוט
חין חייפערפחלזער גחטט געגען גחטט.
לעכדועכער. ט חין טריטטען בעפחחל
ער: דוח זחלונט כיכט פערגעבענו
חויטפערעכען דען פערעהערליכטען
חוכד פורכטבחחן כחען! דוח זחלונט
דען עוויגען דינעק גחטט עהרפירכ.
טעז; חוין דיח בעפליטעכען דעז וויר
דיגען געזעלעג. י חוין דינעק גרוכדע
רוהען חכט חוכד פירליג דער געבחק
טע: זיח ווחורדען חללע חויפגעלחחל
חוכד דען וויען חיבערליכערט. כ דעז

אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהֵייתֶם קְדָשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: ^{יש לכרך אהיכם לחמת.}

אִמַּת וְאִמּוֹנָה כָּל־זֹאת וְקָדְשׁ עָלֵינוּ כִּי הוּא יי
אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זולָתוֹ וְאִנְחָנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ הַפּוֹדֵנוּ
מִיַּד־מְלָכִים מִלְּכֵנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל־הָעֲרִיצִים
הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָה לְכָל־
אֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ הָעֹשֶׂה גְדֻלּוֹת עַד־אֵין חֶקֶר וְנִפְלְאוֹת
עַד־אֵין מִסְפָּר: הַשֵּׁם נַפְשֵׁנוּ בַחַיִּים וְלֹא־נָתַן
לַמוֹט רַגְלֵנוּ הַמְדַּרְיֵכֵנוּ עַל־בְּמוֹת אֹיְבֵינוּ וַיָּרֶם
קַרְנֵנוּ עַל־כָּל־שֹׁנְאֵינוּ: הָעֹשֶׂה לָנוּ נִסִּים וְנִקְמָה
בַּפֶּרֶעַה אֹתָת וּמוֹפְתִים בְּאֶדְמַת בְּנֵי־חָם: הַמַּכָּה
בְּעִבְרָתוֹ כָּל־בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם וַיּוֹצֵא אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
מִתּוֹכָם לְחָרוֹת עוֹלָם: הַמַּעֲבִיר בְּנָיו בֵּין גִּזְרֵי
יַם־סוּף אֶת־רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת־שׂוֹנְאֵיהֶם בְּתַהוֹמוֹת
טָבַע: וְרָאוּ בְנָיו גְּבוּרָתוֹ שְׂבָחוּ וְהוֹדוּ לִשְׁמוֹ
וּמִלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
לָהּ עָנוּ שִׁירָה

א"ב ותשר"ק וכל חרות מסיים על ל' הכתוב ממס ונסוף חתום אליעזר ברבינתן.

אנכי. חיד דמי: עוויגע וועזען בין דיין
גחטט! דייע ערוטע דער קפפעכחח
רוכגען ווער דיין גרוכרלוגע דער חייב
ריגען געבכטע. דייער ווערטע ערוג
טעו פערברייטעטע ליכט, חק טחגע
דער געזעטלגעבונג. ב חווי חיהק
ווערדען חכליג (עהרען) געפחלגערט,
לעהרען דיין משה חוכה געבכטען, דורך

אנכי ראש לדברות
הבאיר פתח דבריך יאיר
ביום מתן תורה: בו נכללו
שמונים מצוות מלנשה
תורה צוה לנו משה

אֲנִי מְצִוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל־לִבְבְּכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם׃
וְנָתַתִּי מִטַּר־אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֶה וּמִן־קוֹשׁ
וְאִסַּפְתִּי דִגְלֶךָ וְתִירְשֶׁךָ וְיִצְהָרֶךָ׃ וְנָתַתִּי עֵשֶׂב
בְּשִׂדֶּךָ לְבִהְמֶתֶךָ וְאָכְלָתָּ וּשְׂבַעְתָּ׃ הַשְׁמְרוּ לָכֶם
פִּן־יִפְתָּרוּ לְבַבְכֶם וְסָרְתֶם וְעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים
אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם׃ וְחָרָה אַף־יְהוָה בְּכֶם
וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא
תִתֶּן אֶת־יְבוּלָהּ וְאֲבָדְתֶם מִיָּרֶה מֵעַל הָאָרֶץ
הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם׃ וְשָׁמַתֶּם אֶת־דְּבַר־יְהוָה
אֱלֹהֵי עַל־לִבְבְּכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם
לְאוֹת עַל־יְדֵיכֶם וְזָרוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם׃
וּלְמִדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לֵדְבַר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
בְּבִירְתְּךָ וּבְקִלְכֶתְךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכֶכְךָ וּבְקוֹמְךָ׃
וּכְתַבְתֶּם עַל־מַזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ׃ לְמַעַן יִרְבוּ
יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה
לְאֲבֹתֵיכֶם לֵאמֹר לָהֶם כִּי־יָמֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דִּבֶּר אֱלֹהֵי
בְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית
עַל־כַּנְפֵי בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתַנּוּ עַל־צִיצִית
הַכֶּנֶף פֶּתִיל תְּכֵלֶת׃ וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם
אֹתוֹ וְזָכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם
אֹתָם וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם
אֲשֶׁר־אִתְּם וְגַם אַחֲרֵיהֶם׃ לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם

אֶהְבֶּתָּ עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אֶהְבֶּתָּ תוֹרָה
וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לְמִדָּתְךָ עַל־כֵּן יי
אֱלֹהֵינוּ בְּשֹׂכְבֵנוּ וּבְקוֹמָנוּ נִשְׁיחַ בְּחִקְיָךְ וְנִשְׁמַח
בְּדִבְרֵי תוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי הֵם
חַיֵּינוּ וְאֶרֶץ יִמֵּינוּ וּבָהֶם נִהְיָה יוֹמָם וּלְיָלָה •
וְאֶהְבֶּתְךָ אֶל־תָּסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים •

דברות. לעהן געבןטע העט גחטט
זעלכזט פיר וייכע כחליחן כועדערגע
טריבען. חין חיהנען ליגט דער גרוכר
דער זעכז הוכדערט חוכר דרייחלעהן
געבןטע*. חויג ליכע לו חיהר ער
טיען ער חויל דעס בערגיג סיני. חיק
לייכע חייך; זון ספרחך דער עוויגע.
געלחכט זייענט דוח, עוויגער, דער
זיין פחוק ישראל ליכעט.

דְּבָרוֹת עֲשֶׂה כְּתָב אֶל
לְהִמּוֹנִי הַכֹּלִיל בָּהֶם שֵׁשׁ
מֵאוֹת וּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה
פְּקוּדוֹנֵי וּמֵאֲהַבְתָּם נִגְלָה
עַל הַר סִינִי אֶהְבֶּתִּי
אֶתְכֶם אָמַר יי :

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל: יסיד אומר אל מלך נאמן

^{דברים ו' ד'}
שִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אחד:
^{כלל} בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאֶהְבֶּתָּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לִבְּךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ
וּבְכָל־מְאֹדְךָ: וְהָיוּ דִבְרָרִים הָאֵלֹהִים אֲשֶׁר אֲנִי
מִצְוֶה הַיּוֹם עַל־לִבְּךָ: וְשָׁנַנְתָּ לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם
בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְךָ כֶּתֶךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׂכְבְּךָ
וּבְקוּמָךְ: וְקִשַּׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדְךָ וְהָיוּ לְטָטְפֹת בֵּין
עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוֹזֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

^{דברים י"ג}
וְהָיָה אִם־שָׁמַע תִּשְׁמָעוּ אֶל־מִצְוֹתֵי אֲשֶׁר

* וְחִטְטִיכֶם גִּעְבְּטִיכֶם, רַעֲכִיכֶם, פֶּעֶרְחֶרְכֹּכִיכֶם חֹכֶר לְעֹהֲרֵן דַּעַז
גִּחְטִיכֶם כֹּכֶרֶז כַּעֲוִיכֶם וִיךְ חוֹיִל זַעֲכֹ הֹכֶדֶרְט חֹכֶר דְּרִיחְלֵהן. דַּעַז
גְּרוֹכֶר פֶּחֶן חֹלֶעֶן לִיגֶט חוֹן דַּעַן לַעֲהֵן גִּעְבְּטִיכֶם.

זמגט קהל יתברך.

וזהרענד דער סזן ברכו זמגט,

יתברך וישתבח ויתפארו ויתרומם
 ויתנשא שמו של מלך מלכי
 המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא
 ראשון והוא אחרון ומבלעדיו
 אין אלהים סלו לרוב בערבות
 ביה שמו ועלו לפניו וישמו
 מרומם על כל ברכה ותהלה:
 ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:
 יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם:

ברכו את יי המברך:
 קו"ס ברוך יי המברך לעולם ועד:
 ברוך אתה יי אלהינו
 מלך העולם אשר
 בברך מעריב ערבים
 בחכמה פותח שערים
 ובתבונה משנה עתים
 ומחליף את הזמנים ומסדר
 את הכנבים במשמרותיהם
 ברקיע פרצונו בורא יום ולילה
 גולל אור מפני השק וחשך
 מפני האור ומעביר יום
 ומביא לילה ומבדיל בין יום
 ובין לילה יי צבאות שמו
 אל חי וקיים תמיד
 ימלוך עלינו לעולם ועד.

אל. דער גחטטער גחטט, דער עוויג
 געטטער, חונד ריח דיוח ערדע הער
 ספר. דורך לעהן ספריכע גחטט ערדע
 וועלסטו. הערפער געברעכט * דורך
 לעהן געברעכט גחטט ער עז בעגריכע
 דעט * * ווערען כיכט דיוח טחעלען וויי
 כע: בוכדעז — ספרמך גחטט — דמן
 גחטטען דיוח עוויגען געזעטלע דער
 היממעל חונד ערדע חונד טחג חונד
 כחט קיינען העכט. געלחבט וויינעט
 דוח, עוויגער, דער דיוח חכענדע דחמ
 הערט.

אל אלהים יי דבר ויקרא
 ארץ. בעשרה מאמרות
 כלל עולם במרץ. גבולות
 ישב בברכות עשרה בלי
 פרץ. אם לא בריתי יומם
 ולילה לא שמתי חקות
 שמים וארץ:

ברוך אתה יי המעריב ערבים:

* לעהן וועלן הייסט עז חין דער טחפפונג: געטיכטע: גחטט ספרמך עז ווער
 דע חרער עז וויח חד"ג. * * רעכט חונד גערעכטיגקייט, געזעל חונד חרדכונג, זינד
 דיוח גרונדעזטען דער וועלט. חין דעס כחכטען פיוט סערגלייכט דער סערגלייכער
 דיוח 10 געברעכטע ווייט דען 10 ספרווען בייח דער טחפפונג חונד סינדעט ויח ספרמך וועלן.

עלינו לשבת לאדון הכל לתת גדלה ליוצר
בראשית שלא עשנו כגויי הארצות ולא שמנו
כמשפחות האדמה שלא שם חלקנו בהם וגורלנו
בכל המונם • ואנחנו כורעים ומשתחוים ומודים
לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא
נוטה שמים ויוסד ארץ ומושב יקרו (כ"א וכסא כבודו)
בשמים ממעל ושכינת עזו בגבהי מרומים: הוא
אלהינו אין עוד (כ"א אחר) • אמת מלכנו אפס זולתו
בכתוב בתורתו וידעת היום והשבת אל לבבך
כי יהוה הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ
מתחת אין עוד:

על כן נקוה לה"י אלהינו לראות מהרה בתפארת
עזך להעביר גלולים מן הארץ והאלילים פרות
יפרתון • לתקן עולם במלכות שדי • וכל בני בשר
יקראו בשמך להפנות אליך כל דשעי ארץ •
יבירו וידעו כל יושבי תבל • כי לך תברע כל ברה
תשבע כל לשון: לפניך יי אלהינו יברעו ויפולו
ולכבוד שמך יקר יתנו • ויקבלו כלם את עול
מלכותך • ותמלוך עליהם מהרה לעולם ועד • כי
המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלוך בכבוד •
בכתוב בתורתך יי מלך לעלם ועד: ונאמר והיה
יי מלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד
ושמו אחד: ובתורתך כתוב לאמר שמע ישראל יי אלהינו יי אחד.

בית שכינתה: "וימלך לעולם ועד: "מלכותה
 קאם לעולם ולעלמי עלמא: "אלהי אברהם
 יצחק וישראל אבותינו שמרה זאת לעולם ליצר
 מחשבות לבב עמה והכין לבבם אליה: והוא רחום
 יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפן ולא יעיר
 כל חמתו: כי אתה אדני טוב וסלה ורב חסד
 לכל קראיה: צדקתה צדק לעולם ותורתה אמת:
 תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת
 לאבותינו מימי קדם: ברוך אדני יום ויום יעמם
 לנו האל ישועתנו סלה: "צבאות עמנו משגב לנו
 אלהי יעקב סלה: "צבאות אשרי אדם בוטח בה:
 "הושיעה המלך יעגנו ביום קראנו: ברוך (הוא)
 אלהינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים ונתן
 לנו תורת אמת וחי עולם נטע בתוכנו הוא יפתח
 לבנו בתורתו וישם בלבנו אהבתו ויראתו ולעשות
 רצונו ולעבדו בלבב שלם למען לא ניגע לריק ולא
 נלד לבהלה: יהי רצון מלפניך "אלהינו ואלהי
 אבותינו שנשמור חקך בעולם הזה ונזכה ונחיה
 ונראה ונירש טובה וברכה לשני ימות המשיח
 ולחי העולם הבא: למען יזמרה כבוד ולא ידם "אלהי
 לעולם אודה: ברוך הגבר אשר יבטח ב"י
 והיה "מבטחו: בטחו ב"י עדי עד כי ביה "צור
 עולמים: ויבטחו בה יודעי שמך כי לא עוזבת
 דרשיה: "חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר:

וְגָדוֹל־חֶסֶד: טוֹב יי לְכָל וְרַחֲמָיו עַל כָּל־מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יי
כָּל מַעֲשֵׂיךָ וְחִסְדֶּיךָ יִבְרַכּוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֵאמְרוּ
וְגִבּוֹרֶתְךָ יִדְבָּרוּ: לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גִּבּוֹרֶתוֹ וְכְבוֹד הַדָּר
מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים וּמַמְשְׁלָתְךָ בְּכָל
דּוֹר וָדָר: סוֹמֵךְ יי לְכָל הַנִּפְלִיִּם וְזוֹקֵף לְכָל הַכּוֹפִים: עֵינֵי
כָל אֱלֹהֶיךָ יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלם בְּעֵתוֹ: פֹּתַח
אֶת יָדְךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן: צַדִּיק יי בְּכָל דְּרָכָיו וְחִסְדֶּיךָ
בְּכָל־מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יי לְכָל קָרְאִיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ
בְּאַמֶּת: רִצּוֹן יִרְאִיו יַעֲשֶׂה וְאֶת שְׁוַעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם:
שׁוֹמֵר יי אֶת כָּל אֲהָבָיו וְאֶת כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: תְּהַלֵּל
יי יִדְבֹּר פִּי וַיְבָרֶךְ כָּל בָּשָׂר לֵשׁ קֹדֶשׁ לְעוֹלָם וָעֶד:
וְאַנְחֵנוּ נִבְרַךְ יְיָ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

וּבֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשִׁבְי פִּשְׁע בִּיעֶקֶב נֹאם יי: וְאַנִּי
זֹאת בְּרִיתִי אִתְּכֶם אָמַר יי רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וְדִבְרִי
אֲשֶׁר שָׁמַתִּי בְּפִיךָ לֹא יִמּוּשׁוּ מִפִּיךָ וּבֹפִי זִרְעָה
וּמִפִּי זִרְע־זִרְעָה אָמַר יי מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם: וְאַתָּה
קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר
קָדוֹשׁ וְקָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מֶלֶךְ כָּל־הָאָרֶץ
כְּבוֹדוֹ: וּמִקְבְּלֵי דִין מִן דִּין וְאָמְרֵי קֹדֶשׁ בְּשֵׁמִי
מִרוֹמָם אֵל אֵל בֵּית שְׁכִינָתָה קֹדֶשׁ עַל־אֶרֶץ עוֹבֵד
גִּבּוֹרֶתָהּ קֹדֶשׁ לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא יי צְבָאוֹת
מֶלֶךְ כָּל־אֶרֶץ זִיו יִקְרָה: וְתִשְׁאַנֵּי רוּחַ וְאִשְׁמַע
אֲהָרִי קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל בָּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ:
וְנִטְלָתָנִי רוּחָא וְשִׁמְעִית בְּתַרִּי קָל זִיע סְגִיָּא
דְּמִשְׁבַּחֵי וְאָמְרֵי בְּרִיךְ יִקְרָא דִּי מִמַּתָּר

הַשִּׁיר שֶׁהָלוּיִם הָיוּ אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:
בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן הָיוּ אוֹמְרִים, לִי הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תִּבֵּל וַיּוֹשְׁבֵי בָהּ:
בְּשֵׁנֵי הָיוּ אוֹמְרִים, ^(כז)

גָּדוֹל יי וּמִהֶלֶל מְאֹד בְּעִיר אֶלְהִינוּ הִרְקָקְדָּשׁוֹ: ^(מח)
בְּשִׁלִּישֵׁי הָיוּ אוֹמְרִים,

אֱלֹהִים נָצַב בְּעַד־תֵּאל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפּוּט: ^(פ"ב)
בְּרִבְעֵי הָיוּ אוֹמְרִים, אֵל נִקְמֹת יי אֵל נִקְמֹת הוֹפִיעַ: ^(צ"ד)
בַּחֲמִישֵׁי הָיוּ אוֹמְרִים, הִרְגִּינוּ לֵאלֹהִים עֲזָנוּ הִרְיָעוּ לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: ^(פ"ה)
בְּשִׁשִּׁי הָיוּ אוֹמְרִים, יי מֶלֶךְ גִּאֲוֹת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יי עֹז הַתְּאֵזֶר אֶף־
תִּכּוֹן תִּבֵּל בַּל־תִּמּוּט: ^(צ"ג)

בַּשַּׁבָּת הָיוּ אוֹמְרִים, מִזְמוֹר שִׁיר לַיּוֹם הַשַּׁבָּת: ^(צ"ב)
מִזְמוֹר שִׁיר לַעֲתִיד לָבֹא • לַיּוֹם שֶׁכָּלוּ שַׁבָּת וּמְנוּחָה לַחַיִּי הָעֹלָמִים:
אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא • תִּלְמִידֵי חֲכָמִים מְרַבִּים שְׁלוֹם
בְּעוֹלָם: שֶׁנֶּאֱמַר וְכָל־בְּנֵיךְ לַמּוֹדֵי יי וְרַב שְׁלוֹם בְּנֵיךְ: אֵל תִּקְרָא
בְּנֵיךְ אֵלֶּא בִּנְיָה: שְׁלוֹם רַב לֵאחֵבֵי תוֹרָתָה וְאֵין לָמוֹ מִכְּשׁוֹל:
יְהִי־שְׁלוֹם בְּחִילָךְ שְׁלוֹהַּ בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ: לְמַעַן אַחֵי וְרַעֲי אֲדַבְּרָה־נָא
שְׁלוֹם בָּךְ: לְמַעַן בֵּית־יי אֶלְהִינוּ אֲבִיקְשָׁה טוֹב לָךְ: יי עֹז לְעַמּוֹ
יִתֵּן יי יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם: עֲלֵינוּ ק"י.

ואומרין מזמור שליוס ואחריו מזמור ס"ח, וביום שני מזמור כ"ט הנזלה' בני א ליס.

ס ד ר מ נ ח ה

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתָךְ עוֹד יִהְיֶה לָלוֹה סִלָּה:
אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁכָּכָה לוֹ אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁיִּי אֱלֹהֵיוֹ:
תִּהְיֶה לְדוֹר אֲרוֹמָמָה אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאֲבִרְכָה שְׁמָךְ לְעוֹלָם
וָעֶד: בְּכָל־יוֹם אֲבִרְכְּךָ וְאֶהְיֶה לְשִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל יי
וּמִהֶלֶל מְאֹד וְלִגְדֻלְתּוֹ אֵין חֶקֶר: דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ
וְגִבּוֹרֹתֶיךָ יִגְדְּלוּ: הִדְר כְּבוֹד רִחוּקֶךָ וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ
אֲשִׁיחָה: וַעֲזוֹז נִזְרָאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ וְגִדְּלוּתְךָ אֲסַפְּרָנָה: זָכַר
רַב טוֹבָךְ יִבְיָעוּ וְצִדְקָתְךָ יִרְגְּמוּ: חֲנוּן וְרַחוּם יי אֶרְךָ אִפְיָם

וגדול

* יחיר ו'.

אֵין בְּאֱלֹהֵינוּ • אֵין בְּאֱדוֹנֵינוּ • אֵין בְּמַלְכֵנוּ • אֵין
 בְּמוֹשִׁיעֵנוּ: מִי בְּאֱלֹהֵינוּ • מִי בְּאֱדוֹנֵינוּ • מִי בְּמַלְכֵנוּ •
 מִי בְּמוֹשִׁיעֵנוּ: נוֹדָה לְאֱלֹהֵינוּ • נוֹדָה לְאֱדוֹנֵינוּ • נוֹדָה
 לְמַלְכֵנוּ • נוֹדָה לְמוֹשִׁיעֵנוּ: בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ • בָּרוּךְ
 אֱדוֹנֵינוּ • בָּרוּךְ מַלְכֵנוּ • בָּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה
 הוּא אֱלֹהֵינוּ • אַתָּה הוּא אֱדוֹנֵנוּ • אַתָּה הוּא
 מַלְכֵנוּ • אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא שׂוֹקֵט יְדֵי
 אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים:

פְּטוּם הַקְטֹרֶת הַצָּרִי וְהַצִּפּוֹרֵן וְהַחֲלִבָּה
 וְהַלְבֹנָה • מִשְׁקַל שְׁבַעִים שְׁבַעִים מָנָה: מוֹר
 וְקִצִּיעָה שְׁבֻלַת גִּיד וְכֶרֶם מִשְׁקַל שְׁשָׁה עָשָׂר
 שְׁשָׁה עָשָׂר מָנָה: הַקִּשּׁוֹט שְׁנַיִם עָשָׂר • וְקְלוֹפָה
 שְׁלֹשָׁה • וְקִנְמוֹן תְּשַׁע • בֹּרִית כֶּרֶשֶׁנָּה תְּשַׁע
 קֶבֶץ • יֵין קִפְּרִיסִין סָאִין תִּלְתָּא וְקֶבֶץ תִּלְתָּא •
 וְאִם אֵין לוֹ יֵין קִפְּרִיסִין מֵבִיא חֲמֵר חוֹרִין עֵתִיק:
 מֶלַח סְדוּמִיָּת רֹבַע נֶהְקֵם • מַעֲלָה עָשָׂן כֶּרֶם
 שְׁהוּא: רֹבִי נָתַן אוֹמֵר אֵף כֶּפֶת הַיָּרֵדֵן כָּל שְׁהוּא
 וְאִם נָתַן בָּהּ דְּבַשׁ פְּסוּלָה • אִם חֶסֶד אַחַת מִכָּל
 סִמְנֵיהָ חֵיב מִיתָה: רֹבֵן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיא אוֹמֵר •
 הַצָּרִי אֵינוֹ אֵלָּא שְׂרָף הַנוֹטָף מֵעֵצֵי הַקִּטָּף: בֹּרִית
 כֶּרֶשֶׁנָּה שְׁשָׁפִין בָּהּ אֶת הַצִּפּוֹרֵן • כִּדִּי שְׁתִּיהָ נָאָה:
 יֵין קִפְּרִיסִין שְׁשׁוּרִין בּוֹ אֶת הַצִּפּוֹרֵן • כִּדִּי שְׁתִּיהָ
 עֲזוּהָ: וְהֵלֵא מִי רַגְלִים יָפִין לָהּ מֵאֵלָּא שְׁאֵין
 מִכְּנִיסִין מִי רַגְלִים בְּעֲזוּרָה מִפְּנֵי הַכֶּבֶד:

יְשָׁא • יְשָׁא בְּרַכָּה מֵאֵת יי וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ •
 וּמִצֵּא חַן וְשֶׁכֶל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם:
 יי • יי חֲנֻנוּ לָךְ קִוִּינוּ הַיָּה זְרוּעָם לְבָקָרִים אֶת־
 יְשׁוּעָתָנוּ בְּעֵת צָרָה:

פָּנָיו • אֶל תִּסְתַּר פָּנֶיךָ מִפְּנֵי בְיוֹם צָר לִי הַיָּה
 אֵלֵי אֲזִנְךָ בְּיוֹם אֶקְרָא מִיָּהָר עֲנֵנִי:

אֱלֹהֵי • אֱלֹהֵי נִשְׁאָתֵי אֶת עֵינֵי הַיֹּשֵׁבִי בַשָּׁמַיִם:
 וַיִּשְׁמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֵם:

לָךְ • לָךְ יי הַגְּדֹלָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנִּצָּח
 וְהַהוֹד כִּי־כָל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לָךְ יי הַמְּלָכָה
 וְהַמְתַּנְשָׂא לְכָל לְרֹאשׁ:

שָׁלוֹם • שָׁלוֹם וְשָׁלוֹם לָרְחוֹק וּלְקָרוֹב אָמַר יי וְרַפְּאֵתוֹ:

רבש"ע. [בשערי ציון כתוב שלא יאמר אצל שלום הרבין רק יאמר זה:]
 יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתעשה למען קדושת חסדיך
 וגדול רחמיך הפשוטים ולמען טהרת שמך הגדול הגבור והנורא בן עשרים
 ושתיים אותיות היוצא מפסוקים של ברכת כהנים
 (ויכרה שמות אלו במסכתו ואל יזיזם מפיו)

אנקתם פסתם פספסים דיונסים

האמורה מפי אהרן ובניו עם קדושיך שתהיה קרוב לי בקראי לך ותשמע תפלת
 ואנקתי כשם ששמעת אנקת יעקב תמיימך הנקרא איש תם. ותתן לי ולכל
 נפשות ביתי מזונותינו ופרנסתנו ברוח ולא בצמצום בהתר ולא באסור
 בנחת ולא בצער מתחרת ירך הרחבה כשם שנתת פסת לחם לאכול ובגד
 ללבוש ליעקב אבינו הנקרא איש תם ותתננו לאהבה לחן ולחסד בעיניך ובעיני
 כל רואינו ויהיו דברי נשמעין לעבודתך. כשם שנתת את יוסף צדיקך בשעה
 שהלבישו אביו כתונת פסים לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואיו
 ותעשה עמי נפלאות ונסים ולטובה אור. ותצליחני בדרכי ותן בלבי בינה
 להבין ולהשכיל ולקיים ארץ כל דברי תלמוד תורתך וסודותיך. ורצילני
 משגיאות ותטהר רעיוני ולבי לעבודתך. ותאריך ימי (וימי אשתי ובני ובנותי)
 (וימי אבי ואמי) בטיב ובנעימות ברוב עוז ושלום אמן סלה:

אֲדִיר בְּמָרוֹם שׁוֹכֵן בְּגְבוּרָה • אֶתֶּה שָׁלוֹם וְשִׁמְךָ שָׁלוֹם • יְהִי רָצוֹן
 שְׁחַשִּׁים עֲלֵינוּ וְעַל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל חַיִּים וּבְרָכָה לְמִשְׁמַרְתְּ שָׁלוֹם:

והכהנים מחזירין פניהם כלפי ה' וכל ואומרין:
 רבון העולם עשינו מה שגזרת עלינו אף אתה עשה עמנו כאשר הבטחתנו.
 השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך את ישראל ואת האדמה
 אשר נתת לנו כאשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש.
 שים שלום וכו', קריש תתקבל.

נפלאותיה וטובותיה שבכל ית ערב ובקר וצהריים.
הטוב כי לאכלו רחמיה והרחם כי לאתמו חסדיה
מעולם קוינו לה:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמה מלכנו תמיד לעולם ועד:
וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמה באמת היא שועתנו
ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי הטוב שמה ולך נאה להודות:

סדר נשיאת כפים

לש"י א"י אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה הכתובה על ידי
משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו ^{כס"ז} כהנים עם קדושה כאמור:
והכהנים מברכין ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם. אשר קדשנו
בקדושתו של אהרן וצונו לברך את עמו ישראל באהבה:

^{כס"ז מקרא} יברכה יי מציון עושה שמים וארץ:

יי ארוננו מה אדיר שמה בכל הארץ:

וישמרה. שמרניא כי חסיתי בך: כשהכהני' מנגני' וישמרך אומרי' זה:
רבנו של עולם אני שלך וחלומותי שלך חלום חלמתי ואני יודע מה
הוא יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שיהיו כל חלומותי
עלי ועל כל ישראל לטובה בין שחלמתי על עצמי ובין שחלמתי על
אחרים ובין שחלמו אחרים עלי אם טובים הם חזקם ואמצם ויתקיימו בי
ובהם בחלומות יוסף הצדיק. ואם צריכים רפואה רפאם כהזקיהו מלך
יהודה מחליו ובמרים הנביאה מצרעתה וכנעמן מצרעתו וכמי מרה על
ידי משה רבינו וכמי ירחו על ידי אלישע. וכשם שהפכת את קלחת
בלעם הרשע מקללה לברכה בן תהפך כל חלומותי עלי ועל כל ישראל
לטובה ותשמרני ותחנני ותרחמי: אמן

יאר. אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה:

יי אל רחום וחנן ארך אפים ורב חסד ואמת:

פניו. פנה אלי וחנני כי יחיד ועני אני:

אליה. אליה יי נפשי אשא:

ויחנה. הנה בעיני עבדים איד אדוניהם בעיני שפחה א

יד גברתה בנעינינו יי אלהינו עד שיחננו: רבש"ע.

בְּכִסֵּף וּבְחֹנֹת כֹּהֵב : אֱהוּבִים שְׁמֵרוּם • עֲמוּסִים
חֲקָרוּם • בְּכָל לֵב נִצָּרוּם • בְּחִכְמָה דִּרְשׁוּם • אֶת אֱלֹהֵי
הַזִּכָּר לָנוּ אֱלֹהֵי מַעֲוָנוּ • וְהַרְצֵה לָנוּ וְהַמְלֵא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ :
עֲלִיּוֹנִים שָׁשׂוּ וְהַתְּחַוְּנִים עָלֵינוּ • בְּקַבֵּלַת תּוֹרַת הַכְּתוּבָה
מִסִּינַי (נ"א בקבלת כלה כתובת חתן) • הוֹאֵר כָּלָה מְאֹד נִתְעַלָּה •
בְּקַבֵּלַת יוֹם זֶה עֲשֶׂת הַדְּבָרִים : הֵשׁ"ץ גּוֹמֵר או"א מֶלֶךְ רַחֲמָן וְכוּ' ,
וְהַשִּׁיאָנוּ וְכוּ' עַד וְהוֹמַנִים .

רִצָּה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם • וְהַשִּׁב אֶת
הָעֲבוּרָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם בְּאַהֲבָה
תִּקְבַּל בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּרַת יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ :
וְתִעָרֵב עֲלֶיךָ עֲתִידָנוּ כְּעוֹלָה וּכְקָרְבַּן אֲנָא רַחוּם בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים הַשִּׁב שְׂכִינְתְּךָ לְצִיּוֹן וְסִדֵּר הָעֲבוּרָה לִירוּשָׁלַיִם • וְתַחֲוִינָה
עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים וְשֵׁם נֶעְבְּדְךָ בִּירְאָה כִּימֵי עוֹלָם
וּכְשֵׁנִים קְדֻמוֹת : בָּרוּךְ אַתָּה יי שְׂאוֹתְךָ לְבִדְךָ בִּירְאָה נֶעְבֹּד :
מוֹדִים אֲנִיחָנוּ לָךְ שְׂאֵתָה
הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעַד צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן
יִשְׁעֵנוּ • אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר
נִוֶּדֶה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ • עַל
חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל
נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל
נַפְשְׁךָ שְׁבִכָל יוֹם עַמְּנוּ וְעַל

טרעטונג, דעז לז געבענדען למהכעז פֿיר חיהרע בעמבכטונג. דיינע ווּחֶרסטע ווּחֶ
רען עז, זינעבעכטעך געלייטערט; געלייטערט ווייז זילבער, געפרייטט ווייז גחלזר.
דייז געלייטען (ישראל) בעמבכטעטען זייז, דייז פֿערזונדטען ערפֿערטען זייז;
זייז בעוווּהרסטען זייז זייז גחלזעס הערלען, חוכטערזונדטען זייז זייז ווייז זייז. דיעזע
געדעכקע חוכט, גחטט, חוכטערע טטחֶרקע! זייז חוכט גחלזיג, ערפֿילזע חוכטערע וויכטע!
עליונים. דייז הֶמֶהערן וועזען (דייז עכגעל) פֿרייטען זיך, דייז כיעדערן וועזען
(דייז מעכטען) פֿרחהלֶמקקטען, פֿלז דייז תורה עמפֿמכגען ווּחֶרדע, דייז חויל סיני
געטרייבען ווּחֶרדען (פֿלז דייז ברויט (ישראל) דייז פֿערטרייבונג דעז ברייט יגחט
(גחטטעז), דייז תורה עמפֿפֿונג). זעהר ערהמבען ווּחֶרדען געטטמלזט דער ברויט
(ישראל), פֿלז זייז זיין דיעזעם טמג עמפֿפֿונג דייז לעהן געבמטע.

לכהן הפגול והלן והנותר והיוצא והטמא והנשחט חוץ
 לזמנו וחיוץ למקומו • גזק וחצי גזק • ועשרים גרה •
 ובשקבלו פסולין וזרקו את דמין • הנתנין למעלה שנתנין
 למטה • והנתנין למטה שנתנין למעלה הנתנין בפנים
 שנתנין בחוץ • והנתנין בחוץ שנתנין בפנים • והפסח
 והחטאת והאשם ששחטן שלא לשמן • אם עלו לא ירדו •
 בביאה ובכסף ובשטר לקנות בהן את האשה • שדה
 אחוזה ושדה מקנה • רשומות קמוצות פתוחות וסתומות
 נוטריקון קלות וחמורות • אזכרת מקרא מגלה ועצרת
 ויום טוב • ראיה חגיגה ושמחה והקהל ותקון גדול •
 ח' אז שש מאות ושלש עשרה מצות • פרוש עונשן ומתן
 שכרן • אמרות טהורות מזקקות שבטתים • צרובות
 בבבא

בעכע, פיר דמו חוידעם טעמפעל געטרמגענט, קדער חוכרין געווארדענע, קדער
 חויסער דער לייט (עהע עז חכט טמגע חלט וחורדע), קדער חוידער דעם געהקריגען
 קרעט געטלחכטעטע חפכער. דען שחדען קדער דען החלבען שחדען לו למהלען
 (ווען חין פיעה שחדען פערחורזחכט החט); דחט דער שקל לו חכליג גרה חויסחכט.
 ווען לוס הייליגען דיעכזטע חוכט ויגליכע פערזחכען דחז בלוט דע: חפכער: חויספגעפחכגן
 חוכד געטפרעכגט החכען; ווען דחז חכען חויל דער החהע דע: חלט חרעז לו טפרעכגע
 דע חפכערבלוט חוכטען, דחז חוכטען לו טפרעכגעכדע חכען געטפרעכגט וחורדע;
 ווען דחז חוככערהחלב דעז היכל לו טפרעכגעכדע חפכערבלוט חויסכערהחלב דחזעל;
 בען, דחז חויסכערהחלב דעז היכל לו טפרעכגעכדע חפכערבלוט חוככערהחלב דעז;
 זעלבען געטפרעכגט וחורדע; ווען דחז פסס: זיכדעכ: חוכד טוודחפכער כיכט חוכ
 טער חיהרעם כחען געטלחכטעט וחורדען; חין חול דיוען פחולען ברויכט חחן דחז
 חפכער, ווען זח חייכחח חויל דען חלט חר געברחכט וחורדען זיכד, כיכט וויעדער
 הערוכטער לו כעהען. דורך בייחחחכען, געלד, פערטרייכונג חייכע פרויח חין
 בעזיט לו כעהען; דחז היילוגונג חייכע: ערבחייגעכטהייליכען, חייכע: געקויפטען
 פערדעג. דחז דייטליך פערלייכעטען פערחרדכונגען, דחז יעכונגען, דערען זין פער
 סלחזען חיוט; חפכעכען געטלחכטעטע (פרסיות) חין דער תורה, בוכ
 טחכעכדייטונג (נוטריקון); גערוכגע, טווערע געבכטע. דחז חכדעכקען לוס חכ
 לעזען דער מגילה (מגילת אסתר); דחז וחכעכעזט (עלרת), דער טחג חפכער
 לו טלחכטען (דער טחג כחך שזועות). דחז גחלחפכער, וחחייט חחן חן דען שלס
 רגליס פחר גחטט ערטיען, דחז פריידעכפכער דער פערטטחגע, דחז פריידע דעז
 פערטעז; דחז פערזחחחונג פחן גחל ישראל (חס סוכות דעז שמיטה: ימהרעז),
 דחז תורה פחלחזען לו חרען, דחז גרחסע חייכריכטונג (בייח שמקת בית השואנה),
 דחז דחז ווייכער חכען, דחז חוככער חוכטען זיטלען זחלען.

אז שש. דחז חח: (בייח מתן תורה) וחורדען חוכז זעכזהורדערט חוכד דחחלעהן
 געבכטע געגעבען, זח ויח דחז ערקחרכונג דער בעטטרונכונג פיר חיהרע חייכער

בַּשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁית • לְהוֹצִיא וּלְהַנִּיחַ בַּשָּׁעֲרִיךְ לְהַשְׁבִּיעַ
 דָּלִים: חֲלוֹת פָּנִי אֵל בַּשָּׁבַעַת יְמֵי הַדָּג • בַּפָּרִי עֵץ הָדָר
 וּבִקְלוֹם עֶרְבֵי נָחַל: וּמָרָה וְהִלֵּל לָתֵת בְּהֵרִם • וְרוֹב הַזִּדְיוֹת
 בַּכַּפּוֹת הַתְּמָרִים: וַיָּמִים שְׁמֹנֶה עָשָׂר וְלֵילָה אֶחָד לַגִּמּוֹר
 בָּהֶם אֶת הַהִלֵּל וּבִגּוּלָה עֲשָׂרִים וְאַחַד יוֹם וְשִׁנִּי לִילוֹת •
 וְגַר הַנֶּכֶדָה בְּעִתָּהּ בִּלְתִּשְׁבִּית מֵאַהֲלֶיהָ • בִּרְכָּהּ וְהוֹדָאָה
 עַל הַמָּזוֹן בְּאֶכְלָהּ וּבִשְׁבִיעָה: הַמְלִיכָהּ עָלֶיהָ בְּיוֹם הַזִּכְרוֹן
 אוֹהֵב שְׁלוֹם וְרוֹדֵף שְׁלוֹם וְהַצִּנֵּעַ לָבֶת עִם אֱלֹהִים • הוֹדֵעַ
 וְלֹא הוֹדֵעַ וּשְׁעִירֵי עֲבוּדָה זָרָה וּשְׁעִירֵי רָגֵלִים וּשְׁעִירֵי
 רָאשֵׁי חֲדָשִׁים וּשְׁעִירֵי יוֹם הַכַּפּוֹרִים: דֵּת הַמִּלֵּאִים
 וּבַסּוּלֵי הַמוֹקֵדִים • וְשֵׁלָא לַחֲרוֹשׁ בַּשּׁוֹר וּבַחֲמוֹר יִחְדּוּ •
 שֶׁהָיָה דָרְסָה חֲלָדָה הַגְּרָמָה וְעֶקֶר: גַּם תִּרְוִמָתָהּ בְּצֶק לָתֵת
 לָבֶהּ

סִינן יִמְהַרע (דער כְּמִיטָה) חֲבִלּוֹתֵי חֲדָרֵן חוֹכֵר חֵן דִּיכַען טַהֲרָנֶען לִיעֲגֵען לֹא לְחִיזֵען,
 דְּחִיטֵי דִיחַ תְּרַחֵען לֹא זִקְטִיגֵען. פֶּחֶר גִּחְטֵט לֹא פִלְעָהען דִּיחַ זִיעֲבֵען טַחְגֵע דַּעַז לֹא יִכֵּב;
 הִיטֵט עֲנֵעֵטֵען (סוֹכּוֹת) הִיט דַּעַר פֶּרוֹכֵט דַּעַז כּוֹיִטֵען הָרָר (אֲתֵרוֹג), חִיֵּהן לֹא
 פִּרְיִיעֵען הִיט בְּחִיזִיעֵען; וְחִכְגֵען חֲכָג עֲרִטִּיגֵען לֹא לְחִיזֵען הִיט חִירֵטֵע, פִּיעֵל דְּחִכְקֵ
 לִידַעַר הִיט פִּחִלְוִיגֵען. חֲכִטֵּלֵעֵהן טַחְגֵע חוֹכֵר חִיכֵע נִחְכֵט דַּחֵז גִּחְלֵע גֵעֲבֵט
 הִלֵּל לֹא כַעֲטֵען חוֹיטֵעֵרֵהּ חֲכֵט אֲרִיִּשְׂרָאֵל חֲכֵעַר חִיין חוֹכֵר לֹא חֲכֵלִיג טַחְגֵע חוֹכֵר לֹא חִיין
 נִחְכֵטֵע. דַּחֵז לִיכֵט פֶּחֶן חֲכּוֹכָה (דַּעַס חִיכּוֹיִיִּה וְכִגֵּעֵט) יִחִלְוִיט דוּח לֹא זִיכֵעַר לִיט
 חִין דִּיכַען וְחִיִּהֲכּוֹכֵען כִּיכֵט פִּעֵהלֵען לְחִיזֵען; וְחֵכֵּ: חוֹכֵר דְּחִכְקֵגֵעֲבֵטֵע לֹא כַעֲטֵען
 כִּחֶךְ דַּעַס טַפִּיעֵען, וְעֵן דוּח גֵעֲגֵעֵעֵען הִיזֵט חוֹכֵר זִחֵט גַּעוּחֶרֶדֵען כִּיזֵט. עֲרִקֵעֲכֵע
 זִיכֵע (גִּחְטֵטֵע) הַעֲרִיטֵחֵט חִיכֵר דִּיךְ חֵן חֵס עֲרִיכֵר וְכִגֵּעֵטֵע (רֹאשׁ הַשָּׁנָה); לִיכֵע
 דַּעַן פֶּרִידֵען, לֹא יִפֵּע דַּעַס פֶּרִידֵען כִּחֶךְ, חוֹכֵר וְחִכְרֵע פֶּרִיחֵס הִיט גִּחְטֵט; חֲפֵעֵר
 פִּיר דַּעֲכִיעֵכִיגֵען, דַּעַר חוֹיז פִּעֲרִזֵעֵהען זִכְרִיגֵטֵע, חוֹכֵרֵע: כִּחֲכֵהֵע עֲרִפִּהֵרֵען, חֲדַעַר
 כִּיכֵט עֲרִפִּהֵרֵען הִחֵט; דִּיחַ לִיגֵעֲכִיחֶקֶקֶע לֹא זִכְרֵעֲכִיפִעֵרֵען פִּיר חוֹיז חִירֵטֵהוֹס כַּעֲ
 גִּחְכֵגֵען גִּחְטֵלֵעֲכִיעֵכִיזֵט, דִּיחַ חֵן פִּעוֹטֵטֵעֵען, כִּיִּחֲכֵדֵזֵטֵעֵען חוֹכֵר חֵס פִּעֲרִזֵעֵהֲכּוֹכֵגֵ
 טַחְגֵע גֵעֲכִיפִעֵרֵטֵען לִיעֲגֵעֲכִיחֶקֶקֶע. גֵעוֹעֵל פִּיר דִּיחַ חִיכֵזֵעֵטֵט לֹא דַעַר פִּרֵעֵזֵטֵע, פִּיר
 דַּחֵז לֹא חֲפֵעֵר חוֹכֵטֵוִיגֵלִיךְ גַּעוּחֶרֶדֵעֲכֵע גֵעֵהִיִּלִיגֵטֵע פִּיֵּה; הִיט קִיכֵעֵס חֲכּוֹעֵען חוֹכֵר
 עוֹעֵל לֹא גִלִּיךְ לֹא חֶקֶקֶעֵרֵן; דַּחֵז לְחִיגֵעֵרֵן וְחִיִּהֲרֵעֲכֵר דַּעַר שְׁחִיטָה, דַּחֵז הִיכּוֹטֵעֲרִיךְ
 קֵען הִיט דַּעַס חֵעוֹעֵר בִּיין דַּעֲרִזֵעֲכֵען; וְעֵן דַּחֵז חֵעוֹעֵר חוֹכֵטֵע עֲטוּחֵז פִּעֲרֵ
 סִטֵעֶקֶט חוֹיזֵט, וְעֵן חֵחֵן הִיט דַּעַס חֵעוֹעֵר חוֹיזִכִּיעֵגֵט, זִחֵ דַּחֵז דִּיחַ שְׁחִיטָה כִיכֵט
 חֵס גֵעֵהֲחִירִיגֵען חֵרֵט חֵס הַחֲלוֹע גֵעֵטִיֵּהט; וְעֵן פֶּחֶר דַּעַר פִּחִלְוִיגֵעֲכֵרֵכֵג דַּעַר שְׁחִיטָה
 חִיין טַהִיִּל דַּעַר קֵעֵהלֵע חֲכִגֵעֲרִיזֵען וְחוֹרֵדֵע; דַּחֵז חִין חֲלוֹעֵען דִּיזֵען פִּחִלְוִיגֵען דִּיחַ
 שְׁחִיטָה פִּסּוֹל חוֹיזֵט. חוֹיךְ דִּיחַ הַעֲכֵע פֶּחֶס טִיגֵע (חֲלָה) דַּעַס פִּרֵעֵזֵטֵע לֹא גֵעֲבֵען;
 דִּיחַ פֶּחֶרֵטֵרִיפֵט פִּיר דַּחֵז (דוֹרֶךְ דַּעַן גֵעֲדִיחֶקֶקֶען, עוֹ חוֹיטֵעֲרִיזֵען לִיט חֲדַעַר חוֹיזֵעֲר
 דַּעַס גֵעֵהֲחִירִיגֵען חֵרֵטֵע לֹא עוֹזֵען), פִּעֲרִזֵעֲכֵעֲכֵע חֲפֵעֵר, פִּיר דַּחֵז חִיכֵעַר כִּחֲכֵט
 חוֹיטֵעֲרִיזֵען חֲלוֹטֵחַ גֵעֲלֵעֲכֵע, פִּיר דַּחֵז חִיכֵעֲרִיזֵען כִּיכֵט חִיכֵעֲרִיזֵען

תשיגהו קללה הכתובה בספר: קולע ומכה ירעהו בסתר.
 שופך דם האדם באדם דמו ישפך: צווי על הסרום
 שרוע וקלוט ומעיק וכתות ונהוק וברות. ושללא לעבד
 בבכור שור ושללא לגזז בכור צאן: פנוי מעשר ראשון
 מהוק הבית. ומעשר שני מן האוצר: על אוניה לתקן
 יתד. לחפור ולכסות צאת מאכליה: ספית שביעית
 ופרט פרם וזית. לשכיר ולהושב ויתרם לחיה: נצח
 תשבות בהמתך ביום מנוחתך. וגר ועבד ואמה כמוך
 ינוחו: מזבח אדמה לבנות באבנים שלמות. ולחוק
 עליהם דת באר היטב: לתת ללויים מנת חלק בארץ. כי
 בישראל לא ינחלו נחלה: כי ירבה הדרך לשאת מעשר
 שני. יפדהו בכסף ויעלהו לעיר הקודש: יתן הכסף בכל
 אות נפשו. בכקרוב צאן ובבין ובשקר: טרף עשור תבואה

בשנה

חיס בוכע דער תורה געטריבענע פון. פון דעמיכונג, דער מיינען סטיין טליידערט,
 זיינען נחטען הייליק סלחט; וויר דחז בלוט דע: מענטען פערטעסט, דע:
 זען בלוט זחל וויעדער דורך מענטען פערטעזען ווערדען. פירבכט, דחט חסן מע:
 דער מענטען נחך פיעה פערטעזען דחל; קיין פיעה לוס חפער דחלוברינגען,
 דח: חין גליעד לוז חכג מדער לוז קורל חס, מדער דעזען חדרען לערדריקט, לער:
 קוועסטס, חכגערזען מדער פערטעזען זינד; קיינע חרבייט לוז פעררוכטען
 היט דעם ערזטגעבחרען דע: חכגען, ניכט לוז טערען דען ערזטגעבחרען דע:
 טחחע: וועגלסטחעפער דען ערזטען לעהנטען חוץ דעם הויז, דען לווייטען ליהכ:
 טען חוץ דער פחררחה: חכער. נעבען דיינער פערדריסטונג חין טויעלען
 הערלוריכטען, דחמיט לוז גרמבען חוכד לולוסחרען ווח: פון דיר געגחגען חייט
 פון דיינען טפיוען. דחז נחלחכענדע דע: זיעבענטען יחרען, דח:
 חייכלעלען טרויבען דע: וויכערגען, דח חייכלעלען בעערען דע: חלבויהע:
 דער לחהקכעכטע חוכד חייכחכער, דען רעזט דחפון דען ווילדען טהיע:
 רען לוז חכערלחזען. חיהער זחל דין פיעה רוהען חן דיינעם רוהעטחג, חוכד
 דער פערעדע, דער קכעכט חוכד דח חגד זחלען וויר דח רוהען. חיינען חלסחר
 חויל דעם ערדחרען לוז בויען חויל גחלען טטיינען, חויל דיעזען טטיינען דח רע:
 ליגיתן לוז פערלייכען היט דייטליכער טריפט. דען לויס געוויזע טחרטע חל: חכ:
 טהייל חס לחכדע (ארץ ישראל) לוז געבען, וויל זיח חויסערדעם חין ישראל קיין ערב:
 גוט בעזיטלען זחלען. ווען דח ריזע לוז בעסווערליך חייט, דען לווייטען לעהענ:
 פחרטלוברינגען: זח זחל חסן חיהן היט געלד חוילעזען, חוכד דחזעלבע חוין דח
 הייליגע טחטסט (ירושלים) היכוילבריינגען. דחרט קחן דחן דח: געלד היכגעבען
 ווערדען פיר חלזען, ווח: חיינען געליסטעט, פיר רינד, טחחל, ווין חוכד חנדערע
 געטרחקע. דען לוז נחכרונג בעטטווחטען לעהנטען דע: געטריידע: חיס דריט:

טען

שופר בראש השנה וענוי נפש ביום הכפורים:
צאת עבד עברי בשנה השביעית אם יאהב אדנו
יהיה לו עבד עולם עד שנת היובל: קדוש שנת
החמשים ביובל לשוב לאחזה ולמשפחה ולתת
גאלה לארץ שלא תמכר לצמיתות: ראשית
דגן תירוש ויצהר • עשרים וארבע מתנות כהנה:
שוחטומעלה בחוץ לחיבו ברת • חק עולם שלא
לזבוח לשעירים: ח' תעוב בן גבר שלא לאכור
בפסח • כהנים במומים לפסול ולוים בשנים:

ע"פ תשר"ק.

תשמח לוי ביום שמחה ובל תזנו איש את עמיתו • וגר
ותום ואלמנה: שם מלך ליתר שחרית וערבית • בתי
החצרים ובתי ערי חומה: רואה עור ומשגהו בדרך •
תשיגהו

יחזקאל דע יובל • יתהרע: (חמס יוס כפור) לו פחזטען חמס פערזעהכונגזטחגע.
דחמס חיין ייריטער קעכעט פרייח חוידגעהען זחלן חמס ויעבעכטען יתהרע; דחמס ער
מכער, ווען ער זיינען העררן ליעבט, דעמזעלבען פערטדיעכען זחלן ביז לוס יובל •
יתהרע. דחמס פלוגזטע יתהר, כעמליך דחמס יובל • יתהר לו הייליגען, דחמס חין דעמס
זעלבען יעדער לו זיינען חייגעכטהווע, לו זיינען געטלעכטע לוריקקעהרען זחלן;
בייח גרוכרטיקקען דחמס וויעדערחייכלזען סטחטט פייכרען לו לחזען, דחמס זיח
כיכט חויל עוויג פערקויפט ווערדען זחלזען. דחמס ערוטע פחן דעמס געטריידע, חחז
טע חוכר חהל דעמס פריעזטיער לו געבען; דיח פיער חוכר לוחכלוג גחכען, דען פריעז
טערן בעטטוואט. דחמס דעריעכטע דער חיין חפפער חוידערהחלב דעו בית המקדש
סלחכטעט חוכר מרברינגט, היט חוידערהטטוכג בעטטרחפט ווירד; חיין עוויגען געזעטל
כיכט דען ווילדטייעלן לו חפפערן. דען פערעדען (דער כיכט פחן דער כחליחן חוידט),
לו טייען, חיהן כעמליך כיכט פחן דעמס פסח • חפפער עזען לו לחזען; דחמס דיח
פריעזטער דורך לייבעזפעהלער לוס דיעכזטע חוכטויליך ווערדען זחלזען, דיח לויס
דורך יתהרע (ווען זיח פלוגזטע יתהרע חלס זיכר).

תשמח. דוח זחלזט דען לוי חן דיינען פריידעכטחגע (חמס יוס טוב) ערפרייען;
חיהר זחלזט חיין חייכדערכיכט חוידערהטטווען, קיינען פערעדען, קיינע ווילד
זע, קיינע וויטטווע היכדערגעהען. דען כחטען דעו קחכז (גחטטען) חין זיינער
חייכהייט מכלובעטען חורגען; חוכר מבעכדו (קריחת שמע); געזעטל חין כטרעפל
דער הייזער חויל דערפערן, דער הייזער חין חוואויערטען סטחדטען. ווער חיינען
בליכרען זיעהט, חוכר חיהן חויל דעמס וועגע חיררע פיעהרט, דען טריפפט דער

מֵעֵין וְכֹר תַּנּוּר וְכִירִים: יָגַע בְּבִשּׁוֹר קֹדֶשׁ יִקְדָּשׁ
 וּמִזֹּה מִדָּמָה יִכָּבֶם בְּגִדָיו שְׂבִירָה בַּפֶּרֶי חֲרָשׁ
 מִרִּיקָה וּשְׂטִיפָה בְּכָלִי נְחוּשֶׁת: כָּל הוֹלֵךְ עַל גָּחוֹן
 וְכָל הוֹלֵךְ עַל אַרְבַּע חֲגָבִים טַמְאִים וּזְגָבִים
 טְהוֹרִים: לְהַרְחִיץ קֶרֶב וּכְרָעִים וּלְהַנִּיף חֲזָה וְשׁוֹק
 הַיָּמִין וּפְרִים הַגִּשְׁרִים וְשַׁעֲרֵי הַמִּשְׁתַּלַּח: מַלְקוֹת
 אַרְבָּעִים כְּדִי רַשְׁעַת אִישׁ לְזַכּוֹת אֶת הַזֹּכָאִי וּלְחַיֵּב
 אֶת הַחַיִּב: נִעְרָה הַמֶּאֲרָסָה כִּי תֵאָנֶם בּוֹעֵלָה יִסְקַל
 וְהִיא תִנָּקָה: סֵדֶר עֲבוּרִים (כ"א עִיבוּרִים) לְהַעֲנִיק
 לְעַבְדֵּךְ וּלְאִמָּה וְשִׁלָּא לְאִמִּין לֵב וְשִׁלָּא לְקַפּוּץ יָד
 מֵעֵנִי וְדָל: עִם זָכָר שִׁלָּא לְשֹׁכֵב וְכָל שְׂאֵר בִּשְׂשׁוֹר
 לְהַרְחִיק מִגּוֹף: פֶּטֶר חֲמֹר לְפִדּוֹת וּבִשְׂוֹהֵעַבְרַת

שופר

מן לעדער, חדר חן חייכעס: חקקע חדר חן חירגענד חייכעס הקולערכען גערקע
 טהע, חן טפיינע, טרמק, חן מולעס: חממען; דמס קוועלנע חונד ליטערנע ריין,
 בחקקעס חונד הערד חבער חונדיין ווירדען קחכען. דמס דמיעניגע, ווה: דמס
 הייליגע סלייט בעריהרט, חוץ הייליג חייט, חונד דמס דעריעניגע, דער פֿחם בלוטע
 דעס חפֿענע חוץ זיין קלייד טפריטלט, דמס בעטפריטלטע טטעלנע ווהטען: חוץ;
 חוין חיררדענע געטירר, ווירין דמס: הייליגע סלייט געקחט וויררדע, לו לערברע
 כען, חונד ווען ע: חוין קופֿענע געטירר חייט, עז לו טייערן חונד לו טפיהלען.
 קיין קרעכענדע: טהיער, וועלכע: חוץ דעס בויכע סלייט חרער חוץ פֿיער פֿיסען
 קריעכט, לו עזען; חונדיינע, ריינע הייטעקען. דמס חייניגוויידע, דמס פֿוט
 טטיקקע דעס חפֿענע לו ווהטען; היט דער ברוט, היט דעס רעכטען בוגטטיקקע
 פֿחם חפֿער חיינע וועכרונג לו חכען; דמס חפֿערטטייערע, דמס חויטערהחלב
 דער טטחרט ירושלים פֿערברחכט וויררדען, דער חוין דמס ווירטע לו טיקקענדע ליע
 געכחוקק. פֿיערליג גיינעלסטרייכע, כחך דעס פֿערברעכען חיינע: חעכטען; דען
 גערעכטען חוץ: לוספֿערעכען, דען חונגערעכטען לו פֿערחורטהיילען. ווען חיינע פֿער
 חכטע יונגפֿרוי געכחטהליכטיגט וויררד, חוץ חוץ דעריעניגע דער חיהר היט גע
 ווירט כייגעווחחכט החט, געטטייניגט וויררדען, זיח חבער חוץ פֿרייח זיין. דמס
 חרדונג דער טחלטיחערע (דער דיענוטבחחקייט), דעס יידישען קנעכט, דער
 יידישען חחגד, ווען חחן זיח פֿרייח חחט, חוין געטענק היט לוגעכען; דמס הערל
 כיכט לו פֿערהחרטען, דמס החנד כיכט לו פֿערטליעטען גיעגען דען ערמען, דען
 דירפֿטיגען. חיינער חחכנזפֿירזחן כיכט ביי לווחחכען; חוץ בלוט: פֿעררווחחכעטען
 לו עכטפֿערנען, זיך כיכט קחפֿערלחק היט חויהנען לו פֿערחייטען. דען ערזטגעכח
 נען עזען היט חיינעס חחחע חוץ: לוקויכען; דען שופר חרערן לו חוץ: חח חח

יחיה

לִשְׁם כָּל שְׂאוֹר וְכָל דָּבָשׁ: גַּם נָשִׂיא וּמִשׁוּחַ עֲדָה
וַיִּחַד אִם יִחַטְאוּ בְּשׁוֹגֵג בְּקָרְבָּן יִרְצוּ לַמֶּלֶךְ: דְּבַר
שְׂמִיעַת קוֹל אֱלֹהִים אוֹ רֵאָה אוֹ יָדַע אִם לֹא יִגִּיד
וְנִשְׂא עֹנֹו: הוֹרִית בֵּית דִּין וְשָׁבוּעַת בְּטוּי וּפֶרֶד הֵבֵא
עַל כָּל הַמִּצּוֹת אֲשֶׁם וְדָאִי וְאֲשֶׁם תָּלוּי: וְקָרְבָּן
אֶהְרֹן וּבָנָיו לַחֲצוֹת בִּבְקָר וּבַעֲרֹב מִרְבֶּכֶת תִּפְיִי
מִנְחַת כֹּהֵן וּבִהֲנָת: זֶפֶק מִרְאָה וְנוֹצָה מִלִּיקוּי
וְהַמִּצִּיָּה: וְהַפֶּשֶׁט וְנִתּוּחַ בְּבִהְמוֹה וְשִׁסּוּעַ וְכָל
הַבְּדִלָה בְּעוֹף: חֶלֶב וְשֵׁתִי הַכִּלְיוֹת וְיוֹתֶרֶת הַכֶּבֶד
וְהַעֲצָה שְׁחִיטָה צֶאֱן בַּצֶּפֶן וְהַפְּרָשָׁה אֱלִיָּה
וְאַמּוּרִים: טַמְאָה שְׂרִץ בִּבְגָד אוֹ בַּעוֹר אוֹ בְּשֵׁק
אוֹ בְּכָל כְּלִי עֵץ וְאוֹכֵל וּמִשְׁקָה וְכָל זֶרַע זָרִיעַ

מעין

חֲסֵדֶר דְּחֶלְבִּיכָגֶען; קִינֶען זױערטײג, קִינֶען הֶחֱכִיג דעם עװיגען דְּחֶלְבִּיכָגֶען
גֶען. חוּץ חִיין פִּירוֹט, דער געװלכטע הֶחֱהֶפֶר יעזסער, דִּיח געװיכדע, חִיין
חִינלעלכער, ווען זיח חוּז חִירטֶהוּס זיכריגען, זח ווערדען זיח, דורך חִיין חֶפֶס
פֶּער, פֶּחן דעם קֶחֱכִיג (גֶּחֱטֶט) ווערדער גֶּחֱדִיג חוּז געכחאטען. דער חוּזספֿרוך;
ווען יעװיכד חִינען חִיד הֶחֱרֶט, ווערדוך ער בעטװערען ווירד, ער הֶחֱט חֶבֶר עט
ווען געזעהען, חֶדֶר ווייט עז זיכט; זח הֶחֱט ער, ווען ער דיעזעזיכט חֶלְיִיגט,
דְּחֶרֶךְ חִינען חִיטסעטֶהחֶט לוֹ בִּיסען. חִיין חֶפֶדֶר לוֹ בִּריכגען, ווען דחז געריכט
חוּז חִירטֶהוּס חִינען פֶּחֱלֶטען חוּזספֿרוך געטֶהחֶחֱט, חֶדֶר ווען יעװיכד חִינען
חִיד חֶבֶר דִּיח לִיספֶּען הֶחֱט פֶּחֶהרען לִחזען, חוּז דחז דעזעלכען חוּז פֶּערגעזעכט
חִיט חֶבֶר טרעטען הֶחֱט; דער טטיער, דער לוֹס זיכדעכפֿער דְּחֶרֶךְ בֶּרֶכֶט ווירד,
ווען חֶלֶע געכחטע גֶּחֱטעז חֶבֶר טרעטען ווערדען (דורך גֶּחֱטלעכדיעכט), דחז
סולדחפֿער וועגען חִינען געזיזען פֶּערגעהעכט, דחז סולדחפֿער וועגען חִינען
לווייפֿעלֶהחֶפֶטען פֶּערגעהעכט. דחז חֶפֶדֶר דעז אֶה רֶן חוּז זיכער זֶהנע, דִּיח
הֶחֱלֶטע דחפֿחן דעז חֶרֶגֶכֶט, דִּיח הֶחֱלֶטע חֶבֶר דְּחֶלְבִּיכָגֶען; חֶבֶר חֶפֶטען,
לוויכח, דחז טפֿיזע חֶפֶדֶר חִינען פֿריזסער, חִינען פֿריזסער. דען קרֶחֶץ
חִיט דעם חִיטע חוּז דען פֶּעדערן פֶּחן דעם געפֿפֿערטען געפֿליגען וועגלווערפֿען,
דען קרֶחֶץ דחפֿחן חֶבֶר חֶפֶטען, דחז כֶּלֶס חן דער ווערדען חֶפֶטען חוּז לוריקקען;
דחז פֶּעלן חֶבֶר חֶפֶטען, דחז חֶפֶטען לערלעגען בייס חֶפֶדֶר פֶּחֶס פֿיעהע, דחז
חוּז חֶפֶטען חוּז כֶּלֶס חֶבֶר חֶפֶטען בייס חֶפֶדֶר פֶּחֶס געפֿליגען. דחז חוּז חֶפֶטען,
דִּיח לווייח כֶּיערען, דחז כֶּעטל חן דער זעכער, דחז רִיקקֶר חֶפֶטען; דחז סולדחטען דער
טחפֿע חוּץ דער כֶּרֶד חֶפֶטען, דחז חֶבֶר חֶפֶטען דעז טחחלסטִיקקען חוּז דער חֶפֶס
פֶּערטִיקקע. דִּיח חוּז חֶפֶטען דורך חִיין קרֶיעכֶטֶהייער חן חִינען געװיכדע חֶדֶר

ע"פ א"ב.

לשם

אודל מועד דח: סטיפֿטֿזגעלעט חויפֿלֿוטֿחגין, חוס דער גכמדע גחטטע
טהיילֿהפֿט לו ווערדען; דח:זעלבע היט פֿיערפֿערן חויכלֿוויהען, חס טחגע
זייער חויפֿריכטֿונג. ספֿייזעפֿער חין חיינער פֿפֿחנע, חין חיינער כחפֿע,
קובען, פֿלמדען, דח: פֿיכטע מעהן היט חהן חוכד ווייהרויך לוס פֿערדוֿסטען חו:
חפֿער

חֲסִידָיו

בבני אלהים לקרוא שלום במלחמה ושלם לקוץ כל עץ
מאכל: צאן פסחים שלא לזבוח על חמץ נא ובשל מבשל
בל תאכלו ממנו: פן ימכור אש את בתו לאמה כצאת
דעבדים כל יוציאנה: עם נכרי לא ימשל למכרה אדון
אם לא יערה יפרנה האב: שמה צלע לגינו בבית יכבד
אותה כמשפט הכנות: נפשו אם תתאוה לשא אשה
אחרת שארה כסותה וענתה לא יגרע ממונה: משלש
אלה אם ימנענה תצא חנם בלא מהת כסף: לא להתחנן
בגוי הארצות ולא לחננם ולא לחרות ברית עמם ונבלת
חוטא נתלה כל תלין על עץ: בנוס סמנים וסדר פטומים
ושמן ממלח וקטורת הסמים: יריעות וללאות קרסים
וקרשים ווים ובריהים ועמודים וארנים ויהדות למשכן:
טורר מזבח הזהב ומזבח הזהב וזבח וזבח וזבח
וסירותיו לדשנו: חנוך מנורה ונרותיה קניה גביעה
בפתוריה ופרחיה ומלקחיה ומחלותיה לעשות מכפר

זהב

גע פריעדען חלוביסען, קיינען פרוכטבוים חולוהויען. דחז סתחל לום פסח
חפער כיכס החלב גח- חרער געקחט לו עזען. דחז ווען יעחנוד זיינע סתחטער
לור לייכחייגנען פערקויפט, חחן זיח כיכס היכוועגעהען לחזע, וויח לייכחייגנע היכ
וועגעהען; דחט דער הערר כיכס דיח חחט החט, זיח חן חיינען פערעדען לו
פערקויפט, דחט ווען דערזעלכע זיח כיכס פיר זיך בעסטמחט, דער פחטער זיח
לחיקויפט, חחן. בעסטמחט זיח דער הערר, לור זייטע זייזען זעהנען דיח הויז
פרויח לו זיין, זח חוס דיעזער זיח עהרען כחך דעם רעכטע דער סתחטער. החט
ער לוסט, חיינען חדערע פרויח לו דערזעלכען לו כעהחט, זח דחל ער דער
ערזען דחך חיהרע קחוט, חיהרע קלידונג, חיהרע חקהכונג כיכס חכברעכען.
החוט ער זיח חכער פחן דיעזען דרייח דינגען חכ, זח געהט זיח חונעכטגעלולף היכ
וועג, חעהנע געלט לו געבען. זיך היט דען פחוקערן דער לחדער כנען: כיכס לו
פערסווחגערן חיהנען קיינע גנדרע ווידערפעהרען לו לחזען, קיינען כוכר היט חיה
נען לו חחכען; דען לייכחחן חיינען געהעכטען פערברעכער: כיכס חיינער נחכט
חח החולע חחנען לו לחזען. דחז זחחען דער ססעלערייען, דיח חרדונג חיהרער
חיסונג; דחז ווחהלפערמיסטע וחלכחל, דחז רייכערוערק פחן ססעלערייען.
טעספילע, סלייפט, טפחנען; ברעטטער, חחקקען, ריעגען, זייזען, פייטע,
כעגען לור הייליגען ווחקהכונג. דיח ריינהייט דען גחורנען, דען קוספערנען חוטח
רען; דחז זייערוערק, דיח חוילחורונג חח חוטחער, זיינע חסעכטחפסע. דיח חיינע
ווייחונג דען לייכטע, זיינע לחחטען, חרמט, קעלכע קנעסען, בלווען, לוועכע

ע"פ תשר"ק.

כבני

תורה לשמור. דיח לעהרע לז בעפֿכפֿטען, דח: לייגניס לז בעוומהרען; דחם דיח
הפֿעפֿכפֿטען דעז לויבערער: זיין, געסטלייניגס לז ווערדען. קיינען פֿילטען בעריכט
פֿללונעהאען; דעניעניגען, דער חיינחל פֿלז חוכסולריג בעסטחנדען חיזט, ניכט
חוואלזברינגען. דיח סטרייטזחכע דער פֿראען ניכט לז בייגען דער מענגע ניכט לז
פֿילגען לז פֿילגען, דחם חיהר הייליג זיין: פֿולט, זיין דיח קינדער גחטטיג; חיס קרייג.

זוֹמָם לְעַנּוּשׁ וּגְדִילִים לַעֲשׂוֹת • מִשְׁפָּט אֱהוּבָה
 וּשְׁנוּאָה וּבֵן סוּרָר וּמוֹרָה: לְשַׁלַּח הַקֵּן לְהָבִיא יִפְתָּ
 הַזֶּה • מִצָּרִי וְאֲדוֹמִי עַד דּוֹר שְׁלִישִׁי: מִלֵּלָה
 וְרַחֲצָה דָמִי טוֹמְאָה וְדָמִי טְהוֹרָה • וּבֹל תִּסְגִּיר
 עֶבֶד אֶל אֲדוֹנָיו • וְקָדַשׁ וְקָדְשָׁה וְגוֹנֵב נֶפֶשׁ מֵאֲחָיו:
 נְגִיפָה וְנִגְיָפָה נְשִׁיכָה רְבִיצָה וּבְעִיטָה • וְדִין יוֹם אִו
 יוֹמִים וְחֻפּוֹשׁ עֶבֶד כְּנַעֲנִי בְעֵינָיו אִו בְּשָׁנוֹ: סְפוּק נוֹפֵל
 לִמְשָׁכָב לְרַפָּאוֹת שְׁכָרוֹ • וְאִם יִתְהַלֵּךְ בַּחוּץ לְתֵת
 שְׁבָתוֹ: עֵבֶרֶת דִּלְקוּהָ וְשִׁלּוּחַ בְּעִירָה • וְהוֹרֵג
 בְּעֶרְמָה וְנִמְצָא בְּמַחְתָּרֶת: פּוֹתֵחַ וְכוֹרֵה בּוֹר
 בְּרִשּׁוֹת

חיינן קינכטען פֿון הויזע, דיין זיין פֿערקויטען קינכען, דער חכסניטט פֿון קח
 כ"ג, חוכר דחט חסן כיכט פֿערריקקען זיין דיין גרונלע זיכע: כחכחרז. יעדען דער
 פֿון טהיים חיכער פֿיהרטען לייגען לו בעטטרמפֿען, סכירע (זיכית) לו חכען, דח:
 רעכט פֿון דער געלייכטען, פֿון דער געהחמטען פֿרויח (וועגען דע: ערוטגעבחרנען
 זיכע) פֿון דעם חוכגעהחמטען, וועדערסעכזיגען זיכען. דיין חוסטער דער
 יוכגען פֿונגען חוי: דעם כעסטע פֿליגען לו זיכען, דחס חסן חויין טיכע: פֿרעמדע:
 פֿרויעכליחער חיס קריגע העירחטהען דחרן; חיינען מלרי קרער חרומי כיכט
 עהער חזן חיס דריטטען גליעדע חסן דיין געהיכער ישראלי חויפלונעהחטען. יעדע:
 חוככליכע קיכר לו בעטניידען, ע: חיס וחרמטען וחרמער חכלווחמטען, (ווען חסן חויין
 דען שכת דחריכער עכסווייגען חוס), חוכרייכער, רייכער בלוטחכגחכג (דער
 פֿרויעכליחער); דחס דח קיינען עכטפֿונעהעכען קעכט זיכען העררן
 חוינלייכערן זיכען; געבחקט וועגען חיינען חעכעכטליכען הורער, וועגען
 חיינער חעכעכטליכען הורע, וועגען דע: יעניגען, דער חיינע פֿערזיין פֿון
 זיכען ברודערן טטיעהלט. רעכטזספרוך, ווען חייין חכז דורך דח: סטחמטען
 חיס דען חחרנערן דורך דח: סטחזען חיס דעם קחרפֿער, דורך בייטען, דורך דח: זיך
 כיעדערלעגען, דורך דח: טרעטען סחדען פֿערחרוזחכט; געזעטן, ווען יעחחכר
 זיכען קעכט טחגט, חוכר דיעזער כחק חיינען טחג חדער כחק לווייח טחגע לעכט
 חיינען ככעכטיטען קעכט פֿריילוזחזען, ווען חיהס דער הערר חייין חויג חדער
 חיינען לחהן חוייסחגט. דעחיעניגען זיכען חוכטערהחלט לו געבען, דער געטחח
 גען וחררדע חוכר לו בעטטע לייגען חוס, זיכען סחדען היילען לו זיכען, חוכר
 געהט דער געטחגעכע וועדער חויין דער טטרמטע היירוס, חיהס זיכע פֿערזיין
 חוכגוקחמטען לו לחהלען. דח: חכליכערן חוכר פֿערברייטען חיינען ברמנדען, דח:
 היכטיקקען דע: פֿיעהען, חסן דעם פֿערדע חיינען חנדערן לו פֿרעזען; ווער חיינען
 חעכטען חיס היכטערלייט חוכבריכט, ווער חזן דיעב חיס חיינכרוכע בעטרחפֿען
 ווירד. דחס דערייכגע, דער חיס פֿרייען חיינע גרובע חעכעכט חדער גרובט, דען
 סחדען דע: היכטיגע חחלעכען לחהלען חוס; דחס דער פֿערפֿיהרער חיינער יוכג
 פֿרויח

גְּרִישָׁת טַמְאִים אֶמְחִיץ לַמַּחֲנֶה • וְגִזְלֵי הַגֵּר וְכַחֲשׁ
 בְּעַמִּיתוֹ מִשְׁלָם קָרָן וְחֹמֶשׁ וּמַעֲלֹוֹת : דְּבָרֵי
 נִזְיוֹת לְטַמְאָה וּלְתַגְלִיחַת • וּמִלֵּאכֹוֹל כָּל מִשְׁרַת
 גִּפְן מִחֲרָצִים וְעַד זֶג : הָעֵבֶרֶת תֵּעָרֵל עַל כָּל בֶּשֶׂר
 לְיוֹם • וּלְהָרִים תִּרְוֶמָה מִמַּעֲשֵׂר נִחְלָתָם : וּכְסוּי
 הָדָם וּמִגֵּעַ וּמִשָּׂא וְאֵהֵל וְהֵסֵט • וְאוֹנָן וְטָבֹוֹל יוֹם
 וּמַחֲוִסֵּר כְּפוֹרִים : זְבִיחַת בֶּשֶׂר לֵאכֹוֹל בְּתֹאוֹהָ
 וְנָבִיא הַשֶּׁקֶר שָׁלָא לְשִׁמוֹעַ לוֹ : חֲקִירַת עֵדִים
 וּמִסִּית וּמַדִּיחַ • וְעִיר הַנִּדְחָת לְשִׁרְפָּהּ בָּאֵשׁ :
 טַמְאָת אַרְבַּע סַפְרוֹת וְסוֹד הַשְּׁסוּעָה • וּמַעֲשֵׂר
 רֵאשִׁיזוֹן וְקָרְבַּן נְשִׂאִים : יוֹפִי חֶלֶק בְּחֶלֶק וּמִמַּכֵּר
 אֲבוֹת • וּפְרִשַׁת הַמֶּלֶךְ וּמִסִּיג גְּבוּל רֵעֵהוּ : כָּל עַד

זוּמָם

זַעֲלָבֶה, וְעַן זִיח (דוֹרֵךְ חִיהָרַע פֶּעֶרְהִירְחִטְהוֹכָג הִיט חִיכְעַס גַּעֲחִיכְעַן) חִיהָרַע
 כְּחֶקְחִיכְעַס גַּעֲחִיכְעַן חִיכְעַס, פֶּחֶן קִיכְעַס הִיכְעַסְהוֹכָג עֲזֻעַן דְּחֶרֶל. דִּיח חוֹכְרִיכְעַן
 חוֹזִי דַעַס לְחַגֶּר הִיכְעַסְלֹוֹסְחֶעֶעַן ; דְּחֶס דַּעֲרִיעִכְעַגַּע, דַּעַר חִיכְעַן פֶּרַעֲחִדִּלְכָג בַּעַ
 רוֹיכְס, דַּעַר זִיכְעַס כַּעֲבַעֲחִיכְעַס עֲטוּחָה חִיכְעַסְהוֹכָג, דִּיח הוֹיכְעַסְהוֹכָג כַּעֲבֹז דַּעַס
 פֶּיכְעַסְעַן טַהִיכְעַן דְּחֶרֶל בַּעֲלִיכְעַן חוֹכֵר חִיכְעַן טוֹרְחֶפְכֶּר פִּיר דִּיח פֶּעֶרְחֹוֹכְרִיכְעַן
 כְּרִיכְעַן חוֹס. פֶּחֶרְטֶרִיכְעַן פִּיר דִּיח עֲכִטְהוֹכָג, בַּעֲטֶרֶפְכֶּעַר דִּיח פֶּעֶרְחֹוֹכְרִיכְעַן
 כִּיכְעַן דִּיח חֲבִטְעֶרֶכָג דַּעַס הוֹיכְעַסְהוֹכָג ; דְּחֶס דַּעַר עֲכִטְהוֹכָג קִיכְעַן כְּחֶס
 פֶּחֶן דַּעַר פֶּרֹוֹכְס דַּעַס וְחִיכְעַסְחֶקְקַעַי, קִיכְעַן קַעֲרֶכָג, קִיכְעַן הִיכְעַן גַּעֲכִיעַע. הִיט חִיכְעַן
 כַּעַס טַעֲרִיעַע דַּעַן גַּחֲלֶעַן לִיכְעַן דַּעַר לִיכְעַן חֲכִלֹוֹסְעֶרֶן ; דְּחֶס דַּעַר לִיכְעַן דִּיח הַעַ
 בַּע חֲכִיכְעַן חִיכְעַן פֶּחֶן דַּעַס לַעֲהֶעַסְעַן, דַּעַר חִיהָרַע עֲרִכְעַס חִיכְעַן. דְּחֶס בַּעֲדַעַק
 קַעַן דַּעַס בְּלוֹטְעַן (פֶּחֶן חִיכְעַס גַּעֲטוֹחֶעַסְעַן וְחִיכְעַן טַהִירַע חֲדַעַר פֶּחֶגְעַן), דְּחֶס בַּעַ
 רִיהָרֵן, דְּחֶס טַרְחֶגְעַן חִיכְעַן חוֹכְרִיכְעַן דִּיכְעַן, חוֹכְטַעַר חִיכְעַס דְּחֶעַס הִיט דַּעֲחִיעַן
 בַּעַן זִיכְעַן, עַז טִיכְעַן ; דַּעַר טַרְחֶגְעַן פֶּחֶר דַּעַר בַּעֲטֶרֶדִּיכְעַן דַּעַס בַּעֲטֶרֶדִּיכְעַן
 דַּעַר זִיכְעַן זִיכְעַר חוֹכְרִיכְעַן גַּעֲבַחֲדַעַס הִיכְעַן חוֹכֵר כְּחֶךְ דַּעַן זִיכְעַן חוֹכְטַעַר
 גַּחֲכָג עֲרוֹחֲרֶעַס, דַּעֲרִיעִכְעַג, דַּעַס כְּחֶךְ דְּחֶס פֶּעֶרְזַעֲהוֹכְגְּחֶעַר (וְחִיכְעַן זִיכְעַן
 כַּעַר פֶּעֶרְחֹוֹכְרִיכְעַן) חִיכְעַן. פִּיעַה לֹו טוֹחֶעַסְעַן, פִּיעַס לֹו עֲזֻעַן כְּחֶךְ וְחִיכְעַן
 פֶּחֶלֶעַן ; חִיכְעַן פֶּחֶלֶעַן פֶּחֶלֶעַסְעַן קִיכְעַן גַּעֲהָר לֹו גַּעֲבַעַן. דִּיח לִיכְעַן גַּעֲכִיח לֹו
 עֲרֶפְחֶרֶטְעַן, גַּעֲכֶחֶטְעַן חִיכְעַן פֶּעֶרְפִּיעֶרֶר ; חִיכְעַן (לֹו גַּחֲלֶעַסְעַן) פֶּעֶר
 פִּיעֶרֶט טַטְחֶדֶס חִיכְעַן פִּיעֶר לֹו פֶּעֶרְבֶרֶעַסְעַן. דִּיח פִּיעֶר לֹו חִיכְעַן בִּיכְעַן דַּעַר פֶּעֶרְחֹוֹכְרִיכְעַן
 רִיכְעַן, דְּחֶס גַּעֲחִיכְעַן פֶּחֶן דַּעַס טַהִירַע ; שְׁסוּעַה (הִיט גַּעֲטוֹחֶעַסְעַן קְלוֹי
 עַן) ; דַּעַר עֲרוֹטְעַן לַעֲהֶעַסְעַן, דְּחֶס זִיכְעַן פֶּעֶרְפִּיעֶרֶר פִּיר דִּיח פִּירֶעַסְעַן. דְּחֶס דִּיח פִּירֶעַסְעַן
 טַעַר חֲכִיכְעַן חִיכְעַן טַהִיכְעַן חִיכְעַן דַּעֲרֶעַן דַּעֲרֶעַן גַּעֲכִיעַע וְחִיכְעַן, חוֹזִיעַר דַּעַן

חִיכְעַן

תִּמְלֹא זָמָה: זְכוּת וּמִישׁוֹר לְהִתְהַלֵּךְ בָּטוֹ. וְנִתְּב יִרְאָה
 לַעֲשׂוֹתוֹ מֵאַהֲבָה: וְאַרְחוֹת יָפוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים. כְּלִי
 לַעֲשׂוֹת עוֹל בַּמִּדְרָה בַּמִּשְׁקָל וּבַמִּשְׁוֹרָה: הִינִין לְצִדִּיק
 וּמִדּוֹת לְהֶאֱמִין. לְהִרְחִיק אֶבֶן וְאֶבֶן מְכִים אִפְּה וְאִפְּה
 מִבֵּית: דְּבַת לְשׁוֹן הָרַע לְהִרְחִיק מִפֶּה. וְדוֹבֵר שְׁלוֹם אִישׁ
 אֶל רֵעֵהוּ: גְּרוּשָׁה וְחֻלָּלָה זֹנָה לְהַבְדִּיל מִשְׁאֵר כְּהֻנִּים.
 וּכְהֵן גָּדוֹל לָתֵת זֶרַעוֹ בְּאִשָּׁה כְּתוּלָה: בְּשִׂאָרוֹ לֹא יִטְמָא
 בְּמַת מִצְוָה יִטְמָא. בְּנִפְשׁוֹת אָדָם וְלֹא בְּנִפְשׁוֹת בְּהֵמָה.
 ח' אִין יְלִידֵי בֵיתוֹ הֵם יֹאכְלוּ בְּלֶחֶמוֹ. אִם יִגַע בְּטִמְאָה
 וְיֹאכַל (כ"א ויגע) בַּקֹּדֶשׁ הוּא יִכָּרֵת:

מיוסד ע"פ א"ב.

אֶת שֵׁם הַמִּיּוֹחָד שְׁלֹא לְקַלֵּל. וְשְׁלֹא לְהַזְכִּיר
 בְּשֵׁם אֱלֹהִים אֲחֵרִים: בְּתַכְהֵן כִּי תִזְנֶה מִיתְתָּהּ
 בְּשִׂרְפָּה. וְאִם תִּחְלַל זֶרַע לֹא תֹאכַל בַּקֹּדֶשׁ:

גרישת

לו בעתכחכטען, דחם הייליגטהוס לו עהרפירכטען; הייליגהחלסטוכג דעז לחכרעג,
 דחמיט עז כיכט פֿחלן דערטחכרטהחטען ווערדע. חין גערעכטיגקייט חוכר טוגעכר לו
 וועכרען, זיך דען וועג דער גחטטע: פֿורכט לו כחהכען חוין: ליעכע לו גחטט. וועהל
 געפֿחלן זיגע וועגע, גוטע ווערקע; כיכט חוכרעכט לוטהון חים וחתטע דער פֿלעכען,
 חים געוויכטע, חים וחתטע דעז הויפֿעכז. ריכטיגע: קחכנעחחחחח, חיכערהויפט
 וועהרהחטטע וחתטע לו החלטען; לווייערלייח געוויכט פֿערן פֿחן דער טחטע, לוויי
 ערלייח וחתטע פֿערן פֿחן הויזע לו החלטען. חיכלע כחכרעכע, פֿערלייחדוכג פֿערן
 פֿחן חוכרע לו החלטען; דחם חייכער חים דעס חכרען פֿריערליך טפרעכע. יעדע
 פֿערטחטטענע, עכטווייהטע, יעדע חורע פֿחן חללען חכריגען פֿרוע: טערן חכלוג
 זחכרען; דחם דער חקהפֿריעזטער זיך כור חים חייכער נוגפֿרויח פֿערהעהלען
 דחל, חוס כחכקחחחען לו לייגען. דחם דער חקהפֿריעזטער זיך חן זייכעס כחכז:
 טען כלזוט: פֿערוחכרעטען כיכט פֿערוחכרייכגען דחל, זיך חכער חן חייכעס גחל פֿער
 לחזעכען לייכחחע (מת מלוח) פֿערוחכרייכגען זחל; דחם ער זיך חן פֿער
 טחכרעכען חעכטען כיכט פֿערוחכרייכגען דחל, חויך כיכט חן טחכרעטען טהירען.
 דחן דחם ריח חים הויזע חייכע: פֿריעזטער: געכחכרען סקלחחען פֿחן זייכער טפֿיזע
 חייכעזען קחכנען; דחם חכער חין פֿריעזטער, דער חייכע חוכרייכקייט בע
 ריהרט, חוכר פֿחן חייכעס הייליגטהוס חיסט, (חין הייליגטהוס בעריהרט), חויז
 גערחטטעט ווערדען זחל.

את. דען חייכגען כחחען גחטטע: כיכט לו לחזטערן דח כחחען פֿרעהדער גחט
 טער כיכט לו ערוחקהכען. דחם דח טחכטער חייכע: פֿריעזטער, ווען זיח חורע
 ריח טרייכט, חים דעס טחכרע דורכז: פֿייער בעטטרחכט ווערדען זחל; דחם דח

זען

יא

11

(Tom 2.) 1/2

בְּקֶרֶבָן: פָּתוּי לֵב אִישׁ אִם יִרְאֶה קָרִי. יָבֹא בַּמַּיִם לַפְּנוֹת
 עָרֵב: עַל רֹאשׁ כְּהֻנִּים שְׁלֹא לְהַעֲלוֹת פָּרֶעַ. וְכֹל יִשְׁכִּירוּ
 נַפֶּשׁ עֵת יָבֹא לְאַהֲל: סִנְפִּיר וְקִשְׁקִשׁ בְּנִפְשׁוֹת הַמַּיִם
 וְעוֹף טָמֵא לְשִׁקֵּץ וְלֹאכּוֹל מִנֶּהָר: נְחִיצַת פֶּסֶל וּמִצְבָּה.
 וְאַהֲמִסְכָּה גְדוּלִים וְכִסְיִלִּים בְּלֹעַל לֵב: מוֹרָא וְכְבוֹד
 אָב וָאֵם. הִרְחַקְתָּ הַמּוֹד בְּהִים וְתַאֲוֹת נָשִׁים: לַעֲזוֹב לְשִׁכְחָה
 וּלְהִנִּיחַ פָּאָה. לְהִשְׁאִיר לֶקֶט וּפָרֶט (נ"א לַהֲפִקִּיר לֶקֶט וּפִיּאָה)
 לַעֲנִי וּלְגֵר: כָּל חֵבֶר חֵבֶר וְדוֹרֵשׁ הַמַּתִּים. מְעוֹנֵן וּמִנְחֵשׁ
 וּמִכְשֵׁף וּמַעֲבִיר לְמוֹלֵךְ: יוֹצֵר שָׁנָאם וְהֵם הוֹעֲבֵת נַפְשׁוֹ.
 כָּל הַדְּרוֹשׁ מֵהֶם פֶּן לְשַׁחַת הַדְּרוֹשׁ: טָבֵל וְעַרְלָה וְדֹאֵי
 וְדָמָי וּמִהָקֵן (וְעוֹשֵׁק גְּזוֹל) וְהַשׁוֹמֵת יָד. וְכֹל הַתַּאכְלוֹ עַל
 הַדָּם: חוֹק שְׁמִירַת לִשְׁכָּת וּמוֹרָא מִקֶּדֶשׁ וְקִדּוּשׁ הָאָרֶץ. פֶּן

תמלא

דיח חבגו וְחִדְרֵרְטֵעַ, דיח גַּעֲבִיחֵרְרֵין, זיח לוֹ רִיכִיגֵעַן דוֹרֵךְ חֶפְעֵר. דַּחַס דַּעַר
 יַעֲכִיגֵעַ, דַּעַר דוֹרֵךְ פֶּעַר פֶּיִהֲרַעֲרִיסַע גַּעֲרַחֲקֵעַן כְּחֹכֵט לִיכֵעַ חוֹכְרִיכִיגִיט חוֹן זִיךְ זִיעַהֲט,
 זִיךְ גַּעֲגֵעַן חֶבַעֲכֵר חִיס חִיזֵעַר בַּחֲדַעַן חוֹט. דַּחַס דִּיח פֶּרִיעַ: טַעַר חוֹיֵהר הוֹיפִטֵה חוֹמֵר
 כִּיכֵט ווִילֵר ווִיכֵטֵעַן דִּירְפֵעַן, (וועגֵעַן חִיכֵעַן פֶּעַר טַחֲרַבֵעַנֵעַן) דַּחַס זִיח זִיךְ כִּיכֵט
 בַּעֲרוֹיטֵעַן דִּירְפֵעַן, ווען זִיח חִין דַּחַס טַיפֵטֵלֵעַט גַּעֲהֵן. דַּחַס חִין חוֹלֵעַ, ווִיחֵ
 חוֹכְטֵעַר דַּעַן חִיס חִיזֵעַר לַעֲבַעֲכֵדַעַן טַהִיעֵרֵעַן פֶּלֶחֶס פֶּעַרֲדַעַרן חוֹכֵר טוֹפֵפֵעַן הַחַט,
 עוֹזֵעַן דַּחֲרֵן; יַעֲדַעַן חוֹכְרִיכֵעַן פֶּחֶגֶעַל לוֹ פֶּעַר חֶבַטִּיעַן, דַּחַס חִין (פֶּחֶן דַּעַן הִיטֵעַ
 רַעֲקֵקֵעַן) דִּיח חִיס טַפְרִיגֵגִיטֵעַן הִיפֶפֶעַכֵדַעַן עוֹזֵעַן דַּחֲרֵן. הִיידִכִּיסַע דַּעֲכֵחֵחֵלֵעַר
 חוֹלֵרִיטֵעַן, גַּחֲטֵלֵעַכֵדִיעַנֵזֵט זִיךְ כִּיכֵט חִין דַּעַן זִיךְ קַחֲחֵעַן לוֹ חִיזֵעַן. פֶּחֶטֵעַר
 חוֹכֵר חוֹטֵטֵעַר לוֹ עַהֲרֶפִירֵכֵטֵעַן חוֹכֵר לוֹ עַהֲרֵעַן, זִיךְ לוֹ עַכְטֵה חוֹטֵעַן דַּעַר בַּעֲגִיעֵרֲדַעַ
 כַּחֲךְ הִיזֵעַרן, דַּעַר בַּעֲגִיעֵרֲדַעַן כַּחֲךְ ווִיבַעַרן. דַּחַס פֶּעַר גַּעֲזֵעַכֵעַ, דִּיח ווִיכֵקֵעַל דַּעַ
 פֶּעַלֲדַעַן (כִּיח דַּעַר עַרֲכֵטֵעַ) חִיבֵרִיגֵ לוֹ חִיזֵעַן; דִּיח חִיכֵלֵעַלֵעַן חֶהֲרֵעַן, דִּיח חִיכֵלֵעַלֵעַן
 כַּעַן טַרוֹיכֵעַן לוֹ חִיבַעֲרֵחִיזֵעַן (דִּיח חִיכֵלֵעַלֵעַן חֶהֲרֵעַן, דִּיח ווִיכֵקֵעַל דַּעַן פֶּעַלֲדַעַן
 פֶּרִיחֵ לוֹ חִיכֵעַן) דַּעַס חֶרֶחֶעַן, דַּעַס פֶּרַעֲחֵדַעַן. חוֹלֵעַ טַהִיעֲרַבֵעַט וּחֶרֶר, טַחֲדֵטֵעַכֵעַ
 בַּעֲפֶרֶחֶגֶר, לִיטֵוֵעַהֲלֵעַר, טַחֲכֵגֵעַכֵעַט וּחֶרֶר, לִיבַעֲרֵעַר, דִּיח חִיִּהֲרַע קִיכֵדַעַר,
 דַּעַס גַּעֲטֵלֵעַן מוֹלֵךְ לוֹ עַהֲרֵעַן, דוֹרֵךְ דַּחַס פֶּייעַר פֶּיִהֲרֵעַן, דַּעַר טַחֲפֶפֶר הַחִיזֵעַט
 זִיח, זִיח זִיכֵר חִיִּהֵס חִיִּיגִרִיעַל; בַּעֲפֶרֶחֶגֶר דִּיךְ כִּיכֵט כִּיח חִיִּהֵעַן, דַּחֲחִיט דוֹח כִּיכֵט
 לוֹ גַּרוֹכֵדֵעַ גַּעֲהֵעַט, כִּיכֵט דַּעַס פֶּעַרֲדַעַכֵעַן חֶהֲיִיט פֶּחֶלֵעַט. פֶּחֶן דַּעַס גַּעֲטֵרִיעַר,
 פֶּחֶן וועלֵכֵעַס קִייעַ הַעֲבֵעַ גַּעֲכֵחֵחֵעַן ווִיחֹרֲדַעַן, כִּיכֵט לוֹ עוֹזֵעַן, דִּיח בּוֹחֲפֶרוֹכֵט
 דִּיח עַרֲזֵטֵעַן דִּרִיח יִחֶהֲרַע חוֹלֵ פֶּחֶרֶהוֹיט חֶלֶזֵעַהֲעַן חוֹכֵר כִּיכֵט לוֹ גַּעֲכֵעַעַן; דַּחַס
 גַּעֲחִיט כִּיכֵט פֶּעַרֲלַעֲהֵכֵטֵעַט, דַּחַס לוֹחִיפֶעַלֵחֵפֵטֵעַ, דַּחֲזִיעֵכִיגֵעַ, וועלֵכֵעַ לוֹחֵר בַּעַ
 רִיכֵטִיגֵט, חֶבַעַר דַּחֲךְ כִּיכֵט גַּחֲלֵ פֶּעַרֲלַעֲהֵכֵטֵעַט ווִיחֹרֲדַעַן, כִּיכֵט לוֹ גַּעֲכֵעַעַן; (דַּחַס
 חוֹכֵגֵעַרֲעַכֵטֵעַר ווִיזֵעַ פֶּחֶרֲעַכֵטֵה חוֹטֵעַכֵעַ, דַּחַס גַּעֲרוֹיכֵטֵעַ, דַּחַס חֶכֶפֶרֲטֵרִיטֵעַ
 חִיעֲדַעַרֲלוֹגֵעַכֵעַן; כִּיכֵט חֶהֲהוֹלִיטֵעַ לוֹ הַחֲלֵטֵעַן בִּיח בּוֹטֵעַ. דַּחַס גַּעֲזֵעַטֵל, דַּעַן שִׁכָּת

לו

אחריו: קרב בחלל חרב ונוגע במת או בעצם אדם
או בקבר יטמא שבעת ימים. להזות עליו מי הנדה
ביום השלישי וביום השביעי: ראית נגעים להחליט
ולחסגיד. בהרת וצרבת שאת וספחת שהין
ומכזה ונתקי ראש וזקן. קרחת וגבחת וכל בזהק
לטהור: ח' תורת צמר ופשתים בגד השתי והערב.
לקרוע ולשרוף ולכבם שנית:

ע"פ תשר"ק.

הוצאת משרת א מחוץ למחנה. לטהור המצורע בעץ ארז
ואזוב ובשני תולעת: שחיטת צפור אחת ושלוש אהת.
תגלחת שער ראשו וזקנו וגבות עיניו: ראש בהונות ידיו
ורגליו להציק בשמנים. ותנוף אָזְנוֹ לחטא בדמים: קירות
בתים לטהרם מנגע. ועפר נתיצה להשליך אל מחוץ:
צואת טמאת הזב ונבלות דוה. זכה נדה ויולדת לטהרם
בקרבו

חייבין פערטטערבענען, חדער חייבין מענטשענקנען, חדער חייבין גרמב חכריהרט,
זייעבען טמאע חוכריין חייט, דחט חסן חיהן היט דעם ספרעגנוחזער (מי עכר פרה)
בעסערעכגען חוס חס דריטטען חוכר חס זייעכעכטען טמגע, דח: בעזעהען דער
טחדען (חן מעכטען), דען מעכטען בעסטיחוט פיר חוכרייטן ערקלערען, חדער
חיהן חייכטליטען לחזען; חייין פלעקקען, חייכע נחכע, חייכע ערהחכען טייכעכע
דע, חייכע חכגעלויגעכע טטעלע, גריכר, ברמכגעטויר, בעזער גריכר, חס
קחפן חדער חס במרטע; היכטערקמהלקחפן, פח דערקמהלקחפן חוכר יערען
פריזעלחויזטחג פיר ריין לו ערקלערען. פערמדרוכג (פחם טחדען דעז חויזחוט
לעז) פיר ווחלעכע חדער לייכעגעחוכר, פיר קעטטען חדער חייכטלחג, עז הערחויז
לוייטען חדער לו פערברעכען חדער כחכחחז לו וחטען.

הוצאת דח: היכוזגעהען דעז הייזגען רייעכערז (דעז פריעוטערז) חויזערהחלוב דעז
לחגערז, דען חויזחוטליגען לו רייכגען היט לערעכעהחזל, חייחכ חוכר החכרמטהער
וחלע. דח: סחכטען דעז חייכען פחכעלז, דח: פליעגען לחזען דעז חכדערז; דח:
טערען זייכעז (דעז חויזעטליגען) הויזטהחערעז, זייכעז במרטעז, זייכער חויז
געככרויכען. דיח טפיטלע דעז דויזעז חוכר דער לעהע זייכער החכד חוכר זייכעז
פוטעז היט חהל לו בעגיעטען, דען הערפחרחגעכדען קחכרפעל זייכעז חהרעז לו
רייכגען חוטדעם בלוטהע (דעז טולרמחשערז). דיח וחכדע דער הייזער לו רייכגען
פחם חויזחוטל, דיח קחלקערדע פחן דעם חייכערייזעכען הויזע היכוז (חויז
דער טטחדען) לו ווערפען. געכחט פחן דער חוכרייכקייט דעזען, דער דען פלוט
החט, פחן דער העסליכקייט דער טהערלזידעכדען (חוכרייכען) דיח בלוטפלייזגעז,

אחת בשנה: לקום מפני שיבה ולהדר פני זקן.
 אזהרה שלא לתלך רכיל ושלל לעמוד על דם רע:
 מצות דין החובל בחברו לחיבו בחמשה דברים
 בנזק וצער ורפוי ושבת ובושת ונוגף אשה וזרה
 לשלם דימי ולדות: נקימה ונטייה להרחיק מלב.
 ושוכב עם נחרפת להביא איל אשם: שרט לנפש
 וכתבת קעקע וקרחת ובהקפת ראש והשחתת
 פאת זקן: עורר ומפליא בנדר ותמורת בהמה
 בבהמה אתנן זונה ומחיר כלב לתעב מדביר
 קדש: פועל הבא בקמת רע שלא להניף חרמיש
 ושכיר הבא בכרם שלא לתן אל כלי: צואת בוצר
 הכרם להשאיר עוללות וחובט זתים שלא לפאר

אחריו

טמא: לו פעררוכען, כחך חרדונג, וועגען חוכרער זינדען לו פעררוכען, חייכען
 חיס יתהרע, פון חייכען גרויען הויפטע חוילעס זעהיען, דחז חוכרעהען חייכען חוילען
 לו פעררהרען; ווערונג, דחז דוח כיכט חז חוכרינגער הרוואגעהען, כיכט לוריקקע
 טטעהען זחלונג ביח דער געעטהער דעז נחלונגען, געכחט חוכר רעכט: שפרוך, דחז
 דעריענע דער זייכען נחלונגען פעררוואנדעט, טולדוג חוילע, פילן דינגע לו לחה
 לען: דען שחרען, דען שחרען, דחז היילונג, דחז פעררווייכען, דחז שחרען; דחז
 דעריענע, דער חייכע טחוכגערע פרויח פערלעטלע, דחז חיהר דחז קינדער חכ
 געהיען, דען ווערטה דער קינדער לחהלען חוס, דחז רחלע, דחז לחוכהלעטען חוילע
 דען הערלען לו עכטערנען; דחז דעריענע, דער חייכע זייכענע, דחז
 חייכען חוככע חייגען חוילע, בעטלונגען, חייכען ווערדער לוס סולדקסער דחרכונג
 גען חוס, זיך קייכען טכיסט, חוס חייכען טחדען וועלען, חוכו פלייט לו געבען,
 קיין חייכענעטלעטען חחן חן זיך לו חחלען, זיך קייכע פחטסטע לו שערען (כייח חיי
 כער זייכע), דחז חחחר כיכט רוכר חס הויפטע, נעכט דען פחדערעקקען, חכלונג
 כעהמען, דחז עקקען דעז כחרטען, כיכט גלחטט חכלונגלען, ווער דחז טעטלונג
 פחן פעררוכען חזן הייליג חוילעטלע, כחך חייכען בעזחכדערן געלעכדע, חין גע
 הייליגטען טטיקק פלייג פערטויטען מיט חייכען געחייכען (דחז כייגע הייליג זינד);
 הורעכלחחן חוכר הורעכגעלר לו פעררובייטען, כיכט חין דען הייליגען טעהלען לו
 ברינגען, דחז דער חרבייטער, דער חין דחז: זחטטלעט קחחוס, דחז זיכעל כיכט חח
 בער דחז: זחטט טחוכגען דחחן; דחז דער טחלחחכער, דער חין חייכען וועכערנ
 קחחוס, כיכט: חין זיין געפח: טהון דחחן, געכחט פיר דען, דער וועלענע חחלעט,
 כחלענע חוכריג לו לחזען; דחז דער, וועלכער דען חחלכויס סיטטעלעט, כיכט
 כחלעלעקקען דחחן, דחז דעריענע, דער חייכען ערטלחגענען בעריהרט, דער

חייכען

דִּיּוֹ הַבְּכוֹר לְטוֹל פִּי שְׁנַיִם • וּמִשְׁפֹּט אִישׁ כִּי יָמוּת
 וּבֶן אֵין לוֹ: הַנָּצִים יַחַד לְקוֹץ כַּף שׁוֹלַחַת יָד
 בְּמִבּוֹשֵׁי • מִגֶּרֶה מִדּוֹן • כָּלִי גִבֹּר עַל אֲשֶׁהוּשְׁמַלֶּת
 אֲשֶׁה עַל גִּבֹּר: וְהַקֶּרֶבֶת גִּרִי צִדְקָה לְגוֹר יַחַד • וּלְקָיִים
 חֲקִים כְּמִחְפְּשֵׁי מִפְּרֵךְ צוּעֵנִים • וּלְחֹזֶן גִּרִי שַׁעַר
 וְלִהְיָאֲכִילִם נִבְלוֹת: זְרִיקַת דָּם וְהַקֵּטֶר חֲלָבִים •
 לְשִׁרְוֶה בָּאֵשׁ בְּבוֹקֶר בַּל הַנֶּאֱכָלִים לְיוֹם אֶחָד:
 חֶרֶם וְחֻלָּה וְשֶׁמֶן שְׂרָפָה לָתֵת לִכְהֵן • וְהָאֵשׁ
 הַמּוֹשֵׁב מִמִּי שָׂאִין לוֹ גּוֹאֵל: טַמְאִים לְנֶפֶשׁ אָדָם
 לַעֲשׂוֹת פֶּסַח שְׁנִי • וּבַלְהוֹצֵאת בָּשָׂר הוֹצָה וְשִׁבִּירַת
 הָעֶצֶם: יִצְרֵק שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה עַל רֹאשׁ כֹּהֵן גָּדוֹל •
 לְמַלֵּא יָדָיו לִכְהֵן תַּחַת אָבִיו: כָּל מַעֲשֵׂה יוֹם
 הַכִּפּוּרִים לַעֲשׂוֹתָן בְּתִקְנָן • לְכַפֵּר עַל חַטֹּאתֵינוּ

אחת

ווען יעמחכר טטירכט חוכד קיינען זעהן היכטערלחטט, (זחלן זיינע טחכטער חיהן
 ערבען). ווען מחכטער מיט חייכחכדער לחכקען, דעריעכניגען פרויח דיה החכר חבלה
 הויען, דיה דען געגכער חיהרעז מחככע: בייח דער טחחח ערגרייפֿט, כיכט לוס לחכ
 קע לו ריילען; דחט קיין פרויעכליחער גערעטהע חייכע: מחככע: טרמגען, קיין
 מחן דיה קליידוכג חייכע: פרויעכליחערז חכלעגען זחלן. דיה פרויחחען בעקעהרטען
 (גרי לרק) חויפלזוכעהחען, לוזחחען מיט חיהכען לו וחככען; דיה געזעטלע לו
 החלטען, וויח דיה פֿחן דער החרטען מרבייט דער לועניס (מלרייס) בעפרייעטען;
 דען חן דען טהחרען גערזרעטען פֿרעהדען (גרי שער) געווחגען לו זיין, חיהכען דיה
 חזער לו עזען לו געבען. דח: טפרעכגען דעז בלוטען, דחז חין רויך חויפלגעהען
 לחזען דער פֿעטטטטיקקע (דעז חפֿערז); חס מחרגען חיס פֿייער לו פֿערברעכען
 וחז: חיכריג בלייכט פֿחן חלזען חפֿערן, דיה כור חייכען טחג געגעזען ווערדען
 דורפֿען. דחז פֿערבחכטע, דען הייליגען טפייזעטייג, דחז לוס פֿערברעכען בעז
 טטיחחטע חהל (פֿחן פֿערחוכרייכגטער תרומה) דעס פריעזטער לו געבען, עבען
 זח דחז חייכעס, דער קייכען פֿערווחכרטען החט, לו ערטטחטטעכרע פֿערטולרעטע
 גוט. דחט דיחיעכגען, דיה זיך חן חייכעס לייככחהחע פֿערחוכרייכגט, החבען, דחז
 לזייטע פסח (חיס מחכחטע חויר) פֿערריכטען זחלזען; קיין פֿלייט פֿחן דעס פסח
 חויז דעס הויזע, וחז עז געגעזען ווירד, היכזילזוסרמגען, קייכען קחככען דחחח לו
 לערברעכען. דחז גיעזען דעז געהייליגטען זחלכחלז חוילרמז הויפט דעז חקהכע
 פריעזטערז, חיהן חין זיין חחט חייכלזעטלען, דחט ער דען הייליגען דיעכזט פֿערז
 ריכטעט חן דער טטעלזע זייכע: פֿחטערז. דען גחכלסן דיעכזט דעז פֿערזחכוכגז
 טחגען

וְאָכַר מִן הַחַי וּבִשָּׁר בְּחֶלֶב : הַחֵיָאֵת אֶחָ וְהַלֹּאֵת אֶבְיוֹן .
 חֲבִילַת רַחִים וְרֶכֶב וְהַשָּׁבֶת הָעֶבֹט : דְּבָרֵי הַזֹּדִית עֹז
 וְקִרְבֵּן חֲטָאֵת . סְמִיכָה וְתַנוּפָּה בַּפָּרָה וְסְלִיחָה : גְּנֻבָה
 וְאַבְדָּה טָרְפָּה וְשִׁבּוּרָה וְשִׁבּוּיָה . תְּשֻׁלוּמֵי כָּפָל וְתְשֻׁלוּמֵי
 אֲרֻבָּעָה וְחֲמִשָּׁה . שׁוּמֵר חָנָם וְהַשֹּׁאֵל נוֹשֵׂא שָׂכָר וְהַשׁוֹכֵר :
 בַּעֲוֹר חֲמִץ וְאַכִּילַת מִצָּה . זְכָרוֹן חֹק לַחוּג כָּל שְׁבַעַת
 הַיָּמִים : ח' אָף פָּרָשַׁת שְׁקָלִים לְהַזְכִּיר אוֹתָהּ בְּכָל שָׁנָה
 וְשָׁנָה . וּפּוֹרְעָנוֹת עֲמָלֵק וּפָרָה אֲדָמָה וְהַחֲדָשׁ הַזֶּה לָכֶם :

ע"ס א"ב.

**אַבְחַנַת מוֹמִים מְלַהֲגִישׁ בַּעַל מוֹם . מוֹמֵי אָדָם
 וּמוֹמֵי בְהֵמָה : בְּרִירַת מֶלֶח שְׁלֵא לְהַשְׁבִּית .
 לְהַקְרִיב אוֹתָהּ עַל כָּל קִרְבֵּן : גַּם בְּלִילָה וּפְתִיתָת
 קְמִיצָה וְהַקְטָרָה . הַקְרָבָה וְהַגָּשָׁה קַבְלָה וְהַזִּיזָה :**

דין

בענדען טהיערע, קיין פֿלייס היט מילך, דיח ערהמלטונג דעז ברודער, דמודעס
 דירפֿטיגען לוייען; דען חוכטערזטען מודער חכערזטען מיהלסטין כיכט לוס פֿפֿחֿרע
 לו כעהמען, דעס מרמען דמו פֿפֿחֿר וויערער לו געבען (היט זוכנעכחוכטערזטען).
 ווחרטע דעז זינדעכעקעכטניזעס, זינדעכפֿער; דיח החכר חויל דמו חפֿער
 לעגען, חייכע ווענדונג חוט דעס חפֿער מחכען, פֿערזעהכונג, פֿערזעהכונג.
 געזעטל, ווען חייכעס פֿעהווחהרער עטווח; געטטמהלען ווחורדע, פֿערזעהרען גיכג;
 ווען חייכעס היטער דמו פֿיעה לעררוזען, בעטמדיגט, וועגערעכעכען ווחורדע,
 בעלמהלונג דעז געטטמהלען, לווייח = פֿיער = פֿוכפֿחֿך; געזעטל, ווען חייכערעט;
 ווחז ווחזחכט פֿערזעהרעט, פֿיעה וועגלוייעט, חוס למהן היטעט, פֿיעה דיכגעט.
 דמו געזייערעט וועגלזוטחפֿען (פֿער פֿסח), חוכגעזייערעט ברקד לו עזען (חוס
 פֿסח); דעז געזעטלג לו געדענקען, לו פֿיערען (דען פֿסח) דיח גטלען זיכעכען
 טחגע. חויל דען חככיסט פֿחן דען שקלים (מיכלען) ימהלזיך חין ערזיכערונג לו
 בריכגען, זח וויח דיח בעטטרפֿונג דעז עמלק (פרשת זכר), דיח חפֿערונג דער רחז
 טהען קוה (פרשת פֿרה), דען חככיסט, דער בעגיכנט: «דיעזער מחכט זיח
 חייך!» (פרשת חמד).

אַבְחַנַת. פֿריפֿונג דער לויכעזפֿעהלער, קיין פֿיעה היט חייכעס פֿעהלער לוס חפֿס
 פֿער דחלזובריכגען; לויכעזפֿעהלער דער מעכטען (דער פֿריעזטער), לויכעזפֿעה
 זער דעז פֿיעהעז. דמו זחלזכידכוס כיכט לו לערטטערען, זחלז ביח יעדעס חפֿער
 לו בריכגען. חויל דמו טפֿיזעחפֿער (היט חהל) לו קעטען, עז חין טטיקקען לו
 לערברעכען, חייכע חחנדפֿחֿלז פֿחס חפֿערזעהל לו כעהמען, עז חין רויך חויפֿגע
 הען לו לזען; דמו חפֿער דחברריכגען, עז היכברריכגען לוס חלזמר, דמו בלוט
 דעז חפֿערז חויפֿחכגען, עז טפרעכגען חויל דען חלזמר. רעכט דעז ערזטגעכער
 כען, לווייפֿחכען חכטהייל לו כעהמען (פֿחן דער ערזטחפֿט); דער רעכטזטפֿרוך :

חען

שומרים ושרי צבאות: נקיות לבית לבא לשמוח בכלה.
 מארם ובונה וגו' ור' הלכב וקדוש מחנה מערות
 דבר: מוצא שפתיים בדבר ושבועת האסר. ופצת פה
 בנדר להפר ולקיים: לבישת שעטניו וכלאי הכרם.
 הרבעת בהמה והרפכת האילן: כחנות כבוד להלביש
 לכהנים. ואזהרת עבודה לבל יקרב כל זר: ידעונים
 להשמיד ואבורת להכרית. להיזר המימים לקבל
 תמימה: טהרה ונקיות מלבא ממזר בקהל. עמוני
 ומואבי פצוה דכה וכרות שפכה: הסימה ופריקרה
 ותוכחת שנאה. וקללת חרש ומכשול עור: זריזות
 להבדיל בין הטמא לטהור. ושקוץ היה ובהמה טמאה
 המוכר לה לטמא: ואותו ואת בנו ביום אחד. וגיר הנלשה
 ואבר

קריעגוחרדכונג, דער געמלכטע פריעזטער חים קריעגע; ווחרדכונג, עקן דען חמט
 (ייטען געטפרחכען, דיח הערפיהרער. ערייח לו זיין פיר דמז הווי) (חיס ערוטען ימהר
 דער עהי), פרחליכען חוחרכונג לו געכיעזען היט דער ברויט; דמטכיסט חין דען
 קריעג ליעהען זקלן ווער זיך היט חייכער פרויח פערלחכט, ווער חיינ כיעזו הויז געבויט
 עט, ווער חייכען ווייכבערג געפאלן חלסט החט, ווער פערלחכטען הערלעכז חיוט; דמז
 לחגיר לו הייליגען, עקן חולעס חוככסטחכדיגען לו רייכגען. ווחר: חויז דען ליפפען
 געגחכגען חיוט חין חייכער זחכע לו החולטען. חויך יעדע חיידיכע חבלחכונג; לו ווחר
 דער חוכד געחכעט ווחרדע היט חייכעס געליכדע, חויפלחהעבען חורער לו בעטטע
 טיגען. זיך כיכט לו קליידען היט חייכעס חויז לייכען חוכד ווחרלען פערחעכגעטען קליידע,
 דען ווייכבערג כיכט היט פערחייטטען חרטען לו בעחחטען; דמז פיעה כיכט חין
 פערחייטטער גחטטוכג לוזחעכלוכריכגען, דען בויט כיכט חין פערחייטטער חרט
 פערחפפען. היט עהרעכלייכרחקקען דיח פריעזטער לו כעקליידען; ווחרכונג פיר דען
 הייליגען דיעכזט, דמז קיין געחייכער זיך דמז חיהע. לייכעכדייטלער לו פערטליגען,
 טחרטעכבעטווערער חויזלורחטטען; חוכגעטהייטען הערלעכז לו זיין, דיח עקללז
 טחכדיגע (חורה) לו עחפפחכגען. זיך ריין חוכד חוכבעללעקט לו ערהחולטען, דמז
 קיין טחכדללעקק (דער חין עהעברוך חודער בלוטטחכדע ערלייגט ווחרדע), חין דיח
 געחייכדע קחחטע, קיין עמוני חודער מואבי, קייכער דער לערריעבעכע חודער חויז
 גיטכייטטעכע חודען החט. דעס דרעטעכדען פיעה דמז חויז כיכט לו פערביכדען,
 עקן דעחועלכען דיח טווערעלחכט חבלוסחקקען; זייכעס כחכזטען (וועגען בעליידי
 גוכגען) פערחייזע לו געביין, חיהס חבער דמז פערגעהען כיכט פייכדליך כחכללז
 טרחגען; קייכעס טויכען לו פללכען, קייכעס בליכדען חייכען חכטטחט חין דען וועג
 לו לעגען. חייפריג לו זיין, לוויטען דעס חוכרייכען חוכד רייכען לו חוכטערטייטען;
 דמז חוכרייכע ווילד חוכד פיעה, דמז חלז פערחוכרייכגעכד חויזגעזחכדערט ווחרדע,
 לו פערחכטייען. קיין פיעה כעכזט זייכעס יוכגען חין חייכעס טחגע לו סחכסטען;
 דיח סחככחדער דעז חייכערספרוכגעז כיכט לו עזזען, קיין גליכער עקן חייכעס לעז
 בעכדען

ע"פ תשר"ק.

שומרים

תורה. דמק: חונד טעייזנחפער, חין וויבליכע: טחחן, חיינע לועגע; סור:
סעלטיבען, יונגע טויבען, חין ליעהנטען איפה (מעל). ערלחט: חונד פרייחימה:
רע, בערעכונג דעס חוואליכען (דער זכנע); דמו לעהלען לוס עומר, זיעבען ווק:
כען הינדורף. קיינען חונדפעררחה חוין חיבערטוס, קיין געלד חוין לינד לו געבען;
ערלחט דען דערלעהענו (חן ערלחטיהרע), וויעדערחיילחונג דען פערקויפטען
לחנדחייגנטהווג. דמו חוירולען דער פרייהייט, דמו פריילחזען דער יידישען
קעכטע (חין ערלחטיהרע); פריילחזונג דען קעכטען חיס דעס דורכטחכענען
תהרע חין פרייחימהרע, דער חונד דורף לייכען דער חמנכחריקייט. גערעכטיג:
קייט נחללוטרמכטען, וויהרהייט חונד רעכט חוירלוחיבען; דען לחהן דען טחגלעה:
כער: חלול: דוח כיכט חיבערכחכט בייח דיר בלייבען לחזען, ביו חן דען חחרגען.
חין חוככעקחכנטען געזעטלזן לערכען פחן דען ריכטערן (סנהדרין) חין דעס חכגע:
געלעגענען וחחלע (לשכת הגזית); חיס דעס טחדעדען ערוירגענו דענועכיגען לו בע:
סטרחפען, דער פערפעלהחפט געגען דיעזע ריכטער החנדעלט. חין געלענדער
חוס דמו דחך לו חחכען, דחט כיעחחנד הערחבפחללע; דיח בעטטיחחונג דער פריי
סטקרטע פיר חיינען, דער חונוויזעכטליך חיינען טחדטסלחג בעגחכגען הסט
קריעגז

לְשׁוֹרֵר • תְּרוֹמֹת וּמַעֲשֵׂרוֹת וְעֵרִי מִגֵּרָשׁ : לְחַיִּים
וְהַזֵּרֹעַ וְהַקָּבֵה לָתֵת לָבֶהוּ מֵאֵת הָעָם וּמֵאֵת זִבְחֵי
הַזֵּבַח • וּרְאֵשִׁית הַגֶּזֶז מִגִּזְזֵי צֹאן : מֵעֵשֶׂר בְּהֶמְדָּה
וּקְדֹשׁ בְּכוֹרוֹת • וּפְדִיּוֹן הַבֵּן וְגֵדֶר וְהַקֹּדֶשׁ : נִטְע
רִבְעֵי וָדֹ"י מֵעֵשֶׂר • מִקְרָא בְּכוֹרִים בְּרָכוֹת וּקְלָלוֹת :
שְׂמִיחַת בֵּית הַשְּׂוֹאֵבָה לְשִׂמּוֹחַ בְּחָג • סִכָּה וְלוֹלֵב
וְעֶרְבָה וְגִסּוֹךְ הַמַּיִם : עֲרִיזֹת לְהַפְרִישׁ נָדָה
לְהַרְחִיק • חֲלִיצַה וְיִבּוֹם וְסֵפֶר כְּרִיתוֹת : פָּרָשַׁת
סוּטָה וּפָרָשַׁת עֵגְלָה עֲרוּפָה • תְּפִלִּין וּמְזוֹזוֹת
וּמִצּוֹת צִיצִית : צִוָּאת כֹּהֲנִים לְבָרֶךְ קָהֵל וְעֵדָה •
וּפְקוּד לִוִּים לַעֲנוֹת בְּקוֹל רָם : קְרִיאַת מוֹעֲדִים
וְזִמְנֵי רִגְלִים • תְּקִיעַת בְּרָאשׁ הַשָּׁנָה וְעֲנוֹי נֶפֶשׁ בַּיּוֹם
הַבְּכוֹרִים : רִגְלִים לַעֲלוֹת בְּשִׁלּוֹשׁ פְּעָמֵי שָׁנָה •

ומתנות

סען, וּמִכְנָעֵהוּ חוֹדֵר גְּרִינֵעַ קַעֲרָנֶה כִּכֹּט סָחָר דְּחֶרְבְּרִינְגוֹג דַּעַ עוֹמֵר לוֹ
עִזְזֵעַן. פְּרִיעֻטֶּה, חֶסֶךְ חִלְטֶה לוֹ דִּיעֵכֶען, לוֹיִס לוֹ זִינְגֵעַן; הַעֲבַחְפָּעֶר, לַעֲהֵכֵי
טַעַן, סִטְחָרְטֶע אִיס פֶּרִיעַן סָחָר חִלְטֵעַן (פֶּיר דִּיח לוֹיִס). דִּיח קִינְכֶחְקֶקֶען, דַּחַז
סוֹלְטֶרְטִיק חוֹדֵר דַּעַן חִגֵּעַן דַּעַן פְּרִיעֻטֶּה לוֹ גַּעֲבֵעַן סָחָר דַּעַן סָחָר, סָחָן דַּעַן,
דִּיח דַּחַז קֶסֶפֶר דְּחֶרְבְּרִינְגֵעַן, דַּעַן עֲרוֹטִינְג דַּעַן טוֹר סָחָן דַּעַן טַעֲרֶעֶן דַּעַן סִטְחָפֶע.
דַּעַן לַעֲהֵכֶס סָחָן פֶּיעֵה, דִּיח הִינְגוֹג דַּעַן עֲרוֹטֶגֶבְחֶרְכֵעַן רִיעֵעַן פֶּיעֵה;
חוֹזֶלְחֻזֶג דַּעַן עֲרוֹטֶגֶבְחֶרְכֵעַן וְחֵהֶעַן, עִז לוֹ הִלְטֵעַן, וְחֵעַן חִינְ גַּעֲלִיבֶדֶע
גַּעֲטֶהֶן, חִיעֵעַן גַּעֲטֶהֶן גַּעֲטֶהֶן חִיעֵעַן חִיעֵעַן דַּעַן בּוֹיִס פֶּרִיעֻטֶּה חִיעֵעַן
פֶּיעֶרְטֵעַן יִתְהַרֶע, בַּעֲקֵכֶס כִּינְט בִּיעַן חִגֵּעַן דַּעַן לַעֲהֵכֶס; דִּיח רַעֲדֵעַן לוֹ הִלְטֵעַן
טַעַן בִּיעַן דְּחֶרְבְּרִינְגֵעַן דַּעַן עֲרוֹטִינְג, חוֹזֶלְחֻזֶעַן דִּיח זַעֲגוֹגֵעַן, דִּיח פֶּעֶרְפֶּלֶוֹ
כֹּנְגֵעַן. דִּיח פֶּרִיעֻטֶּה בִּיעַן וְחֵזֶעֶרְטֶהֶן חִיעֵעַן טַעַן פֶּיעַן לוֹ פֶּיעַן חֶסֶךְ לוֹיִבְהִיטֶטֶע
פֶּעֻט; לוֹיִבְהִיטֶטֶע, פֶּחֶלְחֵלְיִגֵעַ, בְּחֵלְחֵלְיִדֵעַן, וְחֵזֶעֶר לוֹ גַּעֲטֵעַן חוֹזֶלְחֻזֶעַן
דַּעַן פֶּעֶרְכֶּטֶעֶן בִּיעֵן חִיעֵעַן זִיךְ לוֹ עֲכֵהֶן חִיעֵעַן, זִיךְ פֶּחֶן חִיעֵעַן חוֹזֶלְחֻזֶעַן (נָדָה)
לוֹ עֲכֵהֶן; דַּחַז טוֹהֶחֻזֶעַן לִיעֵהֶן, דִּיח כְּרוֹדֶרְעֵהֶן, דַּעַן טִידֶעֶרְיֵעַן. דַּעַן
חִבְסִיטֶט פֶּחֶן חִיעֵעַן דַּעַן חוֹזֶלְחֻזֶעַן פֶּעֶרְכֶּטֶעֶן פֶּרִיעֻטֶּה, דַּעַן חִבְסִיטֶט פֶּחֶן דַּעַן
קֶחֶלְבֶע, וְעֵלְכֶע דַּחַז גַּעֲכִיק חִגֵּעַן חִגֵּעַן וְחֵזֶעֶר; גַּעֲכֵטֶרְיֵעֵהֶן, פֶּחֶטֶטֶע
לַעֲטֵטֶען, דַּחַז גַּעֲכֶט פֶּחֶן דַּעַן טוֹיֶעֶדֶען. בַּעֲפֵהֶן פֶּיר דִּיח פְּרִיעֻטֶּה, דִּיח
פֶּעֶרְכֶּטֶעֶן גַּעֲכֵטֶע לוֹ זַעֲגֵעַן; גַּעֲכֶטֶע פֶּיר דִּיח לוֹיִס, חוֹזֶלְחֻזֶעַן חִיעֵעַן
לוֹיִטֶעַר טִיחֵהֶן (דִּיח כְּרִית וּקְלָלוֹת). דִּיח פֶּעֻטֶהֶן לוֹ פֶּעֶרְכִּינְדֵעַן, דִּיח, לִי
טַעַן דַּעַן פֶּיעֶרְטֶהֶן; לוֹ בּוֹחֵעַן חִיעֵעַן דַּעַן שׁוֹפֶר חֶסֶךְ כִּיחֵהֶן חִיעֵעַן, לוֹ פֶּחֶטֶטֶען

אתה הנהלת תורה לעמך • וכאב את בן אותם
 יסרת: כי מינה כתבת דברות חיים • ובאצבעותיך
 חקקת תוכחות מוסר: גודל עונשין ואזהרות
 הרבה • מצות עשה ומצות לא תעשה: דיני
 ממונות ודיני נפשות • ונתת מום בנותני מומים:
 הזהרת שופטים בל שוחד רשע למות • וצואת
 שוטריב לבל הכר פנים: ושבועת העדות ושבועת
 הפקדון • ושבועת העלם דבר ושלוש גזל והשכ
 אבדה: זקוק בית דין בדריש ובחקירה • סנהדרי
 גדולה וסנהדרי קטנה: חזק בית דין בארבע
 מיתות • עבירה ועבירה ועונש שלה: טרפה
 קהשליך ונבלה למכור לנכרי • כל חלב וכל דם
 שלא לאכול: יין לנסך ושמן להדליק • ועשרון ושת
 הלחם גרש קלי וברמר: כהנים לשרת ולוים
 לשורר

אתה. דוח, גחטט לערליהעסט דוח תורה דיינעם סקוקע, ליכטיגטעזט זיח וויח
 פחטער דען זקהן. היט דיינער רעכטען שריכט דוח דוח געבחקטע דעו לעבעכע,
 היט דיינען פייגערן לערליכעטעזט דוח דוח לורעכטווייזונגען דע- זיטטעכערהרע.
 גרחס זיכר דוח טטרחהען, דער ווהרכונגען פיעל; געביעטעכרע, פערביעטעכר
 פערורדונגען. געזעטלע, גיזלר בעטרעפער, געזעטלע, פערזונגען בעטרעפער
 פער; טחלוחהחלסטונג פיר פערלעסלונג, פחן דען פערלעטלערן לו עהפפונגען.
 ווהרכונג פיר דוח ריכטער, כיכט פיר בעטטעכונג חיינען לוס טחדע פערחורטהיילטען
 פרייח לו שרעכען; געבחקט פיר דוח בעחמטען, קיין חכועהען דער פערזון לו
 חכטען. חיד ביח חיינעם לייגניסע, חוכר וועגען חיינער פעררוחטהרען זחכיי, חיד
 עטווח: לו טוהן חדער לו חוכטערלחזען, ווינלכער חין פערגעזעכעהייט געקחט
 חען חיוז; בעלחחלונג דעז גערויכטען, לוריקקנחבעדעז פערלחכען, בעטעפטיגונג
 דעז געריכטעז היט חוכטער: זוכונג חוכר כחלפחטונג; גרחסער חוכר קליינער רחטה.
 דוח חחכט דעז געריכטעז, היט דען פיער טחדע: חרטען לו בעטטרחהען; ביח
 יעדער חיכערטרעטונג חיהרע בעטטרחהען. פלייט פחן חיינעם לערריוזענען פיע.
 הע דעם חוכרע פחלחזערען, דחו חחו חיינעם חוי: ווערטען לו פערקוינען;
 קיין חוכטליסט, קיין בלוט לו עזען. וויין לו גיעטען חוץ דען חלסחר, היט בויחחחל
 חכלולידען דוח סכור; חייין לעהנטעל חיפה פחם פיינזטען חעהל פיר יעדעז חס:
 פערלחם, דחו חחזער דער לוויח ברחדע (חם שנועות: פעוט) דחלחכרינגען, גרוי:
 פען

בבית בחירתך בבית הגדול והקדוש שנקרא
 שמה עליו מפני היר השלוחה במקדשך : יהי
 רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן
 שתשוב ותרחם עלינו ועל מקדשך ברחמיך
 הרבים ותבנהו מהרה ותגדל כבודו אבינו
 מלפני גלה כבוד מלכותך עלינו מהרה והופע
 והנשא עלינו לעיני כל די וקרוב פזורינו מבין
 הגוים ונפוצותינו כגם מירכתי ארץ והביאנו
 לציון עירך ברנה ולירושלים בית מקדשך
 בשמחת עולם ושם נעשה לפניך את קרבנות
 חובותינו תמידים בסדרם ומוספם בהלכתם :
 ואת מוסף יום חג השבועות הזה נעשה ונקריב
 לפניך באהבה פמצורת רצונה כמו שכתבת
 עלינו בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך
 באמור :

וביום הבכורים בהקריבכם מנחה חדשה ליי
 בשבעתיכם מקרא קודש יהיה לכם כל לאכלת
 עבודה לא תעשו : והקרבתם עולה לריח ניחח
 ליי פרים בני בקר שנים איל אחד שבעה
 בבשים בני שנה :

ומנחתם ונספיהם כמדבר שלשה עשרנים
 לפר • ושני עשרנים לאיל • ועשרון לכבש ויין
 כנסכו • ושעיר לכפר • ושני תמידים בהלכתם :

נְעִרִיצָה וְנִקְרָא שֶׁהַכְסוּד שֶׁיֵּחַ שָׂרְפִי קֹדֶשׁ הַמִּקְדָּשִׁים שֶׁמָּה בְּקֹדֶשׁ
בְּכַתוּב עַל־יֶד נְבִיאָה וְקִרְאָהּ אֵלֶּה וְאָמַר קֹדֶשׁ קֹדֶשׁ קֹדֶשׁ יִי צְבָאוֹת
מִלֹּאֲכֵל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: מ' כְּבוֹדוֹ מִלֹּא עוֹלָם מִשְׁרָתוֹ שׂוֹאֲלִים וְהָ לָזֶה
אֵיךְ מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְעַמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמְרוּ: קו"ם בָּרוּךְ כְּבוֹד יִי מִמְּקוֹמוֹ:
מ' מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֵּן בְּרַחֲמֵי וַיַּחֲזֹק עִם הַמִּיחָדִּים שְׁמוֹ עָרַב וּבָקָר בְּכָל
יוֹם תָּמִיד פְּעָמִים גְּבֻהָה שְׁמַע אֹמְרִים: קו"ם שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יִי אֱלֹהֵינוּ
יִי אֶחָד: מ' אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אָבִינוּ הוּא מִלְכֵנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ
וְהוּא יִשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שְׁנִית לְעֵינֵי כָל־חַי לְהִיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים:
קו"ם אֲנִי יִי אֱלֹהֵיכֶם:

מ' אֶדִיר אֶדִירֵנוּ יִי אֶדִירֵנוּ מָה אֶדִיר שְׁמָהּ בְּכָל הָאָרֶץ: וְהָיָה יִי לְמֶלֶךְ
עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יִי אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד:
מ' וּבְדַבְּרֵי קֹדֶשׁ כָּתוּב לֵאמֹר: קו"ם יִמְלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךְ
צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הִלְלוּהָ:

מ' לְדֹר וָדֹר בְּגִיד גְּדֻלָּה וּלְגִצָּח נִצָּחִים קֹדֶשׁתָּהּ נִקְדִּישׁ וְשַׁבְּתָהּ
אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקֹדֶשׁ אֲתָה.
בָּרוּךְ אַתָּה יִי הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחִירָתֵנוּ מִכָּל הָעַמִּים • אַהֲבַת אוֹתָנוּ •
וְרִצִּית בָּנוּ • וְרוֹמְמָתֵנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת • וְקִדְשָׁתֵנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ • וְקִרְבָּתֵנוּ מִלֵּינוּ לְעִבּוּדֶיךָ וְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאָתָהּ:

וְתִתֵּן לָנוּ יִי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה מוֹעֲדִים לְשִׁמְחָה
חַגִּים וְזִמְנִים לְשִׁשּׁוֹן • אֶת יוֹם חַג הַשְּׁבָעוֹת הַזֶּה • זְמַן
מִתַּן תּוֹרָתֵנוּ מִקְרָא קֹדֶשׁ זָכָר לִיצִיאַת מִצְרַיִם:
וּמִפְּנֵי חַטָּאֵינוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחֲקֵנוּ מֵעַל
אֲדָמָתֵנוּ וְאִין אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְעִלּוֹת וּלְרַאוֹת
וּלְהַשְׁתַּחֲוֹת לְפָנֶיךָ וּלְעֲשׂוֹת הוֹבֵרוֹתֵינוּ

בְּאוֹר פְּנֵיהָ נִתְּחַל לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד
וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיהָ לְבָרָה
אֶת־עַמָּהּ יִשְׂרָאֵל בְּבָרָל־עַת וּבְבָרָל־שָׁעָה בְּשָׁלוֹמָהּ
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרָה אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם
אֱלֹהֵי נְצוֹר לְשׁוֹנֵי מָרַע וְשֹׁפְתֵי מִדְּבַר מִרְמָה וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תַדּוּם
וְנַפְשֵׁי בָעֶפֶר לְכָל תַּהֲוִירָה: פָּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתָהּ וּבְמִצְוֹתֶיהָ תִּרְדּוּף
נַפְשִׁי וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתָם וְקָלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם
עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמָךְ עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינָךְ עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֶׁךָ עֲשֵׂה לְמַעַן
תּוֹרָתְךָ לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ הַוְשִׁיעָה יְמִינָךְ וְעַנְיִי: יְהִי לְרָצוֹן
אֱמִר־כִּי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי: עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו
הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהִי רָצוֹן
לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבְנָהּ בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה
בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ:

ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות.
וערבה ליי מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות.

חזרת התפלה לש"ץ

כלמא אדני שפתי תפתח וכי יגיד תהלתך:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא
אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקָנָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסָדֵי
אֲבוֹת וּמַבִּיא גֹאֲלֵי לְבָנֵי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה
מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶגֶן אַבְרָהָם
אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם יְיָ מַחֲיֶה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ
מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחֲיֶה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
גּוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ
לִישְׁנֵי עֶפֶר מִי בְּמִוָּךְ בַּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ מֶלֶךְ
מֵמִית וּמַחֲיֶה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַחֲיֶה הַמֵּתִים:

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָּה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל
כָּל־יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בָּרְכֵנוּ אֲבוֹנוּ כְּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיָּה בִּי
בְּאוֹר

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כַּמִּדְבָּר שְׁלֹשָׁה עָשָׂר נִיִּים
לִפְדֹּת וְשְׁנֵי עָשָׂר נִיִּים לְאֵילִי וְעֶשְׂרֹן לִכְבֹּשׁ וַיֵּן
בְּנִסְכּוֹ וְשַׁעִיר לְכַפֵּר וְשְׁנֵי תְּמִידִים כְּהִלְכָתָם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ
טוֹב וּמִטֵּיב הַדָּרֵשׁ לָנוּ שׁוּבָה אֱלֹהֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ
בְּגִלְלֵי אָבוֹת שְׁעָשׂוּ רְצוֹנָךְ בָּנָה בֵּיתְךָ כְּבִתְחִלָּה
וְכוֹנֵן מִקֹּדֶשְׁךָ עַל־מְכוֹנוֹ וְהִרְאֵנוּ בְּבָנֵינוּ וְשִׁמְחָנוּ
בְּתַקּוֹנוֹ וְהָשִׁב כֹּהֲנִים לַעֲבוֹדָתָם וְלוֹיִם לְשִׁירָם
לְזִמְרָם וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְנוֹיָהֶם וְשֵׁם נִעְלָה וְנִרְאָה
וְנִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנֶיךָ בְּשָׁלוֹשׁ פְּעָמִי רַגְלֵינוּ כְּכַתּוּב
בְּתוֹרָתְךָ ^(דברי יו"ו) שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים וּבַשָּׁנָה יִרְאָה כָּל־
זְכוֹרֶךָ אֶת־פָּנָיו יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר
בְּחֹג הַמִּצּוֹת וּבְחֹג הַשַּׁבָּעוֹת וּבְחֹג הַסִּפּוֹת וְלֹא
יִרְאָה אֶת־פָּנָיו יְהוָה רִיקָם: אִישׁ כְּמַתְנֵת יָדוֹ
כְּבִרְכַּת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן־לְךָ:

וְהַשִּׁיאֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים
וּלְשָׁלוֹם לְשִׁמְחָה וּלְשִׁשׁוֹן כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ
לְבָרְכֵנוּ: כִּשְׁמֵת אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמִנוּחָתָנוּ קֹדֶשׁ שְׁנוֹ
בְּמִצּוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ שְׁבַעֲנוּ מִטּוֹבָה
וְשִׁמְחָנוּ בִּישׁוּעָתְךָ וּמִיָּהֳר לָבָנוּ לַעֲבֹדָה בְּאַמֶּת
וְהִנְחֵילָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן בְּשִׁמְחָה וּבְשִׁשׁוֹן
שַׁבָּת וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשְׁךָ וְיִשְׁמְחוּ בְּךָ יִשְׂרָאֵל מִקֹּדֶשׁ
שִׁמְךָ בָּרוּךְ אַתָּה יי מִקֹּדֶשׁ הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל וְהַזְמִינֵם:

וְתִתֵּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה
 חַגִּים וְזִמְנִים לְשִׂשׁוֹן אֶת יוֹם חַג הַשְּׂבָעוֹת הַזֶּה זִמְן
 מִתֵּן תּוֹרָתָנוּ מִקְרָא קֹדֶשׁ זִכָּר לִיצִיאַת מִצְרָיִם
 וּמִפְּנֵי חֲטֵאֵינוּ גָּלִינוּ מֵאֶרְצָנוּ וְנִתְרַחֲקָנוּ מֵעַל
 אֲדָמָתָנוּ וְאִין אֲנִיחָנוּ יְכוּלִים לַעֲלוֹת וּלְרִאֲוֹת
 וְלִהְיוֹת חֲזוֹת לִפְנֵיךָ וְלַעֲשׂוֹת חֻבּוֹתֵינוּ
 בְּבֵית בְּחִירָתְךָ בְּבֵית הַגְּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא
 שִׁמְךָ עָלָיו מִפְּנֵי הַיָּד הַשְּׁלֹחָה בְּמִקְדָּשְׁךָ יְיָ
 רָצוֹן מִלִּפְנֵיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן
 שֶׁתָּשׁוּב וְתִרְחַם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים וְתִבְנֶהוּ מְהֵרָה וְתִגְדֹּל כְּבוֹדוֹ אֲבִינוּ
 מִלִּכְנוּ גִלָּה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מְהֵרָה וְהוֹפֵעַ
 וְהַנִּשְׂאָ עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָּל חַי וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין
 הַגּוֹיִם וְנִפְזָצוֹתֵינוּ כֻּנָּם מִיִּרְכַּת־אֶרֶץ וְהַבִּיאֵנוּ
 לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרָנָה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ
 בְּשִׂמְחַת עוֹלָם וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קֶרְבָּנוֹת
 חֻבּוֹתֵינוּ תְּמִידִים בְּסֻדְרָם וּמוֹסָפִים כְּהִלְכָתָם
 וְאֶת מוֹסֵף יוֹם חַג הַשְּׂבָעוֹת

הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה בְּמִצּוֹת
 רְצוֹנָךְ כְּמוֹ שֶׁתִּבְתֶּבֶת עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי
 מִשְׁחָה עֲבֹדָה מִפִּי כְבוֹדְךָ בְּאַמּוֹר:

וּבְיוֹם הַכְּבוֹדִים בְּהַקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה
 בְּשִׂבְעַת־יָכֶם מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מִלְאֶכֶת עֲבֹדָה
 לַאֲתֵעֲשׂוּ וְהִקְרַבְתֶּם עוֹלָה לַיהוָה לַיהוָה פְּרִים בָּנִי
 בְּקָר שְׁנַיִם אֶל אֶחָד שְׂבָעָה כִּבְשִׁים בָּנִי שְׁנָה:

יְהוָה לְמִנוּחֶיךָ אֵתָהּ וְאֶרֶץ עֲנָה׃ כְּהִנֵּךְ יִלְבָּשׁוּ צִדִּיק
וְחִסְדֵיךָ יִרְגְּנוּ׃ בְּעֶבֶד דָּוִד עֲבָדְךָ אֶל־הַשֵּׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ׃
כִּי לֶקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם הַיּוֹרֵתִי אֶל־תַּעֲזוּבוּ׃ עֵץ חַיִּים
הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ וְתוֹמְכֶיהָ מְאֹשֶׁר׃ דְּרָכֶיהָ דְּרָכֵי־
נֶעֱם וְכָל־נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם׃ הַשִּׁיבֵנו יְהוָה אֵלֶיךָ וְנִשׁוּבָה
חֲדָשׁ יְמֵינוּ בְּקֶדֶם׃ חֲצִי קָדִישׁ.

ת פ ל ת מ ו ס ה

אֲדָנִי שְׁמִי תִפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ׃
בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא
אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חֲסִדִּים טוֹבִים וְקֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסִדֵי
אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה׃
מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן׃ בָּרוּךְ אַתָּה יי מֶגֶן אַבְרָהָם׃
אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם יי מַחֲיֶה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ׃
מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחֲיֶה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
גּוֹבֵלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ
לִישְׁנֵי עָפָר מִי כְמוֹתָ בְּעַל גְּבוּרָתוֹ וּמִי רוֹכֵה לָךְ מֶלֶךְ מִמִּית
וּמַחְיֶה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה׃ וְנִאֲמָן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים׃
בָּרוּךְ אַתָּה יי מַחֲיֶה הַמֵּתִים׃
אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקֹדְשִׁים בְּכָל יוֹם יִהְיֶה לְךָ סֶלָה׃
בָּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקָּדוֹשׁ׃
אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים׃ אַהֲבַת אוֹתָנוּ׃
וְרָצִיתָ בָּנוּ׃ וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת׃ וְקִדְּשָׁתָנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ׃ וְקִרְבַּתָּנוּ מִלִּבָּנוּ לְעִבְדָּתְךָ וְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאָת׃

כָּל מַעֲשֵׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ יִבְרְכוּכָהּ: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ
וַגְבוּרַתְךָ יִדְבְּרוּ: לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גְּבוּרַתִּי וְכְבוֹד הַדָּר
מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים וּמַמְשְׁלָתְךָ בְּכָל
דּוֹר וָדוֹר: סוּמָךְ יִלְכָּל הַנִּפְלִיִּים וְזוֹקֶק לְכָל הַכְּפוּפִים: עֵינַי
כָּל אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלם בְּעֵתוֹ: פֹּתַח
אֶת יְדֶךָ וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן: צַדִּיק יִבְכֹּל הִרְכִּיו וַחֲסִיד
בְּכָל־מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יִי לְכָל קֹרְאֵיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרְאוּ
בְּאַמֶּת: רִצּוֹן יִרְאֵיו יַעֲשֶׂה וְאֵת שְׁוַעְתָּם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם:
שׁוֹמֵר יִי אֶת כָּל אֲהָבָיו וְאֵת כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: תְּהַלֵּל
יִי יְדִבֵּר פִּי וַיְבָרֶךְ כָּל בָּשָׂר שִׁם קֹדֶשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:
וַאֲנַחְנוּ נִבְרָךְ יְהִי מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

ה"ז לוקח ס"ח בידו להוליכו מן הכימה ולהלניעו בהיכל ואומר

יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה כִּי גִשְׁבֹּכְךָ שָׁמַיִם לְבָדוּ

והקהל עונים הודו על ארץ ושמים: וירם קרן לעמו תהלה
לכל־חסידיו לבני ישראל עם קרבו הַלְלוּיָהּ:
כִּי לָרֹד מִזְמוֹר לַיהוָה הָאָרֶץ וּמִלֹּאֶה תִּבְלֵ וַיִּשְׁבִּי בָהּ: כִּי־
הוּא עַל־יָמִים יִסְדָּהּ וְעַל־נִהְרֹת יִכְוֶנֶנָּה: מִי יַעֲלֶה בְּהַר
יְהוָה וּמִי יִקּוּם בְּמָקוֹם קֹדֶשׁוֹ: נָקִי בַפִּים וְבָר לֵב אֲשֶׁר
לֹא־נָשָׂא לַשָּׁוְא נִפְשׁוֹ וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה: יִשָּׂא בִרְכָה
מֵאֵת יְהוָה וְצַדִּיקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה דּוֹר דּוֹרְשׁוֹ מִבְּקִישֵׁי
פָּנֶיךָ יַעֲקֹב סֵלָה: שָׂאוּ שְׁעָרִים וְרֹאשֵׁיכֶם וְהִנֵּשְׂאוּ פִתְחֵי
עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה עֶזְרוֹ
וַגְבוּר יְהוָה גְּבוּר מִלְחָמָה: שָׂאוּ שְׁעָרִים וְרֹאשֵׁיכֶם וְשָׂאוּ
פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי רֹוֹא זֶה מֶלֶךְ
הַכְּבוֹד יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה:

כשמזיירים הספר תוך ההיכל מורים

ובגנה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל: קומה

יהוה

המפטיר ינרך זרכות אחרונות:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם צור כל העולמים
צדיק בכל הדורות האל הנאמן האומר ועושה
המדבר ומקים • שכל דבריו אמת וצדק:

נאמן אתה הוא יי אלהינו ונאמנים דבריה ודבר אחד
מדבריה אחר לא ישוב ריקם כי אל מלך נאמן ורחמן
אתה • ברוך אתה יי האל הנאמן בכל דבריו:

רחם על ציון כי היא בית חיינו ולעלובת נפש תושביע
במהרה בימינו • ברוך אתה יי משמח ציון בבניה •

שמחנו יי אלהינו באליהו הנביא עבדך ובמלכות בית
דוד משיחך במהרה יבא ויגל לבנו על כסאו לא ישוב
ולא ינחלו עוד אחרים את כבודו • כי בשם קדשך נשבעת
לו שלא יבכה גרו לעולם ועד: ברוך אתה יי מגן דוד:
על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום חג
השבועות הזה שנתת לנו יי אלהינו לששון ולשמחה
לכבוד ולתפארת • על הכל יי אלהינו אנהנו
מודים לך ומברכים אותך יתברך שמה בפי כל חי תמיד
לעולם ועד: ברוך אתה יי מקדש ישראל והימנים:

אשרי יושבי ביתך עוד יהללך סלה:

אשרי העם שככה לו אשרי העם שיי אלהיו:

תהלל ^{סמ} לדוד ארוממה אלהי המלך ואברכה שמך לעולם
ועד: בכל יום אברכה ואהללה שמך לעולם ועד: גדול יי
ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר: דוד לדוד ישבח מעשיך
וגבורתך יגידו: הדר כבוד רחוקה ודברי נפלאה
אשׁיחה: ועוזו נוראותיה יאמרו וגדלותה אספרנה: זכר
רב טובה יביעו וצדקתה ירגנו: חנון ורחום יי אלה אפיים
וגדול חסד: טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו: יודך יי

בַּמִּרְאָה הַזֹּאת: וְאַרְאֵה הַחַיּוֹת וְהַנְּחָשִׁים וְלִפְנֵי אֶחָד בְּאֶרֶץ
אֶצֶל הַחַיּוֹת לְאַרְבַּעַת פָּנָיו: מִרְאֵה הָאוֹפָנִים וּמַעֲשֵׂיהֶם
בְּעֵין תִּרְשִׁישׁ וּדְמוּת אֶחָד לְאַרְבַּעֵהוּן וּמִרְאֵיהֶם
וּמַעֲשֵׂיהֶם כְּאִשֶּׁר יִהְיֶה הָאוֹפֵן בְּתוֹךְ הָאוֹפֵן: עַל-אַרְבַּעַת
רַבְעֵיהֶן בְּלֻכְתָּם יֵלְכוּ לֹא יִסָּבּוּ בְּלֻכְתָּן: וְגִבֵּיהֶן וְגִבָּה לָהֶם
וְיִרְאֶה לָהֶם וְגִבָּתָם מִלְּאֵת עֵינַיִם סָבִיב לְאַרְבַּעֵהוּן: וּבְלֻכְתָּ
הַחַיּוֹת יֵלְכוּ הָאוֹפָנִים אֶצְלָם וּבְהַנְשֵׂא הַחַיּוֹת מֵעַל הָאָרֶץ
יִנְשְׂאוּ הָאוֹפָנִים: עַל אֲשֶׁר יִהְיֶה-שֵׁם הָרוּחַ לְלֻכְתָּ יֵלְכוּ
שְׁמָה הָרוּחַ לְלֻכְתָּ וְהָאוֹפָנִים יִנְשְׂאוּ לְעַמָּתָם כִּי רוּחַ
הַחַיָּה בְּאוֹפָנִים: בְּלֻכְתָּם יֵלְכוּ וּבְעַמָּדָם יַעֲמֻדוּ וּבְהַנְשֵׂאֵם
מֵעַל הָאָרֶץ יִנְשְׂאוּ הָאוֹפָנִים לְעַמָּתָם כִּי רוּחַ הַחַיָּה
בְּאוֹפָנִים: וּדְמוּת עַל-רֹאשֵׁי הַחַיָּה רִקְיעַ בְּעֵין הַקֶּרֶחַ
הַנּוֹרָא נָטוּי עַל-רֹאשֵׁיהֶם מְלֻמָּעָה: וְרַחַת הַרִקְיעַ
בְּנִפְיָהֶם יִשְׁרֹת אִשָּׁה אֶל-אַחֻזָּתָה לְאִישׁ שְׁתֵּימָם מְכַסּוֹת
לְהִנָּה וּלְאִישׁ שְׁתֵּימָם מְכַסּוֹת לְהִנָּה אֵת גּוֹיֹתֵיהֶם:
וְאֶשְׁמַע אֶת-קוֹל בְּנִפְיָהֶם בְּקוֹל מַיִם רַבִּים בְּקוֹל-
שִׁדִּי בְּלֻכְתָּם קוֹל הַמֶּלֶךְ בְּקוֹל מִהְנֶה בְּעַמָּדָם
תִּרְפִּינָה בְּנִפְיָהֶן: וַיְהִי-קוֹל מֵעַל לָרִקְיעַ אֲשֶׁר עַל-רֹאשֵׁם
בְּעַמָּדָם תִּרְפִּינָה בְּנִפְיָהֶן: וּמִמָּעַל לָרִקְיעַ אֲשֶׁר עַל-
רֹאשֵׁם בַּמִּרְאֵה אֶבְדָּם סִפִּיר דְּמוּת כִּסֵּא וְעַל דְּכוּת הַכִּסֵּא
דְּמוּת בַּמִּרְאֵה אָדָם עָלָיו מְלֻמָּעָה: וְאַרְאֵה בְּעֵין הַשְּׁמַל
בַּמִּרְאֵה-אֵשׁ בֵּית-לָהּ סָבִיב מִמִּרְאֵה מִתְנָיו וּלְמַעְלָה
וּמִמִּרְאֵה מִתְנָיו וּלְמַטָּה רֹאשִׁי בַּמִּרְאֵה-אֵשׁ וְגִבָּה לוֹ
סָבִיב: בַּמִּרְאֵה הַקָּשָׁת אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּעֵנָן בְּיוֹם הַגֹּשֶׁם בֶּן
מִרְאֵה הַנֶּגֶה סָבִיב הוּא מִרְאֵה דְּמוּת כְּבוֹד-יְהוָה וְאַרְאֵה
וְאֶפְלַע עַל-פָּנָי וְאֶשְׁמַע קוֹל מִדְּבָר: וְהַנְשֵׂאֵי רוּחַ
וְאֶשְׁמַע אַחֲרֵי קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל בְּרוּךְ כְּבוֹד-יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ:

בתחלת יחזקאל ויהי בשלשים שנה עד ואשמע קול מדבר
ומסיים בפסוק ותשאני רוח מפרשה של אחריה סי' ג' בפסוק י"ב.

* ויהי בשלשים שנה ברכיעי בחדש ואני
בתוך הגולה על גהר ככר נפתחו השמים ואראה
מראות אלהים: בחדשה לחדש היא השנה החמישית
לגלות המלך יויכין: היה היה דבר יהוה אלי יחזקאל
בן בוזי הכהן בארץ בשדדים על גהר ככר ותהי עליו שם
יד יהוה: וארא והנה רוח סערה באה מן הצפון ענן
גדול ואש מתלקחת ונגה לו סביב ומתוכה בעין החשמל
מתוך האש: ומתוכה דמות ארבע חזות וזה מראיהן
דמות אדם להנה: וארבעה פנים לאחת וארבע כנפים
לאחת להם: ורגליהם רגלי ישרה וכף רגליהם ככף רגל
עגל ונצצים בעין נחשת קלל: וידו אדם מתחת כנפיהם
על ארבעת רבעיהם ופניהם וכנפיהם לארבעהם:
חברת אשה אל אחותה כנפיהם לאיסבו בלכתן איש
אל עבר פניו ילכו: ודמות פניהם פני אדם ופני אריה
אל הימין לארבעתם ופני שור מה שמאול לארבעתן
ופני יגשר לארבעתן: ופניהם וכנפיהם פרדות מלמעלה
לאיש שתיים חזקות איש ושתיים מבסות את גויתיהנה:
ואיש א-עבר פניו ילכו אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת
ילכו לאיסבו בלכתן: ודמות החזות מראיהם כגחלי-
אש בערות כמראה הלפדים היא מתהלכת בין החזות
ונגה לאש ומן האש יוצא ברק: והחזות רצוא ושוב

* חייכגע חוכרער סכמים החכען דמ: חפצטעכטליכע פערלענען דיעזער הפטרה
פערבוקטיגן; חכרע החכען לומר דין פערלענען חין דער חורט שרעכע ערלויבט,
חוכט גר דער בעדינגונג דיחזעלבע ווערער לו חכערעזעטלען נחך לו ערקלחערען.
דעחזוכגעחכטעט פונדען וויר: חזוקהל עלטערע חזו חזיק כיערע חכערעזעטלענען
חין חזען דייטטען ספרי נביאים ומחזורים חוכר הפערות. חך חייכע: טהיילן
החכע דענכחך פיר רחטהזמק ערמכטעט דיעזע הפטרה חוכחכערעזעט לו חזען.

מִזְבֵּחַ אֲדָמָה תַעֲשֶׂה-לִּי וְזִבְחֶת עָלָיו אֶת-עֹלֹתֶיךָ וְאֶת-
 שְׁלֵמֶיךָ אֶת-צִיאָנֶךָ וְאֶת-בִּקְרָךְ בְּכָל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֶזְכִּיר
 אֶת-שְׁמִי אָבוֹא אֵלֶיךָ וּבִרְכִּיתֶיךָ: וְאִם-מִזְבֵּחַ אֲבָנִים
 תַעֲשֶׂה-לִּי לֹא-תִבְנֶה אֹתוֹן גִּזִּית כִּי חֲרִבָּה הִנֵּפֶת עָלֶיהָ
 וְהִחַלְלָהּ: וְלֹא-תַעֲלֶה בָּעֵלֹת עַל-מִזְבְּחִי אֲשֶׁר לֹא-
 הִגֵּלָה עֲרוּרָתָה עָלָיו:

מניחין ס"ת ב' חלל הראשון ואומר הצי קדיש על שניהם. ומגביהין
 וגוללין ס"ת שקראו בו, ופוחטין ס"ת ב' וקורין למפטיר בפ' פינחס.

וּבַיּוֹם הַבְּכוּרִים בְּהַקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה
 בְּשִׁבְעַת יָבֵם מִקְרֵא-קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל-מִלְאכַת עֲבֹדָה
 לֹא-תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה לַיהוָה לֶחֶם יִיחָד לַיהוָה פְּרִים בָּנִי-
 בָּקָר שְׁנַיִם אֶל אֶחָד שְׁבַעַת כִּבְשִׂים בָּנֵי שָׁנָה: וּמִנְחָתָם
 סֵלֹת בָּלוּלָה בַשֶּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לִפְרֵי הָאֶחָד שְׁנֵי
 עֶשְׂרֹנִים לְאֵיל הָאֶחָד: עֶשְׂרוֹן עֶשְׂרוֹן לִכְבֹּשׁ הָאֶחָד
 לְשִׁבְעַת הַכִּבְשִׂים: שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם: מִלֶּבֶד
 עַלֹת הַתָּמִיד וּמִנְחָתוֹ תַעֲשֶׂה תָמִיד יְהִי-לָכֶם וְנִסְכֵיהֶם:

מי שברך. ומגביהין וגוללין. וכשמגביהים בס"ת מניחין נגד הכתב של ס"ת ואומרים
 וזאת ההוזה אשר שם משה לפני בני ישראל על פי יי
 ביד משה: עץ חיים היא למחזיקים בה ותמכיה מאשר:
 דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום: ארך ימים
 בימינה בשמאלה אשר וכבוד: יי הפין לשון צדקו
 יגדיל תורה ויאדיר:

קודם קריאת הפטרה ואחר שנגמר הגולל יברך המפטיר ברבה זו.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר
 בַּנְּבִיאִים טוֹבִים וְרָצָה בְּדִבְרֵיהֶם הַנְּאֻמִּים בְּאֵמַת
 בְּרוּךְ אַתָּה יי הַבּוֹחֵר בַּתּוֹרָה וּבַמִּשְׁרָה עֲבָדוֹ
 וּבִישְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבַנְּבִיאִי הָאֵמֶת וְצִדִּיק:

וְאֶשֶׁר בְּאֶרֶץ מִתְחַת וְאֶשֶׁר בַּמַּיִם מִתְחַת לְאֶרֶץ לֹא
 תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵל קָדָשׁ
 פֶּקֶד עוֹן אָבֹת עַל-בָּנִים עַל-שְׁלֹשִׁים וְעַל-רִבְעִים לְשָׁנָאִי
 וְעָשָׂה חֶסֶד לְאֲלֹפִים לְאֹהֲבֵי וּלְשֹׂמְרֵי מִצְוֹתַי כֹּס לֹא
 תִשָּׂא אֶת-שֵׁם-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁוּא כִּי לֹא יִנָּקֶה יְהוָה
 אֶת אֲשֶׁר-יִשָּׂא אֶת-שְׁמוֹ לְשׁוּא פ

זְכוֹר אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ
 כָּל-מְלֶאכֶתְךָ וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא
 תַעֲשֶׂה כָל-מְלֶאכֶה אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתְּךָ עַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ
 וּבְהֶמְתְּךָ וְגִירְךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ כִּי שֵׁשֶׁת-יָמִים עָשָׂה יְהוָה
 אֶת-הַשָּׁמַיִם וְאֶת-הָאָרֶץ אֶת-הַיָּם וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-בָּם
 וַיָּנַח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל-כֵּן בֵּרַךְ יְהוָה אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת
 וַיְקַדְּשֵׁהוּ כֹס בְּכָד אֶת-אֲבִיךָ וְאֶת אִמְּךָ לְמַעַן יֵאָרְכוֹן
 יְמֶיךָ עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ כֹּס לֹא
 תִרְצָח כֹּס לֹא תִנָּאֵף כֹּס לֹא תִגְנֹב כֹּס לֹא תַעֲנֶה
 בְּרֵעֶךָ עַד שֹׁקֶר כֹּס לֹא תִחַמֵּד בֵּית רֵעֶךָ כֹּס לֹא
 תִחַמֵּד אִשְׁתִּי רֵעֶךָ וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ וְשׁוֹרְךָ וַחֲמֹרְךָ וְכָל אֲשֶׁר
 לְרֵעֶךָ ה וְכָל-הָעַם רֹאִים אֶת-הַקּוֹלֹת וְאֶת-הַלַּפִּידִם
 וְאֶת קוֹל הַשֹּׁפָר וְאֶת-הַהַר עָשָׁן וַיִּרְא הָעָם וַיָּנֻעוּ וַיַּעֲמֻדוּ
 מֵרָחֵק וַיֹּאמְרוּ אֶל-מֹשֶׁה דַּבֵּר-אַתָּה עִמָּנוּ וְנִשְׁמָעָה
 וְאַל-יְדַבֵּר עִמָּנוּ אֱלֹהִים פֶּן-נָמוּת וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-הָעָם
 אֶל-תִּירְאוּ כִּי לִבַּעֲבוֹר גִּסּוֹת אַתְּכֶם בָּא הָאֱלֹהִים וּבַעֲבוֹר
 תִּהְיֶה יְרֵאתוֹ עַל-פְּנֵיכֶם לְבַלְתִּי רַחֲמָאוּ וַיַּעֲמֻד
 הָעָם מֵרָחֵק וּמֹשֶׁה נָגַשׁ אֶל-הָעַרְפָּל אֲשֶׁר-שָׁם
 הָאֱלֹהִים כֹּס וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה כֹּה תֹאמַר אֶל-
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אַתֶּם רֹאִיתֶם כִּי מִן-הַשָּׁמַיִם דִּבַּרְתִּי עִמָּכֶם
 לֹא תַעֲשׂוּן אִתִּי אֱלֹהִי בְסֶף וְאֵלֹהֵי זָהָב לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם

כִּי וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יִרְדּוּ יְהוָה לְעֵינֵי כָל־הָעָם עַל־הָרֹם סִינַי
 וְהִגִּבְלֹתָ אֶת־הָעָם סָבִיב לֵאמֹר הִשְׁמְרוּ לָכֶם עֲלֹת בְּהָר
 וּנְגַע בְּקִצְרוֹ כָּל־הַנֶּגַע בְּהָר מֹות יוֹמָת׃ לֹא־תִגַּע בּוֹ יָד כִּי־
 סָקוֹל יִסְקַל אוֹרֶה יִירָה אִם־בִּהְמָה אִם־אִישׁ לֹא יִחְיֶה
 בְּמִשְׁקֵי הַיָּבֵל הֵמָּה יַעֲלוּ בְּהָר׃ ג וַיֵּרֶד מֹשֶׁה מִן־הָהָר
 אֶל־הָעָם וַיְקַדֵּשׁ אֶת־הָעָם וַיַּכְכֵּסוּ שְׂמֹלֶתָם׃ וַיֹּאמֶר אֶל־
 הָעָם הֵיוּ נִכְנִיִּים לִשְׁלֹשֶׁת יָמִים אֶל־הַנָּשׁוֹ אֶל־אִשָּׁה׃ וַיְהִי
 בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בָּהֵיִת הַבֶּקֶר וַיְהִי קִלְתוֹ וּבִרְקִים וַעֲנָן כָּבֵד
 עַל־הָרֹדֶף וְקָל שֹׁפָר חֲזָק מְאֹד וַיַּיְחָרֵד כָּל־הָעָם אֲשֶׁר
 בְּמַחֲנֶה׃ וַיּוֹצֵא מֹשֶׁה אֶת־הָעָם לִקְרֹאת הָאֱלֹהִים מִן־
 הַמַּחֲנֶה וַיִּתְּצוּ בְּתַהֲפִית הָהָר׃ וְהָרֹם סִינַי עָשָׂן כְּלוֹ כִּפְנֵי
 אֲשֶׁר יִרְדּוּ עָלָיו יְהוָה בָּאֵשׁ וַיַּעַל עֲשָׂנוּ כַּעֲשֹׂן הַכֹּבֶשֶׁת וַיַּיְחָרֵד
 כָּל־הָהָר מְאֹד׃ וַיְהִי קוֹל הַשֹּׁפָר הוֹלֵךְ וְחֲזָק מְאֹד מֹשֶׁה
 יִדְבֹּר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֶנּוּ בְּקוֹל׃ ד וַיֵּרֶד יְהוָה עַל־הָרֹם סִינַי
 אֶל־רֹאשׁ הָהָר וַיְקַרָּא יְהוָה לְמֹשֶׁה אֶל־רֹאשׁ הָהָר וַיַּעַל
 מֹשֶׁה׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה רֹד הָעֵד בָּעַם פֶּן־יִהְיֶה־סוֹ
 אֶל־יְהוָה לְרֹאזוֹת וְנָפַל מִמֶּנּוּ רָב׃ וְגַם הַכֹּהֲנִים הַנִּגְשִׁים
 אֶל־יְהוָה יִתְקַדְּשׁוּ פֶן־יִכְרַץ בָּהֶם יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־
 יְהוָה לֹא־יִוָּכַל הָעָם לָעֲלֹת אֶל־הָרֹם סִינַי כִּי־אַתָּה הֶעֱדַתָּה
 בָּנֹנוּ לֵאמֹר הִגִּבְלָה אֶת־הָהָר וְקִדְּשָׁתוֹ׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי יְהוָה
 לְהָרֹד וְעֲלִיתָ אֵתָּה וְאַהֲרֹן עִמָּךְ וְהַכֹּהֲנִים וְהָעָם אֶל־
 יְהֹרָסוֹ לָעֲלֹת אֶל־יְהוָה פֶּן־יִפְרֹץ־בָּם׃ וַיֵּרֶד מֹשֶׁה אֶל־
 הָעָם וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם׃

וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לְאָמֹר׃ ה אֲנֹכִי
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 מִבֵּית עַבְדִּים׃ לֹא יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל־פְּנֵי
 לֹא תַעֲשֶׂה־לְךָ פֶסֶל וְכָל־תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם וּמִמַּעַל

ש ברנא ליה בשבין תקוף המנותא :

ח' י דבר לן עלמין עלמין מדמותא *

מ נת דילן דמלקדמין פרש בארמותא :

ק' ט לולה דליתן ותור טור דמותא *

ו חד בחד כי סביר ועביר קרבותא :

ח' ב קרנזי מנגח בהמות ברבותא *

י קרטע נון לקבליה בציצוי בגבורתא :

ק' מ קרב ליה בריה בחרביה רברבותא *

א רסטון לצדיקי יתקן ושרותא :

ח' מ סחרין עלי תפי דכדכוד וגומרתא *

נ גידין קמידון אפרסמון נהרתא :

ק' ו מתפנקין ורדי בכסי רותא *

ח מר מרת דמבראשית נטיר ביה נעותא :

ש פערטרויט חין חוכרער געפונגעכטפֿעט, היט זיך גרופער סטחודהפֿעטיגקייט
י יעלט לייטעט ער חוכז חין דווער עוויגקייט, חוכד וויר גענוגען עוויג ווהככע.

מ דיח ער לוס חכטהיין חוכז חס חכבעגין בעטידען.

ט כון בעגיכט חייכע לוסטהעטלע לוויטען לויתן חוכד דעס ווילדען בערגסטיר ;
זיח גרייפֿען חייכנדער טחפֿער חן חוכד פֿיהרען חייכען לוסטיגען קחמסלי.

ב היט דען הורכערן פֿיהרט דחז כהמות זייכע טחדליכען סטחזע ;

ו דעז מעערעז חוכגעהייער טכעלזט חיהן טחרט היט זייכען יעהערען פֿלחזען.

מ זיח ערליגען חוכד ווערדען דורך דעז טחפֿערז חוכגעהייערע טווערד לערגלידערט,

א חוכד לובערייטעט, לוס קחזטליכען חמהליע, פֿיר דיח זעליגען.

מ היר זיטלען חין רייען, חוס טיטע פֿון יחספֿיז חוכד קחפֿוכקעל,

נ כעבען בחלזחס טטרחהענדען בחכען,

ו חוכד לעכען עכטליקט, חויז פֿחלזען פֿחקחלען,

ח דעז קחמטליכען ווייכז, דער זייט דעז חכבעגיכז, חין בעערען חויפֿכעוומהערט**

* לויתן חויזט דחז גרופסטע מעערעז חוכגעהייער ; דער ווילדע בערגסטיר

חדער כהמות דחז גרופסטע לחדעז חוכגעהייער. פֿון ביירען פֿינדעט חון

חייכע בעטרייבונג חין איז קחשיטעל 40 פֿחלזסטחנדריגער כחך חין תלמוד.

** דיח ביזהעריגע טילדערונג פֿון דען גליקליכען לוסטחנד חייכעז קיכפֿטיגען לעבעז

ווירד, פֿון דען הייזען חוכזערער געלעהרטען חוז חייכע חלזעגחריע, דחז

הייזט, חייכע חכטוויחליכע דחרטטעלזונג חייכער חלזגעחייכען חמהרהיט חוכטער

חייכען זיכנליכען בולדע בעטרחכטעט. זיהע זרכו' ד' ל' דוסנהדרין דף ל"ע ע"א.

ח' ה' דו שלמא במיתי ומנא דכיתא.
 ק' ריתא דירושלם בד יכנש גליתא:
 ק' י' קריה מטיל עליה ביומי ולילותא.
 ג' נוניה למעבד בה בתושבחון כלילתא:
 ח' ד' זדור ענניא למשפר כילתא.
 ל' פומיה דעבדתא עבדון מטללתא:
 ק' ב' תבתקי דהב פיזא ושבע מעלתא.
 ת' ח' מיין צדיקי קדם רב פעלתא:
 ח' ו' ריויהון דמי לשבעא חדותא.
 ר' קיעא בזיהוריה וכוכבי זיותא:
 ק' ה' דרא דלא אפשר למפרט בשפותא.
 ו' לא אשתמע וחימי נביאן חזותא.
 ח' ב' לא שלטא ביה עין בגו עדן גנתא.
 מ' טילי בי חנגא לבהדי דשכינתא:
 ק' ע' ליה רמזי דין הוא ברם באמתנותא.

שברנא

ח דמן קעהרט פחלוע פריידע לוריק, חוכר רייכע ווהכנע,
 ק כחך זיכררע: זיכררע לירושלם, כחכדעס דין חויגער ווהכדערטן ווידער הייט געקעהרט.
 י זייכע העררליכקייט ווהלסטעס דמן חיכער חיהר טחג חוכר כחכט.
 ג חין חיהר ווערדען רייהעכט חכלע חויגער פיהרט — פחן ווהכגעווען בעגלייטעט —
 ד חוכטער פרחכטהיטעלן, געבילרעט פחן קרייטט וועלעווען קען.
 ל כחך פעהרעלסטכט דער פערדיכטע ווערדען טהרמן היטעלן,
 ב כעכט גחלדען טהרמן פחן זיעבען טטופען,
 ת חללען פרחטען חכגעוויזען פחן פעהרגעלטער דער טהמטען.
 ו חיהר חכגעזיכט, פעהרגיגט חוכר ווהכנע: חטט, גלייכט
 ד דעס הוטערן היטעלן, חוכר דען ליכטען טטערנען.
 ה חין חכבליק דען קייכע טפרחכע לו טילדערן פעהרמג,
 ו דען קיין פרחפעט געזעהען כחך עהפכודען היט.
 ב כחך היט קייכע: וועזענ: בליק חייגער וועגן, חין יעכע ווהכנע: געזיכרע,
 מ ווה זיכר ווערדען, דין זעליגען, בעגלייטעט פחן דער חמיע: טחט גחטטען!
 ע חוין חיהר דייטעכר ווערדען זיכר ווערדען: זיכר! ער חייטט, דעס וויר געדולטיג

פערש

שֶׁפֶר עָלַי (כ"א עליה) לְחֻוִּיָּה בְּאִפִּי מַלְבוֹתָא:

ק' תִּתְּ אֵין וּמִתְכַּנְשִׁין בְּחִיזוֹ אֲדוֹתָא *

תִּתְּ מַהִין וְשִׁילִין לִיה בְּעֶסֶק אֲתוֹתָא:

ח' מִנְּן וּמֵאֵן הוּא רְחִימָךְ שְׁפִירָא בְּרִיּוֹתָא *

אֲרוֹם בְּגִינִיה סְפִית מְדוֹר אֲרִיּוֹתָא:

ק' יִקְרָא וְיֵאָה אֶת אֵין תַּעֲרְבִי לְמִרוֹתָא *

ר עוֹתִיד נַעֲבִיד לִיךְ בְּכָל אֲתִרוֹתָא:

ח' בְּחִבְמָרְתָא מְתִיבְתָא לְהוֹן קֶצֶת לְהוֹדְעוֹתָא *

יִדְעָתוֹן חֲכָמִין לִיה בְּאֲשֶׁתְּמוֹדְעוֹתָא:

ק' ר בּוֹרְתָכוֹן מֶה חֲשִׁיבָא קָבֵל הֵהִיא שְׁבַחְתָּא *

ר בּוֹתָא דִּיעֵבֵד לִי בֶד מְטִיא יְשׁוּעָתָא:

ח' בְּמִיתִי לִי נְהוֹרָא וְתַחֲפִי לְכוֹן בְּהִתָּא *

יִקְרִיה בֶד אֲתַגְלִי בְּתַקְפָּא וּבְגִיּוֹרָתָא:

ק' יִישָׁלֵם גַּמְלִיא לְסִנְאִי וּנְגוֹתָא *

צִדְקָתָא לְעַם חֲבִיב וְסִגִּי זְכוֹתָא:

לִיעֲמֹט עַז הִיר, לוֹיִט לֹו פֶּעֶרְקִינְדֵּעַן, חִין גַּעְגַּעֲנוֹחֶרֶט דַּעַר עֶרְדֵּעַן. קְחִיגַע.
ת דַּחֶרֶט טַרְחֲטֵעַן זִיח סִטְקָלֹו חוֹיִן, סִטְרִלְטֵעַן דַּחֶהֶר וּזִיח וְעֶרְעֵזוֹחֶגֶעַן*
חֹוֹד עֶרְקוֹדִיגִטֵּעַן הַחִיט זִיךְ כַּחַךְ חִיהֶס חֹוֹד זִיכֵּעַן וּחֹוֹדֶרֶטֶהֶטֵּעַן,
מ «וּחֹוֹג, חֹוֹד וְעַר חִיט רִיין טַרוֹיחֲטֵעַר, דּוּח סִטְקָלֹוֹעַ טַחֲכֵעַ,
א דַּעֲזֵעַן הַחֲלָכֵעַן דּוּח זֶח וְחֶכְסִיג דּוֹלְדֵעִזִּט?
י וּזִירְדִּיגֶעַר וּחֶרֶעִזִּט דּוּח חֹוֹד טַחֲכֵעַר, וּזֵינ דּוּח חֹוֹדֶרֶר הַחֶהִיט הוֹלְדִיגִטֵּעִזִּט,
ר דַּחַן וּחֲלָטֵעַן וּזִיר דִּיר גַּעֲנוֹגַע טַהוֹן חֲלָזְכֶהֶחֲלָכֵעַן. »
ב וּחֶהֶלְבֶּרְמַחֲכֵט גַּחַב חִיךְ חִיהֶכֶּעַן חִיכֵעַ קִלִּיכֵעַ קוֹדֶעַ לֹוֹרִיק!
י חֶח וּזִיסֵעַט חִיהֶר, דִּיח חִיהֶר חִיהֶן פֶּעֶרְכִּינְכֶּפְטֵעֲלֹוֹד חִיטְקֶעֶכְכֵט,
ר וּזִיח חֹוֹכְבֶּרְדִּיטֵעַנְדִּיירֵעַ הַחֶהִיט לֹו חֶכְטֵעַן, חִיט פֶּעֶרְגִּלִיךְ יַעֲכֶעַר הַחֶהֶעַ,
ר יַעֲכֶעַר גִּרְחֶסֶע, לֹו וְעֶלְכֶּעַר עַר חִיךְ עַחֲסַחֶר הַעֲבֵט חִיכֹוֹט,
ב וּזֵעַן עַרְזִי הִיר חוֹיפֶּגֶעֶהֶעַן לֶחֶסֶט, זִיין לִיכֵט — חִיךְ חוֹחֶעֶבֶלֶט פִּיכֹוֹטֵעֶרְכִּיט —
י וּזֵעַן עַר חִין זִיכֶעַר חוֹיפֶּגֶעֶטֶחֶט גִּלְחֶלֶךְ, עֶרְטִיכֵט, חֶכְסִיג חֹוֹד פֶּרְחֶכְטֶפֶּחֶלֶל,
י דַּחַן פֶּעֶרְגִּלֵט עַר זִיכֵּעַן פִּיכֶרֶעַן חֹוֹד יַעֲכֵעַן חִיכֹוֹלְחֶכֶעַרן,
צ חֹוֹד בַּעֲלֶחֶהֶכֶט חִיכֵעַ הַחֲלֹדֶעַ חֹוֹד טוֹגֶעֶנְדֶּהֶפֶטֶע כַּחֲלִיחֶן.

ק' נ הים כל חיל מרומא מקלסין בחששתא •
 נ הירא מלכותיה לדר ודר לאפשתא •
 ח' ס דירא בהון קדושתא וכד חלפא שעתא •
 ס יומא דלעלם ואוף לא לשבועתא •
 ק' ע דב יקר אחסנתיה חביבין דבקבעתא •
 ע בידין ליה חטבה בדנה ושקעתא •
 ח' פ רישן למנתיה למעבד ליה רעותא •
 פ רישתי שבחיה יהוון בשעותא •
 ק' צ בי וחמיד ורגיג דילאון בלעותא •
 צ לותחון בכן מקבל והניא בעותא •
 ח' ק טירא לחי עלמא בתגא בשבועתא •
 ק בל יקר טוטפתא יתיבא בקביעתא •
 ק' ר שימא היא גופא בחבתא ובדעתא •
 ר בותחון דישראל קראי בשמעתא •
 ח' ש בח רבון עלמא אמירא דכותא •

שכר

ג חוכר וזחוטליכע קחרע דער היחוליסען לעגיחנען ערוידערן בעבעכר •
 «וויכעז רייכעז גלחריע דויערט פיר חוכר פיר, חין עוויגקייט!»
 ס כחך פלולעכדונג דיזער בעכעדיוחונג, חוכר כחך פערלויף דיזער לייט,
 פערסטוואמען זיח פלולעזחוטט, חוכר כיחערטעהר קחוטט דיו רייע פון זיח.
 ע סחלבחרער חיוט דמו: פחוק דמו: ער לוס חייגעכטהוט ערקקחרען, בעטטעכדיג
 חונג דיזעז: זייכע הייליגקייט פרייזען, בייס חויל: חוכר חוכט גרגחנג.
 פ ער החט עז חווערלעזען פיר זיך: עלובוט, דחט עז חיהס געכניגע טהוע,
 דחט טטעטז עז פערקירע: זייכעז רודהעז: וחוכרערטהחטן, וחוכר כיחערטעהרעכר
 צ זיך היט דעס חנגעכטהען, ליבליכען חוכר חכחוטסיגען געזעלע בעטחפטיגע,
 זק כיחט ער חויר דעזען געבעטע היט וחחלוגעפחולען חן.
 ק חין עכגעל כיחט זיח חויל, בילרעט דחחחן חין דיחטעס,
 — לו שחיקען דחחט דעז: ועלטעכ: ערהחוטערז הייליגע הויפט —
 ר היט דער חוטרעכט: «חייכע וויזע, פערניכעטיגע
 חוכר גרחסע כחליחן חיוט ישראל, זיח הולריגט דעס חייכליגען,»
 ש דעז: ועטרעגעכטען פריי: — דעז טפרוכעז געחחט —
 ליעחוט

ויט חייכעם חייכענען לויטע כור, ויט חייכעם חונקארגחלישעס הויכע.
 ז חין זעכ: טאגען היט ער עז פֿון עיהרט, דיט גחלע הייטערווערק,
 חונד געזעלט זייכער חייטעזטחט הערליכקייט, חויל זייכען פֿייערטהרן.
 ח לעגיקען פֿון טויענד חיל טויענד, חונד ויריחדען טטעהען חיהס לז געבחקטע,
 חונד יעדער חארגען בריכט נייע וועזען לז זייכע: רוחע: פֿריי.
 ט דיח הפֿאירריגען שרפֿיס, דיח טחן געפֿידערטען ויט זעכ: פֿליגען,
 הפֿררען לויטענד דע: בעפֿעהלז, חין פֿייערליכער טטילזע!
 י חונד חכגזטיג חונד פֿלחליך רופֿט חילט חייכער דעס חנדערן לז;
 פֿון חייט דח: וועלט חלז, דער חייטעזטחט דע: דרייחחיל הייליג;
 פֿ ויח דיח טטיחע דע: חלחכטיגען, ויח דח: ברילזען געדוונגער טטחחט,
 ויט טרעקליכעס געטחעזע, ערהעבען כון וועכזעלז זיך כרוכיס חונד גלגליס, *
 ל עחפֿר טויענד געגען דח: רעגעכחקגעכפֿחריג טייכענדע חכטלז,
 — דען בעטטיחחונדקרט חיהרער טלייכגען זענדונג הפֿרענד —
 מ חונד בעכערייענד: «פֿריי זייכער חייטעזטחט! פֿריי פֿון יעדער הייחליכען לזונע!
 פֿון יעדעס חרטע דען זיינע הערליכקייט פֿילזט! זיח חייט חלגעגכחחחטיג!»

* כחצו עירמידכער (עגישכע) הייזוויסער קוהרע.

קורין נפ' יתרו מן בחודש השלישי עד סוף הסדר ומתחלק לה' גברי.
בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי לְצֵאת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם
בַּיּוֹם הַזֶּה בָּאוּ מִדְבַּר סִינַי:

ע"פ א"ב כפול ונסוף חתום מאיר בירבי יצחק יגדל בחירה ובמעשים
 טובים אמן חזק ואמץ.

ח' אֶקְדָּמוֹת מִלִּין וְשָׁרִיּוֹת שׁוֹתָא *
אֹלָא שְׁקִילָנָא הֶרְמִין וְרִשׁוֹתָא:
ק' בְּבִי תִירִי וְתִלֵּת דִּיאֲפִתָּח בְּנִקְשׁוֹתָא *
בְּבִרִי דְבִרִי וְטִרִי עֲדִי לְקִישִׁישׁוֹתָא:
ח' ג' בּוֹרֵן עֲלִמִין לִיה וְלֹא סָפֵק פְּרִישׁוֹתָא *
ג' וִיל אֱלוֹ רִקִּיעַ רִנִּי כָּל חוֹרִשׁוֹתָא:
ק' דִּין אֱלוֹ יָמִי וְכָל מִי בְּנִישׁוֹתָא *
דִּירִי אֶרְעָא סַפְרִי וְרִשְׁמִי רִשׁוֹתָא:
ח' הֶדֶר מִרִי שְׁמִיָּא וְשִׁלִּיט בִּיבְשִׁתָּא *
הֶקֶם עֲלִמָּא יַחֲדָא וְכַבְשָׁה בְּכַבְשׁוֹתָא:
ק' ו' כָּלָא לֹא שְׁכָלָלָהּ וְכָלָא תִשְׁשׁוֹתָא *

א חס חכמה דער ספריכע * בעפֿהר חיק זיח לו זעזען בגיכע,
 לווערזט ביטט' חך חוס גענעהטיגונג, חוס ערלויבניס. * *
ב מיט חייניגען ווערען ווילן חיק זיח חיינלייטען, חוכד ספרעכען טיכטערן פֿון דער
 הייליגקייט דינע טופֿפֿער, דעז וועלטיגערע חלסערז ביז חיל: גרויע חלסער.
ג ער בעזילט חוכענדליכע קרמפֿט! חוכחויזספרעכליכע! —
 ווערען חויך דיח פֿירחממעכטע רחלזען, חוכד פֿערערן זחמחטליכע: גערמערע
ד חוכד טיכטע דח: וועלטהער חוכד חלזע געוועזער דער זעען;
 חוכד חלזע ערדען: בעוועהכער טריכטקוכריגע חוכד פֿערטיגע טרייבער —
ה חוכבעטרייבן, דיח חמיעזטחט דעז היממעל: רעגענטען, דע: ערדחלז: העררן!
 ער החט עז חלזין חוועגנעפֿיהרט, דח: וועלטהלז, דח: חוכערפֿערטליכע!
ו חוכד חהכע חיהע, חוכד חהכע חידע פֿחלזעכדעט,

* דער ספריכע גחטטען, חרער דער לעהן געבחטטע, דיח יעלט פֿורגעלזעזען
 ווערדען וועלזען.
 * * גחלזע הייליגע ספריכע דעז החלזטען וועזענו מיט עכטחייטען מעכטע
 זיכען זיפפען חלזעכעכען.

לְבִי בְּאַזְרִיחָא וְתִשְׁלִים מִשְׁאַלִּין דְּלִבִּי • וּלְבָא דְּכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל •
לְטַב וּלְחַיִּין וּלְשָׁלָם :

(הס"ז) אומר בקול רם שִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד :

אַחַר אֱלֹהֵינוּ גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ קְדוֹשׁ (וְנוֹרָא) שְׁמוֹ :

גָּדְלוֹ לִי אֲתִי • וְנִרְמָמָה שְׁמוֹ יְחִידוֹ :

והקהל עונה
לְה' יְיָ הַגָּדֹל וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנִּצָּח וְהַחַי וְהַחַיִּים בְּשָׁמַיִם
וּבָאָרֶץ לְה' יְיָ הַמְּמַלְכָּה וְהַמְּתַנַּשֵּׂא לְכָל לְרָאשׁ : רִמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לַהֲדוֹם רַגְלָיו קְדוֹשׁ הוּא : רִמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לַהֲדוֹ
קְדָשׁוֹ כִּי קְדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ :

עַל הַכֹּל יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַבֵּשׁ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרַמֵּם וְיִתְנַשֵּׂא :
שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא : בְּעוֹלָמוֹת שְׁבָרָא
הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא : בְּרִצּוֹנוֹ וּבְרִצּוֹן יִרְיָאֵיו וּבְרִצּוֹן כָּל בֵּית
יִשְׂרָאֵל : צוּר הָעוֹלָמִים אֲדוֹן כָּל הַבְּרִיּוֹת אֱלֹהֵי כָל הַנְּפִשּׁוֹת : הַיּוֹשֵׁב
בְּמִרְחַבֵּי מְרוֹם הַשּׁוֹכֵן בְּשָׁמַי שְׁמֵי קֳדָם : קְדָשׁוֹ עַל הַחַיּוֹת וְקְדָשׁוֹ
עַל כָּסֵא הַכְּבוֹד : וּבִכְן יִתְקַבֵּשׁ שְׁמֵךְ בָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְעֵינֵי כָל חַי :
וְנֹאמַר לְפָנָיו שִׁיר חֲדָשׁ בְּכָתוּב : שִׁירוּ לַאלֹהִים וַמָּרוּ שְׁמוֹ סִלּוֹ
לְרוֹכֵב בְּעֶרְבוֹת בֵּית שְׁמוֹ וְעִלּוֹ לְפָנָיו : וְנִרְאֶהוּ עֵין בְּעֵין בְּשׁוּבוֹ אֵל
גִּוְהוֹ בְּכָתוּב : כִּי עֵין בְּעֵין יִרְאוּ בְּשׁוּב יְיָ צִיּוֹן : וְנֹאמַר וְנִגְלָה כְּבוֹד יְיָ
וְנִרְאוּ כָל בָּשָׂר יַחֲדוֹ כִּי פִי יְיָ דִּבֶּר :

בדרך הליכתו אומרין אב הרחמים.

אב הַרְחָמִים הוּא יִרְחַם עִם עַמּוּסִים וְיִזְכּוֹר בְּרִית אֲתָנִים וַיִּצִּיל
נַפְשׁוֹתֵינוּ מִן הַשְׁעוֹת הָרָעוֹת וַיַּגְעֵר בִּיצָר הָרַע מִן הַנְּשׁוּאִים וַיַּחֲזֵן
אֲתָנוּ לְפָלִיטָת עֲלָמִים וַיִּמְלֵא מִשְׁאַלִּתֵינוּ בְּמִדָּה טוֹבָה יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים :

בהגיע הס"ז על הבימה מניח הס"ת על השולחן ופותח ואומר :

וַיַּעֲזוֹר וַיַּגֵּן וַיּוֹשִׁיעַ לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ וְנֹאמַר אָמֵן : הַכֹּל הָבָה גָּדֹל
לַאלֹהֵינוּ וְתִנּוּ כְבוֹד לַתּוֹרָה כִּתְּנָה קָרֵב • יַעֲמֹד (פְּלוֹנִי בִּר פְּלוֹנִי הַכֹּהֵן) :
בְּרוּךְ שֶׁנִּתֵּן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקְדָשׁוֹ : תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה מְשִׁיבַת
נֶפֶשׁ עֲדוּת יְיָ גְּאֻמָּה מַחְבִּימַת פָּתִי : פְּקוּדֵי יְיָ יִשְׂרָאֵל מְשִׁמְחֵי לֵב
מִצּוֹת יְיָ בְּרָה מְאִירַת עֵינַיִם : יְיָ עוֹ לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ
בְּשָׁלוֹם : הָאֵל תְּמִים דָּרְכוֹ אֲמַרְתָּ יְיָ צְרוּפָה מְגֵן הוּא לְכָל הַחֲסִים בּוֹ :

ספ ואתם הדבקים ביי אלהיכם חיים כלכם היום :

אין כמות באלהים אדני ואין כמעשיה : מלכותה מלכות כל
עלמים וממשלתה בכל דור ודור : יי מלך יי מלך יי ימלך לעולם
ועד : יי עז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום :

אב הרחמים היטיבה ברצונה את ציון תבנה חומות ירושלים:
כי בה לבד בטהנו מלך אל רם ונשא ארון עולמים:

פיתחין ארון הקודש ומוליחין צ' ס"ת ואומרים

ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה יי ויפצו איביה
וינסו משנאיה מפניה : כי מציון תצא תורה ודבר יי
מירושלים : ברוך שנתן תורה לעמו ישראל בקדשותו :

תפלה משערי ציון לומר בשעת הולאת ס"ת.

יהוה יהוה אלהים ורחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת :
נצור חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקמה : ג"פ
רבנו של עולם מלא משאלות לבי לטובה והפק
רצוני ותן שאלתי לי עבדך פלוני בר פלוני אמתה וזבני (ואת
אשתי וזבני וזבנותי) לעשות רצונה בלבב שלם ומלטיני מיצר
הרע ותן חלקנו בתורתך וזכנו בדי שתשרה שכינתך
עלינו והופע עלינו רוח חכמה ובינה ויתקיים פנו מקרא
שכתוב ונחה עליו רוח יי רוח חכמה ובינה רוח עצה
וגבורה רוח דעת ויראת יי וכן יהי רצון מלפניה יי
אלהינו ואלהי אבותינו שאזכה לעשות מעשים טובים
בעיניה וללכת בדרכי ישראל לפניה וקדשנו במצותיה
בדי שנוקה לחיים טובים וארוכים לחיי העולם הבא
ותשמרנו ממעשים רעים ומשעות רעות המתרגשות
לבוא לעולם והבוטח ביי חסד יסובבנהו אמן :

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניה יי צורי וגאלי :

ואני תפילתי לה יי עת רצון אלהים ברב חסדה ענני באמת ישעה : ג"פ

קוֹצִים בְּשֵׁם יי כִּי אֲמִילָם: דָּחָה דְּחִיתָנִי לְנֶפֶל
 וַיִּי עֲזָרָנִי: עֲזִי וְזִמְרַת יְהוָה וַיְהִי־לִי לְיִשׁוּעָה: קוֹל
 רָנָה וְיִשׁוּעָה בְּאַהֲלֵי צְדִיקִים יָמִין יי עֲשֵׂה חֵיל:
 יָמִין יי רֹמְמָה יָמִין יי עֲשֵׂה חֵיל: לֹא־אֲמוֹת כִּי־
 אֲחִיָּה וְאַסְפֵּר מַעֲשֵׂי־יְהוָה: יִסֹּר יִסְרָנִי יְהוָה וְלִמּוֹת
 לֹא נִתְּנִי: פֶּתַח־לִי שַׁעַר־צֶדֶק אֲבֹא בָם
 אֲוֹדָה יְהוָה: זֶה־הַשַּׁעַר לִי צְדִיקִים יָבֹאוּ בּוֹ:
 אֲוֹדָה כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לְיִשׁוּעָה:
 אֲבֹן מֵאֲסוֹ הַבּוֹנִים הִיתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה:
 מֵאֵת יי הִיתָה זֹאת הִיא נִפְלְאָה בְּעֵינֵינוּ:
 זֶה הַיּוֹם עֲשֵׂה יי נְגִילָה וְנִשְׂמָחָה בּוֹ:
 אֲוֹדָה כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לְיִשׁוּעָה:
 אֲבֹן מֵאֲסוֹ הַבּוֹנִים הִיתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה:
 מֵאֵת יי הִיתָה זֹאת הִיא נִפְלְאָה בְּעֵינֵינוּ:
 זֶה הַיּוֹם עֲשֵׂה יי נְגִילָה וְנִשְׂמָחָה בּוֹ:

אודר

אבן

מאת

זה

אֲנִי יי הוֹשִׁיעָה נָא
 אֲנִי יי הוֹשִׁיעָה נָא
 אֲנִי יי הוֹשִׁיעָה נָא
 אֲנִי יי הוֹשִׁיעָה נָא

בָּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יי בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יי: בְּרוּךְ
 אֱלֹהֵינוּ וַיָּבֵר לָנוּ אֶסְרוּ־חַג בְּעֶבְתִּים עַד קִרְנוֹת
 הַמִּזְבֵּחַ: אֱלֹהֵי אֲתָה וְאֲוֹדָה אֱלֹהֵי אֶרֶמוֹמֶה: אֱלֹהֵי
 הוֹדוֹ לִי כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִידוֹ: הוֹדוֹ

יְהִלְלוּהוּ יי אֱלֹהֵינוּ (על) כָּל מַעֲשֵׂיָהּ וַחֲסִידֶיהָ צְדִיקִים עוֹשֵׂי
 רְצוֹנָהּ וְכָל עַמָּה בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרָנָה יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׂבְּחוּ וַיִּפְאֲרוּ
 וַיְרַמְּמוּ וַיַּעֲרִיצוּ וַיַּקְדִּישׁוּ וַיְמַלִּיכוּ אֶת שְׁמָהּ מְלָכָנוּ כִּי לָהּ טוֹב
 לְהוֹדוֹת וּלְשַׁמֵּךְ נָא לֵאמֹר כִּי מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אֲתָה אֱלֹהֵינוּ
 בָּרוּךְ אֲתָה יי מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתְּשׁבָּחוֹת: קְדִישׁ שְׁלָם

חֲנוּן יי וצדיק ואֱלֹהֵינוּ מְרַחֵם: שֹׁמֵר פְּתָאִים יי דְּלֹתִי וְלִי
 יְהוֹשִׁיעַ: שׁוֹבֵי נַפְשִׁי לְמִנוּחֵיכִי כִי יי גָּמַל עָלַיְכִי: כִּי חֲלַצְתָּ
 נַפְשִׁי מִמּוֹת אֶת־עֵינִי מִן־דְּמָעָה אֶת־רַגְלִי מִדָּחִי: אֶתְחַלֵּךְ
 לִפְנֵי יי בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים: הֵאֱמַנְתִּי כִי אֲדַבֵּר אֲנִי עָנִיתִי
 מְאֹד: אֲנִי אָמַרְתִּי בְּחַפְזִי כָּל־הָאָדָם כֹּזֵב:

מִה־אָשִׁיב לִי כָּל־תְּגֻמּוֹלָהִי עָלַי: כּוֹס־יְשׁוּעוֹת
 אֲשָׂא וּבָשָׂם יי אֶקְרָא: נִדְרֵי לִי אֲשַׁלֵּם נִגְדָה־נָּא
 לְכָל־עַמּוֹ: יִקָּר בְּעֵינֵי יי הַמּוֹתָה לַחֲסִידָיו: אָנָּה יי
 כִּי־אֲנִי עֲבָדְךָ אֲנִי עֲבָדְךָ בִּן־אֲמָתְךָ פְּתַחַת
 לְמוֹסְרֵי: לָךְ אֶזְכֹּחַ זִכַּח תּוֹדָה וּבָשָׂם יי אֶקְרָא:
 נִדְרֵי לִי אֲשַׁלֵּם נִגְדָה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ: בְּחִצְרוֹת
 בֵּית יי בְּתוֹכִי יְרוּשָׁלַם הִלְלוּהָ:

קִי הִלְלוּ אֶת־יְיָ כָּל־גּוֹיִם שִׁבְחֻהוּ כָּל־הָאֲמִים:
 כִּי גִבֹּר עָלֵינוּ וְחֶסֶדוֹ וְאֶמֶת־יְיָ לְעוֹלָם הִלְלוּהָ:
 ח' הוֹדוּ לִי כִּי־טוֹב
 ח' יֹאמְרוּ־נָא יִשְׂרָאֵל
 ח' יֹאמְרוּ נָא בֵּית אֱהֱרָן
 ח' יֹאמְרוּ נָא יִרְאֵי יי
 כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ: ק' הוֹדוּ
 כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ: ק' הוֹדוּ
 כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ: ק' הוֹדוּ
 כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ: ק' הוֹדוּ

מִן־הַמִּצַּר קָרָאתִי יְהוָה עֲנֵנִי בַּמְּרַחֲבִיָּה: יי לִי לֹא
 אִירָא מִה־יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם: יי לִי בַּעֲזָרִי וְאֲנִי
 אִירָאָה בְּשִׁנְאִי: טוֹב לַחֲסוֹת בִּי מִבִּטָּח בָּאָדָם:
 טוֹב לַחֲסוֹת בִּי מִבִּטָּח בַּנְּדִיבִים: כָּל־גּוֹיִם
 סִבְּבוֹנֵי בָשָׂם יי כִּי אֲמִילָם: סִבְּבוֹנֵי גַם־סִבְּבוֹנֵי
 בָשָׂם יי כִּי אֲמִילָם: סִבְּבוֹנֵי כְּדֹבְרִים דַּעְכוּ בְּאִשׁ

הִיתָה יְהוּדָה לְקֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל מִמִּשְׁלוֹתָיו: הַיָּם רָאָה
וַיָּנֶם הַיַּרְדֵּן יֹסֵב לְאַחֹר: הַהָרִים רָקְדוּ בְּאֵלִים
גְּבָעוֹת כְּבִי-צֹאן: מִה־לֶּךָ הַיָּם כִּי תָנוּם הַיַּרְדֵּן
תִּסָּב לְאַחֹר: הַהָרִים תִּרְקְדוּ בְּאֵלִים גְּבָעוֹת כְּבִי-
צֹאן: מִלִּפְנֵי אֲדוֹן חוֹלֵי אֶרֶץ מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי יַעֲקֹב:
וְהִפְכִי הַצֹּר אֲגַם-מַיִם חֲלָמִישׁ לְמַעֲיָנוּ-מַיִם:

קטו לא לנו יהוה לא לנו כי לשמך הן כבוד על חסדך על-
אמתך: למה יאמרו הגוים איה-נא אלהיהם: ואלהינו
בשמים כל אשר-חפץ עשה: עצביהם כסף וזהב מעשה
ידי אדם: פה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו:
אזנים להם ולא ישמעו אף-להם ולא יריחון: ידיהם ו
ולא ימישון רגליהם ולא יהלכו לא יהנו בגרונם: כמוהם
יהיו עשייהם כל אשר-בטח בהם: ישראל בטח ביהוה
עזרם ומגנם הוא: בית אהרן בטחו ביהוה עזרם ומגנם
הוא: יראי יהוה בטחו ביהוה עזרם ומגנם הוא:

יִזְכְּרֵנו יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ אֶת-בֵּית יִשְׂרָאֵל יְבָרֵךְ אֶת-
בֵּית אֶהֱרָן: יְבָרֵךְ יִרְאֵי יְיָ הַקְטָנִים עִם-הַגְּדֹלִים:
יִסַּף יְיָ עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם וְעַל-בְּנֵיכֶם: בְּרוּכִים אַתֶּם
לַיְי עֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לַיְי
וְהָאָרֶץ נָתַן לְבְנֵי-אָדָם: לֹא-הֵמָּתִים יִהְלָלוּהָ
וְלֹא כָל-יְרֵדֵי דוֹמָה: וְאַנְחֵנוּ נְבָרֵךְ יְיָ מִעַתָּה
וְעַד-עוֹלָם הַלְלוּהָ:

קטו אהבתי כי-ישמע יי את-קולי תחנוני: כי-הטה אזנו
לי ובימי אקרא: אפפוני וכלי-מוות ומצרי שאול מצאוני
צרה ויגון אמצא: ובשם-יי אקרא אנה יי מלטה נפשי:

עם דרי מטה קוראנים
ומשלשים להקדיש לו :
הושתעל בעבוט דען שרדפכבנשקה
נערן רופען דרייחמלן לויט : הויני !

בכתוב על יד נביאה וקרא זה א זה ואמר : מי מקדוש קדוש קדוש
יי צבאת מלא כל הארץ כבודו : מ' און בקול רעש גדול אדיר וחזק
משמיעים קול מתנשאים לעצמת שרפים לעצמתם ברוך ואמרו :
מי ברוך כבוד יי ממקומו : ממקומה מלכנו תופיע ותמלוך עלינו כי
מחכים אנחנו לך מתי תמלוך בציון בקרוב בימינו לעולם ועד תשכון :
תתגדל ותתקדש בתוך ירושלים עירך לדר ודר ולגצח נצחים : ועינינו
תראינה מלכותך כדבר האמור בשירי עזך על ידי דוד משיח צדקך :
מי ימלוך יי לעולם אלה ציון לדר ודר הללויה : מ' לדור ודור בגיד
גדלה ולגצח נצחים קדשתה נקדיש ושבתה אהינו מפינו לא ימוש
לעולם ועד כי אל מלך גדול וקדוש אלה ברוך אלה יי האל
הקדוש :

סדר הלל

ברוך אלה יי אלהינו מלך העולם אשר
קדשנו במצותיו וצונו לקרוא את-הלל :
קיג הללויה הללו עבדי יי הללו את-שם יי : יהי
שם יי מברך מעתה ועד-עולם : ממזרח-שמש
עד-מבוא מהלל שם יי : רם על-כל-גוים יי על-
השמים כבודו : מי כיי אלהינו המגביה לשבת :
המשפילי לראות בשמים ובארץ : מקימי מעפר
דל מאשפת ירים אביון : להושיבי עם נדיבים
עם נדיבי עמו מושיבי עקרת הבית אם-הבנים
שמחה הללויה :
קיד בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעז :

געלייטעס חוזה דין לור זעליגקייט
 בייח זיך חוזהכעמחען חין יעכער
 וועלט. פֿון חיהכען זיגט דער הייליג
 גע זיכער (דוד): וואָהן דעם
 פֿון קע, דעם עז זיך ערדעסט!
 הייטע חיוט דער טאָג פֿון וועלכעם
 דער פֿון חוזהכעמחען הייט פֿערנעמחען
 זיכער, זיכער חוזהכעמחען פֿטייט
 חע. דין ברעכען זיח חוזה חין זיכער
 געזיכער, דין ערדעכעמחען חוזה
 זע; הייטעלוקהרע פֿטייטען פֿון
 חיהרע זיכער זיכער, חוזה חין זיכער
 כעם פֿון חוזהכעמחען פֿון חוזה
 טיט. דין שרפֿים חוזה חוזהכעמחען
 דען פֿייערשפֿריהערען חוזהכעמחען
 טען דען חוזהכעמחען דען רוהן זיכער הייט
 זיגקייט לויט לו פֿערקידען. דין הייט
 זיגען חיות — דין פֿייערשפֿריהערען
 גער זיכער חוזהכעמחען טהרמן —
 חוזה דער חיהכען געזיכער חוזהכעמחען
 זעכדע פֿייערשפֿריהערען פֿון חוזהכעמחען
 דין חוזהכעמחען זיכער חוזהכעמחען לו
 פֿרייען. זיט דעם חוזהכעמחען זיכער חוזהכעמחען
 טהיחחילע כחליחן חיהן לו הייטען
 בעגחכען, חוזה חיהן טהיחחילע חוזהכעמחען
 קהרע חוזהכעמחען, זיט דעם חוזהכעמחען
 עז דען הייטעלוקהרען כיכט ערלויכט
 חיהרע זיכער חוזהכעמחען, ביז חיהן
 לו פֿון געהייליגט זיין ערדעכעמחען
 פֿון חוזהכעמחען, כחך דויעט פֿון חוזהכעמחען
 דרייחחילע הייטען, דין בעגחכעמחען דער

הַדְרִיכֶם שְׁבִילֹו. וְלַעֲוֹלָם
 הָבֵא יֶאֱסֹפוּ לוֹ. וְעַלֵּיהֶם
 הַכְּתוּב אֹמֵר מְלֹולֹו אֲשֶׁר־
 הָעָם שָׁכְכָה לוֹ. וּבַיּוֹם זֶה
 הַשְּׁמִיעַ אֶת־הוֹד קוֹלוֹ. וְכָל
 יוֹשְׁבֵי תֵבֶל פָּצְחוּ הַלֵּלוּ.
 וּמִן־אֲבִי מַעֲלָה הַנְּעִימוּ
 מִהֲלָלוּ. וּבִי־הִיבֵלוּ כְּבוֹד
 אֹמֵר כָּל־שָׂרִפִּים וְאוֹפָנִים
 וְזִיקֵי חֲשֵׁמֶכוֹ. קִדְּשׁוּ־
 וְתַהֲלֵה קִדְּמוֹ לְסֻלָּלוֹ.
 וְחִיּוֹת הַקּוֹדֶשׁ אֲשֶׁר־עֲלֵיהֶם
 סָבְלוּ. נְרָאִים נוֹשָׂאִים
 וְנִשְׂאִים בְּחִילוֹ. וְנִהַר־דִּינֹור
 הָעוֹבֵר לְמוֹלוֹ. נוֹתֵן עוֹז
 וְגִדְּקוֹ לְהַלְלוֹ. וּמִמֵּזֶז
 מִקְדֵּישֵׁים חָבֵל גּוֹרְלוֹ. יוֹם
 יוֹם יִנְשְׂאוּהוּ וִירוֹמְמוּהוּ
 קִהְלוּ. חִילִי מַעֲלָה אֵינָם
 מַעֲרִיצִים לוֹ. עַד־יִקְדֵּשׁוּהוּ
 הָעָם אֲשֶׁר בָּחַר לוֹ. אֱלֹהֵי
 אַחֵר אֱלֹהֵי מִגְדִּירִים
 צִלְצֹלוּ. וְשְׁלוֹשׁ קִדְּשׁוּ
 יִשְׁלָשׁוּ לוֹ. דְּרִי מַעֲלָה

לפני ולפנים וחסד בחוצות.
 וסבר לו פנים להתרצות.
 וקבלו על ידו שש מאות
 ושש עשרה מצות
 קבועות. ונתן נפשו על
 התורה בדעת ובמועצות.
 ולכן נקראה על שמו
 תלתליה קוצות. וזכרו
 תורת משה עבדי אשר
 עמד בפרצות. אשר צויתי
 אותו בחורב הר הנגב
 מהרי ארצות. חקים
 ומשפטים ותורות לחיך.
 נמלצות: וכל הדור הזה
 אשר שמעו קולו. וזכו
 קהילות במלאכי זבולו.
 עליו נתרפקו והיו בצלו.
 ונתן בתוכם משכנו ואהל.
 והראם והרבם להראותם
 מופתי מפעלו. וידו החזקה
 וכבודו וגדלו. ובשוב רוחם
 לאוצר מכללו. לא שלטה
 בבשרם רמה לאכלו.
 אשריהם בעולם הזה

חסדכערע חוכר פֿיכוסערניס דין חייב
 זערעטיידעוואנד. ערוואורדע פֿריינד
 זיך עמפֿעמגען, חוכר דורך זייכע חוכר
 ערהילטען וויר חייכע זמלונג פֿון זעכס
 חוכרערס חוכר דרייחלעהן געבמסטע.
 ער המסטע זיך גמלן דער לעהרע גע,
 וויהט; זיח וויר דער בעסטמחדיגע
 געגעכסטמחדי זייכער געדמקען חוכר
 זייכער וויפֿערקומחקייט, דמרום
 ווירד זיח חזיק, חין חיהרעס גמלען
 חומפֿעמגען, זייכעס כחמען בייח גע,
 לעגט. געדענקט דער לעהרע זייכע
 קעכטעז משה חייכערע עררעט
 טער: — זמגט דער פרמפעט מלאכי
 — דין חזיק חיהס חויל דעס ער.
 קמהרען בערגע קורב געבמסטען:
 געזעטלע, רעכטע חוכר פֿערטרעפֿליג
 כע לעהרע. יעכעז גמלע געטלעכט
 דמ: זייכע גמסטליכע טטיחמע פֿער
 כחמען, ווירד פֿערקומרט גלייך דען
 היחזליטען עכגען. גמסט וויר חיהר
 סוטל חוכר מירק, חוכר ליט וומהכען
 חין חיהכען זייכע גמסטליכע חמיעז
 טמט. ער המט חיהכען פֿיעלע וואכע
 דערטהמטען געלייגט, זייכען חמכטי
 גען מירק, זייכע העררליכקייט חוכר
 המהייט. לזעלט גמבען זיח דעס
 היחמען חיהרען גייט לוריק; חיהר
 פֿערקומרטער לייב רועעס זמכס חין
 דער ערדע, חוכר קיין וואורק וומגטע
 עז חיהן לו בעחוכרהיגען. דין זע
 ליגען! חויל דייער וועלט המט זיח
 דין מלומכט חין חיהרעס וועגע

פֿעֿחֿגֿען. חֿיך ספֿרֿחֿך : גֿחֿטטער
זייד חֿיהר, לונק עוויגֿען רוהמע ! חֿיהר
פֿערדערבטעט חֿבער חֿייערע ווערקע,
חונד פֿירוּחֿהר ! חֿיהר טטערבט הין
וויח מעכטען, דער וווחוטה דעז טחֿדעז
פֿרייזגעגעבן. חונד משה ערמוכטער
טע זיח, בעזעלֿטֿגטע יעדע חֿיה
דער רייען. חונד דין טרייט לֿחֿבעט
חֿיהן : דין ווייזייט חֿחֿט דען וויזען
חֿחֿטֿגער, חֿלז לעהן חֿחֿטהחֿבער.
משה חֿחֿטוּחֿרטעטע : לֿחֿטט חֿיך כיכט
בחֿגֿע זיין וועגֿען דעז פֿייערז חונד
דעז טטורמע ; דמרוק חֿוזט ער חֿלז
חֿחֿטֿגערטעכען, חונק חֿיך חֿחֿך לו
קחֿכען, חונד דין רייע גֿחֿטטעז
פֿורכט חוין חֿייער חֿגֿעזיכט לו פרע
גען. בעטיידעכייט חֿוזט דעז מעכ
טען ריהחֿלֿכע לייכען, כור חֿיט חֿחֿטֿט
חֿיטהגען רוהעט דין שכינה.

«חֿיך ווההכ חֿיט געבייגטען
חונד לערקירטעט געחֿיטהע —
טפֿריכט גֿחֿטט — טווח' חוין דמז
געבעט דעז מרמען חונד דעז חֿחֿטֿט
חֿיטהגען ; עכטרייט חֿיהן דער גע
פֿהר, זעטלטע חֿיהן חֿין עהרען.
חונד בן זיין בייסטחֿנד חֿין דער כֿחֿטה.
דער חֿחֿטֿטחֿיטהגע (משה) חֿחֿט
דרייח טיידע, ווהכדע, פֿיגזטערכיט,
וּחֿקען חונד כעבעל דורכֿרוכגען.
וּחֿקען ווהרדיח חֿיטטלערע, כעבעל דיט

הַתּוֹרָה אֲנִי אֲמַרְתִּי אֲלֵהֶם
אַתֶּם לְהַתְּפִאֲרָה חֲבַלְתֶּם
מַעֲשֵׂיכֶם אֲבֹן בְּאֲדָם
הַמּוֹתוֹן בְּעִבְרָה וּמִשָּׁה
מִזְרֹן וּמַעֲשֵׂים לְכָל שׁוֹרָה
וְשׁוֹרָה וְהַכְּתוּב מִשְׁכָּחוּ
וְהַחֲכָמָה תַּעֲזוּ לַחֲכָם יוֹתֵר
מִשְׁלִיטִים עֲשָׂרָה וְאָמַר
לָהֶם אֵל תִּירְאוּ מִן הָאֵשׁ
וּמִן הַסַּעֲרָה כִּי לִבְעֹבֹר
נַפּוֹת אַתֶּכֶם בָּא וּלְגִדֹּל
לָכֶם עֲטָרָה וּבְעֹבֹר
תִּהְיֶה עַל פְּנֵיכֶם יְרֵאָה
טְהוֹרָה סָמֵן טוֹב בְּאֲדָם
שֶׁהוּא בִישָׁן וְרוּחוֹ נִשְׁבְּרָה
שֶׁכָּל מִי שֶׁהוּא עָנִי עִמּוֹ
שְׂכִינָה שׁוֹרָה אֲשַׁכּוֹן אֶת
דָּבָא וְשֶׁכַּל רוּחַ לְעֹזְרָה
וְאַל זֶה אֲבִיט אֶל עָנִי וְנִכְּה
רוּחַ לְהַעֲתִירָה אֲחֻלְצָהוּ
וְאִבְּדָהוּ עִמּוֹ אֲנִי בְּצָרָה
וְעָנִי נִכְנָס לְפָנַי מִשְׁלֵשׁ
בְּחִיצוֹת חֹשֶׁךְ עָנִי וְעַרְפֶּל
בְּחִיצוֹת עָנִי לְפָנַי וְעַרְפֶּל

וְנִשְׁתַּלְּחֵבוּ מִכָּח דְּהַאֲשׁ
וְרוּחָם עֲבָדָה וְעַנִּי כְבוֹד
הַזֵּילוּ טַלְלֵי אוֹרָה אֶרֶץ
רַעְשָׁה וְגַם שָׁמַיִם נִטְפוּ
לְחִשְׁרָה גִּשְׁמֵי נִדְבּוֹת תַּנִּיף
אֱלֹהִים לִיפָּהּ וּבָרָה נַחֲלָתָהּ
וְנִרְאָה אֶתָּה כּוֹנֵנָתָה
לְשִׁמְרָה וְכִמּוּצָא שְׁלַל רַב
שָׁשׂוּ בְּאַמִּירָה טְהוֹרָה
וְנַעֲשֶׂה וְנִשְׁמַע הַשְּׁמַיִם
בְּאַמִּירָה וְלֹא הָיָה בָּהֶם
כַּח לְקַבֵּל יוֹתֵר מִדְּבָרוֹת
עֲשָׂרָה וְנָמוּ לְרוּעַם קֶרֶב
אֶתָּה וְשָׁמַע אֶמִּירָה
כִּי אִם יִסְפִּים אֲנַחְנוּ לְשָׁמַע
נִמּוֹת מְהִירָה וְרוּחַ הַקּוֹדֶשׁ
הַזֶּה לְדַבְרֵיהֶם בְּעֵינָיו
לִישְׁרָה וּמִשְׁשׁ זָכוּ לְהַעֲמִיד
נְבִיאִים לְהַתְאִשְׁרָה וְגַם
מִיִּתְּנוּ וְהָיָה לְבָבָם זֶה לָהֶם
לְבַחָהּ אֱלֹהֵי אִפְשָׁר לְבַלַּע
הַמּוֹת וּלְהַעֲבִירָה אֲכָל אֵי
אִפְשָׁר שֶׁכֶּבֶר נִגְזְרָה גִּזְרָה
וְעַל תֵּנָאֵי כֶּךָ עֲמָדוֹ לְקַבֵּל

התורה

וְחִכְסִיגַע פִּיעֵר הַחֲסִטָּה זִיחַ סַחֲכָה
טַעַן גַּעֲחִכְסִי; חִיהָרַע זַעֲעוֹעַ בִּיעָגוֹן
לֹא פִיעֲרַגְעָהּ; דַּח טַרִייעֲלִטַען דִּיחַ
וּמִזְקַען בְּחִזְחִיטַען טְהוֹיחַ חִיין חֲכֵי
גַעֲכַעֲהָרַע דּוֹכְט טַטִיג פִּתָּן דַּעַר עַרְדַּע
חִוִּיק חֹכֵד דִּיחַ הִיחֲחֵעַל טַרְחִפִּטַען
חִייעֵעַן חִילְדַען רַעֲגַען לִיטַעוֹט דּוּחַ חִי
גַחֲטַט! הַעֲרַחֲכֵי חֹכֵד עַרְקוֹיִקְטַעוֹט
דִּיין לַעֲלַעֲכַרְעוֹ עַרְבַּגּוֹט (יִשְׂרָאֵל) זִיחַ
פִּרִיעֵטַען זִיךְ דַּעַר פִּעֲרַהִיטוֹכְג דִּייעֵר
לַעֲהָרַען וּזִיחַ דַּעַר פִּיכַדַּעַר גַּרְחִטַּעַר
בִּיטַע וּזִיחַ וּמִזְלַען פִּתְלִגַען חֹכֵד גַּעֲ
הַחֲרַכַּען — רִיעֵעַן זִיחַ פִּרִיעִידִיג —
חֲכַעַר חִיהָרַע קַרְחִפִּט הַחֲטַט זִיחַ פִּעֲרַ
לְמוֹזַען; עַז וּמַר חִיהָכַען חֹכְחִיגִלִּיק
חֲעָהר חֲלוֹז דִּיחַ לַעֲהָן גַּעֲבִחֲטַע לֹא פִּתְלִיג
זַען דַּח טַפְרַחֲכַען זִיחַ לֹא חִיהָרַעַן
הִירַטַען: טַרִיט דּוּחַ הַעֲרַבִיחַ חֹכֵד הַחֲ
רַע וּזִיטַעַר: וּזִיחַ טַטַּעַרְכַּען וּזַען וּזִיחַ
פִּעֲרַכַּעַר פִּעֲרַכַּעֲחֵעַן (דַּעַר גִּיזַט
דַּעַר הִיִּלְיִקִּיט כַּעֲטַטַּעֲטִיגַטַּע חִיהָרַע
וּמַרְטַע דִּיחַ חִיהָק גַּעֲפִיעֲלַען; חֹכֵד
דַּחֲעַר וּחֹרְדַען זִיחַ גַּעֲוִירְדִיגַט פַּרְחֵי
פִּעֲטַען חִוִּיפִּלּוֹטַטַּעֲלַען וּזַעֲלַכַּע חִיהָר
גִּלִּיק כַּעֲפִרְדַּעַרְטַען חֹכֵד גַּחֲטַט
טַפְרַחֲכִי; וּזַען דִּיזַעַר זִין בִּיחַ חִיהָכַען
כּוֹר כַּעֲטַטִּיכַרְדִּיג בְּלוּעֲכַע דַּחֲזִי גּוֹטַע
לֹא וּמִהָלַען! דַּחֲוִירְדַּע וּמַרְעַעֲזִיחֵג
זִיךְ דַּעַר טַחֲד בִּיחַ חִיהָכַען חִוִּיפִּהָחֲרַען
פִּעֲרַטִּיכַרְדַּען חֲכַעַר דִּיעֲזַעֲזִיזַט חֹכֵי
חִיגִלִּיק דַּען לְחִכְגּוֹט חִיזַט דַּחֲזִי חֹרֵי
טְהִיִּל גַּעֲפִחֲלִיט חִיט דִּיזַעַר כַּעֲרִיכְגוֹכְג
טַפְרַחֲכַען זִיחַ דַּחֲזִי דִיחַ תּוֹרָה לֹא עַחֲ

ובכן. כון וקלל זיח דיר חויסטיגען,
דיח פֿערהייליגוכג דען דוח ביוט ישראל
הייל חוכד הילפֿע.

וכל. זמאטליכעו פֿחוק זמא, נעבוס
דעס זיכטבחרען חויך דמו המרכחרע,
חוכד המרסע, נעבוס דעס המרכחרען
חויך דמו זיכטבחרע. יעגליכער שרוד
דער דעס חוכדע דעו פֿלומחכטיגען
ענטפֿוהר היכ זיך זעלכוס חין דיח
פֿרמכטמחפֿעלן חין. יעגליכער דמא
נערטע סטיממען פֿלומחכטיגען חרט, חוכד
חוכד ברויטע סטירמע, חוכד בליטע
מחככערלייח פֿלומחכטיגען סטירמע
זען — דיח סטיממע דעו העררן,
געוואלטיג! דיח סטיממע דעו העררן,
פֿרמכטמחפֿעלן! זיח זעלכוס פֿערסטמא
דיגטע זיך דייטליך; זיח חומפֿלוגדמא
גמכלע זמגער, חוכד ווייהטע יעדען חין
דער זעהרע געהיימכטע חין. דמו
פֿחוק עמפֿעכנד'ג, חיהר הערל פֿחכ
טע, חוכד בעבטען חויך לומחל מיל*
לוריק. דח קממען בחטען גמסטעו חויז
חיהרען היממעלן הערמב, חיהכען בייח
לומטעהען, חוכד עכגעל קמחערע גמכ
געלטן זיח וויח זיח חין חוכ' וויח זיח הער
געוואלכקס. כיכט כור עכגעל, חויך דער
פֿלומכעלייכטעכדע חין ליכטגעוואלכדע,
ער זעלכוס זיעו זיך חיר הערמב; זיכע
זיכקע חוכטערסטילטע חין הויסס,
חוכד זיכע רעכטע חומפֿלוגדמא חיק. דמו

* מיל, חין פֿעלדמחט פֿחן 18 מיכא
טען, חוכגעפֿחער חייכע חיסמליע
כיסע חילע.

ובכן וילך תעלה קדשה כי
אתה קדוש ישראל ומשיע:
סילוק וכל העם רואים את
הנראה והנשמע ושמעים
את הנשמע והנראה
כשורבור יוצא מפי
הגבורה ונחצב על הלחות
בתפארה קול קולי קולות
ורוח סערה ולפיד לפידים
ולפיד אש ביערה קול יי
ככח וקול יי בהדרה
מפרש את הבור
לבארה יסובנהו יבונהו
סתרי תורה וירא העם
וינעו לבם לשכרה ויעמדו
מרחוק מיליונים ועשרה
ומלאכי השרת ירדו
לסעם משמי שפורה
ומלאכי צבאות ידון
בהליכה ידון בחזירה
ולא יהם בלבד כי
אם עומה אורה שמאלו
תחת לראשי וימינו
תחת קני להעזרה

ונשתלהבו

בְּרֵעֵידֶם יוֹמָמוּ בְּפִרְוֵשִׁים •
הַעֲשֵׂה לָמוּ כְּזִמּוֹתָם לְהֵאֲשִׁים •
לְהֵאֲשִׁים מִנֶּעַ עֲצָמָה לְתַחֲמוֹד •
וְנִצַּח לְפָנַי תַּעֲמֹד •
ח' לֹא תַחֲמוֹד •

כון חיהר לייגכיס חלז: פחלס ערהיוען: חק
כיוט דוח געהחלסטען חיהכען עכען דח:
לו טהון ווחז ויח חין חכסלחג געהחכט יע
חחכדען לו טהון דורך חין פערסולרען.
חין פערסולרען לחס ניט חויל דיק
קחחחען, דחן קחככט דוח עוויג פער
חיינעס חכגעוויכט טטהען.
דוח חלז: דיק כיכט געליטטען
לחזוען.

שכן. דינעז: כחכסטען הויז חדער
לעלט, דעזוען גיטער, גרונדטיקקע
חדער זחכזטיגע: חייגעכטהוק. דעז:
זען סקלסטען חדער טקלמליכען, פערל
חוכד געחחרק. דעזוען חכז, עזען
חוכד דערגלייכען. דעזוען פלחכלל
טחחך, וויככער, גחרטען חוכד
גחכגע. דעזוען וויזע, בויחטיקקע,
פריכטע חדער געטריידע. דעזוען ווח:
גען חוכד געטפחן, ווחלדוכג חדער
טריסטען. דעזוען קחזטבחריקייטען חן
זילכער חדער גחלד חדער עדעלגעטטיי
כע. דעזוען טחחע חדער ריכדער,
טחחכ חוכד טפיי דעזוען געהילפען
חדער ווחז חיהס זחכזט טהייער זין
חחג. ח' ווחז קחן דיז חלזע: דעס ער
דעכחחח פרחחחען? ער וויכסט חוכד
ליסטעט ווחז כיכט זין געהחרט; גע
החרט דחך דחז ווחז ער החט כיכט זין!
ווחלז בעזילט ערעז, דיז חוכחייגעכט:
ליכע חייגעכטהוק? ח חחכטע ער דחך
וויזע זין חוכד דיזע: רייפליך חיכערלע:
גען, דחן ווירד ער געוויט פרחחח חוכד
פערגכזט זין חיס דעס ווחז חיהככע.
טידען זין לחח: זין לחח: החט גחסט
בעסידען זיינען פרחחחען חוכטער דחכ:
כער חוכד בליז חוכד פירכטערליכען
פלחחחען.

«חוכד זחחטליכע: פחלוק וחה עז»

סהמ"ח שמעון בר יצחק חוק.

שְׁכַנְרָעָה בֵּיתוֹ וְאַהֲלוֹ • מְקַנְהוּ
וְקַנְיָנוּ וְכָל חֵילוֹ • עֲבָדוֹ וְאַמָּתוֹ
שָׂדְרוֹ וְגִבּוֹלוֹ • וְשׂוֹרוֹ וְחֲמוֹרוֹ
וְכָל אֲשֶׁר לוֹ: גִּטְעוֹ וְכֶרְמוֹ גִּנּוֹ
וְשִׁבְלֵיוֹ • בְּעִירוֹ וְעֲצִיו פִּירוֹתָיו
וְיִבּוֹרוֹ • רֶכֶּבוֹ וּפָרָשָׁיו יַעֲרוֹ
וְבִרְמָלוֹ • יִקַּר בְּסָפוֹ וְזִרְבּוֹ
וְנוֹעַם גִּדְּלוֹ • צֵאָנוּ וְאַלְפֵינוּ
מִשְׁקָהוּ וּמֵאֲכָלוֹ • חֲבֵרָתוֹ וְכָל
מַחֲמָדֵי מִכְּלָלוֹ: חֵין קְרוֹץ
מִחוּמָר מֵה מוֹעִילוֹ • חוֹמָר
וּמִתְאוּה אֶת שְׁאִינוֹ שְׁלוֹ • זֶה
שֵׁשׁ לוֹ אִינוֹ שְׁלוֹ • קִנְיָן שְׁאִינוֹ
שְׁלוֹ לָמָּה הוּא לוֹ • יִבִּין וְיִשְׁכִּיל
בְּדַעוֹ וְשִׁכְרוֹ • יִשְׁמַח וְיַעֲזֹז
בְּמִתַּת גּוֹרְלוֹ:
גּוֹרְלוֹ הַנְּחִיל אֵל לִירָאִים •
בְּקוֹלֹת וּבִרְקִים וּלְפִידִים •
גּוֹרָאִים:

וְכָל הָעַם רוֹאִים:

סטמנהלן המלבען פערקויפט • חיון
זקה! געהע כיכט חוילן חיינעק וועגט
מיט מיהנען, ליהע דיינען פוט לוריק
פון מיהרעק פפחדע!

פון מיהרעק פפחדע וויכע, חוכד
ווירדיגע דיק כיכט הערמב! דמן ווירד
דיר קיין חיבעל ווירערפחדען.

דוח זחלונט כיכט פחוט לייגען.

אמרי. ליגענרעדען פחוטע בעריכ •
טע, זחלונען נוח דיינען ליפפען עכט •
פחדען. דמן טווייגען גיעבט זעלכט
דעק טהערען דען חכמטריך מיינען
ווייגען. דער פחדענכונזער ברינגט
חוכהיין חיבער דרייח פערזחנען. *
טרייע געמיטהער פעהעהלען חוכד
טווייגען. קלחטטהעטע לונגען זינד
געפחדענזער חלז חבגעדריקטע טפוי
לע פפילען דעז העלדען; מיהרע כעט •
לען ליעגען טיעל פערבחדען לוס
טטרויכעל. זינדירטען פחדליסט, לייג
פעלן ליגען, סטעכענד ווייח דחלזע.
דיח לונגע דער ווייגען ברינגט הייל, חוכד
מיהרער ליפפען פרוכט חזט מעכטען
ערקוויקקענד. דער טווייטלער געפלוז •
דער חזט קוויטלענד, חיינע וויהר •
החפטע ליפפע פידעט חויפכחח חוכ •
טערדען ווייגען; דיח לונגע דער טהע •
רען ווירד קויט פערקחחען. ווייט
טפעררען זיח דמן חוילן חוילן, דיח
דיח סטרחפחדען ליגער, חוס חוכ •
היין חוילזוהויכען; זיח טרייבען עלענד, •
חוכד זוכען לידען. זיח זינד חוכפער •
טחוט גענוג חיינעק חילז פאגעזיכט
בזיהחפטע ליגען לו לייגען, חוכד פער •
רמטהען כעכט מיהרעק בחזען וויל •
לען, כידערטרפחדע יגע טהערהייט. ווירד

* חיבער זיך, חיבער דיח פערזחן פון
וועלכער חוכד חיבער דיח לוועלכער
ער טרפגט.

גמכרים בגנבתם • בני אל
תלק בדרך אתם • את רגלך
מנע מנתיבתם:

מנתיבתם חשוק ואלתגנה •
ורעה אליך לא תאנה •
ח' לא תענה:

אמרי כזב ומען פחדשים • בניב
שפתיך כל יהו ארומים • גם
אילים אשר מחרישים •
דומים ונחשבים לחכמי
חרשים • הולכי רכיל שלשה
מענשים • ונאמני רוח מכסים
ומחשים • זה חלק מלשים
המרגשים • חצי גבור שנונים
קשים • טומני פחפח יוקשים •
יועצי מרמה וכזב מלחשים •
כמר קרות חרב בומים
מנקשים • לשון חכמים מרפא
מגשים • מפרי פיהם
ישבעו אנשים • נרגן דבריו
כמתלהמים חשים • שפת
אמת יכון בישישים • ער
ארגיעה לשון טפשים • פושקי
שפה מחתה ענושים • צרות
רודפים ועונש מבקשים • קמים
להעד חמס ולא בוששים • רוחם
יוציאו כסילים אנשים • שקר
בהעידם

חוס דייכען הויל, חונד חויל דיכעס
הויפטע חוין הוילדער שווקק חונד
קרמכל.

חייכען קרמכל היכטערלונגעס דוח,
חונד בליהעזט כחך חיס ספוטעזטען
חולטער, ווען דוחדיך חוין חכט כיהחזט,
קוין פֿרעמדעז גוט לו עכטווענדען.

דוח וחוילזט כיכט סטעהלען!

תתעב. פֿערמכטייע דיח דיעכעזכחכ.
דען חונד חיהרע געהילפֿען טהוע כיע.
חמדען חונדעכט, חונד זיח רערליך.
טחיקע דייכע חמדלונגען דורך גערעכ.
טיגקייט טויע דיח ווייזען, חונד לערנע
חיהרען ווילדעל, דער טוגעכד למהן,
חיהרע ערנדטע, חיסט גליקליכעז לע.
בען. הוילט' דיק פֿערן פֿון היכטערליט.
טיגען, דיח כיח דען גרמדען וועגע
געהען. חיהרע ליספען גליהען, חונד
במהייט כמהרט חיהר הערל. חבער,
זיח בערייטען זעלכט דיח גייזעלן לו
חיהרעס לייכט. לחנקויכטיגע חונד
המדער ליבענדע, געכיעזען כיכט דען
פֿחנג חיהרעז בעטרוגעז דען זיח דורך
במהחפֿטע חונד פֿערליימדעריטע ליפֿ.
פען ערהחטט. חייכט קחחטט דער
טחג, זיח ווערדען חויל דער טהחט ער.
טחפֿסט, דמן וועהע חיהכען! . ווער
כור דען עכטפֿערנדטען חכטהייל חן דיע.
בע כיהחט דער חויל חוין פֿייכד פֿון זיך
זעלכט, חויל חיהן החררעט טחכר
חונד טחחך. געהע כיכט חוין דיעס
געפֿהערליכען וועגע, חונד גיב חכט
דחט זיח דיק כיכט חוין חיהרע כעטלע
טלינגען. דחז געזעל פֿערדחחט דען
דיעכ לור פֿיער ביז פֿיכפֿחכען בע.
למהלונג, חונד ווען זיח כיכט וף פֿיעל
החכען, וף ווערדען זיח חיהרעזדיעכ.

למשמרת. שמע מוסר וענדהו
לגדגרת. תהן לראשך לוית
חן ועטרת:

ועטרת תנחל ובשיבה תנוב.
אם תשמור הון מלגנוב:
ח' לא תגנוב:

ע"פ תזר"ק

תתעב מהי גנבים וסיעתם.
שוללים וחומסים כל עתם.
רחק מעושק והיה תם. קשט
מעבדיך והצדק אותם. צפה
לחכמים ואלף ארחותם.
פעולת צדקה לחיים תבואתם.
עקשים רחוק המעקלים
נתיבתם. שפתותיהם דולקים
ובלבם רעתם. נבוננו שפטים
ומהלומות לגויתם. מדון
משלחים ומצה אהבתם. לא
יחרכו רמיה צדקתם. כי און
ועמל תחת שפתם יום ילכדו
בוגדים בהותם. טורפים
בנוער ובקדשים חתם.
חולקים עם גנב שונאי
נפשותם. וזה דרכם ולהכל
אחריתם. ואל תאשר גלוני
מעגלותם. הוהר פן תלכד
במצודתם. דין ארבעה וחמשה
השלמתם. גנבה אין למו
נמכרים

גולים לערי מקלט הנקראים.
בהזידם להרוג בצלם ברואים.
אתה תביעך היום לעין כל
רואים:

רואים יוסרו להשמר מאף.
שמור מצוה ולהבל אל תשאף.
ח' לא תנאף:

אשת כסילות הומיה וסוּררת.
ביתה הרהק כינפשות עוֹכרת.
גהלים בחיק מחתה ומבערת.

דרכיה שאול ומות חוֹדרת.
הולך אחריה לטבח מוסרת.
ובעכם אל מוסר אויל מיסרת.

זעם מרבה ועצב ממרת.
חמת גבר ושנאה מעוררת.
טיף נופת בשפתיה מדברת.

יום אחרייתה כלענה ממרת.
כי אין האיש בביתו אומרת.
לד שערם לפי קרת. מורע

תקרא לבינה המאשרת. נצח
עדי עד עליה משמרת. שמח
באשר נעוריה המחברת.

עמה תתרפק ולא באחרת.
פוצת מעינותיה חוצה עוברת.
צמחים תרבה לשם ולתפארת.

קדש עצמה בפרישות אדרת.
רצה לעשות משמרת
למשמרת

ויעזעכטן פרייחסטן מוסדסט;
בייח חייכען פרייחסטן מוסדסט;
מבער, דער מן חייכען חייכען עבעכילר
גחטסטען ערסטסטען וועזען חויגגע
חייכט ווערדען, ביזט דוח געהחלטען
דח: בוזט לורחטען, חוכר דען ווערדער
עקעזעחטען לור בעסטערסטען פריי
דען חויגען חלזער לוסויער.

חלזע לוסויער ווערדען דמדורך געלויב
טיגעט חוס זיך פרייכטען לור היטען;
היטע דח: געבטט, היטע כיכט כחך
טחכר.

דוח וועלזט כיכט עהעברעכען!
אשת. היידע דח: הויז חייכער טהח
ריכטען חויגען חלזערסטען חוכר טרייח
חלזען פרייח; עז היטט טחן וועכט
רייכע זעלע געטריכט. זיח חוכטער
החלט גלזט חין חוהרעט סחחזע חוכר
פערלעהרענד פייער. דער וועג דער לור
חיהר פיהרט, חויזט דער גערמירע וועג
לור החלזע, לוסטח! חיהרע כחכחח
גער, חחקט: זיח לור סחככחח, וויח
דיח קחספערסטחכגע דעק סחחערען
לור חייכען וועהע טעלזט. זיח גיעזט
קוועער חוכר חרגערקט, חוכר עכט.
פחחחט דעז וועכטען ווחוטה חוכר
החט. חיהרעט חוכרע עכטפליעזט
החחחחחח חייכט בייט חכבעגין, חח עכרע
חכער ביטטערע גחלזע; כיכט דיח ווייז
הייט לור פרייכרין חן, חוכר פחחגט דער
פערנוכט; חחזע זיח דיק לייטען דחן
ביזט דוח געטילט חויל עוויגע לייטיגן.
געהחרכע חוכר לעבע לייכטיג; דיח
זיטטליכקייט חויזט דיר חייכע ליערע

זיח לו פערעהרען חונד הקללמלסטען
זיח דיר חיינ חונדמלדעלכרעז געזעל
דמן ווירזט דוח חיינ הקהעז מלסטער ער
רייכען חין רייכער חונדמלדעל, גחמט החט
דיחעהרפארט דער עלסטערן דער זייכע
גען גלייכגעזעטלט. חונד עבען דח
רוק הולדמטען חיהק דיח קחכגע
דער ערדע.

דער ערדע גרוכלמגע חונד דער היח
מעל החט זיין ווקרט בעלעטיגט; ער
קעכע זיח חן זייכע עהרפארט, זיח
קיין המרטטטירן!

בעגעהע קייכע חקרטטהחט!

תוכחת. כיס זיח ויליג חן, דיח ער
חמהכונגען חונד סטרמערעדען דער
גחמטעזעלרטיגען. היטע דיק! זיח
פארזיכטיג! לחט דיק דיח סחייכעלזיח
דער זיכער ניכט פערפיהרען! חיה
רע פיסע זיכר בעהענד לוק בחזען לו
לויגען. זיח פערבינדען זיך חין דער
חבזיכט דיח חונדמלדעל לו סטירלען
חכער, זיח זעלכזט, דיח וויכטע, סטיר
לען חין דיח טיעפע דער חונדמלדעל
כען גרוכט. זיח סטרמכטען חונדמלדעל לו
סטירפטען, חונד חונדמלדעל לו פערבריי
טען! כחכטעללונג, חונד חיהר לח
זוכגווקרט. דיח טהקען! חיהר חכ
טהיין חונד טהקרהיט, חיהרע חונדמלדעל
זוככעכייט בריכט זיח חוק, דורך
לחכגווקרט קיחכקהיטען. פלוג
יח ניכט דעם רחטה דער פערטהחט
טען, זיח וועלדען היין וויח גרמז חונד
בלומען. חיהרמלדעל דיח פערע
פלומטהחט חויחכען, בירדען חיהר דיח
לחט חיהרעז געטיקקען חוי; זיח
בעלעקקען דח; לחנד, פערמלדעל
ע: דורך בלומען, חונד פערמלדעל
זען זיך דען גלחל חייכער פכינה חוי
חיהרער היטטע הערויז לו ליעהען.
בייח ערמלדעל חייכעז געלדעכען
טחדעכקחרפערז, זחלז דיח לערמלדעל
חייט דעם עגלה ערופה חייט טהחלע
פחרגעכחמלען ווערדען. פיר דען חונד
פחרגללזען חונד חיהכע לייגען גע
טעהעכען טחדמלדעל, זיכר דיח חכגע.

רקים. קים כבודם ומוראם
בחקים. רבות אורך ימים
ויצען מנוקים. שום לכבודו
ולמוראו גוזר ומקים. תחת כן
הודוהו מלכי ארקים:

ארקים וגבוהים יסר בפצה.
קבל מוראו ואל תעז מצח:
ח' לא תרצה:

פ"ס תזר"ק.

תוכחת אהב מוסר יראים.
שמור והזהר מפתוי חטאים.
רגליהם רצים ולרע מוכאים.
קשר קושרים להפיל חלכאים.
צרים בעמקי שאול קרואים.
פוערת לכלי חוקכאים. עצבת
נותנים ובזשל ממציאים.
שפתותיהם ארבע מלואים.
נחלת אולת ינחלו פתאים.
משובתם תהרגם בתחלואים.
לא תאבה לעצת נשנאים. כי
כחציר ימלו ובדשאים. יהירים
אשר ברצה חוטאים. טורח
גורתם עלי משאים. חנפים
ארץ בדם מטמאים. זוהר
שכינתי מתוכם מוציאים. ועל
ידי חללים הנמצאים. העגלה
הערופה בנחל מביאים. דם
שופכים בשוגג בלא רואים.

גולים

החבֿע דײַח סטײַטע פֿיר דען ענטוויי-
הער דעז רוהעטמאָג: בעסטמאָסט —
טפּריכט גחטט — חוץ דעם הייליגער
זיכרע חץ בעלמאָכונג לױ. חץ החבֿע
דען שבת חיינגעזעטלט לױטען מיר חוכר
חייכעס געזעגנעטען פֿחלוקע לױס לױס
כֿען, דחט חץ בײַן, דער ווײַלטרעגנט,
דער ווײַלטרעגנט בײַן חץ, הולריגע
מיר ווײַח דוח פֿירטפּרױכען, דחן ווײַח
דוח לױכג לעבען.

עהרע דייכען פֿחטער חוכר דייכע

מוטטער!

אומן. דייכע פֿלעגט חוכר ערהחלן.
טוכג החט ביידע בעסטמאָסט. דוח
וחרוט: חיהר ערזטען חללעגען. זיח
החבֿען חחכעז חוכרונגסגע געבעט
לוגחטט געטיקט, דען סחפֿערקעט
חכגעפֿלעהט, דעז גויק: החלבען דיק
לױ חוחרטען. זיח זיכר ביידע מיט
טהיילבחרער דייכע: זיכר. כחכרעס
דוח כון געסטמאָסט חוכר לור בעסטמאָסט
טען לײט ערלײגט וחרדעזט, החבֿען
זיח חוץ פֿיר דייכע: ערלײגט געזחרגט,
חוכר דיק חין דחז גחטט זיכר ביידע
געברחכט. זיח החבֿען דיק חין חיה
רעס סחפֿעז געטרמגען, חוכר דייכער
מוטטער כרוזט החט דיק געכחערט,
זיח החבֿען דיק געפֿלעגט מיט טפּייז
חוכר טרמחק. זיח החבֿען מיט דיר גע-
טהיילט וחר: חיהר חוכערמירעטער
פֿלײט געטפּערט. זיח החבֿען דיר חיי-
כע גוטע ערלײעהונג געגעבען. דיק וחרלן
ספרעכען געלעהרט, חוכר דיר חוכ-
טערריכט געגעבען חין דען געזעט:
לען. חיהרט זחרגפֿחלט גיכג חוץ דח-
הין, דיר חייכע געהלפֿען לױ טחפֿעזען
חוכר דיק לױ פֿערעהלײכען, דייכעטהחלן
בען העבען זיח חיהרע חוכרע חכ-
דחכטפֿחלן, חוכר פֿלעהען דען חללן
חחכטיגען חן. ח: זיח חוץ דוח חייכע
טטיטלע חיהכען! פֿערזחרג' חוץ זיח
מיט טפּייז חוכר טרמחק, חוכר בע-
קוועחלײכקייטען. קלײד' חוץ זיח ריין
חוכר חכטמחדיג. החכ' כחכזיכט מיט
חיהכען. דחמיט זיח זיך כײַט חרגערן.
כײַס חיהרע טטרמחרגערען חן, חוכר
גיב דיק מיט טחכרעלײען לײכט חכ.

משכֿרתו מאתי תמוכה. ביני
ובין אום המבורכה. אור
שמתי בי לי המכלכה:

הממלכה המליכני בנאמה.
ותורה לאורה ימיה:

ח' בבר את אביה ואת

אמה:

ע"ס א"ב

אמן ומינקת בך מתעסקים.
בשלה תחלה כאור דבקים.
גערית שוע ותחן מפיקים.
דורשים לצורם היות בן
חובקים. הושתבו שגירם
עמו עסוקים. ונצרת ונולדת
לעתי הקים. זכור והביאוך
בברית להקים. חכקוך ברבים
ושדים מניקים. טרה הקין
זנים ומשקים. יגיעת עמלם
עמך מחלקים. כושר ומוסר
מחנכים ומחזקים. רלשון
למודים ודברים עתיקים.
מתקנים לך עזר ולהשיאך
זוקקים. נושאים פלל עבורך
ולאל זועקים. סמכם במאכל
ובמשתה ובתפנוקים. ענדם
בכסות נקיה בחשוקים. פנה
לגערתם לבל יהו מצוקים.
צפורה למוסרם ולא תרדה

כִּי כִּי דִּיךְ וְהָיָה חֵן חֶסֶד, דְּחַסְדִּיךְ כִּיכֶם
טַרְעֵפֶפֶע דַּעַז טוֹקִינְלִיז פֿלֹזק. הַחֶבֶד
פֿאַרזִיכֶם, חוֹכֵד כַּעֲכֹל חֵיהֶן כִּיכֶם דַּעַז
הֵיילִיגֶען כַּחֲמֵן דַּעַז מִלִּינְדִּיעֶנְדֶּען!
דַּעַר מִלִּינְדִּיעֶנְדֶּע זַעלכֶּסֶט הַחֶסֶד זִיח
מִכֶּגֶפֶרִיזֶען, זִיכֶע הֵיילִיגֶקִיט, עַר הַחֶסֶד
עַז טַחֲרֵן עַחֲפִתְהֵלֶען, עַהרְפֹּרְכֶם גַּעַז
גַּעַן זִיין הֵיילִיגֶטְהוֹס לֹא הַחֶבֶד.

לְחַס דִּיר דַּעַז רוֹהֶעֲטִיגֶז (שַׁנַּת)

חֵיכֶגֶדֶדֶעֲכֶק זִיין, חֵיהֶן לֹא הֵיילִיגֶען!

חֲשׁוֹלִים. עַר חֵיזֶט דַּעַר טַחֲג דַּעַז בַּעַז
טִלֹּסֶע: מִלִּינְדִּיעֶר מַרְבִּיט, חוֹכֵד דַּעַר פֿֿחֶלֶז
לַעֲדוֹכֵג מִלִּינְדִּיעֶר ווערֶקע. עַר חֵיזֶט דַּעַר
פֿֿערגֶכִּיגֶלִיכֶקִיט גַּעוֹוִייהֶט, חוֹכֵד גַּעַז
לִיגֶט דַּעַז זַעגֶעֶנֶז, מִן חֵיהֶק זַחֲלֹל מִחֵן
זִיךְ דַּעַז גַּעַזֶעֶנֶז חוֹכֵד לֹא פֿֿעֶנֶז עַכֶּסֶט
טַען. עַר הֵיזֶט ווערֶקע טַחֲג, חֵיהֶק
גַּעַבִּיהֶרֶט גַּעַזֶקִיט גַּעַזֶקִיט גַּעַזֶקִיט. חֵיזֶט
כַּע טַרְעֵקֶקע פֿֿחֶן לֹא חֵיזֶט טוֹיזֶעֶכֶר
טַרִיטֶטֶען חֵיזֶט דַּעַז עַרלֹויבֶטֶע גַּעַזֶען
מִחֶסֶד. חֵיזֶט חֵיזֶט חֵיזֶט חֵיזֶט חֵיזֶט
טַען דַּעַר מִחֵן חֵיזֶט חֵיזֶט חֵיזֶט חֵיזֶט
חֵיזֶט פֿֿרִיטֶטֶג חֵיזֶט חֵיזֶט חֵיזֶט חֵיזֶט
טוֹכֵג חֵיזֶט חֵיזֶט חֵיזֶט חֵיזֶט חֵיזֶט
לֹא דַּעַז חֵיזֶט חֵיזֶט חֵיזֶט חֵיזֶט חֵיזֶט
פֿֿפֿֿלִיכֶטֶעט. מִן חֵיהֶק פֿֿחֶד יַעֲלִיכֶעֶר
פֿֿחֶק פֿֿחֶק זִיכֶען חֵיזֶט חֵיזֶט חֵיזֶט
פֿֿיזֶט. טַחֲן חֵיזֶט חֵיזֶט חֵיזֶט חֵיזֶט
הֵיזֶט דַּעַז פֿֿחֶק דַּעַז חֵיזֶט חֵיזֶט חֵיזֶט
זַעֲטֶלֶע פֿֿֿרֶ שַׁנַּת. עַר חֵיזֶט לֹא חֵיזֶט
טַרִיגֶלִיכֶען לִיכֶען חֵיזֶט חֵיזֶט חֵיזֶט
דַּעַז, דַּעַז חֵיזֶט חֵיזֶט חֵיזֶט חֵיזֶט חֵיזֶט
כַּע ווערֶקע פֿֿחֶלֶז חֵיזֶט חֵיזֶט חֵיזֶט
חֵיזֶט: חֵיזֶט חֵיזֶט חֵיזֶט חֵיזֶט חֵיזֶט
חֵיזֶט חֵיזֶט חֵיזֶט חֵיזֶט חֵיזֶט חֵיזֶט
חֵיזֶט חֵיזֶט חֵיזֶט חֵיזֶט חֵיזֶט חֵיזֶט
קַעֲהֶרֶט, לֹא טַרִיגֶען, חֵיזֶט חֵיזֶט
קִיכֶע חֵיזֶט חֵיזֶט חֵיזֶט חֵיזֶט חֵיזֶט
ווערֶקע עַכֶּסֶט חֵיזֶט חֵיזֶט חֵיזֶט חֵיזֶט
ווערֶקע לֹא טַרִיגֶען, חֵיזֶט חֵיזֶט
ווערֶקע לֹא טַרִיגֶען, חֵיזֶט חֵיזֶט
דַּעַז שַׁנַּת: חֵיזֶט חֵיזֶט חֵיזֶט חֵיזֶט
דַּעַז שַׁנַּת חֵיזֶט חֵיזֶט חֵיזֶט חֵיזֶט
פֿֿחֶלֶז חֵיזֶט חֵיזֶט חֵיזֶט חֵיזֶט חֵיזֶט
פֿֿחֶלֶז חֵיזֶט חֵיזֶט חֵיזֶט חֵיזֶט חֵיזֶט
בַּעַז; ווערֶקע חֵיזֶט חֵיזֶט חֵיזֶט חֵיזֶט
בַּעַז חֵיזֶט חֵיזֶט חֵיזֶט חֵיזֶט חֵיזֶט
חֵיזֶט חֵיזֶט חֵיזֶט חֵיזֶט חֵיזֶט חֵיזֶט

הַחֶבֶד

וְרָעִים. שְׁמוֹר וְהָיָה מֵאֲרָר
פְּגָעִים. תִּתְּיָרָא מִלְּשָׂא לְשׂוֹא
לְשֵׁם תְּמִים דְּעִים. תְּמִים דְּעִים
דְּבָר בְּקִדְשׁוֹ. וְהָיָה עַל מִזְרָא
מִקְדָּשׁוֹ: ח' זְכוֹר אֶת יוֹם
הַשַּׁבָּת לְקִדְשׁוֹ:

תִּשְׁלֹם כָּל מַעֲשֵׂי וְגִמְרֵם מִלְּאָכָה.
שַׁבָּת מְנוּחָה. וְקִדְשׁ בְּרָכָה.
רָגַל לְהָשִׁיב וּלְמַעַט הַלִּיכָה.
קְרוֹי עוֹנֵג לְכַבְּדוֹ בְּהַלְכָה.
צַעַר תְּחוּמֵי אֲלָפִים לִילְכָה.
פְּסִיעָה גְּסָה בֹו כָּלִי לְהַלְכָה.
עֶרֶךְ הַכֶּנֶתוֹ בְּשֵׁשִׁי לְעֶרְכָה.
סְעוּדוֹת שְׁלֹשׁ מִצּוֹתוֹ עֲרוּכָה.
נִכְפָּל בְּלַחֲמוֹ לַעֲנֵגָה וְרַכָה.
מִמָּרָה נִתֵּן כִּדְרָה וְכִהַלְכָה.
לְאוֹת הַשֶּׁם עָלָיו לְסִמְכָה.
כִּי לְשֵׁשֶׁה מִלְּאָכָתוֹ נֶעְרְכָה.
יִצְיָאֻרְתָּיו וְרִשׁוּיֹרְתָּיו כָּלִי
לְרַחֲפָה. טוֹרַח מִשָּׂא בֹו
לְחֻשְׁכָה: חֲלוּל מִזִּיד לְסִקִּילָה
לְמִשְׁכָה. זְכִירָה וְשִׁמְרָה
עָדָיו תְּנוּכָה. וְיַמְעִין הָעוֹלָם
הַבָּא מִתְּקוֹ לְחֻנְכָה. הַנּוֹצֵרוֹ
יִנְצֵל מִשְׁלוֹשׁ מְבוֹכָה. דִּין
עָנָשׁ וְאַזְהָרָתוֹ תְּתוּכָה. גְּמוּל
פֿֿחֶן דַּעַז חֵיזֶט חֵיזֶט חֵיזֶט חֵיזֶט חֵיזֶט

חיה ס' חולל חיה חכה חכה חכה חכה
החררען לן חיהס, דמן סטרעקט ער
חיערע פייכדע הין חין הויפֿען לייכנח
מע. חין הויפֿען לייכנחע ווערדע חין
סטרעקקען חוללע גחטט פֿערגעמנע;
כיס דין חין חכט דחט דיר כיכס: לו סול,
דען קחחע.

כעכ' חיהן כיכט פֿערגעבליך,

דען הייליגען כחחען.

אמתי. דען ווהרען, דורך יעבעני
לוג חייגעכט פֿערגעמנע חכה חכה חכה
דען כחחען. חין חיהס ליעגט דער
ערדע חוהגרוד, חוכד דען חוהגע
דעהכטען היחעל: דער ערדע גרחה
לען, כעביט דען פֿיער וויכדען, החע
טען פֿעזט חן וייכעס יעגעל, בייס
מעערע ווהרד' ער חוהגעפֿרחהען,
חוכד עזטהילטע זיך. חיכער פֿלוצהען
דחכערטע גחטט דער עהרע. דער כח
מע וייכער הייליגקייט חיוט חייכע פֿעז
טע; חין חיהר פֿלוצטען דח הילפֿע גו
כען. ער ווירכט פֿלוצהענדען בליז,
חוכד פֿעלזעכטטיקקע לערטהעטסערן.
זיין בויק חיוט ריין, קמן קיין חוכהילטוי
ען. זיינע געמחטע פֿריפט ער לו חל
לען לייטען, חין יעדעס חוהגעכלויק.
זיין גריס רייכט פֿרעפֿלער חוין; כריכט
חוכגליק חיכער זיכדער חוכד פֿערברע
כער. געזעטלעסטרער חוכד לחט
טערער פֿלוצען חין חיהרער זיכדען
כעטלע, חוכד חיהר חוטהויללע ווירד
געמחנדעט. פֿייכדע דער זיטטליכקייט,
חוכד פֿערמכטער דער גוטען לוכט,
פֿחהרען לור גרואט הוכב קוהמער
זחטט. ער חכהנדעט פֿערברעכען חיכר
דח: דריטטע חוכד פֿיערטע געטלעכט.
זיט יעדעס חוהגען רחטטעט ער בח
זעוויכטער חוין. ער חיוט חייחייפֿער
פֿלוצער רחכער, חוכד חכסרייכער דער
געווחלט טהחטיגען געווחלט. ער
זיעהט חוכד טויעט דער מעכטען ווהר
חוכד חיבעלטהחטען. היטע דין, חוכד

גלים. בו תדבקו ועדיו יהיו
מיחלים. אויביכם יפיל חללים
חללים:

חללים אפיל כל שוכחי השם
השמר פן תבשל ותאשם:
ח' לא תשא את שם:

אמתי שמו המפורש בשבעים.
בו נוסדו ארצות ונטעו רקיעים
גבולות ארץ ורוחות מרפעים.
דבקו בחותמו היות נקפעים.
הוזכר על הים ונעשה בקיעים.
ועל המים אל הכבוד הרעים.
זכר קדשו בו ירוצו נושעים.
חוצב להבות ומפוצץ סלעים.
טהור עינים מראות רעים.
יצוריו בוחן בכל עתים ורגעים.
פלואת בחימה בו נפושעים.
להביא שבר לחטאים
ופושעים. מפירי חוק ולשקר
נשבעים. נלכדים בעונם
ובזונם נתבעים. שונאי
תזכחות ומוסר פורעים.
עברות יוכלו וברונז שבעים.
פוקד עון אבות על שלשים
ורבעים. צומת לבקרים כל
רשעים. ח' קנא ונזקם וקובע
קובעים. רואה וצופה טובים
ורעים

נָתַתִּי לָךְ תּוֹכָחוֹת מוֹסָרִים
הַשְׁמַר לְבַל תִּמָּה אֲשׁוּרִים.

ח' לֹא יִהְיֶה לָּךְ אֱלֹהִים
אַחֲרִים:

ע"ס משר"ק

תַּעֲתוּעִים הַמָּוֶה מוֹסֵר
הַבָּלִים. שֶׁחַר אֵין לָמוֹ וְלֹא
מוֹעִילִים. רוֹדְפִים אַחֲרֵיהֶם
לִבָּם חֲתוּלִים. קָצָף מוֹסִיפִים
וְחִמָּה מַגְדִּילִים. צוֹרֵת חֲמָה
וְלִבָּנָה נוֹטְלִים. פִּלְשִׁי עֵב
וְתַבְנִית מוֹלִים. עֲצָבִים
בְּתַבּוּנָם מַעֲשֵׂה בִשְׂלִים.
סוֹגְדִים לָהֶם וְאֵלֵיהֶם
מִתְפַּלְלִים. נוֹתְנִים לָהֶם
כְּבוֹד וְהַלּוּלִים. מַשְׁתַּחֲוִים
לָמוֹ וּמַשְׁאֲלֵתָם שְׂאֵלִים. לֹא
יָשִׁיבוּ לְלִבָּם וְאֵינָם מַשְׂבִּילִים.
כִּי יִרְאֵתָם פְּגָרִים אוֹמְלָלִים.
יִצְעֲקוּ אֵלֵיהֶם וְאֵינָם נִצּוּלִים.
מָחֹו עֵינֵיהֶם וְלִבּוֹתָם סִבָּלִים.
חֹזְכִים יִשְׁוּעָה מֵאֲפִים וְאֵלִילִים.
זְנוּחִים הַעֲוִבִים שְׁקוּצִים
וְגִלּוּלִים. וְחֶלְקֵי עֶקֶב יוֹצֵר הַכֹּל
אֵל אֱלִים. הַמּוֹן מֵיָם נוֹתֵן
וְנִשְׂאִים עוֹלִים. דְּבָרוֹ מְקִים
וְעֲצָתוֹ יִשְׁלִים. גּוֹעַר בֵּינָם וַיִּהְיֶמוּ

גלים

גַּעְעֵבֶן הַחֵב' חֵיךְ דִּיר, עֶרְפֶּרְחֵסֶט
וִיטְטֵעֵלֶהֶרֶען; כִּיִּס דִּיךְ וּוְהֵל חֵין
חֵכֵט! וּוִיךְ כִּיכֵט פֶּחֶס פֶּחֶרֶדע!

פֶּחֶס דִּיר קִינֵע פֶּרֶעֶהֶרֶען גִּחֵס.

סַעַר חֵין!

תַּעֲתוּעִים. טַחֲכֶרֶעֲלִיעֵן, חִיטְטֵעֵלֶה וּוִיכֵט
זַען זִינֵד זִיח, הִיזֵלֶחֶסֶט חוֹכֵד חוֹכִיטֵלֶע
דִּיכֵגֶע. כּוֹר גַּעֲטִיטְטֵע הַעֲרֵלֶען זוֹכֵען
זִיח חוֹכֵד לִיעֵהֶען חִיבֶעֶר זִיךְ דַּען גִּחֵסֶט
לִיכֵען חוֹכֵטֵלֶען, חוֹכֵד זִיכֵען אֶחָכֵטִיגֶען
לְחֶרן. זִיח כַּעֲהֵטֶען דַּחֵבִילֵדֶעֶר; חֲכֵכֶע
חֲדַעֶר דַּען אֶחָכֶדֶע, חֲדַעֶר חִירֶגֶכֶד
חִיכֵען; וּוְחֶקֶען חֲדַעֶר פֶּחֶסֶטֶעֶכֶגֶע
סִטְחֵט, חֲדַעֶר חוֹיךְ זַעֲלִבֵט עֶרְדֶּחֶכֵטֶע
גַּעֲסִכֵטֵלֶטֶע גִּחֵטֵלֶען, כִּיקֶקֶען זִיךְ, בַּעֲ
סַען זִיח חֵין, פֶּרֶעֶהֶרֶען זִיח, פֶּחֶטֵלֶען
הֵין חוֹכֵד פֶּלֶעֶהֶען חוֹס עֶרְפִּילֵטֵכֶג חוֹהֵט
רַעֶר וּוִיכֵטֶע, חֲהֵכֶע לֹו בַּעֲדַעֲכֶקֶען,
דַּחֵס דִּיעוֹע גִּחֵטֵלֶען, זַעֲבִלֵטֵע חוֹכֵט
אֶחָכֵטִיגֶע קֶחֶרֶפֶעֶר זִינֵד, דִּיח חִיֶּהֶרֶע
חֵכֵכֶעֶסֶעֶר כִּיכֵט רַעֲטֵטֶען קֶחֶכֶען.
בִּלִּינֵדֶע חוֹיגֶען כּוֹר, חוֹכֵד פֶּרֶסֶטֶחֶקֶקֶ
סַע הַעֲרֵלֶען, הַחֶרֶרֶען חוֹיךְ הִילֵטֶע דַּעֶר
סִיזִיחֵטֶען דִּיח חִיֶּהֶרֶע טַהֲרֵהִיט זִיךְ לֹוֹס
סוֹטֵלֶגֶטֶט גַּעֲוִחֵהֵט. חֵכֶעֶר, יַעֲקֵבִי
חֵכֵטֵהִיִל, חִיזֵטֶדֶעֶר וּוִעֲטֵעֵכֵסֶחֶפֶטֶעֶר!
דַּעֶר חֵלֵטֶחֶכֵטִיגֶע גִּחֵטֶט! דַּעֶר דַּען
רַעֲגֶען זַעֲכֶדֶעֶט, חוֹכֵד דִּיח וּוְחֶקֶען
טֶרִיבֶעֶט; דַּעֶר זִיכֵע פֶּרֶהִיטֵכֶג
כַּעֲסִטֶחֶטִיגֶט, חוֹכֵד זִיכֵען רַחֲטֵהֵטֵט
פֶּחֶטֵלֶעֶרֶט; דַּעֶר דִּיח טַחֲכֶעֶרֶען
חַעֲרַעֶען; וּוְחֶגֶען לֹוֹר רוֹהֵע טִטִּילֵט

וידבר אלהים:

חומר - גחםס ספרחך.

מ"ס תשר"ק

תחתיות ארץ כדג נמקים.
 שחו גבעות עולם המצוקים.
 רבו רעמים וגברו זקנים.
 קולי קולות משנים וחזקים.
 צפצוף הדבור כנצוצי ברקים.
 פטיש מפוצץ סלעי נקיקים.
 עורף אחת ושתיים מתחלקים.
 סוד יראים ומשפטים צדיקים.
 נותני קול שופר מתחזקים.
 משה ידבר והכל שותקים.
 לעמו הנחיל מדבש מתוקים.
 כושר אמונת עתים חשוקים.
 ידיעת חוסן וישועת נזיקים.
 טעמי חכמה ודעת מפיקים.
 חנם נתנם גזר ומקים זכם.
 במתנה לבו דבקים וכלו.
 מחמדים וחכו ממתקים.
 השמיע אנכי בראש פרקים.
 דרך בעשותו במים עמוקים.
 גבור נגלה ונלחם במצוקים.
 בתתו בסיני דתות וחקים.
 אזי ברחמן נגלה משחקים.
 משחקים הברקה נגהיה.
 והשמעת לעם במהיה:

דח לערפלות: דח ערדע טיעפען
 ויח ויח: חוכר דוח עוויגען חוכערטיס
 טערליכען היגען ויחקען. דח: גערקע
 כער ויחורדע טטחרקער, חוכר העפטי
 גער דח: געבליטן. סטיממען פֿחוגטען
 חוין סטיממען, ויחגיגען טיגער חוכר
 ויחגיגען. דח טחכע דע: חוגעמחל
 טיגען ספרוכע זיכערען בליטטרחע
 זען חוכר לערהמלסטען פֿעלזעכטיק
 קע. כור ח' יין ספרוך עכט פֿוהר דעס
 גחםטליכען חוכרע, חכער פֿחם דחם
 פֿעלטעם געהחלטע; גרוכדעגריפֿע
 דער גחםטע: פֿערעהרונג, חוכר דער
 גערעכטען געזעטלע. דח סופר
 סטיממען ויחורדען ויחמער טטחרקער,
 ביז משה לו ספרעכען בעגחן חוכר חלזע:
 סוויגע. ער חיבערליע פֿערטעלעכטיכער
 חלזי הקיג, פֿרחמערדע גלויבעכזור
 טיקעל! לייטליכע פֿייערטחגע, הייזיגע
 רעכטע דער ניהען; הייזיחמערעכט
 זעהרען. וויזע חספֿערגעזעטלע, חוכר
 פֿערכיכטיגע רייכגונגזעהרען. דער
 חלזערמחגעכרע החט יח חיהק חיכר
 זיעפֿערט, זיכע געטרייען דחמיט לו
 בעטענקען, ער דער חלזגעלעכטע,
 זיעט לווערזט דען ספרוך: ח' כין עז,
 דער עוויגע, דין גחםט, דער ח' ד'ך
 חויז דעם חלזע מלרים געפֿיהרט ח'ה
 בע, * פֿערנעהמען; דחרט, חלזער ח'ה
 כען וועג דורך סיעפען געוויזער
 בחהכטע, לייגט ער זיך חין געטטחלט
 חייכע: ויחגיגען קריגזעהרען; היער
 חכער, חוין דעם סיני, ויחער געזעט
 זע חוכר רעכטע פֿערמירדעטע, דח
 ערטיען ער חוכטער דער געטטחלט
 חייכע: ערברמחוגזען חויז דען
 היממעל.

חויז דען היממעל זיעטעזט דוח דין
 פֿייערבליתלען, חוכר דייכעם חויפֿהערק
 זממען פֿחלקע פֿערנעהמען:

(*) דח: הייסט, ח'ך, דח: עוויגע ויזען דח: דיר יעלט חלז געזעלגעכער ערטייכט, ב'ן
 עבען דחזעלכע ויזען דח: דיר חוכטער דער ערטייכונג חלז רעטטער בעקחכט חייט.

אלוף מסכל בהודא פורים.
 בידיו גלילי ורוב עמודים.
 גרון ענוק קשון למודים.
 דברים דבורים באופן
 שקודים. המשולים לשלש
 משקים נחמדים. ובפחות
 שבכלים נשמרים ועומדים.
 זנחים הגבוה ולנמוך יורדים.
 חיים ורפאות למוציאיהם
 מעמידים. טוהר בעליל
 שבעתים מנקדים. יקרים
 מזרח ומפנינים נחמדים.
 כל חפצים לנגדם כל נמדים.
 לקח טוב ומוסר מגידים.
 מתק ומרפא לעצמות וגידים.
 נהונים מאש ובאש יוקדים.
 סם חיים לבהם מתכבדים.
 עוזביהם עוזבים וחובקיהם
 מכבדים. פלפולם בשלש
 עשרה מתלמדים. צורפיהם
 מושיבים בין נגידים. קוניהם
 לחיי עולם עתידים. רב טוב
 רצפון לחסידים. שומריהם
 יוצלו מכל פחדים. תומכיהם
 מאשרים ובזויהם מלפדים.
 מלפדים לפידים וברקים נגהים.
 בתתו קול עוז משמי גבוהים:

וידבר

אלף. חיהו, דען הקטנה להרסען
 פירושטען חוהסטרמהלסטע פייערנאמל.
 ער השטטע דין גחלדען געזעטלסטע
 פלען חין זיינען הקדען. חיינע זינע
 זינע שטיממע, חיינע בערעדעטע לוכ
 געשפרחך זיח חויה, דין, דען געגענ
 שטחנען ווההלחגעמזענען ווהרע
 גחטטע. זיח גלייכען דען דרייערלייח
 זינעליכען געטרחקען, (ווחזער, וויין
 חוכר מילך), דין זיך בעזער העלסטען
 חין גערינגען געפחען; דין דין הקהע
 טייען חוכר דין כיעדערע זאכען. לעבען
 געוועהרען זיח חוכר היין דענען, דין
 זיח חיינע העכען. זיח זינד ריין, זינע
 בעכעך געלייטערט! ווירדיגער חלז
 גחלז שחלכערער חלז פערלען, חוכר חלז
 לע קח: שחחריקייטען העכען געגען זיח
 קיינען ווערטה. זיח פערקידען פחרי
 טרעפליכע לעהרען חוכר ערמחהנען
 לור זיסטליכקייט. חגעכעהק זינד זיח
 חוכר הייליגק פיר חחרק חוכר געכיינע:
 זיח שטחממען פחק פייער, חוכר זינד
 חלזרדרינגענד גלייך דעם פייער.
 חיהרען פערעהרערן געוועהרען זיח
 לעבעכזחלכייח, פערמכטען חיהרע
 פערמכטער, חוכר פערעהרען דין זיח
 שחטלען. דורך דרייחלעהן חרגוהעכטע
 ווערדען דין שטרייטיגען פונקטע חין
 חיהנען ערמערט. דין זיח חויפהעל
 לען, ווערדען חוכטער פירושטען גע
 זעטלט, חוכר דין זיך חיינע פערטיג.
 קייט דחין ערווערבען, רייכען לוכ
 עוויגען לעבען, חוכר חחכטיגען גוט
 חחרעט דען פרחממען. דין גחטטע
 ווהרע היטען, טריפכט קיין חוכליקק.
 זעליג זינד, דין זיך פערשחן זיח חיל
 טען. חיהרע פערמכטער חחרערן חויה,
 חין פייערפחממען.
 חין פייערפחממען, חוכר בליטטרחה.
 לען ערשטלד דין שטיממע דער חלחמכס
 חויה יענען חוכערממען חיהען.

כוכב. מחנך חסן כון פערשטעהען
וויח חסד בעלמחנך, בעטטרעכע, וויח
חסד וחרטע; דען חוילחמל חויל חיי
כעס טיטע, דען חיה חייכטליעטעכדען
רמז; דין פערריכטונג חייכער פליכ
גער, דין גרמטע חייכער ווערקע. דען
ביהער ווזהכטע חסד חין הטהערן: שח.
רען, חכער הייטע ווחורדע חסד חוכטער
מעכטען לוס געטענקע עמפחכגען.

ציר. דער טרייע געזחכרע (משה)
ווחורדע ערהחכען חוכטער דען ערווהח
טען, ווזהחטחטיג וויח קיהלע דען
סכעען חס הייטען ערנטעטחגע. ער,
דער ווייטע, טטיעג היכיל חין דין העל
דעכטחט (דען הייטען), ברמכטע
הערמכ דין ויכערנדע טטחרקע (דיח
חורה) דען פעהעררליכטען. ליעב
ליכע ווחרטע ווחרטען עז, ערלער דען
פערלען; ער עמפחכגען חין חויל דער
רעכטען דעזיגן, דער דין בערגע טול.
דיח היינען העערע (ישראל) חכטחח
טעטען חוכד ספרחכען: עהע וויר חין
החרטען, בעחכחכטען וויר דען עוויגען
געכחטע. חין החרטען חויל דעס חוכ
דעזיגן עוויגען דין לעהן געכחטע, חין
חכגוט בעבענד פחך דען געווחלטיגען
וועטטען; חוכד חולע ערסטחכעכען
בעגחכען חוכד ערוויעדערטען: דער
העררפערלייטעט זיינעס פחוקע חככט,
גערעכטע פערחכדכונגען. חן פריי
עטע זיך דח: גחכלע פחוק חייט דער
פריידע דער ליכעליכען ווחרטע; דער
גחטטליכע געזחכרע ווחורדע לוחיה
רעס הירטען געזעטלט, חוכד משה
טטיעג הערמכ פחס בערגע לוס
פחלן.

יבנו שגרי ענשי ואזהרתי.
ערך שלחני וסגר מסגרת.
תקון אצבעורי ורב פעלתי.
כי עד עתה במרומים שכנתי.
והיום באדם מהנות לקחתי:
ציר אמונים נהעלה
בבחורים. כצנת שלג ביום
קצירים. חכם עלה לעיר
גבורים. ויורד עזו מבטחה
להדורים. אמרים נעימים
מפנינים יקרים. וקבלם
מימין יוצר הרים. וצבאות
קודש עזנים ואומרים. טרם
נשמע אנו שומרים. ושמעו
מפיו עשרת הדברים. ופחדו
ורעדו מרעמים בבירים.
ופתחו וענו כל היצורים.
עזו לעמו יהוה ומשפטים
ישרים: וישמחו כל העם.
בשמחת אמרי נועם. ונתמנה
ציר רעם. ויורד משה מן
ההר אל העם:

כוונת הפייטן לזכור כל עשרת הדברות וטרם כל דבור יודיע קוולות תלחלי
דיניו צנתי צתים. והקדים בפסוק וירד משה ונפסוק וידבר אלהים. וכו כלל
שנח כוללות עשרת הדברות. וקוולות הדינים הזכרו בכל דבור ודבור צנתיים
ונחירות באל"ף ב"ת ובתשר"ק כראשי תיבות הסרורות, וצסוף הדברות
חמוס שמו שמעון בר יצחק חזק.
סדר ובכן, ויורד משה מן
ההר אל העם:

בעֲתָהֶלֶן: גַּעֲהֶה הֵין לֹס סְחֹקֶה,
לְחַס זִיח וִיך הֵילִיג הַחֲסִטֶען; סִיר הֵיִי
טֵע חוֹכֵד מְחָרְגֶען בַּעֲפִיעֵה הַחִהרֶע עֲכַס.
הַחֲסִטֹכֵג, חוֹכֵד עַר פִּיגִטֵע וַיִּכְעֵן טַחֵג
הֵיכְלוֹ, לוֹ חִיהרֶעַר רִיכִיגֹכֵג. עַר מְחָרְדֵּ
כַעֲטֵע חִיהכֶען פִּמְחָרֶטֶרִיפִטֵען מֵן, דַּחֲגֵגֵי
בְחָס חִיהרֶעַר בַּעֲגֶרֶע כְּלוֹכֵג; בּוֹיֶעֱטֵע
חֵיכֶען מְחִטֶחֶר, עַר רִיכֶטֵעֵטֵע חֵיטֹחֵהֵי
כַען דַּען כּוֹכֵר, סִטֵעֲזֹטֵע זֵינֶען חוֹיֵן
כַּחַךְ דַּען סִטֶחֶחֶען דַּע: פִּרְחֶחֶען
(יַעֲקֹב). עַר זֵיטֵט דַּחֲ: סְחֹק וִיך הֵילִיג
הַחֲסִטֶען, חוֹכֵד זִיח וַחֲסִטֶען חִיהרֶע
קִיִּירֶעַר.

אזי. דחן חסן דריטטען טחגע (לימי
הגבלה), חלוציין ווארגען מוכרמך, דח
סטרימהלסטע דער קחכיג (גחטט) חין
ייכער הימאליטען וואגעבוכג, חין זיי.
נער העררליכקייט חייכהער, חוכד טויג
זענדע דער איריחדען ענגעל זיעסען
לויט זיין לחב ערטמכען. דח ערהחב זיך
דחכער חוכד בליטל, חוכד גלחכלעכד
סטרימהלסטע זיין ליכט; דיח סטיממע
גחטטע: וואר געוואלט דיח סטיממע
גחטטע: ערהמבען. דער טטורמחוכד
פחלזסטערעקטע זיין געהייט, דיכטע
וואלדע בערעקטע דען חיהס געווייה
טען בערג (סיני); פלעזען וואורדען
וויגגעריוזען, דח ער בערגע וואוהיהל
טע. חיהער טטמחרקער וואורדע דער
טרמחשעטעכטחלז, דח ער, דער פלחח
מענדען בליטל ווירפט, לעדערן לער
ספליטטערטע. סטיממע דע: העררן
ערטיטטערטע דיח וויזטע; חכער
חלזע: טפרמך: חחיעזטחט! חין זיי
נעם פעהעררליכטן חלזערלייגזטען.

[illegible]

וְקָדְשָׁתָם • הַיּוֹם וּמָחָר צִוְּתָה
בְּרִישָׁתָם • וַיּוֹם אַחֲרֵי הוֹסִיף
לְטַהֲרָתָם • וְסִדֵּד עֲנִיָּנָם וּמִצּוֹת
הַגְּבֻלָּתָם • וּבָנָה מִזְבֵּחַ וְכָרַת
בְּרִיתָם • וַהֲקִים מִצִּבּוֹת כְּנָגֵד
שְׁבִטֵי תָם • וַיִּקְדֵּשׁ אֶת הָעַם
וַיַּכְכֵּם שְׂמֵלוֹתָם:

אֲנִי בַשְּׁלִישִׁי בְּהִיּוֹת בְּקָרוֹ.
מֶלֶךְ בְּמִסְכּוֹ רְחוּפִיעַ בִּיקָרוֹ.
רִיבוֹתַיִם אֶלַּפִּי שִׁנְאָן מִשְׁנֵנִי
פִּאֲרוֹ. וַיְהִי קוֹלוֹת וּבְרָקִים
וְהַיָּרִיחַ אֲזָרוֹ. קוֹלוֹ בְּכֹחוֹ
וְקוֹלוֹ בְּהִדְרָה. וְרוּחַ סְעָרָה
עוֹשֶׂה דְבָרוֹ. וְעָנָן כָּבֵד בִּסְתָה
עַל הָרוֹ. וְהַצּוּרִים נִתְּצוּ הָרִים
בְּעֶקְרוֹ. רְחוּלָהּ וְחֹזֶק קוֹל
שׁוֹפָרוֹ. חוֹצֵב לַהֲבוֹת אֲרָזִים
בְּשִׁבְרוֹ. קוֹל יִי יַחִיל מִדְּבָרוֹ.
וְכָלֹּ אֲמַר כְּבוֹד בְּפִאֲרָה
דְּבִירוֹ:

מִתְפַּאֲרָה דְּיִיתִי בְּיוֹם
חֲתֻנָּתִי הִנֵּה בָּא קָצִי וְהִגִּיעַ
עִתִּי לְרֹדְרִיעַ יָפִי וּלְרֹגִיד
תְּפַאֲרָתִי יֵצֵא טַבְעִי וְתִתְעַלָּה
חֲפָתִי יִדְעוּ הַכֹּל מִלֵּאבָתִי
צֶדֶק וּמִשְׁפָּט בְּתוֹךְ נְתִיבָתִי
עוֹמֵק חֲבֻמֹּתַי וְסוֹד בִּינָתִי

מִתְלֹנָה. אֲחִיו מִתְנַחֵם לְהַרְגוֹ
בְּשִׁטְנָה. עֹמֵר מִפְּנֵי וַיִּלָּךְ
פְּדָנָה. בְּמִקְלוֹ עָבַר וַיָּבֹא
חֲדָנָה. בְּאִשָּׁה שָׁמַר עֲשָׂרִים
שָׁנָה. בְּגִדוֹל בָּנִים נִטְרַח
בְּאַנְיָנָה. נִמְכַּר פֹּזֶרֶת לְתַאֲלָה
וְלִמְגָנָה. וּבִשְׁנֵי רַעְבוֹן יָרַד
רְגוּשָׁנָה. לָכֵן לֹא נִפְלְתִי
בְּגִזְלוֹ לְמָנָה :

קָרַב מוֹעֵד וְהִגִּיעַ זְמַן. וְשָׁר
בְּעֵנֹי עִם לֹא אֶלְמָן. וַיִּקָּם
מוֹשִׁיעַ רוּעָה גְּאֵמָן. תִּחְלַל
צִאתוֹ מִצְרֵי טָמָן. וַיֵּךְ בְּמִצְרַיִם
כָּל אֱלִיל וְחִמָּן. וַיִּכְחַד כָּל גְּבוֹר
שָׁר וּמִשְׁמָן. וְהִגִּיה אֹר וְהֵאִיר
אֲשָׁמָן. אֲסִירֵי עוֹנֵי לִישָׁע זְמָן
יָם הַעֲבִירָם וְהִסְעָם לְתַחוּמָן.
וְהִגִּיו לָמוֹ שָׁלוֹ וְהִמְטִירָם מָן.
הִכָּה צוּר וַיִּזְוּבוּ מִיָּמָן. וְאֹרָה
לְהִנְחִילָם מַעֲשֵׂי יְדֵי אָמָן :

וּבִירַח הַשָּׁרִישִׁי לְחֹפֶשׂ
לְצִאתָם. בָּאוּ לְחֹרֵב כָּל
מִקְהֵלוֹתָם. וַנִּגַּד הָהָר הַיְּתֵה
חֲנִיתָם. הַסְכִּימוּ דַעְתָּם וְהִשְׁווּ
עֲצָתָם. וּמִשָּׁה עָלָה וְהוֹשִׁים
בְּחֹזָתָם. וַנִּצְטְוֶה לָךְ אֶל הָעָם

(עשו) בעחוריהיגס, דפר פיינדלך חיהו
חחלכרינגען זמן; ער מחטטע זיך
ענדלך חויל פֿתֿר חיהס, גינג כנך פדן
חרס. בלחז מיט זיינעם סטעקקען גינג
ער חיבער דען ירדן, קחס כנך סרן;
דחרט היטעטע ער חוס חיינע פֿרויח
דיח סחחע, לחחלג יחחרע לחכג.
דיח ערליעהונג זיינער קינדער וחורדע
חיהס מיהזעניג, טרויערפֿחלן; חוכד
פֿורת (יוסף) וחורדע פֿערקויפט לוס
זיידע, לור הערלעכקרחקונג זיינע
פֿחטערן. חין יענען יחחרען דער חוכג
ערוכטע חוסטע ער (יעקב) כנך גושן
(מלרים) הינחלעיעהען. דחרוס פֿיעל
חך כיכט חויל זיין לחחז, חיהס לוס גיג
סעכקע לו ווערדען.

קרב. כון כהטע, קחס הערמן
דיח בעטטיחטע לייט, חוכד גחטט
טויעטע דיח חוכטערדריקקונג דעז כיע
פֿערלחזענען פֿחלקען (ישראל), זיעס
חויפֿטטעהען דען רעטטער, דען טריי
ען הירטען (משה). זיין (משה'ז) ערז
טער חויפֿטריטט וחר, דחט ער חיינען
מלרי וועגרייטטע; דחן סלוג ער חין
מלרים חלזע גחטלען. חלזע זחכעכג
בילדער, פֿערכיכטעטע חלזע חיהרע
העלדען, חיהרע ערעלזטען פֿירזטען.
ער זיעס ליכט סטרחהלען, ערלייכטע
סעדיח פֿינוטערקייט; דיח חין עלעכד
געפֿעזעלזטען (ישראל) בערייטעטע ער
לוס היילע פֿחר. ער פֿיהרטע זיח דורך
דחז מעער (יס סוף), זיעס זיז היכג
לועהען חן חיהרע גרעכלען. ער זיעס
חיהנען וחחכטעלן לוליעגען, מן רעג
כען; סלוג דען פֿעלזען, דחט וחחזער
חיהנען פֿחחט. ער זעהכטע זיך כון,
חיהנען דחז ווערק דעז חלזווייזען ווערק
חייזטער; (דיח תורה) לוס בעזיטלעלן
חיבערגעבען.

ובירת. חיס דריטטען וחחחט (סיון)
כנך חיהרעס (ישראל'ז) חויזלוגע לור
פֿרייהייט, קחחען זיח כנך דעס בערגע
חורב מיט חלזען חיהרען מעכטען, לח
גערטען זיך דעס בערגע געגעכחיבער
מיט חיבערחייכטטיחעכדען זיכע,
מיט גזייכער עכטטליסונג. משה סטיעג
כון דען בערג היכויל, וחחרד חין זיינע ווייהע וויח זיעגעל חייכגעזעטלט. חיהס וחורדע
בעפֿחלען

חויג'ג'ענ'ט'ח'ט'ען' א'י'ת' ג'ח'ל'ח'ט'פ'ער' ח'א'ר'
ט'ט'יק'ק'ע' ד'ער' פ'ר'י'ד'ע'כ'ו'ס'פ'ער'. ע'ר'
ז'ח'ע'ט'ע', ע'ר'ו'ח'ר'ב' ד'ע'ן' ח'כ'ט'ל'ח'ג' ה'ז'כ'
ד'ע'ר'ט'פ'ח'ך'; ו'ח'ר' ז'ע'ה'ר' ג'ל'ק'ל'י'ך' ל'י'ע'ס'
ז'י'ע'ב'ל'י'כ'ע' ו'ח'ר'ט'ע' ד'ער' ח'כ'ד'ח'כ'ט' פ'ע'ר'
כ'ע'ה'ט'ע'ן'. ד'ער' ע'ו'י'ג'ע' ו'ח'ז'ל'ט'ע' ח'י'ה'ן'
ג'ר'ח'ט'ח'כ'ע'ן' ד'ו'ך' ד'י'ח' ת'ו'ר'ה' ח'ו'כ'ד' ח'י'ה'.'
ר'ע' ז'י'ט'ט'ע'כ'ל'ע'ה'ר'ע'ן'. ח'ו'כ'ד' ח'ו'י'ך' ח'י'ך'
ז'י'ע'ב'ט'ע' ח'י'ה'ן', ה'ח'ט'ט'ע' ל'ו'ז'ט' ח'ן' ח'י'ה'ק'
פ'ח'ן' ז'י'י'כ'ע'ר' י'ו'ג'ע'כ'ד' ח'ן'; ה'ח'ט'ט'ע' ע'ר' כ'ו'ר'
כ'י'כ'ט' ד'ע'ן' (ע'ז'ו') ג'ע'ט'ח'כ'ט', ד'ער' ז'י'ך' ד'י'ח'
ב'ע'ט'ר'י'ב'ע'כ'ד'ע'ן' ה'י'י'ט'כ'י'ט'ע'ן' ו'י'י'כ'ר' כ'ח'ה'ק',
ד'י'ח' ח'י'ט' ד'ע'ק' ר'ו'י'ך' ח'י'ה'ר'ע'ר' ג'ח'ט'ל'ע'כ'ח'ט'.'
פ'ע'ר' ח'י'ה'ן' (י'ל'ח'ק') ח'כ'ר'י'י'כ'ע'ר'ט'ע'ן', ד'ח'ט'
ד'ח'; ל'י'כ'ט' ז'י'י'כ'ע'ר' ח'ו'י'ג'ע'ן' ד'ו'כ'ק'ע'ן' ו'ח'ר'ד'.
ד'ח'רו'ק' ח'ב'ע'ר' ה'י'ל'ט' ח'י'ך' ד'ח'ח'ט'ל'ו' כ'ח'ך' ל'ו'.
ר'י'ק'ק' ב'ע'ק'ח'כ'ט' ל'ו' ו'ע'ר'ד'ע'ן' ח'ן' ד'ע'ן'
ט'ה'ח'ר'ע'ן' ד'ער' ח'ע'כ'ט'ע'כ'ו'ח'ה'כ'ו'כ'ג'ע'ן'.

ח'ב'י'ו'ן'. ח'י'ן' ד'ער' פ'ע'ר'כ'ח'ר'ג'ע'כ'ע'ן' ו'ח'ה'ג'
כ'ו'כ'ג' ד'ער' ח'ז'ל'ח'כ'ט' ו'ח'ה'כ'ט'ע' ח'י'ך' ח'י'ט'
ל'ו'ז'ט'; ל'י'ע'ס' ח'י'ך' כ'ח'ך' כ'י'כ'ט' ל'ו'ר' ע'ר'ד'ע'
ה'ע'ר'ח'ב', ג'ע'ל'ע'ה'ר'ט' ל'ו' ו'ע'ר'ד'ע'ן'. ד'ח'
ט'ט'ח'כ'ד'ח'ו'י'ל' ד'ער' פ'ר'ח'ח'ט'ע' ח'ח'ן' (י'ע'ק'ב')
ו'י'כ'ט'ט'ע' ח'י'ך' ז'ע'ה'כ'ל'י'ך'; ע'ר', ד'ער' ל'ע'ל'
ט'ע'כ'ב'ע'ו'ח'ה'כ'ע'ר', ו'ע'כ'ד'ע'ט'ע' ט'ט'ע'ט'; ד'י'ח'
ל'י'י'ט' ח'ן', ח'י'ך' ל'ו' ע'ר'פ'ח'ר'ט'ע'ן'. ד'ע'ן' ז'ע'
ג'ע'ן' (ז'י'י'כ'ע'ן' פ'ח'ט'ע'ר'ז' י'ל'ח'ק'), ע'ר'ו'ח'ר'ב'
ע'ר', ח'ח'ו'ר'ד'ע' ל'ו'ק' ה'ע'ר'ר'ן' ח'ו'י'פ'ג'ע'ט'ט'ע'ל'ו'ט',
ז'י'י'כ'ע' כ'ח'כ'ק'ח'ח'ט'ע'ן' ל'ו' ח'ע'ה'ר'ע'ן' ו'י'י'ח' ד'ער'
ח'ו'כ'ג'ע'ח'ט'ע'ז'ע'כ'ע' ז'ח'כ'ד'. ח'ו'כ'ט'ע'ר'ט'ט'י'ט'ל'ס'
פ'ח'ן' ד'ע'ק' ח'י'ה'ק' ב'י'ו'ח'ה'כ'ע'כ'ד'ע'ן' ג'י'י'ט'ט'ע'
ד'ער' ג'ר'ח'ט'ח'ו'ט'ה', ו'ח'כ'ד'ע'ל'ט'ע' ע'ר' ח'י'ן'
ז'i'י'כ'ע'ר' פ'ר'ח'ח'ט'י'ג'ק'י'י'ט', ב'ע'ה'ח'ר'ר'ט'ע' ב'י'י'ח'
ז'i'i'כ'ע'ר' ט'ו'ג'ע'כ'ד'. ז'i'i'ן' ט'ח'פ'פ'ע'ר' ל'י'ע'כ',
ט'ע' ח'י'ה'ן', ח'ו'כ'ד' ח'י'ר' ג'ע'פ'י'ע'ל' ע'ר' ד'ער'
ע'ו'i'g'ע' ח'ו'כ'ט'ע'ר'r'i'כ'ט'ע'ט'ע' ח'i'ך': ז'i'c'ה'ע'
ד'i'c'ז'ע'ן' ל'i'c'ב'l'i'כ'ע'ן', ד'i'c'ז'ע'ן' ח'כ'ח'ו'ט'ה'י'
ג'ע'ן'! ח'i'h'k' ל'i'c'h'ט'ע'ט', ד'i'i'c'c' ג'ע'ד'ח'k'ק'ע'ן'
ל'ו' ע'ר'ל'ע'ר'כ'ע'ן'; ז'ח'ח'g'ע' ז'i'i'ן' ה'ע'ר'ל' ד'ו'ך'
ד'i'i'c'c' ו'ח'r'ט'ע'ג'ע'ט'ט'i'ט'l'ט', ע'ר' ח'i'ן' ד'i'i'
כ'ע'ן' ר'ח'ט'ה' ג'ע'ט'ט'ע'l'o'ט' ו'e'r'd'ע'ן'.

ז'ך'. ר'i'i'כ' ח'ו'כ'ד' ר'ע'ד'l'i'כ'g'ע'z'i'כ'ט' ו'ח'r'
ע'ר' (י'ע'ק'ב') ח'ו'כ'd' ח'i'i'ן' ח'ח'ן' פ'ח'ן' ט'r'i'c'c',
ו'i'r'd'i'g', ז'i'ך' ל'ו' ע'r'g'h'ט'l'ע'ן' ח'i'ט' ד'ער' g'ח'g'
ב'ע'ד'ער' פ'ע'r'כ'h'r'g'ע'כ'ע'ן' (ת'ו'ר'ה'); ח'כ'ע'ר'
ע'ר' h'ט'ט'ע' ק'i'i'c'c' ר'ו'ה'ע', ק'i'i'c'c' ח'o'z'c'.
ח'i'k' ה'o'z'c' ז'i'i'c'c'ן' פ'ח'ט'ע'ר'ז' ו'ח'o'r'd'ע' ע'ר' ח'i'h'ט'ע'ר' פ'ח'ן' ד'ע'ק' ח'o'r'ר'ע'ן' ז'i'i'c'c'ן' ב'r'o'd'ע'ר'z'.

(ע'ז'ו')

וְשִׁלְמִי אֲמוּרִים וְזָרַע וּמָצָא
מֵאֵה שְׁעָרִים וְהִצְלִיחַ וְהִשְׁכִּיל
וְהִנְעִים אֲזָרִים וְחָפִץ
לְהַגְדִּילוֹ בְּתוֹרַת מוֹסְרִים
וְגַם אֲנִי אֶרְכֹּתָיו וְחִמְדָּתוֹ
מִנְעוּרִים לִוְלִי שְׁאֵרְתוֹ פָּנִי
נֹשֵׂא עוֹכְרִים וּבְעִשְׂגָם נִעְשָׂן
וְהִכְרָה מְאֹרִים בְּעִבּוּרוֹ
נִמְנַעְתִּי לְהוֹדֵעַ בַּשְּׁעָרִים:

חֲבִיּוֹן עֹז שְׁכֵנָתִי בְּמַחְמֵד
לְאֶרֶץ לֹא יִרְדָּתִי לְהִתְלַמֵּד
וְעָמַד אִישׁ תָּם וְתֹאזְתִּי חֲמֵד
יֹשֵׁב אוֹהֲלִים עִתּוֹתִי לְהִתְמַד
בְּרָבָה יִרְשׁ וְלִגְבִיר הוֹעֲמֵד
זָרַעוּ לְהִרְבּוֹת כְּחוֹל לֹא יִמַּד
וְרוּחַנְדִּיבָה סִמְכָתָהוּ לְהִצְמֵד
בְּרִתְמוֹ רְהֵלָה וּבְכֶשֶׁר עָמַד
יֹצְרוֹ אֶהְיֶה וּבְעֵינַי נִחְמֵד
וְיֹרְנִי הִנֵּה זֶה נָעִים וְנִחְמֵד
וְנִצָּה לֹא בְּרִגְיוֹנָה לְלִמַּד
יִתְמוֹךְ לְכוּ דְבָרֶיךָ וּבְסוֹדְךָ
יִעֲמֵד:

זֶה הָיָה וְנִבֵּר וְאִישׁ אֲמוּנָה
וְרֵאזִי קְרִי שְׁתַּעֲשֵׂעַ בְּמִרְתֵּן
צְפוּנָה אֲבָל לֹא שֶׁקֶט וְלֹא
הוֹפְנָה בְּבִירַת אָבִיו לֹא נָח

ח'י'k' ה'o'z'c' ז'i'i'c'c'ן' פ'ח'ט'ע'ר'z' ו'ח'o'r'd'ע' ע'ר' ח'i'h'ט'ע'ר' פ'ח'ן' ד'ע'ק' ח'o'r'ר'ע'ן' ז'i'i'c'c'ן' ב'r'o'd'ע'ר'z'.

קרובות ליום ראשון

לִיד חוּל ויִכְעַן וּמְחַדְדֵּי חֲכָמִים כְּזִיּהוּ סֵע
חִיח דִּיח לִי יֵע. חִיכְעַן וּמְחַדְדֵּי חֲכָמִים כְּזִיּהוּ סֵע
עַר, כְּעוּרִיטָה עֵסֶע דִּיח פִּתְחֵר חִיבֵעֵר לִי יֵע.
הַעֲכָדֵעַן, חוֹכֵר בִּי: מִן דִּיח עֲכָדֵעַן דֵּעֵר
עֲרָדֵעַ פִּעֲרֵבֵיטֵעֵסֶע זִיךְ זִיין רוֹהֵס.
דִּיח חִירָוֵעֵגֶע גִּיכְעַן פִּיֵּהֲרֵטֵע עַר חוּל
דֵּעַן גֵּעֲבִיחֵכֵטֵעַן פִּתְחֵד; דִּמְרוֹס וּמְחַדְדֵּי
דֵּעַן פִּתְחֵקֵרֵטֵחֵטֵעַן חִיֵּהֵס הִיכְעֵגֶע.
כֵּעַן, חוֹכֵר עַר סֹלֵג קִיכְיֵגֶע חִין דִּיח
פִּלֹכֵט, עַר בֵּעֲחֵכֵכֵטֵעֵסֶע דִּיח גִּיכְטֵטֵטֵט
לִיכְעַן לֵעֲהֲרֵעַן, חִיֵּהֵעֵסֶע זִיךְ דִּיח גֵּעֵ
בִּחֵטֵע לֹא הִמְלִיטֵעַן; חוֹכֵר חִיכְטֵיג
טֵטֵיֵעֵג עַר עֲחֵפִיחֵר, וּיִיח דִּיח זִיכְכֵע חוּי
דֵּעַן חִיטֵעַן הַעֲרִפִּיחֵר טֵרִיחֵלֵט. »

חֹבֵב. וּיִיח זִינֵהֵר וּמְחַדְדֵּי עַר פִּתְחֵן
גִּיכְטֵט גֵּעֲלֵיֵעֵבֵט! דִּח עַר דִּיח טֵרִיֵּע
כְּעוּרִיטָה עֵסֶע. חִיט לֵעֵהֵן פִּעֲרֹזֵכֹכֵגֶען
וּמְחַדְדֵּי עַר גֵּעֲלֵיטֵעֵרֵט גֵּעֲפִרִיכֵט; עַר
פִּתְחֵד דֵּעַן לִמְהֵן חִין דֵּעַר פִּלֹכֵט זִיכְכֵע
זִיכְכֵע: (יִלְחֵק), לֹא הוֹכְדֵעֵרֵס יִתְהֲרֵעַן;
חוֹכֵר בֵּעֲגֵמֵן דִּח: גֵּעֲבִיחֵט (מִלֹּחַ מִיֵּלֵה)
לֹא פִתְחֵלִיֵּעֵהֵעַן, דִּח: חוּל דֵּעַן חִיכְטֵעַן
טֵחֵג (פִּתְחֵן דֵּעַר גֵּעֲכֹרֵט דֵּעַ: קִיכְדֵעַן מִן)
כְּעֵטֵטִיחֵט חוּיט. דִּח סִפִּרִיחֵךְ דֵּעַר
טֵחֵפִיכֵעַר: »דִּיח לִיט חוּיט גֵּעֲקִיחֵטֵעַן,
דִּח חוּיט דִּיח לִיט, דִּחֵט דִּיח בִּיח חִיר עַר
לִיכְכֵע, עַר גֵּעֲטֵלֵעֲכָדֵעַ (תֹּרֵה) חִיֵּהֵס
(לִיכְרֵהֵס) לֹס גֵּעֲטֵעֲכָקֵע גֵּעֲגֵעֵבֵעַן
וּמְחַדְדֵּי. » חוֹכֵר חוּיחֵךְ חִיךְ הַעֲטֵטֵעַ כְּעוּרִיטָה
לִיגֵט, חִיךְ חִיט חִיֵּהֵס לֹא פִעֲרֵחֵעֵהֵעַן,
הַחֵטֵטֵע עַר כִּיכֵט גֵּעֲטֵפִרִיכֵטֵעַן: »וּחֵי
דֹרֵךְ וּיִיט חִיךְ, דִּחֵט חִיךְ דִּח: לִיכְכֵע (לִיכְרֵךְ
יִשְׂרָאֵל) כְּעוּרִיטֵלֵעַן וּמְחַדְדֵּי? » חִיכְכֵע עַר
פִּעֲרֵלִיכְכֵטֵעַן חִיין לִיכְכֵעַן, עַר חִיֵּהֵס רִיכֵ
טִיג בֵּעֲקִיכְכֵט לֹא חִיכְכֵעַן, פִּעֲרֵחֹרֵזִיכֵ
טֵע דִּמְדֹרֵךְ, דִּחֵט יִשְׂרָאֵל (חִין מִלִּירִיס)
פִּעֲרֵחֵדִיכֵג וּמְחַדְדֵּי, דִּחֵט חִיט טֵטֵרֵעֲכָגֵע
חוֹכֵט עֲרֵדִירִיקֵט וּמְחַדְדֵּי דִיח חוֹכֵטֵעֵלֵעֵהֵן
טֵע גֵּעֲחִיכְכֵע (יִשְׂרָאֵל). דִּמְרוֹס פִּעֲרֵ
חִיכְכֵע חִיךְ דִּחֵטֵלֵג כִּיךְ חוּל עֲרָדֵעַן לֹא
וּמְחַדְדֵּי.

קֵס. זִיין זִיחֵהֵן (יִלְחֵק) טֵטֵחֵכֵר חוּל
מִן זִיכְכֵע טֵטֵעֵלֵעַ, וּמְחַדְדֵּי חוֹכֵטֵעַר
פִּיֵּהֲרֵטֵעַן זִיכְכֵע: פִּתְחֵטֵעֵר, חִין טֹגֵעֵכֵר, גֵּעֵ
רֵעֵכֵטִיגִיט חוֹכֵר גֵּעֲרֵעֵכֵטֵעַ פִּעֲרֵחֵרֵדִיכֹכֵגֶען חוּיזִלֹחִיכְכֵעַן, מִלֹּחַ חִיכְכֵעֵהֵעֵהֵעַ
חִיכְכֵעַר וּמְחַדְדֵּי עַר חוּל דֵּעַן מִלִּטֵּחֵר גֵּעֲבִרִיכֵט חִין רִיכְכֵיט, וּמְחַדְדֵּי גִיכְכֵעֵר
חוּיֵעַ

פִּרְח. אֲשֶׁל נִטֵּע וְהַעֲבִירִים
הַיָּאֵרֵח. וּבִקְצֵי אֶרֶץ רִיח
הַיָּרֵח. וְהַעֲבִירֵי דִרְךְ הַסִּלִּיל
בְּאֹרֵח. יִתֵּן לְפָנָיו גִּוִּים וּמִלְכִים
הַכִּרֵּח. וְשִׁמְרֵתֹרֹת וּבְמִצֹּת
טִרֵּח. וְגִבֹר כִּצְאֵת הַשָּׁמַיִש
מִן הַמִּזְרֵח:

חִיכֵב וְנִחֲשֵׁק בְּשִׁמְרוֹ אֲמוֹנָה.
בְּנִסְיוֹנוֹת עֲשֹׂר נִצְרָף לְבָבָה.
וּמִצְאָ שִׁכָּר בְּטָנוֹ לְמֵאָה שָׁנָה.
וְהִתְחִיל בְּמִצְוֵה נִתְנָה
לְשִׁמוּנָה. וְגַם צֹר בָּא יֵעַת
וְהִגִּיעַ עֲוֹנָה. אֲמוֹן שִׁעֲשׂוּעִים
לְהִנָּתֵן בְּמִתְנָה. וְגַם אֲנִי
נִרְצִיתִי בֹא לְהִתְחַתֵּנָה. לֹאִי
נָם בְּמָה אֲדַע כִּי אִירָשָׁנָה.
וְשָׁאֵל אוֹת לְהוֹדִיעֹ נִכְוֹנָה.
וְגַם גִּרֹת אֲרָבֵעַ מֵאוֹת
שָׁנָה. בְּפִרְךְ לַעֲנוֹת עֲדַת מִי
מָנָה. אוֹחַד לְהִי בְּאֶרֶץ לְשִׁכְנָה:
קֵס בְּנוֹ תַחֲתִיו וְהוֹשֵׁת לְשָׂרִים.
בְּדִרְכֵי הוֹרוֹ הֵלֵךְ בְּמִישָׁרִים.
לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וּמִשְׁפָּטִים
יִשְׂרִים. וּבְקִרְבֵּן נִיחֹחַ הוֹעֵלָה
בְּכִרֹרִים. וְנִרְצָה בְּכָלִיל

פִּיֵּהֲרֵטֵעַן גֵּעֲעֵלֵט. וּמְחַדְדֵּי חִין דֵּעַן וּמְחַדְדֵּי
רֵעֵכֵטִיגִיט חוֹכֵר גֵּעֲרֵעֵכֵטֵעַ פִּעֲרֵחֵרֵדִיכֹכֵגֶען חוּיזִלֹחִיכְכֵעַן, מִלֹּחַ חִיכְכֵעֵהֵעֵהֵעַ
חִיכְכֵעַר וּמְחַדְדֵּי עַר חוּל דֵּעַן מִלִּטֵּחֵר גֵּעֲבִרִיכֵט חִין רִיכְכֵיט, וּמְחַדְדֵּי גִיכְכֵעֵר

פיהרסע, היסט גחטט אונדערלעסע פער חין
טוגענד, טרונטעטע דאס העכסטען בייח
חיהרעט סהון, בייח דער מיהזעליג
קייט, חוי פערפלוונג ערלייגט; חונד
בייט היכרעפערענדען לוקרע (בייט
מבול) וחורדע ער פון דרונדזמלען
בעפרייעט, חונד ער חונד פרייע הערליג
גיג חוי דעם פערסליעזע (דער תיבה)
ברחטע ער חפער, געווייהטע גחטען
דער פון חלזעס ווילד, פיעה חונד ריי
כען עפגעלן. דער עוויגע וחלזטע חיהן
ה'ט חיר פערחיינען, דחט ער חיינע
וחיטע לעהרען וחלזטע.

יום. «חכער חס טחגע, דח ער זיך
חיינען רויט טרונק, לייגט ער חוויגע
ברייטעטע בעגערדע. פון דעם וויינע
דע: פון חיהט געפערלעכטען וויינער
גע: טרונק ער חיס חיינערפלוזע, דעק
טע זיך חויל חין זיינען לעזטע, עכט
בלחטע זיינע טחמך; חונד זיין זקהן
גיג היינ, חונד זקה זיינע טחמך. דח
ערוחטע ער פון זיינען וויינע, פער
פלוזטע חיהן היט זיינען פלוזע, דחט
ער חין קעכט וויח חלזע קעכטע זיי
כען ברידערן זייח. חונד וויין ער זח
טהחט, פערחמל חיק חיהן פיינדליך,
טפרמך לו חיינען טחפער: «ע
געפערלעכט חיר כיכט, חיק חיהן חלז
טליעמען; דען דורך זיינען רויט פער
זמר ער זיין בעווחזטיין, לערטמך
טע חין געזעט, ברחטע זיך דעם
טחדע כחה. חין ספחטטער חיוט דער
וויין, חחט לוס חויהרער דען
טרינקער; ווער זיך היט חיהן חכ
גיבט, דעזען ווייזייט ווירד כיכט
גרמט ווערדען.

צדק. «דען פרחמען ערוויקטע
גחטט חיס לוחלליגטען געטועכטע
(כחך ערשפערונג דערוועלט) חוי דעם
חזטען, חיהן, דער זיינען טחפער לו
דרייח יתהרען ערקחנטע, חיתן דען
חזר (חברה). ער לערסונג, לער
ברחך דיח גחטלען תרס'י, חונד זיין
ליכט טטרחהטע חוכטער דען פיינ
טערן היידען. חוי זיינען געבורטהוי
זע וחכדערטע, פלחה ער; ווער גליק

ומסלות ישראל. את אלהים
התהלך בכושרות. מנחם
ממעש ומעוזב מארות.
ובשטה ועם גחלץ מצרות.
בצאתו לרוחה מתוך מסגרות.
הקריב קרבן מנחה ותשורות.
מכל חיה ובהמה ועופות
טהרות. ורצה לדבקו בי
אמרותי להורות:

יום נשתכר נפרדה תאותו.
ממטעי ברמו הרוה שתייתו.
ונחגל באהלו וגלה נבלותו.
ובנו נכנס וראה ערותו. ויקץ
מיינו ואברו בקללתו. עבר
עבדים לאהיו היותו. בעשותו
בכה מאסתיו לשנאתו. ונמתי
לצורי לא אחפזין קרבתו. כי
בשכרותו יצא מדעתו. ויפר
חקי ויקרב מיתרתו. לץ היין
הומה בשתותו. כל שונה בו
לא ירבה חבמתו:

צדק לעשרים העיר ממזרח.
בזראו הכיר לשלש אירון
האזרח. וכתת ושבר אלילי
תרח. ומבין חשכים אורו זרח.
ומבית מולדתו גלה וברח.
והצליח בלכתו וכתב בצלח
פרח

פערסטחנר פערנוכטס לון; פערלוינע
 חיהס דחז ווחרט, דער לונגע ווחרדער
 בחרע רעדע, ער (אדס הראשון) גחב
 כחמען חללען געטחפצען, פורכט פחור
 חיהס קחס חויל חללע ערדענגעטחפס
 פע; חיס גחרטען עדן חחר זיין ווחרכע
 זיטל. חיק חין זייכעס חוכדע לונ פערזיג
 זען ווחרטע חיהס (גחטט) געפחללען,
 ווילער דחז ערזטע דער חויל ערדעכע
 טטויכגעבילרעטען וועזען ווחר; חייכע
 געזעטלע, חייכע לעהרען ווחרטע ער
 חוילטפערכען; דחז חחכעטען חוילטפער
 כע חייכער גערעכטיגקייט ווחרטען
 חיהס פערקידעט ווערדען.

בשוריי. «חלז חיק חכער זיין ווחרק
 סויעטע, ווחר חיר פערעד זיין ווערק
 ער בעחכחכסעטע כיכט דחז געבחט
 (גחטטען), לערטחרטע עז; ערבע
 חחררטע כיכט חין דער ווירדע, חוכד
 ער (גחטט) פערטריעב חיהן (חויל
 דעס גן עדן). ער גליך דעס פיעה,
 חחטטע עהכליכעז סיקחחל חיס דעח
 זעלבען, דח ער פחן דעס בויהע (עז
 הדעת) חס, פחן וועלכעס חיהס גחטט
 בעפחחל, כיכט דחפחחן לונעזען, כיכט
 דחפחחן לונ געכיעטען. חיק טרוג כון חיי
 כע ווחרטע; זייכעס טחפפער פחור;
 «חיק החכע קיין ווחרגעפחללען חון
 חיהס, דען ער חזיט חוכגעהחחחח.
 בייח חייכעס געבחטע בעטחחח ער
 כיכט, עז לונ חחללען, וויל ווילז בייח דען
 חוילגעברייטעטען הוילען חייכער גע
 בחטע ער בעטטעהען? דורך חוכפער
 כוכטט טטירבט ער חין, ווירד כיכט בייח
 לעבען ערהחללען; וויר קעכען חוכז
 כיכט פערחחחח, חיק חוכדער.

רבו. «עז פערפחחחען פיעלע יחיה
 רע, עז גינגען פחרחיכער דחגעטלעכע
 טער; חוכד כחך ווחר חיק חוילכעווחחחח
 חין העהערן ווחרכוכגען, חוכטער דען
 רייכען חראיס (עכגען) ערטחחטען
 חייכע לויטערן ווחרטע. דח טטחחח
 חויל חין גערעכטער, חוילפריכטיגער
 חחח חין יעכען לייטען (נח), דער דען
 פפחח עככעטע, דח בחחן גערחחח

ובמלת לשון הפלא הברתו. ויקרא שמות לכל בריתו. ועל כל יצורים היתה איתו. ובערן בן היתה חנייתו. ולהמתיקני בפיו היתה תאותו. עקב היותו ראש עפרות אדמתו. חקותי ותורותי להגות באמרתו. וגזעם משפטי צדקי לחוותו:

בשוריי מעשהו זר מעשהו. לא שמר צווי ויפירהו. ביקר לא לן ויגרשהו. ונמשה בבהמות נדמה מקרהו. באכלו מן העץ אשר צורהו. לבלתי אכול ממנו ולטעמהו. והרצתי אמרי לפני בוראהו. לא חפצתי בו כי מרי הוא. במפקד אחד לא עמד לקימהו. ובקצות תלתלי איה יעמוד הוא. בחסר לב ימות בלי להחירו. לא נוכל להדבק אני והוא:

רבו שנים והלכו דורות. אני היתי אצורה במרומי דירות. בין ארצלי טוהר אמרותי טהורות. ועמד איש צדיק תמים בדורות. מישר מעגל ומסלות

[illegible]

מקדמוי. «כִּתְּר חורחוטער לייט, עִתְּס
מכבעגין העררטטע חיד; מלז כחך קיין
מבגרוכד, קיין קוועלז ווטר, ווחרדע חיד
געפריעזען. עהע בערג חונד היגען
ווטר, ווחרדע חיד ערטמִעִעֶען; מלז: ער
(גחטט) דיח היחועל כערייטעטע, ווטר
חיד רח; מלז: ער דיח היחועל בעִעֶעז
טיגטע, בעִעֶעכד חיד חיד בייח וויהס.
חיד ווייזיהייט דרינגע חין חין לויט; דיח
חיד, זוכען עינדען חיד, דיח חיד ליעבען
ליעבע חיד וויעדער. ערלעס גחלדע חיוט
חיינע עִרוֹכֶט, עִתְּרלוליעהען, דען חיד
ווהנדלע חין דער טטרמטע דערטוגענד
חוכ'דער גערעכטיגקייט. זחחגן זיך לו
חיר ווענדען דער חייכוילט: זחזע, דער
חיינעִחלטיגע, לו ספייזען עִתְּר חיינעס
ברחדע, לו טרינקען דען וויין, דען חיד
חיינענקע; דען רייכטהוס חונד עה
דע ווערדען בייח חיר גע עִרוֹכֶען. »

עצתו. «זיין רחם הטלום זיין פערנער
לייט הער זעטלעך היינט ווהרהייט
פעלט, דיאגעזעטלע דעו היממעל:

קָדָם מִפְּעֻלָּיו אֲלֵפִים שָׁנָה • אָז
 רָאָה וַיִּסְפָּרָה חֲקָרָה וְהִכִּינָה •
 בִּימֵינוּ חֲקָקָה וּבְחִיקוֹ נִתְּנָה •
 הֵלֹא חֲכָמָה תִּקְרָא וּתְבוּנָה •
 בְּרֹאשׁ מְרוֹמִים קֹזְלָה נִתְּנָה •
 אֲלֵיכֶם אֶקְרָא בְּעַלֵּי אֱמוּנָה •
 שִׁמְעוּ כִּי נְגִידִים אֲדַבֵּר •
 לְהִכְבִּינָה מִפֶּתַח שִׁפְתֵי מִי־שָׁרִים
 וּנְכוּנָה • בְּצֶדֶק כָּל אֲמָרֵי פִי כָּלִי
 תִּוָּאֲנָה • כָּל־סֵם נְכוּחִים לְיֹדְעֵי
 בִּינָה • קָחוּ מוֹסְרֵי וְאַל כֶּסֶף
 וּתְבוּנָה :

מִקֶּדְמִי קֶדֶם מֵרֹאשׁ נִסְכָּתִי •
בְּאֵין תְּהוֹם וּמַעַין נִתְהַלֵּלְתִּי •
בְּטֶרֶם הָר וְגִבֵּעַ נִתְחַוֵּלְתִּי •
בְּהִכִּינוּ שָׁמַיִם שָׁם הָיִיתִי •
בְּאַמְצוּ שְׁחָקִים עֲמוּ נִמְצָאתִי •
אֲנִי חֲכָמָה עֲרָמָה שָׂבִינָתִי •
מִשְׁחֲרֵי יִמְצְאוּנִי וְאֶזְרָבִי
אֶהְבֵּתִי • מִחֲרוּץ וּמִפֹּי נִבְחָרָה
תִּבּוּאַתִּי • בְּאוֹרַח צְדָקָה
וּמִשְׁפָּט הִתְהַלֵּכְתִּי • יִסּוּרוּ אֵלַי
חֶסֶד לֵב וּפֶתִי • לְלַחֹם כָּל־הָמִי
וְלַשְׂתּוֹת יֵין מִסָּכָתִי • כִּי עוֹשֶׁר
וְכָבוֹד נִמְצָא אֵתִי :

עצתו מרחוק אמן לאמני.
דקנות שמים וארץ שם למעני.
ראשית

לויט דערנעבהער, דיח דערניכטיג
גען לזה חרער, בעטייבט דען דען פֿלח
מעכרען טחכען, ריען דעק משה לו:
ויר זינד מהכחכטיג ווייטער לו חרער
טרעט דוח היכלו חרער! — גחטט
געפֿיעלען דיעזע וחרסע, ער כחכטע
זיח היילונג, פֿריע: זיח גליקליך חוכר
ספרחך: זיח חכען ווהל גערעדעט!
אמרו. זכו קדושים ומשם נתאשרו. כנם הטיבו
את אשר דברו:

אל פה דושמעו בקולות:
נבונים שולבו מלהב
המשמע. והשמיעו אין
יכולת לשמע. קרב אתה
ושמע: חי הודה לאשר
אמרו. זכו קדושים ומשם נתאשרו. כנם הטיבו
את אשר דברו:

ויקם עדות ביעקב. ותורה שם בישראל לגיב. מורשח קהלת יעקב. קדוש.

יש מקומות שא"א אל נא.

א נא. זח ווירזט דוח, עוויגער, חיות
מער ערהקהעט, טטעט: נעהייליגט,
רעגירזט חין עוויגקייטען הקכערה
בען, גחטט, קחכיג, פֿורכטבחרער,
חלוע החבעכזסער, חלוערהייליגטער!
דען דוח ביזט דער קחכיג חיבער חלוע
קחכיגע, דעזען רעגירזט עוויג דוי:
ערט. — זח ספרעכעט דען זיכען
ווחדערווערקען, ערלעהעט זיכע
חלועחכט; רעהעט חיהן, חיהר, זי:
כע העערע! הייליגט חיהן, ערהקהעט
חיהן דורך יובעלחלוען חכגעזחכג, דורך
חככטיגע היכען זיכע: רעהען!

כאשר. ויחדו דיק חוכערן פֿחרעל
טערן חככעכחרטעזט חן דיעזעק טח
גע, זח חכגיג וויר געוויירדיגט ווערדען,
דייכע העררליכקייט לו טויען; חוכר
דען רופען וויר חויו: גיעהע! דיעזחוכ
נער גחטט דער חלוערהייליגטע!

סס כמחנר שמעון בר יצחק חזק ואמין, וחתם שמו בראשי בתי הספרות.

ובכן. זח הייזט עז: «דער עוויגע טויל
ח'ך לוס חכככג זיכער וועגע.»
שעשוע יום. חוכטערהחלועכזסער וויר

אל נא, לעולם תוערין.
ולעולם תוקדש. ולעולם
עולמים תמלוך ותתנשא:
האל מלך נורא מרום וקדוש.
כי אתה הוא מלך מלכי
המלכים. מלכותו נצח.
נוראזחיו שיחו. ספרו עזו.
פארוהו צבאיו. קדשוהו
רוממוהו. רון שיר ושבח
תקף תהלות הפארתו:

קו"ח פאשר נגלית לאבותינו
ביום הזה. בן נזכה שכינתה
לחורו. ונאמר הנה אלהינו
זה. קדוש:

ובכן קנני ראשית דרכו:
שעשוע יום מראש אמנה
קדם

כֵּן, חוֹכֵר כַּעֲבֹן חִיהָק דְּמֵי פֶּעַר.
בְּחָט לֹא מִטְעֵהֲלֹעַן, וְיִיל מִטְעֵהֲלֹעַן,
חֲמֻרְדֵּעַן, עֵהֶבְרַעֲכֵעַן חוֹכֵר פֶּחֶלֶט
טוֹחֲרֵעַן, חוֹיִל חִיכְמַכְדֵּר פֶּחֶלֶט גַּעֲגַכֵּ
דַּע לְחֻטְעַר זִכְרֵי. כּוֹן פֶּחֶלֶט גַּעֲגַכֵּ
גַּעֲבֻחֵט: עֵרְמוֹנְכֵרַע דִּיךְ מִטְעֵט:
דַּע: רוֹהֶעֱטֻחֵג; חוֹכֵר חִיהָק גַּעֲגַכֵּ
חִיכְעֵרְדֵּחֵ: פֶּעֶרְבֻחֵט: דּוּחֵ: חֲלֹלֹט כִּיכֵט
פֶּחֶלֶט לִיגַעַן; הִיעֵרוֹי: וְיִירְד גַּעֲפֶחֶלֶט
גַּעֲרֵט דְּחֵט דַּעֲר חוֹטָהוֹלִילֵי: עֵכֶט וְיִי
הַעֲר דַּע: הִינִיגַעַן רוֹהֶעֱטֻחֵג, גִּלְיִכְוִחֵט
חֲלֹלֹט חִיין פֶּחֶלֶט עֵר לִיגַעַן גַּעֲגַעַן דַּעַן
הַעֲרֵרן חוֹיכְטֵרִיטֵט, וְיִיל דְּחֵ: פֶּייעֵרן
דַּע: רוֹהֶעֱטֻחֵג: חֲלֹלֹט לִיגַכֵּיט חֲכַעֲזַעֲהַעַן
וְיִירְד, דְּחֵט גִּחֻטֵּט חִיין זַעֲכֹ טַחֲגַע דְּחֵ
וְעֵלְטַגַּעֲבִיטֵט פֶּחֶלֶט לְעַכְדֵּעַט חוֹכֵר חֵט
זִיעֲבַעֲכֵטֵעַן גַּעֲרוֹטָה חֵט; חִיהָר זִייר
חִיר לִיגַעַן — סַפְרִיךְ גִּחֻטֵּט — דְּחֵט
חִיךְ דַּעֲר וְעֵלְטִטֵּחֵפֶּעַר בִּין! — כּוֹן
עֵחֶפֶּחֶלֶט עֵר הֲחֵכְחֵטֹכֵג חוֹכֵר פֶּעַר
עֵהֲרוֹכֵג דַּעֲר עֵלְטֵעֵרן, חִיט דַּעֲר פֶּעַר
זִיעֲרוֹכֵג דְּחֵט דְּחֵ: גַּעֲהֲחֵרִיחֵחֵט קִיכְד
בִּיחֵ חֲלֹלֵעַן סַרַעֲקִילֵכֵעַן גַּעֲרִיכֵטֵעַן
פֶּוֹרְכֵטֹחֵ: זִיין קֶחֶן; גַּעֲגַכֵּחִיכְעֵר
פֶּחֶלֶט גַּעֲגַכֵּ: פֶּעֶרְבֻחֵט כִּיכֵט לִיטֵעֵרן לֹא
זִיין וְעַדֵּר כַּחֲךְ דַּע: כַּחֲכֹטֵעַן הוֹי
כַּחֲךְ חֲחֵגֵד כַּחֲךְ קַעֲכֵט כַּחֲךְ חֲכֵ: כַּחֲךְ
עוֹעַל חֲדַעֲר זִכְרוֹטִיגַעַן בַּעֲזִיטִלֹכֵגַעַן זִי
כַּעֲז גַּעֲבַעֲכֵחֵטֵעַן. דִּיחֵ טוֹחֵפֶּחֶלֶט גַּעֲ
דִיעֲזַעֲר בִּיידֵעַן גַּעֲגַעַן חִיכְמַכְדֵּר טַטֵּעַ
הַעֲכְדֵעַן סַפְרִיכֵעַ פֶּעֶרְקִיכְדֵּעַט דַּעֲקֵ לִי
טַעֲרַכֵעַן חִיכְעַן חוֹכֵגַעֲהֲחֵרִיחֵחֵטֵעַן זִי
דַּעֲר חִיהָק פֶּלֹכֵעַן וְיִירְד. דִּיעֲזַעַן לַעֲהֵן
חֲלֹלֹחֵחֵפֶּחֶטֵעֵכְדֵּעַ, חוֹן עַדֵּעַן טַחֲפֵעַן
חִיכְגַּעֲהוֹיכֵעַכֵּ טַפְרִיכֵעַ, וְחוֹרְדֵּעַן חוֹיךְ
חִיכְדִּילִיךְ חוֹיגַעֲטֵפֶּרְחֵכֵעַן חוֹכֵר וְחֵרַעַן

לְהַחֲזִיקָרִי. הַגִּבֵּר רָצָה
וְנָאֵף וְהִשָּׁבַע לְשָׁקָר:
חֹה זָכֹר אֶת יוֹם
הַשַּׁבָּת. כִּנְגְדוֹ לֹא תַעֲנֶה
הַזֹּהִיר בְּמִשְׁיִבָּתִי, בֵּין
הַשָּׁקָר וְהוֹצִיא דְּבָרָתִי:
קִרְיָאתָם יוֹכִיחַ לֹא לָלוּ
לְדוֹן. כָּל מַחֲלָל יוֹם קִדְשׁ
בְּזִדּוֹן. כָּאֱלוֹ מַעִיד עֲדוּת
שָׁקָר בְּאִדּוֹן: בְּשִׁמּוֹר יִצִּיר
שַׁבָּת מַחֲלָל. מַעִיד בִּי
לְשִׁשָּׁה עוֹלָם שְׂכָלִל וְאַתָּם
עַדִּי נֶאֱמַר יִי וְאַנִּי אֵל: רָשָׁם
מִצוֹת כִּפֹּד לַעַם נִבְרָא.
אֵב וְאֵם מְכַבֵּד בְּמוֹרָא.
מִשְׁמוּעָה רָעָה לֹא יִירָא:
אוֹמֵר לֹא תִחַמֵּד שָׁת
לְנִגְדוֹ. בֵּית רַע וְאַמָּתוֹ
וְעַבְדוֹ שׂוֹרֵוֹ וְחַמּוֹרֵוֹ וְכָל
כְּבוֹדוֹ: בְּאֵר מֵאֵמֵר
לְמֵאֵמֵר לְמוֹלוֹ. יִגִּיד עַל
הַחֲמוֹד לְהַכְשִׁילוֹ. סוֹפּוֹ
לְהוֹלִיד בֵּין שְׂחָוָא מְקַלְלֵוֹ:
הַכְּלוּלוֹת. נִחֲרָתוֹ עַל הַלּוּחוֹת הַמְּעֻלוֹת. וּמִפָּה

וְעַשְׂוֹ אֶזְדָּרְהָהּ חֶלֶק וּמִשְׁפָּט
 בְּרִית וְתוֹרָה נֹעַם הָגָא
 דְּבָרוֹת עֲשָׂרָה עָרוּכִים
 יַחַד זֶה אַחֲרֵיהֶם וְצִמּוּדִים
 מִחֲזָה אֶל מִחֲזָה לִוְחֹת
 בְּתוֹכֵם מִזָּה וּמִזָּה
 וְהַמִּכְתָּב מִכְתָּב אֱלֹהִים
 לְאַשְׁשָׁה חֲקָקָם זֶה כְּנֶגֶד
 זֶה לְדָרְשָׁה כּוֹנֵם וְהַתּוֹם
 חֲמִשָּׁה מוֹל חֲמִשָּׁה נֹעַם
 אֲנִכִּי הַשְׁמִיעַ בְּמֵאמָר
 כְּנֶגְדּוֹ לֹא תִרְצֶה הַזְהִיר
 בְּמִשְׁמָר זֶה עַל זֶה לְהַבִּין
 וְלִגְמָר בְּהַכְּשֵׁל יְצוּרִים
 לְשִׁפְךָ דָּם בְּאֵלֹי מִמַּעֲטִים
 דְּמוּת בְּהִזְיָדָם כִּי בְּצֶלֶם
 אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת הָאָדָם
 רִמְזוֹ לֹא יִהְיֶה בִּשְׁנֵי דְבוּרֵי
 כְּנֶגְדּוֹ לֹא תִנָּאף הַזְהִיר
 לְצַבּוֹר עַל אֲזוּפָנָיו דְּבַר
 דְּבוּר יִגִּיד וְיִזְכֶּיחַ עָלֶי
 כּוֹפְרִים דּוּמִים לְאַשְׁשָׁה מִנְּאֻפֶּת מֵאַחֲרֵיהֶם
 תַּחַת אִשָּׁה תִּקַּח אֶת זָרִים צִוָּה לֹא תִשָּׂא לְשׂוֹא
 שֵׁם כְּלִיזָרָה חוֹקֶר כְּנֶגְדּוֹ לֹא תִגְנֹב הַזְהִיר
 לְהַתִּיק

חוֹכֵר עֲרֻחָה כּוֹנֵם גְּעוּטֵלַע חוֹכֵר
 רַעֲכָטַע בּוֹדְכּוֹסַע חוֹכֵר לְעֹהֲרֵעַן וְיֵן
 חוֹכֵר דַּעֲכָסְפִּיכָע עֲנִטְהִלְטֵעַן דִּיחַ
 לְעֵהן סְפִרִּיכָע גְּחֻטְטֵעַן זִיחַ סְחָלְגֵ
 טֵעַן כַּחַךְ חֲרֻדְכּוֹכֵג הִיכְדֵּרְחִיכְדֵּרְחֵר
 חוֹכֵר סְטַחְכְּדֵעַן בַּעֲלִיהוֹכְגֻזוּוֹיִזֵּעַ כַּעֲבֵעַן
 חִיכְכְּדֵרְחֵר חוּיִל לְוִיִּח סְטִיכְכֵּרְכֵּעַ
 סְחָעֵעֻן בַּעֲסִרִּיכֵעַן חוּיִל דִּיזֵעֵר חוֹכֵר
 יַעֲכֵרְיִיטֵעַ דִּיחַ סְרִיכָס וּחֵרְגְּחֻטְטֵעַן
 סְרִיכָט חוֹכְכֵּרְוֵעַזְכֵּרְחֵר עַר זַעֲלָבּוֹט
 הַחֵט גִּיחַ חִיכְגֵּעַרְחֵבֵעַן חוֹכֵר סְפִרוֹךְ
 גַּעֲגֵעַן סְפִרוֹךְ פִּיכָטֵעַ חוֹכֵר פִּיכָטֵעַ
 כַּחַךְ חִיֵּהֲרֵעֵר פִּעֵרְוֵחְכֵּרְחֵטֵעַ כַּעֲבֵעַן
 חִיכְכְּדֵרְחֵר גַּעֲסִטְטֵעֻסֵּת הִיעֵר סְטַחְכֵּר
 דַּחַ עֵרְזֻטֵּעַ גַּעֲבָחֻט סְחָן דַּעֲרֵחֵכֵּר
 קַעֲכּוֹכֵג זִיכֵּעֵר גְּחֻטְטֵהִיט גַּעֲגֵכֵּעַ
 חִיכֵּעֵר סְחָלְגֵטֵעַ דַּחַ פִּעֵרְכֵּחֻט לֹא חֵחֵרֵ
 דַּעֻ חִיכֵּעַ חֵכֵּס פִּיעֵלְכּוֹכֵג דַּחַס דּוֹרְךְ
 חֲחֵרְדֵּעַן דַּחַס עוּוִיגֵעַ וּעֵזֵעַן הַחֵכּוֹטֵעַ
 זִיִּדִּגֵט וּוִירָה דַּעֻ חֵיכֵּעַ עֲבַעֲכִילְדֵּעַ
 גְּחֻטְטֵעַן הַחֵט עַר דַּעֻ חֵעֲכֵסֵעַן גַּעֻ
 חֵכָטֵעַ חֵיכֵּעַ לְוִיִּטֵעַן וּחֵרְדֵּעֵר גְּחֻטְטֵלֵעֵכֵּעַ
 דִּיעֵכּוֹט פִּעֵרְכֵּחֻטֵּעַן חוֹכֵר גַּעֲגֵכֵּחִיכֵּעֵר
 דַּעֲרֵעֵהֲבֵרוֹךְ דַּעֲרֵגְחֻטְטֵלֵעֵכֵּדִיעֵכֵּעֵר
 כַּעֲגֵהֵט חִיכֵּעַ חוֹכְכֵּרִיִּיעַ גִּלְיִךְ דַּעֲרֵ
 עֵהֲבֵרְעֵכֵּעֵרִין דִּיחַ חוֹכְכֵּעֵר חִיֵּהֲרֵעֵס
 חֵחֵכֵּעַ פִּרְעֵחֵדֵעַ חֵכֵּכִיחֵטֵט כּוֹן פִּחָלְגֵטֵעַ
 דַּחַ פִּעֵרְכֵּחֻט דַּעֻ חֵיִלְיִגֵעַן כַּחֵחֵעַן דַּעֻ
 חֵלְוִיִּטֵּעַכֵּדֵעַן פִּעֵרְגֵּעַבִּיךְ חוּיִלְוִסְפֵּרֵעַ

עֲשֵׂה רְשָׁמִיעַ הַיּוֹר
מִקְדִּימִים. וְנִמְתָּ מִי יִהְיֶה וְהָיָה
לְבָבָם זֶה לְעוֹלָמִים. לִירְאָה
אוֹתִי לְטוֹב לָהֶם כָּל הַיָּמִים. לוֹ
עַמִּי שׁוֹמֵעַ לְיוֹבְדֵי מִסּוּיָמִים.
וַיִּצְדָּקוּ וַיִּתְּהַלְּלוּ בְּלִי הַיּוֹר
אֱלֹהִים. בְּמַעַט מִפְּנֵיהֶם
אֲבִינֵי שׁוֹמְמִים. וְאֲשִׁיב יְדֵי עַל
אוֹיְבִים וְקָמִים. יִשְׂרָאֵל נֹשֵׁעַ
בִּי תִשׁוּעַת עוֹלָמִים. לֹא בּוֹשִׁים
וְלֹא נִבְלָמִים. וְאַתָּה אֲדוֹן הַצֹּר
תָּמִים. בְּאֵזֶר פָּנֶיךָ יִהְיֶה כּוֹן
לְאֹרֶךְ יָמִים. פֶּתַח דְּבָרֶיךָ
הַבִּינֵם בְּחִבּוּמִים. וּתְזַכֶּם
לְהִיּוֹת חַיִּים וְקִיָּמִים. וּבְתוֹכָם
תִּשְׁכּוֹן רָם עַל רָמִים:

חִי וְקָיִים נֹרָא
וּמְרוֹם וְקָדוֹשׁ:
מִוֶּקַּע וְיָקָם עֲדוֹת בִּיעֶקֶב.
וְתוֹרָה שָׁם בִּישְׂרָאֵל לְנִקְוָה.
מוֹרָשָׁה קְהִלַּת יַעֲקֹב. קָדוֹשׁ:

שֶׁסָּהֲמַחֲרָ שְׁמַעוֹן בְּרֵאבֹן חֹק.
קֹהֵל שְׁבוּיַת מְרוֹם לְקִתְּהָ
כְּהִיּוֹם. מִצִּוֹתֶיהָ וְהוֹרִיּוֹתֶיהָ
מִפִּי אִיּוֹם. מִמֶּדְבָּר נִתְּנָה
לְיוֹצְאֵי פְדִיּוֹם: מֵאֲמַר וְצוּרֵי
וְעוֹנֵשׁ

סַעֲם; גִּחְלוּלִיךָ, זִיחַ רִנָּעוֹן לְעֶרְזִים:
וּוֹר וְחֻלּוֹעַן דִּיכַע גַּעֲבָחֻטָּע הַחֲלֻטָּע!
דָּחַן עֶרְזִים; וּוִיר וְחֻלּוֹעַן זִיחַ חֲכָהֲחָרְעוֹ.
הִירוּוִיל זִמְגֻטְעוֹס דּוּחַ: וּוַעַן דָּחָךְ דִּנְעִזְעוֹ
הַעֲרָל חִיחֲחֶרְהִין בִּיחַ חִיחֲחֶעַן בְּלִיכַע,
חִיךְ לוֹ סִירְכֻטָּעוֹ, דָּחֲחִיט עִז חִיחֲחֶעַן
וּחֲהֲלָגֶהֶעַן חֲחָגַע! חֲדָחַס חִיין סִחֲחֻק
גַּעֲחֶחֶרְזֻחַס בְּלִיכַע, חִין חִיכֶעַן וּוַעֲגַעַן
וּחֲחֶרְעֻט, חוֹכֵר טוֹגַעֲחֶחֶטְט חוֹכֵר
טִחֲדֶעֶלְחֻז: הַחֲחֶרְעֻט! בְּחֹרֵר וּחֻלּוֹטָּע
חִיךְ זִיחַ בְּחֶחֶדִּיגַעַן, דִּיחַ סִיחֲחֶרְעַע, חוֹכֵר
חִיכַע הַחֲחֶר גַּעֲגַעַן הַחֲחֶסֶר חוֹכֵר וּוִיעַ
דַּעֲרֻחֲכֶעַר קַעֲחֶרְעוֹ. יִשְׂרָאֵל וּוַעֲרֶדַע
הִלְלָע סִיחֲחֶרְעוֹ בִּיחַ גִּחְחֻטָּט! עוֹוִיגַע
הִלְלָע! זִיחַ וּוַעֲרֶדַע חִיחֲחֶעַר בַּעֲחֶחֶטְחֻס,
כִּיחֲחֶעַר לוֹ סִיחֲחֶרְעוֹ וּוַעֲרֶדַע: חֲדּוּחַ,
הַעֲרַר, סִחֲחֶחֶרְעוֹ חֲחֻלְעַר סִחֲחֶחֶטְחֶחֶטְט
הִיטָעַן! חֲחֻחֲחֶעַר זִיחַ וּחֲחֶרְעוֹן חִיחֲחֶחֶטְט
טַע דִּיכַע: חֲחֻחֲחֶחֶטְט לַעֲחֶחֶטְט חִיחֲחֶחֶטְט
גִּיב חִיחֲחֶעַן וּוִיזֶהִיט, דִּיחַ חִיכֶחֶטְט
דִּיכַעַר וּחֲחֶרְטַע גִּרִּיכֻלִּיךְ לוֹ סִיחֲחֶחֶטְט
הַעַן; גַּעֲוֻחֲחֶרְע חִיחֲחֶעַן לַעֲבַעַן חוֹכֵר דּוּיָה
עַר, חוֹכֵר חֲחֶחֶטְט דִּיכַע רַעֲחֶחֶטְט חִין
חִיחֲחֶעַן, חֲחֻחֲחֶחֶטְט עַר,

חֲחֻחֲחֶחֶטְט עַר
זַעֲלִבֻטָּע עַר
בְּחֶחֶר עַר, עַר חֲחֶחֶטְט עַר, חוֹכֵר
הִיזִיגַעַר.

וּיָקָם. עַר זַעֲחֶחֶטְט לִיגִיכִיסַע חִיין חִין
יַעֲקֹב, חוֹכֵר סִיחֲחֶחֶטְט חֲחֻחֶחֶטְט חִין
יִשְׂרָאֵל, לוֹס עַר בִּטְחִיין דַּעַר גַּעֲחֶחֶטְט
יַעֲקֹב: קָדוֹשׁ.

שְׁבוּיַת. הִיטָע וּחֲחֶרְעוֹ זִיחַ עַר חֲחֶחֶטְט,
דִּיחַ סִיחֲחֶחֶטְט חִיחֲחֶחֶטְט (תוֹרָה),
סִיחֲחֶחֶטְט דַּעַר גִּחְחֶחֶטְט לַעֲבַעַן חוֹכֵר
לַעֲחֶרְעוֹ חוֹכֵר וּחֲחֶרְעוֹ חִיכֶעַן סִיחֲחֶחֶטְט
סִיחֲחֶחֶטְט חִין דַּעַר וּוִיזֶהִיט חִיכֶעַר גַּעֲבַעַן.
בַּעֲחֶחֶטְט חוֹכֵר גַּעֲבַחֻטָּע, סִיחֲחֶחֶטְט

מִסִּינִי נִעַד • וְעַמּוּדֵי תִּבְלִי
 גַּעֲשׂוּ לְהִרְעֵד • וְיִתְפַּזְצֻ
 הָרָרִי עַד: נִקְבְּצוּ לְאֲמִים
 רָגַשׁ בְּשִׁמְעֵם • נֶאֱסָפוּ
 לְקוֹסֵם לְשֹׂאֲלוֹ מֶה פִּיֵּם
 נָאִם הַשִּׁיבֵם עַל מִי
 הִרְעֵם • נוֹתֵן עֲזוֹתָעֲצוֹמוֹת
 לָעַם: בִּנְתָה מִרְחֹק לְנוֹחַלִּי
 תַּעֲוֶדָה • בְּשָׁלֵם יִסְדָּתָה עַל
 אֶרֶץ אֲגָדָה • בְּכֵן נַעֲבֹדָה
 בְּגִיל וְרַעְדָה • בְּסוֹד יִשְׂרָאֵל
 וְעֵדָה: רִדְתָּה לְסִינִי בְּאֵלִים
 בּוֹעֲרִים • רִשָּׁה לְרַגְלָהּ יֵצֵא
 בְּהִדּוּרִים • רוֹעֵדִים נִמּוּגִים
 כָּל יִצּוּרִים • רִאֲוָה יִחַלּוּ
 הָרִים: יִרְאָה וְהָלָה מִתְנַאֶה
 הָאֶרֶץ • יִזְמָה פֶּן תִּי־פָרֶה
 לְתוֹחוֹ בְּהִרְצֵן • יוֹכְדוּ עַמּוּדֵיהָ
 בְּאֲנָכִי בְּמִרְצֵן • יוֹדוּהָ כָּל
 מַלְאֲכֵי אֶרֶץ: צִבְאוֹת קוֹדֵשׁ
 אֲחֻזּוֹם בְּעֵתָה • צִלַּע בְּגִיגִית
 עֲלֵיהֶם כְּפַפְתָּ • צְרוּפָה
 קִבְּלוּ בְּמִנּוֹד • וְאִמְתָּה
 צוּפִיָּה הִלִּיכּוֹת בֵּיתָה: חָשׂוּ
 הָרִים

פְּחֻקָּה; דָּח וְחִקְסָה דָּח גְּרוֹכְדָּה נִסְעָה
 דַּעַר עֲרֹדֶה, חוֹכֵד עוֹוִיגֵנו גַּעֲבִירָה עֲרָה
 כַּעֲבִטָה. פְּחֻקָּה עֲרֹדֶה עֲרֹכְהָה עֲרֹדֶה
 טַרְעֵקְקִיכֶה גַּעֲסָה; זִיח וְחִמְחֵטָה עֲרֹדֶה
 זִיךְ בִּיח דַּעַם כַּעֲרִיהָטָה עֲרֹדֶה דְּרוֹחִידָה
 (כַּלֵּס) פְּרִמְגַּעֲכֵד וְחִמְחֵטָה חוֹרִיחֵךְ ? —
 «גַּחְטָט גִּיעֵבֵט זִיכַעַם פְּחֻקָּה זִיעֵג חוֹכֵד
 קְרִמְטָט (דָּח: גַּעֲוִיטָט), חִמְטָט וְחִמְטָטָט
 עֲרָה, דְּחֵה עֲרִידֵעֵה טַרְעֵקְקִיכֶה עֲרֹדֶה
 כַּעֲרִיטָטָה עֲרֹדֶה. חִמְטָט חִכְבַּעֲגִין טָחֻן וְחֵה
 גַּעַן דִּיעֵה טַעֲוִיטָטָה עֲרֹכְכֵה עֲרֹכְכֵה חִין
 דִּיכַעַם טָחֻסְכֵה גַּעֲוִיטָט; חֵה עֲרֹכְכֵה
 הִחְלִכֵהן הִחְטָט דוֹח דִּיח בְּחִכְדֵה דַּעַר
 עֲרֹדֶה כַּעֲוִיטָטָה, דְּחֹרֹק חִיטָט עֲרֹדֶה
 חוֹכֵד עֲרֹדֶה פְּחֻקָּה דִּיר עֲהֲרֹכְכֵה
 פְּחֻקָּה חוֹכֵד חִיטָט לִיטָטָה לֹו הוֹלָה
 דִּיגַעַן, חִיטָט רִמְטָה פְּרִמְחֵה עֲרֹדֶה
 וְחִמְחֵטָטָה. דוֹח הִחְטָט דִּיךְ חוֹיִל דַּעַן
 סִינִי הַעֲרִיחֵה גַּעֲוִיטָטָה חוֹכְטָה עֲרֹדֶה
 לַעֲגִיחֵה, חוֹכְד בְּלִיטָה לְחִמְחֵטָטָה
 דַּעַם לוגֵה פְּחֻקָּה חֵן. חֵלֹעַ וְעֵלֹטָה עֲרֹדֶה
 פְּחֻקָּה לִיטָטָה עֲרֹדֶה חוֹכְד כַּעֲבִטָה; חוֹכְד
 כַּעֲרֹגֵה עֲכֵטָה עֲרֹדֶה בִּיח דִּיכַעַם חֵכָה
 בּוֹיִקָה. חִיטָט בְּחִכְגִּיקִיט וְחֵה עֲרֹדֶה
 עֲרֹדֶה חוֹכְד חֵה עֲרֹדֶה חֵה עֲרֹדֶה חוֹכְטָה
 גַּחְכֵה; חֵכְכֵה חֵה עֲרֹדֶה פְּחֻקָּה עֲרֹדֶה
 טַעַן פְּחֻקָּה חֵה כִּחֵךְ דַּעַם דוֹח דִּיח
 לַעֲהֵן גַּעֲכֵטָה חוֹיִגַּעֲטָה פְּרִמְחֵכֵה, חוֹכְד
 דִּיח פְּרִיטָה עֲרֹדֶה עֲרֹדֶה דְּחִקְסָה עֲרֹדֶה
 חֵכְכֵה וְעֵלֹכֵה חֵכְכֵה עֲרֹגִין דָּח: חֵה
 זִיגֵה הַעֲכֵה (יִסְרָחֵל), חֵלֹו דוֹח פְּחֻקָּה
 זִיךְ דַּעַן כַּעֲרֹג גִּלִּיךְ חֵה חֵה בְּחֻסְטָה
 דְּחֵה עֲכֵד חֵה עֲרֹדֶה זִיח הֵיטָטָה! כַּעֲ
 כַּעֲכֵד חוֹכְד טוֹיִדֵה עֲרֹדֶה הוֹלִידָה עֲרֹדֶה
 דַּעַן דַּעַר חוֹכְכֵה עֲלֵקָטָה (חֹרֵה) דַּעַר
 טַרְעֵקְכֵה עֲכֵד עֲרֹדֶה עֲרֹדֶה עֲרֹדֶה
 הוֹיִוֵה עֲכֵה. וְעֵלֹכֵה דִיח כַּעֲרֹגֵה חֵה

דער חונד לזנק חבט מלסעטע ביח חיה
רען ליגען. חין רפידים פערחינגטען
זיח זיך אידער חוכ'קחטען חייכען זיכען
היער חס סיני חן. זוכעט דען מלוגי
טיגען! ער חזט חוכ'ער חכדערליך
עוויג! חייכט ווירד ער חוכ; וויעדער
חויפלעכען זחזגען דורך חייכען חילדען
רעגען; וויר ווערדען פֿער זייכען חכ
געזיכטע חויפערטעטען חוכד לעבען.
דורך דען גלויכען ערווילכט דער פֿרחה
מע לוס לעבען חויל.

פרוך אפה יי מחיה המתים:

כוונת הפייטן להודיע מעש'מ"ת וחתם המקבר שמו מרובע בכל בית שמעון בר יצחק.
שלמים. חזו דוח פֿערחינגטען זיך
דעס בערגע געגענחכער זחגערטען,
חוכד חייכע; זיכען חיהרע חוכטער;
טהחכיגטע בערייט ווילגיקייט חייטער;
טען, זיטעזט דוח זיח פֿערנעהטען דיי,
כע ווההלגעחדכעטען חוכד בעפֿחל
גוכגזוירדיגען געזעטלע. «הערע חוין
פֿחלוק, חיק רעדע!» — היער ערפֿוה;
רען זיח רעכטזקרפֿטיגע געבחקטע,
געזעטלע, פֿערחדכוכגען חוכ'רעכטע;
פֿחק פֿריידעכחלע דייכע; הויעז גע;
חחטען זיח ווהככע; פֿחק היחטעל הער;
חב זיטעזט דוח רעכטע הערען: כחק
חחט ער זיך ניכט דען פֿרחטען דער
ערדע (ישראל) געחפֿעככחרט, חז;
חייכע ערטייכוכ דורכ'ז חכד לחג, זיח
חערקטע דוח זיטטעכלזיגקייט דער
הייטען חוכד ער בעטלחט דחז חכד פֿיר
חוין געזיטטעטערע; פֿחלוק חויפלכעה;
מען. כון קחט ער חוכטער חיריידען
הייליגען הערמן געלחגען, חוכד ער;
סיען פֿחק סיני זייכען פֿערווילכטען

אגודים. בריב ומצוה
נוסעים ועומדים. ח' אי
בעת נסעו מרפידים. אל
סיני באו כאחד אחודים.
ק' הללויה כי הוא היה
ויהיה. בגשם נדבות אותנו
יהיה. ח' לפניו יקימנו ונחיה.
וצדיק באמונתו יהיה:

קהל שלמים בחנותם נגד
ההרה. שוים ונכונים ברוח
נשברה. שמעתם חקיה
ערוכה ושמורה. שמעה
עמיואדברה מצות חקיה
דת ודין. משם למדו
מאמצי הדין. מדשן ביתה
זכו להעדיו. משמים
השמעת דין: עד לאנגלה
למצוקי ארץ. עבר וזרח
והופיע בארץ. עמים משם
נפרצו פרץ. עמד וימודד
ארץ: ומרבבות קודש
אתה במצעד. ולעם קרובו

וְתִמְכּוּ בְכָבוֹד נֹחַ לִיתְעוּדָה
 שֶׁתִּפּוּ בְּמַתְוִי קָרָה וְחִמּוּדָה
 רְצוּיָה חֲשׂוֹקָה מְכָל כָּל
 חֲמֻדָּה קְרוֹאָה בַּת מֶלֶךְ
 כְּבוֹדָה: צִיר נֶאֱמָן קָרָאָה
 לְעֵלֶת פְּנִינָה בְּאַרְתּוֹ
 חֲמוּדוֹת וְקָלוֹת עֲנֻשִׁין
 וְאַזְהָרוֹת פְּרִטּוֹת וְכָלְלוֹת
 שֶׁכֶּר דְּהַמְצוֹת וְשָׁלוֹם
 גְּמוּלוֹת נִמְתָּ לוֹ כֹּהֵת אִמֵּר
 מְלַפְחוֹת: וּמְלֹחֶסֶת
 מֵאִמֵּר לְנָשִׁים בְּלִשׁוֹן רָכָה
 לֹאמֹר כּוֹכֵב דְּהַקְדוּקָה
 לְאַנְשִׁים לֵאמֹר: יָרֵד מִן
 הַדָּהָר וְהַשְׁמִיעֵם טַעְמֵי
 מִתֶּקֶת וְאִמֵּרֵי נֹעֵם חֲבָרוֹ
 וְהוֹשִׁיוּ בְּאַחַד בְּמִדָּעִים
 זֹרֵזוֹ לְהַקְדִּים מַעֲשֵׂה
 לְמַשְׁמָעִים: וּבְשִׁלְיֵשִׁי לְיוֹם
 הַתְּקַדְּשָׁם בּוֹ הַקְדִּים עַל
 יָדֵם מֶלֶךְ בְּמִסְכּוֹ הַדָּהָר
 תִּקְרֵם מִיד לְהַמְתִּין לְרַבּוֹ
 גִּדְלָתוֹ הַפְּלִיאָה לְיָדָה
 אֹהֲבֵי: בְּנִסְעָם מִים סוּף

תמכו. עוויגער רואק קרמנסע דים
 ערבנען דעז געזעטלעז; זיח חיבער כחה
 מען זיח געהייכט מעטליך, דיח הערר
 זיכע חוכר פרייזליכע גחכע, דיח גע
 פֿחֿלזיגע, חללבעליעכטע, הקכבעריהא
 טע חוכר עהרברע קחכיג: טחכטער!
 -- מזה, דייכען געטרייען בחסען
 החטטעזט דוח היכויל גערופען לו דיר,
 חוכר חיהק ערקוקרט דיח טווער חוכר
 זייכט לו בעגרייעכדען געבחטטע; דיח
 בעסטער חאנגען בייח חיבערטערטוכג
 חייכלעלכער חדער זחחטליכער פֿערבח
 טע, זח וויח דיח בעלחכוכג חוכר פֿיער
 געלטוכג בייח בעפֿחלגוכג דער געבח
 טע, דוח ספרחכזט לו חיהק: עבעכזח
 חוסט דוח זחגען! חהכע חבקירלוכג
 חוכר חהכע לוזחל; חייט דעק וויכליכען
 געטלעכטע ספֿריכזט דוח זחככט, דען
 חחככערן חכער סחכרפֿזט דוח חלזעז
 חויפֿ: גענוועזטע חיינ. ער קחק פֿחק
 בערגע לוריקק חוכר בערייטעטע דחז
 פֿחלוק לו חכגעכעהען פֿערחרדכוכגען
 חוכר זיעבליכען חויפֿטרחגען פֿחך; זיח
 טרחטען לוזחחען חוכר הערלחככיג
 זיך חהכע געלודער געלחכטען זיח גע
 חחרזחק בעפֿחך זיח כחך דערען חייכ
 החלט חכגעהחרט החטטען. חק דריט
 טען טחגע טרחל דיח ערטייכוכג חיה
 רעז קחכיג: לווערזט חק בעסטחחטען
 חרטע חיינ. חחרדכוכג געחחז החטטען
 דיח לעהרליכגע חויף דען לעהרער וחח
 טען זחלזען, חלזיין דיח גחטטליכע חח
 חייט וחלזטע זיך חויף חייכע זעלטעכע
 חרט דעק זחחחען זייכעז זיעבליכג
 (אברהם) לייגען. חין חייכיקייט וחח
 רען זיח פֿחק יס סוף חכגעלחגען; חח

היכנסו לזכרון הידע, בייח העלזות
 טחגע חוכר פֿער מללער חויגטן החט
 דוח דיין גחטט לזכר געזעטל וואיפֿגע
 טרחהגען, יענען זיטטעלזגען דיררע
 בעוההכערן לזכר כחט הייל, דחמיט
 יח חוכט חיהרעז בעטרחהגזכר חזק
 בען, פֿער געריכט געלחגען ווערדען
 קחכען. דיין חוכר החט כיכט חוכגע
 הייט געספרחגען; גערעכטיגקייט
 פֿערקידעזט דוח חוכר טוגענדען חוכ
 טער דחכערסט יחזען חוכר פֿלחחעכ
 דען בליטלען, דחטעז דיח קחכגע חוכר
 פֿירזטען עחפֿחכערען חוכר חין בעטיי
 בוכ געריעטהען. חין געדרייטטעז
 זעהרבוך פֿיר חין געדרייטטעז פֿחלק
 החוט דוח כיעדערגעסריבען, חוכר
 לזכר פֿערזיטטלער דען דריטטען דעז
 דריטטען סטחחעז ערקחערען, חיר
 דיעזע: פֿחלקחחכע רייכע חוכר זעז
 זעכערקוויקענדע זעהרבוך לזחבערריי
 זען חס דריטטען דער חחכטע.

מישרים. גערחדע זיכר מללע וועגע דיח
 זייכע גיטע פֿחרגעלייפֿעכעט; זיין חוכר
 זיעט זיח זייכע פֿערוחכרטען פֿחלקע
 פֿערכעהען חוכטער פֿייערפֿלחחען
 חוכר דחכערסט יחזען. ער חוזט חין
 טילד מללען דיח חיהק טרויען.

ברוך אתה יי מגן אברהם;

אתה גבור לעולם יי מחיה מתים אתה רב להושיע.
 מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך
 נופלים ורופא חולים ומחיר אסורים ומקים אמונתו
 לישי עפר מי במוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך
 ממית ומחיה ומצמיח ישועה. ונאמן אתה להחיות מתים.

מקום הפקר. נגד השמש
 לעין כל סוקר. סוקרים
 שכנו צחיתה להתעקר.
 עת יבואו במשפט
 להתחקר: פיה לא דבר
 במסתרים. צדק דובר
 מגיד מישרים. קולות
 ולפידים וברקים בוערים.
 ראות מהו מלכים ושרים:
 שר־ישם כתבת לעם
 משלשי. שלשת שלישי
 משבט שלישי. ח' תמימה
 וברך משיבת נפשי.
 תמכת להנחילי בירח
 שלישי:

ק' מישרים כל מעגלי טובו
 השמיע מפיו לעם קרובו.
 ח' להבות אש בקול בחצבו.
 מגן הוא לכל החוסים בו:

חזרת התפלה לש"ץ.

בְּלִמָּה אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאַלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא
אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקָנָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי
אֲבוֹת וּמֵבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה
מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן.

מִסּוֹד חֲכָמִים וְנְבוֹנִים. וּמִלְּמַד דַּעַת מְבִינִים. אֶפְתָּחָה
פִּי בְּשִׁיר וְרָנִים. לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל פָּנֶי שׁוֹכֵן מַעֲוֹנִים:

חֵין פִּיעֲלֵעֵן קִהְלוֹת אֲשַׁכְנוּ: חֵין וְיִחַ צְרוּב קִהְלוֹת פּוֹלִין פִּיהֶם וְאִיטָאֲלִיא, וְיִירַד
חֵין עֲרוּטֵעֵן טַחַג דְּחֵין קְרוֹבוֹת פֶּחֶם לוֹוִיטֵעֵן טַחַג אֶרֶץ מִטָּה גַעְזִיטֵעֵן.

ע"ס א"ב.

אורח. דיח פֶּחֶמְדֵּע דַּעַר גְּלִיקִזְעֵלִיגֵעֵן
קִיִּיט הַחֲזוּטִיטֵעֵן — דּוֹרֶךְ עֲרוּטָה כּוֹכְגֵעֵן
לֹור זִיטְטִילִיטֵעֵן — חִיכֶעֶס פֶּחֶלֶקֶע
גַּעֲלִיגֵעֵט! דַּעַר דּוֹח זִיכְכֶּט חּוֹכֵד גַּעֲ
לִיכְדֵּע זִיכְכֶּע פֶּעֶזֶעֶלֶן גַּעֲלִיגֵעֵט. דִּיח פֶּחֶי
לַעַר דַּעַר הִיחֲמֵעֵל עֲרַבְכֶּטֶען חּוֹכֵד דַּעַר
עֲרַדֵּע, חֲלֹז דִּיכְכֶּע חֲכֵהֲכֵגֵעֵר הַעֲרַחֵן קִי
חֵעֵן דְּחֵין גְּחִיטְטִילִיטֵעֵן גַּעֲטֶעֶכֶק (דִּיח
תּוֹרָה) לֹו עֲחִפְּכֵגֵעֵן. דּוֹח לִיעֲטֶעֶזֶט
חִיִּין פֶּחֶלֶק וְיִח טַחַחֲכֶּע לִיחֵעֵן, וּחִיכְכֶּע
פֶּחֶלֶק, חּוֹכֵד בַּעֲגִיקֶטֶעֶזֶט עֵז דְּחֵין חִיט
דִּיכְכֶּע לִיכְכֶּע פֶּחֶלֶק לַעֲהֲרֵע, חֵין דִּרִּיטֵעֵן
טַעֵן חִיכְכֶּט כִּחְכֶּדֶעֶן עֵז לֹור פֶּרִיִּיחִיט
הִיכְכֶּע לִיכְכֶּע. לַעֲרַזֶּט עֲרַטִיעֲכּוֹט דּוֹח
חֵין לִיכְכֶּע שְׁעִיר חּוֹכֵד פֶּחֶרֶן חּוֹכֵד חִיכְכֶּע
טַעֵן דְּחֵין כּוֹט דִּיכְכֶּע גַּעֲזֶעֶטֶלֶע, דַּעֵז
זַעֵן כַּעֲטֶסֶרֶחֶטֶכֶגֵעֵן חּוֹכֵד בַּעֲלִיחֵכּוֹכְגֵעֵן
בַּעֲקֶחֶכֶט; חֲלֹזִין דּוֹח זִיחֵעֶזֶט וְיִח
חֵין זִיךְ דְּחֵין וְיִיגֶעֶרֶטֶע זִיח חֲכִלֹכֶעֶה
חֵעֵן, חּוֹכֵד דּוֹח עֲכִטִּיעֶזֶט זִיח חִיט
פֶּעֶרֶחֶטֶכֶטֶכֶג, חֲוִיל חִיכְכֶּע פֶּרִיִּיחֵעֵן גַּעֲ

אֲוֹרַחֲחִיִּים מוֹסֵר תּוֹכַחַת.
בְּתַתְּךָ לְנוֹשְׁעִים בְּשׁוֹבָה
וְנַחַת. גַּעֲשׂוּ עִמּוֹדֵי רוֹם
וְתַחַת. דִּבְקָה בְּבוֹאֵם
מִתְּנוֹת לְקַחַת: הַסֵּעַת עִם
בְּצֵאן לְנִהוֹת. וְנִהְגַּתֶּם
בְּעֵדֶר בְּשׁוֹבֵע שְׁמַחוֹת.
זְכִיתֶם לְתוֹרָה בְּאַהֲבָה
לְהַאֲחוֹת. חוֹדֶשׁ שְׁלִישִׁי
בְּצֵאתֶם לְרוּחוֹת: טֵרֶם
נִגְלִיתָה בְּשַׁעִיר וּפֶאֶרֶן.
יִדְעַתֶּם חֲקִיָּה עוֹנֶשֶׁן וּשְׁכָרָן
בְּרֵאוֹתֶךָ כִּי מֵאֲנוּ לְשִׁמְרָן.
לֹא חֲשַׁבְתֶּם וְרֵאִיתָ
לְהַתִּירָן: מִמֶּדְבָּר נִתְּנָה

מזרים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָהּ הוּא
 יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵי אֲבוֹתֵינוּ אֵלֵי כָל
 בְּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרָאשִׁית בְּרָכוֹת
 וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ
 עַל שֶׁהַחַיִּיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ בֶן הַחַיִּיתָנוּ
 וְתִקְּיָמְנוּ וְתִאֲסֹף לִיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת
 קִדְשֶׁךָ לְשִׁמְרַתְךָ וְלַעֲשֵׂת רְצוֹנְךָ
 וְלַעֲבֹדָה בְּלִבֵּב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ
 מוֹדִים לָךְ בָּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת:

מזרים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָהּ הוּא
 יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵי אֲבוֹתֵינוּ אֵלֵי כָל
 בְּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרָאשִׁית בְּרָכוֹת
 וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ
 עַל שֶׁהַחַיִּיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ בֶן הַחַיִּיתָנוּ
 וְתִקְּיָמְנוּ וְתִאֲסֹף לִיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת
 קִדְשֶׁךָ לְשִׁמְרַתְךָ וְלַעֲשֵׂת רְצוֹנְךָ
 וְלַעֲבֹדָה בְּלִבֵּב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ
 מוֹדִים לָךְ בָּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת:

ועל כָּל־כָּל־יְהוָה וְיִתְבָּרֵךְ וְיִתְרַומֶּם שִׁמְךָ מְלִכֵנוּ תָמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:
 וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וְיִהְיֶה לָּךְ אֶת שִׁמְךָ בְּאֵמֶת הֵא יִשְׁעֵהָנוּ
 וְעֲזָרְתָנוּ סֶלָה בָּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שִׁמְךָ וְלָךְ נֶאֱמָה לְהוֹדוֹת:
 לֵאמֹר אֲבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בְּבִרְכָּה הַמְּשַׁלֶּשֶׁת וּבִתְוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי
 מֹשֶׁה עֲבָדְךָ הָאֱמוּנָה מִפִּי אֶהְרֹן וּבְנָיו כְּהֹנִים עִם קְדוּשָׁה כְּאֱמֹר:
 יְבָרְכֶךָ יי וְיִשְׁמְרֶךָ: יֵאָר יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיִחַנֶּנּוּ: יִשָּׂא יי פָּנָיו אֵלֶיךָ
 וְיִשֵּׁם לָךְ שָׁלוֹם:

שִׁים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל
 כָּל־יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בָּרְכֵנוּ אֲבִינוּ כָּל־כָּל־כָּל־כָּאֲחֵר כָּאֹר פָּנֶיךָ בִּי
 כָּאֹר פָּנֶיךָ נְתַתָּ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד
 וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכָה
 אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בְּשָׁלוֹמְךָ:
 בָּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מוֹדֵב מְרֻמָּה וּלְמִקְלָלֵי נַפְשִׁי תְדוּם וּנְפִשִׁי כַעֲפָר
 לְכָל תְּהִיָּה פֶתַח לְבִי בְּתוֹרַתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תְּרַדּוּף נַפְשִׁי וְכָל הַהוֹשָׁכִים עָלַי רַעִיָּה
 מִהֲרָה הִפְר עֲצָתְךָ וּקְלָקֵל מַחֲשַׁבְתְּךָ עֲשֵׂה לְמַעַן שִׂמְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיֹנֶךָ עֲשֵׂה
 לְמַעַן קִדְשְׁךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תוֹרַתְךָ לְמַעַן יִחַלְצוּן יְרִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יִמְיֹנֶךָ וְעַנֵּנִי: יְהִי
 לְרִצּוֹן אֱמֹרִי פִי וְהַגִּינוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרִי וְגֹאֲלִי: עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה
 שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאֱמֹרֵי אָמֵן יְהִי רְצוֹן לְפָנֶיךָ וְכו'.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וַיָּבֹא וַיַּגִּיעַ וַיֵּרָא וַיִּרְצֶה
וַיִּשְׁמַע וַיִּפְקֹד וַיִּזְכֹּר זְכוּרֹנֵנוּ וּפְקֻדֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ
וְזִכְרוֹן מַלְאֲכֵי בֶן דָּוִד עֲבָדֶיךָ וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדֻשָּׁתְךָ
וְזִכְרוֹן כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לְפִלְטָה לְטוֹבָה
לְחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חַג הַשְּׁבָעוֹת
הַזֶּה זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְבִרְכָּה וְהוֹשִׁיעֵנו
בּוֹ לְחַיִּים וּבְדַבַּר יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים חוּס וְחַנּוּנוֹ וְרַחֵם עָלֵינוּ
וְהוֹשִׁיעֵנו כִּי אֱלֹהֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

וְהוֹשִׁיעֵנו יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים
וּלְשָׁלוֹם לְשִׂמְחָה וּלְשִׁשׁוֹן כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ
לְבָרְכֵנוּ: כִּסֵּת אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמִנּוּחֵנוּ קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתַן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ שְׂבַעֵנוּ מִטוֹבָה
וּשְׂמַחָנוּ בִּישׁוּעָתְךָ וּמַהֲרֵנוּ לְבָנֵינוּ לְעַבְדֶּיךָ בְּאַמֶּת
וְהַנִּחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן בְּשִׂמְחָה וּבְשִׁשׁוֹן
שַׁבַּת וּמוֹעֲדֵי קְדֻשָּׁתְךָ וַיִּשְׂמַחְנוּ בְּךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי
שְׁמֶךָ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדְּשֵׁי הַשַּׁבָּת וַיִּשְׂרָא וְהַזְמִנִּים:

רָצָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפִּלָּתָם
וְהַשֵּׁב אֶת הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל
וְתַפִּלָּתָם בְּאַהֲבָה תִקַּבַּל בְּרָצוֹן וְתֵהִי לְרָצוֹן תָּמִיד
עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתַחֲזִיגֵנוּ עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָה לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

הודו והמליכו ואמרו: יי ימלך לעולם ועד:
 צור ישראל קומה בעזרת ישראל ופדה
 בנאמך יהודה וישראל (גאלנו יי צבאות שמו
 קדוש ישראל) ברוך אתה יי גאל ישראל:

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אברהם
 אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא
 אל עליון גומל חסדים טובים וקנה הכל וזכר חסדי
 אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה.

מלך עוזר ומושיע ומגן ברוך אתה יי מגן אברהם:
 אתה גבור לעולם יי מחיה מתים אתה רב להושיע
 מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך
 נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו
 לישגי עפר מי כמותך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית
 ומחיה ומצמיח ישועה ונאמן אתה להחיות מתים.
 ברוך אתה יי מחיה המתים:

אתה קדוש ושמך קדוש וקדשים בכל יום יהללוך סלה:
 ברוך אתה יי האל הקדוש:

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו
 ורצית בנו ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו
 במצותיך וקרבתנו מלבנו לעבודתך ושמך
 הגדול והקדוש עלינו קראת:

ותתן לנו יי אלהינו באהבה מועדים לשמחה
 חגים וזמנים לששון את יום חג השבועות הזה זמן
 מתן תורתנו מקרא קדש זכר ליציאת מצרים:

אלהינו

חוק ואמץ בנורה. ביראת צורה להתאורה. והוא יהיה לה לעזרה:

חוק. זייח סטחודה חספס חונד בעה חרד
 לך חין חיהרעס קרייזע; ריזטע דין
 חיק גחטטע זפורכט, דמן ווירד ער, דין
 סחפסער דיר לור הינפע טטעהען

עזרת אבותינו אתה הוא מעולם מגן ומושיע
 לבניהם אחריהם בכל דור ודור: ברום עולם
 מושבה ומשפטיה וצדקתה עד אפסי ארץ: אשרי
 איש שישמע למצותיה ותורתה ודבריה ישם על-
 לבו: אמת אתה הוא אדון לעמך ומלך גבור
 לריב ריבם: אמת אתה הוא ראשון ואתה הוא
 אחרון ומבלעדיה אין לנו מלך גואל ומושיע:
 ממצרים גאלתנו יי אלהינו ומבית עבדים פדיתנו:
 כל בכוריהם הרגת ובכורה גאלת ויום סוף בקעת
 וזדים טבעת וידידים העברת ויכסו מים צריהם
 אחד מהם לא נותר: על זאת שבחו אהובים
 ורוממו ונתנו ידידים זמירות שירות ותשבחות
 ברכות והודאות למלך אל חי וקים: רם ונשא
 גדול ונורא משפיל גאים ומגביה שפלים מוציא
 אסירים ופודה עניים ועוזר דלים ועונה לעמו
 בעת שועם אליו: תהלות לאל עליון ברוך הוא
 ומבורך משה ובני ישראל לה ענו שירה בשמחה
 רבה ואמרו כלם:

מי כמכה באלם יהוה מי כמכה נאדר
 בקדש נורא תהלות עשה פלא: שירה חדשה
 שבחו גאולים לשמך על שפת הים יחד כלם

וּמַחְלִי. אֲשֶׁרִי אָדָם שָׁמַע לִי :
 זָכוֹר, וְשָׁמֹר אֶת־יוֹם. וְהַמָּצָא
 כּוֹפֵר וּפְדִיּוֹם. לְשָׁקֹד
 עַל דַּלְתוֹתֵי יוֹם יוֹם :
 כִּבְדֹּ, נָא הוֹרִיךְ בְּמִבְטָחִי :
 וְתֹאדִירָה יָמִים וְתִהְיֶה חִי
 לְשִׁמּוֹר מְזֻזוֹת פֶּתָחִי :
 לֹא תִרְצֹחַ בְּנַפְשֵׁי מַחְיִים. וְיִהְיֶה
 חֶלְקֶךָ בַּחַיִּים. כִּי
 מִצָּאִי מִצָּא חַיִּים :
 לֹא תִנָּאֵף, רֵשָׁף בְּיוֹנִי.
 מִרְחִיקָה יִשְׁבַּע עֲדָנִי.
 וַיִּפֶּק רָצוֹן מִיָּהוָה :
 לֹא תִגְנֹב, יִגִּיעַ אִישׁ לְאִישׁוֹ.
 כִּי עָמְלוּ לְרִיק יְהִישׁוּ
 וְחִטָּאֵי חִמָּם נִפְשׁוּ :
 לֹא תִעֲנֶה, צֶדֶק לַעֲוֹת. מִלִּשְׁגִי
 יִירָשׁ צִלְמוֹת. כָּל
 מוֹשְׁגֵי אִי אֲהָבוּ מוֹת :
 לֹא תִחַמֵּד, חֲפָצִים הֶרְבֵּיתָהּ.
 תַּעֲוֹדָה קִשָּׁר
 אֲהַבְתָּה. חֲכָמוֹת
 בְּנִתָּה בִּיתָה :
 חֲזוֹן וְכָל קִנְיָנֶיךָ שִׁבְעָה. יָקָר
 מְאֹד טַבָּעָה חֲצִבָּה
 עֲמוּדֶיהָ שִׁבְעָה :

קוואער וואנד קוואהל. הייל דעם ערדענע
 זעהן דער מיר פֿולגט. (ד) ערנכערע
 דין דעז רואעטמג, חונד נים חיהן
 וואהל חין פֿכט! דמן פֿיכערעט דוחגע
 כעזונג. חונד הייל הייכע פֿפֿערטען לו בע
 זוכען טמג טמגליך. (ה) פֿערעהרע דיי
 כע ערלייגער, דמן לעבוס דוח — בייח
 הייכער טרייע — למגע, חונד בליי
 בעוט געזונד, לו ווארטען דין פֿפֿער
 טען הייכער טהערע. (ו) מפרדע קייכע
 לעבעכדיגע זעלע, דמן המוט דוח
 חנס פֿרוך חויל לעבען. ווער מייך עררייכט,
 עררייכט עוויגען לעבען. (ז) פֿיהרט קיין
 חוכליכטיגען לעבען, עז חיסט פֿערלעג
 רענד פֿייער! דען עכטהעלטזומען כחה
 רעט דער וואכעגעכוס, חיהם געדייה
 עט דין גקטטליכע לופֿרירעכייט.
 (ח) כעמחכטיגע דין דעז געווערב חיינע
 חכערן כיכט; חוואחכוס קמן דיר חיי
 כעז פֿרעמדען פֿלייז געדייהען. ווער
 ווידערויטמליך המכרעלט, פֿערלעטלט
 זיך זעלכוס. ט. לייגע ניכט: דעק רעכטע
 לו ווידער; פֿערליימדער פֿההרען לור
 המללע היכחב. דין זיך הייכען המס לול
 הען, זיכר פֿרייכדי דעז טהדעז, (י) לייז
 טערע ניכט כחך חונדערוקטטליכען
 טמטלען! דמן גקטטליכע געזעטל זייח
 דיר חייין בחכר דער לעבע. דין ווייזהייט
 חלליין פֿמללעכדעט חיהרען טעמפען.
 וכל. חללע דייכע גיטער זיכד כור חיר
 דיס, זיח חלליין חיסט פֿמן ווייס המהע
 רער כחטור; זיח רואעט חויל זיבען
 חונדערטייטטערליכען פֿפֿייערן.

אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְיָ וַעֲשִׂיתֶם
 אֹתָם וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶּם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם
 אֲשֶׁר־אַתֶּם זִנִּים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם
 אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהִיִּיתֶם קְדָשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 לְהִיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: ^{יש לדרק אהיכם לאמת.}

אָמֵת וַיֵּצֵיב וַנִּבְּזוּ וְקִיָּם וַיֵּשֶׁר וַנֵּאֱמָן וְטוֹב וַיִּפֶּה הַדָּבָר
 הַזֶּה עַל אֲבוֹתֵינוּ וְעַלֵינוּ עַל בְּנֵינוּ וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל
 כָּל־דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדִּיהָ:

עַל הָרָאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים לְעוֹלָם וָעַד חֵק וְלֹא
 יַעֲבֹר. אָמֵת שְׁאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 לְעוֹלָם וָעַד: אֵתָה הוּא מֶלֶכְנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ אֵתָה.
 לְמַעַן שְׁמָךְ מִהֵר לְגַאֲלָנוּ בְּאֲשֶׁר גָּאֵלְתָּ אֶת אֲבוֹתֵינוּ:
 אָמֵת מֵעוֹלָם שְׁמָךְ הַגָּדוֹל עַלֵינוּ נִקְרָא בְּאַהֲבָה אֵין
 אֱלֹהִים זוֹלָתָךְ:

ו ו ל ת

כֹּס הַמַּחֲנֶה שִׁמְעוֹן ב"ר יִצְחָק חוּק וְאִמֵּץ חֲתוּם בְּרָאשֵׁי הַסְּרוּסִים אֵלָּא
 שֶׁהַקִּדִּים בְּרָאשׁ כָּל סְרוּס רָאשֵׁי הַכְּתוּבִים מֵעֶשְׂרֵת הַדְּבָרִים, וְכָל סְרוּס
 מִסִּיִּים עַל לִשׁוֹן הַכְּתוּב מִפְּסוּקֵי שִׁמְעוֹ מוֹסֵר וְגו' שֶׁנִּמְשָׁלִי סִי' ס'.

אֲנִכִּי, שִׁמְעָתָ וְנִתְאִימוּ. קִבְּלוּ
 מִלְכוּתִי וְלֹא תֵאָשְׁמוּ.
 שִׁמְעוּ מוֹסֵר וְחֻכָּמוֹ:
 לֹא יִהְיֶה, מִקְוֵיכֶם זֶר וְתִרְעוּ.
 וּמַעֲבֹדְתִי כָּל הַגִּרָּעוּ.
 וְאַל תִּפְרָעוּ:
 לֹא תִשָּׂא, עוֹנֵשׁ לְחַלְלִי.
 וְחַנִּצֵּל מִמִּכְאֹז
 וּמֵהָלִי

אנכי (א) חייך ביו דמי: עוויגע ווע
 זען — ריפוט דוח דחט זיח ערבעב
 טען — הולדיגט היינער העגירונג! עז
 ווירד חייך ניכט גערייען; זייט געהער
 זיח חוכר ווייזע. (ב) זעלט הייער פֿער
 טרויען ניכט חויל פֿרעהדע גחטטער,
 עז חוכט חייך חיבעל בעקחחען;
 בעפֿלייזיגעט חייך היינער דיכטע: חוכ
 חוכט ערברחען. (ג) זיח דיר ניכט דיח
 עכט ווייזונג היינער: כחעכ: לו סולרען
 קחחען, דחמיט דיק ניכט טרעפֿע

וּבְקוֹמָהּ: וּקְשַׁרְתֶּם לְאוֹת עַל־יְדֵיךָ וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין
 עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתֶּם עַל־מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:
 וְהָיָה אִם־שָׁמַעַתְּ שָׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר
 אֲנִי מְצִוֶּה אֹתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶּם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם:
 וְנָתַתִּי מִטַּר־אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֶה וּמִן־קוֹשׁ
 וְאִסְפֹּת דָּגָךָ וְתִירְשֶׁךָ וַיְצַהֲרֶךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב
 בְּשִׂדְךָ לְבִהְמוֹתֶךָ וְאָכְלֹת וּשְׂבַעְתָּ: הַשְׁמְרוּ לָכֶם
 פֶּן־יִפְתָּר לְבַבְכֶּם וְסָרְתֶם וְעַבַּדְתֶּם אֱלֹהִים
 אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה אַף־יְהוָה בְּכֶם
 וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאָדָמָה לֹא
 תִתֶּן אֶת־יְבוּלָהּ וְאִבְדֶּתֶם מִיָּדָה מֵעַל הָאָרֶץ
 הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם: וְשָׁמַתֶּם אֶת־דְּבַר־יְהוָה
 אֱלֹהֵי עַל־לְבַבְכֶּם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם
 לְאוֹת עַל־יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם:
 וּלְמִדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדָבָר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
 בְּבִירְתְּךָ וּבְקִלְכֶתְךָ בְּיָרֶךְ וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוֹמָה:
 וּכְתַבְתֶּם עַל־מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבּוּ
 יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה
 לְאַבְתִּיכֶם לֵאמֹר לָהֶם כִּי־יְמֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית
 עַל־כַּנְפֵי בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתַנּוּ עַל־צִיצִית
 הַכָּנָף פֶּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם

וְנִזְכָּה בְּלִנּוּ מִהָרָה לְאֹרֹן בְּרוּךְ אַתָּה יי יוֹצֵר
הַמְּאֹרֹת:

אֲהַבָּה רַבָּה אֶהְבֶּתְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ חֲמִלָה גְּדוֹלָה
וַיִּתְּרָה חֲמִלָתְךָ עָלֵינוּ: אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ בְּעִבּוֹר אֲבוֹתֵינוּ
שֶׁבִטְחוּ בְּךָ וְתִלְמִידֵי חֲקֵי חַיִּים כִּן תַּחֲנִנוּ וְתִלְמִידֵינוּ:
אֲבִינוּ הָאֵב הָרַחֲמָן הַמְּרַחֵם רַחֵם עָלֵינוּ וְתֵן בְּלִבֵּנוּ
לְהַבִּין וּלְהַשְׁכִּיל לְשִׁמוּעַ לְלִמּוּד וּלְלִמּוּד לְשִׁמּוֹר
וּלְעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תִלְמוּד תּוֹרַתְךָ
בְּאַהֲבָה: וְהָאֵל עֵינֵינוּ בְּתוֹרַתְךָ וְדַבֵּק לִבֵּנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ וַיִּחַד לִבֵּנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה שְׂמֵךְ וּלֹא
נִבּוֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ הַגָּדֹל וְהַנּוֹרָא
בְּטַחְנוּ נִגִּילָה וְנִשְׁמַחָה בִּישׁוּעָתְךָ: וְהַבִּיאֵנוּ לְשָׁלוֹם
מֵאֶרֶב בְּעַכְשָׁיו וְתִתֵּן אֶרֶץ וְתוֹלִיכֵנוּ קוֹמָמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ:
כִּי אֵל פּוֹעֵל יִשׁוּעוֹת אַתָּה וּבְנוּ בְּחֵרֶת מִכָּל־עַם
וּלְשׁוֹן וְקִרְבָּתָנוּ לְשִׁמְךָ הַגָּדֹל סֵלָה בְּאַמֶּת לְהוֹדוֹת
לָךְ וּלְיִחְדָּךְ בְּאַהֲבָה: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה: יסיד אומר אל מלך נאמן.

דברים ו' ד'

שְׁמֵךְ יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

כלשם ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

וְאַהֲבַת אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כְּכָל־לִבְּךָ וּכְכָל־נַפְשְׁךָ
וּכְכָל־מְאֹדְךָ: וְהָיָה הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי
מְצִוֶּה הַיּוֹם עַל־לִבְּךָ: וְשָׁנַנְתָּם לְבָנֶיךָ וּדְבַרְתָּ בָּם
בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְךָ בְּתֶרֶךְ וּבְשִׁכְבְּךָ

ובקומך

הַמוֹן מַעֲלָה בְרוֹן בְּנֵי אֶזְרָח׃
 דְּרָכֵי, וְחֹבֵי הַת קִדְשָׁה
 לַמִּקְרָה אֲוִירִים. הַמוֹשָׁב
 וּמִוִּכְתָּר בְּכַתְרֵי כְתָרִים פֶּאֶר
 מַלְכִּים תְּהִלָּה לְבָרוּרִים.
 מִפְּחָדוֹ יִחִילוּ אֵיתָנִים וְצֹרִים׃
 יִשְׁמְרוּ, נִכְסֵּי בְחִצְרוֹת
 מַעַט מִקִּדְשׁוֹ, בְּפֶחַד וַיִּרְאָה
 לְהַעֲרִיצוֹ וּלְהַקְדִּישׁוֹ׃
 קו"ח אַחֲרָ שְׁתֵּי תִיבוֹת
 מִזְכִּירִים שֵׁם קִדְשׁוֹ׃
 לְהוֹדִיעַ לְכָל כִּי הֵם
 זִרְע קִדְשׁוֹ׃

וְהַחַיּוֹת יִשְׁוֹרְרוּ וּכְרָבִים יִפְאָרוּ וְשָׂרְפִים יִרְנוּ
 וְאַרְאֲלִים יִבְרָכוּ פָנֵי כָל־חַיָּה וְאֶזְפָּן וּכְרוֹב
 לְעַמַּת שָׂרְפִים לְעַמַּתָּם מִשְׁבָּחִים וְאוֹמְרִים׃
 בָּרוּךְ כְּבוֹד־יְיָ מִמְּקוֹמוֹ׃

לֵאל בָּרוּךְ נְעִימוֹת יִתְנוּ, לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם
 זְמִירוֹת יֹאמְרוּ וְתִשְׁבָּחוֹת יִשְׁמִיעוּ, כִּי הוּא לְבָדוֹ
 פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת עֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת בַּעַל מַלְחָמוֹת זֹרֵעַ
 צִדְקוֹת מִצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת בּוֹרֵא רְפוּאוֹת נוֹרֵא
 תְהִלּוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת הַמְחַדֵּשׁ בְּטוֹבוֹ בְּכָל־יּוֹם
 תָּמִיד מַעֲשֵׂה־בְרָאשִׁית׃ כְּאֶמּוֹר לַעֲשֵׂה אוֹרִים
 גְּדֻלִּים כִּי לְעוֹלָם תִּסְדְּרוּ׃ אוֹר תִּדְּשׁ עַל־צִיּוֹן תִּתְאִיר

וּמְבָרְכִים וּמְשַׁבְּחִים וּמְפָאֲרִים וּמְעֲרִיצִים
וּמְקַדִּישִׁים וּמְמַלִּיכִים:

אֶת־שֵׁם הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא
קְדוֹשׁ הוּא: וְכָלם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עוֹל מַלְכוּת
שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה וְנוֹתְנִים רְשׁוֹת זֶה לָזֶה: לְהַקְדִּישׁ
לְיוֹצֵרם בְּנִתְחַדְרוֹת בְּשִׁפְהַ בְּרוּרָה וּבְנֵי מַהֲקֻדְשָׁהּ
כָּלם בְּאַחַד עוֹנִים וְאוֹמְרִים בִּירְאָה:
קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ בְּבוֹדוֹ:

א ו פ ו

עס המספר סתום בראשי הקדושות שמעון חלא מהקדים בראש כל
חרוז תיבה אחת או שתיים מפסוק ועתה בנים שמעו לי וכו'.

וְעַתָּה בָּנִים, שִׁירוּ לַמֶּלֶךְ
בְּתַפְאֲרַת מְפֹאֲרֵי בִּרְקָמִי
שִׁיר מְעֻטָּף וּמְעֻטָּר וּמְתוֹאֲרֵי
בְּהוֹד וְהָדָר וְשִׁבְחַת מְבֹאֲרֵי
בְּעֻטָּרַת גְּאוֹרָת וּבְתָר נִוְרָא
יְהִיפֹאֲרֵי:

שִׁמְעוּ לִי, מְלָלוּ. עֲזוּזוֹ נִוְרָא
פְּלִאִי גָדְלוֹ. שִׁשְׁמוֹ עָרֵב לוֹ.
וְזָכְרוּ גָעִים לְהַלְלוֹ. וְהִיכָלוֹ
נְחָמָד לוֹ. וּבְבוֹדוֹ נְהַדָּר לוֹ.
וְהוֹדוֹ נְאֻזָּה לוֹ. וּמִשְׁרָתוֹ
מִנְעִימִים לוֹ:

וְאַשְׁרֵי, עֲבָדָיו הַמְּשַׁמְיָעִים
בְּקוֹל שִׁבְחוֹ. כִּי עֲרֵבִים לְפָנָיו
וּמְקַבְּלִים נִכְחוֹ. קו"ס שִׁמְעִיאל
הַיֵּשֶׁר מְשַׁמְיָעֵם בְּכָחוֹ. לְשִׁתְּק
הַמִּזִּין

ואשרי. היין ויכען דיעכערא (ישרא),
דיח זיין לויטען לִמְכָּר עֲרֵכְהֵאן לְחֻזְעֵן!
דען זיח זיכר חיהק ווההלגעפֿחֿלֿזֿיג, זיכר
גכחריג חוילפֿגֿעכחחען פֿחֿר חיהק.
שמעיא, דער היחחויטע פֿירוס, לִחֻסֿט
חִיט חִחֻכֿט חיהר געכעט פֿערנעהען
דח: געט יחחעל דער היחחויטען סחיי

חזן את, אלוה קדש
 וכבוד כל ישימון בני
 מעלה מורא יעריצון
 ויעצימון אדם נצח
 תהלתו יקדישון וירוממון:
 המאיר לארץ ולדורים עליה ברחמים ובטובו
 מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית: מה
 רבו מעשיך יי כלם בחכמה עשית מלאה
 הארץ קנינה: המלך המרומם לבדו מאז
 המשבח והמפואר והמתנשא מימות עולם:
 אלהי עולם ברחמיה הרבים רחם עלינו אדון
 עזנו צור משגבנו מגן ישענו משגב בעדנו: א
 ברוך גדול דעה הבין ופעל זהרי חמה טוב יצר
 כבוד לשמו מאורות נתן סביבות עזו פנות צבאיו
 קדושים רוממי שדי תמיד מספרים כבוד אל
 וקדשתו: תתברך יי אלהינו על שבת מעשה
 ידך ועל מאורי אור שעשית יפארוך סלה:
 תתברך צורנו מלכנו וגאלנו בורא קדושים
 ישתבח שמה לעד מלכנו: יוצר משרתים ואשר
 משרתיו כלם עומדים ברום עולם ומשמיעים
 ביראה יחד בקול דברי אלהים חיים ומלך עולם:
 כלם אהובים כלם ברורים כלם גבורים וכלם
 עשים באימה וביראה רצון קונם וכלם פתחים
 את פיהם בקדשה ובטהרה בשירה ובזמרה

את יק ברינגס חללעו רעק עשיגען
 הייליגונג חוכד עהרפֿורכט דער; דיח
 בעווחהכער יעכער הָהען בעטען זייכע
 חללעמכט עהרפֿורכט זעפֿחלן חן, חוכד
 דיח מעכטען הייליגען, ערהעבען פֿיר
 חוכד פֿיר זייכען רוהק.

סהמ"ח שמעון ב' ר' יצחק חזק חתום בראשי הקדושים אלא פהקדים בראש
כל קרוז תיבה אחת מפסוקי ואהי' אצלו אמוזן וכו' במשלי סימן ט'.

ואהיה. חזק וחר דין בעוה"הכערין,
דעו חכמנוטען געמחכעו זייכע:
פרחכטגעביידעז.

אצלו. וחר זייכע חייכליגע, חו"ע
בעוה"הרט חין דער קמחער זייכער
סחטלע.

אמוזן. חזק געכחט זייכע ערליהוכג,
וחר זייכעז חוכטערריכט: פחלז ויח
חין גרמחטחפפעל,

אהיה. וחרדע דחן פערלחכט, היט
דען ענקעלן דע: טחכע. טחלערז
יעקב.

שעשועים. דחז ערגעטלעכדע ערבע
גחטטעז (דיח תורה), געגעבען וחרדע
דעז: פחן דער ויזטע חויז, בערייטעט
(דען ישראליס). חן דעס טחגע פחן
(מתן תורה), דח כחך סיני קמחען דיח
עחפחכגער דער בייס עוויגען ערלחז
געכען רעליגיוזן חן דיעזעס טחגע טטיע
גען פחן היחעל הערמב דיח טחחז
רען דער עכגעל חוין געטיחעל. דער
פריידעכרוז דער געלעבטען, ערהחז
בעכען כחליחן וחרדע ווייט געהחרט,
ויח גלחקקע; חוכד פחז דעס עוויגען
סטחכדען עהרפחכטזפחלז דיח קחכיז
גע, חלז ער זייכע לעהרע פערברייטעז
טע, דיח ויח טכעע חוין דוגטערן לייכז
טעט. לו יעדער לייט וויכען פחן דער
טוגעכד חב מואב חוכד עמוז, חוכד לזק
טפחטטע וחרדען דיח פערדערבטען
זיטטען פחן פארן (ישמעל) חוכד שער
(עשו), דיח זיטטען דערער, דיח חין
פחלז חו:טען וחהכטען. חויל דעס ערד
בחלז עחפחכגען חזק (דיח תורה) היט
לזט דיח חין דער חייכדע גרמחטליכען
געהיילז וחרדערטען, חוכד חויל ערדען
טטרחהלטע חין לייכט, פערברייטעט
זיך חין וחהגערזח חין בחלז חדרוסט.
חייכע ליעכליגע הייליגטען דען קורב
(סיני) חוכד תבור חוכד קרמון פליכז
טעטען פחן חיהרער טטעלזע.

חזן ואהיה שבוניה.

קו"ח בחביון עוז ארמון:

חזן אצלו מיוחדת.

קו"ח ברתוך גנזיו לטמון:

חזן אמוזן עמוסה.

קו"ח מלוי מצות פרמון:

חזן ואהיה ועודה.

קו"ח לגיני פצל לח ולוז וערמון:

חו"ק שעשועים, נחליאל

מתנה ממדבר לזמון יום.

באו לסיני נוחלי דת אמוז.

יום, רדו מלאכי צבאות

בהמון. משחקת ידידות

על נשמעת בפעמון לפניו

צגו מלכים בפרש בה

תשלג בצלמון. בכל עת

חשבו מיושר מואב ועמוז.

משחקת, קלקלון פארן

ישעיר יושבי ארמון בתבל

חמדוני קבלוני חולכי ילל

ישמון. ארצו זרח אורי

ונדה ריחי באפרסמון.

ישעשעי, קדשו חורב ונדר

תבור וחרמון.

ויהי געווייזניש. דער גרוכריס לור
 סחפפונג ווער ח'ך זייער גחטטליכען
 חתיע: גחטט דערט. ע היין רחטה ווער
 חיהם ח'ין ווייך לור בעסטיחונג דער
 וועלט ח'דונג; ח'ך ח'ט ער סחטט
 דע: לורקעלז געברויכט, ח'ז: ער דען
 חוחרים דער וועלט געלייכעט. פ לור
 ערהחלונג דער ערדע ח'ט ער ערה
 ח'דערליכע יח'רעזלייטען ח'ינגע: זעלט
 חוכד ח'געווען ד'ח פלוטהען חויל דער
 פלוכע דע: ח'גרוכדע: ל ח'ך בין ד'ח
 זעהערין דער ווייס בעוועהנטען וועלט;
 ח'יכע פרעדיגטען זיכד ח'ז: ערגחטל
 לעכד; ח'ך ווערען ח'יכע טריטטע ניכט
 עכגע ח'ז: ער יעכע היח'על חו'גע
 דעהכט, ק זיח רוהען חו'ל חוכערסיט
 טערליכען פ'יילערן; ח'ן ח'הרער בלוי
 ען טח'ע בילדען וועלן זיך, ווען פ'ייל
 טיגקייטען געריכטען חוכד סח'קען
 ח'ן יעכער ח'הע. רכרילזעכד ט'ירמען
 ד'רט וועגען הערמן, חוכד בעגעגנען
 דער קייטע ח'ט טרעקליכען קח'פ'ע;
 ח'כער, ער ח'ט עז ח'ט זח'דהיגען
 חווקעטטעט, ד'ח חוכערמעטליכע
 ח'ער, ד'ח טייטערן דע: ח'גרוכדע:
 עח'פ'רעכדע קוועללען. ח' זיח ווייכען
 סיכטערן ח'ך ח'הרעס גרוכדע לוריקק
 ח'ן דען סח'ק: דער ח'הריגען. ד'ח גע
 טרעכטע געווען: ער לעכטע ווערער
 ח'ין, ווייל ער דעס ח'ערע סח'קען
 געוועטלט. ת'ח ח'ט ער ד'ח וועלט פ'ח'ל
 לעכדעט; וויין גחטטליכער ערסטח'ד
 גריכדעטע חו'ל ווייזייט זיח; ווען ח'ן
 וועלטחורטח'ל, ווען ח'ן ווערעכעכט
 ווער כ'ך ניכט. שתות. ער ח'ט ד'ח
 עלעמעכדע לוזח'מען געפ'יעגט, ח'ה
 רען בעסטח'ד ט'היילען פ'ע: ט'גקייט
 פ'עלוייט, ז'ח בלייכען זיח ח'הרער
 בעסטיחונג געטרייח, חוכד ח'בער
 טרעטען ניכט גחטטען געהייט. ועל
 ח'כער, לור חו'ל דען רעדליכען דער ער
 דע, ח'פ'סעט דעזעגחלע טח'פ'ונג;
 ח'הרע טוגעכדען זיכד, ד'ח זיח פ'ח'ר
 לערריטטונג בעוועהרען; ח'הרע טוג
 עכדען, זיכד ד'ח גרוכדעטע ווערלי
 ערדיח פ'יילער דער ערדע געטטיטלט.

סודו קראני. סמך לגאני.
 שם אני: עצתי תהוג. עולם
 נהוג. עגד במהוג. בחקו
 חוג: פצומה להום. פקד
 קור וחום. פלם לתהום.
 על פני תהום: צופיה
 למרחקים. צפופי
 משחקים. צערי לא
 דוחקים. באמצו שחקים:
 קבועם מזוז. קדירתם
 לחוזו. קרישתם לפוזו.
 ממער בעוזו: רוגעים
 בנהום. רגבים יגיהום.
 רתק חול לתהום. עינות
 תהום: שוה ארקו. שפר
 מתקו. שב ברתקו.
 בשומו לים חקו: תבל
 בשכללו. תושיה שרת
 שכלו. תכונים קדם מלא
 ומים לא: שתות חברו.
 מלואם הוגברו. עבודתו
 יוגברו. ופיו לא יעבורו:
 ח'על נאמני ארץ. ברייתו
 התרץ. צדקם חשוד קרץ.
 בחוקו מוסדי ארץ:

וְקָדְמִי בְּמִרְץ • מִקְדָּמִי
 אֶרֶץ: זוֹהַר נִכְלָלְתִּי •
 זְבִיזוֹת נִכְלָלְתִּי זֵאת
 נִתְהַלָּלְתִּי • בְּאֵין תְּהוֹמוֹת
 חוֹלָלְתִּי: חֶקֶר עֲוֹנוֹת •
 חֶקֶל וּמַעֲוֹנוֹת • חֶק בִּי
 עֲנִינֹת • בְּאֵין מַעֲנִינֹת:
 טְפוֹחֵי שָׁמַיִם טַפְסָרִי אֵשׁ
 וּמִים • טַרְמִנִי יוֹמִים •
 נִבְבְּדֵי מִים: יִקְרוּתִי נִבְעוֹ •
 יִתְדוֹתִי נִקְבְּעוּ • יִרְעוֹתִי
 רִבְּעוּ • בְּטָרֶם הָרִים
 הִטְבְּעוּ: כָּלְלוֹת נִכְלָלְתִּי •
 בִּן פָּרֵט נִתְלָלְתִי • בְּמִדַּתִּי
 נִגְרָלְתִּי • לִפְנֵי גִבְעוֹת
 חוֹלָלְתִּי: לִי שֵׁת מוֹעֲצוֹת •
 לְדוֹץ בְּדִיצוֹת: לֹא עָשָׂה
 קִצּוֹת • אֶרֶץ וְחִצּוֹת:
 מִצּוֹתִי לִקְבֹּל • מִנָּה וְחִבֵּל •
 מִדְּבָקִים לֹא גִבֵּל • וְרֹאשׁ
 עֲפָרוֹת תִּבֵּל: נוֹי שְׁלֹשִׁים
 וּשְׁתֵּים • נוֹעַם נְתִיבוֹתִים •
 גִּהַר בִּי שְׁפָתִים • בְּהִכִּינוֹ
 שָׁמַיִם: סְפוֹנוֹת הָרָאנִי •

הערפֿהָרגעברחֿט, פֿחֿר דער פֿרדע
 חורלֿיט. זחֿך בין דער רֿיכהיֿט חיכֿבֿע
 גרין; חֿיכֿע חֿמוֹזע פֿחֿן קלֿחֿריֿיט
 יחֿ, חֿך קחֿן חֿך רֿיהחֿען! פֿחֿר חֿיכֿער
 געבורט ווֿחֿרען יעכע פֿלוֹטהן כֿחֿך ניכֿט.
 ח דחֿ: חֿיגעכטֿהיחֿלֿכֿע דער לֿיט,
 דער רֿויחֿ: חֿוכד יעכע ווֿחֿלֿכֿוכג, החֿט ער
 ווע: עכטֿלֿך דורך חֿך בעטֿסיחֿט, חֿלֿ:
 כֿחֿך כיכֿט: הערפֿהָרגעקוֹחֿלֿען. ט יעכע
 ווייט חֿויפֿגעטֿפֿחֿכטֿע היחֿחֿען, ווֿחֿחֿט
 דערען פֿייער חֿוכד ווֿחֿזער: וועזען,
 עכטֿטֿחֿכדען לווייט טחֿגע כֿחֿך חֿיר,
 כעכזט דער ווֿחֿזער: חֿמוֹזען. י חֿיכֿע
 גרודטֿטייכע ווֿחֿרען חֿיכֿגעלֿעגט, חֿיֿ
 כע פֿיילֿער בעפֿעזטֿיגעט, חֿיכֿע טעפֿ:
 פֿיכֿע חֿוזהחֿגעט, בעפֿחֿר כֿחֿך בערגע
 חֿיכֿגעזעכקעט ווֿחֿורדען. כ חֿך בין דחֿ:
 חֿלֿחֿיט גחֿלֿען, זחֿ ווייט דחֿ: חֿורוֹעֿ
 זען חֿין יעדעס חֿיכֿלֿעלֿען; חֿך בין
 חֿיכֿגעטֿרֿחֿקט כֿחֿך חֿיכֿעס חֿיגעכען
 חֿמוֹזע, חֿוכד ווֿחֿר טחֿן עהע היגעלֿ כֿחֿך
 ווֿחֿרען. ל חֿיר החֿט ער וויזטֿעחֿע חֿיטֿ
 געטהיילט, לוס עכטֿליקקען; ער החֿטֿ
 טע כֿחֿך כיכֿט: ערטֿחֿפֿען, וועדער
 דען ערדבֿחֿלֿל כֿחֿך דעזען חֿוחרֿיט.
 מ חֿיכֿען געזעללֿען זיכד חֿוכטֿערוֹחֿרֿ
 פֿען דיחֿ טוועהרע חֿוכד דיחֿ גרֿחֿטע,
 זחֿכזט החֿטטען דיעזע סחֿלֿען זיך
 כיכֿט געבֿחֿלֿל, חֿוכד דער חֿורטֿחֿלֿדעז
 ערדען: קלֿחֿטעז. כ לווייט חֿוכד דרייסיג
 ליערלֿיכֿע חֿוכד חֿכחֿוטהיגע פֿפֿחֿדע
 החֿט ער חֿיכֿכֿעהחֿלֿכֿ חֿיכֿער גרעכלֿען
 בעלֿיכֿטעס, חֿלֿ: ער דיחֿ היחֿחֿען בעֿ
 רייטעט; ס חֿיר החֿט ער פֿערבֿחֿרגעגֿ
 הייטען חֿפֿעכֿכֿרט; חֿך כֿחֿכטֿע ער
 זיין

והגט קהל יתברך.
 יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם
 ויתנשא שמו של מלך מלכי
 המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא
 ראשון והוא אחרון ומבלעדיו אין
 אלהים סלו לרכב בערבות ביה
 שמו ועלו לפניו. ושמו מרומם
 על כל ברכה ותהלה:
 ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:
 יהי שם יימברך מעתה ועד עולם:
 אור עולם באוצר חיים אורות מאפל אמר ויהי:

וההרענד דער חזן ברכו והגט

ס' ברכו אתי המברך:
 קו"ס
 ברוך יי המברך לעולם ועד:
 ברוך אתה יי אלהינו
 מלך העולם יוצר אור
 ובורא חשך עשה שלום
 ובורא את הכל:

מיוסד ע"ס א"ב משולש בכל קרוז, וכל הקרוזים מסוימים על
 לשון הכתוב מכסוקי ה' קנני ראשית דרכו וגו' שנמשלי סימן
 ס', וכתלום הא"ב חתום שם המסדר שמעון ב"ר יצחק.

א ארון אמנני אצלן שכנני
 העררן; ויכער היוגעכסען חייכע;
 ח חך גחב ער דעם העכסען לוס ערווערב,
 חין טחפסער, גחטט. ז חלו ער זיין
 וועלטגעביידע עכטווערפען, החט ער
 חך לו רחטהע געלחגען, חוכר חוכטער
 דען חחזרען לחגליכגען ויכע: סחחזעג,
 וחח חחך דיח פחרכעהחטע ויכע: חוכ
 טערהחלט: ג חיהם פחלגעטע חחך פוס
 פיר פוס; ווינטע חוכטער ויכע: לעל
 טע; וחח ויכע ערגחטלוכג; ויכער
 ווערקע ערזטע. ויכע געזעטלע החט
 ער חויפכעוועהרט; ויכען גיכוטליכגען
 לוס היינע, חייכע גהיינע וויזעכטחפט
 פחן יע, פחן עוויגקייט הער! ה בעגרייכ
 פע חויפלוהעלזען, דיח רייכזטע וועהר
 הייט לו ערגרינדען, דחז חוכבעגרייפליכ
 זטע לו ערפחרטען, וחח חין חוט פחן
 יעהער. ו חים היינעל החטט, חחך
 ויכען חויפכעכטהחלט; ויכע חכחוט
 רייכטע חיהן; חחך החט ער פריהע

א ארון אמנני אצלן שכנני
 אדם הקנני יי קנני:
 בנין בערכו. בי עץ צרכו
 בשעשוע ברכו. ראשית
 דרכו: גשתי לרגליו
 גרתי בצליו. געגועי עליו
 קדם מפעליו: דתותי
 עלם. דודי להועילם. דעת
 הנעלם. מאז מעולם:
 הגיגי לארזש. המזקק
 לפרוש. הנפלא לדרוש
 נסכתי מראש: ואהיה
 בערץ. ושעשועי ירץ.

האל

בְּתַעֲצֻמוֹת עֵינֶיךָ • הַגָּדוֹל בְּכָבוֹד שְׁמֶךָ: הַגָּבוֹר
לְנִצָּח וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרְאוֹתֶיךָ: הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב
עַל כִּסֵּא רָם וְנִשְׂא:

שׁוֹכֵן עַד מָרוֹם וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ • וְכָתוּב
רַנְּנוּ צְדִיקִים בִּי לְיִשְׂרָאֵל נְאֻם תְּהִלָּה:
בְּפִי יִשְׂרָאֵל תְּהִלָּל • וּבְדִבְרֵי צְדִיקִים תִּתְּבָרַךְ •
וּבְלִשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְרוֹמֵם • וּבִקְרֹב קְדוֹשִׁים תִּתְקַדָּשׁ:
וּבְמִקְהֵלוֹת רַב־בֹּרַת עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרָנָה יִתְפָּאֵר
שְׁמֶךָ מִלִּכְנוֹ בְּכָל־דּוֹר וְדוֹר שֶׁכֵּן חֹזֶכֶת כָּל־הַיְצוֹרִים
לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדוֹת לְהִלָּל לְשַׁבַּח
לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדָּר לְבָרֵךְ לְעֹלָה וּלְקָלָם עַל כָּל־
דִּבְרֵי שִׁירוֹת וְתַשְׁבְּחוֹת דָּוִד בֶּן־יִשִּׁי עַבְדְּךָ מִשִּׁיחָה:

יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מִלִּכְנוֹ הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל
וְהַקָּדוֹשׁ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ: כִּי לָךְ נְאֻם יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וְתַשְׁבְּחָה הַלֵּל וְזִמְרָה עֹז
וּמִמְשָׁלָה נִצָּח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת
קִדְשָׁה וּמַלְכוּת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת מִעַתָּה וְעַד
עוֹלָם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל בְּתַשְׁבְּחוֹת
אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת הַבוֹהֵר בְּשִׁירֵי
זִמְרָה מֶלֶךְ אֵל חֵי הָעוֹלָמִים: הַש"ץ אומד חצי קדיש.

אֱלֹהֵינוּ מִסְפִּיקִים לְהוֹדוֹת לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ. וּלְבָרֶךְ אֶת־שִׁמְךָ. עַל־אֶחָת מֵאֲלֶף
אֲלֶף אֲלֶפֶי אֲלָפִים וְרַבִּי רַבְבוֹת פְּעָמִים הַטּוֹבוֹת
שֶׁעָשִׂיתָ עִם־אֲבוֹתֵינוּ וְעִמָּנוּ: מִמְצָרִים גָּאֻלָּתֵנוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פָּדִיתֵנוּ. בְּרָעַב וְנָתַתָּנוּ
וּבְשָׂבַע כָּל־כִּלְתָּנוּ. מִיַּחֲרָב הִצַּלְתָּנוּ. וּמִיָּד
מִלִּטְתָּנוּ וּמִיַּחֲלִים רָעִים וְנֶאֱמָנִים דִּלִּיתָנוּ: עַד־
הֵנָּה עֲזָרוּנוּ רַחֲמֶיךָ. וְלֹא־עֲזָבוּנוּ חַסְדֶּיךָ. וְאֵל־
הַמִּשְׁנֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְנִצָּחַת: עַל־כֵּן אֲבָרִים שֶׁפִּלַּגְתָּ
בָּנוּ. וְרוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁנִּפְקַחְתָּ בְּאַפֵּינוּ וּלְשׁוֹן אֲשֶׁר
שָׁמַתָּ בְּפִינוּ: הֵן הֵם יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׁבְּחוּ וַיִּפְאֲרוּ
וַיְרוֹמְמוּ וַיַּעֲרִיצוּ וַיְקַדִּישׁוּ וַיְמַלִּיכוּ אֶת־שִׁמְךָ
כּוֹלֵכֵנוּ: כִּי כָל־פֶּה לְךָ יוֹדֶה. וְכָל־לִשׁוֹן לְךָ
תִּשָּׁבַע. וְכָל־בֶּרֶךְ לְךָ תִּכְרַע. וְכָל־קוֹמָה
לְפָנֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה. וְכָל־לִבָּבוֹת יִירָאוּךָ. וְכָל־
קָרֵב וְכָל־יֹזֵת יִזְכָּרוּ לְשִׁמְךָ. בְּדָבָר שֶׁכָּתוּב כָּל־
עֲצָמוֹתַי תֹּאמַרְנָה יְיָ מִי בָמוֹךְ מִצִּיל עֲנִי מִחֶזֶק
מִמָּנוּ וְעֲנִי וְאֲבִיוֹן מִגּוֹזְלוֹ: מִי יִדְמָה לְךָ וּמִי
יִשׁוּהֶךָ וּמִי יַעֲרֶךְ־לְךָ. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר
וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיוֹן קִנְיָ שָׁמַיִם וָאָרֶץ: נְהַלֵּלְךָ
וְנִשְׁבַּחְךָ וְנִפְאֲרְךָ וְנִבְרַךְ לְעַד־עַד קֹדֶשׁ.
בְּאִמּוֹר לְדוֹד בְּרַבִּי נִפְשִׁי לְיָתִי וְכָל־קָרְבִּי
לְיָתִי שֶׁם קֹדֶשׁ:

קִנִּיתִי תְּבִיאֵמוֹ וְתִטַּעֲמוֹ בְּהָרִי נִחְלָתְךָ מִכֹּחַ
 לְשִׁבְתְּךָ פְּעֻלַּת יְהוָה מִקֶּדֶשׁ אֲרִנִי כֹנֵנִי
 יְרִידֶךָ יְהוָה וַיִּמְלֶךְ לְעָלָם וָעַד יי

יִמְלֶךְ לְעָלָם וָעַד כִּי בֹא סוֹס פִּרְעָה בִּרְכָבוֹ וּבִפְרָשָׁיו בַּיּוֹם וַיֵּשֶׁב יי עֲלֵיהֶם
 אֶת מִי הַיָּם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בִּיבֶשֶׁת בְּתוֹךְ הַיָּם:

כִּי לִי הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּהָרִי צִיּוֹן
 לְשַׁפֵּט אֶת־הָהָר עֲשׂוֹ וְהִיָּתָה לִי הַמְּלוּכָה וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ
 עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יי אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד:
 וּבְתוֹרָתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד:

נִשְׁמַת כָּל־חַי תִּבְרַךְ אֶת־שִׁמְךָ יי אֱלֹהֵינוּ •
 וְרוּחַ כָּל־בָּשָׂר תִּפְאֹר וְתִרְוַמֶם זְכָרְךָ מִלִּבֵּנוּ
 הַמִּיד • מִן־הַעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם אֶתָּה אֵל •
 וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשֵׁעַ פּוֹדֶה
 וּמַצִּיל וּמַפְרִנֶם וּמַרְחֵם בְּכָל־עֵת צָרָה וְצוּקָה
 אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֵלָּא אַתָּה: אֱלֹהֵי הָרְאשׁוֹנִים
 וְהָאַחֲרוֹנִים • אֱלֹהֵי כָל־בְּרִיּוֹת אֲדוֹן כָּל־
 הַזִּלְזוּת הַמְּהֻלָּל בְּרַב הַתְּשַׁבְּחוֹת הַמְּנִהֵג
 עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים • וַיִּי לֹא־יָנוּם
 וְלֹא־יִישָׁן • הַמַּעֲזֹרֵר יְשָׁנִים וְהַמְּקִיץ נִרְדָּמִים •
 וְהַמַּשִּׁיחַ אֱלָמִים • וְהַמַּתִּיר אֲסוּרִים וְהַסּוֹמֵךְ
 נוֹפְלִים וְהַזּוֹקֵף כְּפוּפִים • לָךְ לְבָדָךְ אֲנִיחֵנוּ
 מוֹדִים • אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ שִׁירָה כִּיָּם וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה
 כְּהַמּוֹן גָּלִיו וְשִׁפְתוֹתֵינוּ שִׁבְחָה כְּמִרְחַבֵי דָקִיעַ •
 וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת בְּשִׁמְשׁ וּבִירָח • וְיָדֵינוּ פְּרוּשׁוֹת
 כְּנִשְׂרֵי שָׁמַיִם • וְרַגְלֵינוּ קְלוֹת כְּאֵילָנוֹת: אֵין

שירת הים לריק לאמר מעומד בשמחה וזכוונ וזניגון הטעמים כמו בספר תורה
אוי ישראל משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה ואמרו
לאמר אשרירה ליהוה כי גאה גאה
סוס
ורכבו רמה בים: עזי וזמרת יהוה ויהי לי
לישועה
אבי וארמנהו: זה אלי ואנוהו
אלהי
שמו: יהוה איש מלחמה יהוה
מרכבת פרעה וחילו ירה בים
ומבחר
שלשיו טבעו בים סוף: תהמות יבסימו ירדו במצולות כמו
אבן:
ימינה יהוה נאדרי בכח
ימינה
יהוה תרעץ אויב: וברכ גאונה תהרם
קמיה
תשלח חרנה יאכלמו בקש: וברוח
אפיה נערמו מים
נזלים קפאו תהמות בלבדים:
אמר
אויב ארדה אשיג אחלק שלל המלצמו
נפשי
אריק חרבי תורישמו ידי: נשבת
ברוחה בסמו ים צללו בעופרת במים
אדירים:
מרכמכה באלים יהוה
מי
במכה נאדר בקדש נזרא תהלת עשה
פלא:
נטיה ימינה תבלעמו ארץ: נחית
בחסדה עם נזנו נאלת גתלת בעזה אל גנה
קדשה:
שמעו עמים ירגזון
חיל
אחו ישבי פלשת: אזו נבהלו אלופי
אדום
אילי מואב יאחזמו רעד נמנו
כל ישבי כנען: תפל עליהם אימתה
נפחד
בגדל ורועה ידמו כאבן עד
יעבר עמה יהוה עד יעבר עם
בניה

עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדּוֹ: וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם
וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:

כְּרִיךְ לַעֲמֹד קוֹדֶם מִיתְחִיל וּבֵרֶךְ דּוֹד, וַיַּעֲמֹד עַד אַתָּה הוּא וכו'.

וַיְבָרֶךְ דָּוִיד אֶת־יְיָ לְעֵינָיו כָּל־הַקָּהֶל וַיֹּאמֶר דָּוִיד בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם: לָךְ יְיָ
הַגְדָּלָה וְהַגְבוּרָה וְהַתְפָּאָרֶת וְהַנִּצָּח וְהַהוֹד כִּי־כָל בְּשָׁמַיִם
וּבָאָרֶץ לָךְ יְיָ הַמִּמְלָכָה וְהַמְתַּנְשָׂא לְכָל לְרָאשׁ: וְהַעֲשֵׂה
וְהַכְבוֹד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל וּבִידֶךָ כַּח וּגְבוּרָתְךָ
וּבִידֶךָ לְגִדָּל וּלְחַזֵּק לְכָל: וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ
וּמְהַלְלִים לְשֵׁם הַתְּפָאָרֶתְךָ: נִסְמִיט ט' אַתָּה הוּא יְיָ לְבָרֶךְ אֶת־
עֲשִׂית אֶת־הַשָּׁמַיִם שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל־צָבָאם הָאָרֶץ וְכָל־
אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיָּמִים וְכָל־אֲשֶׁר בָּהֶם וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת־כָּל־
וּצְבָא הַשָּׁמַיִם לָךְ מִשְׁתַּחֲוִיִּים: אַתָּה הוּא יְיָ הָאֱלֹהִים
אֲשֶׁר בְּחֵרָתָ בְּאַבְרָם וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר כַּשְׂדִּים וְשִׁמְתָה
שְׁמוֹ אַבְרָהָם: וּמִצֵּאתָ אֶת־לְבָבוֹ נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ וּבְרוּחַ עֲמוֹ
הַבְּרִית לָתֵת אֶת־אָרֶץ הַכְּנָעַנִי הַחֲתִי הָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי
וְהַיְבוֹסִי וְהַגְּרָגְשִׁי לָתֵת לְזֶרְעוֹ וְהִתְקַם אֶת־דְּבָרְךָ כִּי צִדִּיק
אַתָּה: וְהִתְרַאֲאֵת עֲנִי אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם וְאַתָּה זֶעֱקָתָם שְׁמַעְתָּ
עַל־סוּף: וְהִתֵּן אֹתָם וּמִפְתִּים בְּפִרְעוֹ וּבְכָל־עַבְדָּיו
וּבְכָל־עַם אֶרֶצוֹ כִּי יָדַעְתָּ כִּי הִזְיָדוּ עֲלֵיהֶם וְהַעֲשֵׂה לָךְ שֵׁם
כְּהַיּוֹם הַזֶּה: וְהִים בְּקָעָתָ לְפָנֵיהֶם וַיַּעֲבְרוּ בְּתוֹךְ־הַיָּם בִּיבָשָׁה
וְאַתָּה רַדְּפֵיהֶם הַשְׁלִכְתָּ בְּמִצּוֹלֹת כְּמוֹ־אֶבֶן בְּמַיִם עֲזִיִּים:
וַיֹּשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם וַיֵּרָא
יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם מֵת עַל־שַׁפַּת הַיָּם: וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל
אֶת־יַד הַגְדָּלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם וַיֵּרָאוּ הָעָם
אֶת־יְהוָה וַיֹּאמְרוּ בִּיהוָה וּבְמֹשֶׁה עֲבָדוֹ:

הַלְלוּהוּ שְׁמֵשׁ וַיְרַח הַלְלוּהוּ כָּל-כּוֹכְבֵי אֹרֶךְ הַלְלוּהוּ שְׁמֵי
הַשָּׁמַיִם וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמַיִם׃ יִהְלָלוּ אֶת-שֵׁם
יְהוָה כִּי הוּא צוּה וְנִבְרָאוּ׃ וַיַּעֲמִידֵם לָעֵד לְעוֹלָם חֲקֻנָּתוֹ
וְלֹא יַעֲבֹר׃ הַלְלוּ אֶת-יְהוָה מִן-הָאָרֶץ תַּנִּינִים וְכָל-
תְּהוֹמוֹת׃ אִישׁ וּבָרַד שֶׁלֵּג וְקִיטּוֹר רוּחַ סַעָרָה עֲשֵׂה דְבָרוֹ׃
הַהָרִים וְכָל-גְּבוּעוֹת עֵץ פָּרִי וְכָל-אֲרָזִים׃ הַחַיָּה וּבָרַ-
כָּהֶמָה רֶמֶשׁ וְצִפּוֹר כָּנָף׃ מַלְכֵי-אָרֶץ וְכָל-לְאֻמִּים שָׂרִים
וְכָל-שֹׁפְטֵי אָרֶץ׃ בַּחוּרִים וְגַם-בְּתוּלוֹת זִקְנִים עִם-
נְעָרִים׃ יִהְלָלוּ אֶת-שֵׁם יְהוָה כִּי-נִשְׁגַּב שְׁמוֹ לְבָרוֹ הוֹרֵן
עַל-אָרֶץ וּשְׁמַיִם׃ וַיֵּרָם קֶרֶן לְעַמּוֹ תִּהְלָה לְכָל-חֲסִידָיו
לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבוֹ הַלְלוּיָהּ׃ (* צבאיו י

קמט הַלְלוּיָהּ וּשְׁיָרוּ לִי שִׁיר חֲדָשׁ תִּהְלָתוֹ בְּקֹהֶל חֲסִידִים׃
יִשְׁמַח-יִשְׂרָאֵל בַּעֲשֵׂיוֹ בָּנֵי צִיּוֹן יִגִּילוּ בְּמִלְכָּם׃ יִהְלָלוּ שְׁמוֹ
בְּמַחֲוֹל בְּתֶף וּבְנֹר יִזְמְרוּ-לוֹ׃ כִּי-רֹאצָּה יִי בַעֲמּוֹ יִפְאֵר
עַנּוּיִם בִּישׁוּעָה׃ יַעֲלוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד יִרְנְנוּ עַל-
מַשְׁכְּבוֹתָם׃ רוֹמְמוֹת אֵל בְּגִרוֹנָם וְהִרְבּ פִּיפְיוֹת בְּיָדָם׃
לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בַּגּוֹיִם הוֹכַחוֹת בְּלְאֻמִּים׃ לְאַסּוֹר מַלְכֵיהֶם
בְּזִקִּים וּנְכַבְּדֵיהֶם בְּכִכְלֵי בְרוֹן׃ לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט
בְּתוֹב הַדָּר הוּא לְכָל-חֲסִידָיו הַלְלוּיָהּ׃

קכ הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֵל בְּקֹדֶשׁוֹ הַלְלוּ-וֹ בְּרִקִּיעַ עוֹן׃
הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרָתוֹ הַלְלוּהוּ בָּרֶב גְּדָלוֹ׃ הַלְלוּהוּ בְּתִקְעַת
שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנִבְל וּבְנֹר׃ הַלְלוּהוּ בְּתֶף וּמַחֲוֹל הַלְלוּהוּ
בְּמִנִּים וְעִגָּב׃ הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי-שֹׁמֵעַ הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי
תְרוּעָה׃ כָּל הַנִּשְׁמָה תִּהְלֵל יְהוָה הַלְלוּיָהּ׃ כִּהִי'ת"י׃
כְּרוּךְ יִי לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן׃ כְּרוּךְ יִי מִצִּיּוֹן שֶׁכֵּן
יְהִי שְׁלָם תִּהְלִי יְהוָה׃ כְּרוּךְ יִי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל

תפלת שחרית

עֲשֵׂה נָחִיו : אֲשֶׁרִי שָׂאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ שִׁבְחֹךָ עַל־יְיָ אֱלֹהֶיךָ :
 עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ אֶרֶץ־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם הַשֹּׁמֵר
 אֶמְתָּ לְעוֹלָם : עֲשֵׂה מוֹשֶׁפֶט לַעֲשׂוּקִים נָתַן לָחֶם לָרַעֲבִים
 יְיָ מַחִיר אֲסוּרִים : יְיָ פָקַח עֵינֵי יְיָ זָקָף כְּפוּפִים יְיָ אֲהַב
 צָדִיקִים : יְיָ שֹׁמֵר אֶרֶץ־חַיִּים יְחִוֶּם וְאֶלְמָנָה יַעֲזֹד וְדָרָךְ
 רָשָׁעִים יַעֲזֹר : יְמִלֶךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר
 וָדֹר הִלְלוּהָ :

קמו הַלְלוּהָ בִּיטוֹב זִמְרָה אֱלֹהֵינוּ בִּינְעִים נְאוּה תְהַלֵּל :
 בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם יְיָ נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יְכַנֶּם : הָרוּפָא לְשִׁבּוּרֵי לֵב
 גִּמְחֵבֵשׁ לְעַצְבוֹתָם : מוֹנֵה מִסְפָּר לְכוֹכָבִים לְכָל־שְׁמוֹת
 יִקְרָא : גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב־כֹּחַ לְתַבּוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר :
 מַעֲזֹד עֲנּוּיִם יְיָ מִשְׁפִּיל רָשָׁעִים עַד־אָרֶץ : עֲנוּ לִי
 בְּתוֹדָה וּמְרוֹ לְאֱלֹהֵינוּ בְּכָנוּר : הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם בְּעָבִים
 הַמְכִּין לָאָרֶץ מָטָר הַמְצַמֵּחַ הָרִים חֲצִיר : נוֹתֵן לְבִהְמָה
 לֶחֶמָה לְבָנִי עֹרֵב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ : לֹא בִגְבוּרַת הַסּוּס יִהְיֶה
 לְאֶבְשׁוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה : רוֹצֶה יְיָ אֶת־יִרְאָיו אֶרֶץ
 הַמִּיחֲלִים לְחַסְדּוֹ : שֹׁבֵחֵי יְרוּשָׁלַם אֶת־יְיָ הִלְלֵי אֱלֹהֶיךָ
 צִיּוֹן : כִּי־חֲזַק בְּרִיחֵי שַׁעְרֶיךָ בִּרְךָ בְּנִיךָ בְּקִרְבֶּךָ : הַשֵּׁם
 גְּבוּלֶךָ שְׁלוֹם חֶלֶב חֲטִיִּם יִשְׁבִּיעֶךָ : הַשֵּׁלַח אֱמָרָתוֹ אָרֶץ
 עַד־מִהְרָה יְרוּץ דְּבָרוֹ : הַנוֹתֵן שֶׁלֶג בְּצֹמֶר כְּפוֹר כְּאֶפֶר
 יִפְיֶה : מַשְׁלִיךְ בְּרָחוֹ כְּפִתִּים לִפְנֵי קָרְבָנוֹ מִי יַעֲקוֹד :
 יִשְׁלַח־דְּבָרוֹ וַיִּמְסָם יֵשֶׁב רוּחוֹ יִנְלו־מֵיִם : מִגִּיד דְּבָרוֹ
 לַיעֲקֹב חֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל : לֹא עָשָׂה כֵן לְכָל־גּוֹי
 וּמִשְׁפָּטִים בְּלִידְעוֹם הִלְלוּהָ : דבריו ק'.

קמו הַלְלוּהָ הִלְלוּ אֶת־יְהוָה מִן־הַשָּׁמַיִם הִלְלוּהוּ
 בְּמִרוֹמֵי־מַיִם : הַלְלוּהוּ כָּל־מַלְאָכָיו הִלְלוּהוּ כָּל־צְבָאוֹ :
 וְהַלְלוּהוּ

והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו: יי
הושיעה המלך יעננו כיום קראנו:

אשרי יושבי ביתך עוד יהללך סלה:

אשרי העם שכבה לו אשרי העם שיי אלהיו:

תהלה לדוד ארוממה אלהי המלך ואברהם שמך לעולם
ועד: בכל יום אברכה ואהללה שמך לעולם ועד: גדול יי
ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר: דור לדור ישבח מעשיך
וגבורתיך יגידו: הדר כבוד רחוקך ודברי נפלאותיך
אשיחה: ועזוז נוראותיך יאמרו וגדלותך אספרנה: זכר
רב טובך יביעו וצדקתך ירגנו: חנון ורחום יי ארך אפים
וגדול חסד: טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו: יודוך יי
כל מעשיך וחסידיך יברכוכה: כבוד מלכותך יאמרו
וגבורתך ידברו: להודיע לבני האדם גבורתיו וכבוד הדר
מלכותו: מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך בכל
דור ודור: סומך יי לכל הנפלים וזקק לכל הכפופים: עיני
כל אליך ישגרו ואתה נותן להם את אכלם בעתו: פותח
את ידך ומשביע לכל חי רצון: צדיק יי בכל דרכיו וחסיד
בכל מעשיו: קרוב יי לכל קראיו לכל אשר יקראהו
באמת: רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם:
שומר יי את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת
יי ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד:
ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה: * יחירו.

קמו הללויה הללי בפשי את יי: אהללה יי בחיי אומרה
לא להי בעודי: אל תבטחו בנדיבים כבן אדם ושאין לו
תשועה: תצא רוחו ישב לאדמתו כיום ההוא אבדו

עשתנותיו

(ס) פומח את ייך ר"ת פא"י כמנין הוי"ה אדנ"י וס"ת דת"ך והוא שם שר פרנסה.

ותבט עיני בשורי בקמים עלי מרעים תשמענה אזני:
צדיק בתמר יפרח כארו בלבנון ישגור: שתולים
בבית יי בחצרות אלהינו יפריחו: עוד ינוכחון בשיבה דשנים
ורעננים יהיו: להגיד כי ישר יי צורי ולא עזלתה בו: ש פ
צג יי מלך גאות לבש לבש יי עז התאזר אף תכון תכל בל-
תמוט: נכון בסאף מאן מעולם אפה: נשאו נהרות ו
יי נשאו נהרות קולם ישאו נהרות דכים: מקלות ומים
רבים אדירים משבריים אדיר במרום יי: עדתיה ו
נאמנו מאד לביתה נאזה קדש יי לארץ ימים: (* מפיק א
יהי כבוד יי לעולם ישמח יי במעשיו: יהי שם
יי מברך מעתה ועד עולם: ממזרח שמש
עד מבוא מהלל שם יי: רם על כל גוים יי
על השמים כבודו: יי שמך לעולם יי זכרך
לדודך: יי בשמים הבין כסאו ומלכותו בכל
משלה: שמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו
בגוים יי מלך: יי מלך יי מלך יי מלך לעלם
ועד: יי מלך עולם ועד אבדו גוים מארצו: יי
הפיד עצת גוים הגיא מחשבות עמים: רבות
מחשבות בלב איש ועצת יי היא תקום: עצת
יי לעולם תעמד מחשבות לבו לדר ודר: כי
הוא אמר ויהי הוא צוה ויעמד: כי בחר יי
בציון אזה למושב לו: כי יעקב בחר לו יה
ישראל לסגלתו: כי לא יטוש יי עמו ונחלתו
לא יעזוב: והוא רחום יכפר עון ולא ישהית

לגרננו צדיקים כִּי לְיִשְׂרָאֵל נִאֲוָה תְהִלָּה:
הוֹדוּ לַיהוָה כְּכֹנֹן בְּגִבֹּל עֲשׂוֹר וּמְרוֹלָו:

שִׁירוֹ לוֹ שִׁיר חֲדָשׁ הֵיטִיבוּ נֶגֶן בְּחִרוּעָה: כִּי־יִשְׂרָאֵל בְּרַיִי
וְכָל־מַעֲשָׂהוּ בְּאִמּוֹנָה: אֲהֵב צִדְקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד יְיָ מִלֵּאָה
הָאָרֶץ: בְּדִבַּר יְיָ שָׁמַיִם נִעֲשׂוּ וּבְרוּחַ יְיָ כָּל־צִבְאָם: כִּנֹּם
כִּנֹּד מִי הַיָּם נָתַן בְּאִזְרוֹת תְּהוֹמֹת: יִירָאוּ מִי כָּל־הָאָרֶץ
מִמֶּנּוּ יִגְדּוּ כָּל־יֹשְׁבֵי תֵבֶל: כִּי הוּא אֱמֶר וַיְהִי הוּא צִוָּה
וַיַּעֲמֹד: יְיָ הַפִּיר עֲצַת גִּוִּים הֵנִיא מַחֲשָׁבוֹת עַמִּים: עֲצַת
יְיָ לְעוֹלָם תַּעֲמֹד מַחֲשָׁבוֹת לִבּוֹ לֹדֶר וְדֹר: אֲשֶׁר־יִהְיֶה אֲשֶׁר־
יְיָ אֱלֹהֵי הָעָם וּבָחַר לְנַחֲלָה לוֹ: מִשְׁמַיִם הִבִּיט יְיָ רָאָה
אֶת־כָּל־בְּנֵי הָאָדָם: מִמִּכּוֹן־שָׁבָתוֹ הַשְׁגִּיחַ אֶל־כָּל־יֹשְׁבֵי
הָאָרֶץ: הֵיזָר יַחַד לִבָּם הִמְבִּין אֶל־כָּל־מַעֲשֵׂיהֶם: אִין
הַמֶּלֶךְ נוֹשֵׁעַ בְּרַב־חַיִּל גִּבּוֹר לֹא־יִנָּצֵל בְּרַב־כַּחַ: שֶׁקֶר
הַסּוֹס לְתִשׁוּעָה וּבְרַב חֵילוֹ לֹא יִמָּלֵט: הִנֵּה עֵינֵי יְיָ אֶל־יִירָאוּ
לְמִיחָלִים לְחִסְדּוֹ: לְהַצִּיר מִמָּוֶת נַפְשָׁם וּלְחַיּוֹתָם בְּרַעֲב:
בְּפִשְׁנוֹ חִכָּתָה לַיהוָה עֲזָרְנוּ וּמִגִּנּוּ הוּא: כִּי־בוֹ יִשְׁמַח לִבֵּנוּ כִּי
כָשֶׁם קִדְשׁוֹ בְּטַחָנוּ: יְהִי־חֶסֶדְךָ יְיָ עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ:
זֶכַּר מִזְמוֹר שִׁיר לַיהוָה הַשֹּׁבֵת: טוֹב לְהוֹדוֹת לַיהוָה וּלְזַמֵּר
לְשִׁמְךָ עֲלִיּוֹן: לְהַגִּיד בְּבִקְרָה חֶסֶדְךָ וְאִמּוֹנָתְךָ בְּלִילֹת:
עָלִי עֲשׂוֹר וְעָלִי־גִבֹּל עָלִי רִגְיוֹן בְּכֹנֹן: כִּי שִׁמְחָתָנִי
יְיָ בִּפְעֻלָּה בְּמַעֲשֵׂי יְדֶיךָ אֲרִגֵּן: מִרְגְּדָלוֹ מַעֲשִׂיךָ יְיָ
מְאֹד עֲמָקוֹ מַחֲשַׁבְתֶּיךָ אִישׁ בְּעַר לֹא יֵדַע וּכְסִיל לֹא־
יֵבִין אֶת־זֹאת: בְּפֶרֶחַ רִשְׁעִים וּבְמוֹעֵשֶׁב וַיִּצְיֵצוּ כָּל־
פְּעֻלֵי אָוֶן לְהַשְׁמַד עַד־עַד: וְאַתָּה מְרוֹם לְעֵלָם יְיָ:
כִּי הִנֵּה אֲבִיךָ יְיָ כִּי־הִנֵּה אֲבִיךָ יֹאבְדוּ יִתְפָּרְדּוּ כָּל־
פְּעֻלֵי אָוֶן: וּמֵרֶם כְּרָאִים כְּרָגִי בְּלִחֵי בְשָׁמֶן רִעְנוּ

תגף באבן רגלך: על-שחל ופחן תדרך תרמם בפיר
ותנין: כי בי חשק ואפליטהו אשגבהו כי ידע שמי:
יקראני ויאענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו ואבדהו:
אך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי: אך ימים וכו'.

הללויה והללו את-שם יהוה הללו עבדי יהוה: שעמדים
בבית יהוה בתצרות בית אלהינו: הללו יהוה כי טוב יהוה זמרו
לשמו כי נעים: כי יעקב בחר לו יה ישראל לסגלתו: כי
אני ידעתי כי גדול יהוה ואדנינו מכל-אלהים: כל אשר-
חפץ יהוה עשה בשמים ובארץ בימים וכל-תהמות:
מעלה נשאים מקצה הארץ ברכים למטר עשה מוצא רוח
מאוצרותיו: שהכה בכורי מצרים מאדם עד-בהמה:
שלח אותות ומפתים בתוככי מצרים בפרעה ובכל-
עבדיו: שהכה גוים רבים והרג מלכים עצומים: לסיון
מלך האמרי ולעוג מלך הבשן ולכל ממלכות כנען:
ונתן ארצם נחלה נחלה לישראל עמו: יהוה שמך לעולם
יהוה זכרה לדוד ודוד: כי ידן יהוה עמו ועל-עבדיו יתנחם:
עצבי הגוים כסף וזהב מעשה ידי אדם: פה-להם ולא
ידברו עינים להם ולא יראו: אונים להם ולא יאזינו אף
אין יש-רוח בפיהם: כמוהם יהיו עשייהם כל אשר-בית
בהם: בית ישראל ברכו את-יהוה בית אהרן ברכו
את-יהוה: בית הלוי ברכו את-יהוה יראי יהוה ברכו
את-יהוה: ברוך יהוה ומציון שכן ירושלים הללויה:

הודו זה הוא הלל הגדול, וההלל של ר"מ וי"ט הו' הלל המלרי, ברכו ד"ד וכו' סמסי' קי"ט.

כי לעולם תסדו:
כי לעולם תסדו:

הודו

קלו הודו ליי כי טוב
הודו לאלהי האלהים

תפלת שחרית

ז תפלה למשה איש-האלהים אֲדֹנָי מֵעוֹן אֶתָּה הָיִיתָ לָנוּ
 בְּדֹר וָדֹר: בְּטָרִם וְהָרִים יִלְדוּ וְתַחֲזִילֶל אֶרֶץ וְתַבֵּל
 וּמֵעוֹלָם עַד-עוֹלָם אֶתָּה-אֵל: תָּשָׁב אֲנוֹשׁ עַד-דָּבָא
 וְהֵאמֹר שׁוּבוּ בְנֵי-אָדָם: כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כִּיּוֹם
 אֶתְמוּל כִּי יַעֲבֹר וְאַשְׁמֹרֶה בַּלֵּילָה: זֶרְמָתָם שָׁנָה יִהְיוּ
 בַּבֶּקֶר כְּחֻצִיר יִחְלֹף: בַּבֶּקֶר יִצִּיץ וְחֻלְף לַעֲרֹב יִמּוֹלֵל וַיִּבֹשׁ:
 כִּי-כָלִינוּ בְּאִפָּךָ וּבַחֲמָתְךָ נִבְהַלְנוּ: שֶׁתְּ עֲוֹנוֹתֵינוּ לְגִגְדְּךָ
 עָלְמֵנוּ לְמֵאוֹר פָּנֶיךָ: כִּי כָל-יָמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרָתְךָ כָּלִינוּ
 שְׁנֵינוּ כְּמוֹ-הֶגֶה: יָמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם
 בְּגִבּוֹרֹת וְשִׁמוֹנִים שָׁנָה וְרַהֲבָם עָמַל וְאִין כִּי גֹז חֵישׁ
 נִנְעָפָה: מִי-יֹדַע עֹז אִפָּךָ וּכְיֹרְאָתְךָ עִבְרָתְךָ: לְמִנּוֹת יָמֵינוּ
 כִּן הוֹדַע וְנִבְא לְבַבְּךָ מָה: שׁוּבָה יִהְיֶה עַד-מָתִי וְהִנָּחֵם עַל-
 עֲבֹרֶיךָ: שִׁבְעֵנוּ בַּבֶּקֶר חֲסִידְךָ וְנִרְנָנָה וְנִשְׁמַחָה בְּכָל-יָמֵינוּ:
 שִׁמְחָנוּ כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ שְׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה: יִרְאָה אֶל-עֲבֹדֶיךָ
 פִּעֲלֶךָ וְהִדְרֶךָ עַל-בְּנֵיהֶם: וִיְהִי נָעַם וְאֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ
 וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ:
 זא יֵשֶׁב בְּסֶתֶר עֲלִיּוֹן בְּצֵל שְׁדֵי יִתְלוּנָן: אֲמַר לַיהוָה מַחְסִי
 וּמִצִּוֹתַי אֱלֹהֵי אֲבֹתֵי-בָאֵם: כִּי הוּא יִצִּילֶךָ מִפַּח יְקוֹשׁ מִדְּבַר
 הַזֹּאת: בְּאַבְרָתוֹ וַיִּסֶּךְ לָךְ וְתַחַת כְּנָפָיו תִּחְסֶה צָנָה וְסִחְרָה
 אֲמָתוֹ: לֹא-תִירָא מִפֶּחַד לַיְלָה מִחֵץ יַעוֹף יוֹמָם: מִדְּבַר
 בְּאִפָּל יִהְלֶךְ מִקָּטָב יִשׁוּד צְהָרִים: יִפֹּל מִצִּדְּךָ וְאֶלֶף
 וּרְבָבָה מִיְּמִינְךָ אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְטֹחַ וְשִׁלְמַת
 רַשְׁעִים תִּרְאָה: כִּי-אֶתָּה יְהוָה מַחְסִי עֲלִיּוֹן שְׁמָתָ מְעוֹנָה:
 לֹא-תֵאָנֶה אֵלֶיךָ רָעָה וְנִגַּע לֹא-יִקְרַב בְּאֵהָלְךָ: כִּי מִלְּאֲבִיז
 יִצְוֶה-לָּךְ לְשִׁמְרָה בְּכָל-דְּרָכֶיךָ: עַל-כַּפִּים יִשְׁאוּנָה פֶּךָ

חגף

וְלִדְרוֹד בְּשָׁנוֹתָו אֶת טַעְמוֹ לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ וַיִּגְרֶשְׁהוּ וַיֵּלֶךְ׃
 אֲבָרְכָה אֶת־יְיָ בְּכָל־עֵת תָּמִיד תִּהְיֶה לָּנוּ בְּפִי׃
 בְּיְיָ תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי שִׁמְעוּ עֲנוּיִם וַיִּשְׁמָחוּ׃
 גִּדְּלוּ לִי אֶתִי וּנְרוֹמְמָה שִׁמּוֹ יִתְּדוּ׃
 דְּרָשְׁתִּי אֶת־יְיָ וְעֲנֵנִי וּמִכָּל־מְגֻרֹתַי הַצִּילֵנִי׃
 הִבִּיטוּ אֵלָיו וְנִהְרֻ וּפְנִיָּהֶם אֶל־יִחְפָּרוּ׃
 זֶה עָנִי קוֹרֵא וַיְיָ שִׁמְעֵ וּמִכָּל־צָרוֹתָיו הוֹשִׁיעֵנו׃
 חָנָה מִלֶּאדָר׃ יְיָ סָבִיב לִירֵאָיו וַיַּחֲלֹצֵם׃
 טַעְמוֹ וּרְאוּ כִי־טוֹב יְיָ אֲשֶׁר־יִהְיֶה יִחְסְדֵיכֶם׃
 יִרְאוּ אֶת־יְיָ קוֹדְשִׁיו כִּי־אֵין מַחְסוֹר לִירֵאָיו׃
 כִּפְיֵרִים רָשׁוּ וּרְעִיבוּ וּדְרָשׁוּ יְיָ לֹא־יִחְסְרוּ כִּלְטוֹב׃
 לָכוּ בָנִים שִׁמְעוּ־לִי יִרְאֵת יְיָ אֶל־מִדְּכֶם׃
 מִי הָאִישׁ הַחֲפִיץ חַיִּים אֱהִיב יָמִים לִרְאוֹת טוֹב׃
 נָצַר לְשׁוֹנֶה מֵרַע וּשְׁפָתָיָהּ מִדְּבַר מִרְמָה׃
 סוּר מֵרַע וַעֲשֵׂה־טוֹב בִּקְשׁ שָׁלוֹם וּרְדִפְהוּ׃
 עֵינָי יְיָ אֶל־צַדִּיקִים וְאֶזְנוֹ אֶל־שׁוֹעֲתָם׃
 פָּנָי יְיָ בַּעֲשֵׂי רָע לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ זָכָר׃
 צַעֲקוּ וַיְיָ שִׁמְעֵ וּמִכָּל־צָרוֹתָם הַצִּילֵם׃
 קוֹרֹב יְיָ לְנִשְׁכָּרֵי־לֵב וְאֶת־דֹּבְאֵי־רוּחַ יוֹשִׁיעַ׃
 רַבּוֹת רַעוֹת צַדִּיק וּמִכָּל־יָצִילָנוּ יְיָ׃
 שֹׁמֵר כָּל־עֲצָמוֹתָיו אֵתֶת מִהֲנֶה לֹא נִשְׁבָּרָה׃
 תְּמוֹתֶת רָשָׁע רָעָה וּשְׁנָאִי צַדִּיק יִשְׁמָחוּ׃
 פִּיֶּה יְיָ נֶפֶשׁ עֲבָדָיו וְלֹא יִשְׁמָחוּ כָּל־הַחַסִּים בּוֹ׃

יִי חֶסֶדְךָ וְיִשְׁעֶךָ תַּחֲנוּן־לָנוּ: קוֹמָה עֲזָרְתָּךְ לָנוּ וּפְדוּת
 לְמַעַן חֶסֶדְךָ: אֲנֹכִי יִי אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלֶה מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 הַרְחֹב־פִּיךָ וְאַמְלֵאֲהוּ: אֲשֶׁר־הָעַם שָׁבָכָה לוֹ אֲשֶׁר־
 הָעַם שִׁי אֱלֹהָיו: וְאֲנִי בְּחֶסֶדְךָ בְּטַחְתִּי יִגַּל לִבִּי
 בִּישׁוּעָתְךָ אֲשִׁירָה לִי כִי גָמַל עָלַי:

יט לְמַנְצֶה מִזְמוֹר קִדּוּד: הַשָּׁמַיִם מִסְפָּרִים
 כְּכֹד־אֵל וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מַגִּיד הַרְקִיעַ: יוֹם לַיּוֹם
 יִבִּיעַ אָמַר וּלְלֵילָה לְלֵילָה יַחֲוֶה־דַעַת: אֵין אָמַר
 וְאֵין דְּבָרִים בְּלִי נִשְׁמָע קוֹלָם: בְּכָל־הָאָרֶץ יֵצֵא
 קוֹם וּבִקְצָה תִּבֵּל מַלְיָהֶם לִשְׁמֵשׁ שֵׁם אֱלֹהֵי
 בָּהֶם: וְהוּא בְּחַתָּן יֵצֵא מִחֻפְתּוֹ יֵשִׁישׁ כְּגִבּוֹר
 לָרוּץ אֶרֶץ: מִקְצָה הַשָּׁמַיִם מוֹצֵאוֹ וּתְקוּפָתוֹ
 עַל־קִצּוֹתָם וְאֵין נִסְתָּר מִחֻמָּתוֹ: תוֹרַת יְהוָה
 תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ עֲדוּת יְהוָה נֶאֱמָנָה
 מִחֻבִּימַת פֶּתִי: פִּקּוּדֵי יְהוָה יִשְׂרָאֵל מִשְׁמַח־יֵלֶב
 מִצּוֹת יְהוָה בָּרָה מְאִירַת עֵינַיִם: יֵרֵאת יְהוָה
 מִהוֹרָה עֹמֶדֶת לְעַד מִשְׁפֹּט־יְהוָה אֵמֶת צְדִקוֹ
 יִתְחַדּוּ: רִנְתֵּמָדִים מוֹדֵב וּמַפִּיז רַב וּמַתוֹקִים
 מִדְּבַשׁ וְנִפְרַת צוּפִים: גַּם־עֲבָדְךָ נִזְהָר בָּהֶם
 בְּשִׁמְרָם עֲקֹב רַב: שְׂגִיאוֹת מִיֵּיבִין מִנִּסְתָּרוֹת
 נִקְנִי: גַּם־מִזִּדִּים וְחֹשֶׁךְ עֲבָדְךָ אֶל־יִמְשְׁלוּ־בִי אֲזִי
 אֵיתָם וְנִקִּיתִי מִפֶּשַׁע רַב: יְהוָה לְרַצּוֹן וְאִמְרֵי־פִי
 וְהִגִּיוֹן לִבִּי לִפְנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

עֲשֵׂה: הוֹד וְהָדָר לִפְנֵי עֶזְרָת וְחַדְוָה בְּמִקְמוֹ: הָבוּ לִי
מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים הָבוּ לִי כְבוֹד וְעֶז: הָבוּ לִי כְבוֹד שְׁמוֹ
שְׂאוּ מִנְחָה וּבֹאוּ לִפְנֵי הַשְׁתַּחֲוֹת לִי בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ: חִילוּ
מִלִּפְנֵי כָּל־הָאָרֶץ אֶת־תְּכוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט: יִשְׁמְחוּ
הַשָּׁמַיִם וְהַגִּל הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם יְיָ מֶלֶךְ: יִרְעַם הַיָּם
וּמִלֹּא יַעֲלֶץ הַשָּׁדָה וְכָל־אֲשֶׁר־בוֹ: אֲזִי יִרְנְנוּ עַצִּי הַיָּעַר
מִלִּפְנֵי יְיָ כִּי־בָא לִשְׁפּוֹט אֶת־הָאָרֶץ: הוֹדוּ לִי כִּי טוֹב
כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ: וַאֲמָרוּ הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנו וְקַבְּצֵנוּ
וְהַצִּילֵנוּ מִן־הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קֹדֶשְׁךָ רַחֲמֶיךָ
בְּתַהֲלִיחֶךָ: בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם
וַיֹּאמְרוּ כָּל־הָעַם אָמֵן וְהִלֵּל לִי: רוּמְמוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוֹ
לְהַרְם רַגְלָיו קְדוֹשׁ הוּא: רוּמְמוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוֹ
לְהַר קֹדֶשׁוֹ כִּי קְדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ: וְהוּא רַחוּם וְיִכְפַּר עוֹן
וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אִפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל־חַמָּתוֹ:
אַתָּה יְיָ לֹא־תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי חֲסִדֶךָ וְאַמְתָּךָ תָּמִיד
יִצְרוּנִי: זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וְחֲסִדֶיךָ כִּי מַעֲוֹלָם הָמָּה: תָּנוּ
עֹז לְאֱלֹהִים עַל־יִשְׂרָאֵל גִּבּוֹתָיו וְעֶז בַּשְּׁחָקִים: נוֹרָא
אֱלֹהִים מִמֶּקֶדְשֶׁךָ אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נוֹתֵן עֹז וְתַעֲצֻמוֹת
לָעַם בָּרוּךְ אֱלֹהִים: אֵל־נִקְמוֹת יְיָ אֵל נִקְמוֹת הוֹפִיעַ:
הַנִּשְׂא שׁוֹפֵט הָאָרֶץ הַיּוֹשֵׁב גִּמּוּל עַל־גֹּאֲלִים: לִי הַיִּשְׁעָה
עַל־עַמֶּךָ בִּרְכָתְךָ סֵלָה: יְיָ צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגֵּב־לָנוּ אֱלֹהֵי
יַעֲקֹב סֵלָה: יְיָ צְבָאוֹת אֲשֶׁר־אָדָם בָּטַח בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה
הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם־קִרְאָנוּ: הוֹשִׁיעָה אֶת־עַמֶּךָ וּבָרֶךְ אֶת־
נַחֲלָתְךָ וִירְעַם וְנִשְׂאֵם עַד־הָעוֹלָם: נַפְשֵׁנוּ חֲכָתָה לִי
עֲזָרָנוּ וּמִגִּנָּנוּ הוּא: כִּי־בוֹ יִשְׁמַח לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם קֹדֶשׁוֹ
בָּטַחְנוּ: יְהִי־חֲסִדֶךָ יְיָ עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ: הִרְאֵנוּ

לִירְאָיו • בָּרוּךְ הוּא לְעַד וְקָדְשׁ לְנֶצַח • בָּרוּךְ פִּדְיוֹתָ
 וּמִצִּיל בָּרוּךְ שְׁמוֹ • בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
 הָעוֹלָם • הָאֵל הָאֵב הַרְחֵמֵן הַמְהַלֵּל בְּפִי עַמּוֹ
 מִשְׁבַּח וּמִפָּאָר בְּלִשׁוֹן חֲסִידָיו וְעַבְדָּיו • וּבְשִׁירֵי
 דָּוִד עֲבֹדָה נְהַלֵּלְךָ יי אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁבְחוֹת וּבְזִמְרוֹת
 נְגִידָה וְנִשְׁבָּחָה וְנִפְאָרָה וְנִזְכָּר שְׁמָךְ וְנִמְלִיכָה
 מַלְכֵנוּ אֱלֹהֵינוּ יְחִיד הוּא הָעוֹלָמִים • מֶלֶךְ מִשְׁבַּח
 וּמִפָּאָר עַד־עַד שְׁמוֹ הַגָּדוֹל • בָּרוּךְ אַתָּה יי
 מֶלֶךְ הַמְהַלֵּל בְּתִשְׁבָּחוֹת:

ו' ס' ב' י"ו

הוֹדוּ ליי קִרְאוּ בְשִׁמּוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילָתוֹ: שִׁירוּ
 לוֹ זִמְרוּ לוֹ שִׁיחוּ בְּכָל־נִפְלְאוֹתָיו: הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ
 יִשְׂמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יי: דִּרְשׁוּ יי וְעֲזֹז בְּקִשׁוֹ פָּנָיו תִּמְיד:
 וּזְכְּרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה מִפְּתָיו וּמִשְׁפָּטֵי־פִיהוּ: זָרַע
 יִשְׂרָאֵל עֲבָדוֹ בְּנֵי־יַעֲקֹב בְּחִירָיו: הוּא יי אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־
 הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו: זָכְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּבַר צִוְּהָ לְאַלְף
 דָּוִד: אֲשֶׁר כָּרַת אֶת־אֲבֹרָהֶם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִצְחָק: וַיַּעֲמִידָהּ
 לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶרֶץ־
 צְנַעַן חֶבְל־נַחֲלָתְכֶם: בְּהִיזְתְּכֶם מִתִּי מִסָּפָר בְּמַעַט וְגָרִים
 בָּהֶם: וַיִּתְּהֵלְכוּ מִגּוֹי אֶל־גּוֹי וּמִמַּלְכָּה אֶל־עַם אֲחֵר: לֹא־
 הִנִּיחַ לְאִישׁ לַעֲשֹׂקָם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מַלְכִּים: אֶרֶץ־חֲנָנִי
 בְּמִשְׁחִי וּבִנְבִיאֵי אֶל־תִּקְּרוּ: שִׁירוּ ליי כָּל־הָאָרֶץ בְּשִׁירוֹ
 מִיּוֹם־אֶל־יוֹם יִשְׁוּעָתוֹ: סִפְרוּ בַגּוֹיִם אֶת־כְּבוֹדוֹ בְּכָל־
 הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו: כִּי גָדוֹל יי וּמְהַלֵּל מְאֹד וְנוֹרָא הוּא
 עַל־כָּל־אֱלֹהִים: כִּי כָל־אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים וַיִּשְׁמִים

וְדַבֵּר הַלְמִיד מִסּוּפּוֹ. וְכֵן שְׁנֵי כְּתוּבִים הַמְּכַחֲשִׁים זֶה
 אֶת־זֶה עַד שֶׁיָּבֹא הַכָּתוּב הַשְּׁלִישִׁי וַיִּכְרִיעַ בֵּינֵיהֶם:
 יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבְנֶה
 בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְהֵן חֲלָקְנוּ בְּתוֹרָתְךָ:
 וְשֵׁם נַעֲבֹדְךָ בִּירְאָה בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קִדְמוֹנִיּוֹת:

ברוך שאמר יש לנון צקול נעים. וזריך לאומרו בעמידה, וידקדק בקריאתו
 כמו גבי ק"ש. ואסור להפסיק מתחילת צ"ש עד לאחר י"ח, ואפילו לצורך מלואה,
 אבל לקדושה ולברכו דהיינו לומר ברוך ה' המצורך לעולם ועד, ולתיבות מודים
 אנחנו לך, ולקדיש דהיינו לומר יהא שמי' רבא עד יתברך, וגם לענות אמן אחר
 דאמירן בעלמא ולענות אמן אחר האל הקדוש ואחר שומע תפלה, מפסיק,
 אבל לשאר אמן לא יפסיק.

אם בא לבית הכנסת ומלא הצבור צסוף פסוקי דזמר' אומר ברוך שאמר עד מהולל
 בתשצחות ואח"כ תהלה לדוד עד מעתה ועד עולם הללו', ואח"כ הללו את ה' מן
 השמים עד עם קרובו הללו', ואח"כ הללו א בקדשו עד כל הנשמ' תהלל יה הללו'.
 ואח"כ ישתבח, ואם יש לו שהות יותר יאמר הודו לה' עד והוא רקוס וידלג עד והוא
 רקוס שקודם אשרי יושבי כדי שיתפלל עם הצבור. ואם אין שהות כלל לא יאמר רק
 ברוך שאמר ותהלה לדוד וישתבח, ואם כבר התחילו יוצר אור ואין שהות לומר
 אפילו צדלוג יתחיל צרכת יוצר אור ויקרא ק"ש עם צרכותי' ויתפלל י"ח עם הצבור
 ואחר י"ח יתחיל הודו לה' וכו' עד ישתבח ולא יאמר ישתבח, ויש אנשים כשצאים
 לבית הכנסת והצבור מתחילין יוצר אור המה ג"כ מתחילי' ישתבח עמהם וזה איסור
 גמור כי ישתבח נתקן להיות סוף פסוקי דזמרה וברוך שאמר הוא ההתחלה ואח"כ
 אם לא אמר קלת פסוקי דזמרה האידך יאמ' ישתבח? לכן טוב ונכון להתחיל יוצר אור.
 אם בא לצה"כ וצתוך שיצדוק הליכות מתחילין הצבור יוצר אור טוב שיתפלל עם
 הצבור ולא יצדוק הליכות ויסמוך על הרוב וחזקתו צדוק. ויאחז הצ' ליצי' שלפניו
 ביזו הימנית צשעת אמירת צ"ש וכשיסיי' צתשצחות ינשקס ויניסס צנחת מידו.

כתוב צסל"ה, קודם ברוך שאמר יאמר צפה מלא:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד
 קב"ה ושכינתיה על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

בָּרוּךְ שֶׁאָמַר וְהָיָה הָעוֹלָם. בָּרוּךְ הוּא. בָּרוּךְ
 עוֹשֶׂה בִּירָאשִׁית. בָּרוּךְ אֹמֵר וְעוֹשֶׂה. בָּרוּךְ
 גּוֹזֵר וּמַקְיֵם. בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ. בָּרוּךְ
 מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת. בָּרוּךְ מְשַׁלֵּם שְׂכָר טוֹב
 לִירֵאָיו

הָעִיר לְכָל אָדָם בְּכָל מֵאֲכָל לַיּוֹם וּלְלֵילָה עַד חֲצוֹת: הַמּוֹרֶם
 מֵהֶם כִּיּוֹצֵא בָהֶם אֵלָּא שֶׁהַמּוֹרֶם נֵאֱכָל לַכֹּהֲנִים לְנִשְׁיָהֶם
 וּלְבָנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם: וְשִׁלְמִים קָדָשִׁים קָלִים שְׁחִיטָתָן
 בְּכָל־מָקוֹם בַּעֲזָרָה וּדְמָן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע
 וְנֵאֱכָלִין בְּכָל־הָעִיר לְכָל־אָדָם בְּכָל־מֵאֲכָל לְשָׁנֵי יָמִים
 וּלְלֵילָה אֶחָד: הַמּוֹרֶם מֵהֶם כִּיּוֹצֵא בָהֶם אֵלָּא שֶׁהַמּוֹרֶם
 נֵאֱכָל לַכֹּהֲנִים לְנִשְׁיָהֶם וּלְבָנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם: הַבְּכוֹר
 וְהַמַּעֲשִׂיר וְהַפֶּסֶח קָדָשִׁים קָלִים שְׁחִיטָתָן בְּכָל־מָקוֹם
 בַּעֲזָרָה וּדְמָן טָעוֹן מִתְּנָה אֶחָת. וּבְלֶבֶד שִׁיתָן כְּנֶגֶד הַיָּסוֹד:
 שְׁנֵה בְּאֲכִילָתָן הַבְּכוֹר נֵאֱכָל לַכֹּהֲנִים וְהַמַּעֲשִׂיר לְכָל־אָדָם
 וְנֵאֱכָלִין בְּכָל־הָעִיר בְּכָל־מֵאֲכָל לְשָׁנֵי יָמִים וּלְלֵילָה אֶחָד.
 הַפֶּסֶח אֵינוֹ נֵאֱכָל אֵלָּא בְּלֵילָה וְאֵינוֹ נֵאֱכָל אֵלָּא עַד־חֲצוֹת
 וְאֵינוֹ נֵאֱכָל אֵלָּא לְמָנוּיָו וְאֵינוֹ נֵאֱכָל אֵלָּא צָלִי:

רַבִּי יִשְׁמָעֵאל אוֹמֵר בְּשֵׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת הַתּוֹרָה
 נִדְרָשׁת: מִקַּל וְחֹמֶר וּמִגִּזְרָה שְׁוִיָּה. מִבְּנִין אֵב מִכְּתוּב
 אֶחָד. וּמִבְּנִין אֵב מִשְׁנֵי כְּתוּבִים. מִכָּלֵל וּפְרָט וּמִפְּרָט
 וּכְלָל. כָּלֵל וּפְרָט וּכְלָל אִי אֶתְהַדָּן אֵלָּא כְּעֵין הַפְּרָט. מִכָּלֵל
 שֶׁהוּא צָרִיךְ לְפָרֵט. וּמִפְּרָט שֶׁהוּא צָרִיךְ לְכָלֵל. כָּל־דָּבָר
 שֶׁהִיָּה בְּכָלֵל וַיֵּצֵא מִן־הַכָּלֵל לִלְמֹד לֹא לִלְמֹד עַל־עַצְמוֹ
 יֵצֵא אֵלָּא לִלְמֹד עַל־הַכָּלֵל כִּלּוּ יֵצֵא. כָּל־דָּבָר שֶׁהִיָּה בְּכָלֵל
 וַיֵּצֵא לְטָעוֹן טוֹעֵן אֶחָד שֶׁהוּא כְּעֵנִינוּ יֵצֵא לְהִקָּל וְלֹא
 לְהַחמִיר. כָּל־דָּבָר שֶׁהִיָּה בְּכָלֵל וַיֵּצֵא לְטָעוֹן טוֹעֵן אֶחָד
 שֶׁלֹּא כְּעֵנִינוּ יֵצֵא לְהִקָּל וּלְהַחמִיר. כָּל־דָּבָר שֶׁהִיָּה בְּכָלֵל
 וַיֵּצֵא לְדוֹן בְּדָבָר הָאֶחָד שֶׁאִי אֶתְהַיָּכוֹל לְהַחזִירָו לְכָלֵל עַד
 שִׁיחזִירָנוּ הַכְּתוּב לְכָלֵל בְּפֶרוֹשׁ. דָּבָר הַלָּמִיד מֵעֵנִינוּ.

וּדְבָר

פָּרָה וְשָׁעִיר שְׁלִיחַם הַכֹּפָרִים לְשַׁחֲטָהֶן בְּצִפּוֹן וְקָבִיל דָּמָן
 בְּכָלִי לְשֵׁרֶת בְּצִפּוֹן וְדָמָן טָעוֹן הַזֵּה עַל בֵּין הַבָּדִים וְעַל
 הַפָּרֶכֶת וְעַל מִזְבַּח הַזֹּהֵב מִתְּנָה אַחַת מִהֶן מֵעַכְבָּת לְשִׁירֵי
 הָדָם הִיָּה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מִעֲרָבִי לְשַׁלְמוֹת הַחִיצוֹן אִם
 לֹא נָתַן לֹא עֲבָב: בַּפָּרִים הַנִּשְׁרָפִים וּשְׁעִירֵי הַנִּשְׁרָפִים
 לְשַׁחֲטָהֶן בְּצִפּוֹן וְקָבִיל דָּמָן בְּכָלִי לְשֵׁרֶת בְּצִפּוֹן וְדָמָן טָעוֹן
 הַזֵּה עַל־הַפָּרֶכֶת וְעַל־מִזְבַּח הַזֹּהֵב מִתְּנָה אַחַת מִהֶן
 מֵעַכְבָּת לְשִׁירֵי הָדָם הִיָּה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מִעֲרָבִי לְשַׁלְמוֹת
 הַחִיצוֹן אִם־לֹא נָתַן לֹא־עֲבָב אֱלֹהֵינוּ נִשְׁרָפִין בְּבֵית
 הַדָּשָׁן: ג' חֲטָאת הַצְּבוֹר וְהַיָּחִיד אֱלֹהֵינוּ הֵן חֲטָאת הַצְּבוֹר
 שְׁעִירֵי דָאֲשִׁי חֲדָשִׁים וְשַׁלְמוֹת לְשַׁחֲטָהֶן בְּצִפּוֹן וְקָבִיל
 דָּמָן בְּכָלִי לְשֵׁרֶת בְּצִפּוֹן וְדָמָן טָעוֹן אַרְבַּע מִתְּנוֹת עַל אַרְבַּע
 קָרְנוֹת: כִּיצַד עָלָה בְּכַבֵּשׁ וּפָנָה לְסוּבָב וּבָא־לוֹ לְקַרְן
 דְּרוֹמִית מִזְרָחִית. מִזְרָחִית צְפוֹנִית. צְפוֹנִית מִעֲרָבִית.
 מִעֲרָבִית דְּרוֹמִית. לְשִׁירֵי הָדָם הִיָּה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד דְּרוֹמִי.
 וְנֶאֱכָלִין לְפָנִים מִדְּהַקְלָעִים לְזִכְרֵי כְהֻנָּה בְּכָל־מֵאֲכָל
 לְיוֹם וּלְלֵילָה עַד־חֲצוֹת: י' הָעוֹלָה קֹדֶשׁ קֹדֶשִׁים לְשַׁחֲטָהָ
 בְּצִפּוֹן וְקָבִיל דָּמָה בְּכָלִי לְשֵׁרֶת בְּצִפּוֹן וְדָמָה טָעוֹן לְשִׁירֵי
 מִתְּנוֹת לְשֵׁרֶת אַרְבַּע וְטָעוֹנָה הַפֶּשֶׁט וְנִתּוּחַ וְכָלִיל לְאֲשִׁים:
 ה' זִבְחֵי שְׁלָמִי צְבוֹר וְאַשְׁמוֹת. אֱלֹהֵינוּ הֵן אֲשָׁמוֹת אֲשֶׁם גְּזֻלוֹת
 אֲשֶׁם מְעִילוֹת אֲשֶׁם שְׂפָחָה חֲרוּפָה אֲשֶׁם נָזִיר אֲשֶׁם
 מִצֹּרַע אֲשֶׁם תָּלוּי. לְשַׁחֲטָהֶן בְּצִפּוֹן וְקָבִיל דָּמָן בְּכָלִי לְשֵׁרֶת
 בְּצִפּוֹן וְדָמָן טָעוֹן לְשִׁירֵי מִתְּנוֹת לְשֵׁרֶת אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין לְפָנִים
 מִן הַקְלָעִים לְזִכְרֵי כְהֻנָּה בְּכָל־מֵאֲכָל לְיוֹם וּלְלֵילָה עַד־חֲצוֹת:
 י' הַתּוֹדָה וְאֵיל נָזִיר קֹדֶשִׁים קָדְשִׁים לְשַׁחֲטָהֶן בְּכָל־מְקוֹם
 בְּעֹזְרָה וְדָמָן טָעוֹן לְשִׁירֵי מִתְּנוֹת לְשֵׁרֶת אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין בְּכָל

אתה סתור לי מצור תצרכני רגלי פלט תסובבני סלח: וערבך
למי מנחת יהודה וירושלים כימי עולם ובשנים קדמוניות:

תפלת רבי נחוניא בן הקנא.

אבג'יתן
קדע'שטן
נגד'יכש
בטר'צחג
חקב'טנע
יגל'פוק
שקו'צית

אנא בכח גדלת ימינה תתיר צרורה.
קבל רנת עמך שגבנו טהרנו נזרא.
נא גבור דורשי יהודה בכבת שמירם.
ברכם טהרם רחמים צדקתך תמיד גמלים.
חסין קדוש ברוב טובך גהל עדתך.
יחיד גאה לעמך פנה זוכרי קדשתך.
שועתינו קבל ושמע צעקתנו יודע תעלמות.
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

בשם מוסיפין:

במדכ' וביז'ום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני
עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו: עלת שבת
בשבתו על עלת התמיד ונסכה:

רבון העולמים. אתה צותנו להקריב קרבן התמיד במועדו. ולהיות
כהנים בעבודתם. ולוים בדוכנם. וישראל במעמדם. ועתח בעונותינו חרב
בית המקדש ובטל התמיד ואין לנו לא כהן בעבודתו. ולא לוי בדוכנו.
ולא ישראל במעמדו. ואתה אמרת ונשלמה פרים שפתינו: לכן יהי רצון
מלפניך. יי אלהינו ואלהי אבותינו. שיהא שיח שפתינו חשוב ומקבל
לפניך כאלו הקרבנו קרבן התמיד במועדו. ועמדו על מעמדו. כמו
שנאמר ונשלמה פרים שפתינו. ונאמר ושחט אותו על ירך המזבח צפנת
לפני יי: וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב: ונאמר
זאת התורה לעולה. למנחה. ולחטאת. ולאשם. ולמלואים ולזבח
השלמים:

איוהו מקומן הוא במקו' לימוד וכן כריית' דר' ישמעאל לכן לריק ללמדו שיזין ספי'.

ובמים ס"ס

איוהו מקומן של זבחים קדשי קדשים שחיתתו בצפון

אתה הוא יי אלֵהֵינוּ שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לִפְנֶיךָ אֶת־
קִטְרֹת הַסַּמִּים בְּזֶמֶן שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ קָדְשׁ. כַּאֲשֶׁר צִוִּיתָ
אוֹתָם עַל יְדֵי מֹשֶׁה נְבִיאָךָ כִּכְתוּב בְּתוֹרָתְךָ:

^{פסוק ל' ל' ד'}
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה קַח־לְךָ סַמִּים נָטָף וַיִּשְׁחַלֵּל
וַיַּחֲלִבְנָה סַמִּים וּלְבִנָּה זָכָה בַּד בְּבֹד יְהוָה: וַעֲשִׂיתָ אֶת־הַ
קִטְרֹת רֶקַח מַעֲשֵׂה רִיחַ מִמָּלַח טָהוֹר קָדֹשׁ: וַשְׁחַקֵּתָ
מִמֶּנָּה הָדָק וַנִּתְתָּה מִמֶּנָּה לִפְנֵי הָעֵדוּת בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר
אוֹעֵד לְךָ שָׁמָּה קָדֹשׁ קָדְשֵׁים תִּהְיֶה לָכֶם: וַנֹּאמֶר וְהִקְטִיר
עָלָיו אֶהְרֹן קִטְרֹת סַמִּים בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר בְּהִיטִיבוֹ אֶת־
הַנֵּרֹת יִקְטִירָנָה: וּבַהֲעֵלֹת אֶהְרֹן אֶת־הַנֵּרֹת בֵּין הָעֶרְבִים
יִקְטִירָנָה קִטְרֹת תָּמִיד לִפְנֵי יְהוָה לְרִיחֶיכֶם:

חנו רבנן פטום הקטורת, הצרי והצפורן החלבונה והלבונה משקל
שבעים שבעים מנה. מור וקציעה שכולת נרד וכרכום, משקל ששה
עשר ששה עשר מנה, הקושט שנים עשר, וקלופת שלשה, וקנמון
תשעה, בורית כרשינה תשעה קבין. יין קפריסין, סאין תלתא וקבין
תלתא, ואם אין לו יין קפריסין, מביא חמר חורין עתיק, מלח סדומית
רובע הקב, מעלה עשן כל שהוא. רבי נתן אומר אף כפת הירדן כל
שהוא ואם נתן בה דבש פסלה. ואם חסר אחת מכל סמניה חייב מיתה:
רבי שמעון בן גמליאל אומר, הצרי אינו אלא שרף, הנוטף מעצי
הקטף. בורית כרשינה ששפין בה את הצפורן, כרי שתהא נאה. יין
קפריסין ששורין בו את הצפורן, מפני שהיא עזה. והלא מי רגלים
יפין לה, אלא שאין מכניסין מי רגלים בעזרה, מפני הכבוד:

תניא רבי נתן אומר כשהוא שוחק אומר הדק היטיב היטיב הדק
מפני שהקול יפה לבשרים, פטמה לחצאין כשרה לשליש ולרביע לא
שמענו. אמר רבי יהודה זה הכלל, אם כמדתה, כשרה לחצאין,
ואם חסר אחת מכל סמניה חייב מיתה:

תני בר קפרא אחת לששים או לשבעים שנה היתה באה של שירים
לחצאין. עוד תני בר קפרא, אלו היה נותן בה קורטוב של דבש אין
אדם יכול לעמוד מפני ריחה, ולמה אין מערבין בה דבש, מפני
שהתורה אמרה כי כל שאור וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליי:

יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות
אשרי אדם בומת בק: יי הושיעה המלך יענגו ביום קראינו

וְאֶת־רַגְלֵיהֶם׃ כִּבְאֵם אֶל־אֶהֱל מוֹעֵד יִרְחֲצוּ־מַיִם וְלֹא
יִמְתּוּ אוֹ בְגָשְׁתָּם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ לְשִׁירָת לַיהוָה לְהַקְטִיר אִשָּׁה לַיהוָה׃
וְיִרְחֲצוּ יְדֵיהֶם וְרַגְלֵיהֶם וְלֹא יִמְתּוּ וְהִיתָה לָהֶם חֹק־עוֹלָם
לֹא וּלְזֶרְעוֹ לְדֹרֹתָם׃ וְלִבָּשׁ הַכֹּהֵן מִדּוֹ בֹד וּמִכְנָסֵי־בֹד
יִלְבָּשׁ עַל־בָּשָׂרוֹ וְהָרִים אֶת־הַדָּשֵׁן אֲשֶׁר תֹּאכַל הָאִשׁ אֶת־
הָעֹלָה עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְשָׂמוּ אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ׃ וּפָשַׁט אֶת־בְּגָדָיו
וְלִבָּשׁ בְּגָדִים אֲחֵרִים וְהוֹצִיא אֶת־הַדָּשֵׁן אֶל־מִחוּץ
לַמִּחְנֶה אֶל־מָקוֹם טָהוֹר׃

(במדבר כ"ח)

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ צֹו אֶת־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת־קִרְבָּנִי לַחֲמִי
לְאִשִּׁי רֵיחַ נִיחָחִי תִשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי
בְמוֹעֵדוֹ׃ וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר
תִּקְרִיבוּ לַיהוָה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם
שְׁנַיִם לַיּוֹם עֹלָה רְתֻמִּיד׃ אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד
תַּעֲשֶׂה בַבֶּקֶר וְאֶת־הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין
הָעֶרְבִים׃ וַעֲשִׂירִית הָאִיפָה סֶלֶת לַמִּנְחָה
בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כָּתִית רִבִיעֵת דֹּהֵין׃ עֹלָת
תְּמִיד תַּעֲשֶׂה בַהֲרִי סִינִי לְרֵיחַ נִיחָח אִשָּׁה
לַיהוָה׃ וְנִסְכּוֹ רִבִיעֵת דֹּהֵין לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד
בַּקֹּדֶשׁ הַסֵּךְ נִסְכְּ שֶׁכֶר לַיהוָה׃ וְאֶת־הַכֶּבֶשׂ
הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים כְּמִנְחַת הַבֶּקֶר
וּכְנִסְכּוֹ תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רֵיחַ נִיחָח לַיהוָה׃

ויקרא כ"ב

וְשָׁחַט אֹתוֹ עַל יְרֵךְ הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה לִפְנֵי יְהוָה
וְנָרְקוּ בְנֵי אֹהֶלן הַכֹּהֲנִים אֶת־דָּמֹו עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃

מִשְׁכִּימִים וּמַעֲרִיבִים עָרֵב וּבֹקֵר וְאֹמְרִים
בְּעַמִּים בְּכָל־יָוֶם

שִׁמְעֵה יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד׃
גִּלְגַּל בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃

רש"ל סי' נוסח לומר כאן כל הכרש' הראשון של ק"ש, מאוס של פעמי' כשאומר
קרוצות מתעכבין בקריאת שמע עד אחר זמנה ובזה הוא יולא ידי חובת ק"ש.

אַתָּה הוּא עַד שְׁלֹא נִבְרָא הָעוֹלָם אַתָּה הוּא
מִשְׁנִבְרָא הָעוֹלָם אַתָּה הוּא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאַתָּה
הוּא לְעוֹלָם הַבָּא קִדְּשׁ אֶת שְׁמֶךָ עַל מִקְדָּשֵׁי שֵׁי
שְׁמֶךָ וְקִדְּשׁ אֶת שְׁמֶךָ בְּעֶלְמֶךָ וּבִישׁוּעַתְךָ תַּרְיִם
וְתִגְבִּיהַ קִרְנֵנוּ בְּ"א"י מִקְדָּשׁ אֶת־שְׁמֶךָ בְּרַבִּים׃

אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ וּבַשָּׁמַיִם הַשָּׁמַיִם
הָעֲלִיּוֹנִים. אֵמֶת אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרֹן
וּמִבְלַעְדֵּיךָ אֵין אֱלֹהִים. קִבֵּץ קוֹיָךְ מֵאַרְבַּע בְּנִפּוֹת הָאָרֶץ
וּבִירוֹ וַיֵּדְעוּ כָּל־בָּאֵי עוֹלָם כִּי אַתָּה־הוּא הָאֱלֹהִים לְבִדְךָ
לְכָל מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ. אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־
הָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת כָּל־אֲשֶׁר בָּם. וְמִי בְּכָל־מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ
בְּעֲלִיּוֹנִים אוֹ בַתְּחִלּוֹנִים שֵׁי־אָמַר לָךְ מַה־תַּעֲשֶׂה. אָבִינוּ
שְׁבַשְׁמִים עֲשֵׂה עִמָּנוּ חֶסֶד בְּעֶבֶר שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל שֶׁנִּקְרָא
עֲלֵינוּ וְקִים־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מַה־שְּׂכָתוֹב בָּעֵת הַזֶּה אָבִיא
אֶתְכֶם וּבָעֵת קִבֵּצִי אֶתְכֶם כִּי־אַתֶּן אֶתְכֶם לְשֵׁם וְלַתְהִלָּה
בְּכָל עַמֵּי הָאָרֶץ בְּשׁוּבִי אֶת־שְׁבוֹתֵיכֶם לְעִינֵיכֶם אָמַר יְיָ׃

בק"ק אשכנז אומרין כאן ברכו' סמור' יברכך, או דברי' ויש שם א' בפסוקי' וסמנ'.

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ וְעָשִׂיתָ כִּיֹּר נְחֹשֶׁת וְכִנּוֹ
נְחֹשֶׁת לְרַחֲצָהּ וְנִתְתַּח אֹתוֹ בֵּין־אֶהָל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ
וְנִתְתַּח שְׁמֶה מָוֶם׃ וְהִתְצִו אֶתְּחִן וּבְנֵי מִטְנֵי אֶת־יְדֵיהֶם

פָּנִים מֵאָדָם רָע וּמִחֵבֶר רָע וּמִשָּׁבוֹן רָע וּמִפָּגַע
 רָע וּמִשָּׁטָן הַמְשַׁחֵת מִדִּין קָשָׁה וּמִבַּעַל דִּין
 קָשָׁה בֵּין שָׂדֵיָא בֶן־בְּרִית וּבֵין שְׂאֵינֹו בֶן־בְּרִית:
 לְעוֹלָם יִהְיֶה אָדָם יִרְאֵה שָׁמַיִם בְּסִתָּר וּמוֹדָה
 עַל־הָאֲמֶת וְדוֹבֵר אֲמֶת כָּל־כּוֹ וַיִּשְׁכֶּם וַיֹּאמֶר:
 רַבּוֹן כָּל־הָעוֹלָמִים לֹא עַל־צַדִּיקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ
 מִפִּילִים תַּתְּנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים
 מָה אֲנַחְנוּ מָה חַיֵּינוּ מָה חֲסִידֵנוּ מִה־צַּדִּיקוֹתֵינוּ
 מִה־יְשׁוּעָתֵנוּ מִה־כּוֹחֵנוּ מִה־גְּבוּרָתֵנוּ מִה־נְאֻמָּה
 לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵי אֲבוֹתֵינוּ הֵלֹא כָּל־גְּבוּרִים
 בָּאִין לְפָנֶיךָ וְאֲנָשֵׁי הַשֵּׁם כֹּלָּה הָיוּ וְחַכְמִים כָּבֵלִי
 מִדָּע וְנְבוֹנִים כָּבֵלִי הַשָּׂפֵל כִּי רוֹב מַעֲשֵׂיהֶם תּוֹדֶה
 יָמֵי חַיֵּיהֶם הֵבֵל לְפָנֶיךָ וּמוֹתֵר הָאָדָם מִן
 הַבְּהֵמָה אֵין כִּי הֵבֵל הֵבֵל:

אֲבֵל אֲנַחְנוּ עִמָּךְ בְּנֵי בְרִיתְךָ בְּנֵי אֲבָרָהָם
 אֲהֲבָךְ שְׁנֵי־שִׁבְעָת לֹו בְּהַר הַמּוֹרִיָּה יִרְעֵי צַחֲק
 יִחִידוֹ שְׁנֵי־עֶקֶד עַל גִּב־הַמִּזְבֵּחַ עֲדַת יַעֲקֹב בְּנֶךָ
 בְּכוֹרְךָ שְׁמֵאֲהֲבָתְךָ שְׁאֲהֲבָת אֹתוֹ וּמִשְׁמַחַתְךָ
 שְׁשִׁמְחַת־בּוֹ קִרְאָת אֶת שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁרוּן:
 לְפִיכָךְ אֲנַחְנוּ חַיִּים לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְשִׁבְחָךְ
 וּלְפִאֲרָךְ וּלְבָרָךְ וּלְקִדְשׁ וּלְתַת שִׁבְח וְהוֹדִיָּה
 לְשִׁמְךָ: אֲשֶׁרֵינוּ מִה־טוֹב חֲלָקֵנוּ וּמִה־נְעִים
 גּוֹרֵלֵנוּ וּמִחֲדָפָה יִרְשָׁתֵנוּ אֲשֶׁרֵינוּ שְׂאֲנַחְנוּ

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁלֹא עָשִׂיתָ נִבְרִי:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁלֹא עָשִׂיתָ עֶבֶד:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁלֹא עָשִׂיתָ אִשָּׁה:

סג"ס אומרו בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁעָשִׂיתָ כְּרִצּוֹנוֹ:

נ"ק מ"ק מ"ז מוסיפים ב"א יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מוֹגִיב שְׁפִלִים (ע"י ח"ס סי' מו).

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם פּוֹקֵחַ עֲוִרִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מְלַבֵּשׁ עֲרֻמִּים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַתִּיר אֲסוּרִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם זוֹקֵף כְּפוּפִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם רוֹקֵעַ הָאָרֶץ עַל-הַמַּיִם:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֹׁעֵשֶׂה לִּי כָל-צָרָתִי:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר הֵבִין מִצֵּעַד־יָגֶבֶר:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אוֹרֵי יִשְׂרָאֵל בְּגִבּוֹרָה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל בְּתַפְאֶרֶת:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַנוֹתֵן לַיֵּעָף כָּח:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמַּעֲבִיר שְׁנָה מֵעֵינִי

וְתַנּוּמָה מֵעַפְעָפִי: וַיְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי

אֲבוֹתֵינוּ שְׁתַּדְּלֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ וּדְבַקְנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְאַתְּ תִּבְיָאֵנוּ

לֹא לִידֵי חֶטָּא וְלֹא לִידֵי עֲבָרָה וְעוֹן וְלֹא לִידֵי נִסְיוֹן וְלֹא לִידֵי

בִּיּוֹן וְאַתְּ תִּשְׁלֹט בָּנוּ יִצְרָר הָרַע וְהִרְחִיקְנוּ מֵאֲדָם רָע וּמִחֶבֶר

רָע וּדְבַקְנוּ בַּיֵּצֶר הַטּוֹב וּבְמַעֲשֵׂים טוֹבִים וְכוּף אֶת יִצְרָנוּ

לְהַשְׁתַּעֲבֹד־לְךָ וְתַגְנוּ הַיּוֹם וּבְכָל-יּוֹם לַחַן וּלְחֶסֶד

וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל-רֹאֵינוּ וְתַגְמִלְנוּ חֲסִדִּים

טוֹבִים • בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ גּוֹמֵל חֲסִדִּים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי

שְׁתַּדְּלֵנוּ הַיּוֹם וּבְכָל-יּוֹם מֵעַי פָּנִים וּמַעֲזוֹת

והערבנא יי אלהינו את דברי תורתך בפנינו
 ובפי עמך בית ישראל ונהיה אנחנו וצאצאינו
 (וצאצאי צאצאינו) וצאצאי עמך בית ישראל כלנו יודעי
 שמך ולומדי תורתך לשמה ברוך אתה יי
 המלמד תורה לעמו ישראל: ברוך אתה יי
 אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל
 העמים ונתן לנו את תורתו בא"י נותן התורה:
 יברכה יי וישמרה יי אר יי פניו אליך ויחנה יי שא יי פניו
 אליך וישם לך שלום: אלו דברים שאין להם שעור הפאה
 והכבוד והראיון וגמילות חסדים ותלמוד תורה: אלו
 דברים שאדם אוכל פרותיהם בעולם הזה והקרן קיימת
 לעולם הבא: ואלו הן כבוד אב ואם וגמילות חסדים
 והשכמת בית המדרש שחרית וערבית והכנסת אורחים
 ובקור חולים והכנסת כלה והלוית המת ועיון תפלה
 והבאת שלום בין אדם לחברו ותלמוד תורה בנגיד כלם:
 אלהי נשמה שנתת בי מהורה היא אתה
 בראתה אתה יצרתה אתה נפתתה בי ואתה
 משמרה בקרבי ואתה עתיד לטלה ממני
 ולהחזירה בי לעתיד לבא: כל זמן שהנשמה
 בקרבי מודה אני לפניך יי אלהי ואלהי אבותי
 רבון כל המעשים אדון כל הנשמות ברוך
 אתה יי המחזיר נשמות לפגרים מתים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר נתן
 לשכוי כינור להבחין בין יום ובין לילה:

שיר מורכב מיתש וב' חנועות ויתר וב' חנועות מילת ומן סמוך.

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מֶלֶךְ • בְּטָרֶם כָּל־יָצִיר נִבְרָא׃
 לַעֲת נַעֲשֶׂה בְּחִפְצוֹ כֹּל • אֲנִי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא׃
 וְאַחֲרֵי כִּבְלוֹת הַכֹּל • לְבַדּוֹ יִמְלֹךְ נִוְרָא׃
 וְהוּא הָיָה וְהוּא הוּא • וְהוּא יִהְיֶה בְּתַפְאֲרָה׃
 וְהוּא אֶחָד וְאֵין שֵׁנִי • לְהַמְשִׁיל לוֹ לְהַחֲבִירָה׃
 כָּל־יִרְאֵשִׁית כָּל־יִתְבָּלִית • וְלוֹ הָעוֹז וְהַמְשַׁרָה׃
 וְהוּא אֵלִי וְחִי גֵּאֲלִי • וְצוֹר חֲבָלִי בָּעֵת צָרָה׃
 וְהוּא נֶפֶשׁ וּמָנוֹס לִי • מִנֶּת כּוֹסִי בַּיּוֹם אֶקְרָא׃
 בְּיָדוֹ אֶפְקִיד רוּחִי • בְּעֵרַת מַיִשָּׁן וְאַעֲרֶה׃
 וְעַם־רוּחִי גִּירָתִי • יְיָ לִי וְלֹא מִצִּירָא׃

בכל הברכות והתפלות זריך שיכוין פי' המלות מה שמולא בשפתיו, ובהזכיר שם הוי' ב"ה יכוין פי' קריאתו באדנות שהוא אדון הכל וגם יכוין בכתיבתו שהוא היה הוה ויהי ובהזכירו שם אלהי יכוין שהוא התקיף ובעל היכול ובעל העשות כולם.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
 קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדַיִם׃
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר
 אֶת־הָאָדָם בְּחִכְמוֹהוּ וּבָרָא בּוֹ נְקָבִים נְקָבִים
 חֲלוּלִים חֲלוּלִים גָּלוּי וִידוּעַ לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדָה
 שָׂאם יִפְתָּח אֶחָד מֵהֶם אוֹ יִסְתֵּם אֶחָד מֵהֶם
 מִי אֶפְשָׁר לְהִתְקַיֵּם וּלְעַמּוֹד לִפְנֵיהֶם׃ בְּרוּךְ
 אַתָּה יְיָ רֹפֵא כָּל־בָּשָׂר וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת׃

בהרבה קולות אשכנז מתחילין כאן אלהי נשמה.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
 קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לַעֲשׂוֹק בְּדַבְּרֵי תוֹרָה׃

פָּנִיךָ עַל-עֲבֹדָתְךָ הוֹשִׁיעֵנִי בְּחַסְדֶּךָ: כִּי-לִּי הוֹחֵלֶתִי אֶתָּה
 תַּעֲנֶנּה אֲדֹנָי אֱלֹהִי: שְׁמַעְהוּ תַּפִּלָּתִי וְשׁוֹעֲתִי וְהַצִּינֵה אֶל-
 דְּמַעְתִּי אֶת-תְּהִרְשׁ: שְׁמַע-יְיָ וְחַנּוּנִי יְיָ הִירָה וְעֹזֹר לִי:
 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד שְׁמַחְתִּי בְּאוֹמְרִים לִי בֵּית יְיָ גִּלְגָּל:
 שָׁשׂ אָנֹכִי עַל-אֲמָרְתְּךָ כְּמוֹצֵא שָׁלָל רַב: הִקְשִׁיבָה לְקוֹל
 שׁוֹעֵי מַלְכִי וְאֱלֹהֵי כִי אֵלֶיךָ אֶתְפַּלֵּל: יְיָ בִּקֵּר תִּשְׁמַע קוֹלִי
 בִּקֵּר אֶעֱרוֹךְ-לָךְ וְאַצְפֶּה: אֲנִי קָרָאתִיךָ כִּי-תַעֲנֵנִי אֶל-
 דֹּט-אֲזִנָּה לִי שְׁמַע אֲמַרְתִּי: רַגְלִי עֲמִידָה בְּמִישׁוֹר²
 בְּמִקְהָלִים אֲבָרָךְ יְיָ:

(*) יתיר

שִׁיר מִן ב' תְּנוּעוֹת וִיחֲדוֹב' תְּנוּעוֹת וִיחֲדוֹב' תְּנוּעוֹת בְּדִלְתָּ וּכְן בְּסוּגָר.
 וּבְתוֹכוֹ רְצוּף י"ג הַעֲקָרִים עַל סוּר י"ג כְּתוּבִים הַנִּרְשָׁמִים,
 יִגְדֵּל אֱלֹהִים חַי וְיִשְׁתַּבַּח
 בְּמִצָּא וְאֵין עֵת אֶל-מִצִּיאֻתוֹ:
 אֶחָד וְאֵין יְחִיד בְּיַחְדּוֹ
 נִעְלָם וְגַם אֵין סוּף לְאַחֲדוּתוֹ:
 אֵין לוֹ דְּמוּת הַגּוֹף וְאֵינוֹ גּוֹף
 לֹא בְּעֶרְוָה אֵלָיו קִדְּשָׁתוֹ:
 קִדְּמוֹ לְכָל-דָּבָר אֲשֶׁר גִּבְרָא
 רֵאשׁוֹן וְאֵין רֵאשִׁית לְרֵאשִׁיתוֹ:
 הֵנוּ אֲדוֹן עוֹלָם לְכָל בּוֹצֵר
 יוֹדָה גְּדֻלָּתוֹ וּמַלְכוּתוֹ:
 שֹׁפֵעַ נְבוֹאָתוֹ נִתְּנוֹ אֶל-
 אֲנָשִׁי סֶגְלָתוֹ וְתַכְאֲרָתוֹ:
 לֹא קָם בְּיִשְׂרָאֵל בְּמִשְׁחָה עוֹד
 נִבְיָא וּמִבִּיט אֶת-תְּמוֹנָתוֹ:
 תּוֹרַת אֲמִת גָּתָן לְעַמּוֹ אֶל
 עַל-יָד נִבְיָאוֹ נֶאֱמַן בֵּיתוֹ:
 לֹא יִתְחַלֵּף הָאֵל וְלֹא יִמִּיר
 דָּתוֹ לְעוֹלָמִים לְוָלָתוֹ:
 צוּפָה וְיוֹדֵעַ סִתְרֵינוּ
 מִבֵּיט לְסוּף דָּבָר בְּקִדְּמָתוֹ:
 גּוֹמֵל לְאִישׁ חֶסֶד כְּמַפְעֵלוֹ
 נוֹתֵן לְרָשָׁע רַע בְּרִשְׁעָתוֹ:
 יִשְׁלַח לְקַץ יָמִין מְשִׁיחָנוּ
 לְפָדוֹת מִתְּכִי קָץ יִשׁוּעָתוֹ:
 מַתִּים יִתֶּנָּה אֵל בְּרַב-חֶסֶד
 בָּרוּךְ עַד-יְעֹה שֵׁם תְּהִלָּתוֹ:
 מַתִּים וְכו'.

(1) שְׁמַעָה כ"ל וּמִסוּר עֲלֵי לִי ק"ח. וְהַסְפָּרִים יֵשׁ מִדְּגִישֵׁין הֵב' וַיֵּשׁ מִרְפִּים. וְכִבֵּר דְּבָרְתִי כִּי בְּחֻמָּשׁ מֵאוֹר עֵינַיִם אֲלֵל
 כִּי בְּמִקְלִי עִבְרָתִי (בְּרֵאשִׁי ל"ב י') וְאֲלֵל וַיַּחֲנוּ בְּמִדְבַּר צִין (בְּמִדְבַּר ל"ג ל').
 (3) גּוֹמֵל לְאִישׁ וְכו', שְׁעוֹרוֹ גּוֹמֵל חֶסֶד לְכָל אִישׁ כְּמַפְעֵלוֹ וְנוֹתֵן רַע לְכָל רָשָׁע
 כְּרִשְׁעָתוֹ וְדו"ה ב"ה ת' שְׁלוֹ הַעֲתִיר דְּבָרִים לְלֹא הוֹעִיל.

תפלת שחרית

כעפ"ק חמן חין דין סולע נעהם זמגס חמן :

וַאֲנִי בָּרַב חֶסֶדְךָ אֲבֵא בֵּיתְךָ
אֲשֶׁתְּחִוָּה אֶל־הֵיכַל קִדְשֶׁךָ בִּירְאָתְךָ :

דמן געהט חמן חוט חכסטחכר היכין חוכד זמגס :

בְּבֵית אֱלֹהִים נִרְוֶלְךָ בְּרָגֶשׁ :

כחך דעס חייכטריטט חין דין סולע זמגס חמן :

מִה־טָבוֹ אֶהְיֶיךָ יַעֲקֹב מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ יִשְׂרָאֵל : וַאֲנִי בָּרַב
חֶסֶדְךָ אֲבֵא בֵּיתְךָ אֲשֶׁתְּחִוָּה אֶל־הֵיכַל קִדְשֶׁךָ בִּירְאָתְךָ : יי
אֶהְבֶּתִּי מֵעוֹן בֵּיתְךָ וּמִקּוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ : וַאֲנִי אֲשֶׁתְּחִוָּה
וְאֶכְרַע אֲבָרְכָה לִפְנֵי יי עֲשֵׂי : וַאֲנִי תַפְלְתִּי לְךָ יי עַת
רְצוֹן אֱלֹהִים בְּרַב־חֶסֶדְךָ עֲנֵנִי בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ :

בקשה לר' שלמה בן גבירול, ב' תנועות ויתר וז' תנועות.

שָׁחַר אֲבָקֶשָׁה • צוּרִי וּמִשְׁגָּבִי אֶעְרוֹךְ לִפְנֵיךָ • שָׁחַרִי וְגַם־עֶרְבִי :
לִפְנֵי גֹד־לַחַךְ • אֶעֱמִד וְאֶבְהֵל בִּי־עֵינֶיךָ תִּרְאֶה • כָּל־מַחֲשָׁבוֹת לִבִּי :
מִה־זֶה אֲשֶׁר יוֹכַל • הֵלֵב וְהִלְשׁוֹן לַעֲשׂוֹת וּמִה־כָּחִי • רוּחִי בְּחוֹךְ קִרְבִּי :
תִּנֶּה לְךָ תִּיטֵב • וּמִרַח אֲנוֹשׁ עַל־כֵּן אֲוִדָה בְּעוֹד תִּרְדֶּה • גִּשְׁמַת אֱלֹהִים בִּי :

אֲנִי קִרְאָתְךָ בִּי־חַעֲנֵנִי אֶל הַט־אֲוִנָּה לִי שְׁמַע אֲמַרְתִּי :
אֲנִי בְּצֹדֶק אֲחִוָּה פָּנֶיךָ אֲשַׁבְּעָה בְּהַקִּיץ תִּמְוִנָתְךָ : וַאֲנִי
עָלֶיךָ בְּטַחַתִּי יי אֲמַרְתִּי אֱלֹהִי אַתָּה : שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנֵי
בְּשׁוּעֵי אֱלֹהֶיךָ בְּנִשְׁאֵי יָדֵי אֶל־דְּבִיר קִדְשֶׁךָ : יי אֱלֹהִי שׁוּעַתִּי
אֱלֹהֶיךָ וְתִרְפָּאֵנִי : אֱלֹהֶיךָ יי אֶקְרָא וְאֶל־אֲדָנִי אֶתְחַנֵּן : הַאִירָה
פָּנֶיךָ

(*) אדני, כ"ה בכל כ"ו וגם נמנה כהדו קל"ד ודאין, וכן העיד סגאון בו
חפני הונא בספר אבודרהם וכן העלה המ"ש.

עֲלֵינוּ לְשִׁבְחָ לְאֲדוֹן הַכֹּל לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר
בְּרֵאשִׁית שְׁלֹא עֲשָׂנוּ כְּגִוִי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׁמְנוּ
כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה שְׁלֹא שָׁם חִלְקֵנוּ כִּהֵם וְגֹרְלָנוּ
כְּכָל־הַמּוֹנִם • וְאַנְחֵנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִּים וּמוֹדִים
לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא
נוֹטֵה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אֶרֶץ וּמוֹשֵׁב יִקְרָן (כ"א וְכַסָּא כְבוֹדוֹ)
בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וּשְׁכִינָת עֶזוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים: הוּא
אֱלֹהֵינוּ אִין עוֹד (כ"א אַחֵר) • אֲמַת מַלְכֵנוּ אִפְסָ זוּלָתוֹ
כְּכַתוּב בְּתוֹרָתוֹ וַיִּדְעַת הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֶל־לִבְכָּה
כִּי־יְהוָה הוּא אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל־הָאֲרֶץ
מִתַּחַת אִין עוֹד:

עַל כֵּן נִקְוֶה לָךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְרֹאוֹת מִהֲרָה בְּתַפִּלָּתְךָ
עֲזֶךָ לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן־הָאֲרֶץ וְהָאֲלִילִים כָּרוֹת
יִכְרַתוֹן • לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שִׁדְי • וְכָל־בְּנֵי בָשָׂר
יִקְרְאוּ בְּשִׁמְךָ לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל־רָשָׁעֵי אֲרֶץ •
יִכְיֶירוּ וַיִּדְעוּ כָּל־יֹשְׁבֵי תֵבֶל • כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל־בָּרָךְ
תִּשָּׁבַע כָּל־לִשׁוֹן: לִפְנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וַיִּפּוּלוּ
וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקְרָא יִתְנוּ • וַיִּקְבְּלוּ כָל־אֶת־עוֹל
מַלְכוּתְךָ • וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מִהֲרָה לְעוֹלָם וָעֶד • כִּי
הַמַּלְכוּת שֶׁלָּךְ הִיא וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד:
כְּכַתוּב בְּתוֹרָתְךָ יְיָ מֶלֶךְ לְעֹלָם וָעֶד: וְנֹאמַר
יְהִי יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל־הָאֲרֶץ בַּיּוֹם הַזֶּה הוּא יְהִי
יְיָ אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד:

תִּקְבַּל בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ׃
וְתִהְיֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹכֶךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים׃ בָּרוּךְ אַתָּה יי
הַמְּחַיֵּי שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן׃

מודים וכו' זיעה ע' קבען זיטע 4.

קדים יתום.

מן מוצאי שבת וזויר דיעזע: כמך אתה בחרתנו חייגעסטחוטעט.

וְהוֹדִיעֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת מִשְׁפָּטֵי צְדָקָה וְהַלְמִדְנוּ לַעֲשׂוֹת חֻקֵּי
רְצוֹנְךָ וְהַתֵּן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ מִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים וְתוֹרוֹת אֱמֻת חֻקִּים
וּמִצְוֹת טוֹבִים וְהַנְחִילָנוּ זְמַנֵּי שָׁשׂוֹן וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשׁ וְהַגִּי גְדֻלָּה.
וְהוֹרִישָׁנוּ קֹדֶשׁ שָׁכַת וּשְׁכַת וּכְבוֹד מוֹעֵד וְהַגִּיגַת הַרְגָּל. וְהַבְדִּיל יי
אֱלֹהֵינוּ בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל בֵּין אֶזְרָא לְחֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים בֵּין
יוֹם הַשְּׂבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה בֵּין קֹדֶשׁ שָׁכַת לְקֹדֶשׁ יוֹם
טוֹב הַבְּדִלָּה וְאֶת־יוֹם הַשְּׂבִיעִי מִשֵּׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה קֹדֶשׁ.
הַבְּדִלָּה וְקֹדֶשׁ אֶת עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּקֹדֶשְׁתָּךְ׃ וְהַתֵּן וכו'.

מקדשין כניה"כ וזכית על השולחן.

סְבִיר בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרָא פְּרִי הַגֶּפֶן׃
בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל־
עַם וְרוֹמַמָנוּ מִכָּל־לָשׁוֹן וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו. וְהַתֵּן לָנוּ יי
אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חֲגִים וְזְמַנִּים
לְשִׁשׁוֹן אֶת יוֹם חַג הַשְּׂבָעוֹת הַזֶּה זְמַן מַתָּן תּוֹרָתְנוּ
מִקְרָא קֹדֶשׁ זָכַר לִיצִיאַת מִצְרַיִם. כִּי בָנוּ בָחַרְתָּ וְאוֹתָנוּ
קִדְּשָׁתָּ מִכָּל הָעַמִּים וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשְׁךָ בְּשִׂמְחָה וּבְשִׁשׁוֹן
הִנַּחֲלָתָנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְהַזְמִינֵם׃

מן מוצאי שבת זמנם זמן חוץ דיעזעו.

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרָא מְאוּרֵי הָאֵשׁ׃
בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמְּבָדִיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל בֵּין
אֶזְרָא לְחֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים. בֵּין יוֹם הַשְּׂבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יָמֵי
הַמַּעֲשֶׂה. בֵּין קֹדֶשׁ שָׁכַת לְקֹדֶשׁ יוֹם טוֹב הַבְּדִלָּה. וְאֶת יוֹם
הַשְּׂבִיעִי מִשֵּׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה קֹדֶשׁ. הַבְּדִלָּה וְקֹדֶשׁ אֶת עַמָּךְ
יִשְׂרָאֵל בְּקֹדֶשְׁתָּךְ. בָּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָדִיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹשֶׁךְ׃
בְּ"א"י אֵם הָעוֹלָם שֶׁהֵינָנוּ וְקִיָּמָנוּ וְהַגִּיעָנוּ לְזְמַן הַזֶּה׃

אתה בחרתנו מכל העמים • אהבת אותנו •
ורצית בנו • ורוממתנו מכל הלשונות • וקדשתנו
במצותיך • וקרבתנו מלכנו לעבודתך • ושמה
הגדול • ודקדוש עלינו קראת:

ותתן לנו יי אלהינו באהבה מועדים לשמחה •
חגים וזמנים לששון • את יום חג השבועות הזה • זמן
מתן תורתנו מקרא קדש • זכר ליציאת מצרים:

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה
וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו ופקדוננו וזכרון אבותינו
וזכרון משיח בן דוד עבדך • וזכרון ירושלים עיר קדשך •
וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך • לפלטה לטובה
לחן ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום חג השבועות
הזה • זכרנו יי אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו
בו לחיים • ובדבר ישועה ורחמים חוס וחסנו • ורחם עלינו
והושיענו • כי אליה עינינו • כיא מלך חנון ורחום אתה:

ודשנאנו יי אלהינו את ברכת מועדיך לחיים
ולשלום לשמחה ולששון באשר רצית ואמרת
לברכנו: כשת אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו קדשנו
במצותיך ותן חלקנו בתורתך שבענו משובך
ושמחנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת
והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון בשמחה ובששון
שבת ומועדי קדשך • וישמחו בך ישראל מקדשי
שמה • ברוך אתה יי מקדש השבת וישראל והזמנים:
רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם • והשב את
העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה

לחיים ולשלום מעתה ועד עולם • ופרוש עלינו
סבת שלומך

וכל העם רואים ושומעים
את הקולות • אגודים יחד
לקבל תמורות וקלות •
לבטח הושבים עושי
גדולות • בן יפרוס שלומו
על כל מקהלות:

ברוך אתה יי הפורש סבת שלום עלינו ועל כל
עמו ישראל ועל ישראל:

וידבר משה את מערי יהודה אל בני ישראל: ס"ק

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא
אל עליון גומל חסדים טובים וקנה הכל וזוכר חסדי
אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה •

מלך עוזר ומושיע ומגן • ברוך אתה יי מגן אברהם:
אתה גבור לעולם יי מחיה מתים אתה רב להושיע •
מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך
נובלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו
לישני עפר מי כמותך בעל גבורות ומידומה לך מלך ממית
ומחיה ומצמיח ישועה • ונאמן אתה להחיות מתים •
ברוך אתה יי מחיה המתים:

אתה קדוש ושמך קדוש וקדשים בכל יום יהללוך סלה
ברוך אתה יי האל הקדוש:

ח' ווסעט דרום סינלסט געבנקט. 6 דרום
והללנט קיין חירדיסעו וועזען בחנהחל
טערווייזע חוהכרינגען. 7 דרום והללנט
דיך פֿקס ריילע חייכע: חוקקייטען וויי
בעז ניכט פֿערפֿיהרען לֿחזגען. די: ניכר
בלעטהלע דע: חוכענדל'כען, דיכעז
היילעז סחפֿער! חיהק הולדיגע חוכ
סער פֿקוקע: מענגע. דיזע: חייט דער
הקרט חוכער: הייל: וך ריפֿען ויח
דקרט, חוכר סֿערמכען:

חמישי השמיים • לא
תרצח, קרוצי חומר
להכרית בזעם • לא
תנאף, טובת חן וסרת
טעם • נצח צור ישעה
המליכהו ברוב עם:

זה צור ישענו פצו פה ואמרו:
יהוה ימלך לעלם ועד: ונאמר כי פדה יי את-

יעקב וגאלו מיד חזק ממנו •

לא • 8 דרום והללנט ניכט ססיהלען,
כחך פֿערהעהלען, כחך לויערן חיס היכ
טערהחלט דער הקֿע. 9 דרום והללנט
וידער דיכען כחכסטען ניכט: חוכריכ
טיג חוינוחגען חלחחין פֿחלסער לייגע.
10 דרום והללנט כחך דיכעז כחכסטען
חיכערפֿלום חוכר קח:טבחרקייטען
ניכט לויסערן; ישרא' קחכיג חוכר ער
לחזער וועהרט סֿיר חוכר סֿיר.

לא תגנוב, במסתרים,
לישב במארב חצרים •
לא תענה, ריעחמס היות
עד שקרים • לא תחמוד,
שפער ריע וחפצים
יקרים • מלך ישראל
וגאלו קים לדור דורים:

ברוך אתה יי גאל ישראל:

השביבנו יי אלהינו לשלום והעמידנו מלכנו
לחיים ופרוש עלינו סבת שלומה ותקנו בעצה
טובה מלפניה וזושיענו למען שמך והגן
בעדנו והסר מעלינו אויב דבר ותרב ורעב
ויגון והסר שטן מלפנינו ומאחרנו ובצל בנפיה
תסתרנו כי אל שומרנו ומצילנו אתה כי אל
מלך חנון ורחום אתה ושומר צאתנו ובואנו

לחיים

טעם ויח עברה לטען כעט קומט חיהר
 הויפט, דער סתם פער היט ויח פריי
 געגעבען, חלוצער ויך דערט חלוצער
 ויך געלייגט. דער ווייט חוילגעס פחכא
 טע חמיע: טחט יסע היממעל, חוכד חין
 היגעל חוין דער ערדע; חלוצער (דער
 בערג סיני), בעריהרטען ויך חייכא
 דער. דער חלוצער עכטע סטירלטע דען
 בערג (סיני) חיבער דחז חלוצער חוכד
 סחכע חלוצער, ויח חייכען בחוטטיך; דס
 סטחכערען ויח וויח חוירטער חייכען בחול
 דחכין. דח חוירטער חוילגעס כחליק
 פערנחק, גערנחדע געזעטלע חוכד
 רעכטע, היט חלוצער ענדעס חלוצער. דעז
 חלוצער חלוצער גיטע סילטע ויח חלוצער
 דעס חלוצער חלוצער חיהרער בעליידגער,
 חוכד בחזער פערנחכגיסטע. ער ויח
 לייכען חוירטער חוכד ויח חוכדער, חוכד חוכדער
 ויכערטע חיהר, געהויענע טחלוצער
 דעז געזעטלע; חלוצער דער ווייזווייט
 חוכד קעכט כיוזע; חלוצער חוכדער חיהר
 גלחל; סול חיהר כחמען חוכד רוחק.
 דורק דען זעגנענדען בעכער דעז היילונ.
 גרממע הייל לייגטע חיהר, דער ערלונ
 זער חוכד בעכריער; ער קרחהכטע
 חוכד ליערסע ויח היט דעס געזעטלע
 יקותיא' משה; געזמכא חוכד דחכק
 לוס חלוצער חלוצער, יכעלטען חוכד
 פריזען משה חוכד דח קינדער ישראל.
 פרחלונקענד יוילנער חוכד ויחכע
 חלוצער, חוכד חלוצער ספרחך:

מי כמכה באלם יהוה מי כמכה נאדר בקדש
 נורא תהלת עשה פלא: מלכותך ראו בניה
 בוקע ים לפני משה

כבוד, חוריה בדבור
 חמישי

ירדון יריעות: עלובים חפז
 ראשם: ולהרגה צור הקדישם.
 בפרוע פרעות: פרישת רוד
 שלמה: ורקועת גבה אדמה.
 שתייהן נוגעות: צדיק הר כפה.
 עלי נאזה ויפה: כגיגית וביריות:
 קשבו עם בהירים: חקיים
 ומשפטים ישרים: לאנה שמעתי:
 רם בחסדו שמרם: מכף כל
 צוררם: ומגורות רעות: שלח
 אותות ומופתים: והנהילם
 דתות חרותים: בחכמה וברעות:
 סין תפארתם הגדיל למעלה.
 לתתם לשם ולתהלה: בברכת
 כום ישועות:

ישועות רבות הראם
 פודה וגוא: ועטרם והגום
 בדת יקותיא: סותחים רגן
 והודיה לאל: פארו ושבתו
 משה ובני ישראל:
 בגילה ברנה בשמחה
 רבה ואמרו כלם:

מי כמכה באלם יהוה מי כמכה נאדר בקדש
 נורא תהלת עשה פלא: מלכותך ראו בניה
 בוקע ים לפני משה
 כבוד, חוריה בדבור
 חמישי

מִיד־מַלְכִּים מַלְכֵּנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל־הָעֲרִיצִים
הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָ לְכָל־
אֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ הָעֹשֶׂה גְדֻלּוֹת עַד־אֵין חֶקֶר וְנִפְלְאוֹת
עַד־אֵין מִסְפָּר: הַשֵּׁם נַפְשֵׁנוּ בְּחַיִּים וְלֹא־נָתַן
לְמוֹט רַגְלֵנוּ הַמְדִּירֵכֵנוּ עַל־כְּמוֹת אֹיְבֵינוּ וַיִּרֶם
קִרְיָנוּ עַל־כָּל־שִׁנְאֵינוּ: הָעֹשֶׂה לָנוּ נִסִּים וְנִקְמָה
בַּפֶּרַע אֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּאֶדְמַת בְּנֵי־חָם: הַמַּכָּה
בְּעִבְרָתוֹ כָּל־בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם וַיּוֹצֵא אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
מִתּוֹכָם לְחֵירוֹת עוֹלָם: הַמַּעֲבִיר בְּנֵיו בֵּין גִּזְרֵי
יַם־סוּף אֶת־רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת־שׁוֹנְאֵיהֶם בְּתַהוֹמוֹת
טִבַּע: וְרָאוּ בְּנֵיו גְּבוּרָתוֹ שְׂבָחוֹ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ
וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קָבְלוּ עֲלֵיהֶם מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
לָךְ עָנוּ שִׁירָה

טוֹבִיָּה לְמָרוֹם עָלָה: וְהוֹרִיד
דָּח כְּלוּלָה: בְּחַג הַשְּׁבָעוֹת: יִרְדֵּה
צוּר בְּעֶצְמוֹ: וְנָתַן עֹז לְעַמּוֹ:
בְּרַעְמִים וְזִזְעוֹת: כָּל עֲצֵי הַיַּעַר:
אֶחָזֶם חֵיל וְסַעַר וְהָרִים וְגִבְעוֹת:
לְלִמֹּד לָעַם קְדָשִׁים: סִדֵּר
תְּקוּפוֹת וְחֻדְשִׁים: וְהַשְׁבִּיחַ
הַשְּׁעוֹת: מִכָּל אוֹם חֲבִבָּם: וְלָהֶר
סִנֵּי קָרְבָּם: אֶל לְמוֹשְׁעוֹת: נְשָׂאֵם
בְּכַנְפֵי נְשָׂרִים: שׁוֹכֵן בְּרוֹם
אֲוָרִים: וּמִתַּחַת זְרוּעוֹת: סוֹרְרִים
בְּעֵת שְׁמָעָם: צָבִי הַפְּאֶרֶת עָם:

טיבית (מטה) בפסטיג דען היח
חעל, חוכר ברחכטע עוהערטוב, דעו
פיר ייזויכע געזעל, חס סעזטע
שבועות. דער סחפער זעלבסט ליטויך
הערטוב, חוכר ערטהייטע דען פרייז
ייכעס סחוקע, חוכטער דח ככער
חוכדבעבעכדעס סחולל. דעז וויל
דעז בייחע ערגרין טרעקקען חוכדבע
בען, חוכד בערגע חוכד היגעל, ער
זעהרטע חוין געהייליגטע סחוק דיח
חרכוכג דער זחכען חוכד חרכען לויין,
חוכד דיח בערעכוכג דער סטוכרען.
חיבער חולע סחוקער ליבס ער זיח,
פיהרטע לוס בערג סיניזיח היין, דער
גחטט דעז הייל! חוין חדלער פליגען
טרוג זיח, ער דער בעווחהכער דעז חוכ
ערמעסליכען רויח! דער ערהחולטער
דער חוכטערוועלסען! היידען פערכח
חען דעז חחיע: סחטיסען סחוק: קרחה
כוכ, בעבענד חוכטער חירטען הייס:

פְּנֵי־כִתְרוֹ לְבַבְכֶּם וּכְרֹתָם וְעַבְדָּתָם אֱלֹהִים
 אֲחֵרִים וְהַשְׁתַּחֲוִיתָם לָהֶם וְחָרָה אַף־יְהוָה בָּכֶם
 וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאָדָמָה לֹא
 תִתֶּן אֶת־יְבוּלָהּ וְאֶבְרָתָם מִיָּדָהּ מֵעַל הָאָרֶץ
 הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם וְשָׂמַתָּ אֶת־דְּבַר־יְהוָה
 עַל־לְבַבְכֶּם וְעַל־נַפְשֵׁיכֶם וּקְשַׁרְתָּם אִתָּם
 לְאוֹת עַל־יְדֵיכֶם וְזָדוּ לְטוֹטְפוֹת בֵּין עֵינֵיכֶם
 וּלְמַדְתָּם אִתָּם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדָבָר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
 בְּבִירְתְּךָ וּבְקָלְכֶתְךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ
 וּכְתַבְתָּם עַל־מַזְוִזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ לְמַעַן יִרְבּוּ
 יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה
 לְאֲבֹתֵיכֶם לֵאמֹר לָהֶם כִּי־יָמֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ
 יִמְדְּכֶם וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי מֹשֶׁה לֵאמֹר וְדָבַר אֶל־<sup>ימדכר
ל'ט"ו</sup>
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית
 עַל־כַּנְפֵי בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתַנוּ עַל־צִיצִית
 הַכָּנָף פֶּתִיל תְּכֵלֶת וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם
 אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם
 אֹתָם וְלֹא־תָתְּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶּם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם
 אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם
 אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם קֳדָשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם אֲנִי
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 לְהִיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם יְיָ לְאֱלֹהֵיכֶם
 אִמְתּוּ וְאִמְוְנָה כָּל־זֹאת וְקִים עָלֵינוּ כִּי הוּא יְיָ
 אֱלֹהֵינוּ וְאִין זֹלָתוֹ וְאִנְחָנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ הַפּוֹדֵנוּ

בְּדַבְרֵי תוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי הֵם
חַיֵּינוּ וְאַךְ יָמֵינוּ וּבָהֶם נִהְיָה יוֹמָם וּלְיָלָה •
וְאַהֲבָתְךָ אֶל־תָּסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים •

לֹא יִהְיֶה לָּךְ, הַבִּלְתִּיבִיית
אֶלִּיל נִכְלָם, לֹא תִשָּׂא
וְתִמִּיר קִדְשָׁת שֵׁם נִעְלָם •
זְכוֹר, זְרִיזוֹת מִשְׁפָּטֵי נֶעֱם
וּסְלִסּוֹלָם, חֲנוּן יִזְכָּר לָנוּ
אֲהַבַת עוֹלָם:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל: יחיד אֱלֹהֵי מֶלֶךְ נֶאֱמָן •

^{דברים ו' ד'} שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אחד •
^{בלשון} בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאַהֲבַת אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לִבְּךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ
וּבְכָל־מַאֲדְךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי
מִצְוֶיךָ הַיּוֹם עַל־לִבְּךָ: וְשָׁנַנְתָּם לְבָנֶיךָ וּדְבַרְתָּ בָם
בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְךָ־כֶתֶךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכֶכְךָ
וּבְקוֹמְךָ: וְקִשְׁרַתָּם לְאוֹת עַל־יָדְךָ וְהָיוּ לְטַטְפַת בֵּין
עֵינֶיךָ: וּבְתַבַּתָּם עַל־מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

^{דברים י"ג} וְהָיָה אִם־שָׁמַעַתְּ שִׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר
אֲנִי מִצְוֶה אֲתֶכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבַת אֶת־יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל־לִבְּכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם:
וְנָתַתִּי מִטַּר־אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִן־קוֹשׁ
וְאִסַּפְתִּי דִגְלָךְ וְתִירְשְׁךָ וְיִצְהָרְךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב
בְּשִׂדְךָ לְבִהֲמֹתֶיךָ וְאִכְלֹתוּ שְׂבַעְתָּ: וְשָׁמְרוּ לְכַבֵּ

טערישע רעד סאן ברכו מאס,

מאס קהל יתברך.

ברכו את יי המברך:
 קו"ס ברוך יי המברך לעולם ועד:
 ברוך אתה יי אלהינו
 מלך העולם אשר
 בדברו מעריב ערבים
 בחכמה פותח שערים
 ובתבונה משנה עתים
 ומחליף את הזמנים ומסדר את הכבדים
 במשמרותיהם בקניע כרצונו בורא יום ולילה
 גולל אור מפני השק והשק מפני האור ומעביר
 יום ומביא לילה ומבדיל בין יום ובין לילה
 יי צבאות שמו אל חי וקיים תמיד ומלוך
 עלינו לעולם ועד.

וירד, אביר יעקב נורא
 עליה, וידבר, בטוי
 עשרת הדברות בהמולה
 אנכי, גלה והאיר לעמו
 תחלה, דוד מעביר יום
 ומביא לילה:

וירד, אביר יעקב נורא
 עליה, וידבר, בטוי
 עשרת הדברות בהמולה
 אנכי, גלה והאיר לעמו
 תחלה, דוד מעביר יום
 ומביא לילה:

ברוך אתה יי המעריב ערבים:

אהבת עולם בית ישראל עמה אהבת, תורה
 ומצות חקים ומשפטים אותנו למדת, עלינו יי
 אלהינו בשכבנו ובקומנו נשית בתקנה, ונשמח

לא תבשי ולא תכלמי. מה תשתוּחחי ומה תהמי. כך
 יחסו עניי עמי. ונבנתה עיר על-תלה:
 ו היו למשסה שאסיה. ורחקו כל-מבלעיה. ישיש עליה
 אלהיה. במשוש חתן על-כלה.
 מין ושמאל תפרוץ. ואת-י תעריצי. על-יד-איש בן
 פרצי. ונשמחה ונגילה:
 בואי בשלום עטרת בעלה. גם בשמחה ובצחלה.
 תוך אמוני עם סגלה. בואי בלה. בואי בלה:
 לכה

צב מזמור שיר ליום השבת: טוב להודות ליי ולומר
 לשמה עליון: להגיד בבקר חסדה ואמונתה בלילות:
 עלי עשור ועלי-גבל עלי רגיון בכבוד: כי שמחתני
 בבעלה במעשי ידיה צרני: מרגדלו מעשיה יי
 מאד עמקו מחשבותיה: איש בער לא ידע וכסיל לא-
 יבין את-זאת: בקרח רשעים וכמו-עשב ויציצו כל-
 פועלי און להשמדם עדי-עד: ואתה מרום לעלם יי:
 כי הנה אביה יי כי-הנה אביה יאבדו יתפרדו כל-
 פועלי און: ותהרם בראים קרני בלתי בשמן רענו:
 ותבט עיני בשורי בקמים עלי מרעים תשמענה אזני:
 צדיק בתמר יפרח בארז בלבנון ישגור: שתולים
 בבית יי בחצרות אהינו יפריחו: עוד ינובון בשיבה דשנים
 ורעננים יהיו: להגיד כי-ישר צורי ולא-עלתה בו: עני
 צג יי מלך גאות לבש לבש יי עז התאזר אף-תכון תבל כל-
 תמוט: נכון בסאה מאן מעולם אתה: נשאו נהרות
 יי נשאו נהרות קולם ישאו נהרות דכים: מקלות מים
 רבים אדירים משברי-ים אדיר במרום יי: עדתיה
 נאמנו מאד לביתה נאנה קדש יי לארץ ימים: (מס"א)

מִי־יִשְׂרָאֵל מִשְׁפָּט וְצִדְקָה בִּיעָקֵב אֶתָּה עֲשִׂיתָ: ס' רוממו יי
 אֶל־הֵינֹו וְהַשְׁתַּחֲוֹו לַהֲדָם־רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא: ק' משה ואהרן
 בְּכִהְנִיו וְשִׁמּוֹאֵל בְּקִרְאֵי שְׁמוֹ קִרְאִים אֶל יְהוָה וְהוּא יַעֲנֶם:
 בְּעֲמֹוד עָנָן יִדְבָּר אֲלֵיהֶם שְׁמֹרוּ עֲדָתִיו וְחֻק־נִתֵּן לָמוֹ: ק' יי
 אֶל־הֵינֹו אֶתָּה עֲנִיתָם אֵל נִשְׂא הָיִיתָ לָהֶם וְנִקָּם עַל־עֲלִילֹתָם:
 ס' רוממו יי אֶל־הֵינֹו וְהַשְׁתַּחֲוֹו לַהֲרַקְדָּשׁוֹ בִּי קָדוֹשׁ יי אֶל־הֵינֹו:
 נס' מִזְמוֹר לְדָוִד הָבוּ לַיהוָה בְּנֵי אֱלֹהִים הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד וָעֹז:
 ק' הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ הַשְׁתַּחֲוֹו לַיהוָה בְּהִדְרַת קִדְשׁ:
 ס' קוֹל יְהוָה עַל הַמַּיִם אֶל־הַכְּבוֹד הַרְעִים יְהוָה עַל־מַיִם
 רַבִּים: ק' קוֹל יְהוָה בִּפְתַּח קוֹל יְהוָה בְּהִדְרָה: ס' קוֹל יְהוָה שֹׁבֵר
 אֲרָזִים וַיִּשְׁבֵּר יְהוָה אֶת־אֲרָזֵי הַלְּבָנוֹן: ק' וַיִּרְקִידֵם כְּמוֹ־עֵגֶל
 לְבָנוֹן וַיִּשְׂרִיזֵן כְּמוֹ בֶן־רֵאמִים: ס' קוֹל יְהוָה חָצֵב לַהֲבוֹת
 אֵשׁ: ק' קוֹל יְהוָה יַחִיל מִדְּבַר יַחִיל יְהוָה מִדְּבַר קִדְשׁ:
 קוֹל יְהוָה יַחֲלֹל אֵילֹוֹת וַיַּחֲשֹׁף יַעֲרֹוֹת וַיְבַהֲקֵלּוּ כָּלֹו אָמַר
 כְּבוֹד: ק' יְהוָה לִמְבוֹל יֵשֶׁב וַיֵּשֶׁב יְהוָה מֶלֶךְ לְעוֹלָם:
 ק' יי עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

לְכָה דוֹדֵי לְקִרְאֵת כָּלָה • פְּנֵי שֵׁשֶׁת נִקְבְּלָה: לְכָה

שְׁמוֹר וְזָכוֹר בְּדָבוֹר אֶחָד • הַשְׁמִיעֵנוּ אֵל הַמְּיוֹחָד • יי אֶחָד
 וְשִׁמּוֹ אֶחָד • לְשֵׁם וּלְתַפְאֶרֶת וּלְתִהְלָה: לְכָה

לְקִרְאֵת שֵׁשֶׁת לְכוּ וְנִלְכָה • כִּי הִיא מְקוֹר הַבְּרָכָה • מִרְאֵשׁ
 מִקְדָּם נְסוּכָה • סוּף מַעֲשֵׂה בְמַחֲשָׁבָה תִּהְלָה: לְכָה

מִקִּדְשׁ מֶלֶךְ עִיר מְלוּכָה • קוֹמֵי צִאֵי מִתּוֹךְ הַהִפְכָה • רַב
 לָךְ שִׁבְתָּ בְּעַמְּךָ הַבָּבָא • וְהוּא יַחֲמוֹל עָלֶיךָ חֲמִלָה: לְכָה

הַתְּנַעֲרִי מִעַפְרֵי קוֹמֵי • לְבָשִׁי בְּגָדֵי תַפְאֶרֶתְךָ עָמִי • עַל־יַד
 בֶּן־יִשִּׁי בֵּית הַלַּחֲמִי • קִרְבָּה אֶל־נַפְשִׁי גִאֲלָה • לְכָה

הַתְּעוֹבְרִי הַתְּעוֹבְרִי • כִּי בָא אֲוֶרֶךְ קוֹמֵי אֲוֶרֶי • עוֹרֵי עוֹרֵי
 שִׁיר דְּבָרֵי • כְּבוֹד יי עָלֶיךָ נִלְכָה: לְכָה

קָדַשׁ הָיְלוּ מִפְּנֵי כָּל הָאָרֶץ: ^א אָמְרוּ בְּנֵי יִי מֶלֶךְ אֱלֹהִים
 תִּכּוֹן תִּכְּבֹּד כָּל הַמּוֹט יְדֵינָם עַמִּים בְּמִישְׁרֵיהֶם: ^ב יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם
 וְתִגַּל הָאָרֶץ יִרְעֵם הַיָּם וּמִלֵּא: ^ג יַעֲלוּ שָׂרֵי וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ אֵין
 יִרְגְּנוּ כָּל עֲצֵי יַעַר: ^ד קוֹי לִפְנֵי יִי בִּי בִּי בִּי בִּי בִּי בִּי בִּי בִּי בִּי
 יִשְׁפֹּט תִּכְבֹּד בְּצֶדֶק וְעַמִּים בְּאַמוֹנָתוֹ:

^ה יִי מֶלֶךְ תִּגַּל הָאָרֶץ יִשְׁמְחוּ אֲנִים רַבִּים: ^ו עֲנִן וְעַרְפֶּל
 סָבִיב צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מִכּוֹן כֶּסֶף: ^ז אֲשֶׁלְּפָנֶיךָ תִּגַּל וְתִלְהֹט
 סָבִיב צָרִיו: ^ח הָאִירוּ בְּרָקֶיךָ תִּכְבֹּד רֵאשִׁית וְתִחַל הָאָרֶץ:
^ט הָרִים כִּדְוֹנָה נִמְסוּ מִלִּפְנֵי יִי מִלִּפְנֵי אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ:
^י הַגִּידוּ הַשָּׁמַיִם צֶדֶק וְרֵאוּ כָּל הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ: ^{יא} יִבְשׁוּ כָּל
 עַבְדֵי פֶסֶל הַמִּתְהַלְלִים בְּאֵלֵי לֵילִים הַשְׁתַּחֲוּ לוֹ כָּל אֱלֹהִים:
^{יב} שִׁמְעָה וְתִשְׁמַח צִיּוֹן וְתִגַּלְגָּה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ
^{יג} יִי: ^{יד} כִּי אֶתָּה יִי עֲלִיּוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ מֵאֵד גְּעִלִיתָ עַל כָּל אֱלֹהִים:
^{טו} אֱהִי יִי שֶׁנֶּאֱמַר רַע שֶׁמֶר נִפְשׁוֹת חֲסִידֶיךָ מִיַּד רָשָׁעִים
 יִצִּילֵם: ^{טז} אֲזַר זֶרַע לְצִדִּיק וּלְיִשְׁרֵי לֵב שִׁמְחָה: ^{יז} קוֹי שִׁמְחָה
 צִדִּיקִים בִּי וְהוֹדוּ לְזִכְרִי קָדְשׁוֹ:

^{יח} מִזְמֹר שִׁירוֹ לִי וְשִׁיר חֲדָשׁ בִּי נִפְלְאוֹת עֲשֵׂה הוֹשִׁיעָה
 לוֹ יִמִּינוּ וְזִרְעֵךָ קָדְשׁוֹ: ^{יט} הוֹדִיעֵ יִי שְׁמֹעַתוֹ לְעֵינֵי הַגּוֹיִם גְּלוֹת
 צִדִּיקָתוֹ: ^כ זִכְרֵךָ חֲסִידוֹ וְאַמוֹנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל רָאוּ כָּל אִפְסֵי
 אֲרָץ אֶת יִשְׁמֹעַת אֱלֹהֵינוּ: ^{כא} הָרִיעוּ לִי כָּל הָאָרֶץ פִּצְחוּ וְרִגְּנוּ
 וְזָמְרוּ: ^{כב} זָמְרוּ לִי בְּכִנּוֹר בְּכִנּוֹר וְקוֹל זִמְרָה: ^{כג} בְּחִצְצָרוֹת
 וְקוֹל שׁוֹפָר הָרִיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יִי: ^{כד} יִרְעֵם הַיָּם וּמִלֵּא תִכְבֹּד
 וַיּוֹשִׁבֵי בָהֶם: ^{כה} גִּהָרוֹת יִמְחָאוּ בְּרִיחַ הָרִים יִרְגְּנוּ: ^{כו} קוֹי לִפְנֵי
 יִי בִּי בִּי בִּי בִּי בִּי בִּי בִּי בִּי בִּי בִּי בִּי בִּי בִּי בִּי בִּי בִּי בִּי בִּי
 צֶדֶק יִי מֶלֶךְ יִרְגְּנוּ עַמִּים יִשְׁבּוּ בְּרוּבִים תִּנּוּט הָאָרֶץ: ^{כז} יִי
 בְּצִיּוֹן גָּדוֹל וְרֵם הוּא עַל כָּל הָעַמִּים: ^{כח} יִזְדוּ שִׁמְחָה גָּדוֹל
 וְנִזְרָא קָדוֹשׁ הוּא: ^{כט} וְעוֹ מֶלֶךְ מִשְׁפָּט אֱהִי אֶתָּה כּוֹנֵן

ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום:
 אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי נפשי תדום
 ונפשי בעפר לכל תהיה: פתח לבי בתורתך ובמצותיך תרדוף
 נפשי וכל החושבים עלי רעה מהרה הפך עצתם וקלקל מחשבתם.
 עשה למען שמך עשה למען ימינה עשה למען קדשך עשה למען
 תורתך. למען יחלצון ידיך הושיעה ימינה וענגי: יהיו לרצון
 אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי: עשה שלום במרומו
 הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: יהי רצון
 לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה
 בימינו ותן חלקנו בתורתך:

קבלת שבת.

צו ס' לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו: ק' נקדמה פניו
 בתורה בזמרות נריע לו: ס' כי אל גדול יי ומלך גדול על
 כל אלהים: ק' אשר בידו מחקרי ארץ ותועפות הרים לו:
 ס' אשר לו הים והוא עשהו ויבשת ידיו יצרו: ק' באו
 נשתחוו ונברכה נברכה לפני יי עשנו: ס' כי הוא אלהינו
 ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידו היום אם בקולו תשמעו:
 ק' אל תקשו לבבכם במריבה כיום מסה במדבר:
 ס' אשר נסונוי אבותיכם בחנוני גם ראוי פועלי: ק' ארבעים
 שנה אקוט בדור ואומר עם תעי לבב הים והם לא ידעו
 דרכי: ס' ק' אשר נשבעתי באפי אם יבאון אל מנוחתי:
 צו ס' לשירו ליי שיר חדש לשירו ליי כל הארץ: ק' לשירו ליי
 ברכו שמו בשורו מיום ליום ישועתו: ס' ספרו בגוים כבודו
 בכל העמים נפלאותיו: ק' כי גדול יי ומהלל מאד נורא
 הוא על כל אלהים: ס' כי כל אלהי העמים אלילים ויי שמים
 עשה: ק' הוד והדר לפניו עז ותפארת במקדשו: ס' הבו
 ליי משפחות עמים הבו ליי כבוד ועז: ק' הבו ליי כבוד
 שמו שאנו מנחה ובאו לחצרותיו: ס' השתחוו ליי בהדרת

שִׁמְעֵנוּ קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חַיִּים וְרוּחַם עָלֵינוּ וְקַבֵּל
 בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תַּפִּלָּתֵנוּ כִּי מֵאֵל שׁוֹמֵעַ
 תַּפִּלוֹת וְתַחֲנוּנִים אַתָּה וּמִלִּפְנֵי מַלְכֵנוּ רִיקָם
 אֵל תִּשְׁיבֵנוּ כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תַּפִּלַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
 בְּרַחֲמִים בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ תַּפִּלָּה:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפִּלָּתָם וְהַשֵּׁב אֶת
 הָעֲבוּרָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפִּלָּתָם בְּאַהֲבָה
 תִּקַּבֵּל בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּרַת יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ:
 וְתַחֲנוּנָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָה לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
 הַמִּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

^{מזדים} מוֹדִים אֲנֵהֲנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא
 יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵינוּ כָּל
 בְּשָׂרֵינוּ יוֹצֵרנוּ יוֹצֵר בְּרָאשִׁית בְּרָכוֹת
 וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ
 עַל שֶׁתַּחֲיִיתֵנוּ וְקִיַּמְתֵּנוּ בֵּן תַּחֲיִינוּ
 וְתַקִּימָנוּ וְתַאֲסֹףנוּ לְיוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת
 קִדְשֶׁךָ לְשִׁמְךָ הַקָּדוֹשׁ לְעַשְׂתֵּנוּ צוֹנֵן
 וְלַעֲבֹדְךָ בְּלֵב טָהוֹר שְׁלֵם עַל שֶׁאֲנֵהֲנוּ
 מוֹדִים לָךְ בָּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת:
 גְּפִלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עָרֵב וּבֶקֶר וְצַהֲרַיִם
 הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמֶּרְחָם כִּי לֹא־תָמוּ חַסְדֶּיךָ
 מֵעוֹלָם קוֹיֵנוּ לָךְ:

וְעַל כָּל־יְתֻבָּרוֹת וְיִתְרוֹמָם שִׁמְךָ מַלְכֵנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:
 וְכָל־הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וְיִהְיֶה לָּךְ שִׁמְךָ בְּאַמֶּת הֵיאֵל שׁוֹעֲתָנוּ
 וְעוֹרְתָנוּ סֶלָה בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וְלָךְ נֶאֱמָה לְהוֹדוֹת:
 שְׁלֹם רַב עַל־יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ הַטָּהוֹר לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא
 מֶלֶךְ אֲדוֹן לְכָל־הַשְּׁלֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֶךְ אֶת־עַמְּךָ
 יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בְּשִׁלּוֹמְךָ:

תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחִירוֹתֵנוּ וְשֵׁא נִם לְקַבֵּץ
גְּלוּתֵנוּ וְקַבְּצֵנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הַמֶּלֶךְ
בָּרוּךְ אַתָּה יי מְקַבֵּץ נְדָחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ בְּבְרָאשְׁנָה וְיוֹעֲצֵינוּ בְּבִתְחִלָּה
וְהַסֵּר מִמֶּנּוּ יָגוֹן וְאַנְחָה וּמָלוּךְ עָלֵינוּ אַתָּה יי
לְבַדָּהּ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים וְצַדִּיקֵנוּ בְּמִשְׁפָּט. בָּרוּךְ
אַתָּה יי מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט:

וּלְמַלְשִׁינִים אֶל־תְּהִי תִקְוָה וְכָל־עוֹשֵׁי רָשָׁעָה
בִּירְגֵעַ יֵאָבְדוּ וְכָל־מְהַרְהָ יִכָּרְתוּ וְהַיּוֹדִים מְהַרְהָ
תִּעֲקֹר וְתִשָּׁבֵר וְתִמָּגֵר וְתִכְנֹעַ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ.
בָּרוּךְ אַתָּה יי שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמַכְנִיעַ זָדִים:

עַל־הַצְּדִיקִים וְעַל־הַחֲסִידִים וְעַל־זִקְנֵי עַמְּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל פְּלִטַּת סוֹפְרֵיהֶם וְעַל גְּרֵי הַצָּדִק
וְעַל־נוֹי יְהוֹמוֹ רַחֲמֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְתֵן שָׂכָר טוֹב
לְכָל הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאֵמֶת וְשִׁים חֲלֻקָּנוּ
עִמָּהֶם לְעוֹלָם וְלֹא נִבּוֹשׁ כִּי־בָּהּ בָּטַחְנוּ. בָּרוּךְ
אַתָּה יי מַשְׁעֵן וּמַבְטָח לַצְּדִיקִים:

וּלְיִרְוֵשָׁלַיִם עִירָהּ בְּרַחֲמִים תִּשׁוּב וְתִשְׁכּוֹן
בְּתוֹכָהּ כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וּבָנִה אוֹתָהּ בְּקִרְוֹב בְּיָמֵינוּ
בְּנֵין עוֹלָם וּבִסָּא דָּוִד מְהַרְהָ לְתוֹכָהּ תָּכִין.
בָּרוּךְ אַתָּה יי בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם:

אֶת־צִמְח דָּוִד עַבְדְּךָ מְהַרְהָ תַצְמִיחַ וְקִרְנוֹ
תִּרְוֵם בִּישׁוּעָתְךָ כִּי לִישׁוּעָתְךָ קָוִינוּ כָּל־הַיּוֹם.
בָּרוּךְ אַתָּה יי מַצְמִיחַ קֶרֶן יִשׁוּעָה:

מכלכל חיים בקסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך
נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו
לישני עפר מי כמותך בעל גבורות ומי רומה לך מלך ממית
ומחיה ומצמיח ישועה. ונאמן אתה להחיות מתים.

ברוך אתה יי מחיה המתים: הש"ץ סומך קדושת נקדש.

אתה קדוש ושמה קדוש וקדשים בכל יום יהללוך סלה:
ברוך אתה יי האל הקדוש:

אתה חנו לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה. חננו
מאתך דעה בינה והשכל. ב"א יי חנו הדעת:
השיבנו אבינו לתורתך וקרבנו מלפני
לעבודתך והחזירנו בתשובה שלמה לפניך.
ברוך אתה יי הרוצה בתשובה:

סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלפני כי
פשענו כי מוהל וסולח אתה. ברוך אתה יי חנו
המרבה לסלות:

ראה בענינו וריבה ריבנו וגאלנו מהרה למען
שמה כי גואל חזק אתה. ברוך אתה יי גואל ישראל:
רפאנו יי ונרפא הושיענו ונושעה כי תהלתנו
אתה. והעלה רפואה שלמה לכל מכותינו.
כי אל מלך רופא נאמן ורחמן אתה. ברוך
אתה יי רופא חולי עמו ישראל:

ברך עלינו יי אלהינו את השנה הזאת
ואת כל מיני תבואתה לטובה ורתן ברכה
על פני האדמה ושבוענו משובה וברך שנתנו
בשנים הטובות. ב"א יי מברך השנים:

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה:

אשרי העם שככה לו אשרי העם שיי אלהיו:

תהלה לדוד ארוממה אלהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד: בכל יום אברכה ואהללה שמך לעולם ועד: גדול יי ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר: דוד לדוד ישבח מעשיך וגבורתך יגידו: הדר כבוד רחוקה ודברי נפלאותך אשיחה: ועוזו נוראותך יאמרו וגדלותך אספרנה: זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירגנו: חנון ורחום יי ארץ אפים וגדול חסד: טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו: יודוך יי כל מעשיך וחסידיך יברכוך: כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו: להודיע לבני האדם וגבורתו וכבוד הדר מלכותו: מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור ודור: סומך יי לכל הנפלים וזוקק לכל הכפופים: עיני כל אליך ישגרו ואתה נותן להם את אכלם בעתו: פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון: צדיק יי בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו: קרוב יי לכל קראיו לכל אשר יקראו באמת: רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם: שומר יי את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת יי ידבר פי ויברה כל בשר שם קדשו לעולם ועד: ונאנחנו נברה יה מעתה ועד עולם יהלליה: * יתירו:

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקנה הכל וזכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה: מלך עוזר ומושיע ומגן: ברוך אתה יי מגן אברהם: אתה גבור לעולם יי מחיה מתים אתה רב להושיע:

סדר ערוב תבשילין ודיניו.

י"ט סחל בע"ש לא יבשלו בתחלה לשבת הקדירה בפ"ע, אבל מבשל כמה קדרות לי"ט ואם יותיר, הותיר לשבת, אכן ע"י עירוב מבשל בתחלה לשבת. עירוב זה עושין אותו בפת ותבשיל, אם לא עשאו אלא מתבשיל לבד מותר, ושיעורו בכזית בין לאחד בין למאה, (ויש מצריכין בפת וביצה וכן כוהגין לכתחלה). מזה על כל אחד לערב, וגדול העיר מערב על כל בני עירו כדי שיסמוך עליו מי ששכח או נאכס או אחד עירובו. המערב לאחרים צריך לזכות להם ע"י אחד, ואחר שהגביה הזוכה חוזר המזכה וכוטלו בידו ומברך:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר

קדשנו במצותיו וצונו על מצות ערוב:

בהדין ערובא יהא שרא לנא למיפא ולבשלא ולאטמנא
ולאדלקא שרגא ולמעבד כרצונא מיומא טבא
לשבתא לנו ולכל הדורים בעיר הזאת:

והער קיין לה"ק סערטטעהט דער חמג חוץ חוץ דייטט זינגען:

דורך דיזען ערוב זייח עז חונו ערלויבט, לו במקקען, לו קהכען, ספייזען ווחרט לו
ערהמוטען, ליכטער מכלולידען, חווד חיבערהויפט מללעז כחטהיגע סחן י"ט חוץ
שבת לו סערריכטען; זק ווטהל חונו מללעז יעדעס דער חין דיעזעס מרטע ווטהנט.

אז עז יי

ה' תש"ז

ה' תש"ז

Printed and Published by the Jewish Book Concern, New York

1844

מהזור

Mayerische
Staatsbibliothek
MÜNCHEN

ליום ראשון ושני של שבועות

מדויק היטיב ומתורגם אשכנזית מלה במלר.

וכל התפלות והפיוטים כמנהגם, וכל הענינים איש איש על דגלו
חונים, כל אחד על מקומו מכוונים, לא מאוחרים ולא מוקדמים,
ובלי חסרון יחדיו יהיו תמים.

A/53/245

פ' יו ד א

שנת ת"ר"ד לפ"ק.

F ü r t h,

Druck und Verlag von Zündorffer und Sommer.

1844.

Ma'azor MeduyaXD6k het'ev u-meturgam ashkenazit milah be-milah

Bd.: [1]

Fürth 1844

A.hebr. 985 z-1

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10240339-2